

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2005/EES/16/01	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/70/EB frá 26. júlí 2002 um kröfur við ákvörðun á magni díoxína og PCB-efna, sem líkjast díoxíni, í föðri.	1
2005/EES/16/02	Tilskipun ráðsins 2002/53/EB frá 13. júní 2002 um sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði	8
2005/EES/16/03	Tilskipun ráðsins 2002/54/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu sykkurófufræs. . . .	19
2005/EES/16/04	Tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu grænmetisfræs . . .	40
2005/EES/16/05	Tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs	67
2005/EES/16/06	Tilskipun ráðsins 2002/68/EB frá 19. júlí 2002 um breytingu á tilskipun 2002/57/EB um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs	91
2005/EES/16/07	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/756/EB frá 16. september 2002 um skilyrði fyrir samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni tiltekinna plantna samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB	93
2005/EES/16/08	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/41/EB frá 17. maí 2002 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/1/EB um hámarkshraða sem er ákveðinn með hönnun, hámarkssnúningskraft og hámarksnettóvélarafli vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum	97
2005/EES/16/09	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/78/EB frá 1. október 2002 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 71/320/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um hemlabúnað á vissum tegundum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra	101
2005/EES/16/10	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/80/EB frá 3. október 2002 um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/220/EBE varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum	105
2005/EES/16/11	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/69/EB frá 30. júlí 2002 um aðferðir við sýnatöku og greiningu við opinbert eftirlit með díoxínum og til að ákvarða PCB-efni, sem líkjast díoxíni, í matvælum	142

2005/EES/16/12	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/76/EB frá 6. september 2002 um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarksmagn varnarefnaleifa (metsúlfúronmetýls) í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars aldinum og grænmeti	152
2005/EES/16/13	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/678/EB frá 22. ágúst 2002 um breytingu á ákvörðun 2002/79/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan	158
2005/EES/16/14	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/679/EB frá 22. ágúst 2002 um breytingu á ákvörðun 2002/80/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á gráfíkjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan.	162
2005/EES/16/15	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 868/2002 frá 24. maí 2002 um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	166
2005/EES/16/16	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 869/2002 frá 24. maí 2002 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	170
2005/EES/16/17	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1530/2002 frá 27. ágúst 2002 um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	174
2005/EES/16/18	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1752/2002 frá 1. október 2002 um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu	178
2005/EES/16/19	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2091/2002 frá 26. nóvember 2002 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2870/2000 um tilvísunaraðferðir Bandalagsins fyrir greiningu brenndra drykkja.	181
2005/EES/16/20	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/75/EB frá 2. september 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 96/98/EB um búnað um borð í skipum	198
2005/EES/16/21	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 410/2002 frá 27. febrúar 2002 um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja.	244
2005/EES/16/22	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/65/EB frá 23. september 2002 varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur og um breytingu á tilskipun ráðsins 90/619/EBE og á tilskipunum 97/7/EB og 98/27/EB.	254
2005/EES/16/23	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/35/EB frá 29. júní 2000 um átak gegn greiðsludrætti í verslunarviðskiptum	263
2005/EES/16/24	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/85/EB frá 5. nóvember 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 92/6/EBE um uppsetningu og notkun búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja innan Bandalagsins	267

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/70/EB

2005/EES/16/01

frá 26. júlí 2002

um kröfur við ákvörðun á magni díoxína og PCB-efna, sem líkjast díoxíni, í föðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/373/EBE frá 20. júlí 1970 um að taka upp í bandalaginu aðferðir við sýnatöku og greiningu vegna opinbers eftirlits með föðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með lögunum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 2. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 1999/29/EB frá 22. apríl 1999 um óæskileg efni og óæskilegar afurðir í dýrafæðu ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/102/EB ⁽³⁾, er kveðið á um hámarksviðmiðunargildi fyrir díoxín og fúrón í nokkrum föðurefnum og föðri.
- 2) Nauðsynlegt er að setja kröfur, sem greiningaraðferðin skal uppfylla, svo að tryggt sé að rannsóknarstofur styðjist við greiningaraðferðir sem eru allar svipaðar hvað varðar áreiðanleika.
- 3) Ákvæðin um sýnatöku og greiningaraðferðir voru sett með hliðsjón af núverandi þekkingu og þau má laga að framförum á sviði vísinda og tækni.
- 4) Ákvæðin, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, gilda eingöngu um greiningu á díoxínum og díoxínlikum PCB-efnum vegna framkvæmdar á tilskipun 2001/102/EB um breytingu á tilskipun 1999/29/EB um óæskileg efni og óæskilegar afurðir í dýrafæðu.
- 5) Beita skal markvissum aðgerðum til að afla heildstæðra, áreiðanlegra gagna um tilvist díoxínlikra PCB-efna í föðurefni og föðri. Því skal mælt fyrir um kröfur um greiningaraðferðir sem nota skal við ákvörðun á díoxínlikum PCB-efnum í föðurefni og föðri.
- 6) Nota má afkastamikla skimunargreiningu, sem hefur hlotið staðfesta, fullnægjandi og víðtæka fullgildingu, til

að velja sýni með umtalsverðum styrk díoxína. Síðan þarf að ákvarða magn díoxína í þessum sýnum

með staðfestingargreiningu. Því þykir rétt að kveða á um kröfur að því er varðar staðfestingargreiningu og skimunaraðferðina.

- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að sýnataka vegna opinbers eftirlits með magni díoxína og fúrana, og ákvörðun á magni díoxínlikra PCB-efna í föðri sé í samræmi við þær aðferðir sem lýst er í I. viðauka.

2. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að undirbúningur sýna og greiningaraðferðir vegna opinbers eftirlits með magni díoxína og fúrana og ákvörðun á magni díoxínlikra PCB-efna í föðri sé í samræmi við þær viðmiðanir sem lýst er í II. viðauka.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. febrúar 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykka þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 209, 6.8.2002, bls. 15. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 39/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 1.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 170, 3.8.1970, bls. 2.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 115, 4.5.1999, bls. 32.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 6, 10.1.2002, bls. 45.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. júlí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

SÝNATÖKUADFERÐIR VIÐ OPINBERT EFTIRLIT MEÐ MAGNI DÍOXÍNA (PCDD/PCDF) OG ÁKVÖRDUN Á DÍOXÍNLÍKUM PCB-EFNUM Í TILTEKNU FÖÐRI

1. Tilgangur og gildissvið

Sýnin, sem eru ætluð til opinbers eftirlits með magni díoxína (PCDD/PCDF), svo og til að ákvarða magn díoxínlíkra PCB-efna ⁽¹⁾ í föðri, skulu tekin samkvæmt ákvæðum tilskipunar framkvæmdastjórnarinnar 76/371/EBE frá 1. mars 1976 um aðferðir bandalagsins við sýnatöku vegna opinbers eftirlits með föðri ⁽²⁾. Safnsýni, tekin á þann hátt, skulu talin dæmigerð fyrir framleiðslueiningarnar eða framleiðsluhlutana sem þau eru tekin úr. Ákvarðað skal á grundvelli þess magns, sem finnst í rannsóknarsýnum, hvort farið sé að ákvæðum um hámarksmagn sem mælt er fyrir um í tilskipun 1999/29/EB.

2. Samræmi framleiðslueiningar eða framleiðsluhluta við forskriftir

Rannsóknarstofan, sem annast eftirlit, skal greina rannsóknarsýnið tvisvar ef niðurstöður fyrstu greiningarinnar eru minna en 20% undir eða yfir hámarksviðmiðunargildum, og reikna meðaltal niðurstaðnanna. Framleiðslueiningin er viðurkennd ef niðurstöður fyrstu greiningarinnar eru meira en 20% yfir hámarksviðmiðunargildum eða ef tvöföld greining er nauðsynleg og meðalgildið er í samræmi við viðkomandi hámarksviðmiðunargildi sem mælt er fyrir um í tilskipun 1999/29/EB.

⁽¹⁾ Tafla yfir jafngildisstuðla Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar fyrir eitruhrif (WHO TEF) til nota við áhættumat fyrir menn sem grundvallast á niðurstöðum ráðstefnu stofnunarinnar í Stokkhólmi í Svíþjóð 15. til 18. júní 1997 (Van den Berg et al., (1998) *Toxic Equivalency Factors (TEFs) for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife. Environmental Health Perspectives, 106(12), 775*).

Efnamyndir	TEF-gildi	Efnamyndir	TEF-gildi
Dibensó-p-díoxín (PCDD)		„Díoxínlik PCB-efni“: PCB-efni, önnur en ortó-PCB-efni + ein-ortó-PCB-efni	
2,3,7,8-TCDD	1		
1,2,3,7,8-PeCDD	1	PCB-efni, önnur en ortó-PCB-efni	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,1	PCB 126	0,1
OCDD	0,0001	PCB 169	0,01
Dibensófúrön (PCDF)		Ein-ortó-PCB-efni	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Skammstafanir: T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta, CDD = klórdibensó-p-díoxín, CDF = klórdibensófúrön, CB = klórbifenýl.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 102, 15.4.1976, bls. 1.

II. VIDAUKI

UNDIRBÚNINGUR SÝNA OG KRÖFUR VARDANDI GREININGARADFERÐIR, SEM ERU NOTADAR VIÐ OPINBERT EFTIRLIT MEÐ MAGNI DÍOXÍNA (PCDD/PCDF), OG ÁKVÖRDUN Á DÍOXÍNLÍKUM PCB-EFNUM Í TILTEKNU FÓÐRI**1. Markmið og gildissvið**

Þessar kröfur skulu gilda þegar fôðurefni og fôður eru efnagreind til að ákvarða díoxín (fjölklóruð díbensó-p-díoxín (PCDD) og fjölklóruð díbensófúrón (PCDF)) og díoxínlik fjölklóruð bífenyl (PCB-efni).

Unnt er að fylgjast með magni díoxína í fôðri með því að nota skimunaraðferð til að velja þau sýni þar sem magn díoxína og díoxínlikra PCB-efna er minna en 30–40% undir eða yfir því styrkbili sem mælingar miðast við. Ákvarða eða staðfesta þarf magn díoxína í þessum sýnum, þar sem magnið er umtalsvert, með staðfestingargreiningu.

Skimunaraðferðir eru aðferðir sem eru notaðar til að greina magn díoxína og díoxínlikra PCB-efna við eða yfir því styrkbili sem mælingar miðast við. Þessar aðferðir bjóða upp á mikil afköst og eru notaðar til þess að rannsaka mikinn fjölda sýna og greina þau frá sýnum sem gætu gefið jákvæðar niðurstöður. Þær eru sérstaklega hannaðar þannig að þær eiga ekki að gefa rangar, neikvæðar niðurstöður.

Staðfestingaraðferðir eru aðferðir sem veita fullnaðar- eða viðbótarupplýsingar sem gera kleift að sanngreina og ákvarða magn díoxína og díoxínlikra PCB-efna á ótvíræðan hátt á því styrkbili sem mælingar miðast við.

2. Bakgrunnur

Þar eð sýni vegna umhverfisrannsókna og líffræðilegra rannsókna (þ.m.t. fôðurefna-/fôðursýni) innihalda að öllu jöfnu flókna blöndu mismunandi efnamynda díoxíns hefur hugtakið eiturjafngildisstuðull (Toxic Equivalence Factor – TEF) verið tekið upp til að auðvelda áhættumat. Eiturjafngildisstuðlar voru ákvarðaðir til að unnt væri að gefa upp styrk fyrir blöndu PCDD- og PCDF-efna sem eru með sethópa í 2,3,7,8-stöðu, og nýlega einnig fyrir tiltekin PCB-efni, sem eru með klór sem sethóp í annarri stöðu en ortó-stöðu og einortó-setinn klór og búa yfir díoxínlikri virkni sem mæla má sem eiturjafngildi (TEQ) fyrir 2,3,7,8-TCDD (sjá 1. nmgr. í I. viðauka).

Styrkur einstakra efna í tilteknu sýni er margfaldaður með viðeigandi eiturjafngildisstuðli og síðan eru gildin lögð saman til að finna heildarstyrk díoxínlikra efnasambanda sem er gefinn upp í eiturjafngildi.

Hugtakið „efri styrkleikamörk“ merkir að allar efnamyndir, sem hafa ekki verið magngreindar, teljast vega á móta þungt í eiturjafngildi og nemur magngreiningarmörkum þeirra.

Hugtakið „neðri styrkleikamörk“ merkir að hlutdeild allra efnamynda, sem hafa ekki verið magngreindar, í eiturjafngildi telst vera núll.

Hugtakið „miðlungsstyrkleikamörk“ merkir að hlutdeild allra efnamynda, sem hafa ekki verið magngreindar, í eiturjafngildi telst vera helmingur magngreiningarmarkanna.

3. Kröfur um gæðatryggingu sem uppfylla þarf við undirbúning sýnis

Almennu ákvæðin um undirbúning sýna vegna greiningar, eins og mælt er fyrir um í viðaukanum við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/680/EBE frá 30. júlí 1981 um breytingu á tilskipun 71/250/EBE, 71/393/EBE, 72/199/EBE, 73/46/EBE, 74/203/EBE, 75/84/EBE, 76/372/EBE og 78/633/EBE um að ákvarða greiningaraðferðir bandalagsins vegna opinbers eftirlits með fôðri ⁽¹⁾, gilda.

Að auki skulu eftirfarandi kröfur uppfylltar:

- sýnin skulu geymd og flutt í gler-, ál-, pólýprópýlen- eða pólýetýlenílátum. Fjarlægja verður allan vott af pappírstryki úr sýnisilátinu. Hreinsa skal glervöru með leysiefnum sem rannsökuð hafa verið með tilliti til þess hvort í þeim séu díoxín,
- greining á núllsýni skal gerð með því að láta allt greiningarferlið fara fram þar sem sýninu einu er sleppt,
- þyngd þess sýnis, sem er notað við útdráttinn, verður að vera næg til þess að uppfylla kröfurnar að því er varðar næmi.

4. Kröfur á rannsóknarstofum

- Sýna skal á rannsóknarstofum fram á útkomu aðferðar á því styrkbili sem mælingar miðast við, t.d. 0,5 ×, 1 × og 2 × tiltekna styrkbilið með viðunandi frávíksstuðli við endurtekna efnagreiningu. Sjá nánar um viðmiðanir um samþykki í 5. lið.
- Magngreiningarmörk fyrir staðfestingaraðferð skulu vera u.þ.b. fimmtungur af þeim mörkum, sem tiltekin eru, til að tryggja að tillit sé tekið til viðunandi frávíksstuðla við það styrkbil sem mælingar miðast við.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 246, 29.8.1981, bls. 32.

- Það skal vera liður í innra gæðaeftirliti að fram fari regluleg greining blindsýna og athuganir á heimtum með viðbótum eða greining viðmiðunarsýna (einkum ef völ er á vottuðu viðmiðunarefni).
- Árangursrík þátttaka í rannsóknum með öðrum rannsóknarstofum, þar sem frammistaða rannsóknarstofa er metin, er vænlegust til þess að staðfesta hæfni í sértækum efnagreiningum. Árangursrík þátttaka í rannsóknum með öðrum rannsóknarstofum, t.d. á jarðvegs- eða skólpsýnum, staðfestir þó ekki að hæfin sé hin sama við efnagreiningar matvæla- eða föðursýna þar sem mengunar gætir síður. Af þeim sökum er samfelld þátttaka í rannsóknum með öðrum rannsóknarstofum skyldubundin við ákvörðun á dioxínnum og dioxínlíkum PCB-efnum í viðkomandi sýnagerð matvæla eða föðurs sem mælt er í.
- Viðurkenndur aðili, sem starfar í samræmi við *ISO-leiðbeiningar 58*, skal faggilda rannsóknarstofur til að tryggja að þær búi yfir gæðatryggingu við efnagreiningar. Rannsóknarstofur skulu faggiltar samkvæmt staðlinum ISO/IEC/17025:1999.

5. Kröfur varðandi efnagreiningaraðferðir á dioxínnum og dioxínlíkum PCB-efnum

Grunnkröfur varðandi viðurkenningu á efnagreiningaraðferðum:

- *Mikið næmi og lág greiningarmörk.* Sökum þess hversu mjög eitruð sum þessara efnasambanda eru skal greinanlegt magn fyrir PCDD og PCDF vera af stærðargráðunni píkógrömm eiturjafngildis (10^{-12} g). Vitað er að PCB-efni eru í meira magni en PCDD og PCDF. Fyrir flestar efnamyndir PCB-efna nægir næmi sem er af stærðargráðunni nanógramm (10^{-9} g). Við mælingar á enn eitradri, dioxínlíkum efnamyndum PCB-efna (einkum þeim sem eru með sethóp í annarri stöðu en ortó-stöðu) skal hins vegar ná sama næmi og fyrir PCDD og PCDF.
- *Mikil valvísí (sérvirkni).* Nauðsynlegt er að greina PCDD, PCDF og dioxínlík PCB-efni frá fjölmörgum öðrum efnasamböndum sem eru dregin út með þeim og hafa hugsanlega truflandi áhrif á efnasambönd sem eru í styrk sem getur verið margfalt meiri en greiniefnanna. Fyrir gasgreiningar-/massagreiningaraðferðir er nauðsynlegt að greina milli mismunandi efnamynda, svo sem milli eitradra efna (t.d. milli hinna sautján PCDD- og PCDF-efna með sethópa í 2,3,7,8-stöðu og dioxínlíkra PCB-efna) og annarra efnamynda. Unnt skal vera að ákvarða eiturjafngildi með lífgreiningu hvort sem er sem summu PCDD- eða PCDF-efna eða dioxínlíkra PCB-efna.
- *Mikil nákvæmni (réttleiki og samkvæmni).* Ákvörðunin skal veita fullnægjandi og áreiðanlegt mat á raunverulegum styrk í sýni. Mikil nákvæmni (mælinákvæmni: hversu vel niðurstöðum ber saman við mælingar og raunveruleg eða tilgreind mæligildi) er nauðsynleg til að komast megi hjá því að þurfa að hafna niðurstöðum á efnagreiningu sýnis á grundvelli þess að mat á eiturjafngildi er óáreiðanlegt. Nákvæmni er gefin upp sem réttleiki (munurinn á mældu meðalgildi fyrir greiniefni í vottuðu efni og staðfestu gildi fyrir það, gefinn upp sem hundradshluti þessa gildis) og samkvæmni (samkvæmni er venjulega reiknuð sem staðalfrávik, þ.m.t. endurtekningarnákvæmni og samanburðarnákvæmni, og gefur til kynna hve gott samræmi er milli niðurstaðnanna sem fást þegar tilraunin er endurtekin mörgum sinnum með sömu aðferð við skilyrði sem kveðið er á um).

Skimunaraðferðir eru t.d. lífgreiningar og gas- og massagreiningar; staðfestingaraðferðir eru gasgreining og massagreining, hvorar tveggju með mikilli upplausn (HRGC/HRMS). Eftirfarandi viðmiðanir skulu uppfylltar að því er varðar heildareiturjafngildi:

	Skimunaraðferðir	Staðfestingaraðferðir
Rangar, neikvæðar niðurstöður	< 1%	
Réttleiki		– 20% til + 20%
Frávíksstuðull	< 30%	< 15%

6. Sérkröfur varðandi gas- og massagreiningaraðferðir sem uppfylla verður í tengslum við skimun og staðfestingu

- Bæta verður við ^{13}C -merkum, innri PCDD/F-stöðlum með klórsethópi í 2,3,7,8-stöðu (og ^{13}C -merkum, innri stöðlum með dioxínlíkum PCB-efnum, ef ákvarða skal dioxínlík PCB-efni) strax í upphafi efnagreiningarinnar, þ.e. áður en útdráttur fer fram, til að fullgilda greiningarferlið. Viðbót a.m.k. einnar efnamyndar þarf að koma til fyrir hvern tetra- til oktahlóraðan, samsvarandi hóp PCDD/F-efna (og a.m.k. einnar efnamyndar fyrir hvern samsvarandi hóp dioxínlíkra PCB-efna, ef ákvarða skal dioxínlík PCB-efni) (að öðrum kosti skal bæta við a.m.k. einni efnamynd fyrir hvert jónmassaval sem er notað við greiningu á PCDD/F-efnum og dioxínlíkum PCB-efnum). Allra best er þó, einkum þegar um staðfestingaraðferðir er að ræða, að nota alla 17 ^{13}C -merktu innri staðlana með sethóp í 2,3,7,8-stöðu og alla 12 ^{13}C -merktu, innri dioxínlíku PCB-staðlana (ef ákvarða skal dioxínlík PCB-efni).

Einnig skal ákvarða svörunarstuðla fyrir þær efnamyndir þar sem engu ^{13}C -merktu, hliðstæðu efni er bætt við með því að nota viðeigandi kvörðunarlausnir.

- Fyrir fóður bæði úr jurta- og dýraríkinu, sem inniheldur minna en 10% fitu, verður að bæta við innri staðlinum áður en útdráttur fer fram. Fyrir fóður úr dýraríkinu, sem inniheldur meira en 10% fitu, má bæta innri stöðlunum við annaðhvort áður eða eftir að fita hefur verið dregin út. Skilvirkni útdráttarins skal staðfest á viðeigandi hátt eftir því á hvaða stigi innri stöðlum er bætt við og eftir því hvort niðurstöðurnar eru gefnar upp á grundvelli afurðar eða fitu.
- Fyrir gas- eða massagreiningu verður að bæta við einum eða tveimur heimtarstöðlum (staðgöngu-stöðlum).
- Nauðsynlegt er að fylgjast með heimt. Að því er varðar staðfestingaraðferðir skulu heimtur einstakra, innri staðla vera á bilinu 60 til 120%. Heimtur fyrir einstakar efnamyndir mega bæði vera minni eða meiri, einkum þegar um er að ræða tiltekin hepta- og oktaflóruð díbensódíoxín og díbensófúrón, með því skilyrði að hlutdeild þeirra í eiturjafngildi fari ekki yfir 10% af heildareiturjafngildinu (eingöngu á grundvelli PCDD/F-efna). Að því er varðar skimunaraðferðir skulu heimtur vera á bilinu 30 til 140%.
- Aðgreining díoxína frá klóruðum efnasamböndum, sem hafa truflandi áhrif, svo sem PCB-efnum og klóruðum dífenýletrum, skal eiga sér stað með heppilegum skiljunaraðferðum (helst á flórisíls-, súrálsgöngu- eða kolefnissúlu).
- Aðgreining myndbrigða með gasgreiningu getur nægt (< 25% af fjarlægð milli toppa 1,2,3,4,7,8-HxCDF og 1,2,3,6,7,8-HxCDF).
- Ákvörðun skal fara fram samkvæmt aðferð Umhverfisstofnunar Bandaríkjanna (EPA) nr. 1613, endurskoðun B: *Tetra- through octa-chlorinated dioxins and furans by isotope dilution HRGC/HRMS* eða annarri aðferð sem uppfyllir samsvarandi kröfur.
- Mismunurinn á efri og neðri styrkleikamörkum skal ekki vera meiri en 20% fyrir fóður þar sem díoxínmengunin er á því bili sem hámarksgildin segja til um eða yfir þeim. Fyrir fóður þar sem mengun er langt undir hámarksviðmiðunargildinu getur mismunurinn verið á bilinu 25 til 40%.

7. Aðferðir við skimunargreiningu

7.1. Inngangur

Nota má mismunandi tilhögun við greiningu þegar skimunaraðferð er beitt: hreina skimun eða magnákvörðun.

Hrein skimun

Svörun sýnanna er borin saman við svörun viðmiðunarsýnis á því styrkbili sem mælingar miðast við. Sýni þar sem svörun er minni en hjá viðmiðunarsýninu teljast neikvæð en ef svörun er meiri er líklegt að sýnin séu jákvæð. Kröfur:

- í hverri prófunarröð skal vera bæði núll- og viðmiðunarsýni og þau skulu dregin út og prófuð samtímis við eins skilyrði. Svörun fyrir viðmiðunarsýnið skal greinilega vera meiri en fyrir núllsýnið,
- bæta skal við viðmiðunarsýnum sem eru $0,5 \times$ og $2 \times$ styrkbilið sem mælingarnar miðast við til að sýna fram á að prófunin standist kröfur á því styrkbili sem mælingar miðast við vegna eftirlits á viðkomandi styrkbili,
- við prófun á öðrum sviðum skal sýna fram á að viðmiðunarsýnið eða -sýnin séu heppileg, einkum með því að nota einnig sýni sem sýnt er fram á með gas- eða massagreiningu með mikilli upplausn (HRGC/HRMS) að hafi eiturjafngildi sem sé á móti og í viðmiðunarsýninu eða nota núllsýni þar sem samsvarandi magni staðals er bætt við,
- þar eð ekki er unnt að nota innri staðla í lífgreiningum varðar það miklu að prófanir verði gerðar á endurtekningarmákvæmni svo að fá megi upplýsingar um frávíksstuðulinn í einni prófunarsýrpu. Frávíksstuðullinn skal vera undir 30%,
- þegar um lífgreiningar er að ræða skal skilgreina markefnasambönd, hugsanleg, truflandi áhrif og viðunandi hámarksviðmiðunargildi fyrir núllsýni.

Magnbundin rannsókn

Fyrir magnbundna rannsókn þarf röð staðalþynninga, tvö- eða þrefalda hreinsun og mælingu, svo og núllsýnis- og heimtarprófanir. Niðurstöðurnar má gefa upp sem eiturjafngildi og er þá gert ráð fyrir því að efnasamböndin, sem skapa merkið, svari til meginreglunnar um eiturjafngildi (TEQ principle). Þetta er gerlegt með því að nota TCDD (staðalblöndu díoxíns og fúrans) til að fá fram kvörðunarferil þannig að reikna megi eiturjafngildi í útdráttinum og þá jafnframt í sýninu. Síðan er leiðrétt fyrir eiturjafngildi í núllsýni (til að taka tillit til óhreininda í leysiefnum og íðefnum sem notuð eru) og heimtur (reiknaðar út frá eiturefnajafngildi í gæðaeftirlitssýni kringum það styrkbil sem mælingar miðast við). Mikilvægt er að gera sér grein fyrir því að hluti þess sem tapast við heimtur getur stafað af áhrifum vegna mismunandi sýnagerðar og/eða munar á gildum fyrir eiturjafngildisstuðla í lífgreiningum og opinberum gildum fyrir eiturjafngildisstuðla sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin setur.

7.2. Kröfur varðandi skimunargreiningu

- Við skimun er heimilt að nota gas- og massagreiningaraðferðir og lífgreiningu. Fyrir gas- og massagreiningaraðferðirnar ber að miða við kröfurnar sem mælt er fyrir um í 6. lið. Mælt er fyrir um sérstakar kröfur varðandi lífgreiningu sem gerð er á frumum, í lið 7.3 og fyrir lífgreiningu, sem gerð er á greiningarsetti, í lið 7.4.

- Upplýsingar um fjölda rangra, jákvæðra og rangra, neikvæðra niðurstaðna úr stóru mengi sýna, sem eru undir og yfir hámarksviðmiðunargildinu eða aðgerðarmarki, eru nauðsynlegar til samanburðar við eiturjafngildið sem ákvarðað er með staðfestingargreiningu. Hlutfall raunverulegra, rangra, neikvæðra niðurstaðna skal vera minna en 1%. Hlutfall rangra, jákvæðra sýna skal vera nægilega lítið til að skimun sé hagkvæm.
- Jákvæðar niðurstöður skulu ávallt staðfestar með staðfestingargreiningu (HRGC/HRMS). Að auki skulu sýni sem spanna vítt bil eiturjafngildis staðfest með HRGC/HRMS (u.þ.b. 2–10% af neikvæðu sýnunum). Upplýsingar varðandi samsvörun milli niðurstaðna úr lífgreiningu og HRGC/HRMS skulu gerðar aðgengilegar.

7.3. Sérstakar kröfur varðandi lífgreiningu sem gerð er á frumum

- Þegar lífgreining er gerð verður að keyra hverja prófun með mismunandi viðmiðunarstyrk af TCDD eða blöndu díoxíns og fúrans (svörunarferill fyrir fullan skammt þar sem $R^2 > 0,95$). Hvað skimun varðar væri hins vegar hægt að nota útvíkkaðan feril fyrir lítinn styrk til að greina sýni með vægum styrk.
- Viðmiðunarstyrkur fyrir TCDD (sem samsvarar u.þ.b. þreföldum magngreiningarmörkum) á gæðaeftirlitsblaði skal notaður fyrir niðurstöðuna úr lífgreiningu á föstu tímabili. Annar kostur gæti verið hlutfallsleg svörun viðmiðunarsýnis í samanburði við kvörðunarlinuna fyrir TCDD þar sem svörun frumnanna getur verið háð mörgum þáttum.
- Gera skal gæðaeftirlitsskipurit fyrir hverja gerð viðmiðunarefnis og yfirfara það til að tryggja að niðurstaðan sé í samræmi við leiðbeiningarnar sem tilgreindar eru.
- Við magnbundna útreikninga er einkum mikilvægt að aðleiðsla á þynningu sýnisins sé innan línulega hluta svörunarferilsins. Þynna verður sýni sem fara yfir línulega hluta svörunarferilsins og prófa þau aftur. Því er ráðlagt að prófa a.m.k. þrjár eða fleiri þynningar í einu.
- Hundraðshluti staðalfráviksins skal ekki vera yfir 15% í þrefaldri ákvörðun fyrir hverja þynningu sýnisins og ekki yfir 30% í þremur sjálfstæðum tilraunum.
- Heimilt er að setja greiningarmörk sem eru þrefalt staðalfrávik fyrir núllsýnisleysinn eða bakgrunns-svörunina. Önnur aðferð er að beita svörun sem er ofar en bakgrunnurinn (aðleiðslustuðull sem er fimmfaldur núllsýnisleysir) sem er reiknaður út frá kvörðunarferli dagsins. Heimilt er að setja magngreiningarmörk sem eru fimm- eða sexfalt staðalfrávik núllsýnisleysisins eða bakgrunns-svörunarinnar eða beita svörun sem er greinilega ofar en bakgrunnurinn (aðleiðslustuðull tísfaldur núllsýnisleysir) reiknað út frá kvörðunarferli dagsins.

7.4. Sérkröfur varðandi lífgreiningu sem gerð er með greiningarsetti ⁽¹⁾

- Fylgja verður leiðbeiningum framleiðanda um undirbúning sýnis og greiningu.
- Ekki skal nota prófunarsett eftir fyrningardagsetningu þeirra.
- Ekki skal nota efni eða íhluti sem eru hannaðir til notkunar með öðrum settum.
- Prófunarsett skulu geymd við hita, sem er innan þess bils sem tilgreint er, og notuð við þann hita sem tilgreindur er.
- Greiningarmörk fyrir ónæmisgreiningu eru ákvörðuð sem summa meðaltals og þrefalds staðalfráviks sem byggist á 10 endurteknum greiningum á núllsýninu og síðan er deilt í með hallagildi línulegu aðhverfsjöfnunnar.
- Viðmiðunarstaðlar skulu notaðir við prófanir á rannsóknarstofu til að tryggja að svörunin við staðlinum sé innan viðunandi marka.

8. Skýrslur um niðurstöður

Að því marki, sem greiningaraðferðin leyfir, skal styrkur einstakra PCDD/F-efna og PCB-efnamynda koma fram í greiningarniðurstöðum sem neðri styrkleikamörk, efri styrkleikamörk og miðlungsstyrkleikamörk í því skyni að sem mest af upplýsingum sé að finna í skýrslunni um niðurstöður þannig að unnt sé að túlka niðurstöðurnar samkvæmt sérstökum kröfum.

Í skýrslunni skal einnig koma fram fituefnainnihald sýnisins sem og aðferðin sem er notuð við útdrátt fituefnanna.

Gera skal grein fyrir tölum um heimtur einstakra innri staðla ef heimturnar eru utan þess bils sem um getur í 6. lið, ef þær eru hærrí en hámarksviðmiðunargildið, svo og ef því er leitað.

⁽¹⁾ Ekki hafa verið færðar sönnur á að lífgreining með greiningarsettum, sem fást á almennum markaði, sé nægilega næm og áreiðanleg til að unnt sé að nota þau við skimun á matvæla- og föðursýnum þar sem gengið er úr skugga um hvort díoxín séu í sýnunum í þeim styrk sem kröfur miðast við.

TILSKIPUN RÁÐSINS 2002/53/EB

2005/EES/16/02

frá 13. júní 2002

um sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við efnahags- og félagsmálanefndina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 70/457/EBE frá 29. september 1970 um sameiginlega skrá yfir stofna nytjaplantna í landbúnaði ⁽²⁾ hefur verið breytt oft og verulega að því er varðar efnisatriði ⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal téðri tilskipun af þeim sökum steipt saman í einn texta.
- 2) Framleiðsla á fræi og ungum plöntum er mikilvæg grein í landbúnaði í bandalaginu.
- 3) Af þessum sökum hefur ráðið samþykkt tilskipanir varðandi markaðssetningu sykkurófufræs (2002/54/EB) ⁽⁴⁾, fóðurjurtafræs (66/401/EBE) ⁽⁵⁾, sáðkorns (66/402/EBE) ⁽⁶⁾, kartöfluútsæðis (2002/56/EB) ⁽⁷⁾ og olíu- og trefjajurtafræs (2002/57/EB) ⁽⁸⁾.
- 4) Taka þarf saman sameiginlega skrá um yrki. Skrána er einungis hægt að taka saman með því að styðjast við innlendar skrár.

- 5) Öll aðildarríkin ættu því að taka saman eina eða fleiri innlendar skrár yfir yrki sem samþykkt eru til vottunar og markaðssetningar á yfirráðasvæði þeirra.
- 6) Fara verður eftir samræmdum reglum við gerð skráanna til að samþykktu yrkin verði aðgreinanleg, stöðug og nægilega einsleit og ræktunar- og notkunargildi þeirra fullnægjandi.
- 7) Rétt er að taka tillit til reglna sem komið hefur verið á alþjóðlega að því er varðar tiltekin ákvæði varðandi samþykki á yrki í einstökum ríkjum.
- 8) Til að athuganir geti farið fram áður en yrki fæst samþykkt er nauðsynlegt að ákvarða fjölmargar, samræmdar viðmiðanir og lágmarkskröfur.
- 9) Staðla ber ákvæði um hversu lengi samþykki fyrir yrki á að vera í gildi, ástæður fyrir því að hægt er að nema samþykki úr gildi og um reglur um viðhald yrkis og aðildarríkin ættu að tilkynna hvert öðru um samþykki og afturköllun yrkja.
- 10) Æskilegt er að samþykkja reglur í tengslum við heppilegustu nafngiftir á yrki og upplýsingaskiptum milli aðildarríkja.
- 11) Heimilt skal vera að markaðssetja fræ, sem fellur undir ákvæði þessarar tilskipunar, án takmarkana í bandalaginu þegar það er komið á skrá í sameiginlegu skránni.
- 12) Þó ætti að veita aðildarríkjunum rétt, með sérstakri málsmeðferð, til að bera upp andmæli, ef einhver eru, gegn tilteknu yrki.

- 13) Framkvæmdastjórnin skal birta í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna* heiti þeirra yrkja sem bætt er í sameiginlegu skrána yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði.

- 14) Kveða skal á um ráðstafanir til að viðurkenna jafngildi athugana og eftirlits með yrki sem framfylgt er í þriðju löndum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 2.

⁽¹⁾ Álit var skilað 9. apríl 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽²⁾ Stjtið EB 225, 12.10.1970, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27).

⁽³⁾ Sjá A-hluta í I. viðauka

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 12.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2298/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB (Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 60).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2309/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 60.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74.

- 15) Reglur bandalagsins gilda ekki um yrki ef sýnt er fram á að flytja eigi frá eða fjölgunarefni af þeim út til þriðju landa.
- 16) Vegna framfara í vísindum og tækni er nú unnt að rækta yrki með breytingum á erfðaeefni. Þess vegna ber aðildarríkjunum, þegar þau ákveða hvort þau eigi að samþykkja erfðabreytt yrki í skilningi tilskipunar ráðsins 90/220/EBE frá 23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum lifverum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið ⁽¹⁾, að taka tillit til þeirrar hættu sem það getur haft í för með sér að sleppa þeim út í umhverfið af ásettu ráði. Auk þess skal ákvarða með hvaða skilyrðum skuli samþykkja slík erfðabreytt yrki.
- 17) Reglur um markaðssetningu nýrra matvæla og nýrra innihaldsefna í matvælum eru settar á vettvangi bandalagsins með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 258/97 ⁽²⁾. Þess vegna ber aðildarríkjunum einnig að taka tillit til hvers konar heilsufarsáhrattu í tengslum við matvæli þegar þau ákveða hvort samþykkja skuli yrki. Auk þess skal ákvarða með hvaða skilyrðum skuli samþykkja slík erfðabreytt yrki.
- 18) Í ljósi framfara í vísindum og tækni er rétt að setja reglur sem gera það kleift að markaðssetja efnafræðilega meðhöndlað fræ og fjölgunarefni.
- 19) Nauðsynlegt er að tryggja að erfðaauföndindir plantna séu varðveittar. Með það fyrir augum þarf að setja skilyrði sem gera kleift, innan ramma laga um verslun með fræ, að varðveita, með notkun á staðnum, yrki sem eru í hættu vegna erfðatæringar.
- 20) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽³⁾.
- 21) Tilskipunin skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna um frest til lögleiðingar þeirra tilskipana sem settar eru fram í B-hluta I. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Tilskipun þessi fjallar um að taka upp í sameiginlegu skrána yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði yrki sykkurófnar- og fódurplantna, korns, kartafna og olíu- og trefjaplantna

sem má markaðssetja samkvæmt ákvæðum þeirra tilskipana sem varða markaðsetningu sykkurófnar (2002/54/EB), fódurjurtafræs (66/401/EBE), sáðkorns (66/402/EBE), kartöfluútsæðis (2002/56/EB) og olíu- og trefjaturtafræs (2002/57/EB).

2. Sameiginlega skráin yfir yrkin skal byggjast á innlendum skráum aðildarríkjanna.

3. Þessi tilskipun gildir ekki um yrki ef sannanlega á að flytja frá eða fjölgunarefni þeirra út til þriðju landa.

2. gr.

Í þessari tilskipun merkir „opinberar ráðstafanir“ ráðstafanir sem gerðar eru af:

a) ríkisvaldinu, eða

b) lögaðila á vegum ríkisins, hvort sem hann lýtur opinberum rétti eða einkarétti, eða

c) eiðsvörnum einstaklingi þegar um er að ræða viðbótarstarfsemi sem einnig er undir eftirliti ríkisins,

að því tilskildu að þeir aðilar, sem um getur í b- og c-lið, hagnist ekki persónulega á slíkum ráðstöfunum.

3. gr.

1. Hvert aðildarríki skal útbúa eina eða fleiri skrár yfir yrki sem eru opinberlega samþykkt til vottunar og markaðssetningar á yfirráðasvæði þeirra. Öllum er heimill aðgangur að skránum.

2. Þegar um er að ræða yrki (skyldleikaræktaðar línur, blendingar) sem á einvörðingu að nota sem þátt í endanlegum yrkjum gilda ákvæði 1. mgr. einungis ef fyrirhugað er að markaðssetja fræið undir yrkisheiti sínu.

Ákvarða má skilyrði fyrir því að beita ákvæðum skv. 1. mgr. gagnvart öðrum samsettum yrkjum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr. Þangað til, þegar um er að ræða aðrar korntegundir en maís, er aðildarríkjunum heimilt að beita þessum ákvæðum á önnur samsett yrki að því er varðar fræ sem ætlað er til vottunar á yfirráðasvæði þeirra.

Tilgreina skal samsett yrki sem slík.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 117, 8.5.1970, bls. 15. Tilskipunin var felld úr gildi með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/18/EB (Stjótið. EB L 106, 17.4.2001, bls. 1).

⁽²⁾ Stjótið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 1.

⁽³⁾ Stjótið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

3. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að samþykki fyrir upptöku yrkis í sameiginlegu skrána eða í skrá annars aðildarríkis jafngildi samþykki fyrir upptöku í þeirra eigin skrár. Ef aðildarríki setur slíkt ákvæði er það undanþegið skuldbindingunum sem kveðið er á um í 7. gr., 9. gr. (4. mgr.) og 10. gr. (2. til 5. mgr.).

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að yrki sé því aðeins samþykkt að það sé aðgreinanlegt, stöðugt og nægilega einsleitt. Yrkið verður að hafa fullnægjandi ræktunar- og notkunargildi.

2. Ekki verður krafist athugunar á ræktunargildinu:

- a) til að fá samþykki fyrir yrki grasa ef ræktunarmaðurinn lýsir því yfir að fræ af því yrki sé ekki ætlað til framleiðslu á fódurplöntum,
- b) til að fá samþykki fyrir fræi yrkis sem á að markaðssetja í öðru aðildarríki, sem hefur þegar samþykkt yrkið, með hliðsjón af ræktunar- og notkunargildi þess,
- c) til að fá samþykki fyrir yrki (skyldleikaræktaðar línur, blendingar) sem eru eingöngu ætluð sem þættir fyrir blendingsyrki og uppfylla kröfur 1. mgr.

3. Þegar um er að ræða yrki sem ákvæði 2. mgr. a gilda um er heimilt að ákvarða í samræmi við málsmeðferðina í 2. mgr. 23. gr., að svo miklu leyti sem það er réttlætanlegt með tilliti til frjálsrar dreifingar fræs í bandalaginu, að með viðeigandi athugun skuli sýnt fram á að yrkið henti fyrir það hlutverk sem því er ætlað. Í slíkum tilvikum skal ákvarða skilyrði fyrir athuginni.

4. Sé um að ræða erfðabreytt yrki í skilningi 1. og 2. mgr. 2. gr. tilskipunar 90/220/EBE skal því aðeins samþykkja að yrkinu sé sleppt af ásettu ráði út í umhverfið að allar viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið.

5. Ef nota á efni, sem er unnið úr plöntuyrki, sem matvæli eða sem innihaldsefni í matvæli sem falla undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 258/97 mega þessi matvæli eða innihaldsefni ekki:

— vera hættuleg fyrir neytandann,

— villa um fyrir neytandanum,

— vera svo frábrugðin matvælum eða innihaldsefnum matvæla sem þau eiga að koma í staðinn fyrir að venjuleg neysla þeirra sé síðri kostur í næringarlegu tilliti fyrir neytandann.

6. Til að varðveita erfðaaufðindir plantna, eins og tilgreint er í 2. mgr. 20. gr., geta aðildarríkin vikið frá viðmiðunum um samþykki sem eru settar fram í fyrsta málsliði 1. mgr. ef sett eru sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr. varðandi kröfurnar í a- og b-liði 3. mgr. 20. gr.

5. gr.

1. Yrki telst vera aðgreinanlegt, hvort sem stofnefni þess er tilbúið eða náttúrulegt, ef einn eða fleiri mikilvægir eiginleikar greina það merkjanlega frá öllum öðrum yrkjum sem þekkt eru í bandalaginu.

Eiginleikar yrkis skulu vera þess eðlis að unnt sé að bera nákvæm kennsl á þá og skilgreina þá nákvæmlega.

Yrki, sem þekkt er í bandalaginu, er hvert það yrki sem, á þeim tíma sem sótt er um á viðeigandi hátt um samþykki fyrir yrkinu sem meta skal:

— er annaðhvort skráð í sameiginlegu skránni yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði eða skrána yfir grænmetis-tegundir, eða

— hefur, án þess að vera skráð í aðra hvora skrána, verið samþykkt eða lagt fram til samþykkis í hlutaðeigandi aðildarríki, annaðhvort til vottunar og markaðssetningar eða vottunar með tilliti til annarra landa,

nema skilyrðin hafi ekki lengur verið uppfyllt í öllum hlutaðeigandi aðildarríkjum áður en ákvörðun var tekin um umsókn um samþykki fyrir yrkinu sem meta skal.

2. Yrki telst vera stöðugt ef það samræmist enn lýsingunni á grundvallareiginleikum sínum að lokinni endurtekinni fjölgun eða í lok hvers fjölgunarskeiðs (hafi ræktunarmaðurinn skilgreint sérstakt fjölgunarskeið).

3. Yrki telst vera nægilega einsleitt ef plönturnar, sem það er ræktað af, með örfáum frávikum og með hliðsjón af fjölgunarkerfi plantnanna, eru svipaðar eða eins frá erfða-fræðilegu sjónarmiði að því er varðar þá eiginleika í heild sinni sem skoðaðir eru í þessu skyni.

4. Ræktunar- eða notkunargildi yrkis telst vera viðunandi ef eiginleikar yrkis í heild sinni leiða af sér greinilegar framfarir, annaðhvort í ræktun eða, að því er varðar notkunargildi, uppskeru eða nýtingu afurða sem fást af henni í samanburði við önnur yrki sem hafa verið samþykkt í skrá viðkomandi aðildarríkis. Ef um einhverja framúrskarandi eiginleika er að ræða má líta fram hjá minni háttar ókostum.

6. gr.

Aðildarríki skulu tryggja að sömu kröfur gildi um yrki frá öðrum aðildarríkjum og um innlend yrki, einkum að því er samþykktar reglur varðar.

7. gr.

1. Aðildarríki skulu kveða á um að samþykki fyrir yrki byggist á niðurstöðum opinberra athugana, einkum ræktunartilrauna, er nái til nægilega margra eiginleika til að hægt sé að lýsa yrkinu. Aðferðir við að ákvarða eiginleika verða að vera nákvæmar og áreiðanlegar. Til að sannreyna að yrki sé aðgreinanlegt skal a.m.k. nota tiltæk, sambærileg yrki við ræktunartilraunirnar sem þekkt eru í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr. Nota skal önnur tiltæk, sambærileg yrki við beitingu ákvæða 9. gr.

2. Ákvarða skal eftirfarandi í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., og með hliðsjón af nýjustu þekkingu á sviði vísinda og tækni:

a) eiginleika sem lágmarksathuganir á tegundum eiga að taka til,

b) lágmarkskröfur um framkvæmd athugana,

c) nauðsynlegar reglur fyrir ræktunartilraunir sem á að gera í því skyni að meta ræktunar- eða notkunargildið. Í þessum reglum er unnt að ákvarða:

— málsmæðferð og skilyrði fyrir því að öll aðildarríkin eða nokkur þeirra geti sameinast um að taka inn í ræktunartilraunir, sem lið í aðstoð stjórnvalda, yrki sem óskað hefur verið eftir samþykki fyrir í öðru aðildarríki,

— samstarfsskilmála milli yfirvalda þeirra aðildarríkja sem taka þátt í tilraununum,

— áhrif af niðurstöðum þessara ræktunartilrauna,

— staðla varðandi upplýsingar um ræktunartilraunir í tengslum við mat á ræktunar- eða notkunargildi.

3. Þegar athugun á erfðabundnum þáttum er nauðsynleg fyrir rannsókn á blendingum og tilbúnum yrkjum skulu aðildarríkin tryggja að farið sé með niðurstöður athugana og lýsingu erfðabundinna þátta sem trúnaðarmál ef ræktunarmaðurinn fer fram á það.

4. a) Ef um er að ræða erfðabreytt yrki sem um getur í 4. mgr. 4. gr. skal vinna mat á umhverfishættu sem jafngildir matinu sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE.

b) Málsmæðferð, til að tryggja að matið á umhverfishættu og aðrir viðeigandi umhverfisþættir jafngildi því sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE skal, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, tekin upp í reglugerð ráðsins og byggjast á viðeigandi laga-grundvelli í sáttmálanum. Þar til þessi reglugerð öðlast gildi skal því aðeins samþykkja að erfðabreytt yrki séu tekin inn í innlenda tegundaskrá að markaðssetning þeirra hafi verið samþykkt í samræmi við tilskipun 90/220/EBE.

c) Ákvæði 11. til 18. gr. tilskipunar 90/220/EBE gilda ekki um erfðabreytt yrki eftir gildistöku reglugerðarinnar sem um getur í b-lið hér að framan.

d) Einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi framkvæmd mats á umhverfishættu skulu samþykkt í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

5. a) Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki, sem nota á í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í þessari málsgrein, sé ekki samþykkt nema:

— matvælin eða innihaldsefni þeirra hafi þegar verið leyfð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 258/97, eða

— ákvarðanirnar um leyfi, sem um getur í reglugerð (EB) nr. 258/97, séu teknar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

b) Í því tilviki, sem mælt er fyrir um í öðrum undirlið a-liðar, skal taka tillit til viðmiðanna, sem settar eru fram í 5. mgr. 4. gr., og meginreglnanna um mat sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 258/97.

c) Einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í b-lið, skulu samþykkt í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

8. gr.

Þegar lögð er fram umsókn um samþykki fyrir yrki skulu aðildarríkin krefjast þess að umsækjandinn tilgreini hvort sótt hafi verið um samþykki í öðru aðildarríki, hvaða aðildarríki hafi átt hlut að máli og hvort samþykki hafi fengist.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að birt verði opinberlega skrá yfir yrki sem eru samþykkt á yfirráðasvæði þeirra og nafn einstaklings eða einstaklinga sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins, hver í sínu landi. Beri nokkrir

einstaklingar ábyrgð á viðhaldi yrkis er ekki nauðsynlegt að birta nöfn þeirra. Ef nöfnin eru ekki birt skal koma fram í skránni hvaða yfirvald hefur undir höndum lista með nöfnum þeirra sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins.

2. Þegar samþykki er veitt skulu aðildarríkin tryggja, eftir því sem unnt er, að yrkið þekkist undir sama heiti í öllum aðildarríkjunum.

Ef vitað er að fræ eða fjölgunarefni tiltekins yrkis er markaðssett í öðru landi undir öðru heiti skal það heiti einnig tilgreint í skránni.

3. Með hliðsjón af fyrirliggjandi upplýsingum skulu aðildarríkin einnig sjá til þess að yrki, sem er ekki merkjanlega aðgreinanlegt:

— frá yrki sem hefur áður verið samþykkt í hlutaðeigandi aðildarríki eða í öðru aðildarríki, eða

— frá öðru yrki sem hefur verið metið með tilliti til aðgreinanleika, stöðugleika og einsleitni í samræmi við reglur sem svara til reglnanna í þessari tilskipun, án þess þó að vera yrki sem þekkt er í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr.,

beri heiti þess yrkis. Þetta ákvæði gildir ekki ef hætt er við að heitið valdi misskilningi eða ruglingi að því er varðar yrkið eða, í samræmi við öll ákvæði hlutaðeigandi aðildarríkis um heiti yrkis, aðrar ástæður koma í veg fyrir notkun heitisins eða réttur þriðja aðila kemur í veg fyrir frjálsa notkun þess í sambandi við umrætt yrki.

4. Aðildarríkin skulu taka saman sérstaka skjalaskrá um hvert samþykkt yrki þar sem kemur fram lýsing á yrkinu og skýrt yfirlit yfir allar staðreyndir sem samþykkið byggðist á. Lýsing á yrkjum skal lúta að plöntum sem sáð er til með fræi og fjölgunarefni í flokknum „vottað fræ og fjölgunarefni“.

5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að erfðabreytt yrki, sem hafa verið samþykkt, séu greinilega merkt sem slík í yrkjaskránni. Þau skulu enn fremur sjá til þess að hver sá sem markaðssetur slíkt yrki tiltaki greinilega í söluskrá sinni að það sé erfðabreytt.

6. Að því er varðar hvort nafngiftir yrkja teljist heppilegar gildir 63. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994 um tilkall til plöntuyrkja í bandalaginu ⁽¹⁾.

Heimilt er að samþykkja nákvæmar framkvæmdarreglur um heppilegustu nafngiftir yrkja í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) No 2506/95 (Stjóð. EB L 258, 28.10.1995, bls. 3).

10. gr.

1. Tilkynna skal hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni þegar í stað um allar umsóknir eða afturköllun umsókna um samþykki fyrir yrki, allar færslur í skrá yfir yrki og breytingar á henni.

2. Aðildarríkin skulu, fyrir hvert nýtt, samþykkt yrki, senda hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni stutta lýsingu á helstu notkunareiginleikum yrkisins. Þetta ákvæði gildir ekki ef um er að ræða yrki (skyldleikaræktaðar línur, blendinga) sem eru einvörðungu ætluð sem þáttur í endanlegum yrkjum. Ríkin skulu einnig, samkvæmt beiðni, senda lýsingu á sérkennum sem gera kleift að greina eitt yrki frá öðrum svipuðum yrkjum.

3. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að hin aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafi aðgang að skjalaskránum, sem um getur í 4. mgr. 9. gr., um yrki sem hafa verið samþykkt eða yrki sem samþykki gildir ekki lengur um. Fara skal með upplýsingar um þessar skrár sem trúnaðarmál.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að skjalaskrár yfir samþykki séu tiltækar til einkanota fyrir alla einstaklinga sem geta sýnt fram á að þeir eigi lögmætra hagsmuna að gæta. Þessi ákvæði gilda ekki þegar fara verður með upplýsingar sem trúnaðarmál skv. 3. mgr. 7. gr.

5. Þegar yrki fæst ekki samþykkt eða samþykki hefur verið afturkallað skal veita einstaklingum, sem slík ákvörðun hefur áhrif á, aðgang að niðurstöðum athugana.

11. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um viðhald samþykktra yrkja í samræmi við reglur um viðhald yrkis.

2. Eftirlit með viðhaldi skal alltaf vera framkvæmanlegt með því að fletta upp í skrá sem einstaklingur eða einstaklingar, sem bera ábyrgð á yrkinu, hafa undir höndum. Skrárnar skulu einnig taka til ræktunar allra ættliða á undan stofnfræi eða fjölgunarefni.

3. Hægt er að krefja einstakling, sem ber ábyrgð á yrkinu, um sýni. Þessi sýni má taka opinberlega gerist þess þörf.

4. Fari viðhald fram í öðru aðildarríki en því þar sem yrkið var samþykkt skulu hlutaðeigandi aðildarríki hafa samvinnu á stjórnsýslusviðinu um eftirlit.

12. gr.

1. Samþykki gildir til loka tíunda almanaksárs eftir að samþykki er veitt.

Samþykki yfirvalda á yrkjum í fyrrum Þýska alþýðulýðveldinu fyrir sameiningu Þýskalands gildir ekki lengur en til loka tíunda almanaksárs eftir að það hefur verið fært í yrkjaskrána sem sett er saman í Sambandslýðveldinu Þýskalandi í samræmi við 1. mgr. 3. gr.

2. Endurnýja má samþykki fyrir yrki með vissu millibili ef það er enn ræktað í þeim mæli að það sé réttlæt看legt eða ef viðhalda þarf því til að varðveita erfðaaðlindir plantna og að því tilskildu að kröfur um sérstöðu, einsleitni og stöðugleika eða viðmiðanir, sem eru ákveðnar skv. 2. og 3. mgr. 20. gr., séu enn uppfylltar. Sé ekki um að ræða erfðaaðlindir plantna í skilningi 20. gr. skulu umsóknir um endurnýjun lagðar fram eigi síðar en tveimur árum áður en samþykkið fellur úr gildi.

3. Lengja skal gildistíma samþykkis til bráðabirgða þar til ákvörðun hefur verið tekin um umsóknina um endurnýjun.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að tekinn verði af allur vafi sem kann að koma upp eftir að yrki hefur verið samþykkt og varðar mat á aðgreinanleika þess eða heiti á þeim tíma sem það var samþykkt.

2. Komi í ljós, eftir að yrki hefur verið samþykkt, að skilyrðið um aðgreinanleika í skilningi 5. gr. var ekki uppfyllt á þeim tíma sem yrkið var samþykkt skal önnur ákvörðun koma í stað samþykkisins eða það afturkallað, eftir því sem við á, í samræmi við þessa tilskipun.

Með þessari nýju ákvörðun skal yrkið, frá þeim degi að telja sem það var fyrst samþykkt, ekki lengur teljast yrki sem þekkt er í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr.

3. Komi í ljós, eftir að yrki hefur verið samþykkt, að heiti þess í skilningi 9. gr. var ekki ásæt看legt þegar yrkið var samþykkt skal heitið lagfært til samræmis við þessa tilskipun. Aðildarríkin mega heimila notkun fyrra heitisins um tíma sem viðbótarheiti. Heimilt er að setja nákvæmar reglur um hvenær megi nota fyrra heitið sem viðbótarheiti í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr.

4. Í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., má setja reglur um beitingu 1. og 2. mgr.

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að samþykki fyrir yrki verði afturkallað:

a) ef við athugun er sannreynt að yrkið sé ekki lengur aðgreinanlegt, stöðugt eða nægilega einsleitt,

b) ef einstaklingur eða einstaklingar, sem bera ábyrgð á yrki, krefjast þess, nema um viðhald yrkis sé að ræða.

2. Aðildarríkin mega afturkalla samþykki fyrir yrki:

a) ef ekki er farið að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun,

b) ef veittar hafa verið, þegar sótt var um samþykki eða við athugun, rangar eða misvísandi upplýsingar um staðreyndir sem samþykkið byggðist á.

15. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki sé tekið út af skránni þeirra hafi samþykki fyrir yrki verið afturkallað eða gildistíminn runnið út.

2. Aðildarríkin geta, á yfirráðasvæði sínu, veitt frest til að votta og markaðssetja fræ og fjölgunarefni fram til 30. júní á þriðja ári, hið lengsta, eftir að samþykkið rennur út.

Fyrir yrki, sem skráð eru skv. 1. mgr. 16. gr. í sameiginlegu skránni um yrki sem um getur í 17. gr., skal sá frestur, sem rennur síðast út af þeim sem samkvæmt fyrstu undirgrein eru viðurkenndir í mörgum aðildarríkjum, gilda um markaðssetningu í öllum aðildarríkjunum, að því tilskildu að engar markaðshindranir varðandi yrki nái til fræs og fjölgunarefnis yrkjanna.

16. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að frá og með birtingunni, sem um getur í 17. gr., skuli fræ yrkja, sem eru samþykkt í samræmi við þessa tilskipun eða meginreglur sem samsvara meginreglum hennar, ekki vera háð neinum markaðshindrunum sem snerta yrki.

2. Að undangenginni umsókn, sem farið skal með samkvæmt málsmæðferðinni, sem um getur í 2. mgr. 23. gr. eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, í 3. mgr. 23. gr. getur aðildarríki fengið heimild til að banna notkun yrkisins á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess eða mæla fyrir um viðeigandi skilyrði fyrir ræktun yrkisins og, í tilvikum sem kveðið er á um í c-lið, um skilyrði fyrir notkun vörunnar sem verður til við slíka ræktun:

a) ef í ljós kemur að ræktun yrkisins getur verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda eða

b) ef opinberar ræktunartilraunir, sem fara fram í aðildarríkinu sem sækir um, þar sem 4. mgr. 5. gr. er beitt á hliðstæðan hátt, sýna að yrkið gefur ekki á neinum hluta yfirráðasvæðisins af sér samsvarandi niðurstöður og þær sem fást með sambærilegu yrki, sem hefur verið samþykkt á yfirráðasvæði þess aðildarríkis, eða ef það er almenn vitneskja að yrki af viðkomandi þroskaflokki hentar ekki vel til ræktunar á neinum hluta yfirráðasvæðis þess. Leggja skal fram umsókn fyrir lok þriðja almanaksárs eftir að samþykki er veitt,

17. gr.

Á grundvelli upplýsinga frá aðildarríkjunum og jafnóðum og þær berast skal framkvæmdastjórnin birta í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna*, undir yfirskriftinni „sameiginleg skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði“, skrá yfir öll yrki, ef frá þeirra eru ekki háð neinum markaðs-hindrunum skv. 16. gr. að því er yrkið varðar, og enn fremur upplýsingar sem krafist er skv. 1. mgr. 9. gr. um einstakling eða einstaklinga sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins. Í auglýsingunni, sem birt er, skal tilgreint hvaða aðildarríki hafa fengið heimild skv. 2. mgr. 16. gr. eða 18. gr.

Í auglýsingunni skal telja upp þau yrki sem veittur hefur verið frestur fyrir í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr. 15. gr. þar skal og tilgreina lengd frestsins og, eftir því sem við á, þau aðildarríki sem fresturinn gildir ekki um.

Í auglýsingunni, sem birt er, skal tilgreina á skýran hátt þau yrki sem eru erfðabreytt.

18. gr.

Ef í ljós kemur að ræktun yrkis, sem er skráð í sameiginlegu yrkjaskrána, geti verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda í einhverju aðildarríki eða að umhverfi eða heilbrigði manna geti stafað hætta af henni getur það aðildarríki, eftir að hafa sótt um, fengið heimild, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 23. gr. eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, 3. mgr. 23. gr. til að banna markaðssetningu fræs eða fjölgunarefnis þess yrkis á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess. Ef yfirvofandi hætta er á útbreiðslu skaðlegra lífvera eða heilbrigði manna eða umhverfið er í yfirvofandi hættu getur viðkomandi aðildarríki lagt þetta bann á um leið og umsókn þess hefur verið lögð fram og gildir það þar til endanleg ákvörðun hefur verið tekin. Sú ákvörðun skal tekin innan þriggja mánaða í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 23. gr. eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, í 3. mgr. 23. gr.

19. gr.

Hljóti yrki ekki lengur samþykki í því aðildarríki sem samþykkti það í upphafi má eitt eða fleiri önnur aðildarríki halda samþykki fyrir yrkinu, að því tilskildu að sem fyrr verði farið að kröfum fyrir samþykki á yfirráðasvæði þeirra og að viðhald sé tryggt.

20. gr.

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., svo að tekið sé tillit til þróunar í tengslum við skilyrðin fyrir því að setja megi efnafræðilega meðhöndlað fræ á markað.

2. Með fyrirvara um reglugerð ráðsins (EB) nr. 1467/94 frá 20. júní 1994 um verndun, lýsingu á eiginleikum, söfnun og nýtingu erfðafræðilegra auðlinda í landbúnaði⁽¹⁾ skal setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., svo að tekið sé tillit til þróunar í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra nýtingu erfðafræðilegra auðlinda plantna með ræktun og markaðssetningu fræs af staðaryrkjum og yrkjum sem eru náttúrulega aðlöguð að stað- og svæðisbundnum aðstæðum og eru í hættu vegna erfðatæringar.

3. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 2. mgr. hér að framan, skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

a) staðaryrki og yrki skulu samþykkt í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Við opinbert samþykki skal taka tillit til sérstakra gæðaeiginleika og gæðakrafna. Einkum skal taka tillit til niðurstaðna úr óopinberum prófunum og þekkingar sem hefur fengist með reynslu af ræktun, fjölgun og notkun og nákvæmra lýsinga á yrkjum og viðeigandi heitum þeirra sem hafa verið tilkynnt til viðkomandi aðildarríkis og ef þetta er fullnægjandi felur það í sér undanþágu frá kröfunni um opinbera athugun. Þegar slíkt staðaryrki er samþykkt skal það tilgreint sem „varðveisluyrki“ í sameiginlegu skránni,

b) viðeigandi magntakmarkanir.

21. gr.

Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 23. gr., svo að tekið sé tillit til þróunarinnar á sviði varðveislu erfðaauðlinda.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 159, 28.6.1994, bls. 1.

22. gr.

1. Að tillögu framkvæmdastjórnarinnar skal ráðið ákvarða með auknum meirihluta hvort:

- a) opinberar athuganir á yrkjum, sem kveðið er á um í 7. gr., eru jafnáreiðanlegar þegar þær eru gerðar í þriðja landi og athuganir gerðar í aðildarríkjunum,
- b) athuganir á reglum um viðhald yrkja, sem gerðar eru í þriðja landi, eru jafnáreiðanlegar og athuganir gerðar í aðildarríkjunum.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um hvert nýtt aðildarríki frá og með þeim degi sem það fær aðild þar til það samþykkir nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari.

23. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar ráðsins 66/399/EBE ⁽¹⁾.

2. Þegar vísað er í þessa málsgrein gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Þegar vísað er í þessa málsgrein gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

24. gr.

Með fyrirvara um ákvæði 16. og 18. gr. hefur tilskipun þessi ekki áhrif á ákvæði landslaga sem eru sett til að

vernda heilbrigði og líf manna, dýra og plantna eða til að vernda eignarrétt á sviði iðnaðar eða verslunar.

25. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

26. gr.

1. Tilskipun 70/457/EBE, eins og henni var breytt með tilskipunum sem skráðar eru í A-hluta I. viðauka, fellur hér með úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar frest á lögleiðingu sem settur er fram í téðum tilskipunum í B-hluta I. viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í II. viðauka.

27. gr.

Tilskipun þess öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

28. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 13. júní 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. RAJOY BREY

forseti.

⁽¹⁾ Stjóð. EB 125, 11.7.1966, bls. 2289/66.

I. VIÐAUKI

A-HLUTI

NIÐURFELLD TILSKIPUN OG SÍÐARI BREYTINGAR Á HENNI

(sem um getur í 26. gr.)

Tilskipun 70/457/EBE (Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 1)	
Tilskipun ráðsins 72/274/EBE (Stjtið. EB L 171, 29.7.1972, bls. 37)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða tilskipunar 70/457/EBE í 1. og 2. gr.
Tilskipun ráðsins 72/418/EBE (Stjtið. EB L 287, 26.12.1972, bls. 22)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun ráðsins 73/438/EBE (Stjtið. EB L 356, 27.12.1973, bls. 79)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun ráðsins 78/55/EBE (Stjtið. EB L 16, 20.1.1978, bls. 23)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 79/692/EBE (Stjtið. EB L 205, 13.8.1979, bls. 1)	eingöngu 3. gr.
Tilskipun ráðsins 79/967/EBE (Stjtið. EB L 293, 20.11.1979, bls. 16)	eingöngu 2. gr.
Tilskipun ráðsins 80/1141/EBE (Stjtið. EB L 341, 16.12.1980, bls. 27)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun ráðsins 86/155/EBE (Stjtið. EB L 118, 7.5.1986, bls. 23)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun ráðsins 88/380/EBE (Stjtið. EB L 187, 16.7.1988, bls. 31)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 90/654/EBE (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 48)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða tilskipunar 70/457/EBE í 2. gr. og 6. lið I. hluta í II. viðauka.
Tilskipun ráðsins 98/95/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 1)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27)	eingöngu 6. gr.

B-HLUTI

FRESTUR TIL LÖGLEIÐINGAR Í AÐILDARRÍKJUNUM

(sem um getur í 26. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
70/457/EBE	1. júlí 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
70/274/EBE	1. júlí 1972 (1. gr.) 1. janúar 1973 (2. gr.)
72/418/EBE	1. júlí 1972 (7. gr.)
73/438/EBE	1. júlí 1974 (7. gr.)
78/55/EBE	1. júlí 1977 (6. gr.)
79/692/EBE	1. júlí 1977 (9. mgr. 3. gr.) 1. júlí 1982 (önnur ákvæði)
79/967/EBE	1. júlí 1982 (2. gr.)
80/1141/EBE	1. júlí 1980 (1. gr.)
86/155/EBE	1. mars 1986 (5. gr.)
88/380/EBE	1. janúar 1986 (5. og 6. mgr. 6. gr.) 1. júlí 1990 (önnur ákvæði)
90/654/EBE	
98/95/EB	1. febrúar 2000 (Leiðrétting í Stjtið. EB L 126, 20.5.1999, bls. 23)
98/96/EB	1. febrúar 2000

⁽¹⁾ Þann 1. júlí 1973 að því er varðar Danmörku, Írland og Breska konungsríkið, 1. janúar 1986 að því er varðar Grikkland, 1. mars 1986 að því er varðar Spán og 1. janúar 1989 að því er varðar Portúgal að því er varðar sérstakar tegundir sem um getur í tilskipun um markaðssetningu fôðurplöntufræs — *Lolium multiflorum* Lam, *Lolium perenne* L. og *Vicia sativa*, L. og tilskipun um markaðsetningu fræs — *Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa*, *Triticum aestivum* L. emend. Fiori og Paol, og *Trisetum durum* Desf. *Zea mays* L. — og 1. janúar 1991 að því er varðar aðrar tegundir sem um getur í þessari tilskipun.

⁽²⁾ Þann 1. janúar 1995 að því er varðar Austurríki, Finnland og Svíþjóð.

- Finnlandi og Svíþjóð er þó heimilt að fresta, þar til í síðasta lagi 31. desember 1995, beitingu ákvæða þessarar tilskipunar á yfirráðasvæði sínu að því er varðar markaðssetningu á fræi þeirra yrkja sem skráð eru í innlendar skrár þeirra yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði og yrki grænmetistegunda sem ekki hafa verið samþykkt opinberlega í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Ekki skal heimilt að markaðssetja fræ þeirra yrkja á yfirráðasvæði annarra aðildarríkja á þessu tímabili.
- Um þau yrki nytjaplantna og grænmetistegunda, sem eru skráð daginn sem þau fá aðild eða eftir það, bæði í innlendum skrár í Finnlandi og Svíþjóð og í sameiginlegu skrárnar, skulu ekki gilda neinar hömlur á markaðssetningu með tilliti til yrkis
- Á öllu því tímabili, sem nefnt er í fyrsta undirlið, skulu yrki í innlendum skrár Finnlands og Svíþjóðar, sem hafa verið samþykkt opinberlega í samræmi við ákvæði téðrar tilskipunar, skráð í sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna og grænmetistegunda, fyrir hvort landið um sig.

II. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 70/457/EBE	Þessi tilskipun
1. mgr. 1. gr.	1. mgr. 1. gr.
2. mgr. 1. gr.	2. mgr. 1. gr.
22. gr.	3. mgr. 1. gr.
2. gr.	2. gr.
1. mgr. 3. gr.	1. mgr. 3. gr.
1. mgr. a 3. gr.	2. mgr. 3. gr.
2. mgr. 3. gr.	3. mgr. 3. gr.
3. mgr. 3. gr.	4. mgr. 3. gr.
4. mgr. 3. gr.	5. mgr. 3. gr.
4. gr.	4. gr.
5. gr.	5. gr.
6. gr.	6. gr.
7. gr.	7. gr.
8. gr.	8. gr.
9. gr.	9. gr.
10. gr.	10. gr.
11. gr.	11. gr.
12. gr.	12. gr.
12. gr. a	13. gr.
13. gr.	14. gr.
14. gr.	15. gr.
15. gr.	16. gr.
16. gr.	—
17. gr.	—
18. gr.	17. gr.
19. gr.	18. gr.
20. gr.	19. gr.
20 gr. a	20. gr.
1. mgr. 21. gr.	1. mgr. 22. gr.
3. mgr. 21. gr.	2. mgr. 22. gr.
23. gr.	1., 2. og 4. mgr. 23. gr.
23. gr. a	1., 3. og 4. mgr. 23. gr.
24. gr.	24. gr.
24. gr. a	21. gr.
—	25. gr. ⁽¹⁾
—	26. gr.
—	27. gr.
—	28. gr.
—	I. VIÐAUKI
—	II. VIÐAUKI
—	

⁽¹⁾ Ákvæði 2. mgr. 9. gr. í 98/95/EB og 2. mgr. 8. gr. í 98/96/EB.

TILSKIPUN RÁÐSINS 2002/54/EB

2005/EES/16/03

frá 13. júní 2002

um markaðssetningu sykkurófufræs (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við efnahags- og félagsmálanefndina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 66/400/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sykkurófufræja ⁽²⁾ hefur verið breytt oft og verulega að því er varðar efnisatriði ⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal téðri tilskipun af þeim sökum steipt saman í einn texta.
- 2) Framleiðsla á sykkurófum og fódursykkurófum (hér á eftir nefndar „sykkurófur“) er mikilvæg grein landbúnaðar í bandalaginu.
- 3) Viðunandi árangur í sykkurófnarækt veltur að miklu leyti á því að notað sé rétt fræ.
- 4) Meiri framleiðni næðist í sykkurófnarækt bandalagsins ef aðildarríkin beittu samræmdum reglum, sem væru eins strangar og unnt er, við val á yrkjum sem leyfilegt er að markaðssetja. Af þeim sökum er kveðið á um sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði í tilskipun ráðsins 2002/53/EB ⁽⁴⁾.
- 5) Æskilegt er að tekið verði upp samræmt vottunarkerfi fyrir bandalagið á grundvelli þeirrar reynslu sem fengist hefur af beitingu slíkra kerfa í aðildarríkjunum og einnig hjá Efnahags- og framfarastofnuninni (OECD). Í tengslum við sameiningu innri markaðarins skal kerfi bandalagsins ekki að neinu leyti gefa

aðildarríkjunum færi á vika einhliða frá kerfinu þannig að það hindri frjálsan flutning fræs innan bandalagsins.

- 6) Almenn regla ætti að vera að leyfa einungis markaðssetningu sykkurófufræs, sem hefur verið opinberlega skoðað og vottað í samræmi við vottunarreglur, sem stofnfræ eða vottað fræ. Notkun heitanna „stofnfræ“ og „vottað fræ“ byggist á núverandi alþjóðlegri hugtakanotkun. Hægt á að vera, með ákveðnum skilyrðum, að setja á markað kynbætt fræ ætliða sem eru undanfari stofnfræs og ómeðhöndlaðs fræs.
- 7) Reglur bandalagsins skulu ekki gilda um fræ sem sannanlega á að flytja út til þriðju landa.
- 8) Til að bæta eiginleika sykkurófufræs í bandalaginu er nauðsynlegt að gera ákveðnar kröfur um fjölitnun, einkímun, liðun, hreinleika, spírunarhæfni og raka-innihald.
- 9) Til að tryggja að fræ sé ósvikið ber að setja reglur í bandalaginu um sýnatöku, umbúðir, lokun og merkingu. Í þessu skyni ættu nauðsynlegar upplýsingar að vera á merkimiðanum, bæði fyrir opinbera sannpröfun og fyrir bóndann, þar sem greinilega kemur fram að vottunin er á vegum bandalagsins.
- 10) Setja skal reglur um markaðsetningu efnafræðilega meðhöndlaðs fræs og fræs, sem hentar við lífræna ræktun, og einnig um varðveislu yrkja sem eru í hættu vegna erfðataæringar sem stafar af notkun á staðnum.
- 11) Þrátt fyrir ákvæði 14. gr. sáttmálans skal veita undanþágur við tilteknar aðstæður. Aðildarríki, sem nýta sér undanþágur, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.
- 12) Aðildarríkin skulu setja ákvæði um viðeigandi eftirlitskerfi til að tryggja að við markaðssetningu verði bæði farið að kröfum um gæði fræs og ákvæðum sem tryggja að fræið sé ósvikið.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 40/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 2.

⁽¹⁾ Áliti var skilað 9. apríl 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽²⁾ Stjtið. 125, 11.7.1966, bls. 2290/66. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27).

⁽³⁾ Sjá A-hluta í V. viðauka

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 1.

13) Fræ, sem fullnægir þessum kröfum, skal ekki, með fyrirvara um 30. gr. sáttmálans, sæta neinum takmörkunum sem varða markaðssetningu, öðrum en þeim sem kveðið er á um í reglum bandalagsins.

Hún gildir ekki um sykkurófufræ sem sannanlega á að flytja út til þriðju landa.

2. gr.

14) Með fyrirvara um tiltekin skilyrði skal votta fræ sem fjölgað er í öðru landi af stofnfræi, sem hefur verið vottað í aðildarríki, eins og fræ sem hefur verið fjölgað í því aðildarríki.

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

15) Setja skal ákvæði um að markaðssetning innan bandalagsins á sykkurófufræi, sem er uppskorið í þriðju löndum, sé einungis heimil ef fræið uppfyllir sömu kröfur og fræ sem er opinberlega vottað í bandalaginu og samræmist reglum þess.

a) „markaðssetning“: sala, birgðahald með sölu í huga, söluframboð og öll ráðstöfun, afhending eða dreifing á fræi til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þess í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með fræ, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

— afhending á fræi til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,

— afhending á fræi til þjónustuveitenda til vinnslu eða pökkunar, að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir fræi sem er afhent á þann hátt.

16) Á tímum þegar erfitt er að afla vottaðs fræs úr einhverjum flokkanna ber að leyfa tímabundna markaðssetningu fræs, sem vægari kröfur gilda um, og einnig fræs af yrkjum sem ekki eru skráð í sameiginlegu skrána yfir yrki eða í innlendu skrána yfir yrki.

Afhending á fræi með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda fyrir framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhræfni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fræframleiðsla í sama tilgangi skal ekki teljast markaðssetning, að því tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir fræinu, sem er afhent á þann hátt, né uppskerunni. Sá sem afhendir fræið skal láta vottunaryfirvaldinu í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem fræið, sem afhent er, uppfyllir á þeim tíma.

17) Til að samræma tæknilegar vottunaraðferðir aðildarríkjanna og til að unnt sé að bera saman fræ sem er vottað í bandalaginu og fræ frá þriðju löndum ætti að láta samanburðarprófanir fara fram í aðildarríkjum svo að fram geti farið árleg eftirkönnun á fræi í flokknum „vottað fræ“.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 28. gr.,

18) Æskilegt er að skipuleggja tímabundnar tilraunir til þess að reyna að finna betri lausnir á tilteknum þáttum vottunarkerfisins sem samþykkt er samkvæmt þessari tilskipun.

b) „sykkurófur“: sykur- og fódursykkurófur af tegundinni *Beta vulgaris* L.,

19) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun ber að samþykkja í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdarvalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

c) „stofnfræ“: fræ

20) Tilskipunin skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna um frest á lögleiðingu þeirra tilskipana sem settar eru fram í B-hluta V. viðauka.

i) sem er ræktað á ábyrgð ræktunarmanns í samræmi við vel skilgreindar reglur um viðhald yrkis,

ii) sem er ætlað til fræframleiðslu í flokknum „vottað fræ“,

iii) sem, með fyrirvara um ákvæði 5. gr., uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka um stofnfræ, og

iv) sem við opinbera athugun reynist uppfylla áður nefnd skilyrði,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu sykkurófufræs, sem á að setja á markað, og um markaðssetningu þess í bandalaginu.

⁽¹⁾ Stjórnartíð. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- d) „vottað fræ“: fræ
- i) sem hefur verið ræktað beint af stofnfræi,
 - ii) sem er ætlað til ræktunar á sykurrófum,
 - iii) sem, með fyrirvara um ákvæði b-liðar 5. gr., uppfyllir skilyrði I. viðauka um vottað fræ, og
 - iv) — sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
 - sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í A-hluta I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti,
- e) „einkímsfræ: arfbundið einkímsfræ,
- f) „tæknilega einkímað fræ“: fræ til að nota í sérstakri raðsáningarvél og, eins og krafist er skv. bb- og cc-lið í b-lið 3. mgr. B-hluta I. viðauka, aðeins ein unglanta kemur upp af því,
- g) „opinberar ráðstafanir“: ráðstafanir sem gerðar eru
- i) af ríkisvaldinu, eða
 - ii) lögaðila á vegum ríkisins, hvort sem hann lýtur opinberum rétti eða einkarétti, eða
 - iii) eiðsvörnum einstaklingi þegar um er að ræða viðbótarstarfsemi sem einnig er undir eftirliti ríkisins,
- að því tilskildu að þeir aðilar, sem um getur í ii- og iii-lið, hagnist ekki persónulega á slíkum ráðstöfunum,
- h) „lítlar EB-pakkningar“: pakkningar sem innihalda eftirfarandi vottað fræ:
- i) einkímsfræ eða tæknilega einkímað fræ: ekki fleiri en 100 000 klasar eða korn eða meira en 2,5 kg nettó, að frátöldum, eftir því sem við á, kornuðum varnarefnum, húðunarefnum eða öðrum aukefnum í föstu formi,
 - ii) annað fræ en einkímsfræ eða tæknilega einkímað fræ: ekki meira en 10 kg nettó, að frátöldum, eftir því sem við á, kornuðum varnarefnum, húðunarefnum eða öðrum aukefnum í föstu formi.

2. Hægt er að tilgreina og skilgreina mismunandi gerðir af yrkjum, einnig mismunandi þætti, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 28. gr., sem koma til greina til vottunar samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar.

3. Þegar athugun fer fram undir opinberu eftirliti, sem um getur í öðrum undirlið iv-liðar í d-lið 1. mgr. hér að framan, skal uppfylla eftirfarandi kröfur:

- a) skoðunarmenn skulu:
 - i) hafa nauðsynlega tæknimenntun,
 - ii) ekki hafa persónulegan ávinning af því að framkvæma skoðun,
 - iii) hafa opinbert leyfi frá frævottunaryfirvaldi viðkomandi aðildarríkis og þetta leyfi skal innihalda annaðhvort embættiseið skoðunarmanns eða undirskrifaða yfirlýsingu hans um að hann virði gildandi reglur um opinberar athuganir,
 - iv) framkvæma skoðun undir opinberu eftirliti í samræmi við gildandi reglur um opinbera skoðun,
- b) plönturnar á fræakrinum, sem skoða á, skulu ræktaðar af fræi sem hefur farið í gegnum opinbera eftirskoðun þar sem niðurstöður voru viðunandi,
- c) opinberir skoðunarmenn skulu hafa eftirlit með hluta plantnanna á fræakrinum. Sá hluti skal vera 10% af sjálffrævandi plöntum og 20% af víxlfrævandi plöntum eða 5% af sjálffrævandi tegundum og 15% af víxlfrævandi tegundum sem aðildarríkin láta fara í opinbera fræprófun á rannsóknarstofu þar sem beitt er aðferðum sem styðjast við útlit, lífedisfræðilega þætti eða, ef við á, lífefnafræðilega þætti til að sanngreina yrkið og ákvarða hreinleika þess,
- d) setja skal hluta sýna úr framleiðslueiningum fræs, sem fæst af fræakrinum, í opinbera eftirskoðun og, ef við á, opinbera fræprófun á rannsóknarstofu til að sanngreina yrki og ákvarða hreinleika þess.

Aðildarríkin skulu ákvarða viðurlög sem beita má við brotum á reglum fyrstu undirgreinar sem gilda um athuganir undir opinberu eftirliti. Viðurlögin, sem þau setja, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Viðurlög geta falið í sér að leyfið, sem um getur í iii-lið a-liðar fyrstu undirgreinar, sé tekið af skoðunaraðilum með opinbert leyfi sem hafa af ásettu ráði eða af vanrækslu brotið gegn reglum sem gilda um opinberar athuganir. Ef slík brot hafa átt sér stað skal ógilda vottun á fræinu sem var rannsakað nema hægt sé að sýna fram á að fræið uppfylli enn þá allar viðeigandi kröfur.

4. Unnt er að samþykkja frekari ráðstafanir sem grípa má til við athuganir undir opinberu eftirliti í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

Skilyrðin, sem sett eru fram í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 89/540/EBE⁽¹⁾, skulu gilda þar til slíkar ráðstafanir hafa verið samþykktar.

(¹) Stjtið. EB L 286, 4.10.1989, bls. 24. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 96/336/EB (Stjtið. EB L 128, 29.5.1996, bls. 23).

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að ekki megi markaðssetja sykkurófufræ nema það hafi fengið opinbera vottun sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að opinberar athuganir á fræi fari fram í samræmi við gildandi, alþjóðlegar aðferðir að svo miklu leyti sem slíkar aðferðir fyrirfinnast.

4. gr.

Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin sjá til þess að setja megi á markað:

— kynbætt fræ ættliðanna á undan stofnfræi, og

— ómeðhöndlað fræ, markaðssett til vinnslu, að því tilskildu að tryggt sé að fræið sé ósvikið.

5. gr.

Aðildarríkjunum er heimilt þrátt fyrir ákvæði 3. gr. að

a) leyfa opinbera vottun og markaðssetningu á stofnfræi sem uppfyllir ekki skilyrði I. viðauka um spírunarhæfni. Í þessu skyni skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að birgirinn ábyrgist ákveðna spírunarhæfni sem hann tilgreinir við markaðssetningu á sérstökum merkimiða ásamt nafni sínu og heimilisfangi og tilvísunarnúmeri framleiðslueiningar,

b) leyfa, til að flýta fyrir afgreiðslu á fræi, að fræ úr flokkunum „stofnfræ“ eða „vottað fræ“ hljóti opinbera vottun og sé afhent fyrsta viðtakanda enda þótt ekki sé lokið opinberri athugun til að kanna hvort skilyrði I. viðauka um spírunarhæfni séu uppfyllt. Vottun fæst einungis við framvísun skýrslu um bráðabirgðagreiningu á fræinu og að því tilskildu að nafn og heimilisfang fyrsta viðtakanda sé tilgreint. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að birgirinn ábyrgist þá spírunarhæfni sem fullvissa fæst um í bráðabirgðagreiningunni. Við markaðssetningu skal þessi spírunarhæfni tilgreind á sérstökum merkimiða ásamt nafni og heimilisfangi birgisins og tilvísunarnúmeri framleiðslueiningar.

Þessi ákvæði gilda ekki um innflutt fræ frá þriðju löndum, að undanskildum þeim tilvikum sem kveðið er á um í 22. gr. um fjölgun fræs utan bandalagsins.

Aðildarríkin, sem nýta sér undanþáguna, sem kveðið er á um annaðhvort í a- eða b-lið, skulu veita hvert öðru stjórn-sýslulega aðstoð að því er varðar eftirlit.

6. gr.

1. Þrátt fyrir 1. mgr. 3. gr. geta aðildarríkin heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að markaðssetja:

a) lítið magn af fræi í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar,

b) hæfilegt magn af fræi til annarra prófana eða tilrauna, að því tilskildu að það sé af yrkjum sem sótt hefur verið um að verði skráð í skrána í viðkomandi aðildarríki.

Sé um að ræða erfðabreytt efni má einungis veita slíkt leyfi ef allar viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið. Þess vegna gilda ákvæði 4. mgr. 7. gr. í tilskipun 2002/53/EB um mat á umhverfisáhættu sem unnið verður í þessu skyni.

2. Ákvarða skal í hvaða tilgangi veita má leyfið, sem um getur í b-lið 1. mgr., svo og ákvæði um merkingu þakninga og magnið og skilyrðin fyrir því að aðildarríki geti veitt slíkt leyfi í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

3. Leyfi, sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu fyrir 14. desember 1988 í þeim tilgangi sem settur er fram í 1. mgr., haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu öll slík leyfi vera samkvæmt ákvæðunum sem eru sett í samræmi við 2. mgr.

7. gr.

Aðildarríkin mega, að því er skilyrði I. viðauka varðar, setja frekari eða strangari kröfur um vottun fræs sem er framleitt á yfirráðasvæði þeirra.

8. gr.

Aðildarríkin skulu kveða á um að farið sé með lýsingu erfðabundinna þátta sem trúnaðarmál fari ræktunarmaðurinn fram á það.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að við eftirlit með yrkjum og athugun á fræi til vottunar og athugun á sölufræi séu sýni tekin opinberlega með viðeigandi aðferðum.

2. Við athugun á fræi til vottunar skulu sýni tekin úr einsleitri framleiðslueiningu. Hámarksþyngd framleiðslueiningar og lágmarksþyngd sýnis er gefin upp í II. viðauka.

10. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnfræ og vottað fræ sé eingöngu markaðssett í nægilega einsleitum vörusendingum og innsigliðum pakkningum með lokunarbúnaði og merkingum eins og lýst er í 11., 12. og 13. gr., þ.e. þeirri sem er mest viðeigandi.

2. Þegar lítið magn er selt til neytenda mega aðildarríkin kveða á um undanþágur frá ákvæðum 1. mgr. að því er varðar pakkningar, lokun og merkingu.

11. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að pakkningar stofnfræs og vottaðs fræs, nema þegar fræ í síðari flokknum eru í formi lítilla EB-pakkinga, séu innsiglaðar opinberlega eða undir opinberu eftirliti þannig að innsiglið eyðileggist þegar þær eru opnaðar eða ummerki sjáist annaðhvort á opinbera merkimiðanum, sem kveðið er á um í 12. gr., eða á pakkingunum.

Til að tryggja að pakkningarnar séu lokaðar skal a.m.k. annaðhvort fyrirnefndur merkimiði eða opinbert innsigli vera á lokunarbúnaðinum.

Þær ráðstafanir, sem kveðið er á um í annarri undirgrein, eru ekki nauðsynlegar fyrir einnota lokunarbúnað.

Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 28. gr., er hægt að sannreyna hvort tiltekinn lokunarbúnaður uppfyllir ákvæði þessarar málsgreinar.

2. Aðildarríkin skulu krefjast þess, nema fyrir litlar EB-pakkingar, að pakkningar séu ekki endurinnsiglaðar, hvorki einu sinni né oft, nema opinberlega eða undir opinberu eftirliti. Ef pakkningar eru endurinnsiglaðar skal tilgreina það, svo og daginn þegar það var síðast gert og yfirvaldið sem ber ábyrgð á því, á merkimiða skv. 12. gr.

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess að litlum EB-pakkingum sé lokað þannig að innsiglið eyðileggist þegar þær eru opnaðar eða ummerki sjáist annaðhvort á opinbera merkimiðanum eða pakkingunni. Í samræmi við málsmeðferðina í 2. mgr. 28. gr. er hægt að sannreyna hvort tiltekið innsigliskerfi er í samræmi við ákvæði þessarar málsgreinar. Ekki skal endurinnsigla pakkningar, hvorki einu sinni né oft, nema undir opinberu eftirliti.

12. gr.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að pakkningar stofnfræs og vottaðs fræs, nema í þeim tilvikum þegar fræ í síðari flokknum er í formi lítilla EB-pakkinga:

a) séu merktar að utan með opinberum merkimiða, sem hefur ekki verið notaður áður og sem uppfyllir skilyrði

A-hluta III. viðauka og upplýsingarnar séu á einhverju opinberu tungumáli bandalagsins. Merkimiðinn skal vera hvítur fyrir stofnfræ og blár fyrir vottað fræ. Þegar notaður er merkimiði með gati skal festing hans í öllum tilvikum tryggð með opinberu innsigli. Ef stofnfræ uppfyllir ekki skilyrði I. viðauka um spírunarhæfni, sbr. a-lið 5. gr., skal það koma fram á merkimiðanum. Notkun opinberra límmiða er heimiluð. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 28. gr., má heimila prentun tilskilinna upplýsinga með óafmáanlegu bleki á pakkningarnar, undir opinberu eftirliti og samkvæmt fyrirmynd merkimiðans,

b) innihaldi opinbert skjal, í sama lit og merkimiðinn, með a.m.k. þeim upplýsingum sem eiga að vera á merkimiðanum skv. 3., 5., 6., 11. og 12. lið I. liðar A-hluta í III. viðauka. Þetta skjal skal vera þannig úr garði gert að ekki sé hægt að rugla því saman við opinbera merkimiðann sem um getur í a-lið. Skjalið er óþarft ef upplýsingarnar eru prentaðar á pakkningarnar með óafmáanlegu bleki, sbr. ákvæði a-liðar, eða notaður er límimiði eða miði úr efni sem rifnar ekki.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að utan á litlum EB-pakkingum:

a) sé, í samræmi við B-hluta III. viðauka, merkimiði birgis eða prentaðar eða stimplaðar upplýsingar á einu af opinberum tungumálum bandalagsins. Merkimiðann má setja innan á gegnsæjar pakkningar svo framarlega sem hægt er að lesa á hann í gegnum þær. Merkimiðinn skal vera hvítur fyrir stofnfræ og blár fyrir vottað fræ,

b) eða á merkimiða birgis, sem kveðið er á um í a-lið, sé raðnúmer sem opinber yfirvöld úthluta. Ef opinber merkimiði er notaður skal hann vera hvítur fyrir stofnfræ og blár fyrir vottað fræ. Setja má nánari reglur um að setja raðnúmerið á í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

2. Aðildarríkin geta krafist þess að opinber límimiði með öllum eða hluta upplýsinganna, sem mælt er fyrir um í B-hluta III. viðauka, sé notaður til að merkja litlar EB-pakkingar sem eru útbúnar á yfirráðasvæði þeirra. Svo framarlega sem upplýsingarnar koma fram á slíkum miða er ekki þörf fyrir merkinguna sem kveðið er á um í a-lið 1. mgr.

14. gr.

Aðildarríkin geta, samkvæmt beiðni, kveðið á um að merkja skuli og innsigla litlar EB-pakkingar opinberlega eða undir opinberu eftirliti í samræmi við 1. mgr. 11. gr. og 12. gr.

15. gr.

Aðildarríkjunum ber að gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja, að því er varðar litlar pakkningar með vottuðu fræi, að hægt sé að ganga úr skugga um að fræ sé ósvikið, einkum við skiptingu framleiðslueiningar. Í þessu skyni mega þau krefjast þess að litlar pakkningar sem gengið er frá á yfirráðasvæði þeirra séu innsiglaðar opinberlega eða undir opinberu eftirliti.

16. gr.

1. Í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 28. gr., er hægt að ákveða að í öðrum tilvikum en þeim sem þegar hefur verið kveðið á um í þessari tilskipun skuli merkimiði birgis vera á pakkningum með hvers konar stofnfræi eða vottuðu fræi (sem getur verið annaðhvort merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkninguna sjálfa). Upplýsingarnar, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðnar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

2. Merkimiðinn, sem um getur í 1. mgr., skal þannig úr garði gerður að ekki sé hægt að rugla honum saman við opinbera merkimiðann sem um getur í 12. gr.

17. gr.

Þegar um er að ræða fræ af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða fylgir með framleiðslueiningu fræsins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.

18. gr.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að hvers kyns efnameðhöndlun stofnfræs eða vottaðs fræs sé tilgreind annaðhvort á opinbera merkimiðanum eða merkimiða birgisins og utan á pakkningunni eða innan á henni.

19. gr.

Með það fyrir augum að finna betri valkosti í stað tiltekinna ákvæða í þessari tilskipun er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir samkvæmt sérstökum skilyrðum innan bandalagsins í samræmi við ákvæðin sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

Við slíkar tilraunir er heimilt að losa aðildarríkin undan ákveðnum skyldum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Umfang slíkra tilslakana skal ákveðið með hliðsjón af þeim ákvæðum sem um er að ræða. Tilraun skal ekki standa lengur yfir en í sjö ár.

20. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að fræ, sem er sett á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, sé ekki háð neinum

markaðstakmörkunum, að því er varðar eiginleika þess, kröfur um athugun, merkingu og innsigli, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða einhverjum öðrum.

21. gr.

Skilyrði fyrir því að setja megi kynbætt fræ af ættliðum á undan stofnfræinu á markað samkvæmt fyrsta undirlið 4. gr. skulu vera sem hér segir:

- a) fræið skal hafa fengið opinbera skoðun hjá þar til bæru vottunaryfirvaldi í samræmi við gildandi ákvæði um vottun stofnfræs,
- b) fræið skal vera í pakkningu í samræmi við þessa tilskipun, og
- c) á pakkningunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtalдар upplýsingar:

— vottunaryfirvald og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,

— tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,

— innsiglungarmánuður og -ár, eða

— mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar,

— tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku letri með grasafræðiheiti sínu, sem má vera styttr heiti og án höfundarnafns, eða með almennu heiti eða hvort tveggja. Tilgreina þarf hvort um er að ræða sykurrófur eða fôðursykurrófur,

— yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku letri,

— lýsingin „grundvallarfræ“,

— fjöldi ættliða á undan fræi sem er í flokknum „vottað fræ“.

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.

22. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að sykurrófufrae:

— sem framleitt er beint af stofnfræi sem er vottað opinberlega í einu eða fleiri aðildarríkjunum eða í þriðja landi og er viðurkennt sem jafngilt skv. b-lið 1. mgr. 16. gr., og

— sem uppskorið hefur verið í öðru aðildarríki,

skuli, samkvæmt beiðni og með fyrirvara um ákvæði tilskipunar 2002/53/EB, vera vottað opinberlega sem vottað fræ í hvaða aðildarríki sem er, hafi fræið verið skoðað á akri

í samræmi við skilyrðin, sem mælt er fyrir um í A-hluta I. viðauka fyrir viðkomandi flokk og komið hafi fram við opinbera athugun að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í B-hluta I. viðauka um sama flokk, séu uppfyllt.

Þegar fræ er framleitt beint af opinberlega vottuðu fræi af ættliðum á undan stofnfræi mega aðildarríkin einnig heimila opinbera vottun sem stofnfræ ef skilyrði, sem mælt er fyrir um þann flokk, eru uppfyllt.

2. Sykkurófufræ, sem hefur verið uppskorið í bandalaginu og á að votta í samræmi við 1. mgr., skal:

- vera í pakkingum og merkt með opinberum merkimiða sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta IV. viðauka í samræmi við 1. mgr. 11. gr., og
- því skal fylgja opinbert skjal sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í C-hluta IV. viðauka.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðunum í fyrsta undirliði um pökkun og merkingu ef það eru sömu yfirvöld sem annast akurskoðun, útbúa vottunarskjöl vegna fræs, sem hefur ekki verið vottað endanlega, og annast vottun eða ef þessi yfirvöld eru sammála um að veita undanþágu.

3. Aðildarríkin skulu einnig kveða á um að sykkurófufræ:

- sem framleitt er beint af stofnfræi sem er vottað opinberlega í einu eða fleiri aðildarríkjunum eða í þriðja landi og er viðurkennt sem jafngilt skv. b-lið 1. mgr. 23. gr., og
- sem uppskorið hefur verið í þriðja landi,

skuli, samkvæmt beiðni, vera opinberlega vottað sem vottað fræ í einhverju þeirra aðildarríkja þar sem vottaða fræið var annaðhvort ræktað eða opinberlega vottað, hafi fræið verið skoðað á akri í samræmi við skilyrðin, sem mælt er fyrir um í ákvörðun um jafngildi skv. a-lið 1. mgr. 23. gr. fyrir viðkomandi flokk og komið hafi fram við opinbera athugun að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í B-hluta I. viðauka um sama flokk, séu uppfyllt. Önnur aðildarríki mega einnig heimila opinberlega vottun slíks fræs.

23. gr.

1. Að tillögu framkvæmdastjórnarinnar skal ráðið ákvarða með auknum meirihluta hvort:

- a) akurskoðanir í þriðja landi, í því tilviki sem kveðið er á um í 22. gr., uppfylli skilyrði A-hluta I. viðauka,
- b) sykkurófufræ, sem er uppskorið í þriðja landi og uppfyllir sömu kröfur um eiginleika, fyrirkomulag athugana, að ósvikni fræs sé óbyggjandi og um merkingu og

eftirlit, sé í þessu tilliti jafngilt stofnfræi eða vottuðu fræi sem er uppskorið innan bandalagsins og samræmist ákvæðum þessarar tilskipunar.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um hvert nýtt aðildarríki frá og með þeim degi sem það fær aðild þar til það samþykkir nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari.

24. gr.

1. Í því skyni að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu með tilliti til almenns framboðs á stofnfræi eða vottuðu fræi, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 28. gr., að aðildarríkin veiti, í tiltekinn tíma, leyfi fyrir markaðssetningu í öllu bandalaginu á nauðsynlegu magni af fræi í flokki, sem vægari kröfur gilda um, eða fræi af yrki, sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði eða í innlendum skráum yfir yrki í aðildarríkjunum, til að leysa erfiðleika varðandi framboðið.

2. Þegar um er að ræða flokk fræs af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem notaður er fyrir viðkomandi flokk. Þegar um er að ræða fræ sem er ekki í framangreindum skráum skal litur opinbera merkimiðans vera brúnn. Á merkimiðanum skal alltaf koma fram að viðkomandi fræ sé í flokki sem vægari kröfur gilda um.

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

25. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu sykkurófufræs, a.m.k. með slembiathugunum, til að sannreyna hvort kröfur og skilyrði þessarar tilskipunar séu uppfyllt.

2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af fræi, sem er flutt inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

- a) tegund,
- b) yrki,
- c) flokk,
- d) framleiðsluland og opinbert skoðunaryfirvald,

e) sendingarland,

29. gr.

f) innflytjanda,

Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á ákvæði landslaga sem eru sett til að vernda heilbrigði og líf manna, dýra og plantna eða til að vernda eignarrétt á sviði iðnaðar eða verslunar.

g) magn fræs.

30. gr.

Heimilt er að ákveða hvernig þessar upplýsingar skuli veittar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 28. gr., til að taka tillit til þróunarinnar að því er varðar:

26. gr.

1. Í bandalaginu skulu fara fram samanburðarprófanir fyrir eftirkönnun vottaðs rófnafres sem fengið er við sýnatöku. Við eftirkönnun er hægt að staðfesta að fræ uppfylli þau skilyrði sem sett hafa verið. Leggja skal tilhögun við samanburðarprófanirnar og niðurstöður úr þeim fyrir nefndina sem um getur í 1. mgr. 28. gr.

a) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hefur fengið efnafræðilega meðhöndlun,

b) skilyrði fyrir því að setja megi fræ á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfða-auðlinda plantna, þ.m.t. fræblöndur af tegundum sem innihalda einnig tegundirnar, sem eru skráðar í 1. gr. tilskipunar 2002/53/EB, og eru bundnar sérstökum ósnortnum og lítt snortnum heimkynnum og eru í hættu vegna erfðatæringar,

2. Þessar samanburðarprófanir skulu notaðar til að samræma tæknilegar vottunaraðferðir svo að sambærilegar niðurstöður fáiast. Um leið og þessu markmiði er náð skal gera ársskýrslur um samanburðarprófanirnar og senda sem trúnaðargögn til aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar. Framkvæmdastjórnin ákvarðar í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 28. gr., dagsetninguna fyrir fyrstu skýrsluna.

c) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í b-lið 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

3. Framkvæmdastjórnin skal í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 28. gr., gera nauðsynlegar ráðstafanir til að samanburðarprófanirnar geti farið fram. Í samanburðarprófununum má hafa með sykurrófufra sem er uppskorið í þriðja landi.

a) fræ þessara tegunda skal vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt vegna markaðssetningar þeirra á ákveðnum svæðum,

b) viðeigandi magntakmarkanir.

27. gr.

31. gr.

Breytingar á viðaukunum, sem eru nauðsynlegar í ljósi aukinnar þekkingar á sviði tækni og vísinda, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 28. gr.

Aðildarríkin skulu leggja fyrir framkvæmdastjórnina helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

28. gr.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar ráðsins 66/399/EBE⁽¹⁾.

32. gr.

2. Þegar vísað er í þessa málsgrein gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Eigi síðar en 1. febrúar 2004 skal framkvæmdastjórnin leggja fram ítarlegt mat á einföldun vottunaraðferða sem innleidd var með ákvæðum 1. gr. tilskipunar 98/96/EB. Þetta mat skal einkum beinast að hugsanlegum áhrifum á gæði fræsins.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

33. gr.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

1. Tilskipun 66/400/EBE, eins og henni var breytt með tilskipunum sem skráðar eru í A-hluta V. viðauka, fellur hér með úr gildi með fyrirvara um skyldur aðildarríkjanna að því er varðar frest til lögleiðingar sem settur er fram í téðum tilskipunum í B-hluta V. viðauka.

⁽¹⁾ Stjótt. EB 125, 11.7.1966, bls. 2289/66.

2. Líta ber á tilvísanir í tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samannburðartöflunni í VI. viðauka.

35. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

34. gr.

Gjört í Lúxemborg 13. júní 2002.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd ráðsins,

M. RAJOY BREY

forseti.

I. VIÐAUKI

VOTTUNARSKILYRÐI

A. Ræktun

- Undanfarandi ræktun á akrinum verður að samrýmast framleiðslu fræs af viðkomandi yrki af tegundinni *Beta vulgaris* og akurinn skal vera laus við sjálfsprottnar plöntur úr fyrri ræktun.
- Ræktunin skal vera ósvikin og hrein með tilliti til yrkis.
- Fræræktandinn skal leggja allar fjölganir tiltekins fræyrkis fyrir vottunaryfirvaldið til athugunar.
- Fyrir vottað fræ í öllum flokkum skal vera a.m.k. ein akurskoðun, annaðhvort opinber eða undir opinberu eftirliti, og, þegar um er að ræða stofnfræ, a.m.k. tvær opinberar akurskoðanir, önnur á gróðursprotum og hin á plöntum sem bera fræ.
- Ræktunarskilyrði á akrinum og þroski plantnanna skal vera þannig að mögulegt sé að ganga örugglega úr skugga um að yrki séu ósvikin og hrein.
- Lágmarksfjarlægð frá nálægum frjógjöfum skal vera:

Ræktun	Lágmarksfjarlægð
1. Við ræktun stofnfræs:	
— frá öllum frjógjöfum af <i>Beta</i> -ættkvíslinni	1 000 m
2. Við ræktun vottaðs fræs:	
a) af sykurrófum:	
— frá öllum frjógjöfum af <i>Beta</i> -ættkvíslinni sem ekki eru tilgreindir hér á eftir	1 000 m
— ef frjógjafi, sem nota á, eða einn af frjógjöfum, sem nota á, er tvílitna frá fjórlitna sykurrófufriðgjöfum	600 m
— ef frjógjafi, sem nota á, er eingöngu fjórlitna frá tvílitna sykurrófufriðgjöfum	600 m
— frá sykurrófufriðgjöfum sem hefur óþekkt litnun	600 m
— ef frjógjafi, sem nota á, eða einn af frjógjöfum, sem nota á, er tvílitna frá tvílitna sykurrófufriðgjöfum	300 m
— ef frjógjafi, sem nota á, er eingöngu fjórlitna frá fjórlitna sykurrófufriðgjöfum	300 m
— á milli tveggja akra fyrir framleiðslu sykurrófufræs þar sem karlófrjósemi er ekki beitt	300 m
b) af fódursykurrófum:	
— frá öllum frjógjöfum af <i>Beta</i> -ættkvíslinni sem ekki eru tilgreindir hér á eftir	1 000 m
— ef frjógjafi, sem nota á, eða einn af frjógjöfum, sem nota á, er tvílitna frá fjórlitna fódursykurrófufriðgjöfum	600 m
— ef frjógjafi, sem nota á, er eingöngu fjórlitna frá tvílitna fódursykurrófufriðgjöfum	600 m
— frá fódursykurrófufriðgjöfum sem hefur óþekkt litnun	600 m
— ef frjógjafi, sem nota á, eða einn af frjógjöfum, sem nota á, er tvílitna frá tvílitna fódursykurrófufriðgjöfum	300 m
— ef frjógjafi, sem nota á, er eingöngu fjórlitna frá fjórlitna fódursykurrófufriðgjöfum	300 m
— á milli tveggja akra fyrir framleiðslu fódursykurrófufræs þar sem karlófrjósemi er ekki beitt	300 m

Ekki þarf að virða framangreind fjarlægðarmörk ef nægileg vernd er gegn óæskilegri, utanaðkomandi frævun. Ekki er þörf á að setja upp einangrun milli fræræktarplantna þegar frjógjafinn er einn og hinn sami.

Ákvarða ber litnun bæði fræberandi og frjólosandi þátta í frærækt með tilvísun til sameiginlegrar skrár yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði, sem samin er samkvæmt tilskipun 2002/53/EB, eða innlendu skrána yfir yrki sem gerðar eru samkvæmt þeirri tilskipun. Ef þessar upplýsingar eru ekki gefnar upp fyrir hvert yrki er litnunin talin óþekkt og þess krafist að lágmarksfjarlægð vegna einangrunar sé minnst 600 m.

B. Fræ

1. Fræ skal vera ósvikið og hreint með tilliti til yrkis.
2. Sjúkdómum, er draga úr notkunargildi fræs, skal haldið í lágmarki.
3. Fræ skal enn fremur uppfylla eftirtalin skilyrði:

a)	Lágmarks- hreinleiki (% af þyngd) ⁽¹⁾	Lágmarks- spírunarhæfni (% af klösum eða hreinu fræi)	Hámarks- rakainnihald (% af þyngd) ⁽¹⁾
aa) sykurrófur			
— einkímsfræ	97	80	15
— tæknilega einkímað fræ	97	75	15
— fjölkímsfræ af yrkjum með meira en 85% tvílitnunga	97	73	15
— annað fræ	97	68	15
bb) föðursykurrófur			
— fjölkímsfræ af yrkjum með meira en 85% tvílitnunga, einkímsfræ, tæknilega einkímað fræ	97	73	15
— annað fræ	97	68	15

Þyngdarhlutfall annars fræs má ekki vera yfir 0,3%.

⁽¹⁾ Að undanskildum, eftir því sem við á, kornuðum varnarefnum, húðunarefnum eða öðrum aukefnum í föstu formi.

- b) Sérstök skilyrði fyrir einkímsfræ og tæknilega einkímað fræ:

- aa) einkímsfræ:

af minnst 90% spíraðra klasa kemur upp aðeins ein ungplanta.

Hlutfall klasa, sem þrjár eða fleiri unglöntur koma upp af, skal ekki vera hærri en fimm, reiknað út á grundvelli spíraðra klasa.

- bb) tæknilega einkímað fræ af föðursykurrófum:

Af minnst 70% spíraðra klasa kemur upp aðeins ein ungplanta. Hlutfall klasa, sem þrjár eða fleiri unglöntur koma upp af, skal ekki vera hærri en 5%, reiknað út á grundvelli spíraðra klasa,

- cc) tæknilega einkímað fræ af föðursykurrófum:

Þegar um er að ræða yrki með yfir 85% tvílitnunga kemur aðeins ein ungplanta upp af minnst 58% spíraðra klasa. Að því er öll önnur fræ varðar kemur aðeins ein ungplanta upp af minnst 63% spíraðra klasa. Hlutfall klasa, sem þrjár eða fleiri unglöntur koma upp af, skal ekki vera hærri en 5%, reiknað út á grundvelli spíraðra klasa,

- dd) þegar um er að ræða fræ í flokknum „stofnfræ“ skal þyngdarhlutfall óhreininda ekki vera yfir 1,0%. Þegar um er að ræða fræ í flokknum „vottað fræ“ skal þyngdarhlutfall óhreininda ekki vera yfir 0,5%. Að því er varðar húðað fræ í báðum flokkum er viðeigandi skilyrðum fullnægt með því að rannsaka sýni,

sem tekin eru, skv. 1. mgr. 9. gr., úr forunnu fræi sem hefur verið afhýtt að hluta til (slípað eða mulið) en hefur enn ekki verið húðað, með fyrirvara um opinbert eftirlit með lágmarkshreinleika húðaðs fræs,

c) önnur sérskilyrði:

aðildarríkin skulu tryggja að ekki verði heimilað að flytja sykkurófufrae inn á svæði sem viðurkennd eru, samkvæmt viðeigandi reglum í bandalaginu, sem „rhizomania-frísvæði“ ef þyngdarhlutfall óhreininda er yfir 0,5%.

II. VIÐAUKI

Hámarksþyngd framleiðslueiningar fræs: 20 tonn

Lágmarksþyngd sýnis: 500 grömm

Ekki má fara meira yfir hámarksþyngd framleiðslueiningar en sem nemur 5%.

III. VIÐAUKI

MERKINGAR

A. Opinber merkimiði

I. Tilskildar upplýsingar

1. „EB-reglur og staðlar“.
2. Vottunaryfirvald og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra.
3. Tilvísunarnúmer framleiðslueiningar.
4. Innsigluarmánuður og -ár, gefið upp á eftirfarandi hátt: „innsiglað ... (mánuður og ár)“... , eða
mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar, gefið upp á eftirfarandi hátt: „sýni tekið ... (mánuður og ár)“.
5. Tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku letri með grasafræðiheiti sínu, sem má vera stýtt heiti og án höfundarnafns, eða með almennu heiti eða hvort tveggja. Tilgreina þarf hvort um er að ræða sykkurófur eða fôðursykkurófur.
6. Yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku letri.
7. Flokkur.
8. Framleiðsluland.
9. Uppgefin nettó- eða brúttóþyngd eða uppgefinn fjöldi hreinna klasa eða hreinna fræja.
10. Tegund aukefnis og einnig nálgunarhlutfall milli þyngdar klasa eða hreinna fræja og heildarþyngdar þegar þyngd er tilgreind og notuð eru kornuð varnarefni, húðunarefni eða önnur aukefni í föstu formi.
11. Fyrir einkímsfræ: orðhlutinn „einkíms“.
12. Fyrir tæknilega einkímað fræ: orðið „einkímað“.
13. Hafi a.m.k. spírunarhæfni verið endurprófuð má tilgreina orðin „endurprófað ... (mánuður og ár)“ ásamt yfirvaldi sem ber ábyrgð á endurprófuninni. Slíkar upplýsingar má setja á opinberan, sjálflímandi miða sem er festur á opinbera merkimiðann.

II. Lágmarksstærð

110 × 67 mm.

B. Merkimiði birgis eða upplýsingar á pakkingum (litlar EB-pakkingar)

Tilskildar upplýsingar

1. „Lítill EB-pakking“.
2. Nafn og heimilisfang birgis sem ber ábyrgð á merkingunni eða auðkenni hans.
3. Raðnúmer sem opinber yfirvöld úthluta.
4. Yfirvald sem úthlutaði raðnúmerinu og heiti aðildarríkis eða skammstöfun á heiti þeirra.
5. Tilvísunarnúmer ef ekki er unnt að sanngreina framleiðslueininguna með raðnúmerinu.
6. Tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku letri; upplýsingar um hvort um er að ræða sykkurófur eða fôðursykkurófur.
7. Yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku letri.

8. „Flokkur“.
 9. Nettó- eða brúttóþyngd eða fjöldi klasa eða hreinna fræja.
 10. Tegund aukefnis og einnig nálgunarhlutfall milli þyngdar klasa eða hreinna fræja og heildarþyngdar þegar þyngd er tilgreind og notuð eru kornuð varnarefni, húðunarefni eða önnur aukefni í föstu formi.
 11. Fyrir einkímsfræ: orðhlutinn „einkíms“.
 12. Fyrir tæknilega einkímað fræ: orðið „einkímað“.
-

IV. VIÐAUKI

**MERKIMIÐI OG SKJAL SEM NOTA SKAL ÞEGAR FRÆ HEFUR EKKI VERIÐ VOTTAÐ ENDANLEGA OG ER
UPPSKORIÐ Í ÖÐRU AÐILDARRÍKI***A. Tilskildar upplýsingar á merkimiða*

- yfirvald sem ábyrgt er fyrir akurskoðun og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,
- tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku lettri með grasafræðiheiti sínu, sem má vera stýtt heiti og án höfundarnafns, eða með almennu heiti eða hvort tveggja. Tilgreina þarf hvort um er að ræða sykurrófur eða fôðursykurrófur,
- yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku lettri,
- flokkur,
- tilvísunarnúmer akurs eða framleiðslueiningar,
- uppgæfin nettó- eða brúttóþyngd,
- orðin „fræ, ekki endanlega vottað“.

B. Litur merkimiða

Merkimiðinn skal vera grár.

C. Tilskildar upplýsingar í skjali

- yfirvald sem gefur út skjalið,
 - tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku lettri með grasafræðiheiti sínu, sem má vera stýtt heiti og án höfundarnafns, eða með almennu heiti eða hvort tveggja. Tilgreina þarf hvort um er að ræða sykurrófur eða fôðursykurrófur,
 - yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku lettri,
 - flokkur,
 - tilvísunarnúmer fræs sem sáð er í akurinn og heiti landsins eða landanna sem vottuðu þetta fræ,
 - tilvísunarnúmer akurs eða framleiðslueiningar,
 - svæði þar sem fræ framleiðslueiningarinnar, sem skjalið tekur til, var ræktað,
 - uppskorið fræmagn og fjöldi pakkninga,
 - staðfesting á því að skilyrðin, sem gilda um ræktun fræs, hafi verið uppfyllt,
 - niðurstöður úr bráðabirgðagreiningu fræs eftir því sem við á.
-

V. VIDAUKI

A-HLUTI

NIÐURFELLD TILSKIPUN OG SÍÐARI BREYTINGAR Á HENNI

(sem um getur í 33. gr.)

Tilskipun 66/400/EBE (Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2290/66)	
Tilskipun ráðsins 69/61/EBE (Stjtið. EB L 48, 26.2.1969, bls. 4)	
Tilskipun ráðsins 71/162/EBE (Stjtið. EB L 87, 17.4.1971, bls. 24)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun ráðsins 72/274/EBE (Stjtið. EB L 171, 29.7.1972, bls. 37)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða tilskipunar 66/400/EBE í 1. og 2. gr.
Tilskipun ráðsins 72/418/EBE (Stjtið. EB L 287, 26.12.1972, bls. 22)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun ráðsins 73/438/EBE (Stjtið. EB L 356, 27.12.1973, bls. 79)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun ráðsins 75/444/EBE (Stjtið. EB L 196, 26.7.1975, bls. 6)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 76/331/EBE (Stjtið. EB L 83, 30.3.1976, bls. 34)	
Tilskipun ráðsins 78/55/EBE (Stjtið. EB L 16, 20.1.1978, bls. 23)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun ráðsins 78/692/EBE (Stjtið. EB L 236, 26.8.1978, bls. 13)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/120/EBE (Stjtið. EB L 49, 18.2.1987, bls. 39)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 88/95/EBE (Stjtið. EB L 56, 2.3.1988, bls. 42)	
Tilskipun ráðsins 88/332/EBE (Stjtið. EB L 151, 17.6.1988, bls. 82)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun ráðsins 88/380/EBE (Stjtið. EB L 187, 16.7.1988, bls. 31)	eingöngu 1. gr.
Tilskipun ráðsins 90/654/EBE (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 48)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða tilskipunar 66/400/EBE í a-lið 1. liðar í I. þætti II. viðauka.
Tilskipun ráðsins 96/72/EB (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 10)	1. mgr. 1. gr.
Tilskipun ráðsins 98/95/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 1)	eingöngu 1. gr. og 2. mgr. 9. gr.
Tilskipun ráðsins 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27)	eingöngu 1. gr., 2. mgr. 8. gr. og 9. gr.

B-HLUTI

FRESTUR TIL LÖGLEIÐINGAR Í AÐILDARRÍKJUNUM

(sem um getur í 33. gr.)

Tilskipun	Lögleiðingarfrestur
Tilskipun 66/400/EBE	1. júlí 1968 (1. mgr. 14. gr.) 1. júlí 1969 (önnur ákvæði) ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Tilskipun 69/61/EBE	1. júlí 1969 ⁽³⁾
Tilskipun 71/162/EBE	1. júlí 1970 (3. mgr. 1. gr.) 1. júlí 1972 (1. mgr. 1. gr.) 1. júlí 1971 (önnur ákvæði) ⁽¹⁾
Tilskipun 72/274/EBE	1. júlí 1972 (1. gr.) 1. janúar 1973 (2. gr.)
Tilskipun 72/418/EBE	1. júlí 1973
Tilskipun 73/438/EBE	1. júlí 1973 (1. mgr. 1. gr.) 1. janúar 1974 (2. mgr. 1. gr.)
Tilskipun 75/444/EBE	1. júlí 1977
Tilskipun 76/331/EBE	1. júlí 1978 (1. gr.) 1. júlí 1979 (önnur ákvæði)
Tilskipun 78/55/EBE	1. júlí 1979
Tilskipun 78/692/EBE	1. júlí 1977 (1. gr.) 1. júlí 1979 (önnur ákvæði)
Tilskipun 87/120/EBE	1. júlí 1988
Tilskipun 88/95/EBE	1. júlí 1988
Tilskipun 88/332/EBE	
Tilskipun 88/380/EBE	1. júlí 1992 (8. mgr. 1. gr.) 1. júlí 1990 (önnur ákvæði)
Tilskipun 90/654/EBE	
Tilskipun 96/72/EB	1. júlí 1997 ⁽³⁾
Tilskipun 98/95/EB	1. febrúar 2000 (Leiðrétting í Stjtið. EB L 126, 20.5.1999, bls. 23)
Tilskipun 98/96/EB	1. febrúar 2000

⁽¹⁾ Hinn 1. júlí 1973 að því er Danmörku, Írland og Breska konungríkið varðar 1. mgr. 14. gr., 1. júlí 1974 að því er varðar önnur ákvæði um stofnfræ og 1. júlí 1976 að því er varðar önnur ákvæði.

⁽²⁾ Hinn 1. janúar 1986 að því er Grikkland varðar, 1. mars 1986 að því er Spán varðar, 1. janúar 1991 að því er Portúgal varðar og 1. janúar 1995 að því er Austurríki, Finnland og Svíþjóð varðar.

⁽³⁾ Heimilt er að nota fyrirbyggjandi birgðir af merkimiðum, sem bera skammstöfunina „EBE“, til 31. desember 2001.

VI. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 66/400/EEB	Þessi tilskipun
1. gr.	Fyrsta undirgrein 1. gr.
18. gr.	Önnur undirgrein 1. gr.
1. gr. a	a-liður 1. mgr. 2. gr.
A-liður 1. mgr. 2. gr.	b-liður 1. mgr. 2. gr.
a-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður í c-lið 1. mgr. 2. gr.
b-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður í c-lið 1. mgr. 2. gr.
c-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður í c-lið 1. mgr. 2. gr.
d-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður í c-lið 1. mgr. 2. gr.
a-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður í d-lið 1. mgr. 2. gr.
b-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður í d-lið 1. mgr. 2. gr.
c-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður í d-lið 1. mgr. 2. gr.
i-liður d-liðar C-liðar 1. mgr. 2. gr.	fyrsti undirliður iv-liðar í d-lið 1. mgr. 2. gr.
ii-liður d-liðar C-liðar 1. mgr. 2. gr.	annar undirliður iv-liðar í d-lið 1. mgr. 2. gr.
D-liður 1. mgr. 2. gr.	e-liður 1. mgr. 2. gr.
E-liður 1. mgr. 2. gr.	f-liður 1. mgr. 2. gr.
a-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður í g-lið 1. mgr. 2. gr.
b-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður í g-lið 1. mgr. 2. gr.
c-liður F-liðar 1 mgr. 2. gr.	iii-liður í g-lið 1. mgr. 2. gr.
fyrsti undirliður G-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður í h-lið 1. mgr. 2. gr.
annar undirliður G-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður í h-lið 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. a í 2. gr.	2. mgr. 2. gr.
2. mgr. 2. gr.	—
i-liður 3. mgr. 2. gr.	a-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 2. gr.
a-liður i-liðar 3. mgr. 2. gr.	i-liður í a-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 2. gr.
b-liður i-liðar 3. mgr. 2. gr.	ii-liður í a-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 2. gr.
c-liður i-liðar 3. mgr. 2. gr.	iii-liður í a-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 2. gr.
d-liður i-liðar 3. mgr. 2. gr.	iv-liður í a-lið fyrstu undirgreinar 3. mgr. 2. gr.
ii-liður 3. mgr. 2. gr.	b-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 2. gr.
iii-liður 3. mgr. 2. gr.	c-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 2. gr.
iv-liður 3. mgr. 2. gr.	d-liður fyrstu undirgreinar 3. mgr. 2. gr.
v-liður 3. mgr. 2. gr.	önnur undirgrein 3. mgr. 2. gr.
4. mgr. 2. gr.	4. mgr. 2. gr.
3. gr.	3. gr.
3. gr. a	4. gr.
4. gr.	5. gr.
4. gr. a	6. gr.
5. gr.	7. gr.
6. gr.	8. gr.
7. gr.	9. gr.
9. gr.	10. gr.

Tilskipun 66/400/EBE	Þessi tilskipun
10. gr.	11. gr.
11. gr.	12. gr.
11. gr. a	13. gr.
11. gr. b	14. gr.
11. gr. c	15. gr.
12. gr.	16. gr.
12. gr. a	17. gr.
13. gr.	18. gr.
13. gr. a	19. gr.
1. mgr. 14. gr.	20. gr.
—	—
14. gr. a	21. gr.
15. gr.	22. gr.
1. mgr. 16. gr.	1. mgr. 23. gr.
2. mgr. 16. gr.	—
3. mgr. 16. gr.	2. mgr. 23. gr.
4. mgr. 16. gr.	—
17. gr.	24. gr.
19. gr.	25. gr.
20. gr.	26. gr.
21. gr. a	27. gr.
21. gr.	28. gr.
22. gr.	29. gr.
1. mgr. 22. gr.	1. mgr. 30. gr.
i-liður 2. mgr. 22. gr.	a-liður 2. mgr. 30. gr.
ii-liður 2. mgr. 22. gr.	b-liður 2. mgr. 30. gr.
—	31. gr. ⁽¹⁾
—	32. gr. ⁽²⁾
—	33. gr.
—	34. gr.
—	35. gr.
liður 01 í A-hluta I. VIÐAUKA	1. liður A-hluta I. VIÐAUKA
1. liður A-hluta I. VIÐAUKA	2. liður A-hluta I. VIÐAUKA
2. liður A-hluta I. VIÐAUKA	3. liður A-hluta I. VIÐAUKA
3. liður A-hluta I. VIÐAUKA	4. liður A-hluta I. VIÐAUKA
4. liður A-hluta I. VIÐAUKA	5. liður A-hluta I. VIÐAUKA
5. liður A-hluta I. VIÐAUKA	6. liður A-hluta I. VIÐAUKA
1. liður B-hluta I. VIÐAUKA	1. liður B-hluta I. VIÐAUKA
2. liður B-hluta I. VIÐAUKA	2. liður B-hluta I. VIÐAUKA
a-liður 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA	a-liður 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA
aa-liður b-liðar 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA	aa-liður b-liðar 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA
a-liður aa-liðar b-liðar 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA	bb-liður b-liðar 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA

Tilskipun 66/400/EBE	Þessi tilskipun
bb-liður b-liðar 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA	cc-liður b-liðar 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA
cc-liður b-liðar 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA	dd-liður b-liðar 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA
c-liður 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA	c-liður 3. liðar B-hluta I. VIÐAUKA
II. VIÐAUKI	II. VIÐAUKI
1. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	1. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
2. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	2. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
3. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	3. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
3. liður a í I. lið A-hluta III. VIÐAUKA	4. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
4. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	5. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
5. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	6. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
6. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	7. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
7. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	8. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
8. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	9. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
9. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	10. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
10. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	11. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
11. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	12. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
12. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA	13. liður I. liðar A-hluta III. VIÐAUKA
II. liður A-hluta III. VIÐAUKA	II. liður A-hluta III. VIÐAUKA
B-hluti III. VIÐAUKA	B-hluti III. VIÐAUKA
IV. VIÐAUKI	IV. VIÐAUKI
—	V. VIÐAUKI
—	VI. VIÐAUKI

⁽¹⁾ 2. mgr. 9. gr. í 98/95/EB og 2. mgr. 8. gr. í 98/96/EB.

⁽²⁾ 9. gr. í 98/96/EB.

TILSKIPUN RÁÐSINS 2002/55/EB

2004/EES/16/04

frá 13. júní 2002

um markaðssetningu grænmetisfræs (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við efnahags- og félagsmálanefndina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 70/458/EBE frá 29. september 1970 um markaðssetningu matjurtafræja ⁽²⁾ hefur verið breytt oft og verulega að því varðar efnisatriði ⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal téðri tilskipun af þeim sökum steypt saman í einn texta.
- 2) Framleiðsla á grænmetisfræi er mikilvæg grein landbúnaðar í bandalaginu.
- 3) Viðunandi árangur í ræktun grænmetis veltur að miklu leyti á því að notað sé rétt fræ.
- 4) Meiri framleiðni næðist í grænmetisrækt bandalagsins ef aðildarríkin beittu samræmdum reglum, sem væru eins strangar og unnt er, við val á yrkjum sem samþykkt eru til markaðssetningar.
- 5) Taka þarf saman sameiginlega skrá yfir yrki grænmetistegunda. Skrána er einungis hægt að taka saman með því að styðjast við innlendar skrár.
- 6) Öll aðildarríkin ættu því að taka saman eina eða fleiri innlendar skrár yfir yrki sem samþykkt eru til vottunar, skoðunar og markaðssetningar á yfirráðasvæði þeirra.
- 7) Fara verður eftir samræmdum reglum við gerð skrána til að samþykktu yrkin verði aðgreinanleg, stöðug og nægilega einsleit.

8) Taka ber tillit til reglna sem komið hefur verið á alþjóðavettvangi að því er varðar tiltekin ákvæði varðandi samþykki á yrkjum í einstökum ríkjum.

9) Til að athuganir geti farið fram áður en yrki fæst samþykkt er nauðsynlegt að mæla fyrir um fjölmargar samræmdar viðmiðanir og lágmarkskröfur.

10) Staðla ber ákvæði um hversu lengi samþykki fyrir yrki á að vera í gildi, ástæður fyrir því að hægt er að nema samþykki úr gildi og um reglur um viðhald yrkis. Aðildarríkin skulu tilkynna hvert öðru um samþykki og afturköllun yrkja.

11) Æskilegt er að samþykkja reglur í tengslum við heppi-
legar nafngiftir á yrkjum og um upplýsingaskipti milli
aðildarríkjanna.

12) Fræ yrkja, sem skráð eru í sameiginlega skrá yfir yrki,
ættu ekki að vera háð neins konar markaðshindrunum
í bandalaginu með tilliti til yrkis.

13) Að auki ætti að veita aðildarríkjunum rétt til að bera
fram andmæli gegn yrki.

14) Framkvæmdastjórnin ætti að birta í C-deild *Stjórnar-
tíðinda Evrópubandalaganna* heiti þeirra yrkja sem
eru tekin inn í sameiginlegu skrána.

15) Kveða skal á um ráðstafanir til að viðurkenna jafn-
gildi athugana og eftirlits með yrkjum sem fram fara í
þriðju löndum.

16) Vegna framfara í vísindum og tækni er nú unnt að
rækta yrki með breytingum á erfðafni. Þegar aðildar-
ríkin ákveða hvort þau eigi að samþykkja erfðabreytt
yrki, í skilningi tilskipunar ráðsins 90/220/EBE frá
23. apríl 1990 um þau tilvik er erfðabreyttum líf-
verum er sleppt af ásettu ráði út í umhverfið ⁽⁴⁾, skulu
þau taka tillit til þeirrar hættu sem það getur haft í för
með sér að sleppa þeim út í umhverfið. Enn fremur
skal ákvarða þau skilyrði sem eru fyrir því að slík
erfðabreytt yrki verði samþykkt.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33. Hennar var
getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2003 frá 16.
maí 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við
EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-
sambandsins*
nr. 39, 31.7.2003, bls. 2.

⁽¹⁾ Áliti var skilað 9. apríl 2002 (hefur enn ekki verið birt í
Stjórnartíðindum EB).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 7. Tilskipuninni var síðast breytt með
tilskipun 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2. 1999, bls. 27).

⁽³⁾ Sjá A-hluta í VI. viðauka.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 117, 8.5.1990, bls. 15. Tilskipunin var felld niður með
tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/18/EB (Stjtið. EB L 106,
17.4.2001, bls. 1).

- 17) Reglur um markaðssetningu nýrra matvæla og nýrra innihaldsefna í matvælum eru settar á vettvangi bandalagsins með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 258/97 ⁽¹⁾. Þess vegna ber aðildarríkjunum einnig að taka tillit til hvers konar heilsufarsáhattu í tengslum við matvæli þegar ákvörðun er tekin um hvort samþykkinga skuli yrki. Enn fremur skal ákvarða með hvaða skilyrðum þessi yrki verða samþykkt.
- 18) Í ljósi framfara í vísindum og tækni er rétt að setja reglur í tengslum við samþykki á efnafræðilega meðhöndluðu fræi og fjölgunarefni.
- 19) Almenn regla ætti að vera að leyfa einungis markaðssetningu grænmetisfræs sem hefur verið opinberlega skoðað og vottað í samræmi við vottunarreglur sem stofnfræ eða vottað fræ. Með ákveðnum skilyrðum á að vera hægt að setja á markað kynbætt fræ ættliða sem eru undanfari stofnfræs og ómeðhöndlaðs fræs.
- 20) Ógerlegt er að takmarka markaðssetningu vottaðs fræs að því er varðar tiltekna tegundir grænmetis. Því ætti að leyfa markaðssetningu á stöðluðu fræi sem hefur verið skoðað og skal enn fremur vera ósvikið og hreint, þó með þeim fyrirvara að það standist opinbera eftirkönnun á akri sem felst í sýnatöku.
- 21) Til að bæta gæði grænmetisfræs í bandalaginu er nauðsynlegt að mæla fyrir um ákveðnar kröfur um lágmarkshreinleika og -spírunarhæfni.
- 22) Til að tryggja að fræ sé ósvikið skal setja reglur í bandalaginu um sýnatöku, umbúðir, innsiglingu og merkingu. Æskilegt er að kveðið verði á um opinbera forkönnun vottaðs fræs og mæla skal fyrir um skyldur þeirra einstaklinga sem markaðssetja staðlað fræ og vottað fræ í litlum pakkingum.
- 23) Setja skal reglur um markaðsetningu efnafræðilega meðhöndlaðs fræs og fræs, sem hentar við lífræna ræktun, og einnig um varðveislu yrkja sem eru í hættu vegna erfðatæringar sem stafar af notkun á staðnum.
- 24) Þrátt fyrir ákvæði 14. gr. sáttmálans skal veita undanþágur með tilteknum skilyrðum. Aðildarríki, sem nýta sér undanþágur, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.
- 25) Aðildarríkin skulu setja ákvæði um viðeigandi eftirlitskerfi til að tryggja að við markaðssetningu verði bæði farið að kröfum um gæði fræs og ákvæðum sem tryggja að fræið sé ósvikið.
- 26) Með fyrirvara um 30. gr. sáttmálans skal fræ, sem fullnægir þessum kröfum, ekki sæta neinum takmörkunum sem varða markaðssetningu, öðrum en þeim sem kveðið er á um í reglum bandalagsins.
- 27) Með fyrirvara um sérstök skilyrði skal votta fræ, sem fjölgað er í öðru landi af stofnfræi sem hefur verið vottað í aðildarríki, eins og fræ sem hefur verið fjölgað í því aðildarríki.
- 28) Setja skal ákvæði um að markaðssetning innan bandalagsins á grænmetisfræi, sem er uppskorið í þriðju löndum, sé einungis heimil ef fræið uppfyllir sömu kröfur og fræ sem er opinberlega vottað eða markaðssett í bandalaginu og samræmist reglum þess.
- 29) Á tímum, þegar erfitt er að afla vottaðs fræs úr einhverjum flokkanna eða staðlaðs fræs, ber að leyfa tímabundna markaðssetningu fræs, sem vægari kröfur gilda um, og einnig fræs af yrkjum sem ekki eru skráð í sameiginlegu skrána yfir yrki eða innlendu skrána yfir yrki.
- 30) Til að samræma tæknilegar vottunaraðferðir og eftirlit aðildarríkjanna og til að unnt sé að bera saman fræ, sem er vottað í bandalaginu, og fræ frá þriðju löndum ætti að láta fara fram samanburðarprófanir í aðildarríkjum svo að fram geti farið árleg eftirkönnun á fræi í flokknum „stofnfræ“ og fræi í flokkunum „vottað fræ“ og „staðlað fræ“.
- 31) Reglur bandalagsins skulu ekki gilda um fræ sem sannanlega á að flytja út til þriðju landa.
- 32) Þessi tilskipun ætti að ná yfir tiltekna tegundir sem geta verið föður- eða oliuþlöntur og einnig grænmeti. Ef ákveðnum frætegundum er að jafnaði ekki fjölgað á yfirráðasvæði aðildarríkis eða þær markaðssettar þar ætti að kveða á um að það aðildarríki þurfi ekki að beita þessari tilskipun varðandi umræddar tegundir.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 43, 14.2.1997, bls. 1.

- 33) Æskilegt er að skipuleggja tímabundnar tilraunir til þess að reyna að finna betri lausnir á tilteknum þáttum vottunarkerfisins sem samþykkt er samkvæmt þessari tilskipun.
- 34) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun ber að samþykkja í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdarvalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 35) Tilskipunin skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna um frest til lögleiðingar þeirra tilskipana sem settar eru fram í B-hluta VI. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu grænmetisfræs, sem á að setja á markað, og um markaðssetningu þess í bandalaginu.

Hún gildir ekki um grænmetisfræ sem sannanlega á að flytja út til þriðju landa.

2. gr.

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „markaðssetning“: sala, birgðahald með sölu í huga, söluframboð og öll ráðstöfun, afhending eða dreifing á fræi til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þess í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með fræ, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

— afhending á fræi til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,

— afhending á fræi til þjónustuveitenda til vinnslu eða þökkunar, að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir fræi sem er afhent á þann hátt.

Afhending á fræi með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda vegna framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhráefni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fræframleiðsla í sama tilgangi skal ekki teljast markaðssetning, að því tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir fræinu, sem er afhent á þann hátt, né uppskerunni. Sá sem afhendir fræið skal láta vottunaryfirvaldinu í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem fræið, sem afhent er, uppfyllir á þeim tíma.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákvæðin í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.,

- b) „grænmeti“: plöntur eftirtalinna tegunda, ætlaðar til ræktunar í landbúnaði eða garðyrkju, þó ekki til skrauts:

<i>Allium cepa</i> L.	Matlaukur
<i>Allium porrum</i> L.	Blaðlaukur
<i>Anthriscus cerefolium</i> (L.) Hoffm.	Garðakerfill
<i>Apium graveolens</i> L.	Selleri
<i>Asparagus officinalis</i> L.	Spergill
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>vulgaris</i>	Strandblaðka
<i>Beta vulgaris</i> L. var. <i>conditiva</i> Alef.	Rauðrófa
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>sabellica</i> L.	Grænkál
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>botrytis</i> L.	Blómkál
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>botrytis</i> (L.) Alef. var. <i>cymosa</i> Duch.	Spergilkál
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>oleracea</i> var. <i>gemmifera</i> DC.	Rósakál
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>sabauda</i> L.	Blöðrukál
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>alba</i> DC.	Hvítkál
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>capitata</i> (L.) Alef. var. <i>rubra</i> DC.	Rauðkál
<i>Brassica oleracea</i> L. convar. <i>acephala</i> (DC.) Alef. var. <i>gongylodes</i> L.	Hnúðkál
<i>Brassica pekinensis</i> (Lour.) Rupr.	Kínakál
<i>Brassica rapa</i> L. var. <i>rapa</i>	Næpa
<i>Capsicum annuum</i> L.	Paprika, spænskur pipar
<i>Cichorium endivia</i> L.	Salatfífill
<i>Cichorium intybus</i> L. (partim)	Jólasalat, ítalskur kaffifífill, iðnaðarsíkoría
<i>Citrullus lanatus</i> (Thunb.) Matsum. et Nakai	Vatnsmelóna
<i>Cucumis melo</i> L.	Melóna
<i>Cucumis sativus</i> L.	Gúrka, smágúrka
<i>Cucurbita maxima</i> Duchesne	Risagrasker
<i>Cucurbita pepo</i> L.	Mergja
<i>Cynara cardunculus</i> L.	Salatþistill
<i>Daucus carota</i> L.	Gulrætur
<i>Foeniculum vulgare</i> Miller	Fennika
<i>Lactuca sativa</i> L.	Salat
<i>Lycopersicon lycopersicum</i> (L.) Karsten ex Farw.	Tómatar
<i>Petroselinum crispum</i> (Miller) Nyman ex A. W. Hill	Steinselja
<i>Phaseolus coccineus</i> L.	Klifurbaun
<i>Phaseolus vulgaris</i> L.	Garðbaun
<i>Pisum sativum</i> L. (partim)	Ertur, að föðurertum undanskildum
<i>Raphanus sativus</i> L.	Hreðka
<i>Scorzonera hispanica</i> L.	Svartrót
<i>Solanum melongena</i> L.	Eggaldin
<i>Spinacia oleracea</i> L.	Spínat
<i>Valerianella locusta</i> (L.) Laterr.	Lambasalat
<i>Vicia faba</i> L. (partim)	Hestabaunir

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- c) „stofnfræ“: fræ
- i) sem er ræktað á ábyrgð ræktunarmanns í samræmi við viðurkenndar reglur um viðhald yrkis,
 - ii) sem er ætlað til fræframleiðslu í floknum „vottað fræ“,
 - iii) sem uppfyllir skilyrði, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um stofnfræ, sbr. þó ákvæði 22. gr., og
 - iv) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði,
- d) „vottað fræ“: fræ
- i) sem hefur verið framleitt beint af stofnfræi eða, krefjist ræktunarmaður þess, af fræi af ætlið á undan stofnfræinu sem getur uppfyllt og sem staðfest hefur verið með opinberri athugun að uppfylli skilyrði sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka fyrir stofnfræ,
 - ii) sem er einkum ætlað til ræktunar á grænmeti,
 - iii) sem uppfyllir skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um vottað fræ, sbr. þó ákvæði b-liðar 22. gr.,
 - iv) sem við opinbera athugun reynist uppfylla fyrrgreind skilyrði,
 - v) sem gengst undir opinbera eftirkönnun sem felst í gæðaeftirliti til að sannprófa hvort það er ósvikið og hreint með tilliti til yrkis,
- e) „staðlað fræ“: fræ
- i) sem er ósvikið og hreint með tilliti til yrkis,
 - ii) sem er einkum ætlað til ræktunar á grænmeti,
 - iii) sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í II. viðauka og
 - iv) sem gengst undir opinbera eftirkönnun sem felst í gæðaeftirliti til að sannprófa hvort það er ósvikið og hreint með tilliti til yrkis,
- f) „opinberar ráðstafanir“: ráðstafanir sem einhver eftirfarandi gerir
- i) ríkisvaldið, eða
 - ii) lögaðili á vegum ríkisins, hvort sem hann lýtur opinberum rétti eða einkarétti, eða
 - iii) eiðsvarinn einstaklingur þegar um er að ræða viðbótarstarfsemi sem einnig er undir eftirliti ríkisins,
- g) „litlar EB-pakkningar“: pakkningar sem eru að hámarksþyngd nettó
- i) 5 kg fyrir belgjurtir,
 - ii) 500 g fyrir matlauk, kerfil, spergil, strandblöðku, rauðrófur, næpur, vatnsmelónur, risagrasker, mergju, gulrætur, hreðkur, svartrót, spínat eða lambasalat,
 - iii) 100 g fyrir allar aðrar grænmetistegundir.
2. Breytingar á skránni yfir tegundir, sem um getur í b-lið 1. mgr., skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.
3. Hægt er að tilgreina og skilgreina mismunandi gerðir af yrkjum, þ.m.t. þættina, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 46. gr.
3. gr.
1. Aðildarríkin skulu kveða á um að grænmetisfræ megi einungis votta, sannprófa eins og staðlað fræ og markaðssetja ef yrkið hefur verið opinberlega samþykkt í einu eða fleiri aðildarríkjum.
2. Hvert aðildarríki skal útbúa eina eða fleiri skrár yfir yrki sem hafa verið opinberlega samþykkt til vottunar, sannprófunar eins og staðlað fræ og markaðssetningar á yfirráðasvæði þess. Skránni skal skipt niður eftir yrkjum og fræ af þeim:
- a) má votta annaðhvort sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“ eða sannprófa sem „staðlað fræ“ og
 - b) má einungis sannprófa sem staðlað fræ.
- Hver sem er hefur aðgang að skránum.
3. Sameiginleg skrá yfir yrki grænmetistegunda skal byggjast á innlendum skráum aðildarríkjanna í samræmi við ákvæði 16. og 17. gr.
4. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að samþykki fyrir upptöku yrkis í sameiginlegu skrána eða í skrá annars aðildarríkis jafngildi samþykki fyrir upptöku í þeirra eigin skrár. Aðildarríki, sem setja slíkt ákvæði, skulu leyst undan þeim skuldbindingum, sem kveðið er á um í 7. gr., 4. mgr. 9. gr. og 2. til 5. mgr. 10. gr. 9. gr. (4. mgr.) og 10. gr. (2. til 5. mgr.).

4. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að yrki sé því aðeins samþykkt að það sé aðgreinanlegt, stöðugt og nægilega einsleitt.

Þegar um er að ræða iðnaðarsíkorfu verður yrkið að hafa fullnægjandi ræktunar- og notkunargildi.

2. Sé um að ræða erfðabreytt yrki í skilningi 1. og 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 90/220/EBE skal því aðeins samþykkja yrkið að allar viðeigandi ráðstafanir hafi verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið.

3. Ef nota á efni, sem er unnið úr plöntuyrki, sem matvæli eða sem innihaldsefni í matvæli sem falla undir gildissvið reglugerðar (EB) nr. 258/97 mega þessi matvæli eða innihaldsefni ekki:

— vera hættuleg fyrir neytandann,

— villa um fyrir neytandanum,

— vera svo frábrugðin matvælum eða innihaldsefnum matvæla sem þau eiga að koma í staðinn fyrir að venjuleg neysla þeirra sé síðri kostur fyrir neytandann í næringarlegu tilliti.

4. Til að varðveita erfðaaufkindir plantna, eins og tilgreint er í 2. mgr. 44. gr., geta aðildarríkin vikið frá viðmiðunum um samþykki sem eru settar fram í fyrstu undirgrein 1. mgr. að svo miklu leyti sem sérstök skilyrði eru sett í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 46. gr., varðandi kröfurnar í 3. mgr. 44. gr.

5. gr.

1. Yrki telst vera aðgreinanlegt, hvort sem stofnefni þess er tilbúið eða náttúrulegt, ef einn eða fleiri mikilvægir eiginleikar greina það merkjanlega frá öllum öðrum yrkjum sem þekkt eru í bandalaginu.

Eiginleikarnir skulu vera þess eðlis að unnt sé að bera nákvæm kennsl á þá og skilgreina þá nákvæmlega.

Yrki, sem þekkt er í bandalaginu, er hvert það yrki sem, á þeim tíma sem sótt er um á viðeigandi hátt um samþykki fyrir yrkinu sem meta skal:

— er annaðhvort skráð í sameiginlegu skrána yfir yrki grænmetistegunda eða í sameiginlegu skrána yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði, eða

— hefur, án þess að vera skráð í aðra hvora skrána, verið samþykkt eða lagt fram til samþykkis í hlutaðeigandi aðildarríki, annaðhvort til vottunar og markaðssetningar eða vottunar með tilliti til annarra landa eða til sannprófunar sem staðlað fræ,

nema fyrrgreind skilyrði hafi ekki lengur verið uppfyllt í öllum hlutaðeigandi aðildarríkjum áður en tekin var ákvörðun um umsókn um samþykki fyrir yrkinu sem á að meta.

2. Yrki telst vera stöðugt ef það samræmist enn lýsingunni á grundvallareiginleikum sínum að lokinni endurtekinni fjölgun eða í lok hvers skeiðs (hafi ræktunarmaðurinn skilgreint sérstakt fjölgunarskeið).

3. Yrki telst vera nægilega einsleitt ef plönturnar, sem það er ræktað af, með örfáum frávikum og með hliðsjón af fjölgunarkerfi plantnanna, eru svipaðar eða eins frá erfðafræðilegu sjónarmiði að því er varðar þá eiginleika í heild sinni sem skoðaðir eru í þessu skyni.

6. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að sömu kröfur gildi um yrki frá öðrum aðildarríkjum og um innlend yrki, einkum að því er samþykktarreglur varðar.

7. gr.

1. Aðildarríki skulu kveða á um að samþykki fyrir yrki byggist á niðurstöðum opinberra athugana, einkum ræktunartilrauna er nái til nægilega margra eiginleika til að unnt sé að lýsa yrkinu. Aðferðir við að ákvarða eiginleika verða að vera nákvæmar og áreiðanlegar. Til að staðfesta að yrki sé aðgreinanlegt skal a.m.k. nota tiltæk, sambærileg yrki við ræktunartilraunirnar sem þekkt eru í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr. Nota skal önnur tiltæk, sambærileg yrki við beitingu ákvæða 9. gr. Þegar um er að ræða fræ yrkja sem eingöngu er unnt að sannprófa sem staðlað fræ má taka tillit til niðurstaðna úr óopinberum athugunum og þekkingar, sem hefur fengist af ræktun, í tengslum við niðurstöður opinberra athugunar.

Leyfilegt er að fyrirskipa, í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 46. gr., að frá tilteknum dagsetningum verði yrki ákveðinna grænmetistegunda ekki lengur samþykkt nema á grundvelli opinberra prófana.

2. Ákvarða skal eftirfarandi í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 46. gr., og með hliðsjón af nýjustu tækni og vísindum:

a) eiginleika sem lágmarksathuganir á mismunandi tegundum yrkja eiga að taka til,

b) lágmarkskröfur um framkvæmd athugananna.

3. Þegar athugun á erfðabundnum þáttum er nauðsynleg fyrir rannsókn á blendingum og tilbúnum yrkjum skulu aðildarríkin tryggja að farið sé með niðurstöður athugana og lýsingu erfðabundinna þátta sem trúnaðarmál ef ræktunarmaðurinn fer fram á það.

4. a) Ef um er að ræða erfðabreytt yrki sem um getur í 4. mgr. 4. gr. skal vinna mat á umhverfshættu sem jafngildir matinu sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE.
- b) Málsmeðferð til að tryggja, að matið á umhverfshættu og aðrir viðeigandi umhverfshættir jafngildi því sem mælt er fyrir um í tilskipun 90/220/EBE, skal, að tillögu framkvæmdastjórnarinnar, tekin upp í reglugerð ráðsins og byggjast á viðeigandi laga-grundvelli í sáttmálanum. Þar til þessi reglugerð öðlast gildi skal því aðeins samþykkja að erfðabreytt yrki séu tekin inn í innlenda tegundaskrá að markaðssetning þeirra hafi verið samþykkt í samræmi við tilskipun 90/220/EBE.
- c) Ákvæði 11. til 18. gr. tilskipunar 90/220/EBE gilda ekki um erfðabreytt yrki eftir gildistöku reglugerðarinnar sem um getur í b-lið hér að framan.
- d) Einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi framkvæmd mats á umhverfshættu skulu samþykkt í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 46. gr.
5. a) Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki, sem nota á í þeim tilgangi sem mælt er fyrir um í þessari grein, sé ekki samþykkt nema:
- matvælin eða innihaldsefni þeirra hafi þegar verið leyfð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 258/97, eða
 - ákvarðanir um leyfi, sem um getur í reglugerð (EB) nr. 258/97, séu teknar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.
- b) Í því tilviki, sem mælt er fyrir um í öðrum undirlið a-liðar, skal taka tillit til viðmiðananna, sem settar eru fram í 5. mgr. 4. gr., og meginreglnanna um mat sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 258/97.
- c) Einstök tæknileg og vísindaleg atriði varðandi ráðstafanirnar, sem mælt er fyrir um í b-lið, skulu samþykkt í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

8. gr.

Þegar lögð er fram umsókn um samþykki fyrir yrki skulu aðildarríkin krefjast þess að umsækjandinn tilgreini hvort sótt hafi verið um samþykki í öðru aðildarríki, hvaða aðildarríki hafi átt hlut að máli og hvort samþykki hafi fengist.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að birt verði opinberlega skrá yfir yrki, sem eru samþykkt á yfirráðasvæði þeirra, og nafn einstaklings eða einstaklinga sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins, hver í sínu landi. Beri nokkrir einstaklingar

ábyrgð á viðhaldi yrkis er ekki nauðsynlegt að birta nöfn þeirra. Ef nöfnin eru ekki birt skal koma fram í skránni hvaða yfirvald hefur undir höndum lista með nöfnum þeirra sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins.

2. Þegar samþykki er veitt skulu aðildarríkin tryggja, eftir því sem unnt er, að yrkið þekkist undir sama heiti í öllum aðildarríkjunum.

Ef vitað er að fræ eða fjölgunarefni tiltekens yrkis er markaðssett í öðru landi undir öðru heiti skal það heiti einnig tilgreint í skránni.

Þegar um er að ræða yrki sem sáð er til með yrkjum sem hafa verið opinberlega samþykkt samkvæmt annarri og þriðju undirgrein 3. mgr. 12. gr. og sem hafa verið samþykkt í einu eða fleiri aðildarríkjunum vegna opinberra ráðstafana sem um getur í því ákvæði, má ákvarða í samræmi við málsmeðferðina í 2. mgr. 46. gr. að öll aðildarríkin, sem veitt hafa samþykki, tryggi að yrkin beri heiti sem eru ákvörðuð samkvæmt sömu málsmeðferð og uppfylli framangreindar meginreglur.

3. Með hliðsjón af fyrirliggjandi upplýsingum skulu aðildarríkin einnig sjá til þess að yrki, sem er ekki merkjanlega aðgreinanlegt:

- frá yrki sem hefur áður verið samþykkt í hlutaðeigandi aðildarríki eða í öðru aðildarríki, eða

- frá öðru yrki sem hefur verið metið með tilliti til aðgreinanleika, stöðugleika og einsleitni í samræmi við reglur sem svara til reglnanna í þessari tilskipun, án þess þó að vera yrki sem þekkt er í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr.,

beri heiti þess yrkis. Þetta ákvæði gildir ekki ef hætt er við því að heitið valdi misskilningi eða ruglingi að því er varðar umrætt yrki eða, í samræmi við öll ákvæði hlutaðeigandi aðildarríkis um heiti yrkis, aðrar ástæður koma í veg fyrir notkun heitisins eða réttur þriðja aðila kemur í veg fyrir fjálsta notkun þess í sambandi við umrætt yrki.

4. Aðildarríkin skulu taka saman sérstaka skjalaskrá um hvert samþykkt yrki þar sem kemur fram lýsing á yrkinu og skýrt yfirlit yfir allar staðreyndir sem samþykkið byggðist á. Lýsing á yrkjum skal lúta að plöntum sem sáð er til með fræi og fjölgunarefni í flokknum „vottað fræ“ eða flokknum „staðlað fræ“.

5. Aðildarríkin skulu sjá til þess að erfðabreytt yrki, sem hafa verið samþykkt, séu greinilega merkt sem slík í yrkjaskránni. Þau skulu enn fremur sjá til þess að hver sá

sem markaðssetur slíkt yrki tiltaki greinilega í söluskrá sinni að það sé erfðabreytt.

6. Að því er varðar hvort nafngiftir yrkja teljist heppilegar gildir 63. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2100/94 frá 27. júlí 1994 um tilkall til plöntuyrkja í bandalaginu ⁽¹⁾.

Heimilt er að samþykkja nákvæmar framkvæmdarreglur um heppilegustu nafngiftir yrkja í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

10. gr.

1. Tilkynna skal öðrum aðildarríkjum og framkvæmdastjórninni þegar í stað um allar umsóknir eða afturköllun umsókna um samþykki fyrir yrki, allar færslur í skrá yfir yrki og breytingar á henni.

2. Aðildarríkin skulu, fyrir hvert nýtt, samþykkt yrki, senda hinum aðildarríkjunum og framkvæmdastjórninni stutta lýsingu á helstu notkunareiginleikum yrkisins sem þeim hefur verið tilkynnt um í kjölfar samþykkis. Þau skulu einnig, samkvæmt beiðni, senda lýsingu á sérstökum eiginleikum sem gera kleift að greina eitt yrki frá öðrum svipuðum yrkjum.

3. Hvert aðildarríki skal sjá til þess að hin aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafi aðgang að skjalaskránum, sem um getur í 4. mgr. 9. gr., um yrki, sem hafa verið samþykkt, eða yrki sem samþykki gildir ekki lengur um. Fara skal með upplýsingar um þessar skrár sem trúnaðarmál.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að skjalaskrár yfir samþykki séu tiltækar til einkanota allra einstaklinga sem geta sýnt fram á að þeir eigi lögmætra hagsmuna að gæta. Þessi ákvæði gilda ekki þegar fara verður með upplýsingar sem trúnaðarmál skv. 3. mgr. 7. gr.

5. Þegar yrki fæst ekki samþykkt eða samþykki hefur verið afturkallað skal veita einstaklingum, sem slík ákvörðun hefur áhrif á, aðgang að niðurstöðum athugana.

11. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um viðhald samþykktra yrkja í samræmi við reglur um viðhald yrkis.

2. Eftirlit með viðhaldi skal alltaf vera framkvæmanlegt með því að fletta upp í skrá sem einstaklingur eða einstaklingar, sem bera ábyrgð á yrkinu, hafa undir höndum. Skrárnar skulu einnig taka til ræktunar allra ættliða á undan stofnfræi.

3. Hægt er að krefja einstakling, sem ber ábyrgð á yrkinu, um sýni. Þessi sýni má taka opinberlega gerist þess þörf.

4. Fari viðhald fram í öðru aðildarríki en því þar sem yrkið var samþykkt skulu hlutaðeigandi aðildarríki hafa samvinnu á stjórnsýslusviðinu um eftirlit.

12. gr.

1. Samþykki gildir til loka tíunda almanaksárs eftir að samþykki er veitt.

Samþykki yfirvalda á yrkjum í fyrrum Þýska alþýðulýðveldinu fyrir sameiningu Þýskalands gildir ekki lengur en til loka tíunda almanaksárs eftir að það hefur verið fært í yrkjaskrána sem sett er saman í Sambandslýðveldinu Þýskalandi í samræmi við 1. mgr. 3. gr.

2. Endurnýja má samþykki fyrir yrki með vissu millibili ef það er enn ræktað í þeim mæli að það sé réttlætanlegt eða ef viðhalda þarf því til að varðveita erfðaaufðindir plantna og að því tilskildu að kröfur um aðgreinanleika, einsleitni og stöðugleika eða viðmiðanir, sem eru ákveðnar skv. 2. og 3. mgr. 44. gr., séu enn uppfylltar. Sé ekki um að ræða erfðaaufðindir plantna í skilningi 44. gr. skulu umsóknir um endurnýjun lagðar fram eigi síðar en tveimur árum áður en samþykkið fellur úr gildi.

3. Lengja skal gildistíma samþykkis til bráðabirgða þar til ákvörðun hefur verið tekin um umsókn um endurnýjun.

Þegar um er að ræða yrki sem samþykkt hafa verið fyrir 1. júlí 1972 eða, að því er Danmörku, Írland og Breska konungsríkið varðar, fyrir 1. janúar 1973, má framlengja tímabilið, sem tilgreint er í fyrstu undirgrein 1. mgr., í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 46. gr., til 30. júní 1990 í síðasta lagi fyrir einstök yrki ef gerðar hafa verið opinberar ráðstafanir, skipulagðar innan bandalagsins, fyrir 1. júlí 1982 til að tryggja að skilyrðin fyrir endurnýjun á samþykki yrkjanna eða fyrir samþykki yrkja, sem sáð hefur verið til með þeim, séu uppfyllt.

Að því er Grikkland, Spán og Portúgal varðar má einnig fastsetja að gildistími samþykkis tiltekinna yrkja, sem hafa verið samþykkt í þessum aðildarríkjum fyrir 1. janúar 1986, að beiðni þessara aðildarríkja, renni út 30. júní 1990 í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr. og fella má umrædd yrki undir opinberar ráðstafanir sem um getur í annarri undirgrein.

13. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að tekinn verði af allur vafi sem kann að koma upp eftir að yrki hefur verið samþykkt og varðar mat á aðgreinanleika þess eða heiti á þeim tíma sem það var samþykkt.

2. Komi í ljós, eftir að yrki hefur verið samþykkt, að skilyrðið um aðgreinanleika í skilningi 5. gr. var ekki uppfyllt þegar yrkið var samþykkt skal önnur ákvörðun koma í stað samþykkisins eða það afturkallað, eftir því sem við á, í samræmi við þessa tilskipun.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 227, 1.9.1994, bls. 1. Reglugerðinni var breytt með reglugerð (EB) nr. 2506/95 (Stjótið. EB L 258, 28.10.1995, bls. 3).

Með þessari nýju ákvörðun skal yrkið, frá þeim degi að telja sem það var fyrst samþykkt, ekki lengur teljast yrki sem þekkt er í bandalaginu í skilningi 1. mgr. 5. gr.

3. Komi í ljós, eftir að yrki hefur verið samþykkt, að heiti þess í skilningi 9. gr. var ekki ásættanlegt þegar yrkið var samþykkt skal heitið lagfært til samræmis við þessa tilskipun. Aðildarríkin mega heimila notkun fyrra heitisins um tíma sem viðbótarheiti. Heimilt er að setja nákvæmar reglur um hvenær megi nota fyrra heitið sem viðbótarheiti í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

4. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 46. gr., má setja reglur um beitingu 1., 2. og 3. mgr.

14. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að samþykki fyrir yrki verði afturkallað:

- a) ef við athugun er sannreynt að yrkið sé ekki lengur aðgreinanlegt, stöðugt eða nægilega einsleitt,
- b) ef einstaklingur eða einstaklingar, sem bera ábyrgð á yrki, krefjast þess, nema um viðhald yrkis sé að ræða.

2. Aðildarríkin mega afturkalla samþykki fyrir yrki:

- a) ef ekki er farið að lögum og stjórnsýslufyrirmælum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun,
- b) ef veittar hafa verið, þegar sótt var um samþykki eða við athugun, rangar eða misvísandi upplýsingar um staðreyndir sem samþykkið byggðist á.

15. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að yrki sé tekið út af skránni þeirra hafi samþykki fyrir yrki verið afturkallað eða gildistíminn runnið út.

2. Aðildarríkin geta veitt frest, á yfirráðasvæði sínu til að votta, sannprófa sem staðlað fræ eða markaðssetja fræ fram til 30. júní á þriðja ári, hið lengsta, eftir að samþykkið rennur út.

Fyrir yrki, sem skráð eru skv. 1. mgr. 17. gr. í sameiginlegu skránni um yrki, sem um getur í 18. gr., skal sá frestur, sem rennur síðast út af þeim sem samkvæmt fyrstu undirgrein

eru viðurkenndir í aðildarríkjunum, gilda um markaðssetningu í öllum aðildarríkjunum, að því tilskildu að engar markaðshindranir varðandi yrki nái til fræs af viðkomandi yrki.

3. Sé um að ræða yrki sem samþykki hefur verið endurnýjað fyrir skv. 3. mgr. 12. gr. geta aðildarríkin leyft að heitin, sem voru notuð fyrir endurnýjunina, verði notuð til 30. júní 1994.

16. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að frá og með birtingunni, sem um getur í 17. gr., skuli fræ yrkja, sem eru samþykkt í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar eða meginreglur, sem samsvara meginreglum hennar, ekki vera háð neinum markaðshindrunum með tilliti til yrkis.

2. Að undangenginni umsókn, sem farið skal með eins og kveðið er á um í 2. mgr. 46. gr. eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, 3. mgr. 46. gr., getur aðildarríki fengið heimild til að banna notkun yrkisins á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess eða mæla fyrir um viðeigandi skilyrði fyrir ræktun yrkisins og, í tilvikum sem kveðið er á um í b-lið, um skilyrði fyrir notkun vörunnar sem verður til við slíka ræktun:

- a) ef í ljós kemur að ræktun yrkisins getur verið hættuleg plötuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda, eða
- b) ef það hefur gildar ástæður, aðrar en þær sem þegar eru nefndar eða kunna að hafa verið nefndar á meðan málsmeðferðin, sem um getur í 2. mgr. 10. gr., stóð yfir, til að ætla að heilbrigði manna eða umhverfinu geti stafað hætta af yrkinu.

17. gr.

Á grundvelli upplýsinga frá aðildarríkjunum og jafnóðum og þær berast skal framkvæmdastjórnin birta í C-deild Stjórnartíðinda Evrópubandalaganna, undir yfirskriftinni „sameiginleg skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði“, skrá yfir öll yrki ef fræ þeirra eru ekki háð neinum markaðshindrunum skv. 16. gr. að því er yrkið varðar, og enn fremur upplýsingar sem krafist er skv. 1. mgr. 9. gr. um einstakling eða einstaklinga sem bera ábyrgð á viðhaldi yrkisins. Í auglýsingunni, sem birt er, skal tilgreina hvaða aðildarríki hafa fengið heimild skv. 2. mgr. 16. gr. eða 18. gr.

Í auglýsingunni skal telja upp þau yrki sem veittur hefur verið frestur fyrir í samræmi við aðra undirgrein 2. mgr. 15. gr. Þar skal og tilgreina lengd frestsins og, eftir því sem við á, þau aðildarríki sem fresturinn gildir ekki um.

Í auglýsingunni, sem birt er, skal tilgreina á skýran hátt þau yrki sem eru erfðabreytt.

18. gr.

Ef í ljós kemur að ræktun yrkis, sem er skráð í sameiginlegu yrkjaskrána, geti verið hættuleg plöntuheilbrigði við ræktun annarra yrkja eða tegunda í einhverju aðildarríki eða að umhverfi eða heilbrigði manna geti stafað hætta af henni getur það aðildarríki, eftir að hafa sótt um, fengið heimild, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr., eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, 3. mgr. 46. gr. til að banna markaðssetningu fræs eða fjölgunarefnis þess yrkis á öllu yfirráðasvæði sínu eða hluta þess. Ef yfirvofandi hætta er á útbreiðslu skaðlegra lífvera eða hætta vofir yfir heilbrigði manna eða umhverfinu getur viðkomandi aðildarríki lagt þetta bann á um leið og umsókn þess hefur verið lögð fram og gildir það þar til endanleg ákvörðun hefur verið tekin. Sú ákvörðun skal tekin innan þriggja mánaða í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 46. gr. eða, ef um er að ræða erfðabreytt yrki, 3. mgr. 46. gr.

19. gr.

Hljóti yrki ekki lengur samþykki í því aðildarríki sem samþykkti það í upphafi má eitt eða fleiri önnur aðildarríki halda samþykki fyrir yrkinu, að því tilskildu að sem fyrr verði farið að kröfum fyrir samþykki á yfirráðasvæði þeirra. Ef um er að ræða yrki sem krafist er viðhalds fyrir ber að tryggja það.

20. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að einungis megi markaðssetja fræ iðnaðarsíkoríu hafi það verið opinberlega vottað sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að einungis megi markaðssetja fræ annarra grænmetistegunda hafi það verið opinberlega vottað sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“ eða um sé að ræða staðlað fræ.

3. Þó má, samkvæmt málsmeðferðinni sem um getur í 2. mgr. 46. gr., kveða á um að eftir tiltekinn tíma megi einungis markaðssetja fræ ákveðinna grænmetistegunda hafi það verið opinberlega vottað sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að opinberar athuganir á fræi fari fram í samræmi við gildandi, alþjóðlegar aðferðir, að svo miklu leyti sem slíkar aðferðir eru til.

21. gr.

Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. 20. gr. skulu aðildarríkin kveða á um að setja megi á markað:

— kynbætt fræ ættliðanna á undan stofnfræi, og

— ómeðhöndlað fræ, markaðssett til vinnslu, að því tilskildu að tryggt sé að fræið sé ósvikið.

22. gr.

Þó er aðildarríkjunum heimilt þrátt fyrir ákvæði 20. gr. að

a) leyfa opinbera vottun og markaðssetningu á stofnfræi sem uppfyllir ekki skilyrði I. viðauka um spírunarhæfni. Í þessu skyni skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að birgirinn ábyrgist ákveðna spírunarhæfni sem hann tilgreinir við markaðssetningu á sérstökum merkimiða ásamt nafni sínu og heimilisfangi og tilvísunarnúmeri framleiðslueiningar,

b) leyfa, til að flýta fyrir afgreiðslu á fræi, að fræ úr flokkunum „stofnfræ“ eða „vottað fræ“ hljóti opinbera vottun og sé afhent fyrsta viðtakanda enda þótt ekki sé lokið opinberri athugun til að kanna hvort skilyrði II. viðauka um spírunarhæfni séu uppfyllt. Vottun fæst einungis við framvísun skýrslu um bráðabirgðagreiningu á fræinu og að því tilskildu að nafn og heimilisfang fyrsta viðtakanda sé tilgreint. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að birgirinn ábyrgist þá spírunarhæfni sem fullvissa fæst um í bráðabirgðagreiningunni. Við markaðssetningu skal þessi spírunarhæfni tilgreind á sérstökum merkimiða ásamt nafni og heimilisfangi birgis og tilvísunarnúmeri framleiðslueiningar.

Þessi ákvæði gilda ekki um innflutt fræ frá þriðju löndum, að undanskildum þeim tilvikum sem kveðið er á um í 36. gr. um fjölgun fræs utan bandalagsins.

Aðildarríkin, sem nýta sér undanþáguna sem kveðið er á um annaðhvort í a- eða b-lið, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.

23. gr.

1. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. 20. gr. geta aðildarríkin:

a) heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að setja á markað lítið magn af fræi í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar,

b) heimilað ræktunarmönnum og fulltrúum þeirra á yfirráðasvæði sínu að markaðssetja í tiltekinn tíma fræ sem telst til yrkis sem sótt hefur verið um að verði tekið upp í innlenda tegundaskrá í a.m.k. einu aðildarríki og

sem sérstakar tæknilegar upplýsingar hafa verið lagðar fram fyrir.

2. Skilyrðin fyrir því að aðildarríkin geti veitt heimildirnar, sem um getur í b-lið hér að framan, skulu ákvörðuð í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr., einkum að því er varðar öflun gagna, tegund gagna, geymslu og heiti yrkisins og merkingu pakkninga.

3. Leyfi, sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu fyrir 14. desember 1998 í þeim tilgangi sem settur er fram í 1. mgr., skulu haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu öll slík leyfi samræmast ákvæðunum sem sett eru í samræmi við 2. mgr.

24. gr.

Aðildarríkin mega, að því er skilyrði I. og II. viðauka varðar, setja frekari eða strangari kröfur um vottun fræs sem er framleitt á yfirráðasvæði þeirra.

25. gr.

1. Við athugun á fræi til vottunar og við eftirkönnunarprófanir skulu aðildarríkin krefjast þess að sýni séu tekin opinberlega með viðeigandi aðferðum.

Þessi ákvæði gilda einnig þegar sýni staðlaðs fræs eru tekin opinberlega fyrir eftirkönnunarprófanir.

2. Við athugun á fræi til vottunar og við eftirkönnunarprófanir skulu sýni tekin úr einsleitum framleiðslueiningum. Hámarksþyngd framleiðslueiningar og lágmarksþyngd sýnis er gefin upp í II. viðauka.

26. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnfræ og vottað fræ sé eingöngu markaðssett í nægilega einsleitum vörusendingum og innsigliðum pakkningum með lokunarbúnaði og merkingum eins og mælt er fyrir um í 27. og 28. gr.

2. Þegar lítið magn er selt til neytenda mega aðildarríkin kveða á um undanþágur frá ákvæðum 1. mgr. að því er varðar pakkningar, lokun og merkingu.

3. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. geta aðildarríkin heimilað sínum eigin framleiðendum að markaðssetja litlar pakkningar af blöndum af stöðluðu fræi mismunandi yrkja af sömu tegund. Ákvarða skal tegundirnar, sem þessi ákvæði gilda um, reglur um hámarksstærð litlu pakkninganna og kröfur um merkingu í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

27. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að pakkningar stofnfræs og vottaðs fræs, sem ekki eru í formi lítilla EB-pakkninga, séu innsiglaðar opinberlega eða undir opinberu eftirliti þannig að innsiglið eyðileggist þegar þær eru opnaðar eða ummerki sjáist annaðhvort á opinbera merkimiðanum, sem kveðið er á um í 1. mgr. 28. gr., eða á pakkningunum.

Til að tryggja að pakkningarnar séu lokaðar skal a.m.k. annaðhvort fyrrnefndur merkimiði eða opinbert innsigli vera á lokunarbúnaðinum.

Þær ráðstafanir, sem kveðið er á um í annarri undirgrein, eru ekki nauðsynlegar fyrir einnota lokunarbúnað.

Í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 46. gr. er hægt að sannreyna hvort tiltekinn lokunarbúnaður er í samræmi við ákvæði þessarar málsgreinar.

2. Ekki skal loka pakkningum aftur, hvorki einu sinni né oft, nema opinberlega eða undir opinberu eftirliti. Ef pakkningum er lokað aftur skal það tilgreint á merkimiða skv. 1. mgr. 28. gr. ásamt deginum, þegar þeim var síðast lokað aftur, og yfirvaldi sem ber ábyrgð á verkinu,

3. Aðildarríkin skulu krefjast þess að pakkningar stofnfræs og litlar pakkningar með fræi í flokknum vottað fræ séu innsiglaðar þannig að innsiglið eyðileggist þegar þær eru opnaðar eða ummerki sjáist á opinbera merkimiðanum, sem kveðið er á um í 3. mgr. 28. gr., eða á pakkningunum. Á pakkningum, þó ekki litlum pakkningum, skal einnig vera blýinnsigli eða sambærilegt innsigli fest af þeim sem sér um að festa merkimiðann. Í samræmi við málsmæðferðina í 2. mgr. 46. gr. er hægt að sannreyna hvort tiltekinn lokunarbúnaður er í samræmi við ákvæði þessarar málsgreinar. Litlar pakkningar með fræi í flokknum vottað fræ skulu ekki innsiglaðar aftur, hvorki einu sinni né oft, nema undir opinberu eftirliti.

4. Aðildarríkin geta kveðið á um undantekningar frá 1. og 2. mgr. þegar um er að ræða litlar pakkningar sem er lokað á þeirra eigin yfirráðasvæði. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

28. gr.

1. Aðildarríkin skulu, nema þegar fræ í síðari flokknum er í formi lítilla EB-pakkninga, krefjast þess að pakkningar stofnfræs og vottaðs fræs:

a) séu merktar að utan með opinberum merkimiða, sem hefur ekki verið notaður áður, sem uppfyllir skilyrði A-hluta IV. viðauka og er á einhverju opinberu tungumáli bandalagsins. Merkimiðann má setja innan á gegnsæjar pakkningar svo framarlega sem hægt er að lesa á hann í

gegnum þær. Merkimiðinn skal vera hvítur fyrir stofnfræ og blár fyrir vottað fræ. Þegar notaður er merkimiði með gati skal festing hans í öllum tilvikum tryggð með opinberu innsigli. Ef stofnfræ uppfyllir ekki skilyrði II. viðauka um spirunarhæfni, sbr. 22. gr., skal það koma fram á merkimiðanum. Notkun opinberra límmiða er heimiluð. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 46. gr., má heimila prentun tilskilinna upplýsinga með óafmáanlegu bleki á pakkningarnar undir opinberu eftirliti og samkvæmt fyrirmynd merkimiðans,

- b) innihaldi opinbert skjal, í sama lit og merkimiðinn, með a.m.k. þeim upplýsingum sem eiga að vera á merkimiðanum skv. 4. til 7. lið a-liðar í A-hluta IV. viðauka. Þetta skjal skal vera þannig úr garði gert að ekki sé hægt að rugla því saman við opinbera merkimiðann sem um getur í a-lið. Skjalið er óþarft ef upplýsingarnar eru prentaðar á pakkningarnar með óafmáanlegu bleki, sbr. ákvæði a-liðar, eða merkimiðinn er innan í gegnsæjum pakkningum eða notaður er límmiði eða miði úr efni sem rifnar ekki.

2. Aðildarríkin geta kveðið á um undantekningar frá 1. mgr. þegar um er að ræða litlar pakkningar sem eru innsiglaðar á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

3. Á pakkningum með stöðluðu fræi og litlum pakkningum með fræi úr flokknum „vottað fræ“ skal vera, skv. B-hluta IV. viðauka, merkimiði birgis eða prentuð eða stimpluð áritun á einu hinna opinberu tungumála bandalagsins. Merkimiðinn skal vera blár fyrir vottað fræ og dökkgulur fyrir staðlað fræ.

Í öllum tilvikum, nema þegar um er að ræða litlar pakkningar með stöðluðu fræi, skulu fyrirskipaðar eða leyfilegar upplýsingar samkvæmt þessu ákvæði vera vel aðgreindar frá öðrum upplýsingum á merkimiðanum eða pakkningunni, þ.m.t. upplýsingarnar sem kveðið er á um í 30. gr.

Eftir 30. júní 1992 má ákvarða, í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr., að þessi krafa nái til lítilla pakkninga með stöðluðu fræi allra tegunda eða sumra tegunda eða að gerður verði greinarmunur á fyrirskipuðum eða leyfilegum upplýsingum og öðrum upplýsingum ef þessi greinilegi munur er gefinn sérstaklega til kynna á merkimiðanum eða pakkningunni.

4. Þegar um er að ræða yrki sem eru vel þekkt 1. júlí 1970 má einnig nefna á merkimiðanum hvernig viðhalda eigi

yrkinu sem hefur verið eða mun verða tilgreint í samræmi við ákvæði 2. mgr. 41. gr. Bannað er að geta sérstakra eiginleika sem gætu tengst slíku viðhaldi.

Dagsetningin skal vera:

— 1. janúar 1973 að því er varðar Danmörku, Írland og Breska konungsríkið,

— 1. mars 1986 að því er varðar Spán.

Þessi tilvísun skal koma á eftir heiti yrkisins og vera greinilega aðgreind frá því, helst með þankastriki. Hún skal ekki vera meira áberandi en yrkisheitið.

29. gr.

Aðildarríkin skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja, að því er varðar litlar pakkningar með vottuðu fræi, að hægt sé að sannprófa ósvikni fræs, einkum við skiptingu framleiðslueininga fræs. Í þessu skyni mega þau krefjast þess að litlar pakkningar, sem eru útbúnar á yfirráðasvæði þeirra, séu innsiglaðar opinberlega eða undir opinberu eftirliti.

30. gr.

1. Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 46. gr., er hægt að ákveða að í öðrum tilvikum en þeim sem þegar hefur verið kveðið á um í þessari tilskipun, skuli merkimiði birgis (sem getur verið annaðhvort merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkninguna sjálfa) vera á pakkningum með stofnfræi, hvers konar vottuðu fræi eða stöðluðu fræi.

Upplýsingarnar, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðnar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

2. Þegar um er að ræða stofnfræ og vottað fræ skal merkimiðinn eða áletrunin, sem um getur í 1. mgr., þannig úr garði gerð að ekki sé hægt að rugla henni saman við opinbera merkimiðann sem um getur í 1. mgr. 28. gr.

31. gr.

Þegar um er að ræða fræ af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða fylgir með framleiðslueiningu fræsins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.

32. gr.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að getið sé um efnameðhöndlun stofnfræs, vottaðs fræs eða staðlaðs fræs annaðhvort á opinbera merkimiðanum eða merkimiða birgis og

utan á pakkningunni eða innan á henni. Á litlum pakkningum má prenta þessar upplýsingar beint á pakkninguna eða innan á hana.

33. gr.

Með það fyrir augum að finna betri valkosti í stað tiltekinna ákvæða í þessari tilskipun er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir samkvæmt sérstökum skilyrðum innan bandalagsins í samræmi við ákvæðin sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

Við slíkar tilraunir er heimilt að losa aðildarríkin undan ákveðnum skyldum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Umfang slíkra tilslakana skal ákveðið með hliðsjón af þeim ákvæðum sem um er að ræða. Tilraun skal ekki standa lengur yfir en í sjö ár.

34. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að fræ, sem er sett á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, sé ekki háð neinum markaðstakmörkunum að því er varðar eiginleika þess, kröfur um athugun, merkingu og innsigli, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða annarri tilskipun bandalagsins.

2. Þar til ákvörðun hefur verið tekin skv. 3. mgr. 20. gr. má heimila aðildarríki samkvæmt umsókn, sem farið skal með samkvæmt málmeðferðinni sem um getur í 2. mgr. 46. gr., að kveða á um að eftir tiltekinn tíma megi einungis markaðssetja fræ tiltekinna grænmetistegunda hafi það verið opinberlega vottað sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“.

35. gr.

Skilyrði fyrir því að setja megi kynbætt fræ af ættliðum á undan stofnfræinu á markað samkvæmt fyrsta undirliði 21. gr. skulu vera sem hér segir:

- fræið skal hafa fengið opinbera skoðun hjá þar til bær vottunaryfirvaldi í samræmi við gildandi ákvæði um vottun stofnfræs,
- fræið skal vera í pakkningum í samræmi við þessa tilskipun, og
- á pakkningunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtaldir upplýsingar:
 - vottunaryfirvald og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,
 - tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,
 - innsigluarmánuður og -ár, eða
 - mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar,

— tegund, tilgreind a.m.k. með grasafræðiheiti sínu sem má vera styttr heiti og án höfundarnafns með latnesku lettri,

— yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku lettri,

— lýsingin „grundvallarfræ“,

— fjöldi ættliða á undan fræi sem er í flokknum „vottað fræ“.

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.

36. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að grænmetisfræ:

— sem framleitt hefur verið beint af stofnfræi eða vottuðu fræi, sem er opinberlega vottað annaðhvort í einu eða fleiri aðildarríkjum eða í þriðja landi og er viðurkennt sem jafngilt skv. d-lið 1. mgr. 37. gr., eða sem framleitt hefur verið með víxlun stofnfræs, sem er opinberlega vottað í aðildarríki, og stofnfræs sem er opinberlega vottað í slíku þriðja landi, og

— sem uppskorið hefur verið í öðru aðildarríki,

skuli, samkvæmt beiðni og með fyrirvara um önnur ákvæði þessarar tilskipunar, vera vottað opinberlega sem vottað fræ í hvaða aðildarríki sem er hafi fræið verið skoðað á akri og uppfyllt skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka fyrir viðkomandi flokk og komið hafi fram við opinbera athugun að skilyrði II. viðauka um sama flokk séu uppfyllt.

Þegar fræið hefur verið framleitt með opinberlega vottuðu fræi af ættliðum á undan stofnfræi mega aðildarríkin einnig heimila opinbera vottun sem stofnfræ ef skilyrði, sem mælt er fyrir um þann flokk, eru uppfyllt.

2. Grænmetisfræ, sem hefur verið uppskorið í bandalaginu og á að votta í samræmi við 1. mgr., skal:

— vera í pakkningum og merkt með opinberum merkimiði sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta V. viðauka í samræmi við 1. mgr. 27. gr., og

— því skal fylgja opinbert skjal sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í C-hluta V. viðauka.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðunum í fyrsta undirliði um pökkun og merkingu ef það eru sömu yfirvöld sem annast akurskoðun, útbúa vottunarskjöl vegna fræs, sem hefur ekki verið vottað endanlega, og annast vottun eða ef þessi yfirvöld eru sammála um að veita undanþágu.

3. Aðildarríkin skulu einnig kveða á um að grænmetisfræ:

- sem framleitt hefur verið beint af stofnfræi eða vottuðu fræi, sem er opinberlega vottað annaðhvort í einu eða fleiri aðildarríkjunum eða í þriðja landi og er viðurkennt sem jafngilt skv. d-lið 1. mgr. 37. gr., eða sem framleitt hefur verið með víxlun stofnfræs sem er opinberlega vottað í aðildarríki og stofnfræs sem er opinberlega vottað í slíku þriðja landi, og
- sem uppskorið hefur verið í þriðja landi,

skuli, samkvæmt beiðni, vera vottað opinberlega sem vottað fræ í einhverju þeirra aðildarríkja þar sem vottaða fræið var annaðhvort ræktað eða opinberlega vottað, hafi fræið verið skoðað á akri og uppfyllt skilyrði með ákvörðun skv. a-lið 1. mgr. 37. gr. um jafngildi fyrir viðkomandi flokk og komið hafi fram við opinbera athugun að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í II. viðauka um sama flokk, séu uppfyllt. Önnur aðildarríki mega einnig heimila opinberlega vottun slíks fræs.

37. gr.

1. Að tillögu framkvæmdastjórnarinnar skal ráðið ákvarða með auknum meirihluta hvort:

- a) opinberar athuganir á yrkjum, sem kveðið er á um í 7. gr., séu jafnáreiðanlegar þegar þær eru gerðar í þriðja landi og athuganir gerðar í aðildarríkjunum,
- b) athuganir á reglum um viðhald yrkja, sem gerðar eru í þriðja landi, séu jafnáreiðanlegar og athuganir gerðar í aðildarríkjunum,
- c) akurskoðanir í þriðja landi, í tilvikum sem um getur í 36. gr., uppfylli skilyrði I. viðauka,
- d) grænmetisfræ, sem er uppskorið í þriðja landi og uppfyllir sömu kröfur um eiginleika, fyrirkomulag athugana, að ósvikni fræs sé öyggið og um merkingu og eftirlit, sé í þessu tilliti jafngilt stofnfræi eða vottuðu fræi sem er uppskorið innan bandalagsins og samræmist ákvæðum þessarar tilskipunar.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um hvert nýtt aðildarríki frá og með þeim degi sem það fær aðild þar til það samþykkir nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari.

38. gr.

1. Til að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu m.t.t. almenns framboðs á stofnfræi, vottuðu fræi eða staðalfraði, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, og til að leysa erfiðleika varðandi framboðið er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt

er fyrir um í 2. mgr. 46. gr., að aðildarríkin veiti leyfi í tiltekinn tíma fyrir markaðssetningu í öllu bandalaginu, á nauðsynlegu magni af fræi í flokki, sem vægari kröfur gilda um, eða fræi af yrki, sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir yrki grænmetistegunda eða í innlendum skrám yfir yrki í aðildarríkjunum.

2. Þegar um er að ræða flokk fræs af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn eða merkimiði birgis vera merkimiðinn sem notaður er fyrir viðkomandi flokk. Þegar um er að ræða fræ sem er ekki í framangreindum skrám skal merkimiðinn vera brúnn. Á merkimiðanum skal alltaf koma fram að viðkomandi fræ sé í flokki sem vægari kröfur gilda um.

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

39. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu grænmetisfræs, a.m.k. með úrtakskönnunum, til að sannreyna hvort kröfur og skilyrði þessarar tilskipunar séu uppfyllt.

2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af fræi, sem er flutt inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

- a) tegund,
- b) yrki,
- c) flokk,
- d) framleiðsluland og opinberan skoðunaryfirvalds,
- e) sendingarland,
- f) innflytjanda,
- g) magn fræs.

Heimilt er að ákveða hvernig veita skuli þessar upplýsingar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

40. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að fræ úr flokkunum „vottað fræ“ og „staðlað fræ“ gangist undir opinbera eftirkönnun á akri sem felst í skoðun til að bera ósvikni þess og hreinleika saman við viðmiðunarsýni.

41. gr.

1. Aðildarríkin skulu tryggja að einstaklingar sem bera ábyrgð á því að setja merkimiða á staðlað fræ fyrir markaðssetningu:

- a) láti aðildarríkin vita hvaða dag þeir hefja starf og hvaða dag starfi þeirra lýkur,
- b) haldi skrár yfir allar framleiðslueiningar staðlaðs fræs sem aðildarríkin fá síðan aðgang að í a.m.k. þrjú ár,
- c) haldi til haga fyrir aðildarríkin í a.m.k. tvö ár fræsýnum vegna gæðaeftirlits með þeim yrkjum sem ekki þarfnast viðhalds,
- d) velji sýni úr hverri framleiðslueiningu sem á að markaðssetja og haldi þeim til haga fyrir aðildarríkin í a.m.k. tvö ár.

Starfsemin, sem um getur í b- og d-lið, skal vera undir opinberu eftirliti sem felst í sýnatöku af handahófi. Skuldbindingin, sem mælt er fyrir um í c-lið, gildir eingöngu um framleiðendur.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að hver sá sem hefur í hyggju að vísa til sérstakra aðferða til að viðhalda yrki í samræmi við 4. mgr. 28. gr. tilkynni þá ætlun sína fyrir fram.

42. gr.

1. Komi í ljós hvað eftir annað við eftirkönnunarprófanir á ökrum að fræ af tilteknu yrki uppfylli ekki svo vel sé skilyrði um að yrkið sé ósvikið og hreint skulu aðildarríkin tryggja að þeim sem markaðssetur það sé algjörlega eða að hluta til bannað að markaðssetja slíkt fræ (eftir því sem við á og í tiltekinn tíma).

2. Ráðstafanir, sem gerðar eru skv. 1. mgr., skulu dregnar til baka um leið og staðfest hefur verið með nægjanlegri vissu að fræið, sem á að markaðssetja, uppfylli framvegis skilyrði um að vera ósvikið og hreint.

43. gr.

1. Í bandalaginu skulu fara fram samanburðarprófanir fyrir eftirkönnun á sýnum stofnfræs, að undanskildu stofnfræi blendinga og tilbúinna yrkja, og vottaðs fræs og staðlaðs grænmetisfræs sem fengin eru við sýnatöku. Við eftirkönnun er hægt að kanna hvort fræ uppfylli þau skilyrði sem sett hafa verið. Tilhögun við samanburðarprófanir og niðurstöður úr þeim skal leggja fyrir nefndina sem um getur í 1. mgr. 46. gr.

2. Þessar samanburðarprófanir skulu notaðar til að samræma tæknilegar aðferðir við vottun og eftirkönnun svo að sambærilegar niðurstöður fáiast. Um leið og þessu

markmiði er náð skal gera ársskýrslur um prófanirnar og senda sem trúnaðargögn til aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar. Framkvæmdastjórnin ákvarðar dagsetninguna fyrir fyrstu skýrsluna í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal gera nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr. til að samanburðarprófanirnar geti farið fram. Í samanburðarprófunum má hafa með grænmetisfræ sem er uppskorið í þriðja landi.

44. gr.

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr. svo að tekið sé tillit til þróunarinnar með tilliti til skilyrðanna fyrir því að setja megi efnafræðilega meðhöndlað fræ á markað.

2. Setja skal sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr. svo að tekið sé tillit til þróunarinnar með tilliti til varðveislu á staðnum og sjálfbærrar nýtingar erfðaauðlinda plantna við ræktun og markaðssetningu á fræi af:

- a) staðaryrkjum og yrkjum sem hefð er fyrir því að rækta á tilteknum stöðum og svæðum og eru í hættu vegna erfðatæringar, sbr. þó ákvæði reglugerðar ráðsins (EB) nr. 1467/94 frá 20. júní 1994 um verndun, lýsingu á eiginleikum, söfnun og nýtingu erfðafræðilegra auðlinda í landbúnaði ⁽¹⁾,
- b) yrkjum sem hafa ekkert raunverulegt gildi í framleiðslu á sölukorni en hafa verið þróuð til að vaxa við sérstök skilyrði.

3. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í 2. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

- a) staðaryrki og yrki skulu samþykkt í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar að því er varðar a-lið 2. mgr. Einkum skal taka tillit til niðurstaðna úr óopinberum prófunum og þekkingar sem hefur fengist með reynslu af ræktun, æxlun og notkun og nákvæmra lýsinga á yrkjum og viðeigandi nafngiftum þeirra sem hafa verið tilkynnt til viðkomandi aðildarríkis og ef þetta er fullnægjandi felur það í sér undanþágu frá kröfunni um opinbera athugun. Þegar slíkt staðaryrki eða yrki er samþykkt skal það tilgreint sem „varðveisluyrki“ í sameiginlegu skránni,
- b) viðeigandi magntakmarkanir að því er varðar a- og b-lið 2. mgr.

(¹) Stjtið. EB L 159, 28.6.1994, bls. 1.

45. gr.

Breytingar á viðaukunum, sem eru nauðsynlegar í ljósi aukinnar þekkingar á sviði vísinda og tækni, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr.

46. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar ráðsins 66/399/EBE⁽¹⁾.

2. Þegar vísað er í þessa málsgrein gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Tímabilið, sem kveðið er á um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Þegar vísað er í þessa málsgrein gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

4. Nefndin setur sér starfsreglur.

47. gr.

Með fyrirvara um ákvæði 18. gr. og I. og II. viðauka hefur tilskipun þessi ekki áhrif á ákvæði landslaga sem eru sett til að vernda heilbrigði og líf manna, dýra og plantna eða til að vernda eignarrétt á sviði iðnaðar eða verslunar.

48. gr.

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 46. gr. svo að tekið sé tillit til þróunarinnar að því er varðar:

- a) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hefur fengið efnafræðilega meðhöndlun,
- b) skilyrði fyrir því að setja megi fræ á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfðaauðlinda plantna, þ.m.t. fræblöndur af tegundum sem innihalda einnig tegundir sem eru tilgreindar í 1. gr. tilskipunar ráðsins 2002/53/EB⁽²⁾ og sem bundnar eru sérstökum, ósnortnum og lítt snortnum búsvæðum og eru í hættu vegna erfðatæringar,
- c) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstök skilyrðin, sem um getur í b-lið 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

- a) fræ þessara tegunda skal vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt með tilliti til markaðssetningar á ákveðnum svæðum,
- b) viðeigandi magntakmarkanir.

49. gr.

Að fenginni umsókn aðildarríkis, sem farið skal með samkvæmt málsmæðferðinni sem um getur í 2. mgr. 46. gr., má leysa það ríki, að fullu eða að hluta, undan þeirri skyldu að fara að þessari tilskipun að því er varðar ákveðnar tegundir sem eru yfirleitt ekki ræktaðar eða markaðssettar á yfirráðasvæði þess, að því tilskildu að það sé ekki í andstöðu við ákvæði 1. mgr. 16. gr. og 1. mgr. 34. gr.

50. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

51. gr.

1. Tilskipun 70/458/EBE, eins og henni var breytt með tilskipunum sem tilgreindar eru í A-hluta VI. viðauka, fellur hér með úr gildi með fyrirvara um skuldbindingar aðildarríkjanna að því er varðar frest til lögleiðingar sem settur er fram í téðum tilskipunum í B-hluta VI. viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðartöflunni í VII. viðauka.

52. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

53. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 13. júní 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. RAJOY BREY

forseti.

⁽¹⁾ Stjtuð. EB 125, 11.7.1966, bls. 2289/66.

⁽²⁾ Stjtuð. EB L 193, 20. 7. 2002, bls. 1.

I. VIÐAUKI

SKILYRÐI FYRIR VOTTUN FRÆAKRA

1. Ræktunin skal vera ósvikin og hrein með tilliti til yrkis.
2. Fram fari a.m.k. ein opinber akurskoðun þegar um er að ræða stofnfræ. Minnst ein opinber akurskoðun skal fara fram þegar um er að ræða vottað fræ undir opinberu eftirliti sem felst í gæðaeftirliti með a.m.k. 20% af ræktun hverrar tegundar.
3. Ræktunarskilyrði á akrinum skulu vera þannig og ræktunin komin það vel á veg að mögulegt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með því að yrki séu ósvikin og hrein.
4. Lágmarksfjarlægð frá nálægum plöntum, sem geta orsakað óæskilega aðfrævun, skal vera:

A. *Beta vulgaris*

1. frá öllum frjókornagjöfum af *Beta*-ættkvíslinni sem ekki eru tilgreindir hér á eftir 1 000 metrar,
2. frá frjókornagjöfum af yrkjum af sömu undirtegund sem tilheyrir öðrum hópi yrkja:
 - a) fyrir stofnfræ 1 000 metrar,
 - b) fyrir vottað fræ 600 metrar,
3. frá frjókornagjöfum yrkja af sömu undirtegund sem tilheyrir sama hópi yrkja:
 - a) fyrir stofnfræ 600 metrar,
 - b) fyrir vottað fræ 300 metrar.

Hópa þeirra yrkja, sem um getur í lið 2 og 3, skal ákvarða í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 46. gr.

B. *Tegundir af ættkvíslinni Brassica*

1. Frá stöðum þar sem líkur eru á að utanaðkomandi frjókornagjafi spilli verulega yrkjum tegunda af ættkvíslinni *Brassica*:
 - a) fyrir stofnfræ 1 000 metrar,
 - b) fyrir vottað fræ 600 metrar,
2. frá öðrum stöðum þar sem líkur eru á að utanaðkomandi frjókornagjafi hafi í för með sér víxlfrævun við yrki tegunda af ættkvíslinni *Brassica*:
 - a) fyrir stofnfræ 500 metrar,
 - b) fyrir vottað fræ 300 metrar.

C. *Iðnaðarsíkoría*

1. frá öðrum tegundum af sömu ættkvísl eða undirtegundum 1 000 metrar,
2. frá öðru yrki iðnaðarsíkoríu
 - a) fyrir stofnfræ 600 metrar,
 - b) fyrir vottað fræ 300 metrar.

D. *Aðrar tegundir*

1. Frá stöðum þar sem líkur eru á að utanaðkomandi frjókornagjafi spilli verulega yrkjum annarra tegunda með víxlfrævun:
 - a) fyrir stofnfræ 500 metrar,
 - b) fyrir vottað fræ 300 metrar,
2. frá öðrum stöðum þar sem líkur eru á að utanaðkomandi frjókornagjafi hafi í för með sér víxlfrævun:
 - a) fyrir stofnfræ 300 metrar,
 - b) fyrir vottað fræ 100 metrar.

Ekki þarf að virða fjarlægðarmörkin ef nægileg vernd er gegn óæskilegri aðfrævun.

5. Halda skal sjúkdómum og skaðlegum lífverum, sem draga úr notagildi fræsins, í skefjum eins og framast er kostur.

II. VIÐAUKI

SKILYRÐI SEM FRÆ VERÐUR AÐ UPPFYLLA

1. Fræið skal vera ósvikið og hreint með tilliti til yrkis.
2. Halda skal sjúkdómum og skaðlegum lífverum, sem draga úr notagildi fræsins, í skefjum eins og kostur er.
3. Fræið skal enn fremur uppfylla eftirtalin skilyrði:

a) Staðlar

Tegund	Lágmarks- hreinleiki (% af þyngd)	Lágmarks- hreinleiki fræs af öðrum plöntutegundum (% af þyngd)	Lágmarksspír- unarhæfni (% klasa eða hreins fræs)
<i>Allium cepa</i>	97	0,5	70
<i>Allium porrum</i>	97	0,5	65
<i>Anthriscus cerefolium</i>	96	1	70
<i>Apium graveolens</i>	97	1	70
<i>Asparagus officinalis</i>	96	0,5	70
<i>Beta vulgaris</i> (Cheltenham-rófur)	97	0,5	50 (klasar)
<i>Beta vulgaris</i> (nema Cheltenham-rófur)	97	0,5	70 (klasar)
<i>Brassica oleracea</i> (blómkál)	97	1	70
<i>Brassica oleracea</i> (aðrar undirtegundir)	97	1	75
<i>Brassica pekinensis</i>	97	1	75
<i>Brassica rapa</i>	97	1	80
<i>Capsicum annuum</i>	97	0,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (jólasalat, ítalskur kaffifífill)	95	1,5	65
<i>Cichorium intybus</i> (partim) (iðnaðarsíkoría)	97	1	80
<i>Cichorium endivia</i>	95	1	65
<i>Citrullus lanatus</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis melo</i>	98	0,1	75
<i>Cucumis sativus</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita maxima</i>	98	0,1	80
<i>Cucurbita pepo</i>	98	0,1	75
<i>Cynara cardunculus</i>	96	0,5	65
<i>Daucus carota</i>	95	1	65
<i>Foeniculum vulgare</i>	96	1	70
<i>Lactuca sativa</i>	95	0,5	75
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	97	0,5	75

Tegund	Lágmarks- hreinleiki (% af þyngd)	Lágmarksinnihald fræs af öðrum plöntutegundum (% af þyngd)	Lágmarksspírunar hæfni (% klasa eða hreins fræs)
<i>Petroselinum crispum</i>	97	1	65
<i>Phaseolus coccineus</i>	98	0,1	80
<i>Phaseolus vulgaris</i>	98	0,1	75
<i>Pisum sativum</i>	98	0,1	80
<i>Raphanus sativus</i>	97	1	70
<i>Scorzonera hispanica</i>	95	1	70
<i>Solanum melongena</i>	96	0,5	65
<i>Spinacia oleracea</i>	97	1	75
<i>Valerianella locusta</i>	95	1	65
<i>Vicia faba</i>	98	0,1	80

b) Viðbótarkröfur

- i) belgjurtafræ má ekki vera smitað af eftirtöldum lifandi skordýrum:

Acanthoscelides obtectus Sag.*Bruchus affinis* Froel.*Bruchus atomarius* L.*Bruchus pisorum* L.*Bruchus rufimanus* Boh.

- ii) fræ má ekki vera smitað af lifandi mítlum
- Acarina*
- .

III. VIÐAUKI

ÞYNGD SEM UM GETUR Í 2. MGR. 25. GR.

1. Hámarksþyngd framleiðslueiningar fræs:

a) fræ af <i>Phaseolus vulgaris</i> , <i>Pisum sativum</i> og <i>Vicia faba</i>	25 tonn
b) fræ sem er ekki minna en hveitikorn, nema <i>Phaseolus vulgaris</i> , <i>Pisum sativum</i> og <i>Vicia faba</i>	20 tonn
c) fræ sem er minna en hveitikorn	10 tonn

Hámarksþyngd framleiðslueiningar má ekki vera meiri en sem nemur 5%.

2. Lágmarksþyngd sýnis

Tegund	Þyngd (í g)
<i>Allium cepa</i>	25
<i>Allium porrum</i>	20
<i>Anthriscus cerefolium</i>	20
<i>Apium graveolens</i>	5
<i>Asparagus officinalis</i>	100
<i>Beta vulgaris</i>	100
<i>Brassica oleracea</i>	25
<i>Brassica pekinensis</i>	20
<i>Brassica rapa</i>	20
<i>Capsicum annuum</i>	40
<i>Cichorium intybus (partim)</i> (jólalalat, ítalskur fjallafífill)	15
<i>Cichorium intybus (partim)</i> (iðnaðarsíkoría)	50
<i>Cichorium endivia</i>	15
<i>Citrullus lanatus</i>	250
<i>Cucumis melo</i>	100
<i>Cucumis sativus</i>	25
<i>Cucurbita maxima</i>	250
<i>Cucurbita pepo</i>	150
<i>Cynara cardunculus</i>	50
<i>Daucus carota</i>	10
<i>Foeniculum vulgare</i>	25
<i>Lactuca sativa</i>	10
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	20
<i>Petroselinum crispum</i>	10
<i>Phaseolus coccineus</i>	1 000
<i>Phaseolus vulgaris</i>	700
<i>Pisum sativum</i>	500
<i>Raphanus sativus</i>	50
<i>Scorzonera hispanica</i>	30
<i>Solanum melongena</i>	20
<i>Spinacia oleracea</i>	75
<i>Valerianella locusta</i>	20
<i>Vicia faba</i>	1 000

Fyrir F-1 blendingsyrki af þeim tegundum, sem taldar eru upp hér að framan, má minnka lágmarksþyngd sýnis í einn fjórða af tilgreindri þyngd. Sýnið skal þó vega a.m.k. 5 g og í því skulu vera a.m.k. 400 fræ.

IV. VIÐAUKI

MERKIMIÐI

A. Opinber merkimiði (stofnfræ og vottað fræ, nema á litlum pakkningum)

I. Tilskildar upplýsingar

1. „EB-reglur og staðlar“.
2. Vottunaryfirvald og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra.
3. Innsigluarmánuður og -ár, gefið upp á eftirfarandi hátt: „innsiglað ... (mánuður og ár)“, eða mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar, gefið upp á eftirfarandi hátt: „sýni tekið ... (mánuður og ár)“.
4. Tilvísunarnúmer framleiðslueiningar.
5. Tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku letri með grasafræðiheiti sinu, sem má vera styttr heiti og án höfundarnafns, eða með almennu heiti eða hvort tveggja.
6. Yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku letri.
7. Flokkur.
8. Framleiðsluland.
9. Uppgefin nettó- eða brúttóþyngd eða uppgefinn fjöldi hreinna fræja.
10. Tegund aukefnis og einnig nálgunarhlutfall milli þyngdar klasa eða hreinna fræja og heildarþyngdar þegar þyngd er tilgreind og notuð eru kornuð varnarefni, húðunarefni eða önnur aukefni í föstu formi.
11. Fyrir yrki sem eru blendingar eða skyldleikaræktaðar línur:
 - fyrir stofnfræ ef blendingur eða skyldleikaræktað lína, sem fræ telst til, hefur verið opinberlega samþykkt samkvæmt þessari tilskipun:

opinberlega samþykkt heiti þessa þáttar með eða án tilvísunar til endanlegs yrkis ásamt orðinu „þáttur“ fyrir blendinga eða skyldleikaræktaðar línur sem eru eingöngu ætlaðar sem þættir í endanlegum yrkjum,
 - fyrir stofnfræ í öðrum tilvikum:

heiti þáttar sem stofnfræið telst til, sem má tilgreina með kóða, ásamt tilvísun til endanlegs yrkis með eða án tilvísunar til hlutverks þess (kven- eða karlkyns) og ásamt orðinu „þáttur“,
 - fyrir vottað fræ:

heiti yrkis, sem fræið er af, ásamt orðinu „blendingur“.

12. Hafi a.m.k. spírunarhæfni verið endurprófuð má tilgreina orðin „endurprófað ...“, (mánuður og ár).

II. Lágmarksstærð

110 × 67 mm

B. Merkimiði birgis eða áletrun á pakkningarnar (staðlað fræ eða litlar pakkningar í flokknum „vottað fræ“)

I. Tilskildar upplýsingar

1. „EB-reglur og staðlar“.
2. Nafn og heimilisfang einstaklingsins, sem ber ábyrgð á að festa merkimiðana á, eða auðkenni hans.

3. Framleiðsluár innsíglunar eða síðustu athugunar á spírunarhæfni. Tilgreina má lok framleiðsluársins.
 4. Tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku lettri.
 5. Yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku lettri.
 6. Flokkur: ef um litlar pakkningar er að ræða má merkja vottað fræ með bókstafnum „C“ eða „Z“ og staðlað fræ með stöfunum „ST“.
 7. Tilvísunarnúmer, gefið upp af einstaklingi sem ber ábyrgð á því að festa merkimiðana á — ef um staðlað fræ er að ræða.
 8. Tilvísunarnúmer til að unnt sé að sanngreina vottaða framleiðslueiningu — ef um vottað fræ er að ræða.
 9. Uppgefin nettó- eða brúttóþyngd eða uppgefinn fjöldi fræja, nema fyrir litlar pakkningar sem eru allt að 500 grömm á þyngd.
 10. Tegund aukefnis og einnig nálgunarhlutfall milli þyngdar klasa eða hreinna fræja og heildarþyngdar þegar þyngd er tilgreind og notuð eru kornuð varnarefni, húðunarefni eða önnur aukefni í föstu formi.
- II. *Lágmarksstærð merkimiða (nema á litlum pakkningum)*
- 110 × 67 mm.
-

*V. VIÐAUKI***MERKIMIDI OG SKJAL ÞEGAR UM ER AÐ RÆÐA FRÆ SEM HEFUR EKKI VERIÐ VOTTAD ENDANLEGA OG ER UPPSKORIÐ Í ÖÐRU AÐILDARRÍKI****A. Tilskildar upplýsingar á merkimiða**

- yfirvald, sem ábyrgt er fyrir akurskoðun, og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,
- tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku letri með grasafræðiheiti sínu, stytta ef svo ber undir, og án höfundarnafns, eða með almennu heiti eða hvort tveggja,
- yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku letri,
- flokkur,
- tilvísunarnúmer akurs eða framleiðslueiningar,
- uppgæfin nettó- eða brúttóþyngd,
- orðin „fræ, ekki endanlega vottað“.

B. Litur merkimiða

Merkimiðinn skal vera grár.

C. Tilskildar upplýsingar í skjali

- yfirvald sem gefur út skjalið,
- tegund, tilgreind a.m.k. með latnesku letri, með grasafræðiheiti sínu, stytta ef svo ber undir, og án höfundarnafns, eða með almenna heitinu eða báðum,
- yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku letri,
- flokkur,
- tilvísunarnúmer fræs sem sáð er í akurinn og heiti landsins eða landanna sem vottuðu þetta fræ,
- tilvísunarnúmer akurs eða framleiðslueiningar,
- svæði þar sem fræ framleiðslueiningarinnar, sem skjalið tekur til, var ræktað,
- uppskorið fræmagn og fjöldi pakkninga,
- staðfesting á því að skilyrðin, sem gilda um ræktun fræs, hafi verið uppfyllt,
- niðurstöður úr bráðabirgðagreiningu fræs eftir því sem við á.

VI. VIÐAUKI

A-HLUTI

NIÐURFELLD TILSKIPUN OG SÍÐARI BREYTINGAR Á HENNI

(sem um getur í 51. gr.)

Tilskipun 70/458/EBE (Stjtið. EB L 225, 12.10.1970, bls. 7)	
Tilskipun ráðsins 71/162/EBE (Stjtið. EB L 87, 17.4.1971, bls. 24)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 72/274/EBE (Stjtið. EB L 171, 29.7.1972, bls. 37)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða tilskipunar 70/458/EBE í 1. og 2. gr.
Tilskipun ráðsins 72/418/EBE (Stjtið. EB L 287, 26.12.1972, bls. 22)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 73/438/EBE (Stjtið. EB L 356, 27.12.1973, bls. 79)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 76/307/EBE (Stjtið. EB L 72, 18.3.1976, bls. 16)	eingöngu 2. gr.
Tilskipun ráðsins 78/55/EBE (Stjtið. EB L 16, 20.1.1978, bls. 23)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun ráðsins 78/692/EBE (Stjtið. EB L 236, 26.8.1978, bls. 13)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/641/EBE (Stjtið. EB L 183, 19.7.1979, bls. 13)	eingöngu 4. gr.
Tilskipun ráðsins 79/692/EBE (Stjtið. EB L 205, 13.8.1979, bls. 1)	eingöngu 4. gr.
Tilskipun ráðsins 79/967/EBE (Stjtið. EB L 293, 20.11.1979, bls. 16)	eingöngu 3. gr.
Tilskipun ráðsins 80/1141/EBE (Stjtið. EB L 341, 16.12.1980, bls. 27)	eingöngu 2. gr.
Tilskipun ráðsins 86/155/EBE (Stjtið. EB L 118, 7.5.1986, bls. 23)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/120/EBE (Stjtið. EB L 49, 18.2.1987, bls. 39)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/481/EBE (Stjtið. EB L 273, 26.9.1987, bls. 45)	
Tilskipun ráðsins 88/332/EBE (Stjtið. EB L 151, 17.6.1988, bls. 82)	eingöngu 8. gr.
Tilskipun ráðsins 88/380/EBE (Stjtið. EB L 187, 16.7.1988, bls. 31)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun ráðsins 90/654/EBE (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 48)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða tilskipunar 70/458/EBE í 2. gr. og 7. lið I. hluta í II. viðauka.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/18/EB (Stjtið. EB L 76, 26.3.1996, bls. 21)	eingöngu 3. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/72/EB (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 10)	eingöngu 6. mgr. 1. gr.
Tilskipun ráðsins 98/95/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 1)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun ráðsins 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27)	eingöngu 7. gr.

B-HLUTI

FRESTUR TIL LÖGLEIÐINGAR Í AÐILDARRÍKJUNUM

(sem um getur í 51. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
70/458/EBE	1. júlí 1972 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
71/162/EBE	1. júlí 1972
72/274/EBE	1. júlí 1972 (1. gr.)
	1. janúar 1973 (2. gr.)
72/418/EBE	1. janúar 1973 (13. mgr. 6. gr. og 18. mgr. 6. gr.)
	1. júlí 1972 (önnur ákvæði)
73/438/EBE	1. janúar 1974 (4. mgr. 6. gr.)
	1. júlí 1974 (önnur ákvæði)
76/307/EBE	1. júlí 1975
78/55/EBE	1. júlí 1977 (5. mgr. 7. gr.)
	1. júlí 1979 (önnur ákvæði)
78/692/EBE	1. júlí 1977 (7. gr.)
	1. júlí 1979 (önnur ákvæði)
79/641/EBE	1. júlí 1980
79/692/EBE	1. júlí 1977
79/967/EBE	1. júlí 1982
80/1141/EBE	1. júlí 1980
86/155/EBE	1. mars 1986 (3. mgr. 6. gr. og 8. mgr. 6. gr.)
	1. júlí 1987 (önnur ákvæði)
87/120/EBE	1. júlí 1988
87/481/EBE	1. júlí 1989
88/332/EBE	
88/380/EBE	1. júlí 1982 (9. mgr. 7. gr.)
	1. janúar 1986 (6. mgr. 7. gr. og 10. mgr. 7. gr.)
	1. júlí 1992 (18. mgr. 7. gr.)
	1. júlí 1990 (önnur ákvæði)
90/654/EBE	
96/18/EB	1. júlí 1996
96/72/EB	1. júlí 1997 ⁽³⁾
98/95/EB	1. febrúar 2000 (Leiðrétting í Stjtið. EB L 126, 20.5.1999, bls. 23)
98/96/EB	1. febrúar 2000

⁽¹⁾ Hinn 1. júlí 1973 að því er Danmörku, Írland og Breska konungsríkið varðar, 1. janúar 1986 að því er Grikkland varðar, 1. mars 1986 að því er Spán varðar og 1. janúar 1991 að því er Portúgal varðar.

⁽²⁾ Hinn 1. janúar 1995 að því er Austurríki, Finnland og Svíþjóð varðar.

— Finnlandi og Svíþjóð er þó heimilt að fresta, þar til í síðasta lagi 31. desember 1995, beitingu ákvæða þessarar tilskipunar á yfirráðasvæði sínu að því er varðar markaðssetningu á fræi af þeim yrkjum sem skráð eru í innlendar skrár þeirra yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði og yrki grænmetistegunda sem ekki hafa verið samþykkt opinberlega í samræmi við ákvæði þessarar tilskipunar. Ekki skal heimilt að markaðssetja fræ af þeim yrkjum á yfirráðasvæði hinna aðildarríkjanna á þessu tímabili.

— Ekki skulu gilda neinar hömlur á markaðssetningu með tilliti til yrkis fyrir yrki nytjaplantna í landbúnaði og grænmetistegunda sem eru skráð daginn, sem ríkin fá aðild eða eftir það, bæði í innlendar skrár í Finnlandi og Svíþjóð og í sameiginlegu skrárnar.

— Skulu yrki í innlendum skrár í Finnlandi og Svíþjóð, á öllu því tímabili sem nefnt er í fyrsta undirliði, sem hafa verið samþykkt opinberlega í samræmi við ákvæði téðrar tilskipunar, skráð í sameiginlegu skrárnar yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði og grænmetistegunda fyrir hvort landið um sig.

⁽³⁾ Heimilt er að nota fyrirbyggjandi birgðir af merkimiðum, sem bera skammstöfunina „EBE“, fram til 31. desember 2001.

VII. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 70/458/EEB	Þessi tilskipun
1. gr.	fyrsta undirgrein 1. gr.
34. gr.	önnur undirgrein 1. gr.
a-liður 1. gr.	a-liður 1. mgr. 2. gr.
a-liður 1. mgr. 2. gr.	b-liður 1. mgr. 2. gr.
a-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður c-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður c-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður c-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður c-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður d-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður d-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður d-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður d-liðar 1. mgr. 2. gr.
e-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	v-liður d-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður D-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður e-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður D-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður e-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður D-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður e-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður D-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður e-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður E-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður f-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður E-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður f-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður E-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður f-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður g-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður g-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður g-liðar 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. a í 2. gr.	2. mgr. 2. gr.
b-liður 1. mgr. 2. gr.	3. mgr. 2. gr.
3. til 8. gr.	3. til 8. gr.
9. gr.	—
10. gr.	9. gr.
11. gr.	10. gr.
12. gr.	11. gr.
13. gr.	12. gr.
13. gr. a	13. gr.
14. gr.	14. gr.
1. mgr. 15. gr.	1. mgr. 15. gr.
2. mgr. 15. gr.	2. mgr. 15. gr.
3. mgr. 15. gr.	—
1. mgr. 16. gr.	1. mgr. 16. gr.
2. mgr. 16. gr.	2. mgr. 16. gr.
3. til 5. mgr. 16. gr.	—
17. til 19. gr.	17. til 19. gr.
1. mgr. 20. gr.	1. mgr. 20. gr.
a-liður 1. mgr. 20. gr.	2. mgr. 20. gr.
2. mgr. 20. gr.	3. mgr. 20. gr.
3. mgr. 20. gr.	4. mgr. 20. gr.

Tilskipun 70/458/EEB	Þessi tilskipun
5. mgr. 20. gr.	—
20. gr. a	21. gr.
21. gr.	22. gr.
21. gr. a	23. gr.
22. gr.	24. gr.
23. gr.	25. gr.
24. gr.	26. gr.
25. gr.	27. gr.
1. mgr. 26. gr.	1. mgr. 28. gr.
a-liður 1. mgr. 26. gr.	2. mgr. 28. gr.
b-liður 1. mgr. 26. gr.	3. mgr. 28. gr.
1. til 3. undirgrein 2. mgr. 26. gr.	1. til 3. undirgrein 4. mgr. 28. gr.
2. til 4. mgr. 26. gr.	—
27. gr.	29. gr.
28. gr.	30. gr.
28. gr. a	31. gr.
29. gr.	32. gr.
29. gr. a	33. gr.
30. gr.	34. gr.
30. gr. a	35. gr.
31. gr.	36. gr.
1. mgr. 32. gr.	1. mgr. 37. gr.
3. mgr. 32. gr.	2. mgr. 37. gr.
33. gr.	38. gr.
35. gr.	39. gr.
36. gr.	40. gr.
37. gr.	41. gr.
38. gr.	42. gr.
39. gr.	43. gr.
1. og 2. mgr. 39. gr. a	1. og 2. mgr. 44. gr.
i-liður 3. mgr. 39. gr. a	a-liður 3. mgr. 44. gr.
ii-liður 3. mgr. 39. gr. a	b-liður 3. mgr. 44. gr.
40. gr. b	45. gr.
40. gr.	1., 2. og 4. mgr. 46. gr.
40. gr. a	1., 3. og 4. mgr. 46. gr.
41. gr.	47. gr.
1. mgr. 41. gr. a	1. mgr. 48. gr.
i-liður 2. mgr. 41. gr. a	a-liður 2. mgr. 48. gr.
ii-liður 2. mgr. 41. gr. a	b-liður 2. mgr. 48. gr.
42. gr.	49. gr.
—	50. gr. ⁽¹⁾
—	51. gr.
—	52. gr.
—	53. gr.

Tilskipun 70/458/EBE	Þessi tilskipun
1. liður I. VIÐAUKA	1. liður I. VIÐAUKA
2. liður I. VIÐAUKA	2. liður I. VIÐAUKA
3. liður I. VIÐAUKA	3. liður I. VIÐAUKA
A-liður 4. liðar I. VIÐAUKA	A-liður 4. liðar I. VIÐAUKA
a-liður A-liðar 4. liðar I. VIÐAUKA	B-liður 4. liðar I. VIÐAUKA
b-liður A-liðar 4. liðar I. VIÐAUKA	C-liður 4. liðar I. VIÐAUKA
B-liður 4. liðar I. VIÐAUKA	D-liður 4. liðar I. VIÐAUKA
5. liður I. VIÐAUKA	5. liður I. VIÐAUKA
II. VIÐAUKI	II. VIÐAUKI
III. VIÐAUKI	III. VIÐAUKI
1. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	1. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
2. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	2. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
3. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	3. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
4. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	4. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
5. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	5. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
6. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	6. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
7. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	7. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
8. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	8. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
9. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	9. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
10. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	10. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
a-liður 10. liðar a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	11. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
11. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA	12. liður a-liðar A-hluta IV. VIÐAUKA
b-liður A-hluta IV. VIÐAUKA	b-liður A-hluta IV. VIÐAUKA
B-hluti IV. VIÐAUKA	B. hluti IV. VIÐAUKA
V. VIÐAUKI	V. VIÐAUKI
—	VI. VIÐAUKI
—	VII. VIÐAUKI

(¹) 2. mgr. 9. gr. í 98/95/EB og 2. mgr. 8. gr. í 98/96/EB.

TILSKIPUN RÁÐSINS 2002/57/EB

2005/EES/16/05

frá 13. júní 2002

um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af álitum Evrópuþingsins ⁽¹⁾,

að höfðu samráði við efnahags- og félagsmálanefndina,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 69/208/EBE frá 30. júní 1969 um markaðssetningu olíu- og trefjajurtafræja ⁽²⁾ hefur verið breytt oft og verulega að því er varðar efnisatriði ⁽³⁾. Til glöggvunar og hagræðingar skal téðri tilskipun af þeim sökum steypst saman í einn texta.
- 2) Framleiðsla olíu- og trefjaplantna er mikilvæg grein landbúnaðar í bandalaginu.
- 3) Viðunandi árangur í ræktun olíu- og trefjaplantna veltur að miklu leyti á því að notað sé rétt fræ.
- 4) Meiri framleiðni næðist í ræktun olíu- og trefjaplantna í bandalaginu ef aðildarríkin beittu samræmdum reglum, sem væru eins strangar og unnt er, við val á yrkjum sem leyfilegt er að markaðssetja. Af þeim sökum er kveðið á um sameiginlega skrá yfir yrki nytjaplantna í landbúnaði í tilskipun ráðsins 2002/53/EB ⁽⁴⁾.
- 5) Æskilegt er að tekið verði upp samræmt vottunarkerfi fyrir bandalagið á grundvelli þeirrar reynslu sem fengist hefur af beitingu slíkra kerfa í aðildarríkjunum og einnig hjá Efnahags- og framfarastofnuninni (OECD). Í tengslum við sameiningu innri markaðarins skal kerfi bandalagsins taka til framleiðslu á fræi með markaðssetningu í huga og

markaðssetningu innan bandalagsins en skal ekki að neinu leyti gefa aðildarríkjunum færi á að víkja einhliða frá kerfinu þannig að það hindri frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins.

- 6) Almenn regla ætti að vera að leyfa einungis markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs sem hefur verið opinberlega skoðað og vottað í samræmi við vottunarreglur sem stofnfræ eða vottað fræ. Notkun hugtakanna „stofnfræ“ og „vottað fræ“ byggist á núverandi alþjóðlegri hugtakanotkun. Með ákveðnum skilyrðum á að vera hægt að setja á markað kynbætt fræ ættliða sem eru undanfari stofnfræs og ómeðhöndlaðs fræs.
- 7) Reglur bandalagsins skulu ekki gilda um fræ sem sannanlega á að flytja út til þriðju landa.
- 8) Til að bæta ekki einungis arfgenga eiginleika heldur einnig ytri eiginleika olíu- og trefjaplöntufræs í bandalaginu er nauðsynlegt að mæla fyrir um tilteknar kröfur um hreinleika og spírunarhæfni.
- 9) Til að tryggja að fræ sé ósvikið ber að setja reglur í bandalaginu um pakkingar, sýnatöku, innsiglingu og merkingu. Í þessu skyni skulu nauðsynlegar upplýsingar vera á merkimiðanum, bæði fyrir opinbert eftirlit og fyrir notandann, þar sem greinilega kemur fram að vottaða fræið úr einhverjum flokkanna hefur verið vottað á vegum bandalagsins.
- 10) Setja skal reglur um markaðssetningu efnafræðilega meðhöndlaðs fræs og fræs, sem hentar við lífræna ræktun, og einnig um varðveislu yrkja sem eru í hættu vegna erfðataðringar sem stafar af notkun á staðnum.
- 11) Þrátt fyrir ákvæði 14. gr. sáttmálans skal veita undanþágur við tilteknar aðstæður. Aðildarríki, sem nýta sér undanþágur, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.
- 12) Aðildarríkin skulu setja ákvæði um viðeigandi eftirlitskerfi til að tryggja að við markaðssetningu verði bæði farið að kröfum um gæði fræs og ákvæðum sem tryggja að fræið sé ósvikið.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 2.

⁽¹⁾ Álit var skilað 9. apríl 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 169, 10.7.1969, bls. 3. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27).

⁽³⁾ Sjá A-hluta VI. viðauka.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 193, 20. 7. 2002, bls. 1.

- 13) Með fyrirvara um 30. gr. sáttmálans skal fræ, sem fullnægir þessum kröfum, ekki sæta neinum takmörkunum að því er varðar markaðssetningu, öðrum en þeim sem kveðið er á um í reglum bandalagsins.
- 14) Með fyrirvara um tiltekin skilyrði skal votta fræ sem fjölgað er í öðru landi af stofnfræi, sem hefur verið vottað í aðildarríki, eins og fræ sem hefur verið fjölgað í því aðildarríki.
- 15) Setja skal ákvæði um að markaðssetning innan bandalagsins á olíu- og trefjaplöntufræi, sem er uppskorið í þriðju löndum, sé einungis heimil ef fræið uppfyllir sömu kröfur og fræ sem er opinberlega vottað eða opinberlega samþykkt sem sölufrae í bandalaginu og samræmist reglum þess.
- 16) Á tímum þegar erfitt er að afla vottaðs fræs úr einhverjum flokkanna eða staðlaðs fræs ber að leyfa tímabundna markaðssetningu fræs sem er lakara að gæðum og einnig fræs af yrkjum sem ekki eru skráð í sameiginlegu skrána yfir yrki eða innlendu skrána yfir yrki.
- 17) Til að samræma tæknilegar vottunaraðferðir aðildarríkjanna og til að unnt sé að bera saman fræ sem er vottað í bandalaginu og fræ frá þriðju löndum ætti að láta fara fram samanburðarprófanir í aðildarríkjum svo að fram geti farið árleg eftirkönnun á fræi í ýmsum flokkum „vottaðs fræs“.
- 18) Æskilegt er að skipuleggja tímabundnar tilraunir til þess að reyna að bæta tiltekin ákvæði sem sett eru fram í þessari tilskipun.
- 19) Fari ræktun og markaðssetning á fræi ákveðinna tegunda yfirleitt ekki fram á yfirráðasvæði aðildarríkis ætti að kveða á um, í samræmi við málsmeðferð fastanefndar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt, að leysa það aðildarríki undan þeirri kvöð að beita þessari tilskipun að því er umræddar tegundir varðar.
- 20) Nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun ber að samþykkja í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdarvalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.
- 21) Tilskipunin skal ekki hafa áhrif á skuldbindingar aðildarríkjanna um frest til lögleiðingar þeirra tilskipana sem settar eru fram í B-hluta VI. viðauka.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Þessi tilskipun gildir um framleiðslu á olíu- og trefjaplöntufræi, sem er ætlað til framleiðslu í landbúnaði en ekki til framleiðslu á skrautplöntum og á að setja á markað, og um markaðssetningu í bandalaginu.

Hún gildir ekki um olíu- og trefjaplöntufræ sem sannanlega á að flytja út til þriðju landa.

2. gr.

1. Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „markaðssetning“: sala, birgðahald með sölu í huga, söluframboð og öll ráðstöfun, afhending eða dreifing á fræi til þriðju aðila, sem miðar að nýtingu þess í ábataskyni, hvort heldur er gegn gjaldi eða ekki.

Viðskipti með fræ, sem miða ekki að nýtingu yrkisins í ábataskyni, svo sem eftirfarandi aðgerðir, skulu ekki teljast markaðssetning:

— afhending á fræi til opinberra prófunar- og skoðunaraðila,

— afhending fræs til þjónustuveitenda til vinnslu eða þökkunar, að því tilskildu að þjónustuveitandinn öðlist ekki eignarrétt yfir fræi sem er afhent á þann hátt.

Afhending á fræi með tilteknum skilyrðum til þjónustuveitenda vegna framleiðslu á tilteknu landbúnaðarhráefni, sem er ætlað til iðnaðarnota, eða fræframleiðsla í sama tilgangi skal ekki teljast markaðssetning, að því tilskildu að þjónustuveitandinn fái hvorki eignarrétt yfir fræinu, sem er afhent á þann hátt, né uppskerunni. Sá sem afhendir fræið skal láta vottunaryfirvaldinu í té afrit af viðeigandi hlutum samningsins sem var gerður við þjónustuveitandann og þar skulu koma fram þeir staðlar og skilyrði sem fræið, sem afhent er, uppfyllir á þeim tíma.

Skilyrði fyrir beitingu þessa ákvæðis skulu ákveðin í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.,

- b) „olíu- og trefjaplöntur“: plöntur eftirtalinna ættkvísla og tegunda:

<i>Arachis hypogaea</i> L.	Jarðhneta
<i>Brassica juncea</i> (L.) og Czernj og Cosson	Brúnn mustarður
<i>Brassica napus</i> L. (partim)	Fóðurrepja
<i>Brassica nigra</i> (L.) Koch	Svartur mustarður

(¹) Stj.útd. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

<i>Brassica rapa</i> L. var. Akurfrækál <i>silvestris</i> (Lam.) Briggs	e) „vottað fræ“ (akurfrækál, brúnn mustarður, föðurrepja, sérbylishampur, litunarþistill, svartur mustarður, kúmen, sólfiðill, ópíumvalmúi, hvítur mustarður): fræ
<i>Cannabis sativa</i> L. Hampur	
<i>Carthamus tinctorius</i> L. Litunarþistill	i) sem hefur verið framleitt beint af stofnfræi eða, ef ræktunarmaðurinn fer fram á það, af fræi af ættlið á undan stofnfræinu sem getur uppfyllt, og við opinbera athugun reynist uppfylla, skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka fyrir stofnfræ,
<i>Carum carvi</i> L. Kúmen	ii) sem er ætlað til annarra nota en framleiðslu á olíu- og trefjaplöntufræi,
<i>Glycine max</i> (L.) Merr. Sojabaunir	iii) sem uppfyllir skilyrði I. og II. viðauka um vottað fræ, sbr. þó ákvæði b-liðar 5. gr., og
<i>Gossypium</i> spp. Baðmull	iv) — sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
<i>Helianthus annuus</i> L. Sólfiðill	— sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði, annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti,
<i>Linum usitatissimum</i> L. Spunalín, olíulín	f) „vottað fræ af fyrsta ættlið“ (jarðhneta, sambýlishampur, spunalín, olíulín, sojabaunir, baðmull): fræ
<i>Papaver somniferum</i> L. Ópíumvalmúi	i) sem hefur verið framleitt beint af stofnfræi eða, ef ræktunarmaðurinn fer fram á það, af fræi af ættlið á undan stofnfræinu, sem getur uppfyllt og við opinbera athugun reynist uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka fyrir stofnfræ,
<i>Sinapis alba</i> L. Hvítur mustarður,	ii) sem er annaðhvort ætlað til framleiðslu á fræi í flokknum „vottað fræ“ eða í flokknum „vottað fræ af fyrsta ættlið“ eða „vottað fræ af öðrum ættlið“ eða, þar sem við á, „vottað fræ af þriðja ættlið“,
c) „stofnfræ“ (annað en fræ af sólfiðilsblendingum): fræ	iii) sem uppfyllir skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um stofnfræ, sbr. þó ákvæði 5. gr., og
i) sem er ræktað á ábyrgð ræktunarmanns í samræmi við viðurkenndar reglur um viðhald yrkis,	iv) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði,
ii) sem er annaðhvort ætlað til framleiðslu á fræi í flokknum „vottað fræ“ eða í flokknum „vottað fræ af fyrsta ættlið“ eða „vottað fræ af öðrum ættlið“ eða, þar sem við á, „vottað fræ af þriðja ættlið“,	
iii) sem uppfyllir skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um stofnfræ, sbr. þó ákvæði 5. gr., og	
iv) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði,	
d) „stofnfræ“ (sólfiðilsblendingar):	ii) sem er annaðhvort ætlað til framleiðslu á fræi í flokknum „vottað fræ af öðrum ættlið“ eða, þar sem við á, í flokknum „vottað fræ af þriðja ættlið“ eða til annarra nota en framleiðslu á olíu- og trefjaplöntufræi,
1. Stofnfræ af skyldleikaræktuðum línunum: fræ	iii) sem uppfyllir skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um stofnfræ, sbr. þó ákvæði 5. gr., og
i) sem uppfyllir skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um stofnfræ, sbr. þó ákvæði 5. gr., og	iv) — sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
ii) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði,	— sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti,
2. Stofnfræ einblendinga: fræ	g) „vottað fræ af öðrum ættlið“ (jarðhneta, spunalín, olíulín, sojabaunir, baðmull): fræ
i) sem er ætlað til framleiðslu á þríblendingum eða tvíblendingum,	i) sem hefur verið framleitt beint af stofnfræi, af vottuðu fræi af fyrsta ættlið eða, ef ræktunarmaðurinn fer fram á það, af fræi af ættlið á undan
ii) sem uppfyllir skilyrðin, sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um stofnfræ, sbr. þó ákvæði 5. gr., og	
iii) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði,	

- stofnfræinu sem getur uppfyllt og við opinbera athugun reynist uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka fyrir stofnfræ,
- ii) sem er ætlað til annarra nota en framleiðslu á olíu- og trefjaplöntufræi eða, þar sem við á, er ætlað til framleiðslu á fræi í flokknum „vottað fræ af þriðja ættlið“,
- iii) sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um vottað fræ, og
- iv) — sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
- sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti,
- h) „vottað fræ af öðrum ættlið“ (sambýlishampur): fræ
- i) sem hefur verið framleitt beint af vottuðu fræi af fyrsta ættlið, sem hefur verið framleitt og er undir opinberu gæðaeftirliti með sérstöku tilliti til framleiðslu á vottuðu fræi af öðrum ættlið,
- ii) sem er ætlað til framleiðslu á hampi sem á að skera þegar hann er í blóma,
- iii) sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um vottað fræ, og
- iv) — sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
- sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti,
- i) „vottað fræ af þriðja ættlið“ (spunalín, olíulín): fræ
- i) sem framleitt er af stofnfræi, vottuðu fræi af fyrsta eða öðrum ættlið eða, ef ræktunarmaðurinn fer fram á það, fræi af ættlið á undan stofnfræi sem getur uppfyllt og uppfyllir við opinbera athugun skilyrði I. og II. viðauka um stofnfræ,
- ii) sem er ætlað til annarra nota en framleiðslu á olíu- og trefjaplöntufræi,
- iii) sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. og II. viðauka um vottað fræ, og
- iv) — sem við opinbera athugun reynist uppfylla framangreind skilyrði, eða
- sem, þegar um er að ræða skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka, reynist uppfylla þessi skilyrði annaðhvort við opinbera athugun eða við athugun sem fer fram undir opinberu eftirliti,
- j) „sölufra“: fræ
- i) sem unnt er að sanngreina að sé af ákveðinni tegund,
- ii) sem uppfyllir skilyrði II. viðauka um sölufra, sbr. þó ákvæði b-liðar 5. gr., og
- iii) sem við opinbera athugun reynist uppfylla framan- greind skilyrði,
- k) „opinberar ráðstafanir“: ráðstafanir sem einhver eftir- farandi gerir
- i) ríkisvaldið, eða
- ii) lögaðili á vegum ríkisins, hvort sem hann lýtur opinberum rétti eða einkarétti, eða
- iii) eiðsvarinn einstaklingur þegar um er að ræða viðbótarstarfsemi sem einnig er undir eftirliti ríkisins,
- að því tilskildu að þeir aðilar, sem um getur í ii- og iii- lið, hagnist ekki persónulega á slíkum ráðstöfunum.
2. Breytingar á skránni yfir tegundir, sem um getur í b-lið 1. mgr., skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 25. gr.
3. Í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 25. gr., má tilgreina og skilgreina mismunandi gerðir af yrkjum, einnig mismunandi þætti, sem koma til greina til vottunar samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar.
4. Aðildarríkjunum er heimilt:
- a) að því er varðar spunalín eða olíulín, að setja fleiri ætt- liði í flokkinn „stofnfræ“ og skipta honum í undir- flokka eftir ættliðum,
- b) að kveða á um að opinberar athuganir, til að kanna hvort skilyrðið, sem mælt er fyrir um í 4. lið I. hluta II. viðauka, sé uppfyllt fyrir *Brassica napus*, fari ekki fram á öllum framleiðslueiningum við vottun nema vafi leiki á um að skilyrðið sé uppfyllt.
5. Þegar athugun fer fram undir opinberu eftirliti, sem um getur í öðrum undirlið iv-liðar e-liðar 1. mgr., öðrum

undirlið iv-liðar f-liðar 1. mgr., öðrum undirlið iv-liðar h-liðar 1. mgr. og öðrum undirlið iv-liðar i-liðar 1. mgr. hér að framan, skulu eftirfarandi kröfur uppfylltar:

a) skoðunarmenn skulu:

i) hafa nauðsynlega tæknimenntun,

ii) ekki hagnast persónulega á því að framkvæma skoðanirnar,

iii) hafa opinbert leyfi frá frævtunnaryfirvaldi viðkomandi aðildarríkis og þetta leyfi skal fela í sér annaðhvort embættiseið skoðunarmanns eða undirskriftaða yfirlýsingu hans um að hann virði gildandi reglur um opinberar athuganir,

iv) framkvæma skoðun undir opinberu eftirliti í samræmi við gildandi reglur um opinbera skoðun,

b) plönturnar á frækkrinum, sem skoða á, skulu ræktaðar af fræi sem hefur farið í gegnum opinbera eftirskoðun þar sem niðurstöður voru fullnægjandi,

c) opinberir skoðunarmenn skulu skoða hluta plantna á frækkrinum. Sá hluti skal vera 10% af sjálffrævandi plöntum og 20% af víxlfrævandi plöntum eða 5% af sjálffrævandi tegundum og 15% af víxlfrævandi tegundum sem aðildarríkin kveða á um að skuli fara í opinbera fræprófun á rannsóknarstofu þar sem beitt er aðferðum sem styðjast við útlit, lífeðlisfræðilega þætti eða, ef við á, lífefnafræðilega þætti til að sanngreina yrkið og ákvarða hreinleika þess,

d) setja skal hluta sýna úr framleiðslueiningum fræs, sem fæst af frækkrinum, í opinbera eftirkönnun og, ef við á, opinbera fræprófun á rannsóknarstofu til að sanngreina yrki og ákvarða hreinleika þess.

Aðildarríkin skulu ákvarða viðurlög sem beita má við brot um á reglum fyrstu undirgreinar sem gilda um athuganir undir opinberu eftirliti. Viðurlögin, sem þau setja, skulu vera skilvirk, í réttu hlutfalli við brotið og hafa letjandi áhrif. Viðurlög geta falið í sér að leyfið, sem um getur í iii-lið a-liðar, sé tekið af skoðunaraðilum með opinbert leyfi sem hafa af ásettu ráði eða af vangá brotið gegn reglum sem gilda um opinberar athuganir. Ef slík brot hafa átt sér stað skal ógilda vottun á fræinu sem var rannsakað nema hægt sé að sýna fram á að fræið uppfylli enn þá allar viðeigandi kröfur.

6. Unnt er að samþykkja frekari ráðstafanir sem grípa má til við athuganir undir opinberu eftirliti í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

Skilyrðin, sem sett eru fram í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 89/540/EEB⁽¹⁾, skulu gilda þar til slíkar ráðstafanir hafa verið samþykktar.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að fræ af:

Brassica napus L. (partim)

Brassica rapa L. var. *silvestris* (Lam.) Briggs

Cannabis sativa L.

Carthamus tinctorius L.

Carum carvi L.

Gossypium spp.

Helianthus annuus L.

Linum usitatissimum L. (partim) — spunalín, oliulín

megi einungis markaðssetja ef það hefur fengið opinbera vottun sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“.

2. Aðildarríkin skulu kveða á um að því aðeins megi setja á markað olíu- og trefjaplöntufræ annarra tegunda en taldar eru upp í 1. mgr. að um sé að ræða fræ sem hefur verið vottað opinberlega sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“ eða um sé að ræða sölufræ.

3. Kveða má á um, samkvæmt málsmeðferð sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 25. gr., að eftir tilgreindar dagsetningar megi því aðeins setja á markað fræ af öðrum tegundum olíu- og trefjaplantna en taldar eru upp í 1. mgr. að það hafi verið opinberlega vottað sem „stofnfræ“ eða „vottað fræ“.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að opinberar athuganir á fræi fari fram í samræmi við gildandi alþjóðlegar aðferðir, að svo miklu leyti sem slíkar aðferðir eru til.

4. gr.

Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. 3. gr. skulu aðildarríkin kveða á um að setja megi á markað:

— kynbætt fræ af ættliðunum á undan stofnfræi, og

— ómeðhöndlað fræ, markaðssett til vinnslu, að því tilskildu að tryggt sé að fræið sé ósvikið.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 286, 4.10.1989, bls. 24. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 96/336/EB (Stjótið. EB L 128, 29.5.1996, bls. 23).

5. gr.

Aðildarríkjnum er heimilt, þrátt fyrir ákvæði 3. gr., að:

- a) leyfa opinbera vottun og markaðssetningu á stofnfræi sem uppfyllir ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í II. viðauka um spírunarhæfni. Í þessu skyni skal gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að birgirinn ábyrgist ákveðna spírunarhæfni sem hann tilgreinir við markaðssetningu á sérstökum merkimiða ásamt nafni sínu og heimilisfangi og tilvísunarnúmeri framleiðslueiningarinnar,
- b) leyfa, til að flýta fyrir afgreiðslu á fræi, að fræ úr flokkunum „stofnfræ“ og „vottað fræ“ af öllum tegundum eða „sölufra“ hljóti opinbera vottun eða samþykki og sé afhent fyrsta viðtakanda enda þótt ekki sé lokið opinberri athugun til að kanna hvort skilyrði II. viðauka um spírunarhæfni séu uppfyllt. Vottun eða samþykki fæst einungis við framvísun skýrslu um bráðabirgðagreiningu á fræinu og að því tilskildu að nafn og heimilisfang fyrsta viðtakanda sé tilgreint. Gera skal allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að birgirinn ábyrgist þá spírunarhæfni sem fullvissa fæst um í bráðabirgðagreiningunni. Við markaðssetningu skal þessi spírunarhæfni tilgreind á sérstökum merkimiða ásamt nafni og heimilisfangi birgisins og tilvísunarnúmeri framleiðslueiningar.

Þessi ákvæði gilda ekki um innflutt fræ frá þriðju löndum, að undanskildum þeim tilvikum sem kveðið er á um í 18. gr. um fjölgun fræs utan bandalagsins.

Aðildarríkin, sem nýta sér undanþáguna sem kveðið er á um annaðhvort í a- eða b-lið, skulu veita hvert öðru stjórnsýslulega aðstoð að því er varðar skoðun.

6. gr.

1. Þrátt fyrir 1. og 2. mgr. 3. gr. geta aðildarríkin heimilað framleiðendum á yfirráðasvæði sínu að markaðssetja:

- a) lítið magn af fræi í vísindalegum tilgangi eða til samanburðarræktunar,
- b) hæfilegt magn af fræi til annarra prófana eða tilrauna, að því tilskildu að það sé af yrkjum sem sótt hefur verið um að verði tekin upp í skrána í viðkomandi aðildarríki.

Sé um að ræða erfðabreytt efni má einungis veita slíkt leyfi ef allar viðeigandi ráðstafanir hafa verið gerðar til að komast hjá neikvæðum áhrifum á heilbrigði manna og umhverfið. Þess vegna skulu ákvæði 4. mgr. 7. gr. í tilskipun 2002/53/EB gilda um mat á umhverfisáhættu sem unnið verður í þessu skyni.

2. Ákvarða skal í hvaða tilgangi veita má leyfið, sem um getur í b-lið 1. mgr., svo og ákvæði um merkingu pakkinga og magnið og skilyrðin fyrir því að aðildarríki geti

veitt slíkt leyfi í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

3. Leyfi, sem aðildarríkin veita framleiðendum á yfirráðasvæði sínu fyrir 14. desember 1998 í þeim tilgangi sem settur er fram í 1. mgr., skulu haldast í gildi þar til ákvæðin, sem um getur í 2. mgr., hafa verið fastsett. Eftir það skulu öll slík leyfi vera samkvæmt ákvæðunum sem eru sett í samræmi við 2. mgr.

7. gr.

Aðildarríkin mega, að því er skilyrði I. og II. viðauka varðar, setja frekari eða strangari kröfur um vottun fræs og einnig um athugun sölufræs sem er ræktað á yfirráðasvæði þeirra.

8. gr.

Aðildarríkin skulu kveða á um að farið sé með lýsingu erfðabundinna þátta sem trúnaðarmál fari ræktunarmaðurinn fram á það.

9. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að við eftirlit með yrkjum og athugun á fræi til vottunar og athugun á sölufraði taki opinberir aðilar sýni með viðeigandi aðferðum.

2. Við athugun á fræi til vottunar og athugun á sölufraði skulu sýni tekin úr einsleitri framleiðslueiningu. Hámarksþyngd framleiðslueiningar og lágmarksþyngd sýnis er gefin upp í III. viðauka.

10. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að stofnfræ og vottað fræ sé eingöngu markaðssett í nægilega einsleitum vörusendingum og innsigluðum pakkingum með lokunarbúnaði og merkingum eins og mælt er fyrir um í 11. og 12. gr.

2. Þegar lítið magn er selt til neytenda mega aðildarríkin kveða á um undanþágur frá ákvæðum 1. mgr. að því er varðar pakkingar, lokun og merkingu.

11. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að pakkingar stofnfræs og vottaðs fræs í öllum flokkum og sölufraði séu innsiglaðar opinberlega eða undir opinberu eftirliti þannig að

innsiglið eyðileggist þegar þær eru opnaðar eða ummerki sjáist annaðhvort á opinbera merkimiðanum, sem kveðið er á um í 1. mgr. 12. gr., eða á pakkningunum.

Til að tryggja að pakkningar séu lokaðar skal a.m.k. annaðhvort fyrrnefndur merkimiði eða opinbert innsigli vera á lokunarbúnaðinum.

Þær ráðstafanir, sem kveðið er á um í annarri undirgrein hér að framan, eru ekki nauðsynlegar fyrir einnota lokunarbúnað.

Í samræmi við málsmæðferðina í 2. gr. 25. gr. er hægt að sannreyna hvort tiltekinn lokunarbúnaður uppfylli ákvæði þessarar málsgreinar.

2. Pakkningar, sem hafa verið innsiglaðar opinberlega skulu ekki innsiglaðar aftur, hvorki einu sinni né oftár, nema opinberlega eða undir opinberu eftirliti. Ef pakkningar eru endurinnsiglaðar skal tilgreina það, svo og daginn þegar það var síðast gert og yfirvaldið sem ber ábyrgð á því, á merkimiða skv. 1. mgr. 12. gr.

3. Aðildarríkin geta kveðið á um undantekningar frá 1. mgr. þegar um er að ræða litlar pakkningar sem eru innsiglaðar á yfirráðasvæði þeirra. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

12. gr.

1. Aðildarríkin skulu krefjast þess að pakkningar stofnfræs, vottaðs fræs í öllum flokkum og sölufræs:

a) séu merktar að utan með opinberum merkimiða, sem hefur ekki verið notaður áður, sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í IV. viðauka og upplýsingarnar séu á einhverju opinberu tungumáli bandalagsins. Merkimiðinn skal vera hvítur fyrir stofnfræ, blár fyrir vottað fræ af fyrsta ættlið á eftir stofnfræi, rauður fyrir vottað fræ af síðari ættliðum á eftir stofnfræi og brúnn fyrir sölufræ. Þegar notaður er merkimiði með gati skal festing hans í öllum tilvikum tryggð með opinberu innsigli. Ef stofnfræ uppfyllir ekki skilyrðin sem mælt er fyrir um í II. viðauka um spírunarhæfni, sbr. a-lið 5. gr., skal það koma fram á merkimiðanum. Notkun opinberra límmiða er heimiluð. Í samræmi við málsmæðferðina, sem um getur í 2. mgr. 25. gr., má heimila prentun tilskilinna upplýsinga með óafmáanlegu bleki á pakkningarnar undir opinberu eftirliti og samkvæmt fyrirmynd merkimiðans,

b) innihaldi opinbert skjal, í sama lit og merkimiðinn, með a.m.k. þeim upplýsingum sem krafist er að séu á merkimiðanum skv. 4., 5. og 6. lið a-liðar A-hluta IV. viðauka og, ef um er að ræða sölufræ, skv. 2., 5. og 6. lið b-liðar. Þetta skjal skal vera þannig úr garði gert að ekki sé hægt að rugla því saman við opinbera

merkimiðann sem um getur í a-lið. Skjalið er óþarft ef upplýsingarnar eru prentaðar á pakkningarnar með óafmáanlegu bleki, sbr. ákvæði a-liðar, eða notaður er límmiði eða miði úr efni sem rifnar ekki.

2. Aðildarríkin geta kveðið á um undantekningar frá 1. mgr. þegar um er að ræða litlar pakkningar sem eru innsiglaðar á þeirra eigin yfirráðasvæði. Ákveða má skilyrði fyrir þessum undantekningum í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

3. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á rétt aðildarríkjanna til að krefjast þess að ekki megi markaðssetja olíu- og trefjaplöntufræ sem á að nota í öðru skyni en til framleiðslu í landbúnaði, nema það komi fram á merkimiðanum.

13. gr.

Í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 25. gr., er hægt að ákveða að aðildarríkin geti krafist þess að í öðrum tilvikum en þeim sem kveðið er á um í þessari tilskipun sé merkimiði birgis á pakkningum með stofnfræi, hvers konar vottuðu fræi eða sölufræi (sem getur verið annaðhvort merkimiði, aðskilinn frá opinbera merkimiðanum, eða upplýsingar frá birgi sem eru prentaðar á pakkninguna sjálfa). Upplýsingarnar, sem eiga að koma fram á slíkum merkimiða, skulu einnig ákveðnar í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

14. gr.

Þegar um er að ræða fræ af erfðabreyttu yrki skal tilgreina á skýran hátt á hverjum merkimiða eða skjali, opinberu eða annars konar, sem er fest á eða fylgir með framleiðslueiningu fræsins samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, að yrkið sé erfðabreytt.

15. gr.

Aðildarríkin skulu krefjast þess að hvers kyns efnameðhöndlun stofnfræs, vottaðs fræs úr öllum flokkum eða sölufræs sé tilgreind annaðhvort á opinbera merkimiðanum eða merkimiða birgisins og utan á pakkningunni eða innan á henni.

16. gr.

Með það fyrir augum að finna betri valkosti í stað tiltekinnna ákvæða í þessari tilskipun er hægt að taka ákvörðun um að skipuleggja tímabundnar tilraunir samkvæmt sérstökum skilyrðum innan bandalagsins í samræmi við ákvæðin sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

Við slíkar tilraunir er heimilt að losa aðildarríkin undan ákveðnum skyldum sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun. Umfang slíkra tilslakana skal ákveðið með hliðsjón af þeim ákvæðum sem um er að ræða. Tilraun skal ekki standa lengur yfir en í sjö ár.

17. gr.

Aðildarríkin skulu sjá til þess að fræ, sem er sett á markað samkvæmt ákvæðum þessarar tilskipunar, hvort heldur er skyldubundið eða að eigin ákvörðun, sé ekki háð neinum markaðstakmörkunum að því er varðar eiginleika þess, kröfur um athugun, merkingu og innsigli, öðrum en þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun eða öðrum tilskipunum.

18. gr.

Skilyrði fyrir því, að setja megí kynbætt fræ af ættliðum á undan stofnfræinu á markað samkvæmt fyrsta undirlið 4. gr., skulu vera sem hér segir:

- a) fræið skal hafa fengið opinbera skoðun hjá þar til bæru vottunaryfirvaldi í samræmi við gildandi ákvæði um vottun stofnfræs,
- b) fræið skal vera í pakkingum í samræmi við þessa tilskipun, og
- c) á pakkingunum skal vera opinber merkimiði þar sem fram koma a.m.k. eftirtaldir upplýsingar:

— vottunaryfirvald og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,

— tilvísunarnúmer framleiðslueiningar,

— innsiglungarmánuður og -ár, eða

— mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar,

— tegund, tilgreind a.m.k. með grasafræðiheiti sínu, sem má vera stýtt heiti og án höfundarnafns, með latnesku lettri,

— yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku lettri,

— lýsingin „grundvallarfræ“,

— fjöldi ættliða á undan fræi sem er í flokknum „vottað fræ“ eða „vottað fræ af fyrsta ættliði“.

Merkimiðinn skal vera hvítur með fjólubláu skástriki.

19. gr.

1. Aðildarríkin skulu kveða á um að olíu- og trefjaplöntufræ:

— sem framleitt hefur verið beint af stofnfræi eða vottuðu fræi, sem er opinberlega vottað annaðhvort í einu eða fleiri aðildarríkjum eða í þriðja landi og er viðurkennt sem jafngilt skv. b-lið 20. gr., eða sem framleitt hefur

verið með víxlun stofnfræs, sem er opinberlega vottað í aðildarríki, og stofnfræs sem er opinberlega vottað í slíku þriðja landi, og

— sem hefur verið uppskorið í öðru aðildarríki,

skuli, samkvæmt beiðni og með fyrirvara um ákvæði tilskipunar 2002/53/EB, vera vottað opinberlega sem vottað fræ í hvaða aðildarríki sem er, hafi fræið verið skoðað á akri og uppfyllt skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka fyrir viðkomandi flokk og komið hafi fram við opinbera athugun að skilyrðin sem mælt er fyrir um í II. viðauka um sama flokk séu uppfyllt.

Þegar fræið hefur verið framleitt beint af opinberlega vottuðu fræi af ættliðum á undan stofnfræi mega aðildarríkin einnig heimila opinbera vottun þess sem stofnfræ ef skilyrði, sem mælt er fyrir um þann flokk, eru uppfyllt.

2. Olíu- og trefjaplöntufræ, sem hefur verið uppskorið í bandalaginu og á að votta í samræmi við 1. mgr., skal:

— vera í pakkingum og merkt með opinberum merkimiða sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í A- og B-hluta V. viðauka í samræmi við 1. mgr. 11. gr., og

— því skal fylgja opinbert skjal sem uppfyllir skilyrðin sem mælt er fyrir um í C-hluta V. viðauka.

Heimilt er að veita undanþágu frá ákvæðunum í fyrsta undirliði um þökkun og merkingu ef það eru sömu yfirvöld sem annast akurskoðun, útbúa vottunarskjöl vegna fræs, sem hefur ekki verið vottað endanlega, og annast vottun eða ef þessi yfirvöld eru sammála um að veita undanþágu.

3. Aðildarríkin skulu einnig kveða á um að olíu- og trefjaplöntufræ:

— sem framleitt hefur verið beint af stofnfræi eða vottuðu fræi af fyrsta ættliði, sem er opinberlega vottað annaðhvort í einu eða fleiri aðildarríkjum eða í þriðja landi og er viðurkennt sem jafngilt skv. b-lið 20. gr., eða sem sáð hefur verið til með víxlun stofnfræs, sem er opinberlega vottað í aðildarríki, og stofnfræs sem er opinberlega vottað í slíku þriðja landi, og

— sem hefur verið uppskorið í þriðja landi,

skuli, samkvæmt beiðni, vera opinberlega vottað sem vottað fræ í einhverju þeirra aðildarríkja þar sem vottaða fræið var annaðhvort ræktað eða opinberlega vottað, hafi fræið verið skoðað á akri í samræmi við skilyrði sem sett

eru í ákvörðun um jafngildi skv. a-lið 20. gr. fyrir viðkomandi flokk og komið hafi fram við opinbera athugun að skilyrðin, sem mælt er fyrir um í II. viðauka um sama flokk, séu uppfyllt. Önnur aðildarríki mega einnig heimila opinberlega vottun slíks fræs.

20. gr.

1. Að tillögu framkvæmdastjórnarinnar skal ráðið ákvarða með auknum meirihluta hvort:

- a) akurskoðanir í þriðja landi, í því tilviki sem kveðið er á um í 18. gr., uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka,
- b) olíu- og trefjaplöntufræ, sem er uppskorið í þriðja landi og uppfyllir sömu kröfur um eiginleika, fyrirkomulag athugana, að ósvikni fræs sé óbyggjandi og um merkingu og eftirlit, er í þessu tilliti jafngilt stofnfræi, vottuðu fræi, vottuðu fræi af fyrsta, öðrum eða þriðja ættlið eða sölufræi sem er uppskorið innan bandalagsins og samræmist ákvæðum þessarar tilskipunar.

2. Ákvæði 1. mgr. gilda einnig um hvert nýtt aðildarríki frá og með þeim degi sem það fær aðild þar til það samþykkir nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari.

21. gr.

1. Til að komast hjá tímabundnum vanda sem skapast í bandalaginu m.t.t. almenns framboðs á stofnfræi eða vottuðu fræi, sem ekki er hægt að leysa með öðru móti, og til að leysa erfiðleika varðandi framboðið er heimilt að ákveða, í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 25. gr., að aðildarríkin veiti leyfi í tiltekinn tíma, fyrir markaðssetningu í öllu bandalaginu á nauðsynlegu magni af fræi í flokki, sem vægari kröfur gilda um, eða fræi af yrki sem er ekki í sameiginlegu skránni yfir stofna nytjaplantna í landbúnaði eða í innlendum skráum yfir yrki í aðildarríkjunum.

2. Þegar um er að ræða flokk fræs af tilteknu yrki skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem kveðið er á um fyrir viðkomandi flokk. Þegar um er að ræða fræ sem er ekki í framangreindum skráum skal opinberi merkimiðinn vera merkimiðinn sem kveðið er á um fyrir sölufræ. Á merkimiðanum skal alltaf koma fram að viðkomandi fræ sé í flokki sem vægari kröfur gilda um.

3. Heimilt er að samþykkja reglur um beitingu 1. mgr. í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

22. gr.

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að opinber skoðun fari fram í tengslum við markaðssetningu olíu- og trefjaplöntu-

fræs, a.m.k. með slembiathugunum, til að sannprófa hvort kröfur og skilyrði þessarar tilskipunar séu uppfyllt.

2. Með fyrirvara um frjálsan flutning á fræi innan bandalagsins skulu aðildarríkin gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þau fái upplýsingar um eftirfarandi atriði þegar meira en tvö kíló af fræi, sem er flutt inn frá þriðja landi, eru sett á markað:

- a) tegund,
- b) yrki,
- c) flokk,
- d) framleiðsluland og opinbert skoðunaryfirvald,
- e) sendingarland,
- f) innflytjanda,
- g) magn fræs.

Heimilt er að ákveða hvernig þessar upplýsingar skuli veittar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

23. gr.

1. Í bandalaginu skulu fara fram samanburðarprófanir fyrir eftirkönnun stofnfræsýna, að undanskildu stofnfræi blendinga eða nýrra yrkja, og vottaðs fræs í öllum flokkum olíu- og trefjaplantna sem fengin eru við sýnatöku. Við eftirkönnun er hægt að staðfesta að fræið uppfylli þau skilyrði sem sett hafa verið. Leggja skal tilhögun við samanburðarprófanirnar og niðurstöður úr þeim fyrir nefndina sem um getur í 1. mgr. 25. gr.

2. Þessar samanburðarprófanir þjóna þeim tilgangi að samræma tæknilegar vottunaraðferðir til að tryggja að jafngildar niðurstöður fáiist. Um leið og þessu markmiði er náð skal gera ársskýrslur um samanburðarprófanirnar og senda sem trúnaðargögn til aðildarríkjanna og framkvæmdastjórnarinnar. Framkvæmdastjórnin ákvarðar dagsetninguna fyrir fyrstu skýrsluna í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

3. Framkvæmdastjórnin skal gera nauðsynlegar ráðstafanir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr. til að samanburðarprófanirnar geti farið fram. Í samanburðarprófunum má hafa með olíu- og trefjaplöntufræ sem er uppskorið í þriðja landi.

24. gr.

Breytingar á viðaukunum, sem eru nauðsynlegar í ljósi aukinnar þekkingar á sviði tækni og vísinda, skulu samþykktar í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr.

25. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt sem komið var á fót með 1. gr. ákvörðunar ráðsins 66/399/EBE⁽¹⁾.

2. Þegar vísað er í þessa málsgrein gilda ákvæði 4. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 4. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

26. gr.

Þessi tilskipun skal vera með fyrirvara um ákvæði í landslögum sem eru sett til að vernda heilbrigði og líf manna, dýra og plantna eða til að vernda eignarrétt á sviði iðnaðar eða verslunar, nema kveðið sé á um annað í II. viðauka með tilliti til sjúkdóma, skaðlegra lífvera og smitbera þeirra.

27. gr.

1. Hægt er að setja sérstök skilyrði í samræmi við málsmæðferðina sem um getur í 2. mgr. 25. gr. svo að tekið sé tillit til þróunarinnar að því er varðar:

a) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hefur fengið efnafræðilega meðhöndlun,

b) skilyrði fyrir því að setja megi fræ á markað í tengslum við varðveislu á staðnum og sjálfbæra notkun erfðaauðlinda plantna, þ.m.t. fræblöndur af tegundum sem innihalda einnig tegundirnar, sem eru skráðar í 1. gr. tilskipunar 2002/53/EB, og eru bundnar sérstökum ósnortnum og lítt snortnum heimkynnum og eru í hættu vegna erfðatæringar,

c) skilyrði fyrir markaðssetningu fræs sem hentar vel til lífrænnar ræktunar.

2. Sérstöku skilyrðin, sem um getur í b-lið 1. mgr., skulu einkum fela í sér eftirtalin atriði:

a) fræ þessara tegunda skal vera af þekktum uppruna sem viðeigandi yfirvald í hverju aðildarríki hefur samþykkt vegna markaðssetningar þeirra á ákveðnum svæðum,

b) viðeigandi magntakmarkanir.

28. gr.

Að fenginni umsókn frá aðildarríki, sem farið skal með eins og um getur í 2. mgr. 25. gr., má leysa það ríki að fullu eða að hluta undan þeirri skyldu að beita ákvæðum þessarar tilskipunar, nema 17. gr.

a) að því er varðar eftirtalda tegund:

— litunarþistil,

b) að því er varðar aðrar tegundir sem eru yfirleitt ekki ræktaðar eða markaðssettar á yfirráðasvæði þess.

29. gr.

Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna það hinum aðildarríkjunum.

30. gr.

Eigi síðar en 1. febrúar 2004 skal framkvæmdastjórnin leggja fram ítarlegt mat á einföldun vottunaraðferða sem innleidd var með ákvæðum 5. gr. tilskipunar 98/96/EB. Þetta mat skal einkum beinast að hugsanlegum áhrifum á gæði fræsins.

31. gr.

1. Tilskipun 69/208/EBE, eins og henni var breytt með tilskipunum sem skráðar eru í A-hluta VI. viðauka, fellur hér með úr gildi með fyrirvara um skyldur aðildarríkjanna að því er varðar frest til lögleiðingar sem settur er fram í téðum tilskipunum í B-hluta VI. viðauka.

2. Líta ber á tilvísanir í tilskipunina sem tilvísanir í þessa tilskipun og skulu þær lesnar með hliðsjón af samanburðar-töflunni í VII. viðauka.

32. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

33. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 13. júní 2002.

Fyrir hönd ráðsins,

M. RAJOY BREY

forseti.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2289/66.

I. VIÐAUKI

SKILYRÐI SEM RÆKTUN SKAL UPPFYLLA

- Undanfarandi ræktun á akrinum verður að samrýmast framleiðslu fræs af viðkomandi plöntutegundum og -yrkjum og akurinn skal vera laus við sjálfsprottunar plöntur úr fyrri ræktun.
- Ræktunin skal uppfylla eftirfarandi staðla um fjarlægð frá nálægum frjógjöfum sem getur orsakað óæskilega aðfrævnun:

(m)	
Ræktun	Lágmarksfjarlægð
1	2
<i>Brassica</i> spp. nema <i>Brassica napus</i> , <i>Cannabis sativa</i> nema sambýlishampur, <i>Carthamus tinctorius</i> , <i>Carum carvi</i> , <i>Gossypium</i> spp., <i>Sinapis alba</i> :	
— við framleiðslu stofnfræs	400 m
— við framleiðslu vottaðs fræs	200 m
<i>Brassica napus</i> :	
— við framleiðslu stofnfræs	200 m
— við framleiðslu vottaðs fræs	100 m
<i>Cannabis sativa</i> , sambýlishampur:	
— við framleiðslu stofnfræs	5 000 m
— við ræktun vottaðs fræs	1 000 m
<i>Helianthus annuus</i> :	
— við framleiðslu stofnfræs af blendingum	1 500 m
— við framleiðslu stofnfræs af yrkjum, öðrum en blendingum	750 m
— við framleiðslu vottaðs fræs	500 m

Ekki þarf að virða fjarlægðarmörkin ef nægileg vernd er gegn óæskilegri aðfrævnun.

- Ræktunin skal vera ósvikin og hrein með tilliti til yrkis eða ósvikin og hrein með tilliti til eiginleika þegar um skyldleikaræktaða línu af *Helianthus annuus* er að ræða.

Við framleiðslu fræs af blendingsyrkjum af *Helianthus annuus* gilda ákvæðin hér að framan einnig um þáttaeiginleika, þ.m.t. karlófrjósemi eða endurheimt frjósemi.

Einkum skal ræktun *Brassica juncea*, *Brassica nigra*, *Cannabis sativa*, *Carthamus tinctorius*, *Carum carvi*, *Gossypium* spp. og blendinga af *Helianthus annuus* samræmast eftirfarandi stöðlum eða öðrum skilyrðum:

A. *Brassica juncea*, *Brassica nigra*, *Cannabis sativa*, *Carthamus tinctorius*, *Carum carvi* og *Gossypium* spp.:

fjöldi plantna af tegundunum í ræktuninni, sem eru greinilega ekki af réttu yrki, má ekki vera meiri en:

- ein á hverja 30 m² við framleiðslu stofnfræs,
- ein á hverja 10 m² við framleiðslu vottaðs fræs.

B. Blendingar af *Helianthus annuus*:

- a) hlutfall af fjölda þeirra plantna sem eru greinilega ekki af skyldleikaræktuðu línunni eða þættinum má ekki vera meiri en:

aa) við framleiðslu stofnfræs:

i) skyldleikaræktaðar línur	0,2 %
ii) einblendingar	
— karlforeldri, plöntur sem losað hafa frjókorn á meðan 2% eða stærri hluti kvenplantnanna hafa móttækileg blóm	0,2 %
— kvenforeldri	0,5 %

bb) við framleiðslu vottaðs fræs:

— karlpáttur, plöntur sem losað hafa frjókorn á meðan 5% eða stærri hluti kvenplantnanna hafa móttækileg blóm	0,5 %
— kvenpáttur	1,0 %

- b) við framleiðslu fræs af blendingasyrkjum skal eftirtöldum stöðlum og öðrum skilyrðum fullnægt:

- aa) karlpáttarplönturnar skulu gefa frá sér nægilegt frjókornamagn á meðan kvenpáttarplönturnar eru í blóma,

- bb) ef kvenpáttarplöntur hafa móttækileg fræni skal hlutfall fjölda plantna, sem hafa losað frjókorn eða eru að losa frjókorn, ekki fara yfir 0,5% miðað við fjölda,

- cc) við framleiðslu stofnfræs má hlutfall kvenpáttarplantna, sem eru greinilega ekki af réttum þætti og sem hafa losað frjókorn eða eru að losa frjókorn, ekki fara yfir 0,5% miðað við fjölda,

- dd) ef ekki er hægt að uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í 2. lið I. hluta II. viðauka skulu eftirfarandi skilyrði uppfyllt: nota skal karlófrjósemispátt við framleiðslu vottaðs fræs með því að nota karlpátt sem inniheldur tiltekna endurheimtarlínu eða -línur þannig að þriðjungur plantnanna hið minnsta, sem ræktaðar eru af blendingnum sem verða þá til, myndi frjókorn sem virðast eðlileg að öllu leyti.

4. Halda skal skaðlegum lífverum sem draga úr notagildi fræsins í lágmarki. Að því er varðar *Glycine max* gildir þetta skilyrði einkum um lífverurnar *Pseudomonas syringae* pv. *glycinea*, *Diaporthe phaseolorum* var. *caulivora* og var. *sojae*, *Phialophora gregata* og *Phytophthora megasperma* f.sp. *glycinea*.

5. Þegar um er að ræða stofnfræ skal athuga við opinbera akurskoðun hvort framangreindir staðlar eða önnur skilyrði hafi verið uppfyllt og þegar um er að ræða vottað fræ skal það athugað við opinbera akurskoðun eða skoðun undir opinberu eftirliti. Þessar akurskoðanir skulu fara fram í samræmi við eftirfarandi skilyrði:

A. Ræktunarskilyrði á akrinum skulu vera þannig og þroski plantnanna slíkur að akurskoðun geti farið fram.

B. Ef um er að ræða aðra ræktun en sólfílsblendinga skal akurskoðun fara fram minnst einu sinni. Ef um er að ræða sólfílsblendinga skal akurskoðun fara fram minnst tvisvar sinnum.

C. Ákvarða skal stærð, fjölda og skiptingu þeirra svæða akursins, sem skoða á, í samræmi við viðeigandi aðferðir til að athuga hvort ákvæðum þessa viðauka sé fullnægt.

II. VIÐAUKI

SKILYRÐI SEM FRÆIÐ SKAL UPPFYLLA

I. STOFNFRÆ OG VOTTAD FRÆ

1. Fræið skal vera ósvikið og hreint með tilliti til yrkis. Fræ af tegundunum, sem taldar eru upp hér á eftir, skulu einkum samræmast eftirfarandi stöðlum eða öðrum skilyrðum:

Tegund og flokkur	Lágmarkshreinleiki yrkis %
1	2
<i>Arachis hypogaea</i> :	
— stofnfræ	99,7
— vottað fræ	99,5
<i>Brassica napus</i> ssp. <i>oleifera</i> , nema yrki sem eru eingöngu ætluð til fódurs, <i>Brassica rapa</i> , nema yrki sem eru eingöngu ætluð til fódurs	
— stofnfræ	99,9
— vottað fræ	99,7
<i>Brassica napus</i> ssp., yrki sem eru eingöngu ætluð til fódurs, <i>Brassica rapa</i> , yrki sem eru eingöngu ætluð til fódurs, <i>Helianthus annuus</i> , nema blendingsyrki, að meðtöldum þáttum þeirra, <i>Sinapis alba</i> :	
— stofnfræ	99,7
— vottað fræ	99
<i>Linum usitatissimum</i> :	
— stofnfræ	99,7
— vottað fræ, fyrsti ættliður	98
— vottað fræ, annar og þriðji ættliður	97,5
<i>Papaver somniferum</i> :	
— stofnfræ	99
— vottað fræ	98
<i>Glycine max</i> :	
— stofnfræ	99,5
— vottað fræ	99

Eftirlit með lágmarkshreinleika yrkis skal einkum framkvæmt með akurskoðunum í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í I. viðauka.

2. Ef ekki er hægt að uppfylla skilyrðin sem mælt er fyrir um í dd-lið b-liðar B-hluta 3. liðar I. viðauka skal eftirfarandi skilyrði fullnægt: ef notaður er karlófrjósamur kvenþáttur og karlþáttur, sem endurheimtir ekki karlfrjósemi, við framleiðslu á vottuðu fræi af sólfrílsblendingum skal blanda fræið, sem karlófrjósama foreldrið myndar, með fræi frá fullkomlega frjósömu foreldri. Hlutfallið á milli fræs af karlófrjósömu foreldri og fræs af karlfrjósömu foreldri má ekki verða stærra en tveir á móti einum.

3. Fræið skal samræmast eftirfarandi stöðlum eða öðrum skilyrðum um spírunarhæfni, hreinleika og innihald fræs af öðrum tegundum plantna, þ.m.t. *Orobanche* spp.:

A. Tafla:

Tegund og flokkur	Lágmarks-spírunarhæfni (% af hreinu fræi)	Hreinleiki		Hámarksinnihald fræs af öðrum tegundum plantna í sýni af þyngd sem tilgreind er í 4. dálki III. viðauka (allur dálkurinn)							Skilyrði varðandi innihald <i>Orobanche</i> -fræs
		Lágmarks-hreinleiki fræs (% af þyngd)	Hámarksinnihald fræs af öðrum plöntu-tegundum (% af þyngd)	Aðrar plöntu-tegundir (a)	<i>Avena fatua</i> , <i>Avena ludoviciana</i> , <i>Avena sterilis</i>	<i>Cuscuta</i> spp.	<i>Raphanus raphanistrum</i>	<i>Rumex</i> spp. að frátöldum <i>Rumex acetosella</i>	<i>Alopecurus myosuroides</i>	<i>Lolium remotum</i>	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
<i>Arachis hypogaea</i>	70	99	—	5	0	0 (c)					
<i>Brassica</i> spp.											
— stofnfræ	85	98	0,3	—	0	0 (c) (d)	10	2			
— vottað fræ	85	98	0,3	—	0	0 (c) (d)	10	5			
<i>Cannabis sativa</i>	75	98	—	30 (b)	0	0 (c)					(e)
<i>Carthamus tinctorius</i>	75	98	—	5	0	0 (c)					(e)
<i>Carum carvi</i>	70	97	—	25 (b)	0	0 (c) (d)	10		3		
<i>Gossypium</i> spp.	80	98	—	15	0	0 (c)					
<i>Helianthus annuus</i>	85	98	—	5	0	0 (c)					
<i>Linum usitatissimum</i> :											
— spunalín	92	99	—	15	0	0 (c) (d)			4	2	
— olíulín	85	99	—	15	0	0 (c) (d)			4	2	
<i>Papaver somniferum</i>	80	98	—	25 (b)	0	0 (c) (d)					
<i>Sinapis alba</i> :											
— stofnfræ	85	98	0,3	—	0	0 (c) (d)	10	2			
— vottað fræ	85	98	0,3	—	0	0 (c) (d)	10	5			
<i>Glycine max</i>	80	98	—	5	0	0 (c)					

B. Staðlar eða önnur skilyrði sem eiga við þegar vísað er til þeirra í töflunni skv. A-lið 3. liðar í I. hluta þessa viðauka:

- hámarksinnihald fræs, sem mælt er fyrir um í 5. dálki, á einnig við um fræ tegundanna í 6.-11. dálki,
- ekki þarf að ákvarða heildarfjölda fræja af öðrum tegundum plantna nema vafi leiki á að skilyrði sem mælt er fyrir um í 5. dálki séu uppfyllt,
- ekki þarf að ákvarða fjölda fræja af *Cuscuta* spp. nema vafi leiki á að skilyrði, sem mælt er fyrir um í 7. dálki, séu uppfyllt,
- eitt fræ af *Cuscuta* spp. í sýni af tilgreindri þyngd telst ekki til óhreininda ef ekkert fræ af *Cuscuta* spp. finnst í næsta sýni af sömu þyngd,
- í fræinu skal ekki vera neitt fræ af *Orobanche* spp. Eitt fræ af *Orobanche* spp. í 100 g sýni er þó ekki talið til óhreininda ef fræ af *Orobanche* spp. finnst ekki í öðru 200 g sýni.

4. Halda skal skaðlegum lifverum sem draga úr notagildi fræsins í lágmarki. Fræið skal einkum uppfylla eftirfarandi staðla og skilyrði:

A. Tafla:

Tegund	Skaðlegar lifverur			
	Hámarkshundraðshluti eftir fjölda fræja sem sýkt eru af skaðlegum lifverum (alls fyrir hvern dálk)			Sclerotinia sclerotiorum (hámarksfjöldi hnúða eða hnúðabrota í sýni af þeirri þyngd sem tilgreind er í 4. dálki III. viðauka.)
	Botrytis spp.	Alternaria spp., Ascochyta linicola (syn. Phoma linicola), Colletotrichum lini, Fusarium spp.	Platyedria gossypiella	
1	2	3	4	5
<i>Brassica napus</i>				10 (b)
<i>Brassica rapa</i>				5 (b)
<i>Cannabis sativa</i>	5			
<i>Gossypium</i> spp.			1	
<i>Helianthus annuus</i>	5			10 (b)
<i>Linum usitatissimum</i>	5	5 (a)		
<i>Sinapis alba</i>				5 (b)

B. Staðlar eða önnur skilyrði sem eiga við þegar vísað er til þeirra í töflunni skv. A-lið 4. liðar í I. hluta þessa viðauka:

- Hlutfall fræja spunalíns, sem sýkt eru af *Ascochyta linicola* (syn. *Phoma linicola*), má ekki fara yfir 1%,
- ekki þarf að ákvarða fjölda fræja með hnúðum eða vott um hnúða *Sclerotinia sclerotiorum* nema vafi leiki á að skilyrði, sem mælt er fyrir um í 5. dálki þessarar töflu, hafi verið uppfyllt.

C. Sérstakir staðlar eða önnur skilyrði sem gilda um *Glycine max*:

- að því er varðar *Pseudomonas syringae* pv. *glycinea* skulu ekki fleiri en 4 undirsýni, úr sýni með a.m.k. 5000 fræjum fyrir hverja framleiðslueiningu, sem er skipt í 5 hluta, vera sýkt af framangreindri lifveru,

ef grunur leikur á sýkingu í öllum fimm undirsýnunum er unnt að staðfesta fyrirnefnda staðla eða skilyrði með því að láta fara fram viðeigandi lífefnafræðilegar prófanir á viðkomandi þyrpingum sem eru einangraðar á sérstaklega völdu ræktunarefni fyrir hvern hluta sýnis,
- hámarksfjöldi sýkra fræja af *Diaporthe phaseolorum* skal ekki vera yfir 15%,
- þyngdarhlutfall skaðlausra óhreinninda, skilgreint í samræmi við gildandi, alþjóðlegar prófunaraðferðir, skal ekki vera yfir 0,3%.

Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 25. gr., má veita aðildarríkjum heimild til að láta ekki fara fram athuganir að því er snertir framangreinda sérstaðla eða önnur skilyrði nema fyrri reynsla bendi til þess að vafi leiki á því að þessir staðlar eða skilyrði hafi verið uppfyllt.

II. SÖLUFRAÐ

Skilyrðin, sem um getur í I. hluta II. viðauka, gilda um sölufræ, að undanskildum I. lið.

III. VIÐAUKI

ÞYNGD FRAMLEIÐSLUEININGAR OG SÝNIS

Tegund	Hámarksþyngd framleiðslueiningar (tonn)	Lágmarksþyngd sýnis sem tekið er úr framleiðslueiningu (grömm)	Þyngd sýnis fyrir fjölda sem tilgreindur er í 5. til 11. dálki í A-lið 3. liðar I. hluta II. viðauka og í 5. dálki í A-lið 4. liðar I. hluta II. viðauka (grömm)
1	2	3	4
<i>Arachis hypogaea</i>	25	1 000	1 000
<i>Brassica rapa</i>	10	200	70
<i>Brassica juncea</i>	10	100	40
<i>Brassica napus</i>	10	200	100
<i>Brassica nigra</i>	10	100	40
<i>Cannabis sativa</i>	10	600	600
<i>Carthamus tinctorius</i>	25	900	900
<i>Carum carvi</i>	10	200	80
<i>Gossypium spp.</i>	25	1 000	1 000
<i>Helianthus annuus</i>	25	1 000	
<i>Linum usitatissimum</i>	10	300	150
<i>Papaver somniferum</i>	10	50	10
<i>Sinapis alba</i>	10	400	200
<i>Glycine max.</i>	25	1 000	1 000

Ekki má fara meira yfir hámarksþyngd framleiðslueiningar en sem nemur 5%.

IV. VIÐAUKI

MERKIMIÐI

A. Tilskildar upplýsingar

a) *Fyrir stofnfræ og vottað fræ*

1. „EB-reglur og staðlar“.
2. Vottunaryfirvald og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra.
3. Innsiglanarmánuður og -ár, gefið upp á eftirfarandi hátt: „innsiglað (mánuður og ár)“... , eða
mánuður og ár síðustu opinberu sýnatöku vegna vottunar, gefinn upp á eftirfarandi hátt: „sýni tekið ...
(mánuður og ár)“.
4. Tilvísunarnúmer framleiðslueiningar.
5. Tegund, tilgreind a.m.k. með grasafræðiheiti sínu, sem má vera styttn heiti og án höfundarnafns, með latnesku lettri.
6. Yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku lettri.
7. Flokkur.
8. Framleiðsluland.
9. Uppgefin nettó- eða brúttóþyngd.
10. Tegund aukefnis og einnig nálgunarhlutfall milli þyngdar hreinna fræja og heildarþyngdar þegar þyngd er tilgreind og notuð eru kornuð varnarefni, húðunarefni eða önnur aukefni í föstu formi.
11. Fyrir yrki sem eru blendingar eða skyldleikaræktaðar línur:
 - fyrir stofnfræ ef blendingur eða skyldleikaræktað lína, sem fræið telst til, hefur verið opinberlega samþykkt samkvæmt tilskipun 2002/53/EB:

opinberlega samþykkt heiti þessa þáttar með eða án tilvísunar til endanlegs yrkis ásamt, að því er varðar blendinga eða skyldleikaræktaðar línur sem eru eingöngu ætlaðar sem þættir í endanlegu yrki, orðinu „þáttur“,
 - fyrir annað stofnfræ:

heiti þáttar sem stofnfræið telst til, sem má tilgreina með kóða, ásamt tilvísun til endanlegs yrkis með eða án tilvísunar til hlutverks þess (kven- eða karlkyns) ásamt orðinu „þáttur“,
 - fyrir vottað fræ:

heiti yrkis sem fræið telst til ásamt orðinu „yrki“.
12. Hafi a.m.k. spírunarhæfni verið endurprófuð má tilgreina orðin „endurprófað ... (mánuður og ár)“ ásamt yfirvaldi sem ber ábyrgð á endurprófuninni. Slíkar upplýsingar má setja á opinberan sjálflímandi miða sem er festur á opinbera merkimiðann.

Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 25. gr., má aðildarríki vera undanþegið þeirri kröfu að tilgreina í takmarkaðan tíma, ef við á, einstakar tegundir með grasafræðiheiti þeirra ef í ljós kemur að af því fyrirkomulagi stafar óhagræði sem vegur þyngra en hagræðið sem af því var vænst við markaðssetningu fræsins.

b) *Fyrir sölufræ*

1. „EB-reglur og staðlar“.
2. „Sölufræ (ekki vottað með tilliti til yrkis)“.
3. Vottunaryfirvald og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra.

4. Innsiglungarmánuður og -ár, gefið upp á eftirfarandi hátt: „innsiglað ... (mánuður og ár)“.
5. Tilvísunarnúmer framleiðslueiningar.
6. Tegund, tilgreind a.m.k. með grasafraeðiheiti sínu, sem má vera stytta heiti og án höfundarnafns, með latnesku lettri.
7. Framleiðsluhérað.
8. Uppgefin nettó- eða brúttóþyngd.
9. Tegund aukefnis og einnig nálgunarhlutfall milli þyngdar hreinna fræja og heildarþyngdar þegar þyngd er tilgreind og notuð eru kornuð varnarefni, húðunarefni eða önnur aukefni í föstu formi.
10. Hafi a.m.k. spírunarhæfni verið endurprófuð má tilgreina orðin „endurprófað ... (mánuður og ár)“ ásamt yfirvaldi sem ber ábyrgð á endurprófuninni. Slíkar upplýsingar má setja á opinberan sjálflímandi miða sem er festur á opinbera merkimiðann.

Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 25. gr., má aðildarríki vera undanþegið þeirri kröfu að tilgreina í takmarkaðan tíma, ef við á, einstakar tegundir með grasafraeðiheiti þeirra ef í ljós kemur að af því fyrirkomulagi stafar óhagræði sem vegur þyngra en hagræðið sem af því var vænt við markaðssetningu fræsins.

B. Lágmarksstærð

110 mm × 67 mm.

V. VIÐAUKI

MERKIMIÐI OG SKJAL SEM NOTA SKAL ÞEGAR FRÆ HEFUR EKKI VERIÐ VOTTAÐ ENDANLEGA OG ER UPPSKORIÐ Í ÖÐRU AÐILDARRÍKI*A. Tilskildar upplýsingar á merkimiða*

- yfirvald sem ábyrgt er fyrir akurskoðun og aðildarríki eða skammstöfun á heiti þeirra,
- tegund, tilgreind a.m.k. með grasafræðiheiti sínu, sem má vera stýtt heiti og án höfundarnafns, með latnesku lettri,
- yrki tilgreint, a. m. k. með latnesku lettri. Fyrir yrki (skyldleikaræktaðar línur, blendingsyrki), sem eru eingöngu ætluð sem þættir fyrir blendingsyrki, skal bæta við orðinu „þáttur“,
- flokkur,
- fyrir blendingsyrki: orðið „blendingur“,
- tilvísunarnúmer akurs eða framleiðslueiningar,
- uppgæfin nettó- eða brúttóþyngd,
- orðin „fræ, ekki endanlega vottað“.

Í samræmi við málsmeðferðina, sem um getur í 2. mgr. 25. gr., má aðildarríki vera undanþegið þeirri kröfu að tilgreina í takmarkaðan tíma, ef við á, einstakar tegundir með grasafræðiheiti þeirra ef í ljós kemur að af því fyrirkomulagi stafar óhagræði sem vegur þyngra en hagræðið sem af því var vænst við markaðssetningu fræsins.

B. Litur merkimiða

Merkimiðinn skal vera grár.

C. Tilskildar upplýsingar í skjali

- yfirvald sem gefur út skjalið,
- tegund, tilgreind a.m.k. með grasafræðiheiti sínu, sem má vera stýtt heiti og án höfundarnafns, með latnesku lettri,
- yrki, tilgreint a.m.k. með latnesku lettri,
- flokkur,
- tilvísunarnúmer fræs, sem sáð er í akurinn, og heiti landsins eða landanna sem vottuðu þetta fræ,
- tilvísunarnúmer akurs eða framleiðslueiningar,
- svæði þar sem fræ framleiðslueiningarinnar, sem skjalið tekur til, var ræktað,
- uppskorið fræmagn og fjöldi pakkninga,
- fjöldi ætliða á eftir stofnfræi ef um er að ræða „vottað fræ“,
- staðfesting á því að skilyrðin, sem gilda um framleiðslu fræs, hafi verið uppfyllt,
- niðurstöður úr bráðabirgðagreiningu fræs eftir því sem við á.

VI. VIÐAUKI

A-HLUTI

NIÐURFELLD TILSKIPUN OG SÍÐARI BREYTINGAR Á HENNI

(sem um getur í 31. gr.)

Tilskipun 69/208/EBE (Stjtið. EB L 169, 10.7.1969, bls. 3)	
Tilskipun ráðsins 71/162/EBE (Stjtið. EB L 87, 17.4.1971, bls. 24)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun ráðsins 72/274/EBE (Stjtið. EB L 171, 29.7.1972, bls. 37)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða 1. og 2. gr. í tilskipun 69/208/EBE
Tilskipun ráðsins 72/418/EBE (Stjtið. EB L 287, 26.12.1972, bls. 22)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun ráðsins 73/438/EBE (Stjtið. EB L 356, 27.12.1973, bls. 79)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun ráðsins 75/444/EBE (Stjtið. EB L 196, 26.7.1975, bls. 6)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun ráðsins 78/55/EBE (Stjtið. EB L 16, 20.1.1978, bls. 23)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 78/388/EBE (Stjtið. EB L 113, 25.4.1978, bls. 20)	
Tilskipun ráðsins 78/692/EBE (Stjtið. EB L 236, 26.8.1978, bls. 13)	eingöngu 6. gr.
Tilskipun ráðsins 78/1020/EBE (Stjtið. EB L 350, 14.12.1978, bls. 27)	eingöngu 3. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 79/641/EBE (Stjtið. EB L 183, 19.7.1979, bls. 13)	eingöngu 3. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 80/304/EBE (Stjtið. EB L 68, 14.3.1980, bls. 33)	
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 81/126/EBE (Stjtið. EB L 67, 12.3.1981, bls. 36)	eingöngu 4. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/287/EBE (Stjtið. EB L 131, 13.5.1982, bls. 24)	eingöngu 3. og 4. gr.
Tilskipun ráðsins 82/727/EBE (Stjtið. EB L 310, 6.11.1982, bls. 21)	
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 82/859/EBE (Stjtið. EB L 357, 18.12.1982, bls. 31)	
Tilskipun ráðsins 86/155/EBE (Stjtið. EB L 118, 7.5.1986, bls. 23)	eingöngu 4. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/120/EBE (Stjtið. EB L 49, 18.2.1987, bls. 39)	eingöngu 4. gr.
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 87/480/EBE (Stjtið. EB L 273, 26.9.1987, bls. 43)	eingöngu 2. gr.
Tilskipun ráðsins 88/332/EBE (Stjtið. EB L 151, 17.6.1988, bls. 82)	eingöngu 7. gr.
Tilskipun ráðsins 88/380/EBE (Stjtið. EB L 187, 16.7.1988, bls. 31)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun ráðsins 90/654/EBE (Stjtið. EB L 353, 17.12.1990, bls. 48)	varðar einungis tilvísanir til ákvæða í 2. gr. og 5. lið I. hluta í II. viðauka í tilskipun 69/208/EBE
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 92/9/EBE (Stjtið. EB L 70, 17.3.1992, bls. 25)	
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 92/107/EBE (Stjtið. EB L 16, 25.1.1993, bls. 1)	
Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 96/18/EB (Stjtið. EB L 76, 26.3.1996, bls. 21)	eingöngu 2. gr.
Tilskipun ráðsins 96/72/EB (Stjtið. EB L 304, 27.11.1996, bls. 10)	eingöngu 5. mgr. 1. gr.
Tilskipun ráðsins 98/95/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 1)	eingöngu 5. gr.
Tilskipun ráðsins 98/96/EB (Stjtið. EB L 25, 1.2.1999, bls. 27)	eingöngu 5. gr.

B-HLUTI

FRESTUR TIL LÖGLEIÐINGAR Í AÐILDARRÍKJUNUM

(sem um getur í 31. gr.)

Tilskipun	Frestur til lögleiðingar
69/208/EBE	1. júlí 1970 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
71/162/EBE	1. júlí 1970 (1., 2. og 7. mgr. 5. gr.) 1. júlí 1972 (3. mgr. 5. gr.) 1. júlí 1971 (önnur ákvæði) ⁽¹⁾
72/274/EBE	1. júlí 1972 (1. gr.) 1. janúar 1973 (2. gr.)
72/418/EBE	1. júlí 1973
73/438/EBE	1. júlí 1973 (3. mgr. 5. gr.) 1. janúar 1974 (4. mgr. 5. gr.) 1. júlí 1974 (önnur ákvæði)
75/444/EBE	1. júlí 1975 (2. mgr. 5. gr.) 1. júlí 1977 (önnur ákvæði)
78/55/EBE	1. júlí 1978 (2. mgr. 5. gr.) 1. júlí 1979 (önnur ákvæði)
78/388/EBE	1. janúar 1981 (1. mgr. ⁽³⁾ og 2. mgr. ⁽⁴⁾ 4. gr.) 1. júlí 1980 (önnur ákvæði)
78/692/EBE	1. júlí 1977 (6. gr.) 1. júlí 1979 (önnur ákvæði)
78/1020/EBE	1. júlí 1977
79/641/EBE	1. júlí 1980
80/304/EBE	1. júlí 1980
81/126/EBE	1. júlí 1982
82/287/EBE	1. janúar 1983
82/727/EBE	1. júlí 1982
82/859/EBE	1. júlí 1983
86/155/EBE	1. mars 1986 (3., 4. og 5. mgr. 4. gr.) 1. júlí 1987 (önnur ákvæði)
87/120/EBE	1. júní 1988
87/480/EBE	1. júlí 1990
88/332/EBE	
88/380/EBE	1. júlí 1992 (10., 19., 23. og 25. mgr. 5. gr. ⁽⁵⁾ og 12. mgr. 5. gr.) 1. júlí 1990 (önnur ákvæði)
90/654/EBE	
92/9/EBE	30. júní 1992
92/107/EBE	1. júlí 1994
96/18/EB	1. júlí 1996
96/72/EB	1. júlí 1997 ⁽⁴⁾
98/95/EB	1. febrúar 2000 (Leiðrétting í Stjtið. EB L 126, 20.5.1999, bls. 23)
98/96/EB	1. febrúar 2000

⁽¹⁾ Hinn 1. júlí 1973 að því er Danmörku, Írland og Breska konungsríkið varðar að því er varðar 1. mgr. 14. gr., 1. júlí 1974 að því er varðar önnur ákvæði um stofnfræ og 1. júlí 1976 að því er varðar önnur ákvæði.

⁽²⁾ Hinn 1. janúar 1986 að því er Grikkland varðar, 1. mars 1986 að því er Spán varðar og 1. janúar 1991 að því er Portúgal varðar.

⁽³⁾ Varðar 3. lið 1. viðauka.

⁽⁴⁾ Varðar 1. lið I. hluta II. viðauka.

⁽⁵⁾ Að svo miklu leyti sem þessi ákvæði krefjast þess að grasafræðiheiti tegundar sé tilgreint á merkimiða fræsins.

⁽⁶⁾ Heimilt er að nota fyrirbyggjandi birgðir af merkimiðum, sem bera skammstöfunina „EBE“, til 31. desember 2001.

VII. VIÐAUKI

SAMSVÖRUNARTAFLA

Tilskipun 69/208/EBE	Þessi tilskipun
1. gr.	fyrsta undirgrein 1. gr.
17. gr.	önnur undirgrein 1. gr.
a-liður 1. gr.	a-liður 1. mgr. 2. gr.
A-liður 1. mgr. 2. gr.	b-liður 1. mgr. 2. gr.
a-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður c-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður c-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður c-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður B-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður c-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður 1. liðar B-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	i-liður 1. liðar d-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður 1. liðar B-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	ii-liður 1. liðar d-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður 2. liðar B-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	i-liður 2. liðar d-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður 2. liðar B-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	ii-liður 2. liðar d-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður 2. liðar B-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	iii-liður 2. liðar d-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður e-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður e-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður e-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður C-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður e-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður D-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður f-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður D-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður f-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður D-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður f-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður D-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður f-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður E-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður g-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður E-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður g-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður E-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður g-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður E-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður g-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður E-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	i-liður h-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður E-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	ii-liður h-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður E-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	iii-liður h-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður E-liðar a í 1. mgr. 2. gr.	iv-liður h-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður i-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður i-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður i-liðar 1. mgr. 2. gr.
d-liður F-liðar 1. mgr. 2. gr.	iv-liður i-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður G-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður j-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður G-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður j-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður G-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður j-liðar 1. mgr. 2. gr.
a-liður H-liðar 1. mgr. 2. gr.	i-liður k-liðar 1. mgr. 2. gr.
b-liður H-liðar 1. mgr. 2. gr.	ii-liður k-liðar 1. mgr. 2. gr.
c-liður H-liðar 1. mgr. 2. gr.	iii-liður k-liðar 1. mgr. 2. gr.
1. mgr. a í 2. gr.	2. mgr. 2. gr.
1. mgr. b í 2. gr.	3. mgr. 2. gr.
a-liður 2. mgr. 2. gr.	—

Tilskipun 69/208/EEB	Þessi tilskipun
b-liður 2. mgr. 2. gr.	a-liður 4. mgr. 2. gr.
c-liður 2. mgr. 2. gr.	—
d-liður 2. mgr. 2. gr.	b-liður 4. mgr. 2. gr.
a-liður i-liðar 3. mgr. 2. gr.	i-liður a-liðar 5. mgr. 2. gr.
b-liður i-liðar 3. mgr. 2. gr.	ii-liður a-liðar 5. mgr. 2. gr.
c-liður i-liðar 3. mgr. 2. gr.	iii-liður a-liðar 5. mgr. 2. gr.
d-liður i-liðar 3. mgr. 2. gr.	iv-liður a-liðar 5. mgr. 2. gr.
ii-liður 3. mgr. 2. gr.	b-liður 5. mgr. 2. gr.
iii-liður 3. mgr. 2. gr.	c-liður 5. mgr. 2. gr.
iv-liður 3. mgr. 2. gr.	d-liður 5. mgr. 2. gr.
v-liður 3. mgr. 2. gr.	önnur undirgrein 5. mgr. 2. gr.
4. mgr. 2. gr.	6. mgr. 2. gr.
3. gr.	3. gr.
a-liður 3. gr.	4. gr.
4. gr.	5. gr.
a-liður 4. gr.	6. gr.
5. gr.	7. gr.
6. gr.	8. gr.
7. gr.	9. gr.
8. gr.	10. gr.
9. gr.	11. gr.
10. gr.	12. gr.
11. gr.	13. gr.
a-liður 11. gr.	14. gr.
12. gr.	15. gr.
a-liður 12. gr.	16. gr.
13. gr.	17. gr.
14. gr.	19. gr.
a-liður 14. gr.	18. gr.
a-liður 1. mgr. 15. gr.	a-liður 20. gr.
b-liður 1. mgr. 15. gr.	b-liður 20. gr.
16. gr.	21. gr.
18. gr.	22. gr.
19. gr.	23. gr.
a-liður 20. gr.	24. gr.
20. gr.	25. gr.
21. gr.	26. gr.
1. liður a-liðar 21. gr.	1. mgr. 27. gr.
i-liður 2. liðar a-liðar 21. gr.	a-liður 2. mgr. 27. gr.
ii-liður 2. liðar a-liðar 21. gr.	b-liður 2. mgr. 27. gr.
22. gr.	28. gr.
—	29. gr. ⁽¹⁾
—	30. gr. ⁽²⁾
—	31. gr.
—	32. gr.
—	33. gr.

Tilskipun 69/208/EBE	Þessi tilskipun
I. VIÐAUKI	I. VIÐAUKI
1. liður I-hluta II. viðauka	1. liður I. hluta II. viðauka
a-liður 1. liðar I. hluta II. viðauka	2. liður I. hluta II. viðauka
2. liður I. hluta II. viðauka	3. liður I. hluta II. viðauka
3. liður I. hluta II. viðauka	4. liður I. hluta II. viðauka
II. hluti II. viðauka	II. hluti II. viðauka
III. VIÐAUKI	III. VIÐAUKI
1. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	1. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
2. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	2. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
3. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	3. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
4. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	4. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
5. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	5. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
6. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	6. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
7. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	7. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
8. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	8. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
9. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	9. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
10. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	10. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
a-liður 10. liðar a-liðar A-hluta IV. viðauka	11. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
11. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka	12. liður a-liðar A-hluta IV. viðauka
b-liður A-hluta IV. viðauka	b-liður A-hluta IV. viðauka
B-hluti IV. viðauka	B-hluti IV. viðauka
V. viðauki	V. viðauki
—	VI. viðauki
—	VII. viðauki

⁽¹⁾ 2. mgr. 9. gr. í 98/95/EB og 2. mgr. 8. gr. í 98/96/EB.

⁽²⁾ 9. gr. í 98/96/EB.

TILSKIPUN RÁÐSINS 2002/68/EB

2005/EES/16/06

frá 19. júlí 2002

um breytingu á tilskipun 2002/57/EB um markaðssetningu olíu- og trefjaplöntufræs (*)

RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 37. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar,

með hliðsjón af áliti Evrópuþingsins ⁽¹⁾,með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmála-nefndarinnar ⁽²⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Gildissvið tilskipunar 2002/57/EB ⁽³⁾ skal einnig ná til samyrkja (s: samsettra yrkja) olíu- og trefjaplöntutegunda. Einnig er rétt að skilgreina þau skilyrði sem samyrki þurfa að uppfylla, þar á meðal lit opinbera merkimiðans sem krafist er að sé á þakningum vottaðs fræs af samyrkjum.
- 2) Fella ætti fræ af blendingsyrkjum olíu- og trefjaplöntutegunda auk sólfífils undir gildissvið tiltekinna skilgreininga í tilskipun 2002/57/EB vegna aukins vægis þeirra í bandalaginu.
- 3) Breyta ber tilskipun 2002/57/EB til samræmis við það.
- 4) Vegna aukins vægis, sem slíkt fræ hefur í bandalaginu, samþykkti framkvæmdastjórnin ákvörðun 95/232/EB ⁽⁴⁾ í þeim tilgangi að setja skilyrði sem fræ blendinga og samyrkja af repju og akurfrækáli þurfa að uppfylla. Ákvörðun þessi féll úr gildi 30. júní 2002. Því er rétt að halda í skilyrði bandalagsins varðandi markaðssetningu slíks fræs þar til ný ákvæði koma til framkvæmda.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 2002/57/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsgrein er skotið inn í 2. gr.:

„3a. Breytingar á c- og d-lið 1. mgr. í þeim tilgangi að fella undir gildissvið þessarar tilskipunar blendinga olíu- og trefjaplantna, annarra en sólfífils, skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 25. gr.“

2. Eftirfarandi málslíð er skotið inn á eftir öðrum málslíð í a-lið 1. mgr. 12. gr.:

„Þegar um er að ræða vottað fræ af samyrki skal merkimiðinn vera blár með grænu skástriki.“

3. Eftirfarandi grein er skotið inn:

„19. gr. a

1. Aðildarríkin skulu heimila markaðssetningu fræs olíu- og trefjaplöntutegunda í formi samyrkja.

2. Í 1. mgr. er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „samyрки“: samsetning af vottuðu fræi tiltekins, frjóberaháðs blendinga, sem er leyft opinberlega samkvæmt tilskipun 2002/53/EB, og vottuðu fræi eins eða fleiri tiltekinna frjóbera, leyft með sama hætti og vélrænt blandað í hlutföllum sem einstaklingar, sem eru ábyrgir fyrir viðhaldi þessara þátta, ákveða í sameiningu eftir að samsetningin hefur verið tilkynnt vottunaryfirvaldinu,
- b) „frjóberaháður blendingur“: karlófrjóí þátturinn í „samyрки“ (kvenþátturinn),
- c) „frjóberi eða frjóberar“: sá þáttur í „samyрки“ sem dreifir frjókornum (karlþátturinn).

3. Fræ af kven- og karlþáttum skulu bæsuð með fræbæsi í mismunandi lit.“

2. gr.

Í stað dagsetningarinnar „30. júní 2002“ í 5. mgr. 5. gr. ákvörðunar 95/232/EB komi „30. júní 2003“.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnáðferðir til að fara að tilskipun þessari fyrir 30. júní 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 264, 2.10.2002, bls. 18. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 7.

⁽¹⁾ Áliti var skilað 2. júlí 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽²⁾ Áliti var skilað 17. júlí 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 154, 5.7.1995, bls. 22. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 2001/18/EB (Stjtið. EB L 4, 9.1.2001, bls. 36).

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

4. gr.

Gjört í Brussel 19. júlí 2002.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

Ákvæði 2. gr. gilda frá 1. júlí 2002.

forseti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/16/07

frá 16. september 2002

um skilyrði fyrir samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni tiltekinna plantna samkvæmt tilskipunum ráðsins 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 3350)

(2002/756/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB⁽²⁾, einkum 3. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/402/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu sáðkorns⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB, einkum 3. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 68/193/EBE frá 9. apríl 1968 um markaðssetningu efnis fyrir kynlausa fjölgun vínviðar⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/111/EB⁽⁵⁾, einkum 3. mgr. 16. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 92/33/EBE frá 28. apríl 1992 um markaðssetningu á fjölgunarefni og sáðplöntum matjurta, að undanskildu fræi⁽⁶⁾, eins og henni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/111/EB⁽⁷⁾, einkum 4. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/54/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu sykurrófufraes⁽⁸⁾, einkum 3. mgr. 26. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/55/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu matjurtafræs⁽⁹⁾, einkum 3. mgr. 43. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/56/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu útsæðiskartaflna⁽¹⁰⁾, einkum 3. mgr. 20. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjajurtafræs⁽¹¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/68/EB⁽¹²⁾, einkum 3. mgr. 23. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipunum 66/401/EBE, 66/402/EBE, 68/193/EBE, 92/33/EBE, 2002/54/EB, 2002/55/EB, 2002/56/EB og 2002/57/EB er gerð grein fyrir því fyrirkomulagi sem framkvæmdastjórnin skal hafa á samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni.
- 2) Tryggja þarf að sýnin í tilraunum og prófunum séu nægilega dæmigerð, a.m.k. þegar um er að ræða tilteknar, valdar plöntur.
- 3) Aðildarríkin skulu taka þátt í samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins, að svo miklu leyti sem fræ viðkomandi jurta er yfirleitt ræktað eða markaðssett á yfirráðasvæðum þeirra, til að hægt sé að draga réttar niðurstöður af þeim.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 252, 20.9.2002, bls. 33. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 40/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 2.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2298/66.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 60.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 125, 11.7.1966, bls. 2309/66.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 93, 17.4.1968, bls. 15.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 53, 23.2.2002, bls. 20.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 157, 10.6.1992, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 41, 13.2.2002, bls. 43.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 12.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 33.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 60.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74.

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 195, 24.7.2002, bls. 32.

- 4) Fyrirkomulagið á samanburðartilraunum og -prófunum þegar um er að ræða útsæðiskartöflur tekur m.a. einnig til tiltekinna, skaðlegra lífvera, sem falla undir gildissvið tilskipunar ráðsins 2000/29/EB frá 8. maí 2000 um verndarráðstafanir gegn því að inn í bandalagið berist lífverur sem eru skaðlegar plöntum eða plöntuafurðum og gegn útbreiðslu þeirra innan bandalagsins ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/28/EB ⁽²⁾.
- 5) Á tímabilinu frá 2003 til 2004 skal gera samanburðartilraunir og -prófanir á vegum Bandalagsins á fræi og fjölgunarefni, sem er uppskera ársins 2002, og einnig skal gera grein fyrir einstökum atriðum við slíkar tilraunir og prófanir.
- 6) Þegar samanburðartilraunir og -prófanir á vegum Bandalagsins vara lengur en í eitt ár skal framkvæmdastjórnin viðurkenna þá hluta tilrauna og prófana, sem eru gerðir eftir fyrsta árið, án frekari tilvísunar til fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt, að því tilskildu að nauðsynlegar fjárveitingar séu fyrir hendi.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Samanburðartilraunir og -prófanir á vegum Bandalagsins skulu gerðar á tímabilinu frá 2003 til 2004 á fræi og fjölgunarefni þeirra plantna sem eru taldar upp í viðaukanum.

Hámarkskostnaður við tilraunirnar og prófanirnar á árinu 2003 skal vera eins og fram kemur í viðaukanum.

Upplýsingar um einstök atriði tilraunanna og prófananna koma fram í viðaukanum.

2. gr.

Öll aðildarríkin skulu taka þátt í samanburðartilraunum og -prófunum Bandalagsins, svo framarlega sem fræ og fjölgunarefni þeirra plantna, sem eru tilgreindar í við-

aukanum, er að öllu jöfnu ræktað eða markaðssett á yfirráðasvæði þeirra.

3. gr.

Þegar um er að ræða mat á útsæðiskartöflum samkvæmt tilskipun 2000/29/EB skal stofnunin, sem sér um tilraunir og prófanir fyrir þjónustudeildir framkvæmdastjórnarinnar, merkja fyrir fram hvert sýni sem lagt er fram til prófunar á rannsóknarstofu.

Ef staðfest er að sýni eru menguð af völdum einhverra viðkomandi, skaðlegra lífvera skal gera tilskildar ráðstafanir sem krafist er samkvæmt fyrirkomulagi Bandalagsins um plöntuheilbrigði.

Slíkar ráðstafanir skulu ekki hafa áhrif á almenn skilyrði sem gilda um skoðun á árlegum skýrslum um staðfestar niðurstöður úr samanburðartilraunum og -prófunum á vegum Bandalagsins og ályktanir sem af þeim eru dregnar.

4. gr.

Með fyrirvara um fjárlagaheimildir getur framkvæmdastjórnin ákveðið að tilraunum og prófunum, sem um getur í viðaukanum, verði haldið áfram árið 2004. Kostnaður við tilraunir eða prófanir, sem haldið er áfram á þessum grundvelli, skal ekki vera meiri en sem nemur þeirri fjárhæð sem tilgreind er í viðaukanum

5. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. september 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 169, 10.7.2000, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 20.3.2002, bls. 23.

VIDAUKI

Tilraunir og prófanir sem ber að gera á árinu 2003

Tegund	Stofnun sem ber ábyrgð	Eiginleikar sem ber að meta	Fjöldi sýna	Kostnaður (í evrum)
<i>Gramineae</i> (*)	NAK Emmeloord (NL)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	230	11 600
<i>Zea mays</i>	ENSE Milano (I)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	80	14 400
<i>Triticum aestivum</i> (*)	DFE Merelbeke (B)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	120	7 100
<i>Solanum tuberosum</i>	DGPC Oeiras (P)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis, plöntuheilbrigði (í akurskoðun) Plöntuheilbrigði (hringrot/ brúnfúti/ spóluhnýðissýki (pstv)) (á rannsóknarstofu)	250	51 900
<i>Glycine max</i>	ENSE Milano (I)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun)	50	8 000
<i>Brassica napus</i> (*)	NIAB Cambridge (UK)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	120	25 600
<i>Helianthus annuus</i>	ETSI Madrid (E)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	80	64 600
<i>Hordeum vulgare</i> <i>Triticum aestivum</i> <i>Lolium Perenne</i> <i>Brassica napus</i> <i>Beta vulgaris</i>	BFL Vienna (A)	Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu) samkvæmt ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/320/EB	300	22 300
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	ENSE Milán (I)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknarstofu)	70	13 300
<i>Allium ascalonicum</i> (*)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun) Plöntuheilbrigði (á rannsóknarstofu)	70	20 400
<i>Vitis vinifera</i>	ISV Conegliano Veneto (I)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akurskoðun) Plöntuheilbrigði (á rannsóknarstofu)	102	34 600
Heildarkostnaður				273 800

(*) Samanburðartilraunir og -prófanir sem vara lengur en í eitt ár.

Tilraunir og prófanir sem ber að gera á árinu 2004

Tegund	Stofnun sem ber ábyrgð	Eiginleikar sem ber að meta	Fjöldi sýna	Kostnaður (í evrum) (**)
<i>Gramineae</i> (*)	NAK Emmeloord (NL)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akur- skoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknar- stofu)	230	27 000
<i>Triticum aestivum</i> (*)	DFE Merelbeke (B)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akur- skoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknar- stofu)	120	16 700
<i>Brassica napus</i> (*)	NIAB Cambridge (UK)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akur- skoðun) Gæði fræs við skoðun (á rannsóknar- stofu)	120	11 000
<i>Allium ascalonicum</i> (*)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Ósvikni og hreinleiki afbrigðis (í akur- skoðun) Plöntuheilbrigði (á rannsóknarstofu)	70	25 000
Heildarkostnaður				79 700 (**)

(*) Tilraunir og -prófanir sem vara lengur en í eitt ár.

(**) Áætlaður kostnaður.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/41/EB

2005/EES/16/08

frá 17. maí 2002

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/1/EB um hámarkshraða sem er ákveðinn með hönnun, hámarkssnúningskraft og hámarksnettóvélarafl vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 92/61/EBE frá 30. júní 1992 um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum á tveimur eða þremur hjólum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/7/EB ⁽²⁾, einkum 16. gr.,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/1/EB frá 2. febrúar 1995 um hámarkshraða sem er ákveðinn með hönnun, hámarkssnúningskraft og hámarksnettóvélarafl vélknúinna ökutækja á tveimur eða þremur hjólum ⁽³⁾, einkum 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 95/1/EB er ein sértilskipananna sem fjalla um gerðarviðurkenningaraðferð bandalagsins sem var tekin upp með tilskipun 92/61/EBE. Ákvæði tilskipunar 92/61/EBE um kerfi, íhluti og aðskildar tækieiningar ökutækja eiga því við um tilskipun 95/1/EB.
- 2) Til að tryggja snurðulausa virkni gerðarviðurkenningarferfisins í heild er því nauðsynlegt að skýra eða bæta við tilteknar kröfur í tilskipun 95/1/EB.
- 3) Þess vegna er nauðsynlegt að tilgreina hvaða gildi skuli færa inn í prófunarskýrsluna til að tryggja að tilskipun 95/1/EB sé beitt á samræmdan hátt á létt bifhjól, bifhjól og bifhjól á þremur hjólum með neistakveikjuhreyfli og vélknúin ökutæki með þjöppukveikjuhreyfli.
- 4) Breyta ber tilskipun 95/1/EB til samræmis við þetta.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum sem var komið á fót með 13. gr. tilskipunar ráðsins 70/156/EBE ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/116/EB ⁽⁵⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Viðaukunum við tilskipun 95/1/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Frá og með 1. júlí 2003 er aðildarríkjunum óheimilt af ástæðum er varða hámarkshönnunarhraða, hámarkssnúningskraft og hámarksnettóvélarafl:

— að synja um EB-gerðarviðurkenningu fyrir gerð vélknúinna ökutækja sem eru á tveimur eða þremur hjólum, eða

— að banna að vélknúin ökutæki, sem eru á tveimur eða þremur hjólum, verði skráð, seld eða tekin í notkun,

ef hámarkshönnunarhraði, hámarkssnúningskraftur og hámarksnettóvélarafl ökutækisins er í samræmi við kröfur tilskipunar 95/1/EB, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

2. Frá og með 1. janúar 2004 skulu aðildarríkin synja um EB-gerðarviðurkenningu fyrir nýja gerð vélknúins ökutækis, sem er á tveimur eða þremur hjólum, af ástæðum er varða hámarkshönnunarhraða, hámarkssnúningskraft og hámarksnettóvélarafl ef kröfunum í tilskipun 95/1/EB, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 30. júní 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. maí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 133, 18.5.2002, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 39, 31.7.2003, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 225, 10.8.1992, bls. 72.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 106, 3.5.2000, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 52, 8.3.1995, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 18, 21.1.2002, bls. 1.

VIDAUKI

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á viðaukunum við tilskipun 95/1/EB:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. viðauka:

a) Eftirfarandi komi í stað annarrar línu 5. liðar:

„Loftþrýstingur: 97 ± 10 kPa.“

b) Eftirfarandi komi í stað fimmtu línu 5. liðar:

„Meðalvindhraði, mældur 1 m yfir jörðu: < 3 m/s, leyfðar vindhviður < 5 m/s.“

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á II. viðauka:

a) Í lið 3.1.2 í 1. viðbæti, töflu 1, komi eftirfarandi í stað fyrstu setningar í neðanmálgrein (³):

„Vatnskassi, vifta, viftuhlíf, vatnsdæla og hitastillir skulu staðsett þannig á prófunarbekknum að afstaða hvers þessara hluta til hinna sé, að því marki sem frekast er unnt, sú sama og í ökutækinu. Ef afstaða vatnskassa, viftu, viftuhlífar, vatnsdælu og/eða hitastillis er önnur á prófunarbekknum en í ökutækinu skal lýsa afstöðu þessara hluta á prófunarbekknum og skrá hana í prófunarskýrsluna.“

b) Í stað liðar 4.1. í 1. viðbæti komi eftirfarandi:

„4.1. Skilgreining á stuðlum α_1 og α_2

Stuðlar sem mældur snúningskraftur og afl skulu margfaldast með til þess að ákvarða snúningskraft og afl hreyfils að teknu tilliti til skilvirkni yfirfærslu (stuðull α_2) sem er notuð á meðan á prófunum stendur og til að sniða þann snúningskraft og það afl að viðmiðunarskilyrðum í andrúmslofti sem eru tilgreind í lið 4.2.1 (stuðull α_1).

Formúlan fyrir leiðréttingu afls er sem hér segir:

$$P_0 = \alpha_1 \cdot \alpha_2 \cdot P$$

þar sem:

P_0 = leiðrétt afl (þ.e. aflið við viðmiðunarskilyrði, mælt við enda sveifarássins)

α_1 = leiðréttingarstuðullinn fyrir viðmiðunarskilyrði í andrúmslofti

α_2 = leiðréttingarstuðullinn fyrir skilvirkni yfirfærslunnar

P = mælt afl (afl sem er athugað).“

c) Í stað liðar 4.3 í 1. viðbæti komi eftirfarandi:

„4.3. Ákvörðun leiðréttingarstuðla

4.3.1. Ákvörðun á stuðlinum α_2

— Fari mæling fram á úttakshlið sveifarássins er stuðullinn jafnt og 1.

— Fari mæling ekki fram á úttakshlið sveifarássins er stuðullinn reiknaður út með formúlunni:

$$\alpha_2 = \frac{1}{n_t}$$

þar sem n_t er skilvirkni yfirfærslunnar milli sveifarássins og mælingarstaðarins.

Þessi yfirfærsluskilvirkni n_t er ákvörðuð með útkomu (margföldun) úr skilvirkni n_j fyrir hvern yfirfærsluihlut:

$$n_t = n_1 \cdot n_2 \cdot \dots \cdot n_j$$

Skilvirknin n_j fyrir hvern yfirfærsluihlut er sýnd í eftirfarandi töflu.

Gerð		Skilvirkni
Tannhjól	Sporatannhjól	0,98
	Gormlaga tannhjól	0,97
	Sniðbrúnartannhjól	0,96
Keðja	Rúllukeðja	0,95
	Hljóðlaus keðja	0,98

Gerð		Skilvirkni
Reim	Tannreim	0,95
	Kílreim	0,94
Vökvatengi eða -iðuhitari	Vökvatengi ⁽¹⁾	0,92
	Vökvaíðuhitari ⁽¹⁾	0,92

⁽¹⁾ Ef ekki læst.

4.3.2. Ákvörðun á stuðlinum α_1

4.3.2.1. Skilgreining á eiginleikum T, P_s fyrir leiðréttingarstuðlana α_1

T = alhiti inntakslofts

P_s = loftþrýstingur án raka, mældur í kilópaskölum (kPa), þ.e. heildarloftþrýstingur að fráðregnum vatnsgufuþrýstingi.

4.3.2.2. Stuðull α_1

Leiðréttingarstuðull α_1 fæst með eftirfarandi formúlu:

$$\alpha_1 = \left(\frac{99}{P_s} \right)^{1,2} \cdot \left(\frac{T}{298} \right)^{0,6}$$

Formúlan gildir aðeins ef:

$$0,93 \leq \alpha_1 \leq 1,07$$

Ef farið er út fyrir þessi mörk skal leiðrétt gildið gefið upp og prófunarskilyrðin (hiti og þrýstingur) tilgreind nákvæmlega í prófunarskýrslunni.

⁽¹⁾ Prófanir geta farið fram í hitastýrðum prófunarstofum þar sem hægt er að stjórna skilyrðum í andrúmslofti.“

d) Í 1. viðbæti falli niður liðirnir 4.4 og 4.5,

e) í lið 6.1 í 1. viðbæti komi „3%“ í stað „1,5%“,

f) í lið 3.1.2 í 2. viðbæti, töflu 1, komi eftirfarandi í stað fyrstu setningar í neðanmálgrein ⁽³⁾:

„Vatnskassi, vifta, viftuhlíf, vatnsdæla og hitastillir skulu staðsett þannig á prófunarbekknunum að afstaða hvers þessara hluta til hinna sé, að því marki sem frekast er unnt, sú sama og í ökutækinu. Ef afstaða vatnskassa, viftu, viftuhlífar vatnsdælu og/eða hitastillis er önnur á prófunarbekknun en í ökutækinu skal lýsa afstöðu þessara hluta á prófunarbekknun og skrá hana í prófunarskýrsluna.“

g) Í stað liðar 4.1 í 2. viðbæti komi eftirfarandi:

„4.1. Skilgreining á stuðlum α_1 og α_2

Stuðlar sem mældur snúningskraftur og afl skulu margfaldast með til þess að ákvarða snúningskraft og afl hreyfils að teknu tilliti til skilvirkni yfirfærslu (stuðull α_2) sem er notuð á meðan á prófunum stendur og til að sníða þann snúningskraft og það afl að viðmiðunarskilyrðum í andrúmslofti sem eru tilgreind í lið 4.2.1 (stuðull α_1).

Formúlan fyrir leiðréttingu afls er sem hér segir:

$$P_0 = \alpha_1 \cdot \alpha_2 \cdot P$$

þar sem:

P₀ = leiðrétt afl (þ.e. aflið við viðmiðunarskilyrði, mælt við enda sveifarássins)

α_1 = leiðréttingarstuðullinn fyrir viðmiðunarskilyrði í andrúmslofti

α_2 = leiðréttingarstuðullinn fyrir skilvirkni yfirfærslunnar

P = mælt afl (afl sem er athugað).“

- h) í lið 3.1.3 í 3. viðbæti, töflu 1, komi eftirfarandi í stað fyrstu setningar í neðanmálsgrein (⁵):

„Vatnskassi, vifta, viftuhlíf, vatnsdæla og hitastillir skulu staðsett þannig á prófunarbekknum að afstaða hvers þessara hluta til hinna sé, eftir því sem frekast er unnt, sú sama og í ökutækinu. Ef afstaða vatnskassa, viftu, viftuhlífar vatnsdælu og/eða hitastillis er önnur á prófunarbekknum en í ökutækinu skal lýsa afstöðu þessara hluta á prófunarbekknum og skrá hana í prófunarskýrsluna.“

- i) Í stað liðar 4.1 í 3. viðbæti komi eftirfarandi:

„4.1. **Skilgreining á stuðlum α_d og α_2**

Stuðlar sem mældur snúningskraftur og afl skulu margfaldast með til þess að ákvarða snúningskraft og afl hreyfils að teknu tilliti til skilvirkni yfirfærslu (stuðull α_2) sem er notuð á meðan á prófunum stendur og til að sníða þann snúningskraft og það afl að viðmiðunarskilyrðum í andrúmslofti sem eru tilgreind í lið 4.2.1 (stuðull α_d).

Formúlan fyrir leiðréttingu afls er sem hér segir:

$$P_0 = \alpha_d \cdot \alpha_2 \cdot P$$

þar sem:

P_0 = leiðrétt afl (þ.e. aflið við viðmiðunarskilyrði, mælt við enda sveifarássins)

α_d = leiðréttingarstuðullinn fyrir viðmiðunarskilyrði í andrúmslofti

α_2 = leiðréttingarstuðullinn fyrir skilvirkni yfirfærslunnar (sjá lið 4.3.1 í 2. viðbæti)

P = mælt afl (afl sem er athugað).“

- j) Í stað liðar 4.4 í 3. viðbæti komi eftirfarandi:

„4.4. **Ákvörðun á leiðréttingarstuðlinum α_d (¹)“.**

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/78/EB

2005/EES/16/09

frá 1. október 2002

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 71/320/EBE um samræmingu laga aðildarríkjanna um hemlabúnað á vissum tegundum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

2. gr.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,
með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/116/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 71/320/EBE frá 26. júlí 1971 um samræmingu laga aðildarríkjanna um hemlabúnað á vissum tegundum vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/12/EB ⁽⁴⁾, einkum 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 71/320/EBE er ein sértilskipananna sem fjalla um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE. Af því leiðir að ákvæðin, sem mælt er fyrir um í tilskipun 70/156/EBE og varða kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar í ökutækjum, gilda um tilskipun 71/320/EBE.
- 2) Ekki er talið nauðsynlegt að beita kröfunum varðandi viðurkenningu á hemlaborðasamstæðum til endurnýjunar fyrir eftirmarkað þegar um er að ræða samstæður sem eru notaðar við viðurkenningu hemlakerfisins, að því tilskildu að unnt sé að bera kennsl á slíkar samstæður í samræmi við kröfur þessarar tilskipunar.
- 3) Nauðsynlegt er að skýra það hvernig tilskipun 71/320/EBE er beitt á hemlaborðasamstæður til endurnýjunar fyrir eftirmarkað m.t.t. merkingar og pökkunar. Gera þarf greinarmun á sams konar hemlaborðasamstæðum til endurnýjunar og eru í upprunalega búnaðinum sem er notaður í tiltekið ökutæki og þeim sem eru það ekki.
- 4) Breyta ber tilskipun 71/320/EBE til samræmis við þetta.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Ákvæðum I., IX. og XV. viðauka við tilskipun 71/320/EBE er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

Frá og með 1. janúar 2003 skulu aðildarríkin ekki, af ástæðum er varða hemlakerfi ökutækja, banna að hemlaborðar til endurnýjunar séu seldir eða teknir í notkun ef þeir eru í samræmi við kröfur tilskipunar 71/320/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

3. gr.

1. Frá og með 1. júní 2003 geta aðildarríkin, af ástæðum er varða hemlakerfi ökutækja, bannað að hemlaborðar til endurnýjunar séu seldir eða teknir í notkun ef þeir eru ekki í samræmi við kröfur tilskipunar 71/320/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. skulu aðildarríkin leyfa að hemlaborðar til endurnýjunar séu seldir eða teknir í notkun ef þeir eru ætlaðir í gerðir ökutækja sem fengu gerðarviðurkenningu áður en tilskipun 71/320/EBE öðlaðist gildi, eins og henni var breytt með tilskipun 98/12/EB, og með því skilyrði að þeir brjóti ekki í bága við ákvæði fyrri gerðar af tilskipun 71/320/EBE, eins og henni var breytt með tilskipun 98/12/EB, sem voru í gildi þegar ökutækin voru tekin í notkun. Í þessum hemlaborðum má undir engum kringumstæðum vera asbest.

4. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að þessari tilskipun eigi síðar en 31. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 267, 4.10.2002, bls. 23. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 18, 21.1.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 202, 6.9.1971, bls. 37.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 81, 18.3.1998, bls. 1.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 1. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á viðaukanum við tilskipun 71/320/EBE:

1. Í 2. lið I. viðauka bætist við eftirfarandi liðir, 2.3 til 2.3.4:

- „2.3. Hemlaborðar og hemlaborðasamstæður.
- 2.3.1. Hemlaborðasamstæður, sem koma í stað útslitinna íhluta, skulu samrýmast kröfunum í XV. viðauka að því er varðar þá flokka ökutækja sem eru tilgreindir í lið 1.1 í XV. viðauka.
- 2.3.2. Þegar hemlaborðasamstæður eru af gerð sem fellur undir lið 1.2 í viðbætinum við IX. viðauka og eru ætlaðar til að setja þær í ökutæki/ás/hemil, sem viðeigandi gerðarviðurkenningarskjal á við um, þurfa þær ekki að vera í samræmi við XV. viðauka að því tilskildu að þær uppfylli kröfurnar sem koma fram í liðum 2.3.2.1 til 2.3.2.2.
- 2.3.2.1. Merkingar.
- Á hemlaborðasamstæðum skulu a.m.k. vera upplýsingar um eftirfarandi:
- 2.3.2.1.1. Nafn eða vörumerki framleiðanda ökutækisins og/eða íhlutarins.
- 2.3.2.1.2. Tegund og einkennandi hlutanúmer hemlaborðasamstæðunnar eins og það er skráð í upplýsingunum sem getið er um í lið 2.3.4.
- 2.3.2.2. Pökkun.
- Hemlaborðasamstæðunum skal pakkað í ásættum í samræmi við eftirfarandi kröfur:
- 2.3.2.2.1. Hver pakki skal vera innsiglaður og þannig gerður að það sjáist ef hann hefur verið opnaður.
- 2.3.2.2.2. Á hverjum pakka skal sjást a.m.k.:
- 2.3.2.2.2.1. Hve margar hemlaborðasamstæður eru í honum.
- 2.3.2.2.2.2. Nafn eða vörumerki framleiðanda ökutækisins og/eða íhlutarins.
- 2.3.2.2.2.3. Tegund og einkennandi hlutanúmer hemlaborðasamstæðunnar (eða samstæðnanna) eins og það er skráð í upplýsingunum sem getið er um í lið 2.3.4.
- 2.3.2.2.2.4. Hlutanúmer ásættsins eins og það er skráð í upplýsingunum sem getið er um í lið 2.3.4.
- 2.3.2.2.2.5. Nægar upplýsingar til að kaupandinn geti borið kennsl á ökutækin/ásana/hemlana sem innihaldið er viðurkennt fyrir.
- 2.3.2.2.3. Í hverjum pakka skulu vera leiðbeiningar um ísetningu með sérstakri tilvísun í aukahluti og upplýsingar sem gefa til kynna að hemlaborðasamstæðurnar skuli settar í í ásættum.
- 2.3.2.2.3.1. Leiðbeiningar um ísetningu mega líka vera í sérstökum, gagnsæjum umbúðum hjá pakkanum sem hemlaborðasamstæðurnar eru í.
- 2.3.3. Hemlaborðasamstæður, sem eru afhentar framleiðanda ökutækis eingöngu til að nota við samsetningu ökutækisins, þurfa ekki að samrýmast kröfunum sem koma fram í liðum 2.3.2.1 og 2.3.2.2 hér að framan.
- 2.3.4. Framleiðandi ökutækisins skal veita tæknimönnum og/eða viðurkenningaryfirvaldi nauðsynlegar upplýsingar í rafrænu formi sem tengja saman viðeigandi hlutanúmer og gerðarviðurkenningarskjölin.

Þessar upplýsingar skulu ná yfir:

- tegund og gerð ökutækis
- tegund og gerð hemlaborða
- hlutanúmer og fjölda hemlaborðasamstæðna
- hlutanúmer ásættsins
- gerðarviðurkenningarnúmer hemlakerfis viðkomandi ökutækisgerðar.“

2. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. viðbæti IX. viðauka:
- a) Eftirfarandi komi í stað fyrstu línu EB-gerðarviðurkenningarvottorðsins:
- „Tilkynning (*) um
-
- (*) Ef umsækjandi um viðurkenningu skv. XV. viðauka við tilskipun 71/320/EBE óskar eftir því skal gerðarviðurkenningaryfirvald veita upplýsingarnar sem um getur í 3. viðbæti IX. viðauka við tilskipun 71/320/EBE. Þessar upplýsingar skulu þó ekki veittar í öðrum tilgangi en fyrir viðurkenningu skv. XV. viðauka við tilskipun 71/320/EBE.
- b) Í viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorðið komi eftirfarandi í stað liða 1.2, 1.2.1 og 1.2.2:
- „1.2. Hemlaborðar
- 1.2.1. Hemlaborðar prófaðir samkvæmt öllum viðeigandi fyrirmælum í II. viðauka
- 1.2.1.1. Tegund og gerð hemlaborða
- 1.2.2. Aðrir hemlaborðar prófaðir skv. XII. viðauka:
- 1.2.2.1. Tegund og gerð hemlaborða:“
3. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á XV. viðauka:
- a) Í stað liðar 6.1 komi eftirfarandi:
- „Hemlaborðasamstæður til endurnýjunar, sem eru í samræmi við gerð sem hefur verið viðurkennd í samræmi við þessa tilskipun, skulu pakkaðar sem ásætt.“
- b) Í stað liðar 6.3.4 komi eftirfarandi:
- „nægar upplýsingar til að kaupandinn geti borið kennsl á ökutækin/ásana/hemlana sem innihaldið er viðurkennt fyrir.“
-

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/80/EB

2005/EES/16/10

frá 3. október 2002

um aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 70/220/EBE varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvöðnum þeirra ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/116/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/220/EBE frá 20. mars 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi ráðstafanir gegn loftmengun frá vélknúnum ökutækjum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/100/EB ⁽⁴⁾, einkum 5. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun 70/220/EBE er ein sértilskipananna sem fjalla um gerðarviðurkenningaraðferð Bandalagsins sem var tekin upp með tilskipun 70/156/EBE.
- 2) Með tilskipun 70/220/EBE var tekin upp aðferð til að athuga samræmi ökutækja sem eru í notkun. Ákveða skal hvers konar upplýsingar framleiðandinn þarf að taka saman og leggja fram sem grunn fyrir rannsókn gerðarviðurkenningaryfirvalds á því hvort ökutækið sé í samræmi við kröfur tilskipunar 70/220/EBE allan þann tíma sem því er ætlað að endast. Hafa skal fullmótaða skilgreiningu á því hvenær ökutæki telst vera „mjög mengandi“, þegar dæmigert úrtak ökutækja af tiltekinni gerð er sett í prófun, og tölfræðilega greiningu sem staðfestir mengunarvarnagetu þeirrar gerðar sem um er að ræða.
- 3) Gera skal tæknilegar ráðstafanir þegar endurnýjunarhvarfakútar eru gerðarviðurkenndir sem aðskildar tæknieiningar til að tryggja bæði mengunarvarnargetu þeirra og, ef við á, að þeir samrýmist innbyggðu greiningarkerfi ökutækisins sem þeir eru hannaðir fyrir. Til að auðvelda framfylgd í aðildarríkjunum

skal setja reglur um merkingu á bæði endurnýjunarhvarfakútum og upprunalegum endurnýjunarhvarfakútum og þökkun þeirra. Einnig skal setja fram beiðni um viðbótarupplýsingar um hvarfakúta til endurnýjunar sem voru framleiddir og settir í umferð í Bandalaginu fyrir gildistöku þessarar tilskipunar.

- 4) Í tilskipun 70/220/EBE voru sett fram ákvæði um innbyggð greiningarkerfi. Til að tryggja að þróun íhluta til endurnýjunar, sem skipta miklu máli fyrir rétta virkni innbyggða greiningarkerfisins, takmarkist ekki af því að viðeigandi upplýsingar, sem tengjast innbyggða greiningarkerfinu, séu óaðgengilegar skal setja forskriftir þar sem þess er krafist að framleiðandi ökutækisins geri slíkar viðeigandi upplýsingar aðgengilegar gerðarviðurkenningaryfirvaldinu.
- 5) Tækniröfurnar varðandi það hvernig fara skuli með vísbendingar um bilun eru skýrðar þannig að það skuli teljast bilun ef farið er yfir viðmiðunarmörk innbyggða greiningarkerfisins eða ef innbyggða greiningarkerfið uppfyllir ekki grundvallarkröfur þessarar tilskipunar um vöktun.
- 6) Einnig er nauðsynlegt að gera tilteknar breytingar á meðferð upplýsinga er varða innbyggða greiningarkerfið svo að hægt sé að meðhöndla sérstaklega ökutæki sem eru knúin bensíni annars vegar og gasi hins vegar.
- 7) Vegna þess hve skammur tími er til stefnu fram til 1. janúar 2003, en þá eiga allar nýjar gerðir gasknúinna ökutækja að vera komnar með innbyggt greiningarkerfi, er nauðsynlegt að leyfa gerðarviðurkenningu á gasknúnum ökutækjum með tiltölulega fáum, minniháttar annmörkum sem kunna að koma fram við gerðarviðurkenningu eða áður en hún fer fram. Gerðarviðurkenningaryfirvald getur einnig rýmkað gerðarviðurkenningavottorð fyrir ökutæki, sem þegar hafa verið gerðarviðurkennd, í þeim tilvikum þar sem annmarkar í innbyggða greiningarkerfinu finnast síðar í ökutækjum sem tekin hafa verið í notkun. Slíka rýmkun skal ekki gefa út ef vöktunarfærni kerfisins er engin. Tilgreina ber frest til að lagfæra annmarka sem gerðarviðurkenningaryfirvöld hafa leyft í ökutækjum sem framleidd verða í framtíðinni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 291, 28.10.2002, bls. 20. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 41/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 4.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 18, 21.1.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 76, 6.4.1970, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 16, 18.1.2002, bls. 32.

- 8) Uppfæra skal tilskipun 70/220/EBE svo að tekið sé tillit til tækniframfara, einkum hinna nýju skilgreininga á staðlaðri villugreiningarkóðum, villugreiningarkóðum sem eru sniðnir að tilteknum

framleiðendum og nýju sextándakóðunum og einnig ISO-staðli 15031-6 og SAE-staðli J2012 sem hafa verið uppfærðir.

- 9) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/70/EB frá 13. október 1998 um gæði bensins og díseldsneytis og breytingu á tilskipun ráðsins 93/12/EBE⁽⁵⁾, eins og henni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/71/EB⁽⁶⁾, er gerð sú krafa að brennisteinsinnihald í eldsneyti fyrir bensín- og dísilhreyfla, sem er til sölu í Bandalaginu frá og með 1. janúar 2005, skuli að hámarki vera 50 mg/kg (milljónarhlutar). Endurskilgreina skal viðmiðunareldsneyti, sem er notað við gerðarviðurkenningarprófun á ökutæki m.t.t losunarmarkna, sem eiga að gilda frá árinu 2005, svo að það endurspegli betur, ef við á, brennisteins-, arómat- og súrefnisinnihald í bensín- og díseldsneyti sem verður á markaði frá og með árinu 2005 og sem verður notað í ökutækjum með fullkomnu mengunarvarnarkerfi eða beinni inn-sprautun í bensínhreyfla.
- 10) Breyta ber tilskipun 70/220/EBE til samræmis við þetta.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Eftirfarandi komi í stað 1. gr. tilskipunar 70/220/EBE:

„1. gr.

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „ökutæki“: öll ökutæki eins og þau eru skilgreind í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE,
- b) „ökutæki, knúin fljótandi jarðolíugasi (LPG) eða jarðgasi (NG)“: ökutæki með sérstökum búnaði sem gerir kleift að knýja þau með fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi. Hægt er að hanna og smíða ökutæki fyrir fljótandi jarðolíugas eða jarðgas á þann hátt að þau megi knýja með einni eða tveimur tegundum eldsneytis,
- c) „ökutæki, knúin einni tegund eldsneytis“: ökutæki sem fyrst og fremst eru hönnuð fyrir fasta notkun á fljótandi jarðolíu eða jarðgasi en geta einnig haft bensínkerfi til að nota í neyðartilvikum eða

eingöngu til að ræsa ökutækið ef bensíngeymirinn tekur ekki meira en 15 lítra af bensíni,

- d) „ökutæki sem knýja má með tveimur tegundum eldsneytis“: ökutæki sem hægt er að knýja ýmist með bensíni, eða með fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi“.

2. Ákvæðum I., II, III. og IX. viðauka, IX. viðauka a, X., XI. og XIII. viðauka er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Ef ökutækin eru í samræmi við kröfur tilskipunar 70/220/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, skulu aðildarríkin, frá og með 1. júlí 2003, ekki:

- a) synja um EB-gerðarviðurkenningu á grundvelli 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, eða

- b) synja um innlenda gerðarviðurkenningu, eða

- c) banna að ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun á grundvelli 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

2. Ef ný gerð ökutækis er ekki, hinn 1. júlí 2003, í samræmi við ákvæði tilskipunar 70/220/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, skulu aðildarríkin ekki lengur veita:

- a) EB-gerðarviðurkenningu á grundvelli 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, eða

- b) innlenda gerðarviðurkenningu.

Aðildarríkin geta þó haldið áfram að veita gerðarviðurkenninguna, sem um getur í a-lið, þegar 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 70/156/EBE gildir.

3. Ef ökutækin eru ekki í samræmi við ákvæði tilskipunar 70/220/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, skulu aðildarríkin:

- a) líta á samræmisvottorð, sem fylgja nýjum ökutækjum samkvæmt tilskipun 70/156/EBE, sem ógild að því er varðar 1. mgr. 7. gr. þeirrar tilskipunar, og

- b) neita að skrá, selja eða taka í notkun ný ökutæki, sem ekki fylgir gilt samræmisvottorð samkvæmt tilskipun 70/156/EBE, nema unnt sé að skírskota til ákvæða 2. mgr. 8. gr. tilskipunar 70/156/EBE,

4. Ákvæði 3. mgr. gilda frá og með 1. janúar 2006 um:

- a) ökutæki í flokki M, að undanskildum ökutækjum með hámarks massa yfir 2 500 kg, og

- b) ökutæki í I. undirflokki í flokki N₁.

⁽⁵⁾ Stjóð. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58.

⁽⁶⁾ Stjóð. EB L 287, 14.11.2000, bls. 46.

Ákvæði 3. mgr. gilda frá og með 1. janúar 2007 um:

a) ökutæki í II. og III. undirflokki í flokki N₁ samkvæmt skilgreiningu í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka við tilskipun 70/220/EBE, og

b) ökutæki í flokki M með hámarks massa yfir 2 500 kg.

3. gr.

1. Með tilliti til nýrra endurnýjunarhvarfakúta, sem setja á í ökutæki sem hafa verið gerðarviðurkennd í samræmi við tilskipun 70/220/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, skulu aðildarríkin, frá og með 1. júlí 2003, ekki:

a) synja um EB-gerðarviðurkenningu á grundvelli 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE, eða

b) banna að þeir séu seldir og settir í ökutæki.

2. Frá og með 1. júlí 2003 skulu aðildarríkin ekki lengur gefa út EB-gerðarviðurkenningu skv. 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE fyrir nýjan endurnýjunarhvarfakút, nema hann sé af gerð sem er gerðarviðurkennd í samræmi við tilskipun 70/220/EBE eins og henni er breytt með þessari tilskipun.

3. Aðildarríkin skulu áfram leyfa að endurnýjunarhvarfakútar, sem hafa verið gerðarviðurkenndir sem aðskildar tækieiningar fyrir gildistöku tilskipunarinnar, séu seldir og settir í ökutæki sem er þegar í notkun.

4. gr.

Fyrir 1. júlí 2005 skulu framleiðendur sjá til þess að viðbótarupplýsingar séu veittar, annaðhvort beint til sölu-aðila eða dreifingaraðila, um alla, nýja hvarfakúta til endurnýjunar sem hafa verið settir í sölu í ESB fyrir gildistöku þessarar tilskipunar og sem uppfylla ekki á annan hátt kröfurnar sem mælt er fyrir um í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/77/EB⁽⁷⁾.

Viðbótarupplýsingarnar, sem um getur í fyrstu málsgrein, skulu vera í samræmi við skilyrðin sem mælt er fyrir um í 7. lið XIII. viðauka við þessa tilskipun.

5. gr.

Frá og með gildistöku þessarar tilskipunar gilda ákvæðin í 7. lið I. viðauka við tilskipun 70/220/EBE, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, einkum með tilliti til samræmis ökutækja í notkun, um öll ökutæki sem hafa verið gerðarviðurkennd samkvæmt kröfunum í tilskipun 70/220/EBE eins og henni var breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/69/EB⁽⁸⁾ eða síðari breytingartilskipunum.

6. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáráðfyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. maí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 1. júní 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

7. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

8. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 286, 23.10.1998, bls. 34.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 1.

VIDAUKI

BREYTINGAR Á I., II., III. OG IX. VIDAUKA, IX. VIDAUKA a, OG X., XI. OG XIII. VIDAUKA VIÐ TILSKIPUN 70/220/EBE**A. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. viðauka:**

1. Í 1. lið verði síðast málsliður svohljóðandi:

„Þessi tilskipun gildir einnig um aðferðina við EB-gerðarviðurkenningu hvarfakúta til endurnýjunar sem aðskilinna tæknieininga sem setja á í ökutæki í flokkum M₁ og N₁.“

2. Liðir 2.17 og 2.18 verði sem hér segir og eftirfarandi komi í stað liðar 2.19:

„2.17. „upprunalegur hvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta sem gerðarviðurkenning ökutækisins nær yfir og sem er tilgreindur í lið 1.10 í viðbætinum við X. viðauka við þessa tilskipun.

2.18. „endurnýjunarhvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta sem eiga að koma í stað upprunalegs hvarfakúts í ökutæki, sem er viðurkennt samkvæmt tilskipun 70/220/EBE, og sem hægt er að viðurkenna sem aðskilda tæknieiningu eins og skilgreint er í d-lið 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 70/156/EBE.

2.19. „upprunalegur endurnýjunarhvarfakútur“: hvarfakútur eða samstæða hvarfakúta af gerð sem er tilgreind í lið 1.10 í viðbætinum við X. viðauka við þessa tilskipun en er sett á markað sem aðskilin tæknieining af handhafa gerðarviðurkenningar ökutækisins.“

3. Eftirfarandi komi í stað liðar 3.2 :

„3.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu, sem varðar losun gegnum útblástursrör, losun við uppgufun, endingu og innbyggða greiningarkerfið, er að finna í II. viðauka. Upplýsingarnar, sem koma fram í lið 3.2.12.2.8.6 í II. viðauka, eiga að vera í 2. viðbæti við EB-gerðarviðurkenningarvottorðið „upplýsingar um innbyggða greiningarkerfið“ í X. viðauka.“

4. Eftirfarandi komi í stað liðar 5.2.2 :

„5.2.2. Eftirfarandi prófanir skulu gerðar á ökutækjum með rafkveikjuhreyfli sem eru knúin með fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi (gerð fyrir eina eða tvær tegundir eldsneytis):

Prófun I (sannprófun á meðallosun gegnum útblástursrör eftir kaldræsingunni),

Prófun II (losun kolsýrings í lausagangi),

Prófun III (losun lofttegunda frá sveifarhúsi),

Prófun IV (losun við uppgufun) ef við á,

Prófun V (ending mengunarvarnarbúnaðar),

Prófun VI (sannprófun á meðallosun kolsýrings og vetniskolefna gegnum útblástursrör við lágan umhverfishita eftir kaldræsingunni) ef við á,

prófun innbyggða greiningarkerfisins ef við á.“

5. Í stað töflu I.5.2 komi eftirfarandi:

„Gerðarviður- kenningar- prófun	Ökutæki í flokkum M og N með rafkveikjuhreyfli			Ökutæki í flokkum M ₁ og N ₁ með þjöppukveikjuhreyfli
	Ökutæki knúin bensíni	Ökutæki, knúin tveimur tegundum eldsneytis	Ökutæki, knúin einni tegund eldsneytis	
Prófun I	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	Já (prófun með báðum tegundum eldsneytis) (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)
Prófun II	Já	Já (prófun með báðum tegundum eldsneytis)	Já	—
Prófun III	Já	Já (prófun með bensíni eingöngu)	Já	—
Prófun IV	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	Já (prófun með bensíni eingöngu) (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	—	—
Prófun V	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	Já (prófun með bensíni eingöngu) (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)
Prófun VI	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t)	Já (hámarksmassi ≤ 3,5 t) (prófun með bensíni eingöngu)	—	—
Rýmkun	6. liður	6. liður	6. liður	6. liður; M ₂ og N ₂ með viðmiðunarmassa ≤ 2 840 kg ⁽¹⁾
Innbyggð greiningarkerfi	Já, í samræmi við lið 8.1.1 eða 8.4	Já, í samræmi við lið 8.1.2 eða 8.4	Já, í samræmi við lið 8.1.2 eða 8.4	Já, í samræmi við lið 8.2, 8.3 eða 8.4

⁽¹⁾ Framkvæmdastjórnin skal athuga frekar hvort rýmka beri gerðarviðurkenningarprófunina þannig að hún nái til ökutækja í flokkum M₂ og N₂ með 2 840 kg viðmiðunarmassa eða minna og leggja fram tillögur, eigi síðar en árið 2004, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. tilskipunar 70/156/EBE að því er varðar ráðstafanir sem eiga að koma til framkvæmda árið 2005.“

6. Í 1. nmgr. við lið 5.3.7.3 eru eftirfarandi breytingar gerðar á stuðlunum fyrir Hcv og Ocv:

„Hcv = Frumeindahlutfall vetnis og kolefnis [1,73], fyrir fljótandi jarðolíugas [2,53], fyrir jarðgas [4,0]

Ocv = Frumeindahlutfall súrefnis og kolefnis [0,02], fyrir fljótandi jarðolíugas [núll], fyrir jarðgas [núll].“

7. Í stað liðar 5.3.8 komi eftirfarandi:

„5.3.8. Endurnýjunarhvarfakútar og upprunalegir endurnýjunarhvarfakútar

5.3.8.1. Endurnýjunarhvarfakútar, sem setja á í EB-gerðarviðurkennd ökutæki, skulu prófaðir í samræmi við XIII. viðauka.

- 5.3.8.2. Upprunalegir endurnýjunarhvarfakútar af gerð, sem fellur undir lið 1.10 í viðbætinum við X. viðauka, sem eru ætlaðir til að setja í ökutæki sem viðeigandi gerðarviðurkenningarskjal á við um, þurfa ekki að vera í samræmi við XIII. viðauka við þessa tilskipun, að því tilskildu að þeir uppfylli kröfurnar sem koma fram í liðum 5.3.8.2.1 og 5.3.8.2.2.

5.3.8.2.1. Merking

Á upprunalegum endurnýjunarhvarfakútum skulu a.m.k. vera upplýsingar um eftirfarandi:

- 5.3.8.2.1.1. Nafn eða vörumerki framleiðanda ökutækisins.

- 5.3.8.2.1.2. Tegund og einkennandi hlutanúmer upprunalega endurnýjunarhvarfakútsins eins og það er skráð í upplýsingunum sem getið er um í lið 5.3.8.3.

5.3.8.2.2. Upplýsingar

Upprunalegum endurnýjunarhvarfakútum skulu fylgja upplýsingar um eftirfarandi:

- 5.3.8.2.2.1. Nafn eða vörumerki framleiðanda ökutækisins.

- 5.3.8.2.2.2. Tegund og einkennandi hlutanúmer upprunalega endurnýjunarhvarfakútsins eins og það er skráð í upplýsingunum sem getið er um í lið 5.3.8.3.

- 5.3.8.2.2.3. Ökutæki, sem upprunalegur endurnýjunarhvarfakútur er viðurkenndur fyrir skv. lið 1.10 í viðbætinum við X. viðauka, þ.m.t., ef við á, merking sem sýnir hvort upprunalegi endurnýjunarhvarfakúturinn hentar til að vera settur í ökutæki sem er búið innbyggðu greiningarkerfi.

- 5.3.8.2.2.4. Leiðbeiningar um ísetningu ef þörf krefur.

- 5.3.8.2.2.5. Þessar upplýsingar skulu veittar:

- annaðhvort í bæklingi sem fylgir með upprunalega endurnýjunarhvarfakútnum, eða
- á umbúðunum sem upprunalegi endurnýjunarhvarfakúturinn er seldur í, eða
- með öðru móti sem við á.

Í öllum tilvikum verður að vera hægt að ganga að upplýsingunum í vörulista með vörunni sem framleiðandi dreifir á sölustaði.

- 5.3.8.3. Framleiðandi ökutækisins skal veita tækniþjónustunni og/eða viðurkenningaryfirvaldi nauðsynlegar upplýsingar í rafrænu formi sem tengja saman viðeigandi hlutanúmer og gerðarviðurkenningar-skjölín.

Þessar upplýsingar skulu ná yfir:

- tegund og gerð ökutækis,
- tegund og gerð upprunalega endurnýjunarhvarfakútsins,
- hlutanúmer upprunalega endurnýjunarhvarfakútsins,
- gerðarviðurkenningarnúmer viðkomandi ökutækisgerðar.“

8. Í stað liðar 7.1.1 komi eftirfarandi:

- „7.1.1. Gerðarviðurkenningaryfirvöld gera úttekt á samræmi ökutækja í notkun á grundvelli viðeigandi upplýsinga frá framleiðanda og með aðferðum, líkum þeim sem eru skilgreindar í 1. og 2. mgr. 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE og 1. og 2. lið í X. viðauka við þá tilskipun.

Mynd I.8 og I.9 í 4. viðbæti við þennan viðauka sýnir aðferðina við athugun á samræmi ökutækja í notkun.

7.1.1.1. Færibreytur sem skilgreina hóp ökutækja í notkun

Hóp ökutækja í notkun má skilgreina út frá grundvallarhönnunarfæribreytum sem skulu vera sameiginlegar með ökutækjum innan hópsins. Því er hægt að líta svo á að þær gerðir ökutækja sem eiga a.m.k. sameiginlegar færibreyturnar, sem lýst er hér á eftir, eða innan tilgreindra vikiðmarka, tilheyri sama hópi ökutækja í notkun:

- brunaaðferð (tvíengishreyfill, fjörgengishreyfill, hverfistimplahreyfill),
- fjöldi strokka,
- fyrirkomulag strokkstykkis (röð, V-lögun, geislalögun, liggjandi, annað). Ekki eru settar viðmiðanir um halla og legu strokkanna),
- aðferð við eldsneytismötun hreyfils (þ.e. óbein eða bein innsprautun),
- gerð kælikerfis (loft, vatn, olía),
- loftinntaksaðferð (innsog/þrýstingsstjórnun),
- eldsneyti sem hreyfillinn er gerður fyrir (bensín, dísilolía, jarðgas, fljótandi jarðolíugas o.s.frv.). Ökutæki, sem hægt er að knýja með tveimur tegundum eldsneytis, má flokka með ökutækjum sem eru gerð fyrir eina af viðkomandi tegundum eldsneytis, svo fremi að ein eldsneytistegund sé þeim sameiginleg,
- tegund hvarfakúts (þrívirkur hvarfakútur eða aðrar tegundir),
- gerð agnasiu (með eða án),
- endurnýting útblásturslofts (með eða án),
- sprengirými stærsta hreyfilsins í hópnum að fráðregnum 30%.

7.1.1.2. Gerðarviðurkenningaryfirvald mun gera úttekt á samræmi ökutækja í notkun á grundvelli upplýsinga sem framleiðandinn veitir. Þessar upplýsingar skulu ná yfir en takmarkast ekki við eftirfarandi:

7.1.1.2.1. Nafn og heimilisfang framleiðanda.

7.1.1.2.2. Nafn, heimilisfang, síma- og símbréfanúmer og tölvupóstfang viðurkennds fulltrúa hans á þeim sviðum sem upplýsingar framleiðanda ná yfir.

7.1.1.2.3. Tegundarheiti ökutækja sem upplýsingar framleiðanda ná yfir.

7.1.1.2.4. Ef við á, skrá yfir gerðir ökutækja sem upplýsingar framleiðanda ná yfir, þ.e. hóp ökutækja í notkun í samræmi við lið 7.1.1.1.

7.1.1.2.5. Kóða verksmiðjunúmers ökutækis sem gilda um þessar gerðir ökutækja í hópi ökutækja í notkun (forskeyti verksmiðjunúmers).

7.1.1.2.6. Númer gerðarviðurkenninga sem gilda um þessi ökutæki innan hóps ökutækja í notkun, þ.m.t., ef við á, númer allra rýmkana og leiðréttinga og/eða afturkallana (endursmiði).

7.1.1.2.7. Upplýsingar um rýmkanir og leiðréttingar og/eða afturkallanir á gerðarviðurkenningu ökutækja sem upplýsingar framleiðanda ná yfir (ef gerðarviðurkenningaryfirvald óskar eftir því).

7.1.1.2.8. Tímabilið þegar upplýsingar framleiðanda var aflað.

7.1.1.2.9. Framleiðslutími ökutækisins sem upplýsingar framleiðanda ná yfir (þ.e. ökutæki sem eru framleidd á almanaksárinu 2001).

- 7.1.1.2.10. Aðferð framleiðanda við athugun á samræmi ökutækja í notkun, þ.m.t.:
- 7.1.1.2.10.1. Aðferð til að staðsetja ökutækið.
- 7.1.1.2.10.2. Viðmiðanir fyrir val og höfnun ökutækja.
- 7.1.1.2.10.3. Mismunandi prófanir og málsmeðferð í áætluninni.
- 7.1.1.2.10.4. Viðmiðanir fyrir samþykki eða höfnun framleiðanda á hópi ökutækja í notkun.
- 7.1.1.2.10.5. Landsvæði þar sem framleiðandi hefur safnað upplýsingum.
- 7.1.1.2.10.6. Stærð úrtaks og áætlun um sýnatöku.
- 7.1.1.2.11. Niðurstöður framleiðanda úr athugun á samræmi ökutækja í notkun, þ.m.t.:
- 7.1.1.2.11.1. Upplýsingar um ökutæki sem áætlunin nær yfir (hvort sem þau eru prófuð eða ekki).
Upplýsingarnar skulu ná yfir eftirfarandi:
- tegundarheiti,
 - verksmiðjunúmer ökutækis,
 - skráningarnúmer ökutækis,
 - framleiðsludag,
 - notkunarsvæði (ef það er vitað),
 - hjólbarða á ökutækinu.
- 7.1.1.2.11.2. Ástæður fyrir því að hafna ökutæki í úrtakinu.
- 7.1.1.2.11.3. Fyrri þjónusta við hvert ökutæki í úrtakinu (einnig öll endursmíði).
- 7.1.1.2.11.4. Fyrri viðgerðir á hverju ökutæki í úrtakinu (ef það er vitað).
- 7.1.1.2.11.5. Prófunargögn, þ.m.t.:
- dagsetning prófunar,
 - prófunarstaður,
 - fjarlægð sem mælist á kílómetramæli ökutækisins,
 - forskriftir fyrir prófunareldsneyti (þ.e. viðmiðunareldsneyti eða markaðseldsneyti),
 - prófunarskilyrði (hitastig, raki, tregðumassi aflmælis),
 - stilling aflmælis (þ.e. aflstilling),
 - prófunarniðurstöður (úr a.m.k. þremur mismunandi ökutækjum í hverjum hópi).
- 7.1.1.2.12. Skrár yfir villuboð frá innbyggða greiningarkerfinu.“

9. Í stað liðar 7.1.2 komi eftirfarandi:

- „7.1.2. Upplýsingarnar, sem framleiðandinn safnar, skulu vera nægilega ítarlegar til að tryggja að unnt sé að meta nothæfi ökutækja í notkun við eðlileg notkunarskilyrði, sbr. skilgreiningu í lið 7.1, og með þeim hætti að þær gefi rétta mynd af landfræðilegri markaðssókn framleiðanda.

Að því er varðar þessa tilskipun ber framleiðandanum ekki skylda til að láta fara fram úttekt á samræmi ökutækjagerðar í notkun ef hann getur fært sönnur á það gagnvart gerðarviðurkenningaryfirvaldinu að árleg sala þeirrar ökutækjagerðar sé innan við 5000 eintök á ári í Bandalaginu.“

10. Í stað liðar 7.1.7 komi eftirfarandi: Liðir 7.1.7.1 til 7.1.7.5 haldast óbreyttir:

„7.1.7. Á grundvelli úttektarinnar, sem um getur í lið 7.1.1, skal gerðarviðurkenningaryfirvald annaðhvort:

- ákvarða að samræmi ökutækjagerðar í notkun eða ökutækjahóps í notkun sé fullnægjandi og grípa ekki til frekari aðgerða,
- ákvarða að upplýsingar frá framleiðanda séu ófullnægjandi til að unnt sé að komast að niðurstöðu og óska eftir því að framleiðandinn leggi fram frekari upplýsingar eða prófunargögn, eða
- ákvarða að samræmi ökutækjagerðar eða -gerða í notkun, sem eru hluti af ökutækjahópi í notkun, sé ófullnægjandi og láta í framhaldi af því prófa ökutækin í samræmi við 3. viðbæti við þennan viðauka.

Hafi framleiðandi haft leyfi til að gera ekki úttekt á tiltekinni gerð ökutækja, í samræmi við lið 7.1.2, getur gerðarviðurkenningaryfirvaldið látið prófa þá ökutækjagerð í samræmi við 3. viðbæti við þennan viðauka.“

11. Í stað liðar 2.6 í 3. viðbæti komi eftirfarandi:

„2.6. Blýinnihald og brennisteinsinnihald eldsneytissýnis úr eldsneytisgeymi ökutækisins skal vera í samræmi við gildandi reglur, sem mælt er fyrir um í tilskipun 98/70/EB (*), og ekki mega neinar vísendingar finnast um að rangt eldsneyti sé notað. Prófanir má gera í útblástursröri o.s.frv.

(*) Stjtið. EB L 350, 28.12.1998, bls. 58.“

12. Í stað liðar 6.1 í 3. viðbæti komi eftirfarandi:

„6.1. Ef í ljós kemur að fleiri en eitt ökutæki eru mjög mengandi og annaðhvort,

- uppfylla skilyrðin sem eru sett í lið 3.2.3 í 4. viðbæti og bæði gerðarviðurkenningaryfirvaldið og framleiðandinn eru sammála um að sama ástæða sé fyrir of mikilli losun mengunar, eða
- uppfylla skilyrðin sem eru sett í lið 3.2.4 í 4. viðbæti og gerðarviðurkenningaryfirvaldið hefur ákvarðað að sama ástæða sé fyrir of mikilli losun mengunar,

skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið óska eftir því að framleiðandinn leggi fram áætlun um ráðstafanir til að ráða bót á því sem á skortir til að búnaðurinn uppfylli kröfur.“

13. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 4. viðbæti við I. viðauka:

a) Í stað 3. liðar komi eftirfarandi:

„3. AÐFERÐ SEM SKAL BEITA Á MJÖG MENGANDI ÖKUTÆKI Í ÚRTAKINU (*)

3.1. Miðað við þriggja ökutækja lágmarksstærð af úrtaki og hámarksstærð eins og ákveðið er í 4. lið er ökutæki tekið af handahófi úr úrtakinu og losun mengunarefna, sem reglur gilda um, mæld til að ákvarða hvort það sé mjög mengandi.

- 3.2. Ökutæki telst vera mjög mengandi þegar skilyrðin, sem um getur í lið 3.2.1 eða 3.2.2, eru uppfyllt.
- 3.2.1. Þegar um er að ræða ökutæki sem hafa verið gerðarviðurkennd samkvæmt viðmiðunarmörkunum, sem eru gefin upp í línu A í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka, telst ökutæki vera mjög mengandi ef eitthvert mengandi efni, sem reglur gilda um, fer yfir gildandi viðmiðunarmörk sem nemur stuðlinum 1,2.
- 3.2.2. Þegar um er að ræða ökutæki sem hafa verið gerðarviðurkennd samkvæmt viðmiðunarmörkunum, sem eru gefin upp í línu B í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka, telst ökutæki vera mjög mengandi ef eitthvert mengandi efni, sem reglur gilda um, fer yfir gildandi viðmiðunarmörk sem nemur stuðlinum 1,5.
- 3.2.3. Í sérstökum tilvikum þegar um er að ræða ökutæki þar sem mæld losun á einhverju mengandi efni, sem reglur gilda um, er á „millistigi“(**).
- 3.2.3.1. Ef ökutæki uppfylla skilyrði þessa liðar skal ákvarða orsök of mikillar losunar og taka síðan annað ökutæki af handahófi úr úrtakinu.
- 3.2.3.2. Ef fleiri ökutæki en eitt uppfylla skilyrði þessa liðar skulu gerðarviðurkenningaryfirvaldið og framleiðandinn ákvarða hvort sama ástæða sé fyrir of mikilli losun mengunar í báðum ökutækjunum eða ekki.
- 3.2.3.2.1. Ef gerðarviðurkenningaryfirvaldið og framleiðandinn eru sammála um að sama ástæða sé fyrir of mikilli losun er litið svo á að úrtakinu sé hafnað og áætluninni um ráðstafanir til úrbóta, sem getið er í 6. lið 3. viðauka, beitt.
- 3.2.3.2.2. Ef gerðarviðurkenningaryfirvaldið og framleiðandinn eru ekki sammála, annaðhvort um ástæðuna fyrir of mikilli losun mengunar frá tilteknu ökutæki eða hvort sama ástæða sé fyrir of mikilli losun frá fleiri en einu ökutæki, skal taka eitt ökutæki til viðbótar af handahófi úr úrtakinu, nema þegar sé búið að skoða hámarksstærð úrtaks.
- 3.2.3.3. Þegar aðeins eitt ökutæki reynist uppfylla skilyrði þessa liðar eða þegar fleiri ökutæki en eitt hafa fundist og gerðarviðurkenningaryfirvaldið og framleiðandinn eru sammála um að mismunandi ástæður séu fyrir því skal taka annað ökutæki af handahófi úr úrtakinu, nema þegar sé búið að skoða hámarksstærð úrtaks.
- 3.2.3.4. Þegar búið er að skoða hámarksstærð úrtaks og einungis eitt ökutæki finnst sem uppfyllir kröfur þessa liðar þar sem orsök of mikillar losunar er sú sama skal líta svo á að úrtakið sé fullnægjandi með tilliti til krafna 3. liðar þessa viðbætis.
- 3.2.3.5. Ef svo ber við að upphaflegt úrtak þrýtur skal bæta ökutæki við upphaflega úrtakið og skoða það.
- 3.2.3.6. Hvenær sem viðbótarökutæki er tekið úr úrtakinu skal beita tölfræðilegu aðferðinni í 4. lið þessa viðbætis gagnvart stækkaða úrtakinu.
- 3.2.4. Í sérstökum tilvikum þegar um er að ræða ökutæki þar sem mæld losun á einhverju mengandi efni, sem reglur gilda um, er á „bilanastigi“(***)
- 3.2.4.1. Ef ökutæki uppfyllir skilyrði þessa liðar skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið ákvarða orsök of mikillar losunar og taka síðan annað ökutæki af handahófi úr úrtakinu.

- 3.2.4.2. Þegar fleiri ökutæki en eitt uppfylla skilyrði þessa liðar og gerðarviðurkenningaryfirvaldið ákvarðar að sama ástæða sé fyrir of mikilli mengun skal tilkynna framleiðandanum að úrtakinu sé hafnað ásamt ástæðunum fyrir þeirri ákvörðun og beita ráðstöfunum til úrbóta sem um getur í 6. lið 3. viðbætis.
- 3.2.4.3. Þegar aðeins eitt ökutæki reynist uppfylla skilyrði þessa liðar eða þegar fleiri ökutæki en eitt hafa fundist og gerðarviðurkenningaryfirvaldið hefur ákvarðað að mismunandi ástæður séu fyrir því skal taka annað ökutæki af handahófi úr úrtakinu, nema þegar sé búið að skoða hámarksstærð úrtaks.
- 3.2.4.4. Þegar búið er að skoða hámarksstærð úrtaks og ekki finnast fleiri en eitt ökutæki, sem uppfylla kröfur þessa liðar, með sömu ástæðu fyrir of mikilli losun skal líta svo á að úrtakið sé fullnægjandi með tilliti til krafna 3. liðar þessa viðbætis.
- 3.2.4.5. Ef svo ber við að upphaflegt úrtak þrýtur skal bæta ökutæki við upphaflega úrtakið og skoða það.
- 3.2.4.6. Hvenær sem ökutæki er tekið úr úrtaki skal beita tölfræðilegu aðferðinni í 4. lið þessa viðbætis gagnvart stækkaða úrtakinu.
- 3.2.5. Þegar ökutæki reynist ekki vera mjög mengandi skal taka annað ökutæki af handahófi úr úrtakinu.

(*) Á grundvelli raunupplýsinga um ökutæki í notkun, sem aðildarríkin þurfa að afhenda fyrir 31. desember 2003, er heimilt að endurskoða kröfurnar í þessum lið og athuga, a) hvort þurfi að endurskoða skilgreininguna á mjög mengandi ökutækjum með tilliti til ökutækja sem hafa verið gerðarviðurkennd samkvæmt viðmiðunarmörkunum sem eru tilgreind í línu B í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka, b) hvort breyta þurfi aðferðinni við að finna mjög mengandi ökutæki, og c) hvort taka skuli upp tölfræðilega málsmeðferð við hentugleika í stað aðferðarinnar við samræmisprófun ökutækja í notkun. Ef við á leggur framkvæmdastjórnin fram tilmæli um nauðsynlegar breytingar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. tilskipunar 70/156/EEB.

(**) „Millistigið“ er skilgreint þannig fyrir hvaða ökutæki sem er: Ökutækið skal uppfylla skilyrði sem eru sett annaðhvort í lið 3.2.1 eða 3.2.2 og auk þess skal mælt gildi fyrir sama mengunarefni, sem reglur gilda um, vera undir mörkum sem eru ákvörðuð með því að margfalda viðmiðunarmörkin fyrir sama mengunarefni, sem reglur gilda um og eru tilgreind í línu A í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka, með stuðlinum 2,5.

(***) „Bilanastig“ er skilgreint þannig fyrir hvaða ökutæki sem er: Mælt gildi fyrir hvaða mengandi efni sem er, sem reglur gilda um, fer yfir mörkin sem eru ákvörðuð með því að margfalda viðmiðunarmörkin fyrir það sama, mengandi efni, sem er tilgreint í línu A í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka, með stuðlinum 2,5.“

b) Í lið 4.2 komi orðin „(sjá mynd I.9)“ í stað orðanna „(sjá mynd I.7)“.

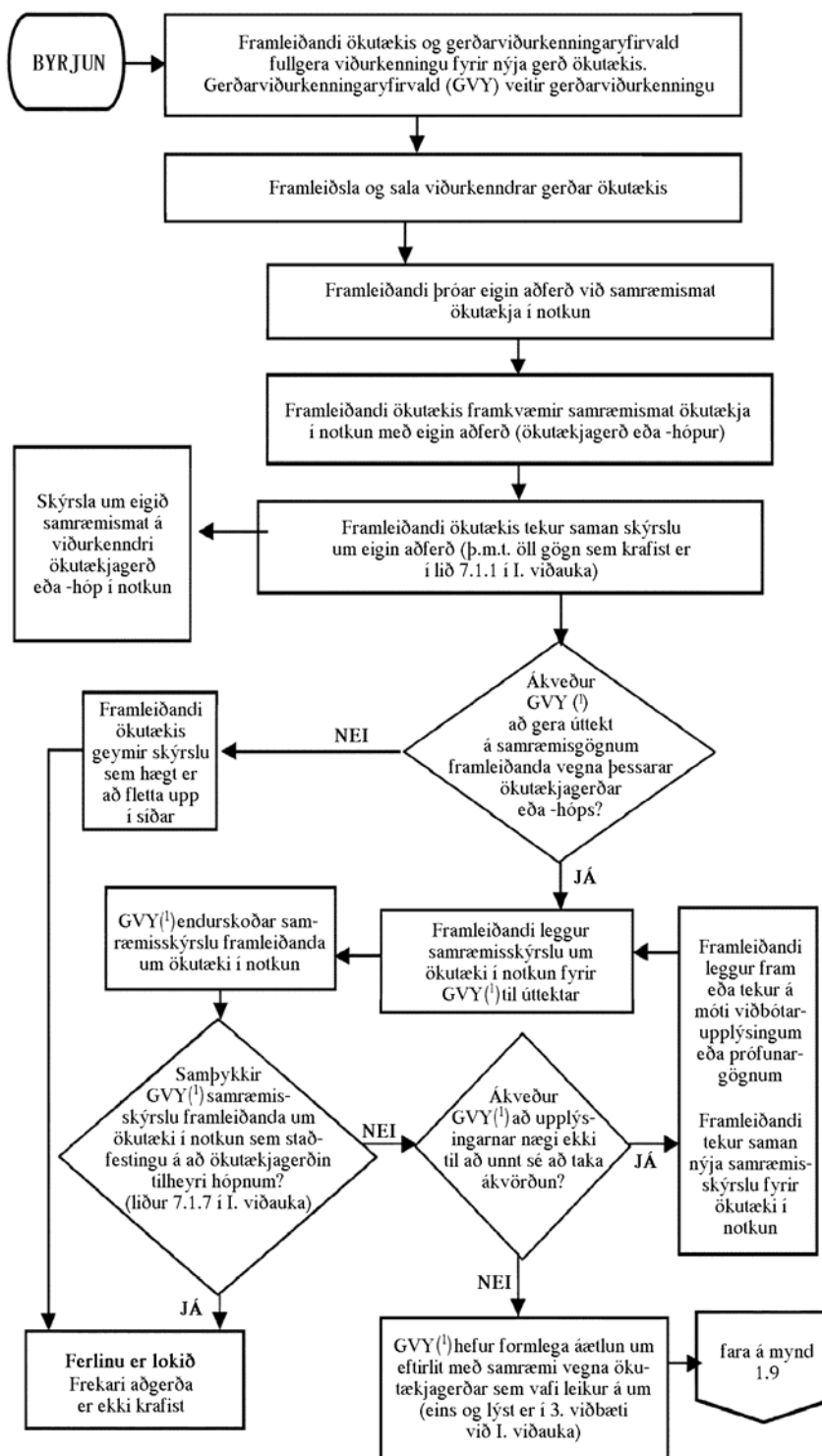
c) „Mynd I.7.“ verði „mynd I.9. Samræmisprófun á ökutækjum í notkun — val og prófun á ökutækjum“.

Á mynd I.9 skal breyta orðinu „já“, sem stendur rétt ofan við tígulinn neðst til vinstri á myndinni, í orðið „nei“. Á mynd I.9 skal breyta orðinu „nei“, sem stendur rétt ofan við tígulinn neðst til hægri á myndinni, í „nei eða óvíst“.

d) Eftirfarandi „mynd I.8“ er skotið inn:

Mynd I.8

Athugun á samræmi ökutækja í notkun — úttekt

(¹) Hér merkir GVV gerðarviðurkenningaryfirvaldið sem veitti gerðarviðurkenningu samkvæmt tilskipun 70/220/EBE.“

B. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á II. viðauka:

1. Eftirfarandi liður 3.2.12.2.8.6 bætist við og verði svohljóðandi:

„3.2.12.2.8.6. Framleiðandinn skal veita eftirfarandi viðbótarupplýsingar til að unnt sé að framleiða hluti til endurnýjunar eða viðgerða, svo og greiningartæki og prófunarbúnað sem samrýmast innbyggða greiningarkerfinu, nema slíkar upplýsingar falli undir hugverkarétt eða sérstaka þekkingu framleiðanda ökutækisins eða framleiðanda upprunalegra íhluta.

Upplýsingarnar í þessum lið skulu einnig koma fram í 2. viðbæti við EB-gerðarviðurkenningarvottorðið (X. viðauka við þessa tilskipun):

3.2.12.2.8.6.1. Lýsing á gerð og fjölda undirbúningsferla sem eru notaðir við upphaflega gerðarviðurkenningu ökutækisins.

3.2.12.2.8.6.2. Lýsing á gerð tilraunaferlis innbyggða greiningarkerfisins sem er notað við upprunalegu gerðarviðurkenninguna á ökutækinu að því er varðar íhlut sem greiningarkerfið vaktar.

3.2.12.2.8.6.3. Skjal með itarefni þar sem lýst er öllum íhlutum sem eru vaktar í þeim tilgangi að greina bilanir og virkja bilanavisi (fastur fjöldi akstursferla eða tölfræðileg aðferð), þ.m.t. skrá yfir viðeigandi annars stigs greiningu á færðum fyrir hvern íhlut sem er vaktur með innbyggða greiningarkerfinu. Skrá yfir alla frálagskóða innbyggða greiningarkerfisins og snið þeirra (með skýringum á hverjum og einum) viðkomandi einstökum aflrásaríhlutum, sem tengjast losun, og einstökum íhlutum, sem tengjast ekki losun, þar sem íhlutirnir eru vaktar í þeim tilgangi að ákvarða virkjun bilanavísis. Einkum er nauðsynlegt að afhenda heildarskýringu á gögnunum sem fást með aðgerðinni „\$05 Test ID \$21 til FF“, svo og gögnunum sem fást með aðgerðinni \$06. Þegar um er að ræða ökutækjagerðir þar sem notaður er samskiptatengill í samræmi við ISO 15765-4 „Road vehicles, diagnostics on controller area network (CAN) — part 4: requirements for emissions-related systems“ skal leggja fram heildarskýringu á gögnunum sem fást í aðgerðinni „\$06 Test ID \$00 til FF“ fyrir hvert vöktunarkenni innbyggða greiningarkerfisins.

3.2.12.2.8.6.4. Upplýsingarnar sem krafist er í þessum lið má t.d. afhenda með því að útfylla töflu sem svarar til töflunnar hér á eftir og láta hana fylgja þessum viðauka.

Íhluti	Bilanakóði	Vöktunar- aðferð	Viðmið- anir fyrir bilana- greiningu	Viðmið- anir til að virkja bilana- boðtæki	Annars stigs færi- breytur	Undirbún- ingur	Tilrauna- prófun
Hvarfa- kútur	P0420	Merki frá súrefnis- skynjara 1 og 2	Mis- munur á merkjum frá súrefnis- skynjara 1 og 2	3. ferli	Snúnings- hraði, álag hreyfils, A/F hamur, hiti í hvarfakút	Tvö prófunar- ferli með prófun I	Prófun I ^{cc}

C. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á III. viðauka:

1. Eftirfarandi liður 2.3.5 bætist við og verði svohljóðandi:

„2.3.5. Fyrir ökutækjagerð, þar sem snúningshraði hreyfilsins í lausagangi er meiri en snúningshraði hreyfilsins við aðgerð 5, 12 og 24 í grunnferli í innanbæjarakstri (fyrsti hluti), má, að beiðni framleiðanda, aftengja tengslin á meðan undanfarandi aðgerð stendur yfir.“

2. Í stað liðar 3.2 komi eftirfarandi:

„3.2. Eldsneyti

Þegar ökutæki er prófað m.t.t. losunarmarka, sem eru gefin upp í línu A í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka við þessa tilskipun, skal viðeigandi viðmiðunareldsneyti vera í samræmi við forskriftirnar, sem eru tilgreindar í A-þætti IX. viðauka, eða, þegar um er að ræða lofðkennt viðmiðunareldsneyti, annaðhvort í lið A.1 eða B-lið í IX. viðauka a.

Þegar ökutæki er prófað m.t.t. losunarmarka, sem eru gefin upp í línu B í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka við þessa tilskipun, skal viðeigandi viðmiðunareldsneyti vera í samræmi við forskriftirnar sem eru tilgreindar í B-þætti IX. viðauka eða, þegar um er að ræða lofðkennt viðmiðunareldsneyti, annaðhvort í þætti A.2 eða B-þætti í IX. viðauka a.“

3. Í 5. dálki í töflu III.1.2 (undir yfirskriftinni: Hraði (km/klst)) skal eftirfarandi standa við aðgerð 23: „35 — 10“.

D. Í stað liðar 3.4.1 í VII. viðauka komi eftirfarandi:

„3.4.1. Prófunareldsneytið skal vera í samræmi við forskriftirnar sem eru gefnar upp í C-þætti í IX. viðauka.“

E. Í stað IX. viðauka komi eftirfarandi:

„IX. VIÐAUKI

A. Forskriftir fyrir viðmiðunareldsneyti til að prófa ökutæki m.t.t. losunarmarka sem eru gefin upp í línu A í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka — **Prófun I**

1. TÆKNIGÖGN UM VIÐMIÐUNARELDSNEYTI SEM NOTA SKAL VIÐ PRÓFUN ÖKUTÆKJA MEÐ RAFKVEIKJUHYREYFLI

Gerð: Blýlaust bensín

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Prófunaroktantala, RON		95,0	—	EN 25164
Hreyfíloktantala, MON		85,0	—	EN 25163
Eðlismassi við 15 °C	kg/m ³	748	762	ISO 3675
Gufuþrýstingur	kPa	56,0	60,0	EN 12
Eiming:				
— upphafssuðumark	°C	24	40	EN-ISO 3405
— uppgufað við 100 °C	% v/v	49,0	57,0	EN-ISO 3405
— uppgufað við 150 °C	% v/v	81,0	87,0	EN-ISO 3405
— lokasuðumark	°C	190	215	EN-ISO 3405
Leifar	% v/v	—	2	EN-ISO 3405

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Greining vetniskolefna:				
— ólefin	% v/v	—	10	ASTM D 1319
— arómöt	% v/v	28,0	40,0	ASTM D 1319
— bensen	% v/v	—	1,0	Pr. EN 12177
— mettuð sambönd	% v/v	—	jafnvægi	ASTM D 1319
Kolefnis-/vetnishlutfall		skýrsla	skýrsla	
Inntakstími ⁽²⁾	mín.	480	—	EN-ISO 7536
Súrefnisinnihald	% m/m	—	2,3	EN 1601
Útfellingar til staðar	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246
Brennisteinsinnihald ⁽³⁾	mg/kg	—	100	Pr. EN ISO/DIS 14596
Kopartæring í I. flokki		—	1	EN-ISO 2160
Blýinnihald	mg/l	—	5	EN 237
Fosfórinnihald	mg/l	—	1,3	ASTM D 3231

⁽¹⁾ Gildin, sem eru tilgreind í tækniforskriftunum, eru „raungildi“. Ákvörðun viðmiðunarmarkanna byggist á ISO 4259 „Petroleum products - Determination and application of precision data in relation to methods of test“ og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið mið af lágmarksmun sem er 2R ofan við núll. Við ákvörðun hámarksgildis og lágmarksgildis er lágmarksmunurinn 4R (R = samanburðarnákvæmni). Þrátt fyrir þessa ráðstöfun, sem er nauðsynleg af tæknilegum ástæðum, á framleiðandi eldsneytis samt að stefna að núllgildi þótt tilskilið hámarksgildi sé 2R og að meðalgildi þegar tilgreind eru mörk fyrir bæði hámark og lágmark. Komi upp spurning um hvort eldsneyti uppfylli kröfur í forskriftunum skal taka mið af ISO 4259.

⁽²⁾ Eldsneytið má innihalda oxunartálma og málmbinda sem venjulega eru notaðir til að jafna bensinstreymi í oliuvinnslustöðvum, en ekki má bæta við hreinsandi/tvístrandi akefnum og leysiefnaolium.

⁽³⁾ Gefa ber upp rauninnihald brennisteins í eldsneytinu sem nota skal við prófun I.

2. TÆKNIGÖGN UM VIÐMIÐUNARELDSNEYTI SEM NOTA SKAL VIÐ PRÓFUN ÖKUTÆKJA MEÐ DÍSILHREYFLI

Gerð: Disileldsneyti

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Setantala ⁽²⁾		52,0	54,0	EN-ISO 5165
Eðlismassi við 15 °C	kg/m ³	833	837	EN-ISO 3675
Eiming:				
— 50 % suðumarks	°C	245	—	EN-ISO 3405
— 95 % suðumarks	°C	345	350	EN-ISO 3405
— lokasuðumark	°C	—	370	EN-ISO 3405

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Kveikjumark	°C	55	—	EN 22719
Stíflumark (CFPP)	°C	—	– 5	EN 116
Seigja við 40 °C	mm ² /s	2,5	3,5	EN-ISO 3104
Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni	% m/m	3	6,0	IP 391
Brennisteinsinnihald ⁽²⁾	mg/kg	—	300	Pr. EN-ISO/DIS 14596
Kopartæring		—	1	EN-ISO 2160
Conradson kolefnisleifar (10% DR)	% m/m	—	0,2	EN-ISO 10370
Öskuinnihald	% m/m	—	0,01	EN-ISO 6245
Vatnsinnihald	% m/m	—	0,02	EN-ISO 12937
Hlutleysistala (sterk sýra)	mg KOH/g	—	0,02	ASTM D 974-95
Stöðugleiki oxunar ⁽⁴⁾	mg/ml	—	0,025	EN-ISO 12205
Ný og betri aðferð fyrir fjölhringa arómöt er í þróun	% m/m	—	—	EN 12916

⁽¹⁾ Gildin, sem eru tilgreind í tækniforskriftunum, eru „raungildi“. Ákvörðun viðmiðunarmarkanna byggist á ISO 4259 „Petroleum products - Determination and application of precision data in relation to methods of test“, og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið mið af lágmarksmun 2R ofan við núll. Við ákvörðun hámarksgildis er lágmarksgildið er lágmarksmunurinn 4R (R = samanburðarnákvæmni). Þrátt fyrir þessa ráðstöfun, sem er nauðsynleg af tæknilegum ástæðum, á framleiðandi eldsneytis samt að stefna að núllgildi þótt tilskilið hámarksgildi sé 2R og að meðalgildi þegar tilgreind eru mörk fyrir bæði hámark og lágmark. Komi upp spurning um hvort eldsneyti uppfylli kröfur í forskriftunum skal taka mið af ISO 4259.

⁽²⁾ Það svið, sem tilgreint er fyrir setan, er í ósamræmi við kröfurnar um lágmarkssviðið 4R. Rísi ágreiningur milli eldsneytisbirgis og -notanda er þó heimilt að taka mið af ISO 4259 til að leysa úr ágreiningi, að því tilskildu að nægilega margar mælingar séu gerðar til að ná tilskiliinni nákvæmni frekar en að nota stakar mælingar.

⁽³⁾ Gefa ber upp rauninnihald brennisteins í eldsneytinu sem notað er við prófun I.

⁽⁴⁾ Jafnvel þótt eftirlit sé haft með stöðugleika oxunar má telja líklegt að endingartími verði takmarkaður. Leita ber ráða hjá birgi um geymsluskilyrði og endingartíma.

B. Forskriftir fyrir viðmiðunareldsneyti til að prófa ökutæki m.t.t. losunarmarkanna sem eru gefin upp í línu B í töflunni í lið 5.3.1.4 í I. viðauka — Prófun I

1. TÆKNIGÖGN UM VIÐMIÐUNARELDSNEYTI SEM NOTA SKAL VIÐ PRÓFUN ÖKUTÆKJA MEÐ RAFKVEIKJUHYFRI

Gerð: Blýlaust bensín

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Prófunaroktantala, RON		95,0	—	EN 25164
Hreyfiloktantala, MON		85,0	—	EN 25163
Eðlismassi við 15 °C	kg/m ³	740	754	ISO 3675
Gufuprýstingur	kPa	56,0	60,0	PrEN ISO 13016-1 (DVPE)
Eiming:				
— uppgufað við 70 °C	% v/v	24,0	40,0	EN-ISO 3405
— uppgufað við 100 °C	% v/v	50,0	58,0	EN-ISO 3405
— uppgufað við 150 °C	% v/v	83,0	89,0	EN-ISO 3405
— lokasuðumark	°C	190	210	EN-ISO 3405
Leifar	%v/v	—	2,0	EN-ISO 3405
Greining vetniskolefna:				
— ólefin	% v/v	—	10,0	ASTM D 1319
— arómöt	% v/v	29,0	35,0	ASTM D 1319
— bensen	% v/v	—	1,0	ASTM D 1319
— mettuð sambönd	% v/v	skýrsla		Pr. EN 12177
Kolefnis-/vetnishlutfall		skýrsla		
Inntakstími ⁽²⁾	min.	480	—	EN-ISO 7536
Súrefnisinnihald	% m/m	—	1,0	EN 1601
Útfellingar til staðar	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246
Brennisteinsinnihald ⁽³⁾	mg/kg	—	10	ASTM D 5453
Kopartæring		—	1. flokkur	EN-ISO 2160

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Blýinnihald	mg/l	—	5	EN 237
Fosfórinnihald	mg/l	—	1,3	ASTM D 3231

⁽¹⁾ Gildin, sem eru tilgreind í tækniforskriftunum, eru „raungildi“. Ákvörðun viðmiðunarmarkanna byggist á ISO 4259 „Petroleum products - Determination and application of precision data in relation to methods of test“, og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið mið af lágmarksmun sem er 2R ofan við núll. Við ákvörðun hámarks-gildis og lágmarksgildis er lágmarksmunurinn 4R (R = samanburðarnákvæmni). Þrátt fyrir þessa ráðstöfun, sem er nauðsynleg af tæknilegum ástæðum, á framleiðandi eldsneytis samt að stefna að núllgildi þótt tilskilið hámarksgildi sé 2R og að meðalgildi þegar tilgreind eru mörk fyrir bæði hámark og lágmark. Komi upp spurning um hvort eldsneyti uppfylli kröfur í forskriftunum skal taka mið af ISO 4259.

⁽²⁾ Eldsneytið má innihalda oxunartálma og málmbinda sem venjulega eru notaðir til að jafna bensínstreymi í olíu-vinnslustöðvum, en hreinsandi/tvístrandi aukefnum og leysiefnaolium má ekki bæta við.

⁽³⁾ Gefa ber upp rauninnihald brennisteins í eldsneytinu sem nota skal við prófun I.

2. TÆKNIGÖGN UM VIÐMIÐUNARELDSNEYTI SEM NOTA SKAL VIÐ PRÓFUN ÖKUTÆKJA MEÐ DÍSILHREYFLI

Gerð: Disileldsneyti

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Setantala ⁽²⁾		52,0	54,0	EN-ISO 5165
Eðlismassi við 15 °C	kg/m ³	833	837	EN-ISO 3675
Eiming:				
— 50 % suðumarks	°C	245	—	EN-ISO 3405
— 95 % suðumarks	°C	345	350	EN-ISO 3405
— lokasuðumark	°C	—	370	EN-ISO 3405
Kveikjumark	°C	55	—	EN 22719
Stíflumark (CFPP)	°C	—	– 5	EN 116
Seigja við 40 °C	mm ² /s	2,3	3,3	EN-ISO 3104
Fjölhringa, arómatísk vetniskolefni	% m/m	3,0	6,0	IP 391
Brennisteinsinnihald ⁽³⁾	mg/kg	—	10	ASTM D 5453
Kopartæring		—	Flokkur 1	EN-ISO 2160
Conradson-kolefnisleifar (10% DR)	% m/m	—	0,2	EN-ISO 10370
Öskuinnihald	% m/m	—	0,01	EN-ISO 6245

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Vatnsinnihald	% m/m	—	0,02	EN-ISO 12937
Hlutleysistala (sterk sýra)	mg KOH/g	—	0,02	ASTM D 974
Stöðugleiki oxunar ⁽⁴⁾	mg/ml	—	0,025	EN-ISO 12205
Smureiginleikar (HFRR, þvermál slitskönnunar við 60 °C)	µm	—	400	CEC F-06-A-96
FAME	Bannað			

⁽¹⁾ Gildin, sem eru tilgreind í tækniforskriftunum, eru „raungildi“. Ákvörðun viðmiðunarmarkanna byggist á ISO 4259 „Petroleum products - Determination and application of precision data in relation to methods of test“, og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið mið af lágmarksmun 2R ofan við núll. Við ákvörðun hámarksgildis og lágmarksgildis er lágmarksmunurinn 4R (R = samanburðarnákvæmni). Þrátt fyrir þessa ráðstöfun, sem er nauðsynleg af tæknilegum ástæðum, á framleiðandi eldsneytis samt að stefna að núllgildi þótt tilskilið hámarksgildi sé 2R og að meðalgildi þegar tilgreind eru mörk fyrir bæði hámark og lágmark. Komi upp spurning um hvort eldsneyti uppfylli kröfur í forskriftunum skal taka mið af ISO 4259.

⁽²⁾ Það svið, sem tilgreint er fyrir setan, er í ósamræmi við kröfurnar um lágmarkssviðið 4R. Rísi ágreiningur milli eldsneytisbirgis og -notanda er þó heimilt að taka mið af ISO 4259 til að leysa úr ágreiningi, að því tilskildi að nægilega margar mælingar séu gerðar til að ná tilskilinni nákvæmni frekar en að nota stakar mælingar.

⁽³⁾ Gefa ber upp rauninnihald brennisteins í eldsneytinu sem nota skal við prófun I.

⁽⁴⁾ Jafnvel þótt eftirlit sé haft með stöðugleika oxunar má telja líklegt að endingartími verði takmarkaður. Leita ber ráða hjá birgi um geymslukilyrði og endingartíma.

C. Forskriftir fyrir viðmiðunareldsneyti sem nota skal við prófun ökutækja með rafkveikjuhreyfli við lágan umhverfishita — Prófun VI

Gerð: Blýlaust bensín

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Prófunaroktantala, RON		95,0	—	EN 25164
Hreyfiloktantala, MON		85,0	—	EN 25163
Eðlismassi við 15 °C	kg/m ³	740	754	ISO 3675
Gufuþrýstingur	kPa	56,0	95,0	Pr. EN-ISO 13016-1 (DVPE)
Eiming:				
— uppgufað við 70 °C	% v/v	24,0	40,0	EN-ISO 3405
— uppgufað við 100 °C	% v/v	50,0	58,0	EN-ISO 3405
— uppgufað við 150 °C	% v/v	83,0	89,0	EN-ISO 3405
— lokasuðumark	°C	190	210	EN-ISO 3405

Færibreyta	Eining	Mörk ⁽¹⁾		Prófunaraðferð
		Lágmark	Hámark	
Leifar	% v/v	—	2,0	EN-ISO 3405
Greining vetniskolefna:				
— ólefin	% v/v	—	10,0	ASTM D 1319
— arómöt	% v/v	29,0	35,0	ASTM D 1319
— bensen	% v/v	—	1,0	ASTM D 1319
— mettuð sambönd	% v/v	skýrsla		Pr. EN 12177
Kolefnis-/vetnishlutfall		skýrsla		
Inntakstími ⁽²⁾	mín.	480	—	EN-ISO 7536
Súrefnisinnihald	% m/m	—	1,0	EN 1601
Útfellingar til staðar	mg/ml	—	0,04	EN-ISO 6246
Brennisteinsinnihald ⁽³⁾	mg/kg	—	10	ASTM D 5453
Kopartæring		—	1. flokkur	EN-ISO 2160
Blýinnihald	mg/l	—	5	EN 237
Fosförlinnihald	mg/l	—	1,3	ASTM D 3231

⁽¹⁾ Gildin, sem eru tilgreind í tækniforskriftunum, eru „raungildi“. Ákvörðun viðmiðunarmarkanna byggist á ISO 4259 „Petroleum products - Determination and application of precision data in relation to methods of test“, og við ákvörðun lágmarksgildis hefur verið tekið mið af lágmarksmun 2R ofan við núll. Við ákvörðun hámarksgildis og lágmarksgildis er lágmarksmunurinn 4R (R = samanburðarnákvæmni). Þrátt fyrir þessa ráðstöfun, sem er nauðsynleg af tæknilegum ástæðum, á framleiðandi eldsneytis samt að stefna að núllgildi þótt tilskilið hámarksgildi sé 2R og að meðalgildi þegar tilgreind eru mörk fyrir bæði hámark og lágmark. Komi upp spurning um hvort eldsneyti uppfylli kröfur í forskriftunum skal taka mið af ISO 4259.

⁽²⁾ Eldsneytið má innihalda oxunartálma og málmbinda sem venjulega eru notaðir til að jafna bensínstreymi í olíu-vinnslustöðvum, en hreinsandi/tvístrandi aukefnum og leysiefnaolíum má ekki bæta við.

⁽³⁾ Gefa ber upp rauninnihald brennisteins í eldsneytinu sem nota skal við prófun VI.

F. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á IX. viðauka a:

„IX. viðauki a

FORSKRIFTIR FYRIR LOFTKENNT VIÐMIÐUNARELDSNEYTI

A. Tæknigögn um fljótandi jarðolíugas sem viðmiðunareldsneyti

1. TÆKNIGÖGN UM FLJÓTANDI JARÐOLÍUGAS SEM VIÐMIÐUNARELDSNEYTI TIL PRÓFUNAR Á LOSUNARMÖRKUM ÖKUTÆKJA SEM ERU TILGREIND Í LÍNU A Í TÖFLUNNI Í LIÐ 5.3.1.4 Í I. VIÐAUKA— PRÓFUN I

Færibreyta	Eining	Eldsneyti A	Eldsneyti B	Prófunaraðferð
Samsetning				ISO 7941
C ₃ -innihald	% rúmmál	30 ± 2	85 ± 2	

Færibreyta	Eining	Eldsneyti A	Eldsneyti B	Prófunaraðferð
C ₄ -innihald	% rúmmál	jafnvægi	jafnvægi	
< C ₃ , > C ₄	% rúmmál	hámark 2	hámark 2	
Ólefin	% rúmmál	hámark 12	hámark 15	
Uppgufunarleifar	mg/kg	hámark 50	hámark 50	ISO 13757
Vatn við 0 °C		ekkt	ekkt	sjónræn skoðun
Heildarbrennisteinsinnihald	mg/kg	hámark 50	hámark 50	EN 24260
Brennisteinsvetni		ekkt	ekkt	ISO 8819
Tæring koparræmu	flokkun	1. flokkur	1. flokkur	ISO 6251 ⁽¹⁾
Lykt		einkennandi	einkennandi	
Hreyfiloktantala		lágmark 89	lágmark 89	EN 589 Viðauki B

⁽¹⁾ Ef sýnið inniheldur tæringartálma eða önnur iðefni sem draga úr ætandi áhrifum sýnisins á koparræmuna er óvíst að þessi aðferð segi rétt til um hvort ætandi efni séu til staðar. Af þeim sökum er bannað að bæta slíkum efna-samböndum við í þeim eina tilgangi að hafa áhrif á prófunarniðurstöður.

2. TÆKNIGÖGN UM FLJÓTANDI JARÐOLÍUGAS SEM VIÐMIÐUNARELDSNEYTI TIL PRÓFUN- AR Á LOSUNARMÖRKUM ÖKUTÆKJA SEM ERU TILGREIND Í LÍNU B Í TÖFLUNNI Í LIÐ 5.3.1.4 Í I. VIÐAUKA— PRÓFUN I

Færibreyta	Eining	Eldsneyti A	Eldsneyti B	Prófunaraðferð
Samsetning				ISO 7941
C ₃ -innihald	% rúmmál	30 ± 2	85 ± 2	
C ₄ -innihald	% rúmmál	jafnvægi	jafnvægi	
< C ₃ , > C ₄	% rúmmál	hámark 2	hámark 2	
Ólefin	% rúmmál	hámark 12	hámark 15	
Uppgufunarleifar	mg/kg	hámark 50	hámark 50	ISO 13757
Vatn við 0 °C		ekkt	ekkt	sjónræn skoðun
Heildarbrennisteinsinnihald	mg/kg	hámark 10	hámark 10	EN 24260
Vetnissúlfíð		ekkt	ekkt	ISO 8819

Færibreyta	Eining	Eldsneyti A	Eldsneyti B	Prófunaraðferð
Tæring koparræmu	flokkun	1. flokkur	1. flokkur	ISO 6251 ⁽¹⁾
Lykt		einkennandi	einkennandi	
Hreyfiloktantala		lágmark 89	lágmark 89	EN 589 viðauki B

⁽¹⁾ Ef sýnið inniheldur tæringartálma eða önnur iðefni sem draga úr ætandi áhrifum sýnisins á koparræmuna er óvíst að þessi aðferð segi rétt til um hvort ætandi efni séu til staðar. Af þeim sökum er bannað að bæta slíkum efnasamböndum við í þeim eina tilgangi að hafa áhrif á prófunarniðurstöður.

B. Tæknigögn um jarðgas sem viðmiðunareldsneyti

Einkenni	Einingar	Grunngildi	Mörk		Prófunaraðferð
			lágmark	hámark	

Viðmiðunareldsneyti G₂₀

Samsetning:					
Metan	% mól	100	99	100	ISO 6974
Jafnvægi ⁽¹⁾	% mól	—	—	1	ISO 6974
N ₂	% mól				ISO 6974
Brennisteinsinnihald	mg/m ³ ⁽²⁾	—	—	10	ISO 6326-5
Wobbe-stuðull (nettó)	MJ/m ³ ⁽³⁾	48,2	47,2	49,2	

Viðmiðunareldsneyti G₂₅

Samsetning:					
Metan	% mól	86	84	88	ISO 6974
Jafnvægi ⁽¹⁾	% mól	—	—	1	ISO 6974
N ₂	% mól	14	12	16	ISO 6974
Brennisteinsinnihald	mg/m ³ ⁽²⁾	—	—	10	ISO 6326-5
Wobbe-stuðull (nettó)	MJ/m ³ ⁽³⁾	39,4	38,2	40,6	

⁽¹⁾ Hvarftregar lofttegundir (aðrar en N₂) + C₂ + C₂₊.

⁽²⁾ Gildi ákvarðað við 293,2 K (20 °C) og 101,3 kPa.

⁽³⁾ Gildi ákvarðað við 273,2 K (0 °C) og 101,3 kPa.

G. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á X. viðauka:

1. Í stað þriðju línu í fyrirsögninni komi eftirfarandi:
„EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ“
2. Í stað liðar 1.8.1.1 komi eftirfarandi:
„1.8.1.1. Gera skal sams konar töflu fyrir allar viðmiðunarlofttegundir eldsneytis sem telst fljótandi jarðolíugas eða jarðgas og sýna hvort niðurstöður eru mældar eða reiknaðar út, svo og samskonar töflu fyrir (eina) lokaniðurstöðu fyrir losun frá ökutæki sem brennir fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi. Sé um að ræða ökutæki sem eru gerð fyrir tvær eldsneytistegundir skal sýna niðurstöður fyrir bensín og gera sams konar töflu fyrir allar viðmiðunarlofttegundir eldsneytis sem telst fljótandi jarðolíugas eða jarðgas og sýna hvort niðurstöður eru mældar eða reiknaðar út, svo og sams konar töflu fyrir (eina) lokaniðurstöðu fyrir losun frá ökutæki sem brennir fljótandi jarðolíugasi eða jarðgasi.“
3. „Viðbætur“ verði „1. viðbætur“ og eftirfarandi komi í stað fyrirsagnar: „Viðbót við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...“.
4. Eftirfarandi liður 1.10 bætist við 1. viðbæti:
„1.10. Hvarfakútar.
1.10.1. Upprunalegir hvarfakútar, prófaðir samkvæmt öllum viðeigandi kröfum þessarar tilskipunar.
1.10.1.1. Tegund og gerð upprunalegs hvarfakúts eins og tilgreint er í lið 3.2.12.2.1 í II. viðauka við þessa tilskipun (upplýsingaskjalið).
1.10.2. Upprunalegir endurnýjunarhvarfakútar sem eru prófaðir samkvæmt öllum viðeigandi kröfum þessarar tilskipunar.
1.10.2.1. Tegund(ir) og gerð(ir) upprunalegs hvarfakúts til endurnýjunar eins og tilgreint er í lið 3.2.12.2.1 í II. viðauka við þessa tilskipun (upplýsingaskjalið).“
5. Eftirfarandi 2. viðbætur bætist við:

*„2. viðbætur“***Upplýsingar sem tengjast innbyggðu greiningarkerfi**

Eins og tilgreint er í lið 3.2.12.2.8.6 í upplýsingaskjalinu veitir framleiðandi ökutækisins upplýsingarnar í þessum viðbæti til að unnt sé að framleiða hluti til endurnýjunar eða viðgerða og greiningartæki og prófunarbúnað sem samrýmast innbyggða greiningarkerfinu. Framleiðandinn þarf ekki að veita þessar upplýsingar ef þær falla undir hugverkarétt eða sérstaka þekkingu framleiðanda ökutækisins eða framleiðanda upprunalegra íhluta.

Þessi viðauki skal, samkvæmt beiðni, gerður aðgengilegur öllum framleiðendum íhluta, greiningartækja og prófunarbúnaðar án mismununar.

1. Lýsing á gerð og fjölda undirbúningsferla sem eru notuð við upprunalega gerðarviðurkenningu ökutækisins.
2. Lýsing á gerð tilraunaferlis innbyggða greiningarkerfisins sem er notað við upprunalega gerðarviðurkenningu ökutækisins að því er varðar íhlut sem er vaktður með greiningarkerfinu.
3. Skjal með itarefni þar sem lýst er öllum íhlutum sem eru vaktðir í þeim tilgangi að greina bilanir og virkja bilanavísi (fastur fjöldi akstursferla eða tölfræðileg aðferð), þ.m.t. skrá yfir viðeigandi annars stigs greiningu á færðum fyrir hvern íhlut sem er vaktður með innbyggða greiningarkerfinu. Skrá yfir alla frálagskóða innbyggða greiningarkerfisins og snið þeirra (með skýringum á hverjum og einum) viðkomandi einstökum aflrásarihlutum, sem tengjast losun, og einstökum íhlutum, sem tengjast ekki losun, þar sem íhlutirnir eru vaktðir í þeim tilgangi að ákvarða virkjun bilanavísis. Einkum er nauðsynlegt að afhenda heildarskýringu á gögnunum, sem fást með aðgerðinni „\$05 Test ID \$21 til FF“, svo og gögnunum sem fást með aðgerðinni \$06. Þegar um er að ræða ökutækjagerðir þar sem notaður er samskiptatengill í samræmi við ISO 15765-4 „Road vehicles, diagnostics on controller area network (CAN) — part 4: requirements for emissions-related systems“ skal leggja fram heildarskýringu á gögnunum sem fást í aðgerð „\$06 Test ID \$00 til FF“, fyrir hvert vöktunarkenni innbyggða greiningarkerfisins.

Þessar upplýsingar má setja fram í töflu eins og þeirri sem fer hér á eftir:

Íhlutur	Bilanakóði	Vöktunar- aðferð	Viðmiðanir fyrir bilana- greiningu	Viðmiðanir til að virkja bilanaboðtæki	Annars stigs færibreytur	Undir- búningur	Tilrauna- prófun
Hvarfakútur	P0420	Merki frá súrefnis- skynjara 1 og 2	Mismunur á merkjum frá súrefnis- skynjara 1 og 2	3. ferli	Snúnings- hraði hreyfils, álág hreyfils, A/F hamur, hiti í hvarfakút	Tvö ferli af prófun 1	Prófun 1 ^{cc}

H. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á XI. viðauka:

1. Í stað liðar 2.6 komi eftirfarandi:

„2.6. „Bilun“: bilun í íhlut eða kerfi sem tengist losun mengandi efna sem hefur í för með sér að losun fer yfir mörkin í lið 3.3.2 eða að innbyggða greiningarkerfið getur ekki uppfyllt grunnkröfur um vöktun samkvæmt þessum viðauka.“

2. Í stað liðar 3.5.2 komi eftirfarandi:

„3.5.2. Þegar fleiri en tvö undirbúningsferli þarf til að virkja bilanavisi skal framleiðandinn leggja fram gögn og/eða verkfræðilegt mat sem sýnir með fullnægjandi hætti að vöktunarkerfið geti greint eyðingu íhluta með jafnskilvirkum hætti og í tæka tíð. Aðferðir, þar sem fleiri en 10 akstursferli þarf að meðaltali til að virkja bilanavisi, eru ekki samþykktar. Einnig skal það virkja bilanavísinn þegar stýrikerfi hreyfils skiptir yfir í fasta, forritaða staðalstillingu sé farið yfir losunarmörkin sem eru tilgreind í lið 3.3.2 eða þegar innbyggða greiningarkerfið er ófært um að uppfylla grunnkröfur um vöktun skv. lið 3.3.3 eða lið 3.3.4 í þessum viðauka. Bilanavísirinn skal ætíð vara ökumann við með ákveðnum hætti, t.d. með blikkljósi, þegar miskveiking í hreyfli verður í þeim mæli að líklegt sé að hún valdi skemmdum á hvarfakút samkvæmt upplýsingum frá framleiðanda. Einnig skal það virkja bilanavísinn ef kveikt er á stillingu fyrir kveikjubúnað ökutækisins áður en hreyfill er settur í gang eða er snúið og skal hann verða óvirkur eftir að hreyfillinn er ræstur ef bilunar hefur ekki orðið vart.“

3. Í stað liðar 3.6 komi eftirfarandi:

„3.6. Innbyggða greiningarkerfið skal skrá villukóða sem gefa upplýsingar um ástand mengunarvarnarkerfis. Nota skal sérstaka stöðukóða til að gefa upp hvaða mengunarvarnarkerfi starfi rétt og þau mengunarvarnarkerfi þar sem frekari aksturs ökutækisins er þörf til að unnt sé að ljúka mati á þeim. Ef bilanavísirinn virkjust vegna eyðingar, bilunar eða fastra, forritaðra staðalstillinga, skal vera fyrir hendi bilanakóði til að bera kennsl á þá bilun sem um er að ræða. Einnig skal vera fyrir hendi bilanakóði í þeim tilvikum sem um getur í liðum 3.3.3.5 og 3.3.4.5 í þessum viðauka.“

4. Eftirfarandi liður 3.9 bætist við:

„3.9. Gasknúin ökutæki gerð fyrir tvær tegundir eldsneytis

3.9.1. Þegar um er að ræða gasknúin ökutæki sem eru gerð fyrir tvær tegundir eldsneytis skulu aðferðirnar:

— virkjun bilanavísis (sjá lið 3.5 í þessum viðauka),

— viston bilanakóða (sjá lið 3.6 í þessum viðauka),

— slökkt á bilanavísi (sjá lið 3.7. í þessum viðauka),

— eyðing bilanakóða (sjá lið 3.8 í þessum viðauka),

framkvæmdar, óháð hver annarri, þegar ökutækið gengur fyrir bensíni eða gasi. Þegar ökutækið gengur fyrir bensíni skal það ekki hafa áhrif á niðurstöður sem fást með framangreindum aðferðum þegar ökutækið gengur fyrir gasi. Þegar ökutækið gengur fyrir gasi skal það ekki hafa áhrif á niðurstöður sem fást með framangreindum aðferðum þegar ökutækið gengur fyrir bensíni.

Þrátt fyrir þessar kröfur skal stöðukóðinn (sem lýst er í lið 3.6 í þessum viðauka) gefa til kynna að eftirlitskerfi fyrir báðar tegundir eldsneytis (bensín og gas) séu metin til fulls þegar eftirlitskerfin eru að fullu metin fyrir aðra eldsneytistegundina.“

5. Eftirfarandi komi í stað liða 4.4 og 4.5:

„4.4. Fyrir eða við gerðarviðurkenningu skal ekki leyfa neina annmarka með tilliti til krafna í lið 6.5, að undanskildum lið 6.5.3.4 í 1. viðbæti við þennan viðauka. Þessi liður gildir ekki um gasknúin ökutæki sem eru gerð fyrir tvær tegundir eldsneytis.

4.5. Gasknúin ökutæki sem eru gerð fyrir tvær tegundir eldsneytis

4.5.1. Þrátt fyrir kröfurnar, sem koma fram í lið 3.9.1, og þegar framleiðandinn óskar eftir því, skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið samþykkja að kröfurnar í þessum viðauka séu uppfylltar, að því er varðar gerðarviðurkenningu gasknúinna ökutækja sem eru gerð fyrir tvær tegundir eldsneytis, þrátt fyrir eftirfarandi annmarka:

— að kóðum fyrir bilanir, ekna vegalengd og læst mæligildi sé eytt eftir 40 hreyfil-upphitunarferli, óháð því hvaða eldsneyti er notað,

— að bilanavísir sé virkjaður fyrir báðar eldsneytistegundir (bensín og gas) eftir að fundist hefur bilun við notkun á öðru hvoru eldsneytinu,

— að bilanavísir verði óvirkur eftir þrjú akstursferli í röð án þess að bilun finnist, óháð því hvaða eldsneyti er notað,

— að tveir stöðukóðar séu notaðir, hvor fyrir sína tegund eldsneytis.

Framleiðandinn getur óskað eftir fleiri eftirlitsmöguleikum sem gerðarviðurkenningaryfirvald ákveður hvort það leyfir.

4.5.2. Þrátt fyrir kröfurnar, sem koma fram í lið 6.6.1 í 1. viðbæti við þennan viðauka, og þegar framleiðandinn óskar eftir því, skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið samþykkja að kröfurnar í þessum viðauka séu uppfylltar, að því er varðar mat og sendingu greiningarmerkja, þrátt fyrir eftirfarandi annmarka:

— að greiningarmerki fyrir eldsneytið, sem er notað, séu send á sameiginlegan upprunastað,

— að greiningarmerki fyrir báðar tegundir eldsneytis séu metin sameiginlega (í líkingu við mat á gasknúnum ökutækjum sem eru gerð fyrir eina tegund eldsneytis og óháð því hvaða eldsneyti er notað),

— að eitt greiningarmerki sé valið (sem tengist annarri hvorri eldsneytistegundinni) með stillingu eldsneytisrofans.

Framleiðandinn getur óskað eftir fleiri eftirlitsmöguleikum sem gerðarviðurkenningaryfirvald ákveður hvort það leyfir.“

6. Liður „4.6.“ verði liður „4.7.“

7. Eftirfarandi nýr liður, liður 4.6., bætist við:

„4.6. Varanleiki annmarka

4.6.1. Annmarki má haldast í tvö ár eftir dagsetningu gerðarviðurkenningar ökutækis nema sýnt sé fram á svo viðunandi sé að verulegar lagfæringar á vélbúnaði ökutækisins og lengri aðlögunartími en tvö ár séu nauðsynleg til að lagfæra annmarkann. Í slíkum tilvikum má annmarkinn haldast í allt að þrjú ár.

4.6.1.1. Þegar um er að ræða gasknúin ökutæki sem eru gerð fyrir tvær tegundir eldsneytis má annmarki, sem er leyfður í samræmi við lið 4.5, haldast í tvö ár eftir dagsetningu gerðarviðurkenningar ökutækis nema sýnt sé fram á, svo viðunandi sé, að verulegar lagfæringar á vélbúnaði ökutækisins og lengri aðlögunartími en þrjú ár séu nauðsynleg til að lagfæra annmarkann. Í slíkum tilvikum má annmarkinn haldast í allt að fjögur ár.

4.6.2. Framleiðandi getur óskað eftir því að yfirvöld, sem veittu gerðarviðurkenninguna, viðurkenni annmarkann afturvirkir þegar á galli af þessu tagi finnst eftir upphaflegu gerðarviðurkenninguna. Í þessu tilviki má annmarki haldast í tvö ár eftir dagsetningu tilkynningar til gerðarviðurkenningaryfirvalds, nema sýnt sé fram á með viðunandi hætti að verulegar lagfæringar á vélbúnaði ökutækisins og lengri aðlögunartími en tvö ár séu nauðsynleg til að lagfæra annmarkann. Í slíkum tilvikum má annmarkinn haldast í allt að þrjú ár.“

8. Eftirfarandi 5. liður bætist við:

„5. AÐGANGUR AÐ UPPLÝSINGUM UM INNBYGGÐA GREININGARKERFIÐ

5.1. Umsóknum um gerðarviðurkenningu eða breytingu á gerðarviðurkenningu, annaðhvort skv. 3. gr. eða 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE, skulu fylgja viðeigandi upplýsingar varðandi innbyggt greiningarkerfi ökutækisins. Þessar upplýsingar eiga að gera framleiðendum íhluta til endurnýjunar eða endurbóta kleift að gera hlutina, sem þeir framleiða, samrýmanlega innbyggða greiningarkerfinu með gallalausar starfsemi í huga sem tryggir notanda ökutækisins gegn bilunum. Á sama hátt skulu þessar upplýsingar gera framleiðendum greiningartækja og prófunarbúnaðar kleift að framleiða tæki og búnað á þann hátt að greining á mengunarvarnarkerfi ökutækisins verði árangursrik og rétt.

5.2. Gerðarviðurkenningaryfirvöld skulu, samkvæmt beiðni, gera 2. viðbæti við EB-gerðarviðurkenningarvottorðið, sem inniheldur viðeigandi upplýsingar um innbyggða greiningarkerfið, aðgengilegan öllum viðkomandi framleiðendum íhluta, greiningartækja og prófunarbúnaðar án mismununar.

5.2.1. Ef gerðarviðurkenningaryfirvald fær beiðni frá viðkomandi framleiðanda íhluta, greiningartækja eða prófunarbúnaðar um upplýsingar varðandi innbyggt skráningarkerfi ökutækis sem hefur verið gerðarviðurkennt samkvæmt fyrri útgáfu tilskipunar 70/220/EBE,

— skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið, innan 30 daga, óska eftir því að framleiðandi viðkomandi ökutækis leggi fram upplýsingarnar sem krafist er skv. lið 3.2.12.2.8.6 í II. viðauka. Krafan í öðrum undirlið í lið 3.2.12.2.8.6 gildir ekki,

— framleiðandinn skal afhenda gerðarviðurkenningaryfirvaldinu þessar upplýsingar innan tveggja mánaða frá því að beiðni berst,

— gerðarviðurkenningaryfirvaldið skal senda þessar upplýsingar áfram til gerðarviðurkenningaryfirvalda aðildarríkjanna og yfirvaldið, sem veitti upphaflegu gerðarviðurkenninguna, skal bæta þessum upplýsingum við í II. viðauka með upplýsingum um gerðarviðurkenningu ökutækisins.

Með þessum kröfum eru engar áður veittar viðurkenningar, samkvæmt tilskipun 70/220/EBE, felldar úr gildi né komið í veg fyrir rýmkun slíkra viðurkenninga samkvæmt skilmálum þeirrar tilskipunar sem þær voru upphaflega veittar samkvæmt.

- 5.2.2. Einungis er hægt að óska eftir upplýsingum um íhluti til endurnýjunar eða viðgerða, sem eru háðir EB-gerðarviðurkenningu, eða um íhluti sem eru hluti af kerfi sem er háð EB-gerðarviðurkenningu.
- 5.2.3. Í beiðni um upplýsingar verður að koma fram nákvæm lýsing á tegund ökutækisins sem óskað er eftir upplýsingum um. Fram þarf að koma staðfesting á því að upplýsinga sé óskað vegna þróunar hluta eða íhluta til endurnýjunar eða endurbóta eða greiningartækja eða prófunarbúnaðar.“

I. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. viðbæti við XI. viðauka:

1. Í stað liðar 3.2. komi eftirfarandi:

„3.2. Eldsneyti

Við prófun verður að nota viðeigandi viðmiðunareldsneyti samkvæmt lýsingu í IX. viðauka, að því er varðar bensín- og díseleldsneyti, og í IX. viðauka a að því er varðar fljótandi jarðolíugas og jarðgas. Gerðarviðurkenningaryfirvaldið getur valið tegund eldsneytis við hverja bilanaprófun (sjá lið 6.3 í þessum viðbæti) úr tegundum viðmiðunareldsneytis, sem lýst er í IX. viðauka a, þegar um er að ræða prófun á gasknúnu ökutæki, sem gengur fyrir einni tegund af eldsneyti, og úr tegundum viðmiðunareldsneytis, sem lýst er í IX. viðauka eða IX. viðauka a, þegar gasknúinn ökutæki sem ganga fyrir tveimur tegundum eldsneytis eru prófuð. Ekki má skipta um eldsneytistegund á meðan prófunaráfangi stendur yfir (sjá lið 2.1 til 2.3 í þessum viðbæti). Ef fljótandi jarðolíugas eða jarðgas er notað sem eldsneyti er leyfilegt að ræsa hreyfilinn með bensíni og skipta yfir í fljótandi jarðolíugas eða jarðgas eftir tímabil sem er stillt sjálfvirk en ekki stjórnað af ökuþrumi.“

2. Eftirfarandi komi í stað liða 6.3.1.4 og 6.3.1.5:

„6.3.1.4. Rafmagnsaftenging annarra íhluta sem tengjast losun og eru tengdir við stjórn tölvu aflrásar (ef íhluturinn er virkur við notkun valinnar eldsneytistegundar).

6.3.1.5. Rafmagnsaftenging rafeindastýrðs hreinsibúnaðar fyrir uppgufun (ef slíkur búnaður er til staðar og er virkur við notkun valinnar eldsneytistegundar). Ekki þarf að framkvæma prófun I vegna þessarar bilunar.“

3. Eftirfarandi komi í stað liða 6.4.1.5 og 6.4.1.6:

„6.4.1.5. Rafmagnsaftenging rafeindastýrðs hreinsibúnaðar fyrir uppgufun (ef slíkur búnaður er til staðar og virkur við notkun valinnar eldsneytistegundar).

6.4.1.6. Rafmagnsaftenging annarra aflrásarihluta, sem tengjast losun, sem eru tengdir við tölvu og hafa í för með sér losun sem fer yfir sérhver þau mörk sem um getur í lið 3.3.2 í þessum viðauka (ef íhluturinn er virkur við notkun valinnar eldsneytistegundar).“

4. Í stað liðar 6.5.3 komi eftirfarandi:

„6.5.3. Aðgangur að greiningarkerfi mengunarvarnabúnaðar skal vera staðlaður og óhindraður og í samræmi við eftirfarandi ISO-staðla og/eða SAE-forskrift.

6.5.3.1. Nota ber einn eftirfarandi staðla, með þeim takmörkunum sem er lýst, sem tengil fyrir samskipti milli ökutækis og ytra umhverfis:

ISO 9141 — 2: 1994 (breytt 1996) „Road Vehicles — Diagnostic Systems — Part 2: CARB requirements for interchange of digital information“,

SAE J1850: mars 1998 „Class B Data Communication Network Interface“. Í skilaboðum, sem varða losun, skal felast lotubundið eftirlit með umframmagni og þriggja bæta haus, en hvorki bil milli tákna né prófunarsummur,

ISO 14230 — Part 4 „Road Vehicles — Keyword protocol 2000 for diagnostic systems — Part 4: Requirements for emissions-related systems“,

ISO DIS 15765-4 „Road vehicles — Diagnostics on Controller Area Network (CAN) — Part 4: Requirements for emissions-related systems“, dags. 1. nóvember 2001.

- 6.5.3.2. Prófunarbúnaður og greiningartæki, sem eru nauðsynleg til samskipta við innbyggð greiningarkerfi, skulu að lágmarki uppfylla notkunarforskriftir sem tilgreindar eru í ISO DIS 15031-4 „Road vehicles — Communication between vehicle and external test equipment for emissions-related diagnostics — Part 4: External test equipment“, dags. 1. nóvember 2001.
- 6.5.3.3. Grundvallargreiningargögn (eins og þau eru tilgreind í 6.5.1) og upplýsingar um tviátta eftirlit skulu liggja fyrir í því sniði og einingum sem lýst er í ISO DIS 15031-5 „Road vehicles — Communication between vehicle and external test equipment for emissions-related diagnostics — Part 5: Emissions-related diagnostic services“, dags. 1. nóvember 2001, og skulu vera aðgengilegar með greiningartæki sem uppfyllir kröfur ISO DIS 15031-4.

Framleiðandi ökutækisins skal láta innlendra staðlastofnun í té öll greiningargögn sem tengjast losun, s.s. kenni íhluta, vöktunarkenni innbyggðra greiningarkerfisins og prófunarkenni sem eru ekki tilgreind í ISO DIS 15031-5 en tengjast þessari tilskipun.

- 6.5.3.4. Þegar bilun er skráð skal framleiðandi greina bilunina með hjálp viðeigandi bilunarkóða sem skal vera í samræmi við þá sem gefnir eru upp í lið 6.3 í ISO DIS 15031-6 — „Road vehicles — Communication between vehicle and external test equipment for emissions-related diagnostics — Part 6: Diagnostic trouble code definitions“ varðandi „greiningarkóða bilana sem tengjast losunarkerfi“. Ef ekki er unnt að greina bilunina á þennan hátt getur framleiðandinn notað greiningarkóða bilana í samræmi við liði 5.3 og 5.6 í ISO DIS 15031-6. Bilunarkóðarnir skulu vera að fullu aðgengilegir fyrir staðlaðan greiningarbúnað sem er í samræmi við ákvæði liðar 6.5.3.2.

Framleiðandi ökutækisins skal láta innlendra staðlastofnun í té öll greiningargögn sem tengjast losun, s.s. kenni íhluta, vöktunarkenni innbyggðra greiningarkerfisins og prófunarkenni sem eru ekki tilgreind í ISO DIS 15031-5 en tengjast þessari tilskipun.

- 6.5.3.5. Tengildi milli ökutækisins og greiningarprófunarbúnaðarins skal vera staðlað og standast allar kröfur í ISO DIS 15031-3 „Road vehicles — Communication between vehicle and external test equipment for emissions-related diagnostics — Part 3: Diagnostic connector and related electrical circuits: specification and use“, dags. 1. nóvember 2001. Ísetningarstaður skal ákveðinn með fyrirvara um samþykki viðurkenningaryfirvalds þannig að þjónustuaðili komist auðveldlega að honum, en hann sé jafnframt varinn gegn tilfallandi skemmdum við eðlileg notkunarskilyrði.“

5. Eftirfarandi liður 6.6 bætist við:

„6.6. Gasknúin ökutæki, gerð fyrir tvær tegundir eldsneytis

- 6.6.1. Þegar um er að ræða gasknúin ökutæki, sem eru gerð fyrir tvær tegundir eldsneytis, skulu greiningarmerkin (sem lýst er í lið 6.5 í 1. viðbæti við þennan viðauka) frá ökutækjum, sem eru knúin bensíni annars vegar og gasi hins vegar, metin og send óháð hvert öðru. Sem svar við leit með greiningartæki skulu greiningarmerkin frá ökutækinu, þegar það gengur fyrir bensíni, send á einn upprunastað og greiningarmerkin frá ökutækinu, þegar það gengur fyrir gasi, send á annan upprunastað. Notkun upprunastaðar er lýst í ISO DIS 15031-5 „Road vehicles — Communication between vehicle and external test equipment for emissions-related diagnostics — Part 5: Emissions-related diagnostic services“, dags. 1. nóvember 2001.

J. Í stað XIII. viðauka komi eftirfarandi:*„XIII. VIÐAUKI***EB-GERÐARVIÐURKENNING Á ENDURNÝJUNARHVARFAKÚTUM SEM ERU ADSKILDAR TÆKNIEININGAR****1. GILDISSVIÐ**

Þessi viðauki gildir um EB-gerðarviðurkenningu hvarfakúta sem aðskilinna tæknieininga í skilningi d-liðar 1. mgr. 4. gr. í tilskipun 70/156/EBE sem á að setja í eina eða fleiri gerðir vélknúinna ökutækja í flokkum M1 og N1 ⁽¹⁾ sem hluti til endurnýjunar.

2. SKILGREININGAR

Í þessum viðauka er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- 2.1. „Upprunalegur hvarfakútur“ — sjá lið 2.17 í I. viðauka,
- 2.2. „Endurnýjunarhvarfakútur“ — sjá lið 2.18 í I. viðauka,
- 2.3. „Upprunalegur endurnýjunarhvarfakútur“ — sjá lið 2.19 í I. viðauka,
- 2.4. „Gerð hvarfakúts“: hvarfakútar sem eru eins í meginatriðum, s.s. að því er varðar:
 - 2.4.1. fjölda hjúpaðra undirstöðuefna, byggingu og efni,
 - 2.4.2. tegund hvörfunar (oxun, þrívirk o.s.frv.),
 - 2.4.3. rúmmál, hlutfall framhliðar og lengdar undirstöðuefnis,
 - 2.4.4. innihald hvataefnis,
 - 2.4.5. hlutfall hvataefnis,
 - 2.4.6. þéttleika hólfa,
 - 2.4.7. mál og lögun,
 - 2.4.8. hitavörn.
- 2.5. „Gerð ökutækis“, sjá lið 2.1 í I. viðauka.
- 2.6. „Gerðarviðurkenning hvarfakúts til endurnýjunar“: viðurkenning á hvarfakút sem setja á til endurnýjunar í eina eða fleiri tiltekna gerðir ökutækja með það fyrir augum að takmarka mengandi losun, hávaða og áhrif á vinnslu ökutækis og, ef við á, innbyggða greiningarkerfið.
- 2.7. „Endurnýjunarhvarfakútur sem er eyddur“: hvarfakútur sem er orðinn slitinn eða hefur eyðst svo við meðhöndlun að hann samsvarar kröfunum sem mælt er fyrir um í 1. lið 1. viðbætis við XI. viðauka við þessa tilskipun ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Eins og skilgreint er í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

⁽²⁾ Þegar HC-gildið, sem er mælt skv. lið 6.2.1 í þessum viðauka, mælist hærra við tilraunaprófun á ökutækjum með rafkveikjuhreyfli en gildið sem mælist við gerðarviðurkenningu ökutækisins skal bæta mismuninum við viðmiðunargildin sem eru gefin upp í lið 3.3.2 í XI. viðauka en þau má fara yfir að því marki sem kveðið er á um í 1. lið 1. viðbætis við XI. viðauka.

3. UMSÓKN UM EB-GERÐARVIÐURKENNINGU

3.1. Framleiðandi skal leggja fram umsókn um EB-gerðarviðurkenningu íhluta vegna gerðar hvarfakúts til endurnýjunar í samræmi við 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

3.2. Fyrirmynd að upplýsingaskjalinu er að finna í 1. viðbæti við þennan viðauka.

3.3. Þegar sótt er um viðurkenningu á endurnýjunarhvarfakút skal láta tækniþjónustunni, sem annast gerðarviðurkenningarprófun, eftirfarandi í té:

3.3.1. Ökutæki sem eru viðurkennd í samræmi við tilskipun 70/220/EBE og búin nýjum, upprunalegum hvarfakútum. Umsækjandi velur ökutækin að fengnu samþykki tækniþjónustunnar. Þau skulu vera í samræmi við kröfur 3. liðar í III. viðauka við þessa tilskipun.

Mengunarvarnarkerfi prófunarökutækisins skal vera gallalaust; gera skal við eða skipta um alla upprunalega hluti sem tengjast losun og eru mikið slitnir eða bilaðir. Prófunarökutækin skulu vera rétt stillt og í stöðu sem sagt er fyrir um í forskrift framleiðanda áður en losunarprófun er gerð.

3.3.2. Eitt eintak af gerð hvarfakúts til endurnýjunar. Eintakið skal greinilega og óafmáanlega merkt með viðskiptaheiti eða vörumerki umsækjanda.

3.3.3. Viðbótareintak af endurnýjunarhvarfakút af sömu gerð ef setja á hvarfakútinn í ökutæki með innbyggðu greiningarkerfi. Eintakið skal greinilega og óafmáanlega merkt með viðskiptaheiti eða vörumerki umsækjanda. Hann verður að vera eyddur eins og skilgreint er í lið 2.7.

4. VEITING EB-GERÐARVIÐURKENNINGAR

4.1. EB-gerðarviðurkenning skal veitt skv. 3. mgr. 4. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef viðeigandi kröfum er fullnægt.

4.2. Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningavottorði er að finna í 2. viðbæti við þennan viðauka.

4.3. Allar viðurkenndar gerðir hvarfakúta til endurnýjunar skulu fá viðurkenningarnúmer í samræmi við ákvæði VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE. Sama aðildarríki skal ekki úthluta annarri gerð hvarfakúts til endurnýjunar sama númeri. Sama gerðarviðurkenningarnúmer getur náð yfir notkun þessarar gerðar hvarfakúta til endurnýjunar á mismunandi gerðum ökutækja.

5. EB-GERÐARVIÐURKENNINGARMERKI

5.1. EB-gerðarviðurkenningarmerki skal vera á öllum endurnýjunarhvarfakútum sem samrýmast gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun sem aðskilin tæknieining.

5.2. Merkið skal vera rétthyrningur sem umlykur stafinn „e“ og þar á eftir auðkennisnúmer eða -stafir aðildarríkisins sem veitti gerðarviðurkenninguna:

1 fyrir Þýskaland

2 fyrir Frakkland

3 fyrir Ítalíu

4 fyrir Holland

5 fyrir Svíþjóð

6 fyrir Belgíu

9 fyrir Spán

11 fyrir Breska konungsríkið

12 fyrir Austurríki

13 fyrir Lúxemborg

17 fyrir Finnland

18 fyrir Danmörku

21 fyrir Portúgal

23 fyrir Grikkland

24 fyrir Írland

Einnig skal setja „grunnviðurkenningarnúmerið“, sem er í 4. þætti gerðarviðurkenningarnúmersins sem um getur í VII. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, nálægt rétthyrningnum og framan við það tölustafina tvo sem gefa til kynna raðnúmer síðustu verulegu tæknibreytingar á tilskipun 70/220/EB þann dag sem EB-gerðarviðurkenning íhluta var veitt. Í þessari tilskipun er raðnúmerið 01.

- 5.3. EB-gerðarviðurkenningarmerkið, sem um getur í lið 5.2, skal vera auðlæsilegt og óafmáanlegt og skal, þegar hægt er að koma því við, vera sýnilegt þegar endurnýjunarhvarfakútur hefur verið settur í ökutækið.

- 5.4. Í 3. viðbæti við þennan viðauka eru gefin dæmi um staðsetningu viðurkenningarmerkisins og -upplýsinganna sem um getur hér að framan.

6. KRÖFUR

6.1. Almennar kröfur

- 6.1.1. Endurnýjunarhvarfakútur skal vera hannaður, smíðaður og hægt að setja hann í á þann hátt að tryggt sé að ökutækið uppfylli ákvæði þessarar tilskipunar, sem það var upphaflega í samræmi við, og að losun mengunarefna sé takmörkuð með góðum árangri allan eðlilegan endingartíma ökutækisins við eðlilega notkun.

- 6.1.2. Endurnýjunarhvarfakút skal setja í á nákvæmlega sama stað og upprunalegi hvarfakúturinn var og staða súrefnisskynjara í útblásturskerfinu og annarra skynjara, ef við á, skal vera óbreytt.

- 6.1.3. Ef upprunalegi hvarfakúturinn er búinn hitavörn skal endurnýjunarhvarfakútur vera búinn jafngildri vörn.

- 6.1.4. Endurnýjunarhvarfakútur skal vera endingargóður, þ.e. hannaður og smíðaður og hægt að setja hann í á þann hátt að hann standist nægilega vel þá tæringu og oxun sem hann verður fyrir, að teknu tilliti til skilyrða við notkun ökutækisins.

6.2. Kröfur varðandi losun

Framkvæma skal prófun I á ökutækinu eða ökutækjunum, sem getið er um í lið 3.3.1 í þessum viðauka og eru búin endurnýjunarhvarfakút af þeirri gerð, sem sótt er um viðurkenningu fyrir, við þær aðstæður sem lýst er í samsvarandi viðauka við þessa tilskipun til þess að bera saman nothæfi hans og upprunalega hvarfakútsins með aðferðinni sem lýst er hér á eftir.

6.2.1. Samanburðargrundvöllur

Ökutækið eða ökutækin skulu vera búin nýjum, upprunalegum hvarfakút (sjá lið 3.3.1) sem tilkeyra skal með 12 prófunarferlum utanbæjar (prófun I, 2. hluti).

Eftir þennan undirbúning skal hafa ökutækið eða ökutækin í rými þar sem hitastig er nokkurn veginn stöðugt á bilinu 293 til 303 K (20 til 30°C). Þessi meðhöndlun skal standa í a.m.k. sex klst. og halda áfram þar til hitastig smurolíu og kælivökva hreyfilsins er sem næst hitastiginu í rýminu svo að ekki skeikar um meira en ± 2 K. Því næst skal framkvæma prófun I þrisvar sinnum.

6.2.2. Prófun á útblásturslofti með endurnýjunarhvarfakút

Í stað upprunalegs hvarfakúts prófunarökutækisins skal setja endurnýjunarhvarfakút (sjá lið 3.3.2) sem tilkeyra skal með 12 prófunarferlum utanbæjar (prófun I, 2. hluti).

Eftir þennan undirbúning skal hafa ökutækið eða ökutækin í geymslu þar sem hitastig er nokkurn veginn stöðugt á bilinu 293 til 303 K (20 til 30°C). Þessi meðhöndlun skal standa í a.m.k. sex klst. og halda áfram þar til hitastig smurolíu og kælivökva hreyfilsins er sem næst hitastiginu í rýminu svo að ekki skeikar um meira en ± 2 K. Því næst skal framkvæma prófun I þrisvar sinnum.

6.2.3. *Mat á losun mengunarefna frá ökutækjum sem búið eru endurnýjunarhvarfakútum*

Prófunarökutæki með upprunalega hvarfakútum skal vera í samræmi við viðmiðunarmörkin samkvæmt gerðarviðurkenningu ökutækisins, þ.m.t., ef við á, í samræmi við eyðingarstuðla sem beitt er á meðan á gerðarviðurkenningu ökutækisins stendur.

Kröfur varðandi losun frá ökutæki, sem búið er endurnýjunarhvarfakút, skulu teljast uppfylltar ef eftirfarandi skilyrðum um niðurstöður fyrir hvert mengunarefni (CO, HC, NOx og agnir) er fullnægt:

$$M \leq 0,85 S + 0,4 G$$

$$M \leq G$$

þar sem:

M er meðalgildi losunar eins mengunarefnis eða samanlagðrar losunar tveggja mengunarefna ⁽¹⁾ sem fæst með því að framkvæma prófun I þrisvar sinnum með endurnýjunarhvarfakút.

S er meðalgildi losunar eins mengunarefnis eða samanlagðrar losunar tveggja mengunarefna ⁽¹⁾ sem fæst með því að framkvæma prófun I þrisvar sinnum með upprunalegum hvarfakút.

G eru viðmiðunarmörk losunar eins mengunarefnis eða samanlagðrar losunar tveggja mengunarefna ⁽¹⁾ samkvæmt gerðarviðurkenningu ökutækisins, deilt í, ef við á, með eyðingarstuðlunum sem ákvarðaðir eru í samræmi við lið 6.4. Ef sótt er um viðurkenningu fyrir mismunandi gerðir ökutækja frá sama ökutækjaframleiðanda og ef þær ólíku gerðir ökutækja eru búnar upprunalegum hvarfakútum sömu gerðar er heimilt að takmarka prófun I við a.m.k. tvö ökutæki sem skulu valin með samþykki tæknipjónustunnar sem ber ábyrgð á viðurkenningunni.

6.3. **Kröfur varðandi hávaða og bakþrýsting útblásturs**

Endurnýjunarhvarfakútur skal uppfylla tæknilegu kröfurnar í II. viðauka við tilskipun 70/157/EBE.

6.4. **Kröfur um endingu**

Endurnýjunarhvarfakútur skal vera í samræmi við kröfur liðar 5.3.5 í I. viðauka við þessa tilskipun þ.e. í samræmi við kröfur prófunar V eða í samræmi við eyðingarstuðlana í eftirfarandi töflu yfir niðurstöður prófunar I.

⁽¹⁾ Í samræmi við viðmiðunarmörkin sem eru gefin upp í lið 5.3.1.4 í I. viðauka við þá útgáfu tilskipunar 70/220/EBE sem ökutækið, búið upprunalegum hvarfakút, var gerðarviðurkennt í samræmi við.

Tafla XIII.6.4

Hreyfiflokkur	Eyðingarstuðlar				
	CO	HC ⁽¹⁾	NO _x ⁽¹⁾	HC + NO _x	Agnir
Rafkveikja	1,2	1,2	1,2	1,2 ⁽²⁾	—
Þjöppukveikja	1,1	—	1,0	1,0	1,2

⁽¹⁾ Gildir einungis um ökutæki sem eru viðurkennd samkvæmt tilskipun 70/220/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 98/69/EB eða síðari breytingatilskipunum.

⁽²⁾ Gildir einungis um ökutæki með rafkveikjuhreyfli sem eru viðurkennd samkvæmt tilskipun 70/220/EBE eins og henni var breytt með tilskipun 96/69/EB eða fyrri tilskipunum.

6.5. Kröfur varðandi samhæfi innbyggs greiningarkerfis (gilda aðeins um hvarfakúta til endurnýjunar sem eru ætlaðir til að setja í ökutæki með innbyggðu greiningarkerfi)

Ekki þarf að sýna fram á samhæfi upprunalegs hvarfakúts við innbyggt greiningarkerfi nema hann hafi verið vaktaður í upprunalegri samsetningu.

- 6.5.1. Sýna skal fram á samhæfi hvarfakúts til endurnýjunar við innbyggða greiningarkerfið með aðferðunum sem lýst er í 1. viðbæti XI. viðauka við tilskipun 98/69/EB.
- 6.5.2. Ekki skal beita ákvæðum 1. viðbætis XI. viðauka við tilskipun 98/69/EB sem gilda um aðra íhluti en hvarfakúta.
- 6.5.3. Framleiðandi, sem framleiðir fyrir eftirmarkað, getur notað sömu undirbúnings- og prófunaraðferðir og notaðar eru við upprunalegu gerðarviðurkenninguna. Í því tilviki skal gerðarviðurkenningaryfirvaldið setja fram, samkvæmt beiðni og án mismununar, 2. viðbæti við EB-gerðarviðurkenningarvottorðið þar sem fram kemur fjöldi og gerð undirbúningsferla og gerð prófunarferlis sem framleiðandi upprunalega búnaðarins notar til prófana á hvarfakútnum m.t.t. innbyggða greiningarkerfisins.
- 6.5.4. Til að sannprófa að allir aðrir íhlutir, sem eru vaktaðir af innbyggða greiningarkerfinu, séu rétt uppsettir og virki rétt skal innbyggða greiningarkerfið ekki senda nein bilanaboð né hafa neina bilanakóða fyrirbyggjandi áður en endurnýjunarhvarfakútur er settur upp. Með það fyrir augum er hægt að nota mat á stöðu innbyggða greiningarkerfisins við lok prófananna sem lýst er í lið 6.2.1 í þessum viðauka.
- 6.5.5. Bilanaboð (sjá lið 2.5 í XI. viðauka við þessa tilskipun) mega ekki fara af stað á meðan ökutækið er í gangi samkvæmt kröfunum í lið 6.2.2 í þessum viðauka.

7. UPPLÝSINGAR

- 7.1. Öllum nýjum endurnýjunarhvarfakútum skulu fylgja upplýsingar um eftirfarandi:
- 7.1.1. Nafn eða vörumerki framleiðanda hvarfakútsins.
- 7.1.2. Ökutæki (með framleiðsluári), sem endurnýjunarhvarfakútur er viðurkenndur fyrir, þ.m.t., ef við á, merking sem sýnir hvort hvarfakúturinn hentar til að setja hann í ökutæki sem er með innbyggðu greiningarkerfi.
- 7.1.3. Leiðbeiningar um ísetningu ef þörf krefur.
- 7.2. Þessar upplýsingar skulu veittar:

annaðhvort í bæklingi sem fylgir með endurnýjunarhvarfakútnum, eða

á umbúðunum sem endurnýjunarhvarfakúturinn er seldur í, eða

með öðru móti.

Í öllum tilvikum verður að vera hægt að ganga að upplýsingunum í vörulista sem framleiðandi endurnýjunarhvarfakútsins dreifir á sölustaði.

8. BREYTINGAR Á GERÐ OG Á VIÐURKENNINGU

Ákvæði 5. gr. tilskipunar 70/156/EBE gilda þegar gerðar eru breytingar á gerð sem er viðurkennd samkvæmt þessari tilskipun.

9. SAMRÆMI FRAMLEIÐSLU

Gera ber ráðstafanir til að tryggja samræmi framleiðslu í samræmi við ákvæðin sem mælt er fyrir um í 10. gr. tilskipunar 70/156/EBE.

9.2. Sérákvæði

9.2.1. Athuganirnar, sem um getur í lið 2.2 í X. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, skulu ná yfir samræmi við eiginleikana sem eru skilgreindir í lið 2.4 í þessum viðauka.

9.2.2. Við beitingu liðar 3.5 í X. viðauka við tilskipun 70/156/EBE má framkvæma prófanirnar sem lýst er í lið 6.2 í þessum viðauka (kröfur varðandi losun). Í því tilviki getur handhafi gerðarviðurkenningar farið þess á leit að upprunalegi hvarfakúturinn verði ekki notaður sem grunnur fyrir samanburð heldur endurnýjunarhvarfakútur sem hefur verið notaður við gerðarviðurkenningarprófanirnar (eða annað eintak sem sannað hefur verið að samrýmist viðurkenndri gerð). Losunargildin sem mælast með notkun eintaksins, sem er sannprófað, skulu þá ekki fara að meðaltali meira en 15% yfir meðalgildin sem mælast með notkun eintaksins sem notað er til viðmiðunar.

*1. viðbætur***Upplýsingaskjal nr. ... sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningu hvarfakúta til endurnýjunar (tilskipun 70/220/EBE eins og henni var síðast breytt með tilskipun ...)**

Eftirfarandi upplýsingar skal gefa í þriti og með efnisyfirliti ef við á. Teikningar, ef einhverjar eru, skulu vera í hæfilegum hlutföllum og nægilega nákvæmar, í stærðinni A4 eða brotnar saman í þá stærð. Ljósmyndir, ef einhverjar eru, skulu einnig vera nægilega nákvæmar.

Ef kerfi, íhlutir eða aðskildar tæknieiningar eru búin rafeindastýringu skulu fylgja upplýsingar um nothæfi þeirra.

0. ALMENNT

0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):

0.2. Gerð:

0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:

0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarmerkið á þegar um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:

0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

1. LÝSING Á BÚNAÐINUM

1.1. Tegund og gerð hvarfakúts til endurnýjunar:

1.2. Teikningar af endurnýjunarhvarfakút þar sem einkum koma fram allir þeir eiginleikar sem um getur í lið 2.3 í þessum viðauka:

- 1.3. Lýsing á gerð eða gerðum ökutækisins sem endurnýjunarhvarfakútur er ætlaður fyrir:
- 1.3.1. Númer og/eða tákn sem auðkenna hreyfil og ökutækjagerð eða -gerðir:
- 1.3.2. Á endurnýjunarhvarfakútur að samrýmast kröfum um innbyggða greiningarkerfið? (já/nei) ⁽¹⁾:
- 1.4. Lýsing og teikningar sem sýna stöðu endurnýjunarhvarfakúts miðað við útblástursgrein eða -greinar hreyfilsins:

2. viðbætur

Fyrirmynd

(hámarksstærð: A4 (210 x 297mm))

EB-GERÐARVIÐURKENNINGARVOTTORÐ

Stimpill yfirvalds

Tilkynning um:

- gerðarviðurkenningu ⁽¹⁾,
- rýmkun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- synjun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾,
- afturköllun gerðarviðurkenningar ⁽¹⁾

á gerð ökutækis/íhlutar/aðskilinnar tæknieiningar ⁽¹⁾ með hliðsjón af tilskipun ... eins og henni var síðast breytt með tilskipun ...

Gerðarviðurkenningarnúmer:

Ástæða fyrir rýmkun:

I. þáttur

- 0.1. Tegund (viðskiptaheiti framleiðanda):
- 0.2. Gerð:
- 0.3. Gerðarauðkenni, ef það kemur fram á ökutækinu/íhlutnum/aðskildu tæknieiningunni ⁽²⁾:
- 0.3.1. Staðsetning auðkennisins:
- 0.4. Ökutækjaflokkur ⁽³⁾:

⁽¹⁾ Stríkið yfir það sem á ekki við.

⁽²⁾ Ef í gerðarauðkenni eru rittákn sem varða ekki lýsingu á gerð ökutækis, íhlutar eða aðskilinnar tæknieiningar sem þetta gerðarviðurkenningarvottorð nær til skal setja spurningarmerki í stað rittáknanna (t.d. ABC??123??).

⁽³⁾ Eins og skilgreint er í A-þætti II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.

- 0.5. Nafn og heimilisfang framleiðanda:
- 0.7. Staðsetning og aðferð við að festa EB-gerðarviðurkenningarkerkið á þegar um er að ræða íhluti og aðskildar tæknieiningar:
- 0.8. Heimilisfang samsetningarverksmiðju eða -verksmiðja:

II. þáttur

- 1. Frekari upplýsingar (þar sem við á): sjá viðbót
- 2. Tækniþjónusta sem annast prófanirnar:
- 3. Dagsetning prófunarskýrslu:
- 4. Númer prófunarskýrslu:
- 5. Athugasemdir (ef einhverjar eru): (sjá viðbót)
- 6. Staður:
- 7. Dagsetning:
- 8. Undirskrift:
- 9. Meðfylgjandi er skrá yfir innihald upplýsingasafnsins sem viðurkenningaryfirvöld varðveita en það má fá afhent sé þess óskað.

Viðbót

við EB-gerðarviðurkenningarvottorð nr. ...

varðandi gerðarviðurkenningu hvarfakúta til endurnýjunar sem aðskilinna tæknieininga með hliðsjón af tilskipun 70/220/EBE eins og henni var síðast breytt með tilskipun ...

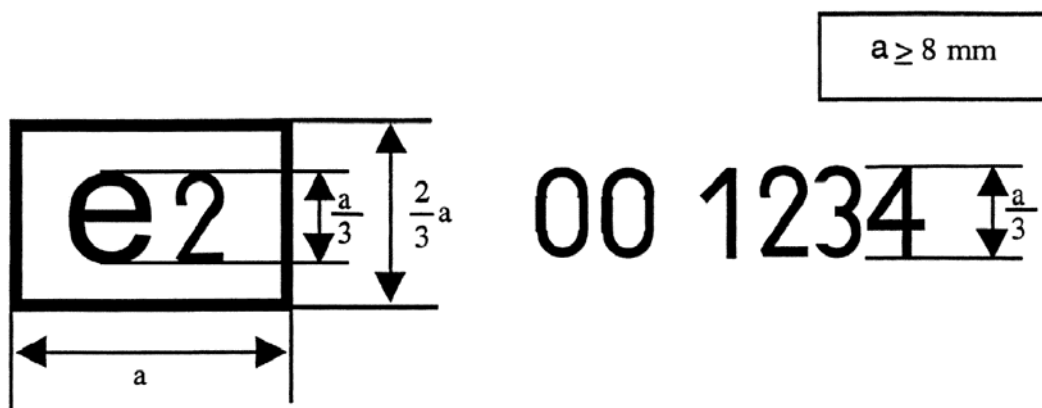
- 1. Frekari upplýsingar
 - 1.1. Tegund og gerð hvarfakúts til endurnýjunar:
 - 1.2. Gerð eða gerðir ökutækja sem þessi gerð hvarfakúts er viðurkennd fyrir sem hlutur til endurnýjunar:
 - 1.3. Gerð eða gerðir ökutækja sem endurnýjunarhvarfakútur hefur verið prófaður á:
 - 1.3.1. Hefur endurnýjunarhvarfakútur sýnt að hann samrýmist kröfum um innbyggða greiningarkerfið? (já/nei) ⁽¹⁾:
- 5. Athugasemdir:

⁽¹⁾ Strikið yfir það sem á ekki við.

3. viðbætur

Fyrirmynd að EB-gerðarviðurkenningarmerki

(sjá lið 5.2 í þessum viðauka)

Viðurkenningarmerkið hér að framan sem er fest á íhlut hvarfakúts til endurnýjunar sýnir að viðkomandi gerð hefur verið viðurkennd í Frakklandi (e 2) samkvæmt þessari tilskipun. Tveir fyrstu tölustafirnir í viðurkenningarnúmerinu (00) vísa til raðnúmersins sem er úthlutað fyrir nýjustu breytinguna á tilskipun 70/220/EEC. Næstu fjórir tölustafirnir (1234) eru grunnnúmer gerðarviðurkenningar sem viðurkenningaryfirvald úthlutar fyrir endurnýjunarhvarfakút.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/69/EB

2005/EES/16/11

frá 30. júlí 2002

um aðferðir við sýnatöku og greiningu við opinbert eftirlit með díoxínunum og til að ákvarða PCB-efni, sem líkjast díoxíni, í matvælum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 85/591/EBE frá 20. desember 1985 um að koma á bandalagsaðferðum við sýnatöku og greiningu vegna matvælaeftirlits ⁽¹⁾, einkum 1. og 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 ⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 563/2002 ⁽³⁾ og breytt með reglugerð ráðsins (EB) nr. 2375/2001 ⁽⁴⁾, er kveðið á um hámarksviðmiðunargildi fyrir díoxín og fúrón í tilteknum matvælum.
- 2) Í tilskipun ráðsins 89/397/EBE frá 14. júní 1989 um opinbert matvælaeftirlit ⁽⁵⁾ er mælt fyrir um almennar meginreglur við framkvæmd matvælaeftirlits. Með tilskipun ráðsins 93/99/EBE frá 29. október 1993 um viðbótarákvæði um opinbert matvælaeftirlit ⁽⁶⁾ er kveðið á um kerfi gæðastaðla fyrir þær rannsóknarstofur sem aðildarríkin hafa falið opinbert matvælaeftirlit.
- 3) Í tilskipun 85/591/EBE eru settar almennar viðmiðanir fyrir sýnatöku- og greiningaraðferðir. Í tilteknum tilvikum er hins vegar nauðsynlegt að mæla fyrir um sértækari viðmiðanir og eða kröfur, sem greiningaraðferð skal uppfylla, svo að tryggt sé að rannsóknarstofur styðjist við greiningaraðferðir sem eru allar svipaðar hvað varðar áreiðanleika.
- 4) Ákvæðin um sýnatöku og greiningaraðferðir voru sett með hliðsjón af núverandi þekkingu og þau má laga að framförum á sviði vísinda og tækni.
- 5) Ákvæðin, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, gilda eingöngu um sýnatöku og greiningu á díoxínunum

og díoxínlikum PCB-efnum vegna framkvæmdar reglugerðar (EB) nr. 466/2001 og hafa ekki áhrif á skipulag sýnatökunnar, magn og tíðni við sýnatöku eins og tilgreint er í III. og IV. viðauka við tilskipun ráðsins 96/23/EB frá 29. apríl 1996 um ráðstafanir til eftirlits með tilteknum efnum og leifum þeirra í lifandi dýrum og dýraafurðum og um niðurfellingu á tilskipunum 85/358/EBE og 86/469/EBE og ákvörðunum 89/187/EBE og 91/664/EBE ⁽⁷⁾. Þau hafa ekki áhrif á markviðmiðanir fyrir sýnatöku sem mælt er fyrir um í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 98/179/EB frá 23. febrúar 1998 um nákvæmar reglur um sýnatöku vegna opinbers eftirlits með tilteknum efnum og leifum þeirra í lifandi dýrum og dýraafurðum ⁽⁸⁾.

- 6) Beita skal markvissum aðgerðum til að afla heildstæðra, áreiðanlegra gagna um tilvist díoxínlikra PCB-efna í matvælum. Því skal mælt fyrir um kröfur um greiningaraðferðir sem nota skal við ákvörðun á díoxínlikum PCB-efnum í matvælum.
- 7) Nota má afkastamikla skimunargreiningu, sem hefur hlotið staðfesta, fullnægjandi og víðtæka fullgildingu, til að velja sýni með umtalsverðum styrk díoxína. Síðan þarf að ákvarða magn díoxína í þessum sýnum með staðfestingargreiningu. Því þykir rétt að kveða á um strangar kröfur að því er varðar staðfestingargreiningu og lágmarkskröfur að því er varðar skimunaraðferðina.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 209, 6.8.2002, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið EB L 372, 31.12.1985, bls. 50.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 77, 16.3.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 86, 3.4.2002, bls. 5.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 321, 6.12.2001, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 186, 30.6.1989, bls. 23.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 290, 24.11.1993, bls. 14.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 10.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 65, 5.3.1998, bls. 31.

Aðildarríkin skulu tryggja að sýnataka vegna opinbers eftirlits með magni díoxíns og fúrana, og ákvörðun á magni díoxínlikra PCB-efna í matvælum sé í samræmi við þær aðferðir sem lýst er í I. viðauka.

2. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að undirbúningur sýna og greiningaraðferðir vegna opinbers eftirlits með magni díoxína og fúrana og ákvörðun á magni díoxínlíkra PCB-efna í matvælum sé í samræmi við þær aðferðir sem lýst er í II. viðauka.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. febrúar 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 30. júlí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

SÝNATÖKUADFERÐIR VIÐ OPINBERT EFTIRLIT MEÐ MAGNI DÍOXÍNA (PCDD/PCDF) OG ÁKVÖRDUN Á DÍOXÍNLÍKUM PCB-EFNUM Í TILTEKNUM MATVÆLUM

1. Tilgangur og gildissvið

Sýni, sem eru ætluð til opinbers eftirlits með magni díoxína (PCDD/PCDF), svo og til að ákvarða magn díoxíníkra PCB-efna⁽¹⁾ í matvælum, skulu tekin samkvæmt þeim aðferðum sem er lýst hér á eftir. Safnsýni, tekin á þann hátt, skulu talin dæmigerð fyrir framleiðslueiningarnar eða framleiðsluhlutana sem þau eru tekin úr. Ákvarðað skal á grundvelli þess magns, sem finnst í rannsóknarsýnum, hvort farið sé að ákvæðum um hámarks magn sem mælt er fyrir um í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 466/2001 um hámarks magn tiltekinna mengunarefna í matvælum.

2. Skilgreiningar

Framleiðslueining: sanngreinanlegt magn af matvöru, afhent í einu, sem opinber sýnatökumaður staðfestir að hafi sameiginleg einkenni, svo sem að því er varðar uppruna, afbrigði, gerð umbúða, pakkanda, sendanda eða merkingar. Þegar um fisk og fiskafurðir er að ræða skulu allir fiskarnir vera af svipaðri stærð.

Framleiðsluhluti: tiltekinn hluti stórrar framleiðslueiningar, sem valinn er, þannig að það samræmist sýnatökuaðferðinni sem notuð er við þennan tiltekna hluta. Hver framleiðsluhluti skal vera skilinn frá öðrum og sanngreinanlegur.

Hlutasýni: magn efnis tekið á sama stað í framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum.

Safnsýni: sameinuð heild allra hlutasýna sem tekin eru úr framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum.

Rannsóknarsýni: dæmigerður hluti eða magn safnsýnisins sem nota skal á rannsóknarstofu.

⁽¹⁾ Tafla yfir jafngildisstuðla Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar fyrir eiturrhrif (WHO TEF) til nota við áhættumat fyrir menn sem grundvallast á niðurstöðum ráðstefnu stofnunarinnar í Stokkhólmi í Svíþjóð 15. til 18. júní 1997 (Van den Berg et al., (1998) *Toxic Equivalency Factors (TEFs) for PCBs, PCDDs, PCDFs for Humans and for Wildlife. Environmental Health Perspectives*, 106(12), 775).

Efnamyndir	TEF-gildi	Efnamyndir	TEF-gildi
Dibensó-p-díoxín (PCDD)		„Díoxíníkr PCB-efni“: PCB-efni, önnur en ortó-PCB-efni + ein-ortó-PCB-efni	
2,3,7,8-TCDD	1	PCB-efni, önnur en ortó-PCB-efni	
1,2,3,7,8-PeCDD	1	PCB 77	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 169	0,01
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01		
OCDD	0,0001		
Dibensófúrön (PCDF)		Ein-ortó-PCB-efni	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		
OCDF	0,0001		

Skammstafanir: T = tetra, Pe = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = okta, CDD = klórdibensódíoxín, CDF = klórdibensófúrön, CB = klórbifenýl.

3. Almenn ákvæði**3.1. Starfsfólk**

Hæfur og viðurkenndur aðili, sem aðildarríkin hafa tilgreint, skal annast sýnatöku.

3.2. Efni til sýnatöku

Taka ber sýni úr hverri framleiðslueiningu sem á að rannsaka.

3.3. Varúðarráðstafanir

Gera þarf varúðarráðstafanir þegar rannsóknarsýni eru tekin og undirbúin til þess að forðast breytingar sem myndu hafa áhrif á magn díoxína og díoxínlíkra PCB-efna, villandi áhrif á niðurstöðu greiningarinnar eða gera safnsýnin ódæmigerð.

3.4. Hlutasýni

Hlutasýni skulu, eftir því sem kostur er, tekin sem víðast úr framleiðslueiningunni eða framleiðsluhlutanum. Sé ekki farið eftir þessari aðferð verður að færa það í skrána sem kveðið er á um í lið 3.8.

3.5. Undirbúningur safnsýnis

Safnsýnið er myndað með því að sameina öll hlutasýnin. Það skal vera a.m.k. 1 kg nema það sé ekki mögulegt, t.d. þegar sýnið er aðeins einn pakki.

3.6. Frekari skipting safnsýnis í rannsóknarsýni vegna fullnustu ákvæða, verslunarverndar eða úrskurðarmála

Taka ber rannsóknarsýni, vegna fullnustu ákvæða, verslunarverndar eða vegna úrskurðarmála, úr einsleitu safnsýni, svo fremi það stangist ekki á við reglur aðildarríkja um sýnatöku. Rannsóknarsýni vegna fullnustu ákvæða skulu vera nægilega stór til að hægt sé að framkvæma á þeim a.m.k. tvær greiningar.

3.7. Þökkun og flutningur á safn- og rannsóknarsýnum

Hvert safn- og rannsóknarsýni skal sett í hreint, hvarftregt ílát sem ver það nægilega gegn mengun, tapi greiniefna vegna aðsogs í innri vegg ílátsins og skemmdum í flutningi. Gera skal allar nauðsynlegar varúðarráðstafanir til þess að koma í veg fyrir breytingu á samsetningu safn- og rannsóknarsýna sem gæti átt sér stað á meðan á flutningi eða geymslu stendur.

3.8. Innsigling og merking safn- og rannsóknarsýna

Hvert sýni, sem tekið er til opinberra nota, skal innsiglað á sýnatökustað og merkt samkvæmt reglugerðum aðildarríkisins. Halda skal skrá yfir hverja sýnatöku þannig að hver framleiðslueining verði ótvírætt sanngreinanleg og tilgreina skal dagsetningu og sýnatökustað ásamt öðrum viðbótarupplýsingum sem gætu komið greinandanum að notum.

4. Sýnatökuáætlun

Sýnatökuáðferðin, sem notuð er, skal tryggja að safnsýnið sé dæmigert fyrir framleiðslueininguna sem verið er að athuga.

Fjöldi hlutasýna

Þegar um er að ræða mjólk og olíu, þar sem gera má ráð fyrir að dreifing viðkomandi mengunarefna sé einsleit, nægir að taka þrjú hlutasýni úr hverri framleiðslueiningu í safnsýninu. Tilvísun í númer framleiðslueiningar skal koma fram. Að því er aðrar vörur varðar skal lágmarksfjöldi hlutasýna, sem taka ber úr framleiðslueiningu, vera sá sem gefinn er upp í töflu 1.

Safnsýnið, sem til verður úr öllum hlutasýnunum, skal vera a.m.k. 1 kg (sjá lið 3.5). Hlutasýnin skulu vera af svipaðri þyngd. Þyngd hlutasýnis á a.m.k. að vera 100 grömm. Þyngd hlutasýnis er háð stærð agnanna í framleiðslueiningunni. Sé ekki farið eftir þessari aðferð verður að færa það í skrána sem kveðið er á um í lið 3.8. Í samræmi við ákvæðin í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/747/EB frá 27. október 1997 um ákvörðun viðmiðunarmarka og tíðni sýnatöku, sem kveðið er á um í tilskipun ráðsins 96/23/EB um ráðstafanir til eftirlits með tilteknum efnum og leifum þeirra í tilteknum dýraafurðum⁽¹⁾, skal stærð sýna með hænueggjum vera a.m.k. 12 egg (bæði fyrir framleiðslueiningar í lausu og með stökum pökkum, tafla 1 og 2).

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 303, 6.11.1997, bls. 12.

TAFLA 1

Lágmarksfjöldi hlutasýna sem taka skal úr framleiðslueiningu

Þyngd framleiðslueiningar (í kg)	Lágmarksfjöldi hlutasýna sem taka ber
< 50	3
50 til 500	5
> 500	10

Í töflu 2 er tilgreindur fjöldi þeirra pakka sem þarf í safnsýnið þegar framleiðslueiningin samanstendur af einstökum pökkum.

TAFLA 2

Fjöldi pakka (hlutasýni) sem þarf í safnsýnið þegar framleiðslueiningin samanstendur af einstökum pökkum.

Fjöldi pakka eða eininga í framleiðslueiningunni	Fjöldi pakka sem þarf
1 til 25	1 pakki eða eining
26 til 100	u.þ.b. 5%, a.m.k. 2 pakkar eða einingar
> 100	u.þ.b. 5%, a.m.k. 10 pakkar eða einingar

5. **Samræmi framleiðslueiningar eða framleiðsluhluta við forskriftir**

Rannsóknarstofan, sem annast eftirlit, skal greina rannsóknarsýnið tvisvar ef niðurstöður fyrstu greiningarinnar eru minna en 20% undir eða yfir hámarksviðmiðunargildum, og reikna meðaltal niðurstaðnanna. Framleiðslueiningin er viðurkennd ef niðurstöður fyrstu greiningarinnar eru meira en 20% yfir hámarksviðmiðunargildum eða ef tvöföld greining er nauðsynleg og meðalgildið er í samræmi við viðkomandi hámarksviðmiðunargildi sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 466/2001.

II. VIÐAUKI

UNDIRBÚNINGUR SÝNA OG KRÖFUR VARDANDI GREININGARAÐFERÐIR, SEM ERU NOTADAR VIÐ OPINBERT EFTIRLIT MEÐ MAGNI DÍOXÍNA (PCDD/PCDF), OG ÁKVÖRDUN Á DÍOXÍNLÍKUM PCB-EFNUM Í TILTEKNUM MATVÆLUM**1. Markmið og notkunarsvið**

Þessar kröfur skulu gilda þegar matvæli eru efnagreind í tengslum við opinbert eftirlit með magni díoxína (fjöklóraðra díbensó-p-díoxína (PCDD) og fjöklóraðra díbensófúrana (PCDF)) og við ákvörðun á díoxínlikum PCB-efnum.

Unnt er að fylgjast með magni díoxína í matvælum með því að nota skimunaraðferð til að velja þau sýni þar sem magn díoxína og díoxínlikra PCB-efna er minna en 30–40% undir eða yfir því styrkbili sem mælingar miðast við. Ákvarða eða staðfesta þarf magn díoxína í þessum sýnum, þar sem magnið er umtalsvert, með staðfestingargreiningu.

Skimunaraðferðir eru aðferðir sem eru notaðar til að greina magn díoxína og díoxínlikra PCB-efna við eða yfir því styrkbili sem mælingar miðast við. Þessar aðferðir bjóða upp á mikil afköst og eru notaðar til þess að rannsaka mikinn fjölda sýna og greina þau frá sýnum sem gætu gefið jákvæðar niðurstöður. Þær eru sérstaklega hannaðar þannig að þær eiga ekki að gefa rangar, neikvæðar niðurstöður.

Staðfestingaraðferðir eru aðferðir sem veita fullnaðar- eða viðbótarupplýsingar sem gera kleift að sanngreina og ákvarða magn díoxína og díoxínlikra PCB-efna á ótvíræðan hátt á því styrkbili sem mælingar miðast við.

2. Bakgrunnur

Þar eð sýni vegna umhverfisrannsókna og líffræðilegra rannsókna (þ.m.t. matvælasýni) innihalda öllu jöfnu flókna blöndu mismunandi efnamynda díoxíns hefur hugtakið eiturjafngildisstuðull (Toxic Equivalence Factor – TEF) verið tekið upp til að auðvelda áhættumat. Eiturjafngildisstuðlar voru ákvarðaðir til að unnt væri að gefa upp styrk fyrir blöndu PCDD- og PCDF-efna sem eru með sethópa í 2,3,7,8-stöðu, og nýlega einnig fyrir tiltekin PCB-efni, sem eru með klór sem sethóp í annarri stöðu, en ortó-stöðu og einortó-setinn klór og búa yfir díoxínlikri virkni sem mæla má sem eiturjafngildi (TEQ) fyrir 2,3,7,8-TCDD (sjá 1. nmgr. í I. viðauka).

Styrkur einstakra efna í tilteknu sýni er margfaldaður með viðeigandi eiturjafngildisstuðli og síðan eru gildin lögð saman til að finna heildarstyrk díoxínlikra efnasambanda sem er gefinn upp sem eiturjafngildi.

Hugtakið „efri styrkleikamörk“ merkir að allar efnamyndir, sem hafa ekki verið magngreindar, teljast vega á móta þungt í eiturjafngildi og nemur magngreiningarmörkum þeirra.

Hugtakið „neðri styrkleikamörk“ merkir að hlutdeild allra efnamynda, sem hafa ekki verið magngreindar, í eiturjafngildi telst vera núll.

Hugtakið „miðlungsstyrkleikamörk“ merkir að hlutdeild allra efnamynda, sem hafa ekki verið magngreindar, í eiturjafngildi telst vera helmingur magngreiningarmarkanna.

3. Kröfur um gæðatryggingu sem uppfylla þarf við undirbúning sýnis

- Gera verður ráðstafanir til að varna því að víxlmengun eigi sér stað á einhverju stigi við sýnatöku og greiningu.
- Sýnin skulu geymd og flutt í gler-, ál-, pólýprópýlen- eða pólýetýlenilátum. Fjarlægja verður allan vott af pappírstryki úr sýnisilátinu. Hreinsa skal glervöru með leysiefnum sem rannsökuð hafa verið með tilliti til þess hvort í þeim séu díoxín.
- Geymsla og flutningur sýnisins skal vera þannig að matvælasýnið haldist óbreytt.
- Hvert rannsóknarsýni er finmalað og blandað vandlega saman, eftir því sem við á, með aðferð sem sannað þykir að tryggi fullkomna einsleitni (t.d. malað þannig að það fari gegnum síu með 1 mm möskva). Þurrka verður sýnin áður en þau eru möluð ef rakainnihaldið er of mikið.
- Greining á núllsýni skal gerð með því að láta allt greiningarferlið fara fram þar sem sýninu einu er sleppt.

- Þyngd þess sýnis, sem er notað við útdráttinn, verður að vera næg til þess að uppfylla kröfurnar að því er varðar næmi.
- Til eru margs konar fullnægjandi, sértækar verklagsreglur um undirbúning sýna sem heimilt er að nota vegna varanna sem hér er um að ræða. Reglurnar verða að hafa hlotið fullgildingu samkvæmt alþjóðlega viðurkenndum viðmiðunarreglum.

4. Kröfur á rannsóknarstofum

- Sýna skal á rannsóknarstofum fram á útkomu aðferðar á því styrkbili sem mælingar miðast við, t.d. $0,5 \times$, $1 \times$ og $2 \times$ tiltekna styrkbilið með viðunandi frávíksstuðli við endurtekna efnagreiningu. Sjá nánar um viðmiðanir um samþykki í 5. lið.
- Magngreiningarmörk fyrir staðfestingaraðferð skulu vera u.þ.b. fimmtungur af þeim mörkum, sem tiltekin eru, til að tryggja að tillit sé tekið til viðunandi frávíksstuðla við það styrkbil sem mælingar miðast við.
- Það skal vera liður í innra gæðaeftirliti að fram fari regluleg greining blindsýna og athuganir á heimtum með viðbótum eða greining viðmiðunarsýna (einkum ef völ er á vottuðu viðmiðunarefni).
- Árangursrík þátttaka í rannsóknum með öðrum rannsóknarstofum, þar sem frammistaða rannsóknarstofa er metin, er vænlegust til þess að staðfesta hæfni í sértækum efnagreiningum. Árangursrík þátttaka í rannsóknum með öðrum rannsóknarstofum, t.d. á jarðvegs- eða skólpsýnum, staðfestir þó ekki að hæfnin sé hin sama við efnagreiningar matvæla- eða fódursýna þar sem mengunar gætir síður. Af þeim sökum er samfelld þátttaka í rannsóknum með öðrum rannsóknarstofum lögboðin við ákvörðun á díoxínnum og díoxínlíkum PCB-efnum í viðkomandi sýnagerð matvæla eða fódurs sem mælt er í.
- Í samræmi við ákvæði tilskipunar 93/99/EBE skal viðurkenndur aðili, sem starfar í samræmi við ISO-leiðbeiningar 58, faggilda rannsóknarstofur til að tryggja að þær búi yfir gæðatryggingu við efnagreiningar. Rannsóknarstofur skulu faggiltar samkvæmt staðlinum ISO/IEC/17025:1999.

5. Kröfur sem uppfylla skal við efnagreiningar á díoxínnum og díoxínlíkum PCB-efnum

Grunnkröfur varðandi viðurkenningu á efnagreiningaraðferðum:

- *Mikið næmi og lág greiningarmörk.* Sökum þess hversu mjög eitruð sum þessara efnasambanda eru skal greinanlegt magn fyrir PCDD og PCDF vera af stærðargráðunni píkógrömm eiturjafngildis (10^{-12} g). Vitað er að PCB-efni eru í meira magni en PCDD og PCDF. Fyrir flestar efnamyndir PCB-efna nægir næmi sem er af stærðargráðunni nanógramm (10^{-9} g). Við mælingar á enn eitruðri, díoxínlíkum efnamyndum PCB-efna (einkum þeim sem eru með sethóp í annarri stöðu en ortó-stöðu) skal hins vegar ná sama næmi og fyrir PCDD og PCDF.
- *Mikil valvísí (sérvirkni).* Nauðsynlegt er að greina PCDD, PCDF og díoxínlík PCB-efni frá fjölmörgum öðrum efnasamböndum sem eru dregin út með þeim og hafa hugsanlega truflandi áhrif á efnasambönd sem eru í styrk sem getur verið margfalt meiri en greiniefnanna. Fyrir gasgreiningar-/massagreiningaraðferðir er nauðsynlegt að greina milli mismunandi efnamynda, svo sem milli eitruðra efna (t.d. milli hinna sautján PCDD- og PCDF-efna með sethópa í 2,3,7,8-stöðu og díoxínlíkra PCB-efna) og annarra efnamynda. Unnt skal vera að ákvarða eiturjafngildi með lífgreiningu hvort sem er sem summu PCDD- eða PCDF-efna eða díoxínlíkra PCB-efna.
- *Mikil nákvæmni (réttleiki og samkvæmni).* Ákvörðunin skal veita fullnægjandi mat á raunverulegum styrk í sýni. Mikil nákvæmni (mælinákvæmni: hversu vel niðurstöðum ber saman við mælingar og raunveruleg eða tilgreind mæligildi) er nauðsynleg til að komast megi hjá því að þurfa að hafna niðurstöðum á efnagreiningu sýnis á grundvelli þess að mat á eiturjafngildi er óáreiðanlegt. Nákvæmni er gefin upp sem réttleiki (munurinn á mældu meðalgildi fyrir greiniefni í vottuðu efni og staðfestu gildi fyrir það, gefinn upp sem hundraðshluti þessa gildis) og samkvæmni (samkvæmni er venjulega reiknuð sem staðalfrávik, þ.m.t. endurtekningarnákvæmni og samanburðarnákvæmni, og gefur til kynna hve gott samræmi er milli niðurstaðna sem fást þegar tilraunin er endurtekin mörgum sinnum með sömu aðferð við skilyrði sem kveðið er á um).

Skimunaraðferðir eru t.d. lífgreiningar og gas- og massagreiningar. Staðfestingaraðferðir eru gasgreining og massagreining, hvorar tveggju með mikilli upplausn (HRGC/HRMS). Eftirfarandi viðmiðanir skulu uppfylltar að því er varðar heildareiturjafngildi:

	Skimunaraðferðir	Staðfestingaraðferðir
Rangar, neikvæðar niðurstöður	< 1%	
Réttleiki		–20% til + 20%
Frávíksstuðull	< 30%	< 15%

6. **Sérkröfur varðandi gas- og massagreiningaraðferðir sem uppfylla verður í tengslum við skimun og staðfestingu**

- Bæta verður við ^{13}C -merktum, innri PCDD/F-stöðlum með klórsethópi í 2,3,7,8-stöðu (og ^{13}C -merktum, innri stöðlum með díoxínlikum PCB-efnum, ef ákvarða skal díoxínlik PCB-efni) strax í upphafi efnagreiningarinnar, þ.e. áður en útdráttur fer fram, til að fullgilda greiningarferlið. Viðbót a.m.k. einnar efnamyndar þarf að koma til fyrir hvern tetra- til oktaklóraðan, samsvarandi hóp PCDD/F-efna (og a.m.k. einnar efnamyndar fyrir hvern samsvarandi hóp díoxínlikra PCB-efna, ef ákvarða skal díoxínlik PCB-efni) (að öðrum kosti skal bæta við a.m.k. einni efnamynd fyrir hvert jónmassaval sem er notað við greiningu á PCDD/F-efnum og díoxínlikum PCB-efnum). Allra best er þó, einkum þegar um staðfestingaraðferðir er að ræða, að nota alla 17 ^{13}C -merktu innri staðlana með sethóp í 2,3,7,8-stöðu og alla 12 ^{13}C -merktu, innri díoxínliku PCB-staðlana (ef ákvarða skal díoxínlik PCB-efni).

Einnig skal ákvarða svörunarstuðla fyrir þær efnamyndir þar sem engu ^{13}C -merktu, hliðstæðu efni er bætt við með því að nota viðeigandi kvörðunarlausnir.

- Fyrir matvæli bæði úr jurta- og dýraríkinu, sem innihalda minna en 10% fitu, verður að bæta við innri staðlinum áður en útdráttur fer fram. Fyrir matvæli úr dýraríkinu sem innihalda meira en 10% fitu má bæta innri stöðlunum við annaðhvort áður eða eftir að fíta hefur verið dregin út. Skilvirkni útdrattarins skal staðfest á viðeigandi hátt eftir því á hvaða stigi innri stöðlum er bætt við og eftir því hvort niðurstöðurnar eru gefnar upp á grundvelli afurðar eða fitu.
- Fyrir gas- eða massagreiningu verður að bæta við einum eða tveimur heimtarstöðlum (staðgöngu-stöðlum).
- Nauðsynlegt er að fylgjast með heimt. Að því er varðar staðfestingaraðferðir skulu heimtur einstakra, innri staðla vera á bilinu 60 til 120%. Heimtur fyrir einstakar efnamyndir mega bæði vera minni eða meiri, einkum þegar um er að ræða tiltekin hepta- og oktaklóruð díbensódíoxín og díbensófúrón, með því skilyrði að hlutdeild þeirra í eiturjafngildi fari ekki yfir 10% af heildareiturjafngildinu (eingöngu á grundvelli PCDD/F-efna). Að því er varðar skimunaraðferðir skulu heimtur vera á bilinu 30 til 140%.
- Aðgreining díoxína frá klóruðum efnasamböndum, sem hafa truflandi áhrif, svo sem PCB-efnum og klóruðum dífenýletrum, skal eiga sér stað með heppilegum skiljunaraðferðum (helst á flórísíls-, súrálsg- eða kolefnissúlu).
- Aðgreining myndbrigða með gasgreiningu getur nægt (< 25% af fjarlægð milli toppa 1,2,3,4,7,8-HxCDF og 1,2,3,6,7,8-HxCDF).
- Ákvörðun skal fara fram samkvæmt aðferð Umhverfisstofnunar Bandaríkjanna (EPA) nr. 1613, endurskoðun B: *Tetra- through octa-chlorinated dioxins and furans by isotope dilution HRGC/HRMS* eða annarri aðferð sem uppfyllir samsvarandi viðmiðanir um áreiðanleika.
- Mismunurinn á efri og neðri styrkleikamörkum skal ekki vera meiri en 20% fyrir matvæli þar sem díoxínmengunin er um 1 pg WHO-TEQ/g fitu (eingöngu á grundvelli PCDD/F-efna). Fyrir matvæli með litlu fituinnihaldi gilda sömu kröfur um mengun sem nemur um 1 pg WHO-TEQ/g afurðar. Ef mengun er minni, t.d. 0,50 pg WHO-TEQ/g afurðar, má munurinn milli efri og neðri styrkleikamarka vera 25 til 40%.

7. **Aðferðir við skimunargreiningu**

7.1. *Inngangur*

Nota má mismunandi tilhögun við greiningu þegar skimunaraðferð er beitt: hreina skimun eða magn-ákvörðun.

Hrein skimun

Svörun sýnanna er borin saman við svörun viðmiðunarsýnis á því styrkbili sem mælingar miðast við. Sýni þar sem svörun er minni en hjá viðmiðunarsýninu teljast neikvæð en ef svörun er meiri er líklegt að sýnin séu jákvæð. Kröfur:

- Í hverri prófunarröð skal vera bæði núll- og viðmiðunarsýni og þau skulu dregin út og prófuð samtímis við eins skilyrði. Svörun fyrir viðmiðunarsýnið skal greinilega vera meira en fyrir núllsýnið,
- bæta skal við viðmiðunarsýnum sem eru $0,5 \times$ og $2 \times$ styrkbilið sem mælingarnar miðast við til að sýna fram á að prófunin standist kröfur á því styrkbili sem mælingar miðast við vegna eftirlits á viðkomandi styrkbili,
- við prófun á öðrum sýnagerðum skal sýna fram á að viðmiðunarsýnið eða -sýnin séu heppileg, einkum með því að nota einnig sýni sem sýnt er fram á með gas- eða massagreiningu með mikilli upplausn (HRGC/HRMS) að hafi eiturjafngildi sem sé ámóta og í viðmiðunarsýninu eða nota núllsýni þar sem samsvarandi magni staðals er bætt við,

- þar eð ekki er unnt að nota innri staðla í lífgreiningum varðar það miklu að prófanir verði gerðar á endurtekningarnákvæmni svo að fá megi upplýsingar um frávíksstuðulinn í einni prófunarsýrpu, Frávíksstuðulinn skal vera undir 30%,
- þegar um lífgreiningar er að ræða skal skilgreina markefnasambönd, hugsanleg, truflandi áhrif og viðunandi hámarksviðmiðunargildi fyrir núllsýni.

Magnbundin rannsókn

Fyrir magnbundna rannsókn þarf röð staðalþynninga, tvö- eða þrefalda hreinsun og mælingu, svo og núllsýnis- og heimtarprófanir. Niðurstöðurnar má gefa upp sem eiturfjafngildi og er þá gert ráð fyrir því að efnasamböndin, sem skapa merkið, svari til meginreglunnar um eiturfjafngildi (TEQ principle). Þetta er gerlegt með því að nota TCDD (staðalblöndu díoxíns og fúrans) til að fá fram kvörðunarferil þannig að reikna megi eiturfjafngildi í útdrættinum og þá jafnframt í sýninu. Síðan er leiðrétt fyrir eiturfjafngildið í núllsýni (til að taka tillit til óhreininda í leysiefnum og íðefnum sem notuð eru) og heimtur (reiknaðar út frá eiturfjafngildi í gæðaeftirlitssýni kringum það styrkbil sem mælingar miðast við). Mikilvægt er að gera sér grein fyrir því að hluti þess sem tapast við heimt getur stafað af áhrifum vegna mismunandi sýnagerðar og/eða munar á gildum fyrir eiturfjafngildisstuðla í lífgreiningum og opinberum gildum fyrir eiturfjafngildisstuðla sem Alþjóða-heilbrigðismálastofnunin setur.

7.2. Kröfur varðandi skimunargreiningu

- Við skimun er heimilt að nota gas- og massagreiningaraðferðir og lífgreiningu. Fyrir gas- og massagreiningaraðferðirnar ber að miða við kröfurnar sem mælt er fyrir um í 6. lið. Mælt er fyrir um sérstakar kröfur varðandi lífgreiningu, sem gerð er á frumum, í lið 7.3 og fyrir lífgreiningu, sem gerð er á greiningarsetti, í lið 7.4.
- Upplýsingar um fjölda rangra, jákvæðra og rangra, neikvæðra niðurstaðna úr stóru mengi sýna, sem eru undir og yfir hámarksviðmiðunargildinu eða aðgerðarmarki eru nauðsynlegar til samanburðar við eiturfjafngildið sem ákvarðað er með staðfestingargreiningu. Hlutfall raunverulegra, rangra, neikvæðra niðurstaðna skal vera minna en 1%. Hlutfall rangra, jákvæðra sýna skal vera nægilega lítið til að skimun sé hagkvæm.
- Jákvæðar niðurstöður skulu ávallt staðfestar með staðfestingargreiningu (HRGC/HRMS). Að auki skulu sýni sem spanna vítt bil eiturfjafngildis staðfest með HRGC/HRMS (u.þ.b. 2–10% af neikvæðu sýnunum). Upplýsingar varðandi samsvörun milli niðurstaðna úr lífgreiningu og HRGC/HRMS skulu gerðar aðgengilegar.

7.3. Sérstakar kröfur varðandi lífgreiningu sem gerð er á frumum

- Þegar lífgreining er gerð verður að keyra hverja prófun með mismunandi viðmiðunarstyrk af TCDD eða blöndu díoxíns og fúrans (svörunarferill fyrir fullan skammt þar sem $R^2 > 0,95$). Hvað skimun varðar væri hins vegar hægt að nota útvíkkaðan feril fyrir lítinn styrk til að greina sýni með vægum styrk.
- Viðmiðunarstyrkur fyrir TCDD (sem samsvarar u.þ.b. þreföldum magngreiningarmörkum) á gæðaeftirlitsblaði skal notaður fyrir niðurstöðuna úr lífgreiningu á föstu tímabili. Annar kostur gæti verið hlutfallsleg svörun viðmiðunarsýnis í samanburði við kvörðunarlinuna fyrir TCDD þar sem svörun frumnanna getur verið háð mörgum þáttum.
- Gera skal gæðaeftirlitsskipurit fyrir hverja gerð viðmiðunarefnis og yfirfara það til að tryggja að niðurstaðan sé í samræmi við leiðbeiningarnar sem tilgreindar eru.
- Við magnbundna útreikninga er einkum mikilvægt að aðleiðsla á þynningu sýnisins sé innan línulega hluta svörunarferilsins. Þynna verður sýni sem fara yfir línulega hluta svörunarferilsins og prófa þau aftur. Því er ráðlagt að prófa a.m.k. þrjár eða fleiri þynningar í einu.
- Hundradshluti staðalfrávíksins skal ekki vera yfir 15% í þrefaldri ákvörðun fyrir hverja þynningu sýnisins og ekki yfir 30% í þremur sjálfstæðum tilraunum.
- Heimilt er að setja greiningarmörk sem eru þrefalt staðalfrávíkið fyrir núllsýnisleysinn eða bakgrunns-svörunina. Önnur aðferð er að beita svörun sem er ofar en bakgrunnurinn (aðleiðslustuðull sem er fimm-faldur núllsýnisleysir) sem er reiknaður út frá kvörðunarferli dagsins. Heimilt er að setja magngreiningarmörk sem eru fimm eða sexfalt staðalfrávik núllsýnisleysisins eða bakgrunnssvörunarinnar eða beita svörun sem er ofar en bakgrunnurinn (aðleiðslustuðull tísfaldur núllsýnisleysir) reiknað út frá kvörðunarferli dagsins.

7.4. Sérkröfur varðandi lífgreiningu sem gerð er með greiningarsetti ⁽¹⁾

- Fylgja verður leiðbeiningum framleiðanda um undirbúning sýnis og greiningu.
- Ekki skal nota prófunarsett eftir fyrningardagsetningu þeirra.
- Ekki skal nota efni eða íhluti sem eru hannaðir til notkunar með öðrum settum.
- Prófunarsett skulu geymd við hita, sem er innan þess bils sem tilgreint er, og notuð við þann hita sem tilgreindur er.
- Greiningarmörk fyrir ónæmisgreiningu eru ákvörðuð sem þrefalt staðalfrávikíð sem byggist á 10 endurteknum greiningum á núllsýninu og síðan er deilt í með hallagildi línulegu aðhvarfsjöfnunnar.
- Viðmiðunarstaðlar skulu notaðir við prófanir á rannsóknarstofu til að tryggja að svörunin við staðlinum sé innan viðunandi marka.

8. Skýrslur um niðurstöður

Að því marki, sem greiningaraðferðin leyfir, skal styrkur einstakra PCDD/F-efna og PCB-efnamynda koma fram í greiningarniðurstöðum sem neðri styrkleikamörk, efri styrkleikamörk og miðlungsstyrkleikamörk í því skyni að sem mest af upplýsingum sé að finna í skýrslunni um niðurstöður þannig að unnt sé að túlka niðurstöðurnar samkvæmt sérstökum kröfum.

Í skýrslunni skal einnig koma fram fituefnainnihald sýnisins sem og aðferðin sem er notuð við útdrátt fituefnanna.

Gera skal grein fyrir tölum um heimtur einstakra innri staðla ef heimturnar eru utan þess bils sem um getur í 6. lið, ef þær eru hærri en hámarksviðmiðunargildið, svo og ef eftir því er leitað.

⁽¹⁾ Ekki hafa verið færðar sönnur á að lífgreining með greiningarsettum, sem fást á almennum markaði, sé nægilega næm og áreiðanleg til að unnt sé að nota þau við skimun á matvæla- og fódursýnum þar sem gengið er úr skugga um hvort díoxín séu í sýnunum í þeim styrk sem kröfur miðast við.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/76/EB

2005/EES/16/12

frá 6. september 2002

um breytingu á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarks magn varnarefnaleifa (metsúlfúronmetýls) í og á kornvörum og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars aldinum og grænmeti (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á kornvörum⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/71/EB⁽²⁾, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarks magn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/71/EB, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/64/EB⁽⁵⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Virka efnið metsúlfúronmetýl var skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/49/EB⁽⁶⁾ til nota sem illgresiseyðir, en án þess að tilgreind væru sérstök skilyrði sem gætu haft áhrif á nytjaplöntur sem eru meðhöndlaðar með plöntuvarnarefnum sem innihalda þetta virka efni.
- 2) Skráning þessa virka efnis í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE grundvallaðist á mati á upplýsingunum, sem lagðar voru fram, varðandi fyrirhugaða notkun. Nokkur aðildarríki hafa lagt fram upplýsingar um þessa notkun í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í vissum tilvikum.
- 3) Séu engin ákvæði eða bráðabirgðaákvæði til á vettvangi bandalagsins um leyfilegt hámarks magn leifa skulu aðildarríkin setja innlend bráðabirgðaákvæði um leyfilegt hámarks magn leifa í samræmi við f-lið

1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE áður en plöntuvarnarefni, sem innihalda þetta virka efni, eru heimiluð.

- 4) Með það fyrir augum að skrá viðkomandi, virka efni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tilheyrandi tækni- og vísindalegu mati lokið með endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Skýrslugerðinni lauk 16. júní 2000. Í skýrslunni var viðtekinn dagskammtur (ADI) fyrir metsúlfúronmetýl ákvarðaður 0,22 mg/kg líkamsþyngdar á dag. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem eru meðhöndluð með umræddu, virku efni, hafa verið metin í samræmi við reglur Evrópubandalagsins. Einnig hafa verið hafðar til hliðsjónar viðmiðunarreglur sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út⁽⁷⁾ og álit vísindanefndarinnar um plöntur⁽⁸⁾ um þá aðferð sem beitt er. Niðurstaðan er sú að leyfilegt hámarks magn leifa, sem lagt er til, leiði ekki til þess að farið verði yfir viðtekinn dagskammt. Ekki varð vart neinna bráðra eiturhrifa, sem kölluðu á að ákvarðaður yrði viðmiðunarskammtur bráðrar eitrunar, meðan mat og umfjöllun fór fram áður en metsúlfúronmetýl var tekið inn í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
- 5) Til að tryggja að neytendur séu nægilega verndaðir fyrir váhrifum af völdum leifa í eða á matvælum, sem ekki hefur verið veitt leyfi fyrir, skal í varúðarskyni ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa til bráðabirgða, sem miðast við neðri greiningarmörk fyrir allar slíkar vörur sem ákvæði tilskipana 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE gilda um.
- 6) Setning slíkra bráðabirgðagilda fyrir leyfilegt hámarks magn leifa innan bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa fyrir metsúlfúronmetýl í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár séu nægjanlegur tími til þess að auka frekar notkun virka efnisins sem um ræðir. Eftir það verða bráðabirgðagildin fyrir leyfilegt hámarks magn leifa endanleg.
- 7) Því ber að breyta viðaukunum við tilskipanir 86/362/EBE og 90/642/EBE þessu til samræmis.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 240, 7.9.2002, bls. 45. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 5.

(1) Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

(2) Stjtið. EB L 225, 22.8.2002, bls. 21.

(3) Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

(4) Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

(5) Stjtið. EB L 189, 18.7.2002, bls. 27.

(6) Stjtið. EB L 197, 3.8.2000, bls. 32.

(7) Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

(8) Álit vísindanefndarinnar um plöntur varðandi spurningar um að breyta viðaukunum við tilskipun ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (álit vísindanefndarinnar um plöntur frá 14. júlí 1998 (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/index_en.html)).

- 8) Framkvæmdastjórnin sendi drögin að þessari tilskipun til Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar og var tekið tillit til athugasemda frá henni við lokagerð tilskipunarinnar. Framkvæmdastjórnin mun kanna hvort unnt sé að setja vikmörk fyrir leyfilegt hámarks magn leifa tiltekinna samsetninga varnarefna og plantna, þegar um innflutning er að ræða, á grundvelli fullnægjandi gagna sem lögð eru fram.
- 9) Þessi tilskipun er í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi gildi fyrir leyfilegt hámarks magn varnarefna-leifa bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE:

Varnarefnaleif	Hámarks magn í mg/kg
„Metsúlfúronmetýl	0,05 (*) (^P) kornvörur

(*) Neðri greiningarmörk.

(^P) Sýnir bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: ef ekki verður gerð breyting þar á verður þetta endanlegt gildi fjórum árum eftir að sú tilskipun, þar sem þessi breyting er gerð, öðlast gildi.“

2. gr.

Hámarks magn varnarefnaleifa fyrir metsúlfúronmetýl í viðaukanum við þessa tilskipun bætist við II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. janúar 2003.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 6. september 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

„Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Metsúlfúronmetýl
<p>1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur</p> <p>i) SÍTRUSÁVEXTIR</p> <p>Greipaldin</p> <p>Sítrónur</p> <p>Súraldin (límónur)</p> <p>Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)</p> <p>Appelsínur</p> <p>Pómelónur</p> <p>Annað</p> <p>ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða án hennar)</p> <p>Möndlur</p> <p>Parahnetur</p> <p>Kasúhnetur</p> <p>Kastaníuhnetur</p> <p>Kókoshnetur</p> <p>Heslihnetur</p> <p>Goðahnetur (makadamíahnetur)</p> <p>Pekanhnetur</p> <p>Furuhnetur</p> <p>Pistasíuhnetur</p> <p>Valhnetur</p> <p>Annað</p> <p>iii) KJARNÁÁVEXTIR</p> <p>Epli</p> <p>Perur</p> <p>Kveði</p> <p>Annað</p> <p>iv) STEINALDIN</p> <p>Apríkósar</p> <p>Kirsiber</p> <p>Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blendingar)</p> <p>Plómur</p> <p>Annað</p> <p>v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN</p> <p>a) Vínber og þrúgur</p> <p>Vínber</p> <p>Þrúgur</p> <p>b) Jarðarber (önnur en villt)</p> <p>c) Klungurber (önnur en villt)</p> <p>Brómber</p> <p>Daggarber (elgsber)</p> <p>Logaber</p> <p>Hindber</p> <p>Annað</p> <p>d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)</p> <p>Aðalbláber</p> <p>Trönuber</p>	<p>0,05 (*) (^p)</p>

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Metsúlfúronmetýl
Rífsber (rauð og hvít) og sólber Garðaber Annað e) Villt ber og ávextir vi) ÝMISS KONAR ALDIN Lárperur Bananar Döðlur Fíkjur Kíví Dvergappelsínur Litkaber Mangó Ólífur Píslaraldin Ananas Granatepli Annað	
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað	0,05 (*) ^(p)
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI Rauðrófur Gulrætur Hnúðsilla Piparrót Ætífíll Nípur Steinseljurót Hreðkur Hafursrót Sætuhnúðar Gulrófur Næpur Kínakartöflur Annað ii) LAUKAR Hvítlaukur Laukur Skalottlaukur Vorlaukur Annað iii) ALDINGRÆNMETI a) Náttskuggaætt (Solanaceae) Tómatar Paprikur Eggaldin Annað b) Graskersætt (Cucurbitaceae) — með ætu hýði Gúrkur Smágúrkur Dvergbítar Annað	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Metsúlfúronmetýl
<ul style="list-style-type: none"> c) Graskersætt — með óætu hýði <ul style="list-style-type: none"> Melónur Grasker Vatnsmelónur Annað d) Sykurmaís iv) KÁL <ul style="list-style-type: none"> a) Blómstrandi kál <ul style="list-style-type: none"> Spergilkál Blómkál Annað b) Kálhöfuð <ul style="list-style-type: none"> Rósakál Höfuðkál Annað c) Blaðkál <ul style="list-style-type: none"> Kínakál Grænkál Annað d) Hnúðkál v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR <ul style="list-style-type: none"> a) Salat og áþekkt grænmeti <ul style="list-style-type: none"> Karsi Lambasalat Salat Vetrarsalat Annað b) Spinat og áþekkt grænmeti <ul style="list-style-type: none"> Spinat Strandblaðka Annað c) Brunnperla d) Jólasalat e) Kryddjurtir <ul style="list-style-type: none"> Kerfill Graslaukur Steinselja Blaðsellerí Annað vi) BELGÁVEXTIR (ferskir) <ul style="list-style-type: none"> Baunir (með fræbelg) Baunir (án fræbelgs) Ertur (með fræbelg) Ertur (án fræbelgs) Annað vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt) <ul style="list-style-type: none"> Spergill Salatþistill Sellerí Fennika 	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem leyfilegt hámarks magn leifa gildir um	Varnarefnaleif og leyfilegt hámarks magn leifa (mg/kg)
	Metsúlfúronmetýl
Ætíþistill Blaðlaukur Rabarbari Annað viii) SVEPPIR a) Ræktaðir ætisveppir b) Villtir ætisveppir	
3. Belgávextir Baunir Linsubaunir Ertur Annað	0,05 (*) ^(P)
4. Olíufræ Hörfræ Jarðhnetur Valmúafær Sesamfræ Sólblómafræ Repjufræ Sojabaunir Mustarðskorn Baðmullarfræ Annað	0,1 (*) ^(P)
5. Kartöflur Sumarkartöflur Kartöflur af haustuppskeru	0,05 (*) ^(P)
6. Te (þurrkuð lauf og stíkar, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*) ^(P)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlaköggjar og óþykkt duft	0,1 (*) ^(P)
(*) Neðri greiningarmörk. (P) Segir til um bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarks magn leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: ef ekki verður gerð breyting þar á verður þetta endanlegt gildi fjórum árum eftir að sú tilskipun, þar sem þessi breyting er gerð, öðlast gildi.	

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/16/13

frá 22. ágúst 2002

um breytingu á ákvörðun 2002/79/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 3108)

(2002/678/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 10. gr.,

að höfðu samráði við aðildarríkin,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2002/79/EB ⁽²⁾, eins og henni var breytt með ákvörðun 2002/233/EB ⁽³⁾, er kveðið á um að endurskoða eigi ákvörðunina eigi síðar en 1. maí 2002 í þeim tilgangi að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem sett eru fram í ákvörðuninni, veiti nægilega viðtæka vernd með tilliti til lýðheilsu í Bandalaginu og hvort áfram sé þörf á að lögbært yfirvald innflutningslands taki sýni úr hverri vörusendingu og greini þau.
- 2) Niðurstöður úr sýnatöku og greiningu úr hverri vörusendingu af jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, sýna að ekki er þörf á að lögbært yfirvald innflutningslands taki sýni úr hverri vörusendingu og greini þau og að slembisýnataka og greining veiti nægilega viðtæka vernd með tilliti til lýðheilsu í Bandalaginu.
- 3) Til að tryggja að slembisýni séu tekin úr vörusendingum af jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr jarðhnetum, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, og þau greind á samræmdan hátt í Bandalaginu er því viðeigandi að fastsetja nokkurn veginn tíðni slembisýnatöku og greiningar.
- 4) Nauðsynlegt er að uppfæra skrána yfir komustaði fyrir Belgíu, Þýskaland, Frakkland, Austurríki, Írland og Svíþjóð þar sem heimilt er að flytja inn vörurnar sem ákvörðun 2002/79/EB fjallar um.
- 5) Breyta ber ákvörðun 2002/79/EB til samræmis við það.

Ákvörðun 2002/79/EB er breytt sem hér segir:

1. Ákvæðum 1. gr. er breytt sem hér segir:

- a) Eftirfarandi bætist við í 3. mgr.:

„Sérhver poki (eða annars konar pakking) vörusendingarinnar skal auðkenndur með kenninúmeri. Þessi krafa gildir um vörusendingar sem hafa verið sendar frá Kína eftir 1. september 2002.“

- b) Eftirfarandi komi í stað 5. mgr.:

„5. Aðildarríkin skulu taka slembisýni úr öllum vörusendingum af jarðhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan, og greina þau með tilliti til aflatoxíns B1 og heildarmagns aflatoxína, áður en kemur að markaðssetningu í Bandalaginu frá komuhöfn, og gera framkvæmdastjórninni grein fyrir niðurstöðunum.“

- c) Eftirfarandi 6. mgr. bætist við:

„6. Taka skal slembisýni úr a.m.k. 10% vörusendinga fyrir hvern vöruflokk sem um getur í 1. mgr. og greina þau eins og um getur í 5. mgr.

Vörusendingar, sem taka á sýni úr og greina, má í mesta lagi kyrrsetja í 10 vinnudaga áður en kemur að markaðssetningu í Bandalaginu frá komuhöfn. Ef svo ber undir skulu lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum gefa út opinbert fylgiskjal þar sem staðfest er að tekin hafi verið opinber sýni úr vörusendingunni, þau greind og greint frá greiningarniðurstöðum.“

2. Eftirfarandi komi í stað 2. gr.:

„2. gr.

Þessi ákvörðun skal vera í stöðugri endurskoðun í ljósi upplýsinga og ábyrgða, sem lögbær yfirvöld í Kína láta í té, og á grundvelli niðurstaðna úr prófunum sem aðildarríkin hafa framkvæmt.

Þessa ákvörðun skal endurskoða eigi síðar en 31. desember 2002 í þeim tilgangi að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem um getur í 1. gr., veiti nægilega viðtæka vernd með tilliti til lýðheilsu í Bandalaginu. Í endurskoðuninni skal einnig meta hvort áfram sé þörf fyrir þessi sérstöku skilyrði.“

3. Í stað II. viðauka komi texti viðaukans við þessa ákvörðun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 229, 27.8.2002, bls. 33. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 34, 5.2.2002, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 78, 21.3.2002, bls. 14.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. ágúst 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„II. VIDAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í Bandalagið jarðhnetur og afurðir, unnar úr þeim, sem eru upprunnar í Kína eða sendar þaðan

Aðildarríki	Komustaður
Belgique-België	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Danmark	Allar danskar hafnir, flugstöðvar og landamærostöðvar
Deutschland	HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof — Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth-im-Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig-Abfertigungsstelle, HZA Hannover — Abfertigungsstelle, HZA Lüneburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — Zollamt Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Itzehoe — ZA Pinneberg, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg — ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg
Ελλάς	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
España	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellón (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irún (Carretera), A Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera) Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Marín (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcía (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
France	Marseille (Bouches-du-Rhône), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), Port de la Pointe des Galets à la Réunion
Ireland	Dublin — Portand Airport, Cork — Portand Airport, Shannon — Airport
Italia	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Aðildarríki	Komustaður
Luxembourg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederland	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærastöðvar
Österreich	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klingenbach/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lisboa, Leixões
Suomi-Finland	Allar finnskar tollstöðvar
Sverige	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlsham, Landvetter, Arlanda
United Kingdom	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (þ.m.t. Tilbury, Thamesport og Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (þ.m.t. Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport“

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/16/14

frá 22. ágúst 2002

um breytingu á ákvörðun 2002/80/EB um setningu sérstakra skilyrða fyrir innflutningi á gráfíkjum, heslihnetum og pistasíuhnetum og tilteknum afurðum, unnum úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 3109)

(2002/679/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/43/EBE frá 14. júní 1993 um hollustuhætti í matvælaíðnaði ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í 2. gr. ákvörðunar framkvæmdastjórnarinnar 2002/80/EB ⁽²⁾, eins og henni var breytt með ákvörðun 2002/233/EB ⁽³⁾, er kveðið á um að endurskoða eigi ákvörðunina eigi síðar en 1. júlí 2002 í þeim tilgangi að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem sett eru fram í ákvörðuninni, veiti nægilega viðtæka vernd með tilliti til lýðheilsu í Bandalaginu og hvort áfram sé þörf fyrir þessi sérstöku skilyrði.
- 2) Niðurstöður úr slembisýnatöku og greiningu úr vörusendingum af þurrkuðum fíkjum, heslihnetum og pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan, sýna að það er áfram þörf fyrir þau sérstöku skilyrði, sem sett eru fram í ákvörðun 2002/80/EB, til að veita nægilega viðtæka vernd fyrir lýðheilsu í Bandalaginu.
- 3) Ekki er vitað til þess að ferskar fíkur innihaldi aflatoxín og því er viðeigandi að undanskilja ferskar fíkur frá gildissviði ákvörðunar 2002/80/EB. Í ljós hefur komið að aflatoxín hefur fundist í heslihnetum og því er viðeigandi að fella fíku- og heslihnetum auk undir gildissviði þeirrar ákvörðunar.
- 4) Til að tryggja að slembisýni séu tekin úr vörusendingum af þurrkuðum fíkjum, heslihnetum og pistasíuhnetum, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan, og þau greind á samræmdan hátt í Bandalaginu er því viðeigandi að fastsetja nokkurn veginn tíðni slembisýnatöku og greiningar og að sama skapi að tilgreina þá sýnatökuaðferð sem nota á fyrir heslihnetur, þ.m.t. í lofttæmdum umbúðum.
- 5) Nauðsynlegt er að uppfæra skrána yfir komustaði fyrir Belgíu, Þýskaland, Frakkland, Írland, Austurríki

og Svíþjóð þar sem heimilt er að flytja inn vörurnar sem ákvörðun 2002/80/EB fjallar um.

- 6) Breyta ber ákvörðun 2002/80/EB til samræmis við það.
- 7) Haft var samráð við fastanefndina um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvörðun 2002/80/EB er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á 1. gr.:

- a) Ákvæðum 1. mgr. er breytt sem hér segir:

„1. Aðildarríkjum er ekki heimilt að flytja inn framleiðsluvörur sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan og eru ætlaðar til manneldis eða notaðar sem innihaldsefni í matvælum og falla undir einhvern eftirfarandi vöruflokk nema vörusendingunni fylgi niðurstöður úr opinberri sýnatöku og greiningu ásamt heilbrigðisvottorði skv. I. viðauka sem er útfyllt, undirritað og vottað af fulltrúa aðalskrifstofu sem sér um vernd og eftirlit í ráðuneyti landbúnaðar- og dreifbýlismála í Lýðveldinu Tyrklandi:

- þurrkaðar fíkur sem falla undir SAT-númer 0804 20 90,
- heslihnetur (*Corylus* sp) í skurn eða skurnlausar sem falla undir SAT-númer 0802 21 00 eða 0802 22 00,
- pistasíuhnetur sem falla undir SAT-númer 0802 50 00,
- blöndur hnetna eða þurrkaðra ávaxta sem falla undir SAT-númer 0813 50 og innihalda fíkur, heslihnetur eða pistasíuhnetur,
- fíkjum auk og heslihnetum auk sem fellur undir SAT-númer 2007 99 98,
- heslihnetur, fíkur og pistasíuhnetur, tilreiddar eða varðar skemmdum, þ.m.t. blöndur sem falla undir SAT-númer 2008 19.“

- b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„6. Taka skal slembisýni úr a.m.k. 10% vörusendinga fyrir hvern vöruflokk sem um getur í 1. mgr. og greina þau eins og um getur í 5. mgr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 229, 27.8.2002, bls. 37. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 42/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 5.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 175, 19.7.1993, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 34, 5.2.2002, bls. 26.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 78, 21.3.2002, bls. 14.

Vörusendingar, sem taka á sýni úr og greina, má í mesta lagi kyrrsetja í 10 vinnudaga áður en kemur að markaðssetningu í Bandalaginu frá komuhöfn. Ef svo ber undir skulu lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum gefa út opinbert fylgiskjal þar sem staðfest er að tekin hafi verið opinber sýni úr vörusendingunni, þau greind og greint frá greiningarniðurstöðum.

Taka skal sýni úr heslihnetum samkvæmt sýnatöku-aðferðinni í lið 5.2 í I. viðauka við tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/53/EB(*). Ef um er að ræða heslihnetur í loftæmdum umbúðum skal taka a.m.k. 25 hlutasýni úr framleiðslueiningum sem eru 15 tonn eða þyngri, þ.e. 30 kg safnsýni, og skal taka 25% af hlutasýnunum, samkvæmt tilskipun 98/53, úr framleiðslueiningum sem eru undir 15 tonnum.

(*) Stjtið. EB L 201, 17.7.1998, bls. 93.“

2. Eftirfarandi komi í stað 2. gr.:

„2. gr.

Stöðugt ber að endurskoða þessa ákvörðun í ljósi upplýsinga og ábyrgða, sem lögbær yfirvöld í Tyrklandi láta

í té, og á grundvelli niðurstaðna úr prófunum sem aðildarríkin hafa framkvæmt.

Þessa ákvörðun skal endurskoða eigi síðar en 31. desember 2002 í þeim tilgangi að meta hvort þau sérstöku skilyrði, sem um getur í 1. gr., veiti nægilega viðtæka vernd með tilliti til lýðheilsu í Bandalaginu. Við endurskoðunina skal einnig meta hvort áfram sé þörf fyrir þessi sérstöku skilyrði.“

3. Í stað II. viðauka komi texti viðaukans við þessa ákvörðun.

2. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 22. ágúst 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„II. VIDAUKI

Skrá yfir komustaði þar sem heimilt er að flytja inn í Bandalagið fiskur, heslihnetur og pistasíuhnetur og afurðir, unnar úr þeim, sem eru upprunnar í Tyrklandi eða sendar þaðan

Aðildarríki	Komustaður
Belgique-België	Antwerpen, Zeebrugge, Brussel/Bruxelles, Aalst
Danmark	Allar danskar hafnir, flugstöðvar og landamæraströðvar
Deutschland	HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Autobahn, HZA Stuttgart — ZA Flughafen, HZA München — ZA München-Flughafen, HZA Hof — Schirnding-Landstraße, HZA Weiden — ZA Furth-im-Wald-Schafberg, HZA Weiden — ZA Waidhaus-Autobahn, Bezirksamt Reinickendorf von Berlin, Abteilung Finanzen, Wirtschaft und Kultur, Veterinär- und Lebensmittelaufsichtsamt, Grenzkontrollstelle, HZA Frankfurt (Oder) — ZA Autobahn, HZA Cottbus — ZA Forst-Autobahn, HZA Bremen — ZA Neustädter Hafen, HZA Bremen — ZA Bremerhaven, HZA Hamburg-Hafen — ZA Waltershof, HZA Hamburg-Stadt, HZA Itzehoe — ZA Hamburg-Flughafen, HZA Frankfurt-am-Main-Flughafen, HZA Braunschweig — Abfertigungsstelle, HZA Hannover — Abfertigungsstelle, HZA Lüneburg — ZA Stade, HZA Dresden — ZA Dresden-Friedrichstadt, HZA Pirna — ZA Altenberg, HZA Löbau — Zollamt Ludwigsdorf-Autobahn, HZA Itzehoe — ZA Pinneberg, HZA Koblenz — ZA Hahn-Flughafen, HZA Oldenburg — ZA Wilhelmshaven, HZA Bielefeld — ZA Eckendorfer Straße Bielefeld, HZA Erfurt — ZA Eisenach, HZA Potsdam — ZA Ludwigsfelde, HZA Potsdam — ZA Berlin-Flughafen-Schönefeld, HZA Augsburg — ZA Memmingen, HZA Ulm — ZA Ulm (Donautal), HZA Karlsruhe — ZA Karlsruhe, HZA Berlin — ZA Dreilinden, HZA Gießen — ZA Gießen, HZA Gießen — ZA Marburg, HZA Singen — ZA Bahnhof, HZA Lörrach — ZA Weil-am-Rhein-Schusterinsel
Ελλάς	Athina, Pireas, Elefsis, Aerodromio ton Athinon, Thessaloniki, Volos, Patra, Iraklion tis Kritis, Aerodromio tis Kritis, Euzoni, Idomeni, Ormenio, Kipi, Kakavia, Niki, Promahonas, Pithio, Igoumenitsa, Kristalopigi
España	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Asturias (Aeropuerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto, Ferrocarril), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Castellón (Puerto), Ceuta (Puerto), Gijón (Puerto), Huelva (Puerto), Irún (Carretera), A Coruña (Puerto), La Junquera (Carretera), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid (Aeropuerto, Ferrocarril), Málaga (Aeropuerto, Puerto), Marín (Puerto), Melilla (Puerto), Murcia (Ferrocarril), Palma de Mallorca (Aeropuerto, Puerto), Pasajes (Puerto), San Sebastián (Aeropuerto), Santa Cruz de Tenerife (Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Santiago de Compostela (Aeropuerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Tenerife Norte (Aeropuerto), Tenerife Sur (Aeropuerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo (Aeropuerto, Puerto), Villagarcía (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
France	Marseille (Bouches-du-Rhône), Le Havre (Seine-Maritime), Rungis MIN (Val-de-Marne), Lyon Chassieu CRD (Rhône), Strasbourg CRD (Bas-Rhin), Lille CRD (Nord), Saint-Nazaire Montoir CRD (Loire-Atlantique), Agen (Lot-et-Garonne), Port de la Pointe des Galets à la Réunion
Ireland	Dublin — Port and Airport, Cork — Port and Airport, Shannon — Airport
Italia	Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Ancona Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Bari Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Genova Ufficio Sanità Marittima di Livorno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Napoli Ufficio Sanità Marittima di Ravenna Ufficio Sanità Marittima di Salerno Ufficio Sanità Marittima ed Aerea di Trieste Dogana di Ferneti-Interporto Monrupino (Trieste) Ufficio di Sanità Marittima di La Spezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Venezia Ufficio di Sanità Marittima e Aerea di Reggio Calabria

Member State	Point of entry
Luxembourg	Centre douanier, Croix de Gasperich, Luxembourg
Nederland	Allar hafnir, flugstöðvar og landamærostöðvar
Österreich	HZA Feldkirch, HZA Graz, Nickelsdorf, Spielfeld, HZA Wien, ZA Wels, ZA Kledering, ZA Flughafen Wien, HZA Salzburg, ZA Klingenbach/Zweigstelle Sopron, ZA Karawankentunnel, ZA Villach
Portugal	Lisboa, Leixões
Suomi-Finland	Allar finnskar tollstöðvar
Sverige	Göteborg, Ystad, Stockholm, Helsingborg, Karlskrona, Karlsham, Landvetter, Arlanda
United Kingdom	Belfast, Channel Tunnel Terminal, Dover, Felixstowe, Gatwick Airport, Goole Grangemouth, Harwich, Heathrow Airport, Heysham, Hull, Immingham, Ipswich, King's Lynn, Leith, Liverpool, London (þ.m.t. Tilbury, Thamesport og Sheerness), Manchester Airport, Manchester Container Port, Manchester (þ.m.t. Ellesmere Port), Medway, Middlesbrough, Newhaven, Poole, Shoreham, Southampton, Stansted Airport“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 868/2002

2005/EES/16/15

frá 24. maí 2002

um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 77/2002 ⁽²⁾, einkum 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.

6) Bæta ber gentamísíni, píperasíni og abamektíni við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

7) Bæta ber allantóíni og bensókaíni við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.

8) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB ⁽³⁾.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún skal gilda frá sextugasta degi eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 137, 25.5.2002, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 16, 18.1.2002, bls. 9.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. maí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf

1.2. Sýklalyf

1.2.10. Amínóglýkósíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Gentamísín	Summan af gentamísíni C1, gentamísíni C1a, gentamísíni C2 og gentamísíni C2a	Nautgripir	50 µg/kg	Vöðvi	
			50 µg/kg	Fita	
			200 µg/kg	Lifur	
			750 µg/kg	Nýra	
			100 µg/kg	Mjólk	
		Svín	50 µg/kg	Vöðvi	
			50 µg/kg	Húð og fita	
			200 µg/kg	Lifur	
			750 µg/kg	Nýra“	

2. Sníklalyf

2.1. Innsníklalyf

2.1.6. Píperasínafleiður

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Píperasín	Píperasín	Svín	400 µg/kg	Vöðvi	
			800 µg/kg	Húð og fita	
			2 000 µg/kg	Lifur	
			1 000 µg/kg	Nýra	
		Kjúklingar	2 000 µg/kg	Egg“	

2.3. Inn- og útsníklalyf

2.3.1. Avermektín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Abamektín	Avermektín B1a	Sauðfé	20 µg/kg 50 µg/kg 25 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis“

B. Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„Allantóin	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis	Eingöngu til staðbundinnar notkunar
Bensókaín	Laxfiskar“	

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 869/2002

2005/EES/16/16

frá 24. maí 2002

um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 868/2002 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber spektínómýsini við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Bæta ber dexpanþenóli við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Svo unnt sé að ljúka vísindarannsóknum ber að framlengja gildistíma bráðabirgðagildis fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa, eins og áður hefur verið skilgreint í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, varðandi alfasýpermetrín og sýpermetrín.
- 9) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðs-leifum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun ráðsins 81/851/EBE ⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/37/EB ⁽⁴⁾.
- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMBÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Hún skal gilda frá sextugasta degi eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 137, 25.5.2002, bls. 10. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 137, 25.5.2002, bls. 6.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 317, 6.11.1981, bls. 1.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 139, 10.6.2000, bls. 25.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 24. maí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf

1.2. Sýklalyf

1.2.10. Amínóglýkósíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Spektínómýsín	Spektínómýsín	Sauðfé	300 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 5 000 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneidis“

B. Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„Dexpanþenól	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneidis“	

C. Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Sníklalyf

2.2. Útsníklalyf

2.2.3. Pýretróíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Alfasýpermetrín	Sýpermetrín (samtala af ísómerum)	Nautgripir, sauðfé	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa falla úr gildi 1.7.2003 Fara ber að öðrum ákvæðum tilskipunar 93/57/EB
Sýpermetrín	Sýpermetrín (samtala af ísómerum)	Nautgripir	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa falla úr gildi 1.7.2003 Fara ber að öðrum ákvæðum tilskipunar 93/57/EB
	Sýpermetrín (samtala af ísómerum)	Sauðfé	20 µg/kg 200 µg/kg 20 µg/kg 20 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa falla úr gildi 1.7.2003 Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk til manneldis“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1530/2002

2005/EES/16/17

frá 27. ágúst 2002

um breytingu á I., II. og III. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarks magn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1181/2002 ⁽²⁾, einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarks magni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Í ljósi þess að dregið hefur úr framboði á dýrallyfum fyrir tilteknar dýrategundir, sem gefa af sér afurðir til manneldis ⁽³⁾, er heimilt að ákvarða leyfilegt hámarks magn dýrallyfjaleifa með útgiskun út frá leyfilegu hámarks magni leifa sem ákvarðað hefur verið fyrir aðrar tegundir á ströngum, vísindalegum forsendum.
- 5) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft

fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 6) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarks magn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 7) Bæta ber díhýdróstreptómýsíní, streptómýsíní og meloxíkami við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Bæta ber asaglínafarelíní og deslórelínasetatí við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90
- 9) Svo unnt sé að ljúka vísindarannsóknnum ber að framlengja gildistíma bráðabirgðagildis fyrir leyfilegt hámarks magn leifa, eins og áður hefur verið skilgreint í III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90, varðandi altrenógest.
- 10) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðs-leyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB ⁽⁴⁾.
- 11) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I., II. og III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Hún skal gilda frá sextugasta degi eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 230, 28.8.2002, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 7..

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 172, 2.7.2002, bls. 13.

⁽³⁾ Orðsending framkvæmdastjórnarinnar til Evrópuþingsins og ráðsins um framboð á dýrallyfjum, COM(2000) 806, lokaútgáfa.

⁽⁴⁾ Stjtið. L 311, 28.11.2001, bls. 1

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. ágúst 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.10. Aminóglýkósíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Dihýdróstreptómýsín	Dihýdróstreptómýsín	Nautgripir, sauðfé	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	
		Svín	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra	
Streptómýsín	Streptómýsín	Nautgripir, sauðfé	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 200 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	
		Svín	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg	Vöðvi Húð og fita Lifur Nýra“	

4. Bólgueyðandi lyf
- 4.1. Bólgueyðandi lyf, önnur en sterar
- 4.1.3. Enólsýruafleiður

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Meloxíkam	Meloxíkam	Dýr af hestaætt	20 µg/kg 65 µg/kg 65 µg/kg	Vöðvi Lifur Nýra“	

B. Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„Asaglýnafarelín	Laxfiskar	Ekki ætlað fiskum sem gefa af sér hrogn til manneldis“
Deslórelínasetat	Dýr af hestaætt	

C. Ákvæðum III. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

6. Lyf sem virka á æxlunarfæri

6.1. Prógestógen

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Altrenógest	Altrenógest	Svín	3 µg/kg	Húð og fita	Bráðabirgðagildi fyrir leyfilegt hámarksmagn leifa falla úr gildi 1.1. 2005. Einungis til notkunar í dýrarækt“
			3 µg/kg	Lifur	
			3 µg/kg	Nýra	
		Dýr af hestaætt	3 µg/kg	Fita	
			3 µg/kg	Lifur	
			3 µg/kg	Nýra	

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1752/2002**2005/EES/16/18**

frá 1. október 2002

um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1181/2002 ⁽²⁾, einkum 6. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til manneldis.
- 2) Ekki skal ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa fyrr en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á leyfilegu hámarksmagni dýrallyfja-leifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í markvefjum lifrar eða nýrna. Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti

einnig ávallt að ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í vöðva- eða fituvef.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða leyfilegt hámarksmagn leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber seftiðfuri við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Bæta ber hýdroxýetýlsalisýlati og xýlansínhydróklóríði við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðs-leyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB ⁽³⁾.
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún skal gilda frá sextugasta degi eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 264, 2.10.2002, bls. 18. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 43/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 7.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 230, 28.8.2002, bls. 3.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 1. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

A. Eftirfarandi efni er bætt við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90:

1. Sýkingarlyf
- 1.2. Sýklalyf
- 1.2.2. Sefalósporín

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Leyfilegt hámarks- magn leifa	Markvefir	Önnur ákvæði
„Seftiófúr	Summa allra leifa sem halda betalaktambyggingu sinni, gefin upp sem desfúróylseftiófúr	Nautgripir	1 000 µg/kg 2 000 µg/kg 2 000 µg/kg 6 000 µg/kg 100 µg/kg	Vöðvi Fita Lifur Nýra Mjólk	

B. Eftirfarandi efnum er bætt við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90:

2. Lífræn efnasambönd

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir	Önnur ákvæði
„Hýdroxýetýlsalisýlat	Allar tegundir sem gefa af sér afurðir til manneldis nema fiskur	Eingöngu til staðbundinnar notkunar
Xýlasínhýdróklóríð	Nautgripir, dýr af hestaætt	

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2091/2002

2005/EES/16/19

frá 26. nóvember 2002

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 2870/2000 um tilvísunaraðferðir Bandalagsins fyrir greiningu brenndra drykkja (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 1576/89 frá 29. maí 1989 um almennar reglur varðandi skilgreiningu, lýsingu og kynningu á brenndum drykkjum⁽¹⁾, eins og henni var breytt með lögum um aðild Austurríkis, Finnlands og Svíþjóðar, einkum 8. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í viðauka reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2870/2000 frá 19. desember 2000 um tilvísunaraðferðir Bandalagsins fyrir greiningu brenndra drykkja⁽²⁾ er þessum aðferðum lýst.
- 2) Fjórar greiningaraðferðir til að ákvarða trans-anetól í brenndum drykkjum, bragðbættum með anisfræjum, glýsýrrisinsýru og kalkonum í pastís og eggjarauðu í eggjalikjörum og líkjörum, sem eru að mestu úr eggjum, hafa verið fullgiltar samkvæmt alþjóðlega viðurkenndum reglum sem eru hluti af rannsóknarverkefni sem framkvæmdastjórnin styður.
- 3) Heimilt er að viðurkenna þessar fjórar aðferðir sem tilvísunaraðferðir Bandalagsins og nauðsynlegt er að bæta þeim við í viðaukann við reglugerð (EB) nr. 2870/2000.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit framkvæmdanefndarinnar um brennda drykki.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á viðauka reglugerðar (EBE) nr. 2870/2000:

1. Í samantekt í viðaukanum skal fella brott hugtakið „(p.m.)“ í V., VI., VII. og IX. lið.
2. Bæta skal V., VI., VII. og IX. kafla við í viðaukann við þessa reglugerð á eftir III. kafla.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á sjöunda degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 26. nóvember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Franz FISCHLER

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 322, 27.11.2002, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 44/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 39, 31.7.2003, bls. 9.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 160, 12.6.1989, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 333, 29.12.2000, bls. 20.

VIDAUKI

V. ANETÓL. GASGREINING TIL AÐ ÁKVARÐA TRANS-ANETÓL Í BRENNDUM DRYKKJUM

1. Gildissvið

Þessi aðferð er hentug til að ákvarða trans-anetól í brenndum drykkjum, bragðbættum með anísfræjum, með því að nota gasgreiningu með hárpípu.

2. Tilvísun í staðla

ISO 3696: 1987 Water for analytical laboratory use - Specifications and test methods.

3. Meginregla

Styrkur trans-anetóls í brenndum drykkjum er ákvarðaður með gasgreiningu. Sama magni af innri staðli, t.d. 4-allýlanísólí (estragóli), þegar estragól er ekki til staðar í sýninu eins og það kemur fyrir í náttúrunni, er bætt út í prófunarsýnið og út í viðmiðunarlausn af trans-anetóli með þekktum styrk, báðar lausnirnar eru síðan þynntar með 45% etanóllaun og sprautað beint inn í gasgreiningarkerfið. Nauðsynlegt er að framkvæma útdrátt fyrir líkjöra sem innihalda mikið syurmagn áður en sýnið er tilreitt og greint.

4. Prófunarefni og efni

Við greininguna eru einungis notuð prófunarefni með a.m.k. 98% hreinleika. Nota skal vatn af a.m.k. hreinleikastigi 3 eins og það er skilgreint í ISO-staðli 3696.

Geyma skal viðmiðunariðefni í kulda (við 4 °C), fjarri ljósi og í álílátum eða lituðum (gulbrúnum) prófunarflöskum. Ákjósanlegast væri að útbúa tappana með álinnsigli. Nauðsynlegt er að þíða trans-anetólið þannig það losni úr kristalsformi sínu áður en það er notað en í þessu tilviki skal hitinn aldrei fara yfir 35 °C.

4.1. 96% etanól miðað við rúmmál (CAS 64-17-5)

4.2. 1-metoxý-4-(1-própenýl) bensen; (trans-anetól) (CAS 4180-23-8)

4.3. 4-allýlanísól, (estragól) (CAS 140-67-0), mögulegur innri staðall (IS)

4.4. 45% etanól miðað við rúmmál

Bæta skal 560 g af eimuðu vatni út í 378 g af 98% af etanóli miðað við rúmmál.

4.5. Tilreiðsla staðallausna

Geyma skal viðmiðunarefni í kulda (15 til 35 °C), fjarri ljósi, í álílátum eða lituðum (gulbrúnum) prófunarflöskum. Ákjósanlegast er að tappinn sé með álinnsigli.

Trans-anetól og 4-allýlanísól eru nánast óleysanleg í vatni og því er nauðsynlegt að leysa trans-anetól og 4-allýlanísól upp í dálitlu af 96% etanóli (4.1) áður en 45% etanóli (4.4) er bætt út í.

Nýjar stofnlausnir skulu tilreiddar vikulega.

4.5.1. Staðallausn A

Stofnlausn af trans-anetóli (styrkur: 2 g/l)

Vega skal 40 mg af trans-anetóli (4.2) í 20 ml mæliflösku (eða 400 mg í 200 ml o.s.frv.). Bæta skal við 96% etanóli (4.1), fylla að merki með 45% etanóli, miðað við rúmmál (4.4), og blanda vel.

4.5.2. Innri staðallausn B

Stofnlausn af innri staðli, t.d. estragóli (styrkur: 2 g/l)

Vega skal 40 mg af trans-anetóli (4.3) í 20 ml mæliflösku (400 mg í 200 ml, o.s.frv.). Bæta skal við 96% etanóli (4.1), fylla að merki með 45% etanóli miðað við rúmmál (4.4) og blanda vel.

- 4.5.3. Staðallausnir eru notaðar til að athuga hver línuleg svörun logajónunarnemans er.

Skoða skal línulega svörun logajónunarnemans við greiningu að teknu tilliti til styrkleika trans-anetóls í brenndum drykkjum frá 0 g/l til 2,5 g/l. Í greiningaraðferðinni eru óþekkt sýni brenndu drykkjanna, sem á að greina, þynnt 10 sinnum (8.3). Að því er varðar greiningarskilyrði, sem lýst er í aðferðinni, eru stofnlausnir sem samsvara styrknum 0, 0,05, 0,1, 0,15, 0,2 og 0,25 g/l af trans-anetóli í greiningarsýninu meðhöndlaðar á eftirfarandi hátt: taka skal 0,5, 1, 1,5, 2 og 2,5 ml af stofnlausn A (4.5.1) og pípla í 20 ml mæliflöskur. Pípla skal 2 ml af innri staðallausn B (4.5.1) í hverja flösku, fylla að merki með 45% etanóli (4.4) miðað við rúmmál og blanda vel.

Núlllausnirnar (8.4) eru notaðar sem 0 g/l lausn.

- 4.5.4. Staðallausn C

Pípla skal 2 ml af staðallausn A (4.5.1) í 20 ml mæliflösku, síðan skal bæta út í 2 ml af innri staðallausn B (4.5.2), fylla að merki með 45% etanóli (4.4) miðað við rúmmál og blanda vel.

5. Tæki og búnaður

- 5.1. Gasgreinir með hárpípu búinn logajónunarnema og tegurmæli eða öðru gagna meðhöndlunarkerfi sem fært er um að mæla flatarmál eða hæð toppa og sjálfvirkur sýnatakari eða nauðsynlegur búnaður til að dæla sýninu handvirk.

- 5.2. Skiptur/óskiptur greinir

- 5.3. Hárpípusúla, t.d.:

Lengd: 50 m

Innanmál: 0,32 mm

Þykkt filmu: 0,2 µm

Stöðufasi: FFAP - breytt TPA pólýetýlenglýkól, víxltengd, gropin fjölíða.

- 5.4. Almennur búnaður á rannsóknarstofu: kvörðuð glervara, finvog (upp á $\pm 0,1$ mg).

6. Skilyrði við skiljun

Gerð og stærð súlu og skilyrði við skiljun ættu að vera þannig að anetól og innri staðallinn séu aðgreind hvort frá öðru og frá öllum efnum sem hafa truflandi áhrif. Hefðbundin skilyrði fyrir súlu eru gefin sem dæmi í lið 5.3:

- 6.1. Burðargas: greiningarhelium

- 6.2. Fæði: 2 ml/mín.

- 6.3. Inngjafarhiti: 250 °C

- 6.4. Hitastig greinis: 250 °C

- 6.5. Hitaskilyrði ofns: jafnhiti, 180 °C, keyrslutími 10 mínútur

- 6.6. Rúmmál inngjafar: 1 µl, skipt 1:40.

7. Sýni

Geyma skal sýni við stofuhita, fjarri ljósi og í kulda.

8. Aðferð

- 8.1. Skimun sýna m.t.t. estragóls

Til að tryggja að estragól sé ekki til staðar í sýninu eins og það kemur fyrir í náttúrunni skal gerð greining á eyðusýni án þess að bæta við innri staðli. Ef estragól er til staðar eins og það kemur fyrir í náttúrunni skal velja annan innri staðal (t.d. mentól).

Pípla skal 2 ml af sýni í 20 ml mæliflösku og fylla að merki með 45% etanóli miðað við rúmmál (4.4) og blanda vel.

- 8.2. Tilreiðsla óþekktra sýna

Pípla skal 2 ml af sýni í 20 ml mæliflösku og síðan 2 ml af innri staðallausn B (4.5.2) og fylla að merki með 45% etanóli miðað við rúmmál (4.4) og blanda vel.

8.3. Núllpróf

Pípla skal 2 ml af innri staðallausn B (4.5.2) í 20 ml mæliflösku, fylla að merki með 45% etanóli miðað við rúmmál (4.4) og blanda vel.

8.4. Línuleg prófun

Áður en greiningin hefst skal athuga hvort svörun logajónunarnemans sé línuleg með því að greina samfleytt í þrígang hverja línulega staðallausn (4.5.3).

Teikna skal línurit yfir styrk móðurlausnar í g/l á móti hlutfallinu R út frá flatarmáli eða hæð toppa tegurmælisins fyrir hverja innsprautun.

$R = \text{hæð eða flatarmál trans-anetólstoppa} / \text{hæð eða flatarmál estragólstoppa}$.

Fram ætti að koma bein lína.

8.5. Ákvörðun

Dæla skal núlllausn (8.3), staðallausn C (4.5.4) og línulegum staðallausnum (4.5.3), sem virka sem sýni til gæðastýringar (hægt er að velja staðallausn með tilvísun til líklegs styrks trans-anetóls í óþekkta sýninu) og síðan fimm óþekktum sýnum (8.2). Setja skal inn línulegt sýni (til gæðastýringar) fyrir hver fimm óþekkt sýni til að tryggja stöðugleika í greiningu.

9. Útreikingur á svörunarþætti

Mæla skal annaðhvort flatarmál toppa (með því að nota tegurmæli eða annað gagnakerfi) eða hæð toppa (handvirk samþætting) fyrir trans-anetól- og innri staðaltoppa.

9.1. Útreikningur á svörunarþætti

Svörunarþátturinn er reiknaður út á eftirfarandi hátt:

$$RF_i = (C_i / \text{flatarmál eða hæð}_i) * (\text{flatarmál eða hæð}_{is} / C_{is})$$

þar sem:

C_i er styrkur trans-anetóls í staðallausn A (4.5.1)

C_{is} er styrkur innri staðals í staðallausn B (4.5.2)

flatarmál_i er flatarmál (eða hæð) trans-anetóltopps

flatarmál_{is} flatarmál (eða hæð) innri staðaltopps

RF_i er reiknað út frá fimm sýnum af lausn C (4.5.4).

9.2. Greining á línulegri svörun prófunarlausna

Sprauta skal inn prófunarlausnum (4.5.3) með línulega svörun.

9.3. Greining sýnisins

Sprauta skal inn óþekktri sýnislusn (8.2).

10. Útreikningur niðurstaðna

Eftirfarandi formúla er notuð við útreikning á styrk trans-anetóls:

$$c_i = C_{is} * (\text{flatarmál eða hæð}_i / \text{flatarmál eða hæð}_{is}) * RF_i$$

þar sem:

c_i er styrkur trans-anetóls í óþekktri lausn

C_{is} er styrkur innri staðals í óþekktri lausn (4.5.2)

Flatarmál eða hæð_i er flatarmál eða hæð trans-anetóltopps

Flatarmál eða hæð_{is} flatarmál eða hæð innri staðaltopps

RF_i er svörunarstuðull (reiknaður út eins og í lið 9.1)

Styrkur trans-anetóls er gefinn upp í grómmum á hvern lítra með einum aukastaf.

11. Gæðatrygging og gæðaeftirlit

Skiljuritin skulu vera þannig að anetól og innri staðall séu aðgreind hvort frá öðru og frá öllum eignum sem hafa truflandi áhrif. RF_i -gildið er reiknað út frá niðurstöðum fimm innsprautunar lausnar C (4.5.4). Ef fráviksstuðullinn ($CV\% = (\text{staðalfrávik}/\text{meðaltal}) \cdot 100$) er á bilinu $\pm 1\%$ er RF_i meðalgildið ásættanlegt.

Nota skal framangreindan útreikning til að reikna út styrk trans-anetóls í sýni af línulegum lausnum (4.5.3) sem er valið til gæðaeftirlits.

Ef meðaltal útreiknings niðurstaðna úr greiningu á línulegri lausn, sem er valin sem sýni til innra eftirlits, er á bilinu $\pm 2,5\%$ af fræðilegu gildi þeirra er niðurstaðan úr óþekkta sýninu ásættanleg.

12. Meðhöndlun á sýni úr brenndum drykkjum, sem inniheldur mikið sykurmagn, og á sýni úr líkjör fyrir gasgreiningu

Útdráttur alkóhóls úr brenndum drykkjum sem innihalda mikið sykurmagn til að hægt sé að ákvarða styrk trans-anetóls með því að nota gasgreiningu með hárpípu.

12.1. Meginregla

Taka skal deiliskammt af líkjörssýninu og bæta í hann innri staðli í styrk sem er svipaður styrk greiniefnisins (trans-anetóls) í líkjörnum. Út í þetta skal bæta tólfvötnuðu natríumfosfati og vatnsfríu ammóníumsúlfati. Samsetta efnið skal hrista vel og kæla, við það myndast tvö lög og er efra alkóhóllagið fjarlægð. Taka skal deiliskammt af þessu alkóhóli og skal hann þynntur með 45% etanóllausn (4.4) (Ath.: Ekki skal bæta við neinum innri staðli á þessu stigi vegna þess að honum hefur þegar verið bætt við). Lausnin, sem fæst, er greind með gasgreiningu.

12.2. Prófunarefni og efni

Við útdráttinn skal einungis nota prófunarefni með yfir 99% hreinleika.

12.2.1. Ammóníumsúlfat, vatnsfrítt, (CAS 7783-20-2).**12.2.2. Natríumfosfat, tvíbasískt, tólvatnað, (CAS 10039-32-4).****12.3. Tæki og búnaður**

Keiluflooskur, skilflooskur, ísskápur.

12.4. Aðferð**12.4.1. Skimun sýna m.t.t. estragóls**

Til að tryggja að estragól sé ekki til staðar í sýninu eins og það kemur fyrir í náttúrunni skal eyðusýni (12.6.2) dregið út og greint án þess að bæta við innri staðli. Ef estragól er til staðar eins og það kemur fyrir í náttúrunni skal velja annan innri staðal.

12.4.2. Útdráttur

Pípla skal 5 ml af 96% af etanóli (4.1) í keilufloosku, vega skal 50 mg af innri staðli og setja í þessa floosku (4.3) og bæta við 50 ml af sýninu. Bæta skal við 12 g af ammóníumsúlfati, vatnsfríu (12.2.1) og 8,6 g af tvíbasísku, tólvötnuðu natríumfosfati (12.2.2). Setja skal tappa í keiluflooskuna.

Hrista skal flooskuna í a.m.k. 30 mínútur. Nota má vélrænan hristibúnað en ekki teflonhúðaðan segulhræripinna þar sem teflonið gleypir eitthvað af greiniefninu. Veita skal því athygli að viðbætta saltið leysist ekki alveg upp.

Setja skal flooskuna með tappanum í ísskáp (hitastig $< 5\text{ }^{\circ}\text{C}$) og geyma hana þar í a.m.k. tvær klukkustundir.

Að tveimur tímum liðnum skulu hafa myndast tvö aðgreind vökvalög og leif á föstu formi. Alkóhóllagið á að vera tært en ef svo er ekki skal setja það inn í ísskáp þar til hreinn aðskilnaður hefur náðst.

Þegar alkóhóllagið er orðið tært skal taka varlega deiliskammt (t.d. 10 ml) án þess að trufla vatnslagið, setja hann í gulbrúnt hettuglas og loka því vel.

12.4.3. Tilreiðsla útdregna sýnisins sem á að greina

Leyfa skal útdrættinum (12.4.2) að ná stofuhita.

Taka skal 2 ml af alkóhóllagi af útdregna sýninu við stofuhita og pípla í 20 ml mælifloosku, fylla að merki með 45% etanóli (4.4) og blanda vel.

12.5. Ákvörðun

Fylgja skal aðferðinni eins og henni er lýst í lið 8.5.

12.6. Útreikningur niðurstaðna

Nota skal eftirfarandi formúlu til að reikna út niðurstöðurnar:

$$C_i = (m_{is}/V) * (\text{flatarmál}_i / \text{flatarmál}_{is}) * RF_i$$

Þar sem:

m_{is} er þyngd innri staðals (4.3) (í milligrömmum),

V er rúmmál óþekkts sýnis (50 ml),

RF_i er svörunarþáttur (9.1),

flatarmál_i er flatarmál trans-anetóltopps,

flatarmál_{is} er flatarmál innri staðaltopps.

Niðurstöðurnar eru settar fram í grömmum á hvern lítra með einum aukastaf.

12.7. Gæðatrygging og gæðaeftirlit

Fylgja skal aðferðinni eins og henni er lýst í framangreindum 11. lið.

13. Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)

Tölfræðilegar niðurstöður samanburðarprófunar rannsóknastofa:

í eftirfarandi töflum eru tilgreind gildi fyrir anetól.

Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur.

Ár sem samanburðarannsókn rannsóknastofanna fór fram	1998
Fjöldi rannsóknastofa	16
Fjöldi sýna	10
Greiniefni	anetól

Pastís:

Sýni	A	B	C	D	E	F
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	15	15	15	13	16	16
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	1	1	1	3	—	—
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	30	30	30	26	16	16
Meðalgildi g/l	1,477	1,955	1,940	1,833	1,741	1,754
Endurtekningarnákvæmni (S_r) g/l	0,022	0,033	0,034	0,017	—	—
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	1,5	1,7	1,8	0,9	—	—
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) (g/l)	0,062	0,093	0,096	0,047	—	—
Endurtekningarnákvæmni (S_r) g/l	0,034	0,045	0,063	0,037	0,058	0,042
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	2,3	2,3	3,2	2,0	3,3	2,4
Samanburðarnákvæmnismörk (R) g/l	0,094	0,125	0,176	0,103	0,163	0,119

Tegundir sýna:

A pastís, tvöföld blindsýni,

B pastís, tvöföld blindsýni,

C pastís, tvöföld blindsýni,

D pastís, tvöföld blindsýni,
E pastís, tvöföld blindsýni,
F pastís, tvöföld blindsýni.

Aðrir anísdrykkir, bragðbættir með anísfræjum:

Sýni	G	H	I	J
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	16	14	14	14
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	—	2	1	1
Fjöldi samþykkttra niðurstaðna	32	28	28	28
Meðalgildi g/l	0,778 0,530 (*)	1,742	0,351	0,599
Endurtekningarnákvæmni (S_r) g/l	0,020	0,012	0,013	0,014
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	3,1	0,7	3,8	2,3
Endurtekningarnákvæmismörk (r) (g/l)	0,056	0,033	0,038	0,038
Endurtekningarnákvæmni (S_r) g/l	0,031	0,029	0,021	0,030
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_R) (%)	4,8	1,6	5,9	5,0
Sammanburðarnákvæmismörk (R) g/l	0,088	0,080	0,058	0,084

Tegundir sýna:

G ouzo, tveir styrkleikar (*),
H anís, tvöföld blindsýni,
I líkjör, bragðbættur með anísfræjum, tvöföld blindsýni,
J líkjör, bragðbættur með anísfræjum, tvöföld blindsýni.

VI. GLÝSYRRISÍNSÝRA. ÁKVÖRDUN GLÝSYRRISÍNSÝRU MEÐ ÞVÍ AÐ NOTA HÁGÆÐAVÖKVASKILJUN

1. Gildissvið

Aðferðin hentar við ákvörðun á glýsyrrisínsýru í brenndum drykkjum, sem hafa verið bragðbættir með anísfræjum, með því að nota hágæðavökvaskiljun. Í reglugerð (EBE) nr. 1576/89 er tilgreint að brenndur drykkur, bragðbættur með anísfræjum, sem kallast „pastís“, skuli innihalda á bilinu 0,05 og 0,5 g af glýsyrrisínsýru í hverjum lítra.

2. Tilvísun í staðla

ISO 3696: 1987 Water for analytical laboratory use - Specifications and test methods.

3. Meginregla

Styrkur glýsyrrisínsýru er ákvarðaður með hágæðavökvaskiljun þar sem notað er útfjólublátt ljós við greiningu. Staðallausn og prófunarsýnið eru síuð og sprautuð hvort í sínu lagi inn í hágæðavökvaskiljunarkerfið.

4. Prófunarefni og efni

Við greininguna skal aðeins nota prófunarefni með hreinleika sem krafist er í hágæðavökvaskiljun, hreint etanól og vatn á hreinleikastigi 3 eins og það er skilgreint samkvæmt ISO 3696.

- 4.1. 96% etanól miðað við rúmmál (CAS 64-17-5).
- 4.2. Ammóníumglýsýrrisínat, $C_{42}H_{62}O_{16}.NH_3$ (Glýsýrrisínsýruammóníumsalt)
(Mólikúlmassi: 839,98)(CAS 53956-04-0): a.m.k. 90% hreinleiki
(Mólikúlmassi: glýsýrrisínsýra 822,94).
- 4.3. Ísedik, CH_3COOH (CAS 64-19-7).
- 4.4. Metanól, CH_3OH (CAS 67-56-1).
- 4.5. 50% etanól miðað við rúmmál.
Fyrir 1000 ml við 20 °C:
— 96% etanól miðað við rúmmál (4.1): 521 ml
— Vatn (2.0): 511 ml.
- 4.6. Tilreiðsla skollausnar fyrir hágæðavökvaskiljun.
- 4.6.1. Skolleysiefni A (dæmi),
80 hlutar (miðað við rúmmál) af vatni (2.0),
20 hlutar (miðað við rúmmál) af ediksýru (4.3).
Verja skal fimm mínútum í að eyða lofttegundum úr skolleysiefninu.
Aths.: Ef vatn, sem var notað, hefur ekki verið örsíað er ráðlegt að sía tilreidda skolleysiefnið með síu fyrir lífræn leysiefni með holustærð sem er minni eða jafnt og 0,45 µm.
- 4.6.2. Skolleysiefni B
Metanól(4.4).
- 4.7. Tilreiðsla staðalupplausna
Nýjar staðallausnir skulu tilreiddar á tveggja mánaða fresti.
- 4.7.1. Viðmiðunarlausn C
Vega skal 25 mg af ammóníumglýsýrrisínati (4.2) með 0,1 mg nákvæmni í 100 ml mæliflösku. Bæta skal við 50% etanóli (4.5) miðað við rúmmál og leysa upp ammóníumglýsýrrisínatið. Þegar saltið hefur leyst upp skal fylla að merki með 50% etanóli (4.5) miðað við rúmmál.
Sía skal í gegnum síu fyrir lífræn leysiefni.
- 4.7.2. Staðallausnir eru notaðar til að athuga hver línuleg svörun tækjabúnaðarins er.
Tilreiða skal 1,0 g/l af stofnlausn með því að vega 100 mg af ammóníumglýsýrrisínati með 0,1 mg nákvæmni í 100 ml mæliflösku. Bæta skal við 50% etanóli (4.5) miðað við rúmmál og leysa upp ammóníumglýsýrrisínatið. Þegar saltið hefur leyst upp skal fylla að merki með 50% etanóli (4.5) miðað við rúmmál.
Tilreiða skal a.m.k. fjórar aðrar lausnir sem samsvara 0,05, 0,1, 0,25 og 0,5 g/l af ammóníumglýsýrrisínati með því að pípla 5 ml, 10 ml, 25 ml og 50 ml af 1,0 g/l af stofnlausnum í aðgreindar 100 ml mæliflöskur. Fylla skal að merki með 50% etanóli (4.5) miðað við rúmmál og blanda vel.
Sía skal allar lausnir í gegnum síu fyrir lífræn leysiefni.
5. **Tæki og búnaður**
- 5.1. Skiljukerfi.
- 5.1.1. Hágæðavökvaskiljunarbúnaður.
- 5.1.2. Dælukerfi sem nær og viðheldur stöðugu eða stýrðu flæði með mikilli nákvæmni.
- 5.1.3. Greinikerfi sem byggist á útfjólublárri litrófsgreiningu: stillt á 254 nm.
- 5.1.4. Kerfi til að eyða lofttegundum úr leysiefni.
- 5.2. Tölvustýrður tegurmælir eða skrásetjari sem er samhæfur hinum þáttum kerfisins.

- 5.3. Súla (dæmi):
Efni: ryðfrítt stál eða gler
Innanmál: 4-5 mm
Lengd: 100 til 250 mm
Stöðufasi: víxltengt kisl með (helst kúptum) oktadekyl, virkum hópi (C18), hámarksagnastærð: 5 µm.
- 5.4. Búnaður á rannsóknarstofu.
- 5.4.1. Fínvog með 0,1 mg nákvæmni.
- 5.4.2. Mæliflaska úr gleri af hreinleika A.
- 5.4.3. Búnaður til örhimnusiunar fyrir lítið magn.
6. **Skilyrði við skiljun**
- 6.1. Eiginleikar skolonar: (dæmi)
— flæði: 1 ml/mín.,
— leysiefni A = 30%,
— leysiefni B = 70%.
- 6.2. Greining:
— með útfjólubláu ljósi = 254 nm
7. **Aðferð**
- 7.1. Tilreiðsla sýnis úr brenndum drykkjum
Sía skal, ef nauðsyn krefur, í gegnum síu fyrir lífræn leysiefni (þvermál holu: 0,45 µm).
- 7.2. Ákvörðun
Þegar skilyrði við skiljun eru orðin stöðug skal,
— sprauta inn 20 µl af viðmiðunarlausn C (4.7.1),
— sprauta inn 20 µl af sýnislusninni,
— bera saman skiljuritin tvö. Greina skal toppa glýsýrrisínsýru með hjálp rástíma þeirra. Mæla skal flatarmál þeirra (eða hæð) og reikna út styrkinn í g/l með tveimur aukastöfum með því að nota eftirfarandi jöfnu:

$$c = c \times \frac{h \times P \times 823}{H \times 100 \times 840}$$

Þar sem:

c er styrkur í grömmum á lítra af glýsýrrisínsýru í brennda drykkjum sem er greindur

C er styrkur í grömmum á lítra af ammóníumglýsýrrisínati í viðmiðunarlausninni

H er flatarmál (eða hæð) glýsýrrisínsýrutoppisins í viðmiðunarlausninni

P er hreinleiki viðmiðunarammóníumglýsýrrisínatsins (i %)

823 er massi eins móls af glýsýrrisínsýru

840 er massi eins móls af ammóníumglýsýrrisínats

8. **Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)**

Tölfræðilegar niðurstöður samanburðarprófunar rannsóknastofa:

í eftirfarandi töflum eru tilgreind gildi fyrir glýsýrrisínsýru.

Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarrannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur.

Ár sem samanburðarrannsókn
rannsóknastofanna fór fram: 1998
Fjöldi rannsóknastofa 16
Fjöldi sýna: 5
Greiniefni glýsyrrisínsýra

Sýni	A	B	C	D	F
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	13	14	15	16	16
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	3	2	1	—	—
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	26	28	30	32	32
Meðalgildi g/l	0,046	0,092 (*) 0,099	0,089	0,249	0,493
Endurtekningarnákvæmni (S_r) g/l	0,001	0,001	0,001	0,002	0,003
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	1,5	1,3	0,7	1,0	0,6
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) (g/l)	0,002	0,002	0,002	0,007	0,009
Endurtekningarnákvæmni (S_r) g/l	0,004	0,004	0,004	0,006	0,013
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	8,6	72	4,0	2,5	2,7
Samanburðarnákvæmnismörk (R) g/l	0,011	0,019	0,010	0,018	0,037

Tegundir sýna:

- A pastís, tvöföld blindsýni
- B pastís, tveir styrkleikar (*)
- C pastís, tvöföld blindsýni
- D pastís, tvöföld blindsýni
- E pastís, tvöföld blindsýni

VII. KALKONAR. AÐFERÐ HÁGÆÐAVÖKVASKILJUNAR TIL AÐ SANNPRÓFA TILVIST KALKONA Í PASTÍS

1. Gildissvið

Þessi aðferð hentar við ákvörðun á því hvort kalkonar séu til staðar eða ekki í drykkjum sem eru bragðbættir með anísfræjum. Kalkonar eru náttúruleg litarefni af flavonoíðfjölskyldunni og eru til staðar í lakkrísrot (*Glycyrrhiza glabra*).

Til að hægt sé að nefna drykk, sem er bragðbættur með anísfræjum, pastís verður hann að innihalda kalkona (reglugerð (EBE) nr. 1576/89).

2. Tilvísun í staðla

ISO 3696: 1987 Water for analytical laboratory use - Forskriftir og prófunaraðferðir.

3. Meginregla

Tilreidd er viðmiðunarlausn lakkrísútdráttar. Ákvarðað er með hágæðavökvaskiljun, þar sem notað er útfjólublátt ljós við greiningu, hvort kalkonar séu til staðar.

4. Prófunarefni og efni

Við greininguna skal nota prófunarefni með hreinleika sem krafist er í hágæðavökvaskiljun. Nota skal 96% etanól miðað við rúmmál. Nota skal vatn á hreinleikastigi 3 eins og það er skilgreint í ISO-staðli 3696.

4.1. 96% etanól miðað við rúmmál (CAS 64-17-5)

4.2. Asetónitril, CH_3CH (CAS 75-05-8)

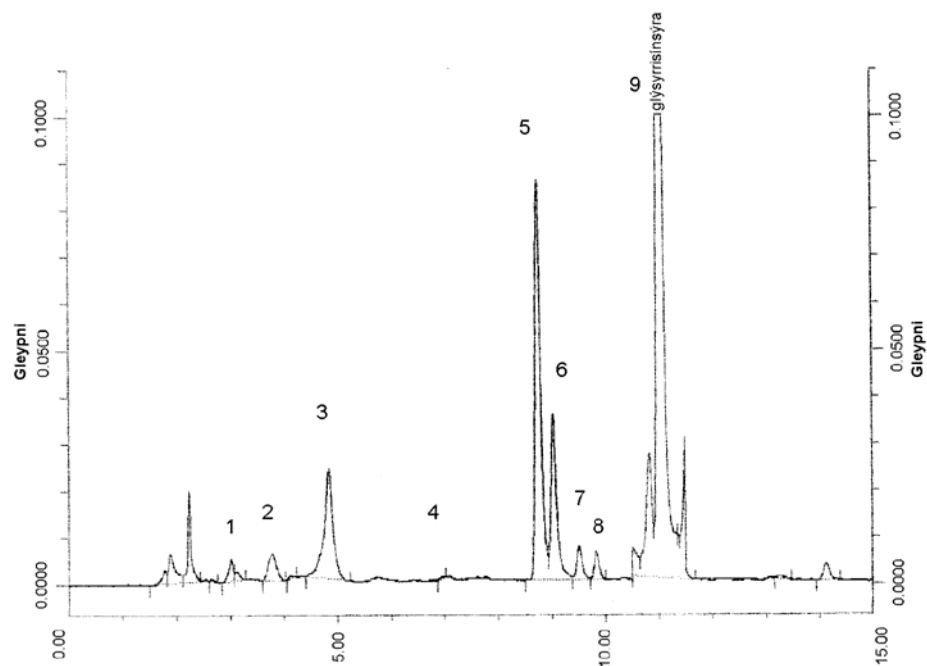
- 4.3. Viðmiðunarefni: *Glycyrrhiza glabra*: (lakkrísrot)
Grófmöluð lakkrísrot (*Glycyrrhiza glabra*). Meðalummal staflaga agna: lengd: 10 til 15 mm, þykkt: 1 til 3 mm.
- 4.4. Natriumasetat, CH₃COONa (CAS 127-09-3)
- 4.5. Ísedik, CH₃COOH (CAS 64-19-7).
- 4.6. Tilreiðsla lausna
- 4.6.1. 50% etanól miðað við rúmmál
Fyrir 1000 ml við 20 °C:
— 96% etanól miðað við rúmmál (4.1): 521 ml
— Vatn (2.0): 511 ml.
- 4.6.2. Leysiefni A: asetónítríl
Asetónítríl (4.2) af hreinleika sem krafist er í hágæðavöskviljun.
Eyða skal öllum lofttegundum
- 4.6.3. Leysiefni B: 0,1 M jafnalausn natriumasetats, pH 4,66.
Vega skal 8,203 g af natriumasetati (4.4), bæta skal við 6,005 g af ísediki (4.5) og fylla að 1000 ml með vatni (2) í mæliflösku.
5. **Tilreiðsla viðmiðunarútdráttar úr *Glycyrrhiza glabra* (4.3)**
- 5.1. Vega skal 10 g af malaðri lakkrísrot (*Glycyrrhiza glabra*) (4.3) og setja í eimingarflösku með kúptum botni.
— bæta skal við 100 ml af 50% etanóli (4.6.1) miðað við rúmmál,
— sjóða skal við bakstreymi í eina klukkustund,
— sía,
— geyma skal síuvökvann til nota síðar.
- 5.2. Endurheimta skal lakkrísútdráttinn úr síuvökvanum
— setja skal hann í eimingarflösku með kúptum botni,
— bæta skal við 100 ml af 50% etanóli (4.6.1) miðað við rúmmál,
— sjóða skal við bakstreymi í eina klukkustund,
— sía,
— geyma skal síuvökvann til nota síðar.
- 5.3. Draga skal lakkrísrotina út þrisvar sinnum í röð.
- 5.4. Sameina skal síuvökvana þrjá.
- 5.5. Láta skal leysiefnafasann (úr lið 5.4) gufa upp í hverfieimi.
- 5.6. Leysa skal leifina (5.5), sem fæst við útdráttinn, upp í 100 ml af 50% etanóli (4.6.1) miðað við rúmmál.
6. **Tæki og búnaður**
- 6.1. Skiljukerfi
- 6.1.1. Hágæðavöskviljunarbúnaður
- 6.1.2. Dælukerfi sem nær og viðheldur stöðugu eða stýrðu flæði við mikinn þrýsting.
- 6.1.3. Hægt er að stilla greinikerfi sem byggist á sýnilegri, útfjólublárrí litrófsgreiningu á 254 nm og 370 nm.
- 6.1.4. Kerfi til að eyða lofttegundum úr leysiefni.
- 6.1.5. Hægt er að stilla hita súluofnsins á 40 ± 0,1 °C.
- 6.2. Tölvustýrður tegurmælir eða skrásetjari sem er samhæfur hinum þáttum kerfisins.

- 6.3. Súla
- Efni: ryðfrítt stál eða gler
- Innanmál: 4-5 mm
- Stöðufasi: víxltengt kisl með oktaðekýl, afleiddum, virkum hóp (C18), agnastærð: í mesta lagi 5 μm (víxltengdur fasi).
- 6.4. Almennur búnaður á rannsóknarstofu, þ.m.t.:
- 6.4.1. fínvog með $\pm 0,1$ mg nákvæmni,
- 6.4.2. eimingarbúnaður með endurstreymisþétti sem samanstendur t.d. af:
- 250 ml flösku með kúptum botni og slíp,
 - 30 cm löngum endurstreymisþétti, og
 - varmagjafa (forðast skal hitavaldandi hvörf í útdráttarefninu með því að nota viðeigandi búnað).
- 6.4.3. Hverfiuppgefufunarbúnaður
- 6.4.4. Búnaður við síun (þ.e. Buchner-trekt).
- 6.5. Skilyrði við skiljun (dæmi).
- 6.5.1. Skolunareiginleikar leysiefnis A (4.6.2) og B (4.6.3):
- skipti úr 20/80 (v/v) í 50/50 (v/v) stigul á 15 mínútum,
 - skipti úr 50/50 (v/v) í 75/25 (v/v) stigul á 5 mínútum,
 - jafnmikill styrkur við 75/25 (v/v) í fimm mínútur,
 - stöðugleiki í súlunni á milli innsprautunar,
 - jafnmikill styrkur við 20/80 (v/v) í fimm mínútur,
- 6.5.2. Flæði: 1 ml/mín.,
- 6.5.3. Stilling ísogsnema fyrir útfjólublátt ljós:
- stilla skal nemann á 370 nm til að greina hvort kalkonar séu til staðar og síðan á 254 nm til að greina hvort glýsýrrisinsýra sé til staðar.
- Aths.:* Breyta skal bylgjulengd (frá 370 nm til 254 nm) 30 sekúndum áður en toppar glýsýrrisinsýru fara að myndast.
7. **Aðferð**
- 7.1. Tilreiðsla sýnis úr brenndum drykkjum
- Sía skal í gegnum síu fyrir lífræn leysiefni (þvermál holu: 0,45 μm).
- 7.2. Tilreiðsla útdráttar lakkrisleifar (5.6)
- Þynna skal í hlutföllunum 1:10 með 50% etanóli (4.6.1) miðað við rúmmál áður en greining hefst.
- 7.3. Ákvörðun
- 7.3.1. Sprauta skal inn 20 μl af tilreidda lakkrisútdrættinum (7.2). Framkvæma skal greininguna með því að nota skilyrði við skiljun sem er lýst hér að framan (6.5).
- 7.3.2. Sprauta skal inn 20 μl af sýninu (7.1) (sýni af brenndum drykkjum, bragðbætt með anísfræjum). Framkvæma skal greininguna með því að nota skilyrði við skiljun sem er lýst hér að framan (6.5).
- 7.3.3. Bera skal saman skiljunitin tvö. Endasvæði kalkonanna á skiljunitunum tveimur skal vera mjög svipað (við greiningu við 370 nm samkvæmt greiningarskilyrðum sem lýst er hér að framan) (sjá mynd 1).

8. Hefðbundið skiljurit fyrir pastís

Mynd 1

Skiljurit sem fengið er með aðferð sem lýst er hér að framan þar sem sýnt er að kalkonar séu til staðar í pastís. 1. til 8. toppur eru kalkonar og 9. toppur er glýsyrrisínsýra.

9. Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)

Niðurstöður samanburðarprófunar rannsóknastofa:

Í eftirfarandi töflu er niðurstaða greiningar á því hvort kalkonar séu til staðar eða ekki í pastís og brenndum drykkjum, bragðbættum með anísfræjum.

Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur.

Ár sem samanburðarrannsókn
rannsóknastofanna fór fram: 1998
Fjöldi rannsóknastofa 14
Fjöldi sýna: 11
Greiniefni kalkonar

Sýni	A	B	C	D	E	F
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	14	14	14	14	14	13
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	—	—	—	—	—	1 (*)
Fjöldi samþykkttra niðurstaðna	28	14	14	28	28	26
Fjöldi niðurstaðna þar sem kalkonar eru til staðar	28	14	14	0	28	0
Fjöldi niðurstaðna þar sem kalkonar eru ekki til staðar	0	0	0	28	0	26
Hundraðshlutfall réttra niðurstaðna (%)	100	100	100	100	100	100

(*) Ósamræmi á milli tveggja blindsýna stafar af villu í sýnatöku

Sýni	G	H	I	J	K
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávík í niðurstöðum	14	14	14	14	14
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávík í niðurstöðum	—	—	—	—	—
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	28	14	14	28	28
Fjöldi niðurstaðna þar sem kalkonar eru til staðar	0	0	0	0	0
Fjöldi niðurstaðna þar sem kalkonar eru ekki til staðar	28	14	14	28	28
Hundraðshlutfall réttra niðurstaðna (%)	100	100	100	100	100

Tegundir sýna:

- A pastís, tvöföld blindsýni,
- B pastís, tvöföld blindsýni,
- C pastís, tvöföld blindsýni,
- D „pastís“ (inniheldur ekki kalkona), tvöföld blindsýni,
- E „pastís“ (inniheldur ekki kalkona), tvöföld blindsýni,
- F líkjör, bragðbættur með anísfræjum (inniheldur ekki kalkona), tvöföld blindsýni,
- G líkjör, bragðbættur með anísfræjum (inniheldur ekki kalkona), tvöföld blindsýni,
- H ouzo (inniheldur ekki kalkona), eitt sýni,
- I ouzo (inniheldur ekki kalkona), eitt sýni,
- J anís (inniheldur ekki kalkona), tvöföld blindsýni,
- K „pastís“ (inniheldur ekki kalkona), tvöföld blindsýni.

IX. EGGJARAUDA. ÁKVÖRDUN Á STYRK EGGJARAUDU Í BRENNDUM DRYKKJUM - LJÓSMÆLINGAADFERÐ

1. Gildissvið

Þessi aðferð er hentug til að ákvarða styrk eggjarauðu á bilinu 40 til 250 g/l í eggjalíkjör og líkjör með eggjum.

2. Tilvísun í staðla

ISO 3696: 1897 Water for analytical laboratory use – Specifications and test methods.

3. Meginregla

Etanóluppleystu fosförefnasamböndin, sem fundust í eggjarauðu, eru dregin út og magngreind með ljósmælingaraðferð sem samsett efnasamband úr fosfór og mólýbdati.

4. Prófunarefni og efni

- 4.1. Tvíeimað vatn
- 4.2. Kísilgúr
- 4.3. 96% etanól miðað við rúmmál (CAS 64-17-5)
- 4.4. 15% magnesíumasetatlausn (CAS 16674-78-5)
- 4.5. 10% brennisteinssýra (CAS 7664-93-9)

- 4.6. 1 N brennisteinssýra.
- 4.7. 0,16 g/l kalíumdivetnisfosfat (CAS 778-77-0), KH_2PO_4 -lausn
- 4.8. Prófunarefni til að ákvarða fosfat
leysa skal 20 g af ammóníummólybdati (CAS 12054-85-2), $(\text{NH}_4)_6\text{Mo}_7\text{O}_{24} \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ upp í 400 ml af vatni við 50°C,
leysa skal upp í öðru íláti 1 g af ammóníumvanadati (CAS 7803-55-6), NH_4VO_3 , í 300 ml af heitu vatni, og það látið kólna, síðan er bætt út í 140 ml af styrktri saltpéturssýru (CAS 7697-37-2). Sameina skal kældu lausnirnar í 1000 ml mæliflösku og fylla að 1000 ml merkinu.
5. **Tæki og búnaður**
 - 5.1. 100 ml keilufaska
 - 5.2. Úthljóðsbað (eða segulhræribúnaður)
 - 5.3. 100 ml mæliflaska
 - 5.4. 20 °C vatnsbað
 - 5.5. Sía (Whatman nr. 4 eða sambærileg)
 - 5.6. Postulínsdeigla (eða platínudeigla)
 - 5.7. Sjóðandi vatnsbað
 - 5.8. Hitaplata
 - 5.9. Glæðiofn
 - 5.10. 50 ml mæliflaska
 - 5.11. 20 ml mæliflaska
 - 5.12. Litrófsmælir stilltur á 420 nm
 - 5.13. 1 cm kúvetta.
6. **Sýni**
Sýni eru geymd við stofuhita áður en greining fer fram.
7. **Aðferð**
 - 7.1. Tilreiðsla sýnis
 - 7.1.1. Vega skal 10 g af sýni í 100 ml keilufösku (5.1).
 - 7.1.2. Bæta skal við jafnt og þétt 70 ml af etanóli (4.3) í smáum skömmtum, hringsnúa skal flöskunni við hverja viðbót og setja hana í úthljóðsbað (5.2) í 15 mínútur (eða hræra í blöndunni með segulhræribúnaði (5.2) í 10 mínútur við stofuhita).
 - 7.1.3. Flytja skal innihald flöskunnar yfir í 100 ml mæliflösku (5.3) með því að skola með etanóli (4.3). Fylla skal að kvarðamerkinu með etanóli (4.3) og setja flöskurnar í 20 °C vatnsbað (5.4). Fylla skal að kvarðamerkinu við 20 °C.
 - 7.1.4. Bæta skal við litlu magni af kísilgúr (4.2), sía (5.5) og hella niður fyrstu 20 ml.
 - 7.1.5. Flytja skal 25 ml af síuvökva yfir í postulínsdeiglu (eða platínudeiglu) (5.6). Síuvökvinn skal þykktur með vægri uppgufun í sjóðandi vatnsbaði (5.7), bæta skal við 5 ml af 15% af magnesíumasetatlausn (4.4).
 - 7.1.6. Setja skal deiglurnar á hitaplötu (5.8) og hita þær þar til síuvökvinn hefur þornað.
 - 7.1.7. Brenna skal leifina til ösku þar til hún verður að hvítri glóð við 600 °C í glæðiofni (5.9) í a.m.k. eina og hálfu klukkustund eða yfir nótt.
 - 7.1.8. Leysa skal öskuna upp í 10 ml af 10% brennisteinssýru (4.5) og flytja hana yfir í mæliflösku (5.10) með því að skola með eimuðu vatni, fylla skal upp að merkinu með eimuðu vatni (4.1) við stofuhita. Nota skal 5 ml deiliskammt af þessari öskulausn til að undirbúa sýnislausn þar sem fosfat er magngreint með ljósmælingaraðferð.
 - 7.2. Magngreining fosfats með ljósmælingaraðferð
 - 7.2.1. Viðmiðunarlausn
 - 7.2.1.1. Setja skal 10 ml af 10% brennisteinssýru (4.5) í 50 ml mæliflösku (5.10) og fylla að merkinu með eimuðu vatni (4.1).

- 7.2.1.2. Bæta skal 1 ml af 1 N brennisteinssýru (4.6) og 2 ml af fosfatprófunarefni (4.8) við 5 ml deiliskammt þessarar lausnar (7.2.1.1) í 20 ml mæliflösku (5.11) og fylla að 20 ml merkinu með eimuðu vatni (4.1).
- 7.2.1.3. Loka skal flöskunni með lauslega ísettum tappa, hrista hana og hita í sjóðandi vatnsbaði (5.7) í 10 mínútur, kæla hana síðan í 20 °C vatnsbaði (5.4) í 20 mínútur.
- 7.2.1.4. Fylla skal 1 cm kúvettu (5.13) með þessari viðmiðunarlausn.
- 7.2.2. Sýnislusn
- 7.2.2.1. Bæta skal 1 ml af 1 N brennisteinssýru (4.6) og 2 ml af fosfatprófunarefni (4.8) við 5 ml deiliskammt öskulausnarinnar (7.1.8) í 20 ml mæliflösku (5.11) og fylla að 20 ml merkingu með eimuðu vatni (4.1).
- 7.2.2.2. Loka skal flöskunni með lauslega ísettum tappa, hrista hana og hita í sjóðandi vatnsbaði (5.7) í 10 mínútur, kæla hana síðan í 20 °C vatnsbaði (5.4) í 20 mínútur.
- 7.2.2.3. Gula lausnin, sem myndast, er greind þegar í stað með litrófsgreiningu (5.12) í 1 cm kúvettu (5.13) við 420 nm miðað við viðmiðunarlausnina (7.2.1.4).
- 7.2.3. Kvörðunarferill
- 7.2.3.1. Til að búa til kvörðunarferil fyrir lausnina skal bæta 2 ml deiliskömmtum af fosfatprófunarefni (4.8) í 20 ml mæliflöskur (5.11) þar sem hver þeirra inniheldur 1 ml af 1 N brennisteinssýru (4.6) og 0, 2, 4, 6, 8 og 10 ml af kalíumdihýdrógenfosfatlausn (4.7) og fylla að 20 ml merkinu með eimuðu vatni (4.1).
- 7.2.3.2. Loka skal flöskunni með lauslega ísettum tappa, hrista hana og hita í sjóðandi vatnsbaði (5.7) í 10 mínútur, kæla hana síðan í 20 °C vatnsbaði (5.4) í 20 mínútur og greina lausnina með litrófsmælingu (5.12) í 1 cm kúvettu (5.13) við 420 nm miðað við viðmiðunarlausnina (7.2.1.4).
- 7.2.3.3. Gerð kvörðunarkúrfunnar:
dihýdrógenfosfatlausn (ml)	0	2	4	6	8	10
P205 (mg)	0	0,167	0,334	0,501	0,668	0,835

8. Framsetning niðurstaðna

Innihald eggjarauðu í g/l er reiknað út með eftirfarandi formúlu:

$$\text{g/l eggjarauða} = \text{mg P}_2\text{O}_5 \times \frac{110 \times \text{þéttleiki}}{E/40}$$

þar sem:

110 er breytistuðull fyrir heildarmagn af P₂O₅ í g í 100 g af eggjarauðu,

mg P₂O₅ er gildi ákvarðað úr kvörðunarkúrfunni,

þéttleiki er massi á rúmmálseiningu (g/ml) af líkjör sem byggist á eggjum við 20 °C,

E þyngd líkjörs sem byggist á eggjum í g,

40 er þynningarstuðull fyrir 5 ml deiliskammt af öskulausn.

9. Gæðafæribreytur aðferðarinnar (samkvæmni)

Tölfræðilegar niðurstöður úr samanburðarprófun rannsóknarstofa: í eftirfarandi töflu eru sýnd gildi fyrir eggjarauðu.

Eftirfarandi gögn fengust úr alþjóðlegri aðferðarannsókn sem framkvæmd var í samræmi við alþjóðlega samþykktar verklagsreglur.

Ár sem samanburðarannsókn rannsóknastofanna fór fram:

1998

Fjöldi rannsóknastofa

24

Fjöldi sýna:

5

Greiniefni

Eggjarauða

Sýni	G	H	I	J	K
Fjöldi rannsóknastofa að undanskildum rannsóknastofum sem sýndu frávik í niðurstöðum	19	20	22	20	22
Fjöldi rannsóknastofa sem sýndu frávik í niðurstöðum	3	4	2	4	2
Fjöldi samþykktra niðurstaðna	38	40	44	40	44
Meðalgildi	147,3	241,1	227,4	51,9 (*) 72,8 (*)	191,1
Endurtekningarnákvæmni (S_r) g/l	2,44	4,24	3,93	1,83	3,25
Hlutfallsleg endurtekningarnákvæmni (RSD_r) (%)	1,7	1,8	1,8	2,9	1,7
Endurtekningarnákvæmnismörk (r) (g/l)	6,8	11,9	11,0	5,1	9,1
Endurtekningarnákvæmni (S_R) g/l	5,01	6,06	6,66	3,42	6,87
Hlutfallsleg samanburðarnákvæmni (RSD_R) (%)	3,4	2,5	2,9	5,5	3,6
Samanburðarnákvæmnismörk (R) g/l	14,0	17,0	18,7	9,6	19,2

Tegundir sýna:

- A Advocaat, tvöföld blindsýni,
- B Advocaat, tvöföld blindsýni,
- C Advocaat, tvöföld blindsýni,
- D Advocaat (þynntur), tveir styrkleikar (*),
- E Advocaat, tvöföld blindsýni.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/75/EB

2005/EES/16/20

frá 2. september 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 96/98/EB um búnað um borð í skipum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins nr. 96/98/EB frá
20. desember 1996 um búnað um borð í skipum ⁽¹⁾, eins og
henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnar-
innar 2001/53/EB ⁽²⁾, einkum fyrsta og öðrum undirlið
17. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Að því er varðar tilskipun 96/98/EB eru alþjóðasamningar, þ.m.t. alþjóðasamningurinn um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningurinn) frá 1974, og prófunarstaðlar þeir alþjóðasamningar og staðlar, með breytingum, sem voru í gildi 1. janúar 2001.
- 2) Breytingar á SOLAS-samningnum og öðrum alþjóðasamningum svo og nýir prófunarstaðlar hafa öðlast gildi eftir 1. janúar 2001 eða öðlast gildi innan tíðar.
- 3) Í þessum gerningum er mælt fyrir um nýjar reglur um þann búnað sem setja má um borð í skip.
- 4) Breyta ber tilskipun 96/98/EB af þessum sökum.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EBE ⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru gerðar á tilskipun 96/98/EB:

1. Ákvæði 2. gr. breytist sem hér segir:

Dagsetningin „1. júlí 2002“ komi í stað dagsetningarinnar „1. janúar 2001“ í c-, d- og n-lið.

2. Í stað viðauka A komi viðaukinn við þessa tilskipun.

2. gr.

Heimilt er að markaðssetja búnað, sem er skráður sem „nýr liður“ í dálkinum „heiti“ í viðauka A.1 og framleiddur fyrir þann dag, sem um getur í 1. mgr. 3. gr., í samræmi við þær gerðarviðurkenningaradoferðir sem voru í gildi fyrir samþykktardag þessarar tilskipunar á yfirráðasvæði aðildarríkisins, sem um getur hér á eftir, sem og búnað, sem skráður er í 4. og 5. þætti viðauka A.1 og ber merkið og er framleiddur fyrir þann dag sem um getur í 1. mgr. 3. gr., og koma þessum búnaði fyrir um borð í skipi bandalagsins hafi aðildarríki eða annar aðili fyrir hönd þess gefið út skírteini fyrir skipið í samræmi við alþjóðasamninga á næstu tveimur árum eftir daginn sem um getur í 1. mgr. 3. gr.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en sex mánuðum eftir að tilskipun þessi öðlast gildi. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu tryggja að framkvæmdastjórninni berist ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um mál-efni sem tilskipun þessi nær til.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 254, 23.9.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 45/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun), sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 10.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 25.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 204, 28.7.2001, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. september 2002

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

„VIÐAUKI A

Viðauki A.1: Í alþjóðlegum gerningum er að finna ítarlega prófunarstaðla fyrir þennan búnað*Athugasemdir sem eiga við um allan viðauka A.1*

- Almennt: Til viðbótar við þá prófunarstaðla, sem er getið sérstaklega, er í viðeigandi kröfum í alþjóðasamningum og í ályktunum og umburðarbréfum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) að finna allmörg ákvæði sem ganga verður úr skugga um að séu virt við gerðarprófun (gerðarviðurkenningu) eins og um getur í aðferðareiningum um samræmismat í viðauka B.
5. dálkur: Ef vitnað er til IMO-ályktana eiga einungis prófunarstaðlar í viðeigandi hlutum viðaukanna við og eru þá ákvæði ályktananna sjálfra þar með útilokuð.
5. dálkur: Til þess að unnt sé að auðkenna viðeigandi staðla með réttum hætti, skal í prófunarskýrslum og viðeigandi gerðarviðurkenningarvottorðum tilgreina þann sérstaka prófunarstaðal, sem notaður er, og þá útgáfu hans sem auðkennd er í dálkinum.
5. dálkur: Þegar tvær raðir prófunarstaðla eru tilgreindar (aðgreindar með „;“ eða aðgreindar með „eða“) skal hvor staðlaröðin um sig uppfylla allar prófunarkröfur til þess að uppfylla staðla IMO um nothæfi. Þannig nægir prófun samkvæmt annarri staðlaröðinni til að sýna fram á samræmi vöru við kröfur í viðeigandi alþjóðlegum gerningum.
6. dálkur: Aðferðareining H merkir aðferðareining H ásamt vottorði fyrir hönnunarprófun.

1. Björgunarbúnaður*Athugasemdir við 1. þátt: Björgunarbúnaður*

3. og 4. dálkur: Þegar þessum dálkum er skipt í tvo reiti fyrir tiltekna vöru gildir efri reiturinn, ef við á, um skip, sem voru smíðuð eftir HSC-kóða (kóðanum um háhraðaför) fyrir 1. júlí 2002, og neðri reiturinn um skip sem voru í rekstri samkvæmt HSC-kóðanum 1. júlí 2002 eða síðar.

Nr.	Heiti	Regla SOLAS 74 ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74 ásamt breytingum og viðeigandi ályktanir og umburðarbréf IMO	Prófunarstaðlar	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	2	3	4	5	6					
A.1/1.1	Björgunarhringir	Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.1 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1.3, 8.3 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81 (70)		X	X	X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.1 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97(73) 8.1, 8.3 (HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/1.2	Staðsetningarljós fyrir björgun- artæki	Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.1.3, III/22.1.2, III/22.3.1, III/32.1, III/32.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.3 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO MSC/umburðarbr. 885	IMO-ályktun MSC.81 (70) nema að því er varðar kröfur varðandi rafhlöður samkvæmt EN 394 (1993) sem gilda eingöngu um ljós á björgunarvestum		X	X	X		
	a) Fyrir björgunarbáta og léttbáta b) Fyrir björgunarhringi c) Fyrir björgunarvesti	Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.1.3, III/22.1.2, III/22.3.1, III/32.1, III/32.2 og III/34, MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97(73), 8.1, 8.3, 8.10 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO MSC/umburðarbr. 885							
A.1/1.3	Sjálftendrandi reykmerki björg- unarhringja	Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.1.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.3 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.1.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97(73) 8.1, 8.3 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.4	Björgunarvesti	Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.3 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81 (70) nema að því er varðar kröfur varðandi rafhlöður samkvæmt EN 394 (1993) sem gilda eingöngu um ljós á björgunarvestum		X	X	X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC. 97(73) 8.1, 8.3 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.5	Björgunarbúningar og hlífðar- búningar — með eða án einangrunar	Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.3, III/22.4, III/32.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO- ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.3 (HSC- kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.3, III/22.4, III/32.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO- ályktun MSC 97(73) 8.1, 8.3 (HSC- kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/1.6	Björgunarbúningar og hlífðar- búningar, flokkaðir sem björg- unarvesti	Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.3, III/22.4, III/32.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.3 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/7.3, III/22.4, III/32.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97(73) 8.1, 8.3 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.7	Einangrunarpokar	Regla III/4	Regla III/7.3, III/22.4, III/32.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X		
A.1/1.8	Fallhlífarflugeldar (skotbúnaður)	Regla III/4, regla X/3	Regla III/6.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.2 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X		X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/6.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC 97(73) 8.1, 8.2 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.9	Handblys (skotbúnaður)	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X		X		
A.1/1.10	Flothæft reykdúfl (skotbún- aður)	Regla III/4	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X		X		
A.1/1.11	Línubussur (skotbúnaður)	Regla III/4, regla X/3	Regla III/18 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.8 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X		X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/18 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97(73) 8.1, 8.8 (HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/1.12	Uppblásanlegir björgunar-flekar	Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.1, III/31.1 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X				
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.1, III/31.1 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.13	Harðir björgunarflekar	Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.1, III/31.1.1.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X				
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.1, III/31.1.1.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.14	Sjálfréttandi björgunarflekar	Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.2.4 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 809 ⁽¹⁾ , IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X				
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.2.4 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 809 ⁽¹⁾ , IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/1.15	Yfirbyggðir björgunarflekar sem snúa má við	Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.2.4 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 809 ⁽¹⁾ , IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X				
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.2.4 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 809 ⁽¹⁾ , IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.16	Sjóstýrður búnaður fyrir björgunarfleka (þrýstistýrður losunarbúnaður)	Regla III/4, regla X/3	Regla III/13.4.2, III/26.2.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1 og 8.6 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/13.4.2, III/26.2.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 811, IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1 og 8.6 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.17	Björgunarbátar	Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.1, III/31.1.1.1, III/31.1.2.1, III/31.1.6, III/31.1.7 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X			X	
A.1/1.18	Stinnir léttbátar	Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.2, III/31.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48(66), IMO-ályktun MSC.36(63) 8.1, 8.10 HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X			X	
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.2, III/31.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48(66), IMO-ályktun MSC.97(73) 8.1, 8.10 HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/1.19	Uppblásnir léttbátar	Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.2, III/31.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48(66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X			X	
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/21.2, III/31.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48(66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.20	Hraðskreiðir léttbátar	Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO MSC/umburðarbr. 809 ⁽¹⁾	IMO-ályktun MSC.81(70)		X			X	
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.3 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO MSC/umburðarbr. 809 ⁽¹⁾							
A.1/1.21	Sjósetningarbúnaður þar sem talía og vindur eru notaðar (bátsuglur)	Regla III/4, regla X/3	Regla III/23, III/33 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6 og 8.7 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X	X	
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/23, III/33 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6 og 8.7 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.22	Sjóstýrður sjósetningarbúnaður fyrir björgunarför	Flutt í viðauka A.2								
A.1/1.23	Sjósetningarbúnaður fyrir björgunarbáta í frjálsu falli	Regla III/4, regla X/3	Regla III/33 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36(63) 8.1, 8.5 og 8.7 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)					X	
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/33 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5 og 8.7 (HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/1.24	Sjósetningarbúnaður fyrir björgunarfleka	Regla III/4, regla X/3	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.5, 8.6 og 8.7 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X	X	
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5, 8.6 og 8.7 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.25	Sjósetningarbúnaður fyrir hraðskreiða léttbáta	Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.3.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO MSC/umburðarbr. 809 ⁽¹⁾	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.3.2 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO MSC/umburðarbr. 809 ⁽¹⁾							
A.1/1.26	Losunarbúnaður fyrir a) björgunarbáta og léttbáta og b) björgunarfleka Sjósett með taliu, einni eða fleiri	Regla III/4, regla X/3	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1 og 8.5 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X	X	X		
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1 og 8.5 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.27	Kerfi til rýmingar skips	Regla III/4, regla X/3	Regla III/15, III/26.2.1, III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70)		X			X	
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/15, III/26.2.1, III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.7 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/1.28	Björgunarleiðir	Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.4 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 810 ⁽²⁾ , IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1, 8.5 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.81(70), MSC/umburðarbr. 810		X				
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/26.4 og III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO MSC/umburðarbr. 810 ⁽²⁾ , IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1, 8.5 og 8.10 (HSC-kóðinn frá 2000)							

[illegible]

1	2	3	4	5	6					
A.1/1.40 úr A.1/4.17	Vélvirkur lyftibúnaður fyrir hafnsögumann	Regla V/17 (b)	Regla V/17 (f), IMO-ályktun A.889 (21), IMO MSC/umburðarbr. 773	ISO 799 (1986)		X	X	X		
		Regla V/23	Regla V/23.6, IMO-ályktun A.889 (21), IMO MSC/umburðarbr. 773							

⁽¹⁾ MSC-umburðarbréf 809 gildir aðeins um búnað fyrir ekjufarþegaskip.

⁽²⁾ MSC-umburðarbréf 810 gildir aðeins um búnað fyrir ekjufarþegaskip.

2. Varnir gegn mengun sjávar

Nr.	Heiti	Regla Marpol 73/78 ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur Marpol 73/78 ásamt breytingum og viðeigandi ályktanir og umburðarbréf IMO	Prófunarstaðlar	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	2	3	4	5	6					
A.1/2.1	Olíusíubúnaður (ef magn olíu í frárennsli er ekki meira en 15 ppm)	I. viðauki, regla 16(4) og (5)	I. viðauki, regla 16(1) og (2)	IMO-ályktun MEPC.60 (33)		X	X	X		
A.1/2.2	Nemi fyrir skilflöt olíu/vatns	I. viðauki, regla 15(3)(b)	I. viðauki, regla 15(3)(b)	IMO-ályktun MEPC.5 (XIII)		X	X	X		
A.1/2.3	Olíumælar	I. viðauki, regla 16(4) og (5)	I. viðauki, regla 16(1) og (2)	IMO-ályktun MEPC.60 (33)		X	X	X		
A.1/2.4	Vinnslueiningar sem eru festar við þann olíusíubúnað sem fyrir er (ef magn olíu í frárennsli er ekki meira en 15 ppm)	Liður felldur niður								
A.1/2.5	Vöktunar- og eftirlitskerfi fyrir losun frá olíuflutninga-skipum	I. viðauki, regla 15(3)(a)	I. viðauki, regla 15(3)	IMO-ályktun A.586 (14)		X	X	X		
A.1/2.6	Skólphreinsunarkerfi	IV. viðauki, regla 8(1)(b)	IV. viðauki, regla 8(1)(b)	IMO-ályktun MEPC.2 (VI)		X	X	X	X	
A.1/2.7	Brennsluofnar um borð í skipum	VI. viðauki, regla 16(2)(a)	VI. viðauki, regla 16(2)(a)	IMO-ályktun MEPC.76 (40)		X	X	X	X	

1	2	3	4	5	6					
A.1/3.4	Slökkvibúningar: stígvél	Regla II-2/17.1.1.2, regla X/3	Regla II-2/17.1.1.2, IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.10.3.1.2 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 344 (1992) + AC (1993) + A1 (1997), EN 344-2 (1996), EN 345 (1992) + A1 (1997), EN 345-2 (1996) 2. flokkur, IEC 60903 (1993)		X				
		Regla II-2/10.10.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.1.2 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10.10.1, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.10.3.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.1.2 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.5	Slökkvibúningar: hanskar	Regla II-2/17.1.1.2, regla X/3	Regla II-2/17.1.1.2, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.10.3.1.2 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO MSC/umburðarbr. 847	EN 659 (1996)		X				
		Regla II-2/10.10.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.1.1 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10.10.1, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.10.3.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.1.1 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.6	Slökkvibúningar: hjálmar	Regla II-2/17.1.1.3, regla X/3	Regla II-2/17.1.1.3, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.10.3.1.3 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 443 (1997)		X				
		Regla II-2/10.10.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.1.3 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10.10.1, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.10.3.1.3 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.1.3 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.7	Öndunarbúnaður með samþjöppuðu lofti ⁽¹⁾	Regla II-2/17.1.2, regla X/3	Regla II-2/17.1.2.2, II-2/17.2, II-2/54.2.6.2, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.10.3.2.2, 7.10.3.2.3 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 137 (1993), EN 136 (1998)		X				
		Regla II-2/10.10.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1, 3.2.1.2 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10.10.1, II-2/19.3.6.2 IMO-ályktun MSC.97(73) 7.10.3.2.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.2, 3.2.1.3 (FSS-kóðinn)							

9	2	3	4	5	6					
A.1/3.8	Öndunarbúnaður með lofti, til notkunar í reyk hjálmum eða reykgrímum ⁽¹⁾	Regla II-2/17.1.2, regla X/3	Regla II-2/17.1.2.1 IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.10.3.2.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 138 (1994)		X				
		Aths. ⁽²⁾								
A.1/3.9	Íhlutir í úðakerfi fyrir vistarverur, þjónusturými og stjórnstöðvar, sambærilegt því sem um getur í reglu II-2/12 í SOLAS 74	Regla II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41-2.5, II-2/52.2	Regla II-2/12, II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41-2.5, II-2/42.5.2, II-2/52.2	IMO-ályktun A.800(19)		X			X	
		Regla II-2/7.5.3.2, II-2/7.5.5.2, II-2/10.6.1.1, II-2/10.6.1.2, II-2/10.6.2, IMO-ályktun MSC.98(73) kafli 8.1 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/7.5.3.2, II-2/7.5.5.2, II-2/10.6.1.1, II-2/10.6.1.2, II-2/10.6.2, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 8.1 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.10	Stútar í föst háprýsti-ýringarkerfi fyrir vélarúm	Flutt í A2/3.11								
A.1/3.11	Eldtraustleiki skilrúma í A- og B-flokki a) Skilrúm í A-flokki b) Skilrúm í B-flokki	Regla II-2/3.3.5, II-2/3.4.4	Regla II-2/3.3.5, II-2/3.4.4, II-2/16.11	IMO-ályktun A.754 (18), IMO-ályktun MSC.61(67) 1. viðauki, 3. hluti, og 2. viðauki (FTP-kóðinn) IMO MSC/umburðarbr. 916, IMO MSC/umburðarbr. 1004, IMO MSC/umburðarbr. 1005		X	X	X		
		Regla II-2/3.2.5, II-2/3.4.4	Regla II-2/3.2.5, II-2.3.4.4							
A.1/3.12	Búnaður til að hindra að eldur berist í lestarrými í olíuflutningaskipum (aðeins hraðlokar)	Regla II-2/59.1.5, II-2/59.1.9.4, II-2/59.2	Regla II-2/59.1.5, II-2/59.1.9.4, II-2/59.2	IMO MSC/umburðarbr. 677, MSC/umburðarbr. 1009		X	X	X		
		Regla II-2/4.5.3.3, II-2/4.5.3.4.1.4, II-2/4.5.6.1, II-2/16.3.2.2.3	Regla II-2/4.5.3.3, II-2/4.5.3.4.1.4, II-2/4.5.6.1, II-2/16.3.2.2.3							
A.1/3.13	Eldtraust efni	Regla II-2/3.1, regla X/3	Regla II-2/3.1, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.2.4 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun A.799(19), IMO-ályktun MSC.61(67) 1. viðauki, 1. hluti og 2. viðauki		X	X	X		
		Regla II-2/3.33, regla X/3	Regla II-2/3.33, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.2.3 (HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/3.14	Efni, annað en stál, í lagnir í gegnum skilrúm í A- eða B-flokki	Regla II-2/18.2.1	Regla II-2/18.2.1	IMO-ályktun A.753(18), IMO-ályktun A.754(18), IMO-ályktun MSC.61(67) 1. viðauki, 3. hluti		X	X	X		
		Regla II-2/9.3.1, II-2/9.3.2	Regla II-2/9.3.1, II-2/9.3.2							
A.1/3.15	Efni, annað en stál, í lagnir fyrir olíu eða eldsneytisolíu: a) lagnir og tengihlutir b) lokar c) slöngubarkatengi	Regla II-2/15.2.8, II-2/18.2.2, regla X/3	Regla II-2/15.2.8, II-2/18.2.2, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.5.4 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun A.753(18), IS 15540 (1999), ISO 15541 (1999)		X	X	X		
		Regla II-2/4.2.2.5.1, II-2/4.2.2.5.6, regla X/3	Regla II-2/4.2.2.5.1, II-2/4.2.2.5.6, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.5.4 HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.16	Eldvarnarhurðir	Regla II-2/30.2, II-2/31.1.1 og II-2/47	Regla II-2/30.2, II-2/31.1.1, II-2/47	IMO-ályktun A.754(18) IMO-ályktun MSC.61(67) 1. viðauki, 3. hluti, IMO MSC/umburðarbr. 916, IMO MSC/umburðarbr. 1004		X	X	X		
		Regla II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1, II-2/9.4.2	Regla II-2/9.4.1.1.2, II-2/9.4.1.2.1, II-2/9.4.2							
A.1/3.17	Íhlutir í stjórnþæki fyrir eldvarnarhurðir ⁽³⁾	Regla II-2/30.4.15, regla X/3	Regla II-2/30.4.15, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.9.3.3 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.61(67) 1. viðauki, 4. hluti		X	X	X		
		Regla II-2/9.4.1.1.4.15, regla X/3	Regla II-2/9.4.1.1.4.15, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.9.3.3 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.18	Yfirborðsefni og gólfefni með lágu eldsútbreiddslu-marki ⁽⁴⁾ : a) spónn b) málningarkerfi c) gólfefni d) einangrunarkápur fyrir lagnir	Regla II-2/3.8, II-2/34.3, II-2/34.7, II-2/49.1, II-2/49.2, regla X/3	Regla II-2/3.8, II-2/3.23.4, II-2/3.23.5, II-2/16.1.1, II-2/32.1.4.3.1, II-2/34.2, II-2/34.3, II-2/49.1, II-2/49.2, II-2/50.3.1, II-2/34.7, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.4.3.4, 7.4.3.5 og 7.4.3.6 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun A.653(16), IMO-ályktun MSC.61(67), 1. viðauki, 2. og 5. hluti og 2. viðauki, ISO 1716 (1973) ⁽⁵⁾ IMO MSC/umburðarbr. 916, breytt með IMO MSC/umburðarbr. 1008, IMO MSC/umburðarbr. 1004		X	X	X		
		Regla II-2/3.29, II-2/5.3.2.4, II-2/6.2, regla X/3	Regla II-2/3.29, II-2/3.40.4, II-2/3.40.5, II-2/9.7.1.1.1, II-2/9.7.4.4.3.1, II-2/5.3.1.1, II-2/5.3.2.4, II-2/6.2, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.4.3.4, 7.4.3.5 og 7.4.3.6 (HSC-kóðinn frá 2000)							

[illegible]

1	2	3	4	5	6					
A.1/3.25	Gluggar og kýraugu	Regla II-2/33	Regla II-2/33, MSC/umburðarbr. 847	IMO-ályktun A.754(18), IMO-ályktun MSC.61(67) 1. viðauki, 3. hluti, ISO 614 (1989), ISO 1095 (1989), ISO 1751 (1993), ISO 3254 (1989), ISO 3903 (1993), ISO 3904 (1994), IMO MSC/umburðarbr. 1004		X	X	X		
		Regla II-2/9.4.1.3	Regla II-2/9.4.1.3, MSC/umburðarbr. 847							
A.1/3.26	Gegnumtök í gegnum skilrúm í A-flokki a) rafstrengjabrautir b) pípur, stokkar o.fl. gegnumtök	Regla II-2/18.1.1	Regla II-2/18.1.1	IMO-ályktun A.754(18), IMO-ályktun MSC.61(67) 1. viðauki, 3. hluti		X	X	X		
		Regla II-2/9.3.1	Regla II-12/9.3.1							
A.1/3.27	Gegnumtök í gegnum skilrúm í B-flokki a) rafstrengjabrautir b) pípur, stokkar o.fl. gegnumtök	Regla II-2/18.1.2	Regla II-2/18.1.2	IMO-ályktun A.754(18), IMO-ályktun MSC.61(67) 1. viðauki, 3. hluti		X	X	X		
		Regla II-2/9.3.2	Regla II-2/9.3.2							
A.1/3.28	Úðakerfi (aðeins úðahauser og sjálfvirkur úða- og viðvörunarbúnaður, t.d. flæðirofar og viðvörunartóflur)	Regla II-2/12.3, II-2/36.1.2, II-2/36.2, II-2/41-2.5 og II-2/52.2	Regla II-2/12, II-2/36.1.2, II 2/36.2, II 2/41-2.5 og II-2/52.2	EN 12259-1 (1999), EN 12259-2 (1999), EN 12259-3 (2000), EN 12259-4 (2000) EN 12259-5;		X	X	X		
		Regla II-2/10.6.1.2, II-2/10.6.1.1, II-2/10.6.2, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 8.1, kafli 8.2.5.2.3 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10.6.1.2, II-2/10.6.1.1, II-2/10.6.2, IMO-ályktun MSC.98 (73), kafli 8.1, kafli 8.2.5.2.3 (FSS-kóðinn)	ISO 6182-1 (1993), ISO 6182-2 (1993), ISO 6182-3 (1993), ISO 6182-4 (1993), ISO 6182-5 (1995)						
A.1/3.29	Brunaslöngur	Regla II-2/4.7.1, regla X/3	Regla II-2/4.7.1, IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.7.8.5 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 671-2 (2001), EN ISO15540 (2001), EN ISO 15541 (2001), ISO 15540 (1999), ISO 15541 (1999)		X	X	X		
		Regla II-2/10.2.3.1.1, regla X/3	Regla II-2/10.2.3.1.1, IMO-ályktun MSC.97 (73) 7.7.5.5 (HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/3.30	Búnaður sem greinir súrefni og tilvist gass	Regla VI/3,1	Regla II-2/59.5, II-2/59.4.4.1, II-2/62.17, II-2/59.5, regla VI/3.1, MSC/umburðarbr.774 (Fastur búnaður)	EN 50104 (1999) súrefni, EN 50054 (1991), EN 50057 (1999) Eldfimt gas		X	X	X		
			Regla II-2/4.5.7.1, II-2/4.5.7.2.1, II-2/4.5.7.2.2, IMO-ályktun MSC.98 (73), kafli 15.2.4.2.4 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.31	Íhlutir í föst úðakerfi fyrir háhraðaför	Regla X/3	IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), MSC/umburðarbr. 912	IMO-ályktun MSC.44(65), IMO-ályktun A.800(19)		X	X	X	X	
			IMO-ályktun MSC.97 (73) 7.13.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO MSC/umburðarbr. 912							
A.1/3.32	Eldtefjandi efni (þó ekki í húsgögn) fyrir háhraðaför	Regla X/3	IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.2.2 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.40(64), IMO-ályktun MSC.90(71)		X	X	X		
			IMO-ályktun MSC.97 (73) 7.2.2 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.33	Eldtefjandi efni í húsgögn fyrir háhraðaför	Regla X/3	IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.2.2 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.40(64), IMO-ályktun MSC.90(71)		X	X	X		
			IMO-ályktun MSC.97 (73) 7.2.2 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.34	Brunaþolin skilrúm fyrir háhraðaför „nýr liður“	Regla X/3	IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.2.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.45(65)		X	X	X		
			IMO-ályktun MSC.97 (73) 7.2.1 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.35	Eldvarnarhurðir í háhraðaförum	Regla X/3	IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.2.1, 7.4.2.6 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.45(65)		X	X	X		
			IMO-ályktun MSC.97 (73) 7.2.1, 7.4.2.6 (HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/3.36	Brunalokur í háhraðaförum	Regla X/3	IMO-ályktun MSC.36(63) 7.6.4 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.45(65)		X	X	X		
			IMO-ályktun MSC.97(73) 7.6.4 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.37	Gegnumtök í gegnum brunaþolin skilrúm fyrir háhraðaför:	Regla X/3	IMO-ályktun MSC.36(63) 7.4.2.6 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.45(65)		X	X	X		
	a) rafstrengjabrautir		IMO-ályktun MSC.97(73) 7.4.2.6 (HSC-kóðinn frá 2000)							
	b) pípur, stokkar o.fl. gegnumtök									
A.1/3.38	Handslökkvitæki fyrir björgunarbáta og léttbáta	Regla III/4, regla X/3	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun A.602 (15) IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1.2 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 3-1 (1996), 3-2 (1996), 3-3 (1994), 3-4 (1996), 3-5 (1996) + AC (1997), 3-6 (1995) + A1 (1999)		X	X	X		
Úr A.1/1.35			Regla III/34, IMO-ályktun MSC.97(73) 8.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.39	Íhlutir fyrir annað fyrirkomulag á halón-slökkvikerfum í vélarúmum og dælurými — íhlutir fyrir jafngilt vatnsslökkvikerfi	Regla II-2/10.1, II-2/63.1.3	Regla II-2/10.1, II-2/63.1.3	IMO MSC/umburðarbr. 668, IMO MSC/umburðarbr. 728		X	X	X		
		Regla II-2/10.4.1.1.3, II-2/10.9.1	Regla II-2/10.4.1.1.3, II-2/10.9.1, II-2/10.9.3, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 7.2.2 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.40	Ljósabúnaður sem er hafður neðarlega (einungis íhlutir) (Nýr liður)	Regla II-2/28.1.10, II-2/28.1.11, II-2/41-2.4.7	Regla II-2/28.1.10, II-2/28.1.11, II-2/41-2.4.7	IMO-ályktun A.752 (18) eða ISO 15370 (2001)		X	X	X	X	
		Regla II-2/13.3.2.5.1, II-2/13.3.2.5.2, IMO-ályktun MSC.98(73), 11. kafli (FSS-kóðinn)	Regla II-2/13.3.2.5.1, II-2/13.3.2.5.2 IMO-ályktun MSC.98 (73), 11. kafli (FSS-kóðinn)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/3.41	Öndunartæki til undankomu í neyð (Nýr liður)	(⁶)		EN 400 (1993), EN 401 (1993), EN 402 (1993), EN 1146 (1997), EN 1061 (1996)		X	X	X		
		Regla II-2/1.2.2.2, II-2/13.3.4, II-2/13.4.3	Regla II-2/1.2.2.2, II-2/13.3.4, II-2/13.4.3, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.2 (FSS-kóðinn), IMO MSC/umburðarbr. 849							
A.1/3.42	Íhlutir í eðalgaskerfi (Nýr liður)	Regla II-2/62.1	Regla II-2/62, IMO MSC/umburðarbr. 847	IMO MSC/umburðarbr.1009, 677, 485, 450/1. endursk., 387, 353 og 282, IMO-ályktun A.567(14) og 1. leiðr.		X	X	X	X	
		Regla II-2/4.5.5	Regla II-2/4.5.5, IMO-ályktun MSC.98(73), 15. kafli (FSS-kóðinn), IMO MSC/umburðarbr. 847							
A.1/3.43	Íhlutir í slökkvikerfi fyrir djúpsteikingarbúnað (sjálfvirk eða handstýrð kerfi) (Nýr liður)	(⁷)		ISO 15371 (2000), ISO 6182-1 (1993)		X	X	X	X	
		Regla II-2/1.2.2.3, II-2/10.6.4, regla X/3	Regla II-2/1.2.2.3, II-2/10.6.4.2-5, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.6 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.44	Slökkvibúningar - líflína (Nýr liður)	Regla II-2/17.2, regla X/3	Regla II-2/17.2, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.10.3.3 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO MSC.98(73), kafli 3.2.1.3 (FSS-kóðinn) (8)		X	X	X		
		Regla II-2/10.1, regla X/3	Regla II-2/10.1, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.10.3.3 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.3 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.45	Íhlutir í jafngilt, fast gasslökkvikerfi fyrir vélarúm og farmdælurými (Nýr liður)	Regla II-2/7.1.1, II-2/63, regla X/3	Regla II-2/7.1.1, II-2/63, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.7.4 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO MSC/umburðarbr. 848		X	X	X		
		Regla II-2/10.4.1.1.1, II-2/10.9.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73) kafli 5.2.5 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10.4.1.1.1, II-2/10.9.1, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.3.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 5.2.5 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.46	Íhlutir í jafngilt fast gasslökkvikerfi fyrir vélarúm (úðakerfi) (Nýr liður)	Regla II-2/7.1.1, regla X/3	Regla II-2/7.1.1, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.7.4 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO MSC/umburðarbr. 1007		X	X	X		
		Regla II-2/10.4.1.1.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 5.2.5 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10.4.1.1.1, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.3.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 5.2.5 (FSS-kóðinn)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/3.47	Froðuþykki fyrir föst slökkvikerfi með léttri froðu fyrir vélarúm og farmdælurými ⁽¹⁾ (Nýr liður)	Regla II-2/9	Regla II-2/9	IMO MSC/umburðarbr. 670		X	X	X	X	
		Regla II-2/10.4.1.1.2	Regla II-2/10.4.1.1.2, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 6.2.2 (FSS-kóðinn)							
A.1/3.48	Íhlutir í fastan, staðbundinn vatnsslökkvibúnað til að nota í vélarúmi í flokki A (Nýr liður)	⁽¹⁰⁾		IMO MSC/umburðarbr. 913		X	X	X	X	
		Regla II-2/1.2.2.4, II-2/10.5.6, regla X/3	Regla II-2/1.2.2.4, II-2/10.5.6, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.3.2.1 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.1/3.49	Stútar í föst háþrýsti-ýringarkerfi fyrir sérstök rými, ekjufarmrými, önnur ekjurými og ökutækjarými (Nýr liður)	Regla II-2/37.1.3, II-2/54.2.9, regla X/3	Regla II-2/37.1.3, II-2/38.2.2, II-2/38-1.2, II-2/38-1/3, II-2/53.2.2.1.4, II-2/53.2.2, II-2/54.2.9, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.8.2 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun A.123 (V) (Nothæfi), IMO MSC/umburðarbr. 914		X	X	X		
		Regla II-2/19.3.1.3, II-2/19.3.9, II-2/20.6.1.2, Regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73) 7. kafli (FSS-kóðinn)	Regla II-2/19.3.1.3, II-2/19.3.9, II-2/20.6.1.1.3, II-2/20.6.1.2, II-2/20.6.1.3, II-2/20.6.1.4, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.8.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun 98 (73) 7. kafli (FSS-kóðinn)							
A.1/3.50	Fatnaður sem veitir vörn gegn efnaáreiti (Nýr liður)	Regla II-2/54.2.6.1	Regla II-2/54.2.6.1	EN 368 (1992), EN 369 (1993), EN 463 (1994), EN 943-2 (2001)		X	X	X		
		Regla II-2/19.3.6.1	Regla II-2/19.3.6.1							

⁽¹⁾ Verði slys í tengslum við hættulegan farm skal nota öndunargrímu með yfirþrýstingi.

⁽²⁾ Ekki í nýju reglunum í kafla II-2 (IMO-ályktun MSC.99(73)) eða FSS-reglunum (IMO-ályktun MSC.98(73)).

⁽³⁾ Þegar hugtakið „íhlutir“ í búnað í er notað í 2. dálki getur það táknad að prófa þurfi einn íhlut, flokk íhluta eða allt kerfið til að tryggja að alþjóðlegar kröfur hafi verið uppfylltar.

⁽⁴⁾ Yfirborð, sem um getur í reglum II-2/34.3, 34.7, 49.1 og 49.2 í 3. og 4. dálki, eru yfirborð þilja, þilfara, gólfefna, vegg- og loftklæðninga og lofta eftir því sem við á. Ekki er ætlast til að kröfur samkvæmt þessum reglum gildi um plaströr, rafstrengi og húsgögn (sjá MSC/umburðarbr.965).

⁽⁵⁾ Ef þess er krafist að yfirborðsefni hafi hæsta varmagildi skal mæla það í samræmi við ISO 1716.

⁽⁶⁾ Skip, sem eru smíðuð fyrir 1. júlí 2002, skulu uppfylla kröfur skv. reglum II-2/1.2.2 og II-2/13.4.3 (IMO-ályktun MSC.99(73)) eigi síðar en daginn sem fyrsta skoðun fer fram eftir 1. júlí 2000.

⁽⁷⁾ Skip, sem eru smíðuð fyrir 1. júlí 2002, skulu einungis uppfylla kröfur skv. reglum II-2/1.2.2.3 og II-2/10.6.4 (IMO-ályktun MSC.99(73)) þegar um er að ræða nýjan búnað.

⁽⁸⁾ Þessi staðall gildir einungis um skip sem eru smíðuð 1. júlí 2002 eða síðar.

⁽⁹⁾ Áfram skal prófa föst slökkvikerfi með léttri froðu fyrir vélarúm og farmdælurými með viðurkenndu froðuþykki og með þeim hætti sem stjórnvald telur fullnægjandi.

⁽¹⁰⁾ Farþegaskip, nema háhraðafarþegafor, sem eru 2000 brúttórumlestir og þar yfir og smíðuð fyrir 1. júlí 2002, skulu uppfylla kröfur skv. II-2/1.2.2.4 og II-2/10.5.6 (IMO-ályktun MSC.99(73)) eigi síðar en 1. október 2005.

1	2	3	4	5	6					
A.1/4.5	ARPA-ratsjá	Flutt í A.1/4.34								
A.1/4.6	Bergmálsdýptarmælir	Regla V/12 (r), regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	Regla V/12 (k), IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.4 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.224 (VII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC74 (69), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17)	EN ISO 9875 (1997), EN 60945 (1997), EN 61162; ISO 9875 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.3.1, IMO-ályktun 97 (73) 13.4.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.224 (VII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC74 (69), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17)							
A.1/4.7	Hraða og fjarlægðarmælir (SDME)	Regla V/12 (r), regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	Regla V/12 (l), IMO-ályktun A.824 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.96(72), IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.3 (HSC-kóðinn frá 1994) og IMO-ályktun A.694 (17)	EN 61023 (1999), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61023 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.3.4, IMO-ályktun A.824 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.96(72), IMO-ályktun 97 (73) 13.3 (HSC-kóðinn frá 2000) og IMO-ályktun A.694 (17)							
A.1/4.8	Stýrisvísir, snúningar á mínútur, dýfumælir	Lið skipt í þrjá hluta. Flutt í A.1/4.20-21-22								
A.1/4.9	Snúningsvísir	Regla V/12 (r), regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	Regla V/12 (n), IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.7.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.526 (13), IMO-ályktun A. 694 (17)	IMO-ályktun A.526 (13), EN 60945 (1997), EN 61162; IMO-ályktun A.526 (13), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.9.1, IMO-ályktun 97 (73) 13.7.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.526 (13), IMO-ályktun A.694 (17)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/4.10	Miðunarstöð	Liður felldur niður								
A.1/4.11	Lóran-C-búnaður	Regla V/12 (r), regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	Regla V/12 (p), IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.6 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.694 (17), IMO-ályktun A.818 (19)	EN 61075 (1993), EN 60945 (1997) EN 61162; IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.6, IMO-ályktun 97 (73) 13.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.818 (19), IMO-ályktun A.694 (17)							
A.1/4.12	Chayka-búnaður	Regla V/12 (r), regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	Regla V/12 (p), IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.6 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.818 (19), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 61075 (1993), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61075 (1991), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.6, IMO-ályktun 97 (73) 13.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.818 (19), IMO- ályktun A.694 (17)							
A.1/4.13	Decca-siglingabúnaður	Liður felldur niður								
A.1/4.14	GPS-staðsetningarbúnaður	Regla V/12 (r), regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	Regla V/12 (p), IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.6 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.819 (19), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 61108-1 (1996), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61108-1 (1994), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.6, IMO-ályktun 97 (73) 13.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.819 (19), IMO- ályktun A.694 (17)							
A.1/4.15	GLONASS-búnaður	Regla V/12 (r), regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn fr 1994)	Regla V/12 (p), IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.6 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.53 (66), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 61108-2 (1998), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61108-2 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.6, IMO-ályktun 97 (73) 13.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.53 (66), IMO-ályktun A.694 (17)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/4.16	Stefnustjórnunarkerfi (HCS) (áður sjálfstýring)	Regla V/18.1	Regla V/19.2.8.2, IMO-ályktun A.342 (IX), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 3. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17)	EN/ISO 11674 (2001), EN 60945 (1997), EN 61162; ISO 11674 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
A.1/4.17	Vélvirkur lyftibúnaður fyrir hafnsögumann	Flutt í A.1/1.40								
A.1/4.18	9 GHz SAR ratsjársvári (SART)	Regla III/4, regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	Regla III/6.2.2, regla IV/7.1.3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.2.1.2 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.530 (13), IMO-ályktun A.802 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93)	EN 61097-1 (1993), EN 60945 (1997); IEC 61097-1 (1992), IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
		Regla III/4, regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla III/6.2.2, regla IV/7.1.3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.7.1.3 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.530 (13), IMO-ályktun A.802 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-RM.628-3 (11/93)							
A.1/4.19	Ratsjərbúnaður fyrir háhraða-för	Flutt í A.1/4.37								
A.1/4.20	Stýrisvísir	Regla V/12 (r), regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn fr 1994)	Regla V/12 (m), IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.7.2 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
		Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.5.4, IMO-ályktun 97 (73) 13.7.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.694 (17)							
A.1/4.21	Snúningshraðamælir fyrir skrófu	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (m), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
		Regla V/18.1	Regla V/19.2.5.4, IMO-ályktun A.694 (17)							
A.1/4.22	Dýfumælir	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (m), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
		Regla V/18.1	Regla V/19.2.5.4, IMO-ályktun A.694 (17)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/4.23	Áttaviti fyrir björgunarbáta og léttbáta	Regla III/4, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.48 (66) 4.4.8.5, 5.1.2.2.3	EN ISO 613 (2001), ISO 10316 (1990) ISO 613 (2000), ISO 10316 (1990)		X	X	X	X	
		Regla III/4, regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 8.1.6 og 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla III/34, IMO-ályktun 97 (73) 8.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.48 (66) 4.4.8.5, 5.1.2.2.3							
A.1/4.24	ARPA-ratsjá fyrir háhraðaför	Flutt í A.1/4.37								
A.1/4.25	Sjálfvirkur ferilriti (ATA)	Flutt í A.1/4.35								
A.1/4.26	Sjálfvirkur ferilriti (ATA) fyrir háhraðaför	Flutt í A.1/4.38								
A.1/4.27	Rafeindastýrð útsetning (EPA)	Flutt í A.1/4.36								
A.1/4.28	Samtengt brúar- og stjórn-kerfi (Nýr liður)	Regla V/18.7, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.4 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.6, IMO-ályktun MSC.97 (73) 15.4.3 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.64 (67), 1. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17)	EN 61209 (1999), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61209 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
A.1/4.29	Siglingariti (VDR) (Nýr liður)	Regla V/18.1, V/20.2, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/20, IMO-ályktun A.861 (20), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.16 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 61996 (2001),EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61996 (2000) IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	

1	2	3	4	5	6					
A.1/4.30	Rafeindasjókort (ECDIS), ásamt varakorti, og rastað kerfi fyrir rafeindasjókort (RCDS) (Nýr liður)	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.4, regla V/19.2.1.5, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.8 (HSC-kóðinn frá 2000) IMO-ályktun A.817 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 5. viðauka, og með IMO-ályktun MSC.86 (70), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17)	EN 61174 (2002), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61174 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
A.1/4.31	Snúðáttaviti fyrir háhraðaför (Nýr liður)	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.2.6 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.821 (19), IMO-ályktun A.694 (17)	ISO 16328 (2001), EN 60945 (1997), EN 61162; ISO 16328 (2001) IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.4 (HSC-kóðinn frá 2000)	IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.2.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.821 (19), IMO-ályktun A.694 (17)							
A.1/4.32	Almennt, sjálfvirkt auðkenniskerfi (AIS) (Nýr liður)	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.4, IMO-ályktun MSC.74 (69), 3. viðauki, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.15 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.694 (17), ITU R. M. 1371-1 (10/00) ⁽¹⁾	EN 61993-2 (2002), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 61993-2 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
A.1/4.33	Leiðarstjórnkerfi (Nýr liður)	Regla V/18.7, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.4 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.8.2, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.12 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.74 (69), 2. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17)	IEC 62065 (2002), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 62065 (2002), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
A.1/4.34	Ratsjárnúnaður með ARPA-ratsjá	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (g), regla V/12 (h), regla V/12 (j), IMO-ályktun A.278 (VIII), IMO-ályktun A. 477 (XII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauka IMO-ályktun A.823 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)	EN 60936-1 (2000), EN 60872-1 (1998), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 60936-1 (1999), IEC 60872-1 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	

1	2	3	4	5	6					
		Regla V/18.1	Regla V/19.2.3.2, regla V/19.2.7.1, regla V/19.2.8.1, IMO-ályktun A.278 (VIII), IMO-ályktun A. 477 (XII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauka, IMO-ályktun A.823 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)							
A.1/4.35	Ratsjárnúnaður með sjálf-virkum ferilrita (ATA)	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (g), regla V/12 (h), regla V/12 (i), IMO-ályktun A.278 (VIII), IMO-ályktun A. 477 (XII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17) ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)	EN 60936-1 (2000), EN 60872-2 (1998), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 60936-1 (1999), IEC 60872-2 (1998), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1	Regla V/19.2.3.2, regla V/19.2.7.1, regla V/19.2.5.5, IMO-ályktun A.278 (VIII), IMO-ályktun A. 477 (XII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17) ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)							
A.1/4.36	Ratsjárnúnaður með rafeinda-stýrðri útsetningu (EPA)	Regla V/12 (r)	Regla V/12 (g), regla V/12 (h), regla V/12 (i), IMO-ályktun A.278 (VIII), IMO-ályktun A. 477 (XII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)	EN 60936-1 (2000), EN 60872-3 (1999), EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 60936-1 (1999), IEC 60872-3 (1999), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
		Regla V/18.1	Regla V/19.2.3.2, regla V/19.2.3.3, regla V/19.2.7.1, IMO-ályktun A.278 (VIII), IMO-ályktun A. 477 (XII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)							

1	2	3	4	5	6					
A.1/4.37	Ratsjárnúnaður með ARPA-ratsjá fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC- kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.5 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.820 (19), IMO-ályktun A.823 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)	EN 60936-2 (1999), EN 60872-1 (1998), EN 61162, EN 60945 (1997); IEC 60936-2 (1998), IEC 60872-1 (1998), IEC 61162, EN 60945 (1997)		X	X	X	X	
		Regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.5 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.823 (19), IMO-ályktun A.820 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)							
A.1/4.38	Ratsjárnúnaður með sjálfvirkum ferilrita (ATA) fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.13.1 (HSC- kóðinn frá 1994)	IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.5 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.820 (19), IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)	EN 60936-2 (1999), EN 60872-2 (1998), EN 61162, EN 60945 (1997); IEC 60936-2 (1998), IEC 60872-2 (1998), IEC 61162, EN 60945 (1997)		X	X	X	X	
		Regla X/3, IMO-ályktun 97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.5 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.820 (19), IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.628-3 (11/93), ITU-R M.1177-2 (05/00)							
A.1/4.39	Ratsjárspégill (Nýr liður)	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97(73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.7, IMO-ályktun MSC.97(73) 13.13	IMO-ályktun A.384 (X), EN 60945 (1997), EN ISO 8729 (1998); IMO-ályktun A.384 (X), IEC 60945 (1996), ISO 8729 (1997)		X	X	X	X	

⁽¹⁾ ITUR.M.1371-1 3. viðauki gildir aðeins í samræmi við kröfur skv. IMO-ályktun MSC.74 (69).

5. Fjarskiptabúnaður

Athugasemdir við 5. þátt: Fjarskiptabúnaður

4. dálkur: Tilmæli Alþjóðafjarskiptasambandsins, sem vitnað er til, eru þau sem um getur í alþjóðasamningum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.
5. dálkur: Ef kröfur, skv. IMO MSC/umburðarbr. 862, sem vitnað er til fyrir nokkra liði, stangast á við prófunarstaðla fyrir framleiðsluvöruna skulu kröfur skv. IMO MSC/umburðarbr. 862 ganga framár.
5. dálkur: Þegar vísað er til EN/IEC 61162 skal sannreyna að viðeigandi prófunarstaðall fyrir framleiðsluvöruna taki einnig til viðeigandi hluta EN/IEC 61162.

Nr.	Heiti	Regla SOLAS 74 ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74 ásamt breytingum og viðeigandi ályktanir og umburðarbréf IMO	Prófunarstaðlar	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	2	3	4	5	6					
A.1/5.1	Metrabylgjugalstöð (VHF) sem sendir og tekur á móti stafrænu valkalli (DSC) og þráðlausum talfjarskiptum	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/7.1.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.6.1.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.7.1.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.385 (X), IMO-ályktun A.524 (13), IMO-ályktun A.803 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.68 (68), 1. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), ITU R. M.489-2 (10/95), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R. M.541-8 (10/97), ITU-R M.689-2 (11/93), IMO MSC/umburðarbr. 862	ETS 300 162-1 (2000-12), EN 301 925 (V1.1.1), EN 300 338 (V1.2.1 1999.04), EN 300 828 (V1.1.1 1998-03), IMO MSC/umburðarbr. 862, EN 61162; IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-7 (1996), IEC 60945 (1996), IMO MSC/umburðarbr. 862, IEC 61162		X	X	X	X	
A.1/5.2	Hlustvarsla fyrir stafrænt valkall (DSC) í metrabylgjugalstöð (VHF)	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/7.1.2, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.6.1.2 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.7.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.803 (19), IMO-ályktun MSC.68 (68), 1. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17), ITU R M 489-2 (10/95), ITU-R.M 493-10 (05/00), ITU-R M 541-8 (10/97).	EN 300 338 (V1.2.1 1999-04), EN 301 033 (V1.1.1 1998-08), EN 300 828 (V1.1.1 1998-03), EN 60945 (1997); IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998), IEC 60945 (1996).		X	X	X	X	
A.1/5.3	NAVTEX-móttökutæki	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/7.1.4, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.6.1.4 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.7.1.4 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.525 (13), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M 540-2 (06/90), ITU-R M 625-3 (10/95)	EN 300 065 V 1.1.3 (2001-5), EN 301 011 V1.1.1 (1998-09); IEC 61097-6 (1995), IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	

1	2	3	4	5	6					
A.1/5.4	EGC-móttökutæki	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/7.1.5, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.6.1.5 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.7.1.5 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.570 (14), IMO-ályktun A.664 (16), IMO-ályktun A.694 (17)	ETS 300 460 Ed.1 (1997-11) +A1 (1997-11), EN 300 829 V1.1.1 (1998-03); IEC 61097-4 (1994), IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
A.1/5.5	Stuttbylgjubúnaður (HF) fyrir öryggistilkynningar til sjófarenda (MSI) (HF-NBDP-móttökubúnaður)	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 3.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/7.1.5, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.6.1.5 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.7.1.5 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.699(17), IMO-ályktun A.700 (17), IMO-ályktun A.806 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.491-1 (07/86), ITU-R M.492-6 (10/95), ITU-R M.540-2 (06/90), ITU-R M.625-3 (10/95), ITU-R M.688 (06/90)	ETS 300 067 Ed.1 (1992-09) +A1 (1998-09), EN 60945 (1997), EN 61162; ETS 300 067 Ed.1 (1992-09) +A1 (1998-09), IEC 60945 (1996), IEC 61162		X	X	X	X	
A.1/5.6	406 MHz (COSPAS-SARSAT)	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/7.1.6, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.6.1.6 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.7.1.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.662 (16), IMO-ályktun A.696 (17), IMO-ályktun A.810 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.56 (66) og IMO-ályktun MSC.120 (74), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M633-2 (05/00), ITU-R M.690-1 (10/95), IMO MSC/umburðarbr. 862	ETS 300 066 V 1.3.1 (2001-01), EN 60945 (1997), MSC/umburðarbr. 862 ⁽¹⁾ ; IEC 61097-2 (1994), IEC 60945 (1996), MSC/umburðarbr. 862		X	X	X	X	
A.1/5.7	Neyðarbaujur (EPIRB) á L-bandi (INMARSAT)	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/7.1.6, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.6.1.6 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.7.1.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.662 (16), IMO-ályktun A.812 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.632-3 (02/97), ITU-R M.690-1 (10/95), IMO MSC/umburðarbr. 862	ETS 300 372 Ed.1 (1996-05), EN 60945 (1997), MSC/umburðarbr. 862 ⁽¹⁾ ; IEC 61097-5 (1997), MSC/umburðarbr. 862		X	X	X	X	

1	2	3	4	5	6					
A.1/5.8	Hlustvarsla á 2182 kHz	Liður felldur niður								
A.1/5.9	Tvítóna viðvörðunar-merkjabúnaður	Liður felldur niður								
A.1/5.10	Millibylgjutalstöð (MF) sem sendir og tekur á móti stafrænu valkalli (DSC) og þráðlausum talfjarskiptum ⁽²⁾	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/9.1.1, IV/10.1.2, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.8.1.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.9.1.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.804 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.68 (68), 2. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M 493-10 (05/00), ITU-R M 541-8 (10/97)	EN 300 338 V1.2.1 (1999-04), ETS 300 373 ed.1 (1995-08) + A1 (1997-08), EN 60945 (1997), MSC/umburðarbr. 862, EN 61162; IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-9 (1997), IEC 60945 (1996), MSC/umburðarbr. 862, IEC 61162		X	X	X	X	
A.1/5.11	Hlustvarsla fyrir stafrænt valkall (DSC) í millibylgjutalstöð (MF)	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/9.1.2, regla IV/10.1.3, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.8.1.2 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.9.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.804 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.68 (68), 2. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), ITU R M 493-10 (05/00), ITU R M.541-8 (10/97), ITU R.M.1173 (10/95)	EN 301 033 V1.1.1 (1998-08), EN 300 338 V1.2.1 (1999-04), EN 60945 (1997) IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998), IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
A.1/5.12	Inmarsat-B SES	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/10.1.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.9.1.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.10.1.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.570 (14), IMO-ályktun A.808 (19), IMO-ályktun A.694 (17), IMO MSC/umburðarbr. 862	IEC 61097-10 (1999), MSC/umburðarbr. 862, IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	

1	2	3	4	5	6					
A.1/5.13	Inmarsat-C SES	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/10.1.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.9.1.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.10.1.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.570 (14), IMO-ályktun A.664 (3), IMO-ályktun A.807 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.68 (68), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), IMO MSC/umburðarbr. 862	ETS 300 460 ed.1 (1996-05) +A1 (1997-11), EN 300 829 V1.1.1 (1998-03), EN 61162, MSC/umburðarbr. 862; IEC 61097-4 (1994), IEC 60945 (1996), IEC 61162, MSC/umburðarbr. 862		X	X	X	X	
A.1/5.14	Millibylgju-/stuttbylgjutalstöð (MF/HF) sem sendir og tekur á móti stafrænu valkalli (DSC), beintengdri prentun á þrengdu tíðnisviði (NBDP) og þráðlausum talfjarskiptum ⁽⁴⁾	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/ 10.2.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.9.2.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.10.2.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.806 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.68 (68), 3. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.476-5 (10/95), ITU-R M.491-1 (07/86), ITU-R M.492-6 (10/95), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R M.541-8 (10/97), ITU-R.M.625-3 (10/95), ITU-R.M.1173 (10/95), IMO MSC/umburðarbr. 862	ETS 300 373 ed.1 (1995-08) + A1 (1997-08), EN 300 338 V1.2.1 (1999-04), ETS 300 067 Ed.1 (1990-11) +A1 (1993-10), EN 60945 (1997), EN 61162, MSC/umburðarbr. 862; IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-9 (1997), IEC 61097-11 (2000), IEC 60945 (1996), IEC 61162, MSC/umburðarbr. 862		X	X	X	X	
A.1/5.15	Hlustvarsla fyrir stafrænt valkall (DSC) í millibylgju-/stuttbylgjutalstöð (MF/HF)	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/10.2.2, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.9.2.2 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.10.2.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.806 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.68 (68), 3. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17), ITU-R M.493-10 (05/00), ITU-R.M.541-8 (10/97)	EN 301 033 V1.1.1 (1998-08), ETS 300 338 V1.2.1 (1999-04), EN 60945 (1997); IEC 61097-3 (1994), IEC 61097-8 (1998), IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	

1	2	3	4	5	6					
A.1/5.16	Tvíátta metrabylgjutalstöð (VHF) fyrir flug	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/7.5, IMO-ályktun 97 (73) 14.7.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.80 (70), 1. og 2. viðauki; IMO-ályktun A.694 (17), ICAO-samningurinn, 10. viðauki, alþjóðafjarskiptareglurnar	EN 301 688 V1.1.1 (2000-07), EN 60945 (1997); EN 301 688 V1.1.1 (2000-07), IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
A.1/5.17	Færanlegar, tvíátta metrabylgjutalstöðvar (VHF) fyrir björgunarbáta	Regla III/4, regla X/3, IMO-ályktun MSC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1.6 og 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla III/6.2.1, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.2.1.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun 97 (73) 8.2.1.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.809 (19), 1. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17), ITU R M.489-2 (10/95), ITU-R M.542.1 (07/82)	ETS 300 225 Ed 3 (1998-01), EN 300 828 V1.1.1 (1998-03), EN 60945 (1997); IEC 61097-12 (1996), IEC 60945 (1996)		X	X	X	X	
A.1/5.18	Fastar, tvíátta metrabylgjutalstöðvar (VHF) fyrir björgunarbáta	Regla III/4, regla X/3, IMO-ályktun SC.36 (63) 14.13.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1.6 og 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla III/6.2.1, IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.2.1.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun 97 (73) 8.2.1.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.809 (19), 2. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17), ITU R M.489-2 (10/95)	EN 301 466 (2000-11), EN 60945 (1997); EN 301 466 (2000-11), IEC 60945 (1997)		X	X	X	X	

⁽¹⁾ IMO MSC/umburðarbr. 862 á einungis við um valfrjálstan fjarræsibúnað en ekki EPIRB-neyðarbaujuna sjálfa.

⁽²⁾ Kröfur um tvítóna viðvörðunarbúnað og sendingu um H3E eiga, í samræmi við ákvarðanir IMO og ITU, ekki lengur við í prófunarstöðlum.

⁽³⁾ Á einungis við ef Inmarsat-C SES felur í sér EGC-virkni.

⁽⁴⁾ Kröfur um tvítóna viðvörðunarbúnað og sendingu um A3H eiga, í samræmi við ákvarðanir IMO og ITU, ekki lengur við í prófunarstöðlum.

Nr. 16/232

EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins

2.4.2005

Nr.	Heiti	Regla SOLAS 74 ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74 ásamt breytingum og viðeigandi ályktanir og umburðarbréf IMO	Prófunarstaðlar	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	2	3	4	5	6					
A.2/1.1	Ratsjárspagill fyrir björgun-arfleka	Regla III/4, III/34, regla X/3	IMO-ályktun MSC 48 (66)							
A.2/1.2	Efni í björgunargalla	Regla III/4, III/34	IMO-ályktun MSC 48 (66)							
A.2/1.3 úr A.1/1.22	Sjóstýrður sjósetningar-búnaður fyrir björgunarför	Regla III/34	IMO-ályktun MSC 48 (66)							
A.2/1.3 (Nýr liður)	Almennt kall- og neyðar-viðvörðunarkerfi	Regla III/6(5)	LSA-kóði 7.2, IMO-ályktun A.830 (18), MSC/umburðarbr. 808, IMO-ályktun MSC.97(73) 4.2.2 (HSC-kóðinn frá 2000)							
A.2/1.4 úr A.1/1.29	Stigar til að komast um borð í björgunarför	Regla III/4, regla X/3	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.36 (63) 8.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	ISO 799-1980						
		Regla III/4, regla X/3	Regla III/34, IMO-ályktun MSC.48 (66), IMO-ályktun MSC.97 (73) 8.1 (HSC-kóðinn frá 2000)							

1	2	3	4	5	6
A.2/3.2	Stútar í föst háþrýstíyringarkerfi fyrir sérstök rými	Flutt í A.1/3.49			
A.2/3.3	Ræsibúnaður fyrir rafala í kulda	Regla II-1/44.2, regla X/3	Regla II-1/44.2, IMO-ályktun MSC.36(63) 12.4 (HSC-kóðinn frá 1994)		
			Regla II-1/44.2, IMO-ályktun MSC.97(73) 12.4 (HSC-kóðinn frá 2000)		
A.2/3.4	Tvíburatengi (tvíhæfir stútar) (úðun/sprautun)	Regla II-2/4.8.4, II-2/41-2.1.5, regla X/3	Regla II-2/4.8.4, II-2/41-2.1.5, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.7.8.6 (HSC-kóðinn frá 1994)		
		Regla II-2/10.2.3.3.4, regla X/3	Regla II-2/10.2.3.3.4, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.5.6 (HSC-kóðinn frá 2000)		
A.2/3.5	Íhlutir fyrir föst eldskynj- unar- og brunaviðvörðunar- kerfi fyrir stjórnstöðvar, þjónusturými, vistarverur, vélarúm og vélarúm sem eru ómönnuð	Regla II-2/13, II-2/14.1, regla X/3	Regla II-2/13, II-2/14.1, IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.7.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 54-2 (1997) + AC (1999) EN 54-4 (1997) + AC (1999)	
		Regla II-2/7.2.2, II-2/7.4, II-2/7.4.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73), 9. kafli (FSS-kóðinn)	Regla II-2/7.2.2, II-2/7.4, II-2/7.4.1, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), 9. kafli (FSS-kóðinn)		
A.2/3.6	Reykskynjarar	Regla II-2/13.3.2, regla X/3	Regla II-2/13.3.2, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.7.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 54-7 (2000), pr EN 54-12, pr EN 54-15	
		Regla II-2/7.2.2, II-2/7.4, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 9.2.3.1.2 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/7.2.2, II-2/7.4, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 9.2.3.1.2 (FSS-kóðinn)		
A.2/3.7	Hitaskynjarar	Regla II-2/13.3, regla X/3	Regla II-2/13.3.3, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.7.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 54-5 (2000), EN 54-6 (1982) + A1 (1998), pr EN 54-15	
		Regla II-2/7.2.2, II-2/7.4, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73) kafli 9.2.3.1.3 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/7.2.2, II-2/7.4, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 9.2.3.1.3 (FSS-kóðinn)		

1	2	3	4	5	6					
A.2/3.8	Rafknúin öryggisljós	Regla II-2/17.1.1.4, regla X/3	Regla II-2/17.1.1.4, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.10.3.1.4 (HSC-kóðinn frá 1994)	IEC-útgáfa 79						
		Regla II-2/10.10, regla X.3, IMO-ályktun MSC.98(73) kafli 3.2.1.1.4 (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.10.3.1.4 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 3.2.1.1.4 (FSS-kóðinn)							
A.2/3.9	Fatnaður sem veitir vörn gegn efnaáreiti	Flutt í A.1/3.50								
A.2/3.10	Ljósabúnaður sem er hafður neðarlega	Flutt í A.1/3.40								
A.2/3.11 Úr A.1/3.10	Stútar í föst háþrýstiýringar-kerfi fyrir vélarúm	Regla II-2/10.1, regla X/3	Regla II-2/10.1, IMO-ályktun MSC.36(63) 7.7.4 (HSC-kóðinn frá 1994)							
		Regla II-2/10.4, IMO-ályktun MSC.98(73), 7. kafli (FSS-kóðinn). Ath.: Ekki í HSC-reglunum frá 2000	Regla II-2/10.4, IMO-ályktun MSC.98(73), 7. kafli (FSS-kóðinn)							
A.2/3.12	Jafngilt, fast gasslökkvikerfi fyrir vélarúm og farmdælu-rými	Flutt í A.1/3.45								
A.2/3.13	Öndunarbúnaður með samþjöppuðu lofti fyrir flugfélög	Regla II-2/17.1.2, regla X/3	Regla II-2/17.1.2, IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.10.3.2.1 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 139 (1994) + AC (1995) + A1 (1999)						
		Regla II-2/10.10.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.98(73) 3. kafli (FSS-kóðinn)	Regla II-2/10.10.1, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.10.3.2.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), 3. kafli (FSS-kóðinn)							
A.2/3.14	Brunaslöngur (upprúllaðar)	Regla II-2/4.7.1, regla X/3	Regla II-2/4.7.1, IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.7.8.5 (HSC-kóðinn frá 1994)	EN 671-1 (1994) + AC (1995)						
		Regla II-2/10.2.3.1.1, II-2/10.2.3.3.2, regla X/3	Regla II-2/10.2.3.1.1, II-2/10.2.3.3.2, IMO-ályktun MSC.97(73) 7.7.5.5 (HSC-kóðinn frá 2000)							

[illegible]

1	2	3	d	5	6					
A.2/3.21 (Nýr liður)	Íhlutir í slökkvikerfi fyrir skápa undir málningu og eldfíma vökva	Regla II-2/18.7	Regla II-2/18.7	IMO MSC/umburðarbr. 847						
		Regla II-2/10.6.3	Regla II-2/10.6.3							
A.2/3.22 (Nýr liður)	Íhlutir í föst slökkvikerfi fyrir loftrásir frá gufugleypum í eldhúsum	Regla II-2/16.7.4, II-2/32.1.9.3	Regla II-2/16.7.4, II-2/32.1.9.3							
		Regla II-2/9.7.5	Regla II-2/9.7.5							
A.2/3.23 (Nýr liður)	Íhlutir í slökkvikerfi fyrir þýrlupalla	Regla II-2/18.8.2.3	Regla II-2/18.8.2.3	IMO-ályktun A.855(20)						
		Regla II-2/18.1.2	Regla II-2/18.1.2							
A.2/3.24 (Nýr liður)	Froðuhandslökkvitæki	Regla II-2/6.4, regla X/3	Regla II-2/6.4, IMO-ályktun MSC. 36(63) 7.8.4.1.2 (HSC-kóðinn frá 1994)							
		Regla X/3	IMO-ályktun MSC. 97(73) 7.8.4.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.98(73), kafli 4.1.2 (FSS-kóðinn)							
A.2/3.25 (Nýr liður)	Skilrúm í C-flokki	Regla II-2/3.5	Regla II-2/3.5	IMO-ályktun A.799(19), IMO-ályktun A.653(16), IMO-ályktun MSC.61(67), 1. viðauki, 1., 2. og 5. hluti, og 2. viðauki, ISO 1716 (1973)						
		Regla II-2/3.10	Regla II-2/3.5							
A.2/3.26 (Nýr liður)	Búnaður með loftkenndu eldsneyti til nota í eldhúsi (íhlutir)	Regla II-2/51	Regla II-2/51							
		Regla II-2/4.3	Regla II-2/4.3							
A.2/3.27 (Nýr liður)	Íhlutir í fast gasslökkvikerfi (með CO ₂)	Regla II-2/5.2, regla X/3	Regla II-2/5.2, II-2/7.1.1.1, II-2/38.2.1, II-2/39.1, II-2/53.1, II-2/53.2.2.1, II-2/63.1.1 IMO-ályktun MSC.36(63) 7.7.6.2, 7.15 (HSC-kóðinn frá 1994)	Pr EN.12094, 1.-20. hluti						

[illegible]

1	2	3	4	5	6					
A.2/4.11	Samsettur búnaður fyrir GPS/GLONASS	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.6, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.74 (69), 1. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17)	Síðar EN 61108-3, EN 60945 (1997), EN 61162; síðar IEC 61108-3, IEC 60945 (1996), IEC 61162						
A.2/4.12	DGPS, DGLONASS-búnaður	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.6, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.64 (67), 2. viðauki, IMO-ályktun MSC.36 (63) 7.7.1 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun A.694 (17)	Síðar EN 61108-4, EN 60945 (1997), EN 61162; síðar IEC 61108-4, IEC 60945 (1996), IEC 61162						
A.2/4.13	Snúðáttaviti fyrir háhraðaför	Flutt í A.1/4.31								
A.2/4.14	Siglingariti (VDR)	Flutt í A.1/4.29								
A.2/4.15	Samtengt siglinga- og staðarákvörðunarkerfi	Regla V/18.7, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.4 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.6, IMO-ályktun MSC.86 (70), 3. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17)	Síðar EN 61924, EN 60945 (1997), EN 61162; síðar IEC 61924, IEC 60945 (1996), IEC 61162						
A.2/4.16	Samtengt brúar- og stjórnkerfi	Flutt í A.1/4.28								
A.2/4.17	Endurvarpsmagnari fyrir ratsjár	Regla V/18.7, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.4 (HSC-kóðinn frá 2000)	ITU-R M 1176-(10/95), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996)						
A.2/4.18	Hljóðviðtökukerfi	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.1.8, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.14 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.86(70), 1. viðauki, IMO-ályktun A.694 (17)	EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 60945 (1996), IEC 61162						
A.2/4.19	Seguláttaviti fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.382 (X), IMO-ályktun A.694 (17)	ISO 449 (1997), ISO 694 (2000), ISO 1069 (1973), ISO 2269 (1992), EN 60945 (1997) ISO 449 (1997), ISO 694 (2000), ISO 1069 (1973), ISO 2269 (1992), IEC 60945 (1996)						

1	2	3	4	5	6					
A.2/4.20	Leiðarstjórnkerfi fyrir háhraðaför	Regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.4 (HSC-kóðinn frá 2000)	IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.12 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.694 (17)	EN 60945 (1997), EN 61162; IEC 60945 (1996), IEC 61162						
A.2/4.21	Kortabúnaður fyrir skipsrat-sjá	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.17.1 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.3.2, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.817 (19), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 5. viðauka, IMO-ályktun A.477 (XII), eins og henni var breytt með IMO-ályktun MSC.64 (67), 4. viðauka, IMO-ályktun A.694 (17)	Síðar EN 60936-3 (2001), EN 60945 (1997), EN 61162; síðar IEC 60936-3 (2001), IEC 60945 (1996), IEC 61162						
A.2/4.22	Búnaður sem sendir stefnu skips (THD) (gíróaðferð)	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.3.5, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.116 (73), IMO-ályktun A.694 (17)	Síðar ISO 22090-1, EN 60945 (1997), EN 61162; síðar ISO 22090-1, IEC 60945 (1996), IEC 61162						
A.2/4.23	Búnaður sem sendir stefnu skips (THD) (segulaðferð)	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.3.5, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun MSC.86 (70), 2. viðauki, IMO-ályktun MSC.116 (73), IMO-ályktun A.694 (17)	Síðar ISO 22090-2, EN 60945 (1997), EN 61162; síðar ISO 22090-2, IEC 60945 (1996), IEC 61162						
A.2/4.24	Knúningsmælir	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.5.4, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.7.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.694 (17)							
A.2/4.25	Vísar fyrir hliðarþrýstikraft, skurð og starfshátt	Regla V/18.1, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla V/19.2.5.4, IMO-ályktun MSC.36 (63) 13.11.2 (HSC-kóðinn frá 1994), IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.11.2 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.694 (17)							

5. Fjarskiptabúnaður

Athugasemdir við 5. lið í viðauka A.2, fjarskipti

4. dálkur: Tilmæli Alþjóðafjarskiptasambandsins, sem vitnað er til, eru þau sem um getur í alþjóðasamningum og viðeigandi ályktunum og umburðarbréfum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.

Nr.	Heiti	Regla SOLAS 74 ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74 ásamt breytingum og viðeigandi ályktanir og umburðarbréf IMO	Prófunarstaðlar	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	2	3	4	5	6					
A.2/5.1	Neyðarbaujur (EPIRB) með metrabylgjutalstöð (VHF)	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/8.3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.8.3 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.662 (16) IMO-ályktun A.805 (19), IMO-ályktun A.694 (17), ITU R M.489-2 (10/95), ITU-R M 693 (06/90)	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996)						
A.2/5.2	Varaafllstöð fyrir fjarskiptabúnað	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/13.2, IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.13 (HSC-kóðinn frá 2000), COMSAR umburðarbr. 16, IMO-ályktun A.694 (17)	Síðar EN 61097-14, EN 60945 (1997); síðar IEC 61097-14 IEC 60945 (1996)						
A.2/5.3	Inmarsat-F SES	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/10.1.1, IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.10.1 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.570 (14), IMO-ályktun A.808 (19), IMO-ályktun A.694 (17), IMO MSC/umburðarbr. 862	Síðar IEC 61097-13, IEC 60945 (1996), IMO MSC/umburðarbr. 862						
A.2/5.4	Neyðarstjórnborð	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/6.4, IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.6.4 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.694 (17), IMO MSC/umburðarbr. 862	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996)						
A.2/5.5	Stjórnborð fyrir neyðarviðvörðun	Regla IV/14, regla X/3, IMO-ályktun MSC.97 (73) 13.1.2 (HSC-kóðinn frá 2000)	Regla IV/6.6, IMO-ályktun MSC.97 (73) 14.6.6 (HSC-kóðinn frá 2000), IMO-ályktun A.694 (17), IMO MSC/umburðarbr. 862	EN 60945 (1997); IEC 60945 (1996)						

6. Búnaður sem krafist er samkvæmt Colreg 72

Nr.	Heiti	Regla Colreg 72 ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur Colreg 72 ásamt breytingum og viðeigandi ályktanir og umburðarbréf IMO	Prófunarstaðlar	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	2	3	4	5	6					
A.2/6.1	Siglingaljós	I. viðauki/14	I. viðauki/14, IMO-ályktun A.694(17)	EN 60945 (1997), Colreg 72, I. viðauki (Nothæfi); IEC 60945 (1996), Colreg 72, I. viðauki (Nothæfi)						
A.2/6.2	Hljóðmerkjabúnaður	III. viðauki/3	III. viðauki/3, IMO-ályktun A.694(17)	EN 60945 (1997), Flautur — Colreg 72, III. viðauki/1 (Nothæfi), Bjöllur eða gong — Colreg 72, III. viðauki/2 (Nothæfi) IEC 60945 (1996), Flautur — Colreg 72, III. viðauki/1 (Nothæfi), Bjöllur eða gong — Colreg 72, III. viðauki/2 (Nothæfi)						

7. Öryggisbúnaður fyrir búlkaskip

Nr.	Heiti	Regla SOLAS 74 ásamt breytingum ef gerðarviðurkenningar er krafist	Gildandi reglur SOLAS 74 ásamt breytingum og viðeigandi ályktanir og umburðarbréf IMO	Prófunarstaðlar	Aðferðareiningar við samræmismat					
					B + C	B + D	B + E	B + F	G	H
1	2	3	4	5	6					
A.2/7.1	Hleðslutæki	Regla XII/11, SOLAS-ráðstefna 1997 Ályktun 5	Regla XII/11, SOLAS-ráðstefna 1997 Ályktun 5	IACS-tilmæli nr. 48 um hleðslutæki (SOLAS/ráðstefna 4/7) ⁶⁶						

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 410/2002**2005/EES/16/21**

frá 27. febrúar 2002

um breytingu á reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og aðstandendum þeirra sem flytjast á milli aðildarríkja (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 574/72 frá 21. mars 1972 sem kveður á um framkvæmd reglugerðar (EBE) nr. 1408/71 um beitingu almannatryggingareglna gagnvart launþegum, sjálfstætt starfandi einstaklingum og fjölskyldum þeirra sem flytjast milli aðildarríkja ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1386/2001 ⁽²⁾, einkum 122. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tiltekin aðildarríki eða lögbær yfirvöld þeirra hafa farið fram á að viðaukum við reglugerð (EBE) nr. 574/72 verði breytt.
- 2) Þessar breytingar eru til komnar vegna ákvarðana sem aðildarríkið eða aðildarríkin, sem um er að ræða, eða lögbær yfirvöld þeirra, sem bera ábyrgð á framkvæmd

löggjafar um almannatryggingar samkvæmt lögum Bandalagsins, hafa tekið.

- 3) Fengist hefur samhljóða álit framkvæmdaráðs Evrópubandalaganna um félagslegt öryggi farandlaunþega.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum 1.–6. viðauka og 9.–10. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 574/72 er breytt til samræmis við viðauka þessarar reglugerðar.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 27. febrúar 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Anna DIAMANTOPOULOU

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 62, 5.3.2002, bls. 17. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 46/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á VI. viðauka (Félagslegt öryggi), sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 39, 31.7.2003, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 74, 27.3.1972, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 187, 10.7.2001, bls. 1.

VIÐAUKI

1. Ákvæðum 1. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað þáttarins „K. AUSTURRÍKI“:

- „1. Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen (sambandsráðherra félagslegs öryggis og kynslóðamálefna), Vín
- 2. Bundesminister für Wirtschaft und Arbeit (sambandsráðherra efnahags- og atvinnumála), Vín
- 3. Sérstök bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn: Bundesminister für öffentliche Leistung und Sport (sambandsráðherra opinberrar þjónustu og íþróttamála), Vín, eða viðkomandi héraðsstjórn“

b) Þættinum „L. PORTÚGAL“ er breytt sem hér segir:

i) Í stað 1. liðar komi eftirfarandi:

„1. Ministro do Trabalho e da Solidariedade (atvinnu- og félagsmálaráðherrann), Lissabon“

ii) Í stað 3. liðar komi eftirfarandi:

„3. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma da Madeira (félagsmálaráðherrann fyrir sjálfstjórnarhéraðið Madeira), Funchal“

iii) Í stað 4. liðar komi eftirfarandi:

„4. Secretário Regional dos Assuntos Sociais da Região Autónoma dos Açores (félagsmálaráðherrann fyrir sjálfstjórnarhéraðið Asoreyjar), Angra do Heroísmo“

iv) Í stað 6. liðar komi eftirfarandi:

„6. Ministro da Reforma do Estado e da Administração Pública (ráðherra umbóta hjá stjórnvöldum og í opinberri stjórnsýslu), Lissabon“

2. Ákvæðum 2. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Þættinum „K. AUSTURRÍKI“ er breytt sem hér segir:

Eftirfarandi komi í stað b-liðar 2. liðar:

- „b) Við beitingu 6. mgr. 45. gr. reglugerðarinnar ef engu iðgjaldstímabili hefur verið lokið í Austurríki og ef um er að ræða tímabil, þegar herþjónustu og borgaralegri þjónustu er gegnt og tímabil, þegar barnauppeldi er sinnt, og tryggingatímabil í Austurríki kemur ekki strax á undan eða beint á eftir. Pensionsversicherungsanstalt der Angestellten (Lífeyristryggingastofnun launþega), Vín“

b) Þættinum „L. PORTÚGAL“ er breytt sem hér segir:

Þættinum „A. ALMENNT“ er breytt sem hér segir:

i) Í stað 1. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

- „1. Veikindi, meðgangi og fæðing og fjölskyldubætur: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála) sem viðkomandi tilheyrir“

ii) Í stað 2. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

- „2. Örorka, elli og andlát: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Nacional de Pensões, Lisboa, e Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: almenna lífeyrismiðstöðin, Lissabon, og umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála) sem viðkomandi tilheyrir“

iii) Í stað b-liðar 4. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

„b) Veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bóta-tímabils og að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismíðstöð félags- og tryggingamála) sem viðkomandi tilheyrir“

iv) Í stað 5. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

„5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:

Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismíðstöð félags- og tryggingamála) þar sem viðkomandi hefur búsetu“

v) Í stað 1. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur:

Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

vi) Í stað 2. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„2. a) Örorka, elli og andlát:

Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal

b) örorka, elli og andlát sem falla undir sérstakt almannatryggingakerfi fyrir starfsfólk í landbúnaði:

Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

vii) Í stað 4. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„a) Tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfestingu á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus og að eftirlit sé haft með stöðu hans):

Instituto Regional de Emprego: Centro Regional de Emprego (Vinnumálastofnun héraðsins: héraðsmíðstöð atvinnumála), Funchal

b) Veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bóta-tímabils og að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):

Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

viii) Í stað 5. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:

Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

ix) Í stað 1. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingareglna: miðstöð bótagreiðslna) sem viðkomandi tilheyrir“

x) Í stað 2. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„2. a) Örorka, elli og andlát:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: samræmingarmiðstöð frestunar bóta) Angra do Heroísmo

b) Örorka, elli og andlát sem falla undir sérstakt almannatryggingakerfi fyrir starfsfólk í landbúnaði:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: samræmingarmiðstöð frestunar bóta) Angra do Heroísmo“

xi) Í stað 4. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

- „a) Tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfestingu á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus og að eftirlit sé haft með stöðu hans);
- b) Veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bóta-tímabils og að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum);

Agência para a Qualificação e Emprego (hæfismats- og vinnumálaskrifstofa) þar sem viðkomandi hefur búsetu

Centro de Prestações Pecuniárias (miðstöð bóta-greiðslna) sem viðkomandi tilheyrir“

xii) Í stað 5. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

- „5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: miðstöð bótagreiðslna) þar sem viðkomandi hefur búsetu“.

3. Ákvæðum 3. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) Þættinum „K. AUSTURRÍKI“ er breytt sem hér segir:

i) Eftirfarandi komi í stað b-liðar 1. liðar:

„b) Í öllum öðrum tilvikum:

i) Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) sem er þar til bær á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi, nema annað sé tekið fram í eftirfarandi undirgreinum

ii) Við meðferð á sjúkrahúsi sem Landesfond (fylkis-sjóðurinn) ber ábyrgð á og sem er þar til bær á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi

iii) Við meðferð á öðru sjúkrahúsi, sem fellur undir samninginn sem gildir frá 31. desember 2000 milli Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Aðalsamtaka austurrískra almannatryggingastofnana) og Wirtschaftskammer Österreich (Austurríska verslunarráðsins), sjóðurinn sem komið var á fót fyrir þessi sjúkrahús

iv) Við glasafrjóvgun, Fonds zur Mitfinanzierung der In-vitro-Fertilisation (Samfjármögnunarsjóður glasafrjóvgana), Vín“

ii) Eftirfarandi komi í stað a-liðar 3. liðar:

„a) Aðstoð:

i) Gebietskrankenkasse (sjúkratryggingasjóður héraðsins) sem er þar til bær á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi, nema annað sé tekið fram í eftirfarandi undirgreinum

ii) Við meðferð á sjúkrahúsi sem Landesfond (fylkis-sjóðurinn) ber ábyrgð á og er þar til bær á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi

iii) Við meðferð á öðru sjúkrahúsi, sem fellur undir samninginn sem gildir frá 31. desember 2000 milli Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Aðalsamtaka austurrískra almannatryggingastofnana) og Wirtschaftskammer Österreich (Austurríska verslunarráðsins), sjóðurinn sem komið var á fót fyrir þessi sjúkrahús

- iv) Allgemeine Unfallversicherungsanstalt (Almenna slysatryggingastofnunin), Vín, sem er heimilt að veita bætur í öllum tilvikum“
- b) Þættinum „L. PORTÚGAL“ er breytt sem hér segir:
- i) Í stað 1. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:
- „1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur (sjá einnig 10. viðauka varðandi aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar):
- Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála): á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi“
- ii) Í stað 2. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:
- „2. Örorka, elli og andlát:
- Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Nacional de Pensões, Lisboa, e Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: almenna lífeyrismiðstöðin, Lissabon, og umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi“
- iii) Í stað b-liðar 4. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:
- „b) Veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils og að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):
- Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála): á búsetustað viðkomandi“
- iv) Í stað 5. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:
- „5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til:
- Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála) á búsetustað viðkomandi“
- v) Í stað 1. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:
- „1. Veikindi, meðganga og fæðing og fjölskyldubætur (sjá einnig 10. viðauka varðandi aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar):
- Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“
- vi) Í stað 2. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:
- „2. a) Örorka, elli og andlát:
- Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal
- b) örorka, elli og andlát sem fellur undir sérstakt almannatryggingakerfi fyrir starfsfólk í landbúnaði:
- Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“
- vii) Í stað 4. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:
- „a) Tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfestingu á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus, að eftirlit sé haft með stöðu hans):
- Instituto Regional de Emprego: Centro Regional de Emprego (Vinnumálastofnun héraðsins: héraðsmiðstöð atvinnumála), Funchal
- b) veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils, að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum):
- Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

viii) Í stað 5. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til: Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

ix) Í stað 1. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„1. Veikindi, meðgang og fæðing og fjölskyldubætur (sjá einnig 10. viðauka varðandi aðstoð vegna veikinda og meðgöngu og fæðingar): Instituto de Gestão dos Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: miðstöð bótagreiðslna) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi“

x) Í stað 2. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„2. a) Örorka, elli og andlát: Instituto de Gestão dos Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: samræmingarmiðstöð frestunar bóta), Angra do Heroísmo

b) örorka, elli og andlát sem fellur undir sérstakt almannatryggingakerfi fyrir starfsfólk í landbúnaði: Instituto de Gestão dos Regimes de Segurança Social: Centro Coordenador de Prestações Diferidas (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: samræmingarmiðstöð frestunar bóta), Angra do Heroísmo“

xi) Í stað 4. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„a) Tekið við umsóknum og staðfestingum á stöðu á vinnumarkaði (t.d. staðfestingu á starfstímabilum, að viðkomandi sé metinn atvinnulaus og að eftirlit sé haft með stöðu hans): Agência para a Qualificação e Emprego (hæfismats- og vinnumálaskrifstofa) þar sem viðkomandi hefur búsetu

b) Veiting og greiðsla atvinnuleysisbóta (t.d. staðfesting á að skilyrðum fyrir bótarétti sé fullnægt, ákvörðun fjárhæðar og bótatímabils og að eftirlit sé haft með stöðu viðkomandi í því skyni að meta hvort rétt sé að viðhalda, fresta eða hætta greiðslum): Centro de Prestações Pecuniárias (miðstöð bótagreiðslna) á búsetustað viðkomandi“

xii) Í stað 5. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„5. Bætur frá almannatryggingakerfi sem ekki þarf að greiða iðgjöld til: Instituto de Gestão dos Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: miðstöð bótagreiðslna) á búsetustað viðkomandi“

4. Ákvæðum 4. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Þættinum „J. HOLLAND“ er breytt á eftirfarandi hátt:

Eftirfarandi komi í stað a-liðar 1. liðar:

„a) Aðstoð: College voor zorgverzekering (Umönnunatryggingaráð), Amstelveen“

b) Þættinum „K. AUSTURRÍKI“ er breytt sem hér segir:

Eftirfarandi komi í stað 3. liðar:

„a) Fjölskyldubætur, aðrar en Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs): Bundesministerium für soziale Sicherheit und Generationen (Sambandsráðuneyti félagslegs öryggis og kynslóðamálefna), Vín

b) Karenzgeld (greiðsla vegna foreldraorlofs): Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit (Sambandsráðuneyti efnahags- og atvinnumála), Vín“

5. Ákvæðum 5. viðauka er breytt sem hér segir:

- a) Í stað færslunnar „28. ÞÝSKALAND-SPÁNN“ komi eftirfarandi:
„Á ekki við“
- b) Eftirfarandi d-liður bætist við færsluna „32. ÞÝSKALAND-ÍTALÍA“:
„d) Samningur frá 3. apríl 2000 um innheimtu og endurgreiðslur iðgjalda til almannatrygginga“
- c) Í stað færslunnar „35. ÞÝSKALAND-AUSTURRÍKI“ komi eftirfarandi:
„a) Ákvæði 1. liðar í II. þætti og III. þáttar í samningi frá 2. ágúst 1979 um framkvæmd samnings um atvinnuleysisstryggingar frá 19. júlí 1978
b) Samningur frá 21. apríl 1999 um endurgreiðslu kostnaðar á sviði almannatrygginga“
- d) Í stað færslunnar „36. ÞÝSKALAND-PORÞÚGAL“ komi eftirfarandi:
„Samningur frá 10. febrúar 1998 um endurgreiðslu aðstoðar vegna veikinda“
- e) Í stað færslunnar „71. ÍRLAND-AUSTURRÍKI“ komi eftirfarandi:
„Samningur frá 25. apríl 2000 um endurgreiðslu kostnaðar á sviði almannatrygginga“
- f) Í stað færslunnar „74. ÍRLAND-SVÍÐJÓÐ“ komi eftirfarandi:
„Samningur frá 8. nóvember 2000 um niðurfellingu á endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar við veikindi, meðgöngu og fæðingu, vinnuslys og atvinnusjúkdóma og vegna kostnaðar við eftirlit og læknisskoðun“
- g) Í stað færslunnar „92. HOLLAND-SVÍÐJÓÐ“ komi eftirfarandi:
„Samningur frá 28. júní 2000 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar, sem um getur í I. kafla III. bóls reglugerðarinnar.“
- h) Í stað færslunnar „94. AUSTURRÍKI-PORÞÚGAL“ komi eftirfarandi:
„Samningur frá 16. desember 1998 um endurgreiðslu kostnaðar vegna aðstoðar“

6. Ákvæðum 6. viðauka er breytt sem hér segir:

Þættinum „C. ÞÝSKALAND“ er breytt sem hér segir:

- i) Eftirfarandi komi í stað a-liðar 4. liðar:
„a) í samskiptum við Grikkland, Ítalíu, Holland og Portúgal: greiðsla fyrir milligöngu samskiptastofnananna í lögbærum ríkjum og búseturíkjum (sameiginleg framkvæmd á 53.-58. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar og á ákvæðunum sem mælt er fyrir um í 5. viðauka)“
- ii) Eftirfarandi komi í stað b-liðar 4. liðar:
„b) Í samskiptum við Belgíu, Spán, Frakkland og Austurríki: greiðsla í gegnum samskiptastofnun í lögbæru ríki“

7. Ákvæðum 9. viðauka er breytt sem hér segir:

Þættinum „K. AUSTURRÍKI“ er breytt sem hér segir:

„Árlegur meðaltalskostnaður vegna aðstoðar er reiknaður út með tilliti til eftirfarandi:

1. bóta frá Gebietskrankenkassen (sjúkratryggingasjóðum héraðsins),
2. aðstoðar frá sjúkrahúsum sem Landesfonds (héraðssjóður) er ábyrgur fyrir,
3. aðstoðar frá öðrum sjúkrahúsum sem falla undir samninginn, sem gildir frá 31. desember 2000, milli Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger (Aðalsamtaka austurrískra almannatryggingastofnana) og Wirtschaftskammer Österreich (Austurríska verslunarráðsins), og
4. bóta frá Fonds zur Mitfinanzierung der In-vitro-Fertilisation (Samfjármögnunarsjóði glasafrjóvgana), Vín“.

8. Ákvæðum 10. viðauka er breytt sem hér segir:

a) Þættinum „J. HOLLAND“ er breytt á eftirfarandi hátt:

Eftirfarandi komi í stað a-liðar 4. liðar:

„a) Endurgreiðslur skv. 36. og 63. gr. reglugerðarinnar: College voor zorgverzekeringen (Umönnunartryggingaráð), Amstelveen“

b) Þættinum „K. AUSTURRÍKI“ er breytt sem hér segir:

Eftirfarandi komi í stað 1. liðar:

„1. Við beitingu 14. gr. (b-liður 1. mgr.), 14. gr. a (b-liður 1. mgr.) og 17. gr. reglugerðarinnar: Bundesminister für soziale Sicherheit und Generationen (Sambandsráðuneyti félagslegs öryggis og kynslóðamálefna) með samkomulagi við viðkomandi, opinberan vinnuveitanda að því er varðar sérstök bótakerfi fyrir opinbera starfsmenn“

c) Þættinum „L. PORTÚGÁL“ er breytt sem hér segir:

Þættinum „A. ALMENNT“ er breytt sem hér segir:

i) Í stað 2. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

„2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. og 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála) þar sem viðkomandi, útsendur starfsmaður er skráður“

ii) Í stað 3. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

„3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála) á búsetustað launþega eða þar sem hann er skráður, eftir atvikum“

iii) Í stað 6. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

„6. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála), Lissabon“

iv) Í stað 7. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

„7. Við beitingu 28. gr. (1. mgr.), 29. gr. (2. og 5. mgr.), 30. gr. (1. og 3. mgr.) og 31. gr. (annar málslíður 1. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (með tilliti til útgáfu vottorða): Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála) á búsetustað viðkomandi“

v) Í stað 10. mgr. I. liðar komi eftirfarandi:

„10. Við beitingu 80. gr., (2. mgr.), 81. gr. og 85. gr. (2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni: Instituto de Solidariedade e Segurança Social: Centro Distrital de Solidariedade e Segurança Social (Félagsmála- og tryggingastofnun: umdæmismiðstöð félags- og tryggingamála) þar sem viðkomandi var síðast skráður“

vi) Í stað 2. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. og 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni: Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

vii) Í stað 3. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni: Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

viii) Í stað 6. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„6. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni: Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

ix) Í stað 7. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„7. Við beitingu 28. gr. (1. mgr.), 29. gr. (2. og 5. mgr.), 30. gr. (1. og 3. mgr.) og 31. gr. (annar málslíður 1. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (með tilliti til útgáfu vottorða):

Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

x) Í stað 9. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„9. Við beitingu 17. gr. (6. og 7. mgr.), 18. gr. (3., 4. og 6. mgr.), 20. gr., 21. gr. (1. mgr.), 22. gr., 31. gr. (fyrsta málslíðar 1. mgr.) og 34. gr. (1. mgr. og fyrstu undirgreinar 2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (varðar stofnun á búsetu- eða dvalarstað eftir því sem við á):

Centro Regional de Saúde (Héraðsmiðstöð heilbrigðismála, Funchal“

xi) Í stað 10. mgr. II. liðar komi eftirfarandi:

„10. Við beitingu 80. gr., (2. mgr.), 81. gr. og 85. gr. (2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni:

Centro de Segurança Social da Madeira (Almannatryggingamiðstöð Madeira), Funchal“

xii) Í stað 1. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„1. Við beitingu 17. gr. framkvæmdarreglugerðarinnar:

Direcção Regional da Solidariedade e da Segurança Social (Félagsmála- og tryggingaskrifstofa héraðsins), Angra do Heroísmo“

xiii) Í stað 2. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„2. Við beitingu 1. mgr. 11. gr. og 11. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: miðstöð bótagreiðslna) þar sem viðkomandi, útsendur starfsmaður er skráður“

xiv) Í stað 3. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„3. Við beitingu 12. gr. a í framkvæmdarreglugerðinni:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: miðstöð bótagreiðslna) á búsetu- eða dvalarstað launþega, eftir atvikum“

xv) Í stað 6. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„6. Við beitingu 3. mgr. 14. gr. í framkvæmdarreglugerðinni:

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: miðstöð bótagreiðslna), Angra do Heroísmo“

xvi) Í stað 7. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

„7. Við beitingu 28. gr. (1. mgr.), 29. gr. (2. og 5. mgr.), 30. gr. (1. og 3. mgr.) og 31. gr. (annar málslíður 1. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (með tilliti til útgáfu vottorða):

Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: miðstöð bótagreiðslna) þar sem viðkomandi hefur búsetu“

xvii) Í stað 9. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

- „9. Við beitingu 17. gr. (6. og 7. mgr.), 18. gr. (3., 4. og 6. mgr.), 20. gr., 21. gr. (1. mgr.), 22. gr., 31. gr. (fyrsta málslíð 1. mgr.) og 34. gr. (1. mgr. og fyrstu undirgreinar 2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni (varðar stofnun á búsetu- eða dvalarstað eftir því sem við á):
- Centro de Saúde (miðstöð heilbrigðismála) á búsetu- eða dvalarstað viðkomandi“

xviii) Í stað 10. mgr. III. liðar komi eftirfarandi:

- „10. Við beitingu 80. gr., (2. mgr.), 81. gr. og 85. gr. (2. mgr.) í framkvæmdarreglugerðinni:
- Instituto de Gestão de Regimes de Segurança Social: Centro de Prestações Pecuniárias (Stjórnarstofnun almannatryggingakerfa: miðstöð bótagreiðslna) þar sem viðkomandi var síðast skráður“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/65/EB

2005/EES/16/22

frá 23. september 2002

varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur og um breytingu á tilskipun ráðsins 90/619/EEB og á tilskipunum 97/7/EB og 98/27/EB (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 47. gr., 55. gr. og 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Til þess að markmiðum innri markaðarins verði náð er brýnt að gera ráðstafanir til að treysta hann smám saman og þær ráðstafanir verða að stuðla að því að skapa öfluga neytendavernd, í samræmi við 95. og 153. gr. sáttmálans.
- 2) Bæði fyrir neytendur og þá sem veita fjármálaþjónustu verður fjarsala á fjármálaþjónustu einn helsti, efnislegi ávinningurinn af tilkomu innri markaðsins.
- 3) Innan ramma innri markaðarins er það í þágu neytenda að hafa aðgang, án mismununar, að eins fjölbreyttri fjármálaþjónustu og völ er á innan bandalagsins svo að þeir geti valið það sem best samræmist þörfum þeirra. Til að tryggja valfrelsi, sem er grundvallarréttur neytenda, er þörf á öflugri neytendavernd til að auka tiltrú neytenda á fjarsölu.
- 4) Til að innri markaðurinn geti starfað snurðulaust er nauðsynlegt að neytendur geti samið og gert samninga við þjónustuveitendur með staðfestu í öðrum aðildarríkjum, án tillits til þess hvort þjónustuveitandinn hefur einnig staðfestu í aðildarríkinu þar sem neytandi hefur fasta búsetu.

5) Sökum þess hver fjármálaþjónusta er óefnisleg í eðli sínu hentar hún vel til fjarsölu og setning lagaramma um fjarsölu á fjármálaþjónustu ætti að auka tiltrú neytenda á notkun nýrra aðferða við fjarsölu á fjármálaþjónustu, t.d. með rafrænum viðskiptum.

6) Tilskipun þessari skal beitt í samræmi við sáttmálann og afleidda löggjöf, þ.m.t. tilskipun 2000/31/EB ⁽⁴⁾ um rafræn viðskipti, en sú siðarnefnda gildir eingöngu um þau viðskipti sem hún tekur til.

7) Tilgangurinn með þessari tilskipun er að ná framangreindum markmiðum með fyrirvara um lög bandalagsins eða aðildarríkjanna um rétt til að veita þjónustu eða, þar sem við á, stjórnkerfi gistaðildarríkisins og/eða leyfisveitinga- eða eftirlitskerfi í aðildarríkjunum ef þau samrýmast löggjöf bandalagsins.

8) Þessi tilskipun, einkum ákvæði varðandi upplýsingar um samningsákvæði um það hvaða lög skuli gilda um samninginn eða undir hvaða dómstól hann heyri, hefur ekki áhrif á gildi reglugerðar ráðsins (EB) nr. 44/2001 frá 22. desember 2000 um dómsvald og viðurkenningu á og fullnustu dóma í einkamálum ⁽⁵⁾ varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur, eða Rómarsamningsins frá 1980 um lög sem gilda um samningsskyldur.

9) Til að ná megi markmiðum aðgerðaáætlunarinnar um fjármálaþjónustu er þörf á öflugari neytendavernd á tilteknum sviðum. Þetta felur í sér aukna samleitni, einkum að því er varðar ósamræmda, sameiginlega fjárfestingarsjóði, siðareglur, sem gilda um fjárfestingarþjónustu, og neytendalán. Þar til framangreind samleitni næst skal viðhalda öflugri neytendavernd.

10) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/7/EB frá 20. maí 1997 um neytendavernd að því er varðar fjarsölusamninga ⁽⁶⁾ er mælt fyrir um helstu reglur sem gilda um fjarsölusamninga á vörum og þjónustu sem gerðir eru milli þjónustuveitanda og neytanda. Þó tekur sú tilskipun ekki til fjármálaþjónustu.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 16. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 47/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) og XIX. viðauka (Neytendavernd), sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 12.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 385, 11.12.1998, bls. 10 og

Stjtið. EB C 177 E, 27.6.2000, bls. 21.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 169, 16.6.1999, bls. 43.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. maí 1999 (Stjtið. EB C 279, 1.10.1999, bls. 207), sameiginleg afstaða ráðsins frá 19. desember 2001 (Stjtið. EB C 58 E, 5.3.2002, bls. 32) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. maí 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun ráðsins frá 26. júní 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 178, 17.7.2000, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 12, 16.1.2001, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 144, 4.6.1997, bls. 19.

- 11) Í tengslum við greiningu sem framkvæmdastjórnin annaðist, með það fyrir augum að kanna þörfina á sértækum ráðstöfunum á sviði fjármálaþjónustu, bauð framkvæmdastjórnin öllum hagsmunaaðilum að senda inn athugasemdir, einkum í tengslum við undirbúning grænbókar sinnar „Fjármálaþjónusta – komið til móts við væntingar neytenda“. Viðræður um þetta sýndu að nauðsynlegt er að styrkja neytendavernd á þessu sviði. Framkvæmdastjórnin ákvað því að leggja fram sérstaka tillögu um fjarsölu á fjármálaþjónustu.
- 12) Ef aðildarríkin setja ósamrýmanlegar eða ólíkar reglur um neytendavernd, sem gilda um fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur, gæti það hindrað starfsemi innri markaðarins og samkeppni milli fyrirtækja á markaði. Því er nauðsynlegt að samþykkja sameiginlegar reglur á þessu sviði á vettvangi bandalagsins sem fela ekki í sér minni neytendavernd í aðildarríkjunum á heildina lítið.
- 13) Tilskipun þessi skal tryggja öfluga neytendavernd með það fyrir augum að tryggja frjálsa fjármálaþjónustu. Aðildarríkin ættu ekki að geta samþykkt önnur ákvæði en þau sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun á þeim sviðum sem eru samræmd í henni, nema annað sé sérstaklega tekið fram í henni.
- 14) Tilskipun þessi tekur til allrar fjármálaþjónustu sem veita má sem fjarþjónustu. Þó fellur tiltekin fjármálaþjónusta undir sérstök lagaákvæði bandalagsins og gilda þau áfram um hana. Hins vegar skal mæla fyrir um meginreglur um fjarsölu á slíkri þjónustu.
- 15) Samningar, sem eru gerðir í fjarlægð, eru gerðir með aðstoð fjarsamskiptamiðla sem notaðir eru sem liður í kerfi fjarsölu eða fjarþjónustu þar sem þjónustuveitandinn og neytandinn eru ekki viðstaddir samtímis. Stöðug þróun þessara samskiptamiðla kallar á að settar séu meginreglur sem gilda, jafnvel fyrir þá tækni sem enn er ekki almennt notuð. Því eru fjarsölusamningar þeir samningar þar sem tilboð, samningaviðræður og samningsgerð fer fram í fjarlægð.
- 16) Sami samningur, sem felur í sér röð aðgerða sem koma hver á fætur annarri eða stakar aðgerðir af sama toga, sem ná yfir tiltekið tímabil, kann að fá mismunandi lagatúlkun í hinum ýmsu aðildarríkjum, en mikilvægt er að tilskipun þessari sé beitt á sama hátt í öllum aðildarríkjunum. Því er rétt að tilskipun þessi teljist gilda um þá fyrstu af röð aðgerða, sem koma hver á fætur annarri, eða þá fyrstu af röð stakra aðgerða af sama toga sem ná yfir tiltekið tímabil og líta má á sem heild, hvort sem um þá aðgerð eða röð aðgerða gildir einn samningur eða nokkrir samningar sem gerðir eru hver á fætur öðrum.
- 17) Það að opna bankareikning, fá greiðslukort eða gera samning um stjórnun verðbréfasamvals getur talist til „upphaflegs þjónustusamnings“ og það að leggja inn eða taka út fé af bankareikningi, greiða með greiðslukorti eða viðskipti innan ramma samnings um stjórnun verðbréfasamvals getur talist til „aðgerða“. Ef nýir þættir bæstast við upphaflega þjónustusamninginn, svo sem sá möguleiki að nota rafrænt greiðsluform ásamt bankareikningi sem fyrir er, telst það ekki vera „aðgerð“ heldur viðbótarsamningur sem fellur undir þessa tilskipun. Áskrift að nýjum hlutdeildarskírteinum í sama sameiginlega fjárfestingarsjóðnum telst vera ein af „aðgerðum af sama toga sem koma hver á fætur annarri“.
- 18) Með því að ná yfir kerfi þjónustuveitingar, sem skipulagt er af veitanda fjármálaþjónustunnar, miðar þessi tilskipun að því að útiloka frá gildissviði sínu þjónustu sem er eingöngu er veitt stöku sinnum og utan þeirra viðskiptaaðferða sem viðhafðar eru við gerð fjarsölusamninga.
- 19) Þjónustuveitandi er sá sem veitir fjarþjónustu. Tilskipun þessi skal þó einnig gilda þegar milliliður kemur að einhverju stigi markaðssetningarinnar. Viðeigandi ákvæði þessarar tilskipunar gilda um slíkan millilið með tilliti til þess hvernig og hversu mikið hann kemur að málinu, óháð lagalegri stöðu hans.
- 20) Varanlegir miðlar geta einkum verið disklingar, geisladiskar, stafrænir mynddiskar (DVD) og harðir diskar í tölvu neytandans þar sem tölvupóstur er vistaður en taka ekki til vefsetra á Netinu nema þau uppfylli viðmiðanirnar sem er að finna í skilgreiningu á varanlegum miðli.
- 21) Notkun fjarsamskiptamiðla má ekki hafa í för með sér að upplýsingar til viðskiptavina séu takmarkaðar á ósanngjarnan hátt. Til að tryggja gagnsæi er í tilskipun þessari mælt fyrir um nauðsynlegar kröfur til að tryggja viðeigandi upplýsingastig til neytenda, bæði fyrir og eftir gerð samningsins. Aður en samningur er gerður á neytandi að fá þær upplýsingar, sem veita ber fyrir fram og þörf er á til að geta metið rétt þá fjármálaþjónustu sem honum er boðin, og taka þannig upplýsta ákvörðun um val. Þjónustuveitandi skal tilgreina hversu lengi tilboð hans gildir óbreytt.
- 22) Upplýsingaliðir, sem tilgreindir eru í þessari tilskipun, taka til almennra upplýsinga sem gilda um hvers konar fjármálaþjónustu. Aðrar kröfur um upplýsingar varðandi tiltekna fjármálaþjónustu, svo sem vátrygg-ingavernd tiltekna vátryggingaskírteinis, eru ekki einungis tilgreindar í þessari tilskipun. Þess konar upplýsingar skulu veittar, þar sem við á, í samræmi við viðkomandi löggjöf bandalagsins eða innlenda löggjöf í samræmi við lög bandalagsins.

- 23) Með bestu mögulega neytendavernd í huga er mikilvægt að neytandinn fái viðeigandi upplýsingar um ákvæði þessarar tilskipunar og um það hvaða siðareglur eru til á þessu sviði, sem og um að hann eigi rétt á að falla frá samningi.
- 24) Þegar réttur til að falla frá samningi gildir ekki vegna þess að neytandi hefur eindregið farið fram á að samningur verði efndur skal þjónustuveitandi tilkynna neytanda um það.
- 25) Neytendur skulu verndaðir gegn óumbeðinni þjónustu. Neytendur skulu undanþegnir öllum skyldum varðandi óumbeðna þjónustu og ekki skal litið á það sem samþykki af þeirra hálfu ef þeir svara ekki. Þó skal þessi regla ekki hafa áhrif á endurnýjun með þegjandi samþykki á löglega gerðum samningum milli aðila ef lög aðildarríkjanna heimila slíka endurnýjun.
- 26) Aðildarríkjunum ber að gera viðeigandi ráðstafanir til að vernda vel þá neytendur sem vilja ekki að haft sé samband við þá með tilteknum samskiptamiðlum eða á tilteknum tímum. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á sérstakar ráðstafanir um verndun persónuupplýsinga og einkalífs sem neytandinn á vól á samkvæmt lög-gjöf bandalagsins.
- 27) Til þess að vernda neytendur er þörf á viðeigandi og skilvirkri kær- og úrlausnarmeðferð til að leysa deilumál, sem upp kunna að koma milli þjónustuveitenda og neytenda í aðildarríkjunum, þar sem stuðst er við þau úrræði sem fyrir eru ef unnt er.
- 28) Aðildarríkin skulu hvetja opinberar stofnanir og einkaaðila, sem eiga að annast lausn deilumála utan dómstóla, til samvinnu við að leysa deilur yfir landamæri. Slík samvinna gæti til dæmis falist í því að gera neytendum kleift að leggja fram kærur gegn þjónustuveitendum í öðrum aðildarríkjum hjá aðilum í búseturíki sínu sem annast lausn deilumála utan réttar. Með tilkomu kvörtunarnets gegn aðilum í fjármálaþjónustu (FIN-NET) býðst neytendum aukin aðstoð þegar þeir nýta sér þjónustu yfir landamæri.
- 29) Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á það ef aðildarríkin, í samræmi við lög bandalagsins, rýmka verndina sem þessi tilskipun veitir fyrirtækjum, sem eru ekki rekin í hagnaðarskyni, og einstaklingum sem notfæra sér fjármálaþjónustu til að verða sjálfstæðir atvinnu-rekendur.
- 30) Tilskipun þessi skal einnig taka til tilvika þar sem í innlendri löggjöf er fjallað um það er neytendur gera bindandi samningsyfirlýsingu.
- 31) Ákvæði þessarar tilskipunar um val þjónustuveitanda á tungumáli skulu ekki hafa áhrif á ákvæði innlendrar löggjafar sem samþykkt er í samræmi við lög bandalagsins um val á tungumáli.
- 32) Bandalagið og aðildarríkin hafa tekið á sig skuld-bindingar, í tengslum við hinn almenna samning um þjónustuviðskipti (GATS), varðandi þann möguleika neytenda að kaupa banka- og fjárfestingarþjónustu erlendis. GATS-samningurinn gerir aðildarríkjunum kleift að samþykkja ráðstafanir af varfærnisástæðum, þ.m.t. ráðstafanir til að vernda fjárfesta, sparifjár-eigendur, váttryggingataka og einstaklinga sem eiga rétt á fjármálaþjónustu frá veitanda fjármálaþjónustu. Slíkar ráðstafanir skulu ekki fela í sér takmarkanir sem ganga lengra en nauðsynlegt er til að tryggja vernd neytenda.
- 33) Með tilliti til samþykktar þessarar tilskipunar skal breyta gildissviði tilskipunar 97/7/EB og tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 98/27/EB frá 19. maí 1998 um að setja lögbann til verndar hagsmunum neytenda⁽¹⁾, sem og uppsagnarfrestinum í tilskipun ráðsins 90/619/EBE frá 8. nóvember 1990 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum varðandi frumtryggingar á sviði líftrygginga, með ákvæðum um að greitt sé fyrir því að réttur til að veita þjónustu sé nýttur og um breytingu á tilskipun 79/267/EBE⁽²⁾.
- 34) Þar sem aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiðum þessarar tilskipunar, þ.e. að koma á fót sam-eiginlegum reglum um fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur, og þeim verður betur náð á vettvangi bandalagsins, er bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðal-hófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki framar en nauðsynlegt er til að þessu markmiði verði náð.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

*1. gr.***Markmið og gildissvið**

1. Markmiðið með þessari tilskipun er að samræma lög og stjórnsýslufyrirmæli aðildarríkjanna um fjarsölu á fjármálaþjónustu til neytenda.

2. Þegar um er að ræða samninga um fjármálaþjónustu sem fela í sér upphaflegan þjónustusamning og í kjölfarið aðgerðir sem koma hver á fætur annarri eða röð stakra aðgerða af sama toga sem ná yfir tiltekið tímabil, skulu ákvæði þessarar tilskipunar eingöngu gilda um upphaflega þjónustusamninginn.

⁽¹⁾ Stjótið. EB L 166, 11.6.1998, bls. 51. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2000/31/EB (Stjótið. EB L 178, 17.7.2001, bls. 1).

⁽²⁾ Stjótið. EB L 330, 29.11.1990, bls. 50. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 92/96/EBE (Stjótið. EB L 360, 9.12.1992, bls. 1).

Ef ekki er fyrir hendi neinn upphaflegur þjónustusamningur og aðgerðirnar, sem koma hver á fætur annarri, eða stakar aðgerðir af sama toga, sem ná yfir tiltekið tímabil, eru gerðar milli sömu samningsaðila gilda 3. og 4. gr. eingöngu þegar fyrsta aðgerðin er framkvæmd. Ef engin aðgerð, sama eðlis, er hins vegar framkvæmd í meira en eitt ár skal næsta aðgerð teljast sú fyrsta í nýrri röð aðgerða og þar af leiðandi gilda 3. og 4. gr.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „fjarsölusamningur“: samningur um fjármálaþjónustu milli þjónustuveitanda og neytanda sem er gerður í gegnum skipulagt kerfi fyrir fjarsölu eða fjarþjónustu sem rekið er af þjónustuveitanda sem notar, að því er varðar samninginn, eingöngu einn eða fleiri fjarsamskiptamiðla allt fram að þeim tíma sem gengið er frá samningnum, og við gerð hans,
- b) „fjármálaþjónusta“: þjónusta á sviði bankaviðskipta, lána, váttrygginga, lífeyris, fjárfestinga eða greiðslna,
- c) „þjónustuveitandi“: einstaklingur eða lögaðili, opinber eða einkaaðili, sem í hlutaðeigandi viðskiptum er samningsbundinn þjónustuveitandi samkvæmt fjarsölusamningi,
- d) „neytandi“: einstaklingur sem í fjarsölusamningum, sem þessi tilskipun nær til, á viðskipti í öðrum tilgangi en vegna starfs síns,
- e) „fjarsamskiptamiðill“: miðill sem nota má til fjarsölu á þjónustu milli þjónustuveitanda og neytanda án þess að þeir séu viðstaddir samtímis í eigin persónu,
- f) „varanlegur miðill“: sérhvert tæki sem gerir neytanda kleift að geyma upplýsingar, sem beint er til hans persónulega, á þann hátt að hægt sé að nálgast þær til að fletta upp í þeim síðar, í hæfilegan tíma eftir tilgangi upplýsinganna og sem gerir kleift að afrita upplýsingarnar, sem geymdar eru, óbreyttar,
- g) „sá sem rekur eða lætur í té fjarsamskiptamiðil“: opinber aðili eða einstaklingur eða lögaðili sem starfar við að veita þjónustuveitendum aðgang að einum eða fleiri fjarsamskiptamiðlum.

3. gr.

Upplýsingar, veittar neytanda fyrir gerð fjarsölusamnings

1. Veita skal neytandanum upplýsingar um eftirfarandi með góðum fyrirvara áður en hann er bundinn af fjarsölusamningi eða tilboði:

1) þjónustuveitandi

- a) nafn og aðalatvinna þjónustuveitanda, heimilisfang þar sem hann hefur staðfestu og hvert það heimilisfang annað sem máli skiptir varðandi tengsl viðskiptavinarins við þjónustuveitandann,
- b) nafn fulltrúa þjónustuveitanda með staðfestu í aðildaríkinu, þar sem neytandi hefur búsetu, og heimilisfang sem máli skiptir varðandi tengsl viðskiptavinarins við fulltrúann ef slíkur fulltrúi er til,
- c) eigi neytandi viðskipti við einhvern annan fagmann en þjónustuveitanda, nafn þess fagmanns, í hvers umboði hann kemur fram gagnvart neytandanum og heimilisfang sem máli skiptir varðandi tengsl viðskiptavinarins við þann fagmann,
- d) ef þjónustuveitandi er skráður í viðskiptaskrá eða aðra opinbera skrá, viðskiptaskrána sem hann er skráður í, skráningarnúmer hans eða samsvarandi auðkenni hans í þeirri skrá,
- e) ef starfsemi þjónustuveitanda er háð leyfisveitingarfyrríkomulagi, upplýsingar um viðkomandi eftirlitsyfirvald,

2) fjármálaþjónusta

- a) lýsing á helstu einkennum fjármálaþjónustunnar,
- b) heildarverð sem neytanda ber að greiða fyrir fjármálaþjónustuna, að meðtöldum öllum tengdum þóknunum, kostnaði og útgjöldum og öllum sköttum sem greiddir eru fyrir milligöngu þjónustuveitanda eða, þar sem ekki er unnt að gefa upp nákvæmt verð, grundvöll fyrir útreikningi verðsins svo að neytandi geti sannreynt það,
- c) þar sem við á, tilkynning um að fjármálaþjónustunni tengist skjöl, sem fela í sér sérstaka áhættu vegna séreinkenna sinna eða þeirra aðgerða sem á að framkvæma, að verð þeirra sé háð sveiflum á fjármálamörkuðum, sem þjónustuveitandi hefur ekki stjórn á, og að fyrri árangur gefi ekki til kynna hvernig árangur verði í framtíðinni,
- d) tilkynning um að það geti þurft að greiða aðra skatta og/eða kostnað, sem ekki eru greiddir fyrir milligöngu þjónustuveitanda eða lagðir á af honum,
- e) allar takmarkanir á gildistíma upplýsinganna sem veittar eru,
- f) fyrríkomulag greiðslu og samningsefnda,
- g) allur sérstakur viðbótarkostnaður fyrir neytandann af notkun fjarsamskiptamiðils ef slíkur aukakostnaður er innheimtur,

3) fjarsölusamningur

- a) hvort réttur til að falla frá samningi, í samræmi við 6. gr., sé fyrir hendi eða ekki og, sé hann fyrir hendi, gildistími hans og skilyrði fyrir því að megi nýta hann, þ.m.t. upplýsingar um fjárhæð sem kann að vera krafist að neytandi greiði skv. 1. mgr. 7. gr., sem og afleiðingar þess ef þessi réttur er ekki nýttur,

- b) lágmarksgildistími fjarsölusamnings þegar um er að ræða fjármálaþjónustu sem veita á til frambúnaðar eða ítrekað,
- c) upplýsingar um rétt aðilanna til að segja upp samningnum, áður en hann rennur út eða einhliða, með skírskotun til skilmála fjarsölusamningsins, þ.m.t. um viðurlög sem kveðið er á um í samningnum að skuli beitt í slíkum tilvikum,
- d) hagnýtar leiðbeiningar um hvernig nýta megi rétt til að falla frá samningi, þar sem m.a. kemur fram heimilisfangið þangað sem senda á tilkynningu um það,
- e) lög hvaða aðildarríkis eða -ríkja þjónustuveitandi leggur til grundvallar tengslum sínum við neytanda áður en fjarsölusamningurinn er gerður,
- f) samningsákvæði um hvaða lög gilda um fjarsölusamninginn og/eða þar til bærán dómstól,
- g) á hvaða tungumáli eða -málum samningsskilmálarir og -skilyrðin eru og upplýsingarnar, sem veita ber fyrir fram og getið er um í þessari grein, sem og á hvaða tungumáli eða -málum þjónustuveitandi, með samþykki neytanda, hefur samskipti meðan á gildistíma fjarsölusamningsins stendur,

4) úrlausn

- a) hvort fyrir hendi er kerfi fyrir kærur og úrlausn mála utan réttar fyrir neytendur sem eru aðilar að fjarsölusamningi og, ef svo er, hvernig aðgangur fæst að því,
- b) hvort fyrir hendi eru ábyrgðarsjóðir eða annað bótafyrirkomulag, sem fellur ekki undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/19/EB frá 30. maí 1994 um innlánatryggingakerfi⁽¹⁾ og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/9/EB frá 3. mars 1997 um bótakerfi fyrir fjárfesta⁽²⁾.

2. Veita skal upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr., og gera skal ljóst að þær þjóna viðskiptatilgangi, á skýran og skiljanlegan hátt með hverjum þeim hætti sem hentar fjarsamskiptamiðlinum sem notaður er, einkum með sérstöku tilliti til meginreglna um heiðarleika í viðskiptum og meginreglna sem vernda þá sem samkvæmt löggjöf aðildarríkjanna geta ekki veitt samþykki sitt, svo sem ölögráða börn.

3. Þegar um er að ræða talsímasamskipti

- a) í símtali frá þjónustuveitanda skal koma skýrt fram í upphafi samtals við neytanda hver þjónustuveitandi er og viðskiptatilgangur samtalsins,
- b) eingöngu skal veita eftirfarandi upplýsingar ef neytandinn hefur samþykkt það skýlaust:

— nafn þess sem hefur samband við neytandann og tengsl hans við þjónustuveitanda,

— lýsing á helstu einkennum fjármálaþjónustunnar,

- heildarverð sem neytanda ber að greiða þjónustuveitanda fyrir fjármálaþjónustuna, að meðtöldum öllum sköttum sem greiddir eru fyrir milligöngu þjónustuveitanda eða, þar sem ekki er unnt að gefa upp nákvæmt verð, grundvöll fyrir útreikningi verðsins svo að neytandi geti sannreynt það,
- tilkynning um að það geti þurft að greiða aðra skatta og/eða kostnað, sem ekki eru greiddir fyrir milligöngu þjónustuveitanda eða lagðir á af honum,
- hvort réttur til að falla frá samningi, í samræmi við 6. gr., sé fyrir hendi eða ekki og, sé hann fyrir hendi, gildistími hans og skilyrði fyrir því að megi nýta hann, þ.m.t. upplýsingar um fjárhæð sem neytandi gæti þurft að greiða skv. 1. mgr. 7. gr.

Þjónustuveitandi skal tilkynna neytanda að aðrar upplýsingar séu fyrirliggjandi, sé um þær beðið, og hvers eðlis þessar upplýsingar eru. Þjónustuveitandi skal þó ætíð veita allar upplýsingar þegar hann uppfyllir skuldbindingar sínar skv. 5. gr.

4. Upplýsingar um samningsskyldu, sem ber að veita neytanda áður en samningur er gerður, skulu vera í samræmi við samningsskyldu þá, sem myndi leiða af lögum, sem ætla má að gildi um fjarsölusamninginn ef af gerð hans verður.

4. gr.

Viðbótarkröfur um upplýsingar

1. Ef í ákvæðum í löggjöf bandalagsins um fjármálaþjónustu er að finna aðrar kröfur um upplýsingar, sem veita ber fyrir fram, en þær sem taldar eru upp í 1. mgr. 3. gr. skulu þær kröfur gilda áfram.

2. Uns frekari samræming verður að veruleika geta aðildarríkin viðhaldið eða komið á strangari ákvæðum um kröfur um upplýsingar, sem veita ber fyrir fram, ef ákvæðin samrýmast lögum bandalagsins.

3. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni innlend ákvæði um kröfur um upplýsingar, sem veita ber fyrir fram, skv. 1. og 2. mgr. þessarar greinar, ef um er að ræða viðbótarkröfur við þær sem taldar eru upp í 1. mgr. 3. gr. Framkvæmdastjórnin skal taka tillit til innlendra ákvæða, sem henni eru send, við samningu skýrslunnar sem um getur í 2. mgr. 20. gr.

4. Til að skapa sem mest gagnsæi með öllum tiltækum ráðum skal framkvæmdastjórnin tryggja að upplýsingarnar, sem henni berast um innlend ákvæði, séu einnig aðgengilegar neytendum og þjónustuveitendum.

5. gr.

Tilkynning um samningsskilmála og -skilyrði og um upplýsingar sem veita ber fyrir fram

1. Þjónustuveitandi skal senda neytanda alla samningsskilmála og -skilyrði og upplýsingarnar, sem um getur í 1. mgr. 3. gr. og í 4. gr., á pappír eða öðrum varanlegum miðli sem fyrir hendi er og aðgengilegur neytandanum með góðum fyrirvara áður en hann er bundinn af fjarsölusamningi eða tilboði.

⁽¹⁾ Stjóð. EB L 135, 31.5.1994, bls. 5.

⁽²⁾ Stjóð. EB L 84, 26.3.1997, bls. 22.

2. Þjónustuveitandi skal uppfylla skuldbindingar sínar skv. 1. mgr. þegar í stað eftir gerð samningsins hafi samningurinn verið gerður að beiðni neytanda með aðstoð fjarsamskiptamiðils þar sem ekki er unnt að láta í té samningsskilmála og -skilyrði og upplýsingar í samræmi við 1. mgr.

3. Hvenær sem er, á þeim tíma sem samningsbundin tengsl standa, á neytandi rétt, að eigin beiðni, á að fá samningsskilmálana og -skilyrðin á pappír. Auk þess á neytandi rétt á að breyta um fjarsamskiptamiðil sem notaður er, nema slíkt samræmist ekki samningnum, sem gerður var, eða eðli fjármálaþjónustunnar sem veitt er.

6. gr.

Réttur til að falla frá samningi

1. Aðildarríkin skulu tryggja að neytandi hafi að minnsta kosti fjórtán almanaksdaga frest til að falla frá samningi án viðurlaga og án þess að tilgreina nokkra ástæðu. Þó skal þetta tímabil lengt í 30 almanaksdaga þegar um er að ræða fjarsölusamninga um líftýggingu, sem falla undir tilskipun 90/619/EBE, og starfsemi séreignasjóða.

Frestur til að falla frá samningi skal hefjast:

— annað hvort á þeim degi sem fjarsölusamningur er gerður, nema þegar um er að ræða framangreinda líftýggingu þar sem fresturinn hefst þegar neytanda er tilkynnt að fjarsölusamningur hafi verið gerður, eða

— á þeim degi þegar neytanda berast samningsskilmálar og -skilyrði og upplýsingar í samræmi við 1. og 2. mgr. 5. gr., ef það er síðar en dagsetningin sem um getur í fyrsta undirlið.

Aðildarríkin geta, til viðbótar við réttinn til að falla frá samningi, kveðið á um að fullnustu samninga, sem tengjast fjárfestingaþjónustu, sé frestað um sama tímabil og kveðið er á um í þessari málsgrein.

2. Rétturinn til að falla frá samningi gildir ekki um:

a) fjármálaþjónustu ef verð hennar er háð sveiflum á fjármálamarkaði, sem þjónustuveitandi hefur ekki stjórn á og sem geta átt sér stað innan frestsins til að falla frá samningi, svo sem þjónustu tengda:

— erlendum gjaldeyri,

— peningamarkaðsskjölum,

— framseljanlegum verðbréfum,

— hlutdeildarskírteinum fyrirtækja um sameiginlega fjárfestingu,

— stöðluðum, framvirkum viðskiptasamningum, þ.m.t. sambærilegum skjölum sem greidd eru með reiðufé,

— framvirkum vaxtasamningum,

— vaxtaskipta-, gjaldmiðlaskipta- og hlutabréfaskiptasamningum,

— valrétti til að afla eða ráðstafa öllum skjölum sem um getur í þessum lið, þ.m.t. sambærilegum skjölum sem greidd eru með reiðufé. Þessi flokkur tekur einkum til valréttar varðandi gjaldeyri og vexti,

b) ferða- og farangurstryggingarskírteini eða svipuð skammtímatryggingaskírteini til skemmri tíma en eins mánaðar,

c) samninga, sem báðir aðilar hafa staðið við að fullu, að eindreginni beiðni neytanda, áður en neytandi beitir rétti sínum til að falla frá samningi.

3. Aðildarríkjunum er heimilt að kveða á um að rétturinn til að falla frá samningi gildi ekki um:

a) lán sem ætlað er fyrst og fremst til þess að afla eða viðhalda eignarrétti á landi eða byggingu sem reist hefur verið eða áformað er að reisa eða sem ætlað er til þess að endurnýja eða bæta byggingu,

b) lán sem eru tryggð, annaðhvort með veði í fasteign eða réttindum sem tengjast fasteign, eða

c) yfirlýsingar neytenda með þátttöku opinbers starfsmanns, að því tilskildu að hann staðfesti að neytanda séu tryggð réttindi skv. 1. mgr. 5. gr.

Þessi málsgrein skal ekki hafa áhrif á rétt til umhugsunar-tíma fyrir þá neytendur sem hafa búsetu í þeim aðildarríkjunum þar sem slíkur réttur er fyrir hendi þegar tilskipun þessi er samþykkt.

4. Aðildarríki, sem notfæra sér möguleikann í 3. mgr., skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um það.

5. Framkvæmdastjórnin skal láta Evrópuþinginu og ráðinu í té upplýsingarnar frá aðildarríkjunum og tryggja að þær standi einnig til boða neytendum og birgjum sem fara fram á það.

6. Ef neytandi beitir rétti sínum til að falla frá samningi skal hann, áður en frestur til þess rennur út og með aðferðum sem unnt er að sanna og samræmast innlendum lögum, tilkynna um það í samræmi við hagnýtu leiðbeiningarnar sem honum eru fengnar í samræmi við d-lið 3. liðar 1. mgr. 3. gr. Fresturinn telst hafa verið virtur ef tilkynningin, ef hún er á pappír eða öðrum varanlegum miðli sem fyrir hendi er og aðgengilegur viðtakanda, er send áður en fresturinn rennur út.

7. Þessi grein gildir ekki um lánssamninga sem falla úr gildi samkvæmt ákvæðum 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 97/7/EB eða 7. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 94/47/EB frá 26. október 1994 um verndun kaupenda vegna tiltekinna þátta í samningum um kaup á réttindum til að nýta fasteignir á skiptileigugrunni ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 280, 29.10.1994, bls. 83.

Ef fjarsölusamningi um tiltekna fjármálaþjónustu fylgir annar fjarsölusamningur um þjónustu sem þjónustuveitandi eða þriðji aðili lætur í té á grundvelli samnings milli þriðja aðila og þjónustuveitanda, skal þessi viðbótarfjarsölusamningur falla úr gildi, án þess að viðurlögum sé beitt, ef neytandinn nýtir rétt sinn til að falla frá samningi samkvæmt því sem kveðið er á um í 1. mgr. 6. gr.

8. Ákvæði þessarar greinar hafa ekki áhrif á lög og reglugerðir aðildarríkjanna um afturköllun eða uppsögn fjarsölusamnings eða það þegar ekki er unnt að fullnusta fjarsölusamning eða á réttindi neytanda til að uppfylla samningsskyldur sínar fyrir þann tíma sem ákveðinn er í fjarsölusamningnum. Þetta gildir þrátt fyrir skilyrði fyrir samningsslitum og lagaleg áhrif þeirra.

7. gr.

Greiðsla þjónustu sem veitt er áður en fallið er frá samningi

1. Þegar neytandi nýtir rétt sinn til að falla frá samningi skv. 1. mgr. 6. gr. er aðeins hægt að krefjast þess að hann greiði, án ónauðsynlegrar tafar, fyrir þá þjónustu sem þjónustuveitandi innir raunverulega af hendi í samræmi við samninginn. Efndir samningsins geta einungis hafist að fengnu samþykki neytanda. Upphæðin sem ber að greiða skal:

— ekki vera hærri en sem nemur hlutfalli umfangs veittrar þjónustu í samanburði við heildarvernd samningsins,

— ekki í neinu tilviki vera slík að líta megi á hana sem viðurlög.

2. Aðildarríkjum er heimilt að kveða á um að ekki sé hægt að krefjast einnar greiðslu af neytanda sem fellur frá váttryggingasamningi.

3. Þjónustuveitandi getur ekki krafist þess að neytandi greiði neina upphæð á grundvelli 1. mgr., nema hann geti sannað að neytandanum hafi verið tilkynnt á réttan hátt um upphæðina, sem greiða bar, í samræmi við a-lið 3. liðar 1. mgr. 3. gr. Þó getur hann í engu tilviki farið fram á slíka greiðslu ef samningsefndir hafa hafist áður en fresturinn til að falla frá samningi, sem um getur í 1. mgr. 6. gr., er útrunninn án þess að fengist hafi beiðni neytanda þar að lútandi.

4. Þjónustuveitandi skal, án ónauðsynlegrar tafar og eigi síðar en innan 30 almanaksdaga, endurgreiða neytanda allar þær upphæðir sem hann hefur fengið frá honum samkvæmt fjarsölusamningnum, að undanskilinni upphæðinni sem um getur í 1. mgr. Þessi frestur skal hefjast á þeim degi sem þjónustuveitandi fær tilkynningu um að fallið sé frá samningi.

5. Neytandinn skal endurgreiða þjónustuveitanda allar þær upphæðir og/eða eignir sem hann hefur fengið frá honum án ónauðsynlegrar tafar og eigi síðar en innan 30 almanaksdaga. Þessi frestur skal hefjast á þeim degi sem neytandi sendir tilkynningu um að fallið sé frá samningi.

8. gr.

Greiðsla með korti

Aðildarríkin skulu sjá til þess að til séu viðeigandi ráðstafanir sem gera neytanda kleift:

- að krefjast þess að greiðsla sé felld niður ef greiðslukort hans hefur verið notað á sviksamlegan hátt í tengslum við fjarsölusamninga,
- að láta bakfæra þær upphæðir, sem hann hefur greitt, eða fá þær endurgreiddar ef um sviksamlega notkun er að ræða.

9. gr.

Óumbeðin þjónusta

Með fyrirvara um ákvæði aðildarríkjanna um endurnýjun fjarsölusamninga með þegjandi samþykki skulu aðildarríkin, ef slíkar reglur heimila endurnýjun með þegjandi samþykki, gera nauðsynlegar ráðstafanir til að:

- banna að neytanda sé látin í té fjármálaþjónusta án þess að hann hafi beðið um hana fyrir fram ef krafa fylgir um tafarlausa greiðslu eða greiðslu síðar,
- leysa neytandann undan hvers konar kvöð þegar um er að ræða óumbeðinn samning þar eð ekkert svar jafngildir ekki samþykki.

10. gr.

Óumbeðin samskipti

1. Þjónustuveitanda er óheimilt að nota eftirfarandi fjarsamskiptamiðla nema neytandinn hafi áður samþykkt það:

a) sjálfvirk upphringikerfi sem starfa án þess að fólk komi nærri (sjálfvirk upphringitæki),

b) bréfasíma.

2. Heimili aðildarríkin að haft sé samband við einstaklinga skulu þau sjá til þess að aðrir fjarsamskiptamiðlar en þeir sem um getur í 1. mgr.:

a) séu ekki leyfðir nema að fengnu samþykki viðkomandi neytenda, eða

b) séu aðeins notaðir hafi neytandi ekki látið í ljós skýr andmæli gegn því.

3. Ráðstafanirnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., skulu ekki hafa í för með sér kostnað fyrir neytendur.

11. gr.

Viðurlög

Aðildarríki skulu kveða á um hæfileg viðurlög í þeim tilvikum þegar þjónustuveitandi uppfyllir ekki innlend ákvæði sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun.

Þeim er heimilt að setja ákvæði í þessu skyni, einkum um að neytanda sé frjálst að afturkalla samning hvenær sem er, endurgjaldslaust og án þess að þurfa að sæta viðurlögum.

Viðurlögin skulu vera áhrifarík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

12. gr.

Ákvæði þessarar tilskipunar eru ófrávikjanleg

1. Neytendum er óheimilt að afsala sér réttindunum sem þeir öðlast með þessari tilskipun.

2. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að neytandinn sé ekki sviptur þeirri vernd, sem þessi tilskipun veitir honum, við það að lög lands utan bandalagsins eru valin sem gildandi lög fyrir samninginn ef samningurinn tengist náð yfirráðasvæði eins eða fleiri aðildarríkja.

13. gr.

Dóms- og stjórnsýsluúrlausn

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að til séu viðunandi og skilvirkar leiðir til að tryggja að farið sé að ákvæðum þessarar tilskipunar í þágu neytenda.

2. Meðal leiðanna, sem um getur í 1. mgr., skulu vera ákvæði sem einn eða fleiri eftirtalinna aðila geta, eins og ákveðið er í landslögum, nýtt sér til að hefja mál fyrir dómstólum eða þar til bærum stjórnsýslustofnunum til að tryggja að beitt sé ákvæðum landslaga um framkvæmd þessarar tilskipunar:

- a) opinberir aðilar eða fulltrúar þeirra,
- b) neytendasamtök sem hafa lögmæta hagsmuni af því að vernda neytendur,
- c) fagfélög sem hafa lögmæta hagsmuni af því að grípa til aðgerða.

3. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að þjónustuveitendur og þeir sem reka fjarsamskiptamiðla hætti að beita starfsháttum, sem lýst hefur verið yfir að brjóti í bága við þessa tilskipun, á grundvelli dómsniðurstöðu, stjórnsýsluákvörðunar eða ákvörðunar, sem gefin er út af eftirlitsstofnun sem þeim er kunnugt um, að því tilskildu að þjónustuveitendurnir eða þeir sem reka samskiptamiðla séu í aðstöðu til þess.

14. gr.

Úrlausn utan réttar

1. Aðildarríki skulu hvetja til þess að komið verði á eða þróuð viðeigandi og skilvirk meðferð fyrir kærur og úrlausn mála utan réttar til að leysa deilumál á sviði neytendamála er varða fjármálaþjónustu sem veitt er sem fjarþjónusta.

2. Aðildarríkin skulu einkum hvetja þá aðila, sem annast lausn deilumála utan dómstóla, til að starfa saman að lausn deilumála yfir landamæri á sviði fjármálaþjónustu sem veitt er sem fjarþjónusta.

15. gr.

Sönnunarbyrði

Með fyrirvara um 3. mgr. 7. gr. geta aðildarríkin mælt fyrir um að sönnunarbyrði varðandi tilkynningaskyldu þjónustuveitanda til neytanda, samþykki neytanda við gerð samnings og, þar sem við á, efndir hans sé lögð á þjónustuveitanda.

Sérhver skilmáli eða skilyrði í samningi, þar sem kveðið er á um að neytandi beri sönnunarbyrði varðandi allar skuldbindingar eða hluta þeirra skuldbindinga sem hvíla á þjónustuveitanda samkvæmt þessari tilskipun, skal teljast óréttmætur skilmáli í skilningi tilskipunar ráðsins 93/13/EBE frá 5. apríl 1993 um óréttmæta skilmála í neytendasamningum ⁽¹⁾.

16. gr.

Bráðabirgðaráðstafanir

Aðildarríkjunum er heimilt að setja innlendar reglur, sem samræmast þessari tilskipun, um þjónustuveitendur sem hafa staðfestu í aðildarríki sem hefur ekki enn tekið upp ákvæði þessarar tilskipunar í landslög og þar sem lög kveða ekki á um neinar skuldbindingar samsvarandi þeim sem kveðið er á um í þessari tilskipun.

17. gr.

Tilskipun 90/619/EBE

Í 1. mgr. 15. gr. tilskipunar 90/619/EBE komi eftirfarandi í stað fyrstu undirgreinar:

“1. Hvert aðildarríki skal mæla svo fyrir að tryggingartaki, sem gerir samning um einstaklingslíftryggingu, hafi 30 almanaksdaga frest til að falla frá samningnum frá því er honum er tilkynnt um gerð hans.“

18. gr.

Tilskipun 97/7/EB

Tilskipun 97/7/EB er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„—sem tengjast hvers kyns fjármálaþjónustu sem fellur undir tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/65 /EB frá 23. september 2002 varðandi fjar-sölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur og um breytingu á tilskipun ráðsins 90/619/EBE og á tilskipunum 97/7/EB og 98/27/EB“ (*),

(*) Stjtið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 16.

2. Ákvæði II. viðauka falli niður.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 95, 21.4.1993, bls. 29.

19. gr.

Tilskipun 98/27/EB

Eftirfarandi liður bætist við viðauka tilskipunar 98/27/EB:

- „11. Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/65/EB frá 23. september varðandi fjarsölu á fjármálaþjónustu fyrir neytendur og um breytingu á tilskipun ráðsins 90/619/EEB og á tilskipunum 97/7/EB og 98/27/EB (*).“

(*) Stjtið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 16.

20. gr.

Endurskoðun

1. Í kjölfar framkvæmdar þessarar tilskipunar skal framkvæmdastjórnin kanna starfsemi innri markaðarins á sviði fjármálaþjónustu að því er varðar markaðssetningu á þessari þjónustu. Hún skal leitast við að greina og sundurliða vandamál sem bæði neytendur og birgjar þurfa eða gætu þurft að takast á við, einkum í tengslum við mismunandi, innlend ákvæði varðandi upplýsingar og rétt til að falla frá samningi.

2. Eigi síðar en 9. apríl 2006 skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið um þau vandamál, sem blasa við bæði neytendum og þjónustuveitendum við kaup og sölu fjármálaþjónustu, ásamt tillögum, ef við á, um hvernig breyta má og/eða samhæfa betur ákvæði varðandi upplýsingar og rétt til að falla frá samningi í löggjöf bandalagsins um fjármálaþjónustu og/eða þau ákvæði sem fjallað er um í 3. gr.

21. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli eigi síðar en 9. október 2004 til að fara að tilskipun þessari. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði í landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til ásamt töflu sem sýnir hvernig ákvæði þessarar tilskipunar samsvara innlendu ákvæðunum.

22. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi daginn sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

23. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 23. september 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. FISCHER BOEL

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/35/EB

2005/EES/16/23

frá 29. júní 2000

um átak gegn greiðsludrætti í verslunarviðskiptum (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFI,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽³⁾ á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 4. maí 2000,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ályktun sinni um samþætta áætlun í þágu lítilla og meðalstórra fyrirtækja og handverksfyrirtækja ⁽⁴⁾ hvatti Evrópuþingið framkvæmdastjórnina til þess að leggja fram tillögur um það hvernig bregðast skuli við vandamálum í tengslum við greiðsludrátt.
- 2) Hinn 12. maí 1995 samþykkti framkvæmdastjórnin tilmæli um greiðslufrest í verslunarviðskiptum ⁽⁵⁾.
- 3) Í ályktun sinni um tilmæli framkvæmdastjórnarinnar um greiðslufrest í verslunarviðskiptum ⁽⁶⁾ fór Evrópuþingið þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún íhugaði að breyta tilmælum sínum í tillögu að tilskipun ráðsins og legði hana fram eins skjótt og auðið væri.
- 4) Hinn 29. maí 1997 samþykkti efnahags- og félagsmálanefndin álitgerð um grænbók framkvæmdastjórnarinnar um opinber innkaup í Evrópusambandinu: Könnun leiða fram á við ⁽⁷⁾.
- 5) Hinn 4. júní 1997 birti framkvæmdastjórnin aðgerðaáætlun um einn óskiptan markað þar sem undirstrikað er að greiðsludráttur sé að verða æ alvarlegri hindrun í veginum fyrir því að sameiginlegi markaðurinn skili árangri.
- 6) Hinn 17. júlí 1997 birti framkvæmdastjórnin skýrslu um greiðsludrátt í verslunarviðskiptum ⁽⁸⁾ þar sem teknar eru saman niðurstöður mats á áhrifum tilmæla hennar frá 12. maí 1995.

7) Alltof langur greiðslufrestur og greiðsludráttur hefur í för með sér að fyrirtæki, einkum lítil og meðalstór, þurfa að bera þungar, stjórnunarlegar og fjárhagslegar byrðar. Þessi vandamál eru að auki ein helsta ástæðan fyrir gjaldþrotum sem getur leitt til þess að fyrirtæki leggi upp laupana og fjölmörg störf verði lögð niður.

8) Í nokkrum aðildarríkjum er samningsbundinn greiðslufrestur afar frábrugðinn því sem gengur og gerist í Bandalaginu.

9) Mismunur á reglum og venjum í aðildarríkjunum, að því er varðar greiðslur, er hindrun í vegi eðlilegrar starfsemi innri markaðarins.

10) Þetta hefur þau áhrif að takmarka verulega verslunarviðskipti milli aðildarríkjanna. Það stangast á við ákvæði 14. gr. sáttmálans því að atvinnurekendur eiga að geta stundað viðskipti á öllum innri markaðnum án þess að viðskipti yfir landamæri feli í sér meiri áhættu en sala á heimamarkaði. Röskun á samkeppni myndi fylgja í kjölfar þess að gjörólíkar reglur giltu um viðskipti á heimamarkaði annars vegar og viðskipti yfir landamæri hins vegar.

11) Nýjustu hagtölur benda til þess að í besta falli hafi ástandið í mörgum aðildarríkjum ekki batnað að því er varðar greiðsludrátt frá því að tilmælin frá 12. maí 1995 voru samþykkt.

12) Þar eð aðildarríkin geta ekki náð markmiðinu um að berjast gegn greiðsludrætti á innri markaðnum svo vel sé er því betur náð innan Bandalagsins. Með þessari tilskipun er ekki gengið lengra en nauðsynlegt er til að ná því markmiði. Þessi tilskipun er því í heild sinni í samræmi við dreifræðis- og meðalhófsregluna eins og mælt er fyrir um í 5. gr. sáttmálans.

13) Tilskipun þessi skal vera bundin við greiðslur sem eru þóknun fyrir verslunarviðskipti og tekur ekki til viðskipta við neytendur, vaxta í tengslum við aðrar greiðslur, t.d. greiðslna samkvæmt lögum um ávisanir og víxla, eða skaðabótargreiðslna, þ.m.t. greiðslna frá tryggingafélögum.

14) Enda þótt menntastéttirnar falli undir gildissvið þessarar tilskipunar þurfa aðildarríkin ekki að meðhöndla þá sem þeim tilheyra sem fyrirtæki eða kaupmenn á öðrum sviðum en þeim sem falla undir þessa tilskipun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 200, 8.8.2000, bls. 35. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 48/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XII. viðauka (Frjálsir fjármagnsflutningar), sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 168, 3.6.1998, bls. 13, og Stjtið. EB C 374, 3.12.1998, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 407, 28.12.1998, bls. 50.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 17. september 1998 (Stjtið. EB C 313, 12.10.1998, bls. 142), sameiginleg afstaða ráðsins frá 29. júlí 1999 (Stjtið. EB C 284, 6.10.1999, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. desember 1999 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. júní 2000 og ákvörðun ráðsins frá 18. maí 2000.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 323, 21.11.1994, bls. 19.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 127, 10.6.1995, bls. 19.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 211, 22.7.1996, bls. 43.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 287, 22.9.1997, bls. 92.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB C 216, 17.7.1997, bls. 10.

15) Í þessari tilskipun er hugtakið „aðfararhæfur úrskurður“ skilgreint en hvorki kveðið á um reglur um málsmeðferð við fullnustu slíkra úrskurða né skilyrði stöðvunar eða frestunar fullnustu.

16) Greiðsludráttur er brot á samningi sem er fjárhagslega hagstæður fyrir skuldunauta í flestum aðildarríkjum sökum lágra vaxta af greiðsludrátti og/eða hægvirkrar innheimtuaðferðar. Ákveðin breyting, þ.m.t. bætur til lánardrottna vegna kostnaðar sem stofnað er til, er nauðsynleg til að snúa þessari þróun við og tryggja að afleiðingar greiðsludráttar hvetji ekki til dráttar á greiðslum.

17) Hæfilegar bætur vegna innheimtukostnaðar hafa ekki áhrif á innlend ákvæði, sem innlendir dómari getur dæmt eftir til að veita lánardrotni frekari bætur fyrir skaða sem greiðsludráttur skuldunautar hafur valdið, en einnig ber að taka til greina að bætur vegna kostnaðar, sem stofnað er til, kunna að hafa verið greiddar í formi vaxta vegna greiðsludráttar.

18) Í þessari tilskipun er tekið tillit til vandamálsins sem snýst um langan, samningsbundinn greiðslufrest og einkum að til eru tilteknir flokkar samninga þar sem lengri greiðslufrestur kann að vera réttlætanlegur í tengslum við takmörkun á samningsrétti eða hærri vexti.

19) Með þessari tilskipun skal banna misnotkun samningsréttar lánardrotni í óhag. Sé megintilgangur með samningi sá að útvega skuldunauti meira lausafé á kostnað lánardrotns eða setji aðalverktaki birgjum og undirverktökum greiðsluskilmála, sem ekki eru sanngjarnir á grundvelli þeirra skilmála sem honum eru sjálfum settir, getur slíkt talist vera misnotkun. Tilskipun þessi hefur ekki áhrif á innlend ákvæði um samningsgerð eða um gildi samningsákvæða sem eru ósanngjörn í garð skuldunautar.

20) Afleiðingar greiðsludráttar hafa einungis letjandi áhrif ef lánardrotnar geta beitt innheimtuaðferðum sem eru skjótvirkar og skilvirkar. Í samræmi við meginregluna um bann við mismunun, sem er að finna í 12. gr. sáttmálans, ætti slík málsmeðferð að vera tiltæk öllum lánardrotnum sem hafa staðfestu í Bandalaginu.

21) Æskilegt er að sjá til þess að lánardrotnar eigi þess kost að láta áframhaldandi eignarhald gilda án mismununar í öllu Bandalaginu ef ákvæðið um áframhaldandi eignarhald er virkt samkvæmt gildandi ákvæðum landslaga sem eru sett á grundvelli alþjóðlegs einkamálaréttar.

22) Tilskipun þessi skal taka til allra verslunarviðskipta milli fyrirtækja eða milli fyrirtækja og opinberra yfirvalda, með hliðsjón af þeirri staðreynd að þau síðarnefndu inna af hendi fjölmargar greiðslur til

fyrirtækja. Hún skal því einnig taka til allra viðskipta milli aðalverktaka og birgja þeirra og undirverktaka.

23) Samkvæmt 5. gr. þessarar tilskipunar er ætlast til þess að innheimtu vegna óvefengdra krafna ljúki á skömmum tíma í samræmi við innlenda löggjöf en ekki er þó ætlast til þess að aðildarríkin samþykki sérstaka málsmeðferð til að breyta núgildandi dómsmeðferð á tiltekinn hátt.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Gildissvið

Tilskipun þessi gildir um allar greiðslur sem eru þóknun fyrir verslunarviðskipti.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „verslunarviðskipti“: viðskipti milli fyrirtækja eða milli fyrirtækja og opinberra yfirvalda, sem fela í sér afhendingu á vörum eða þjónustustarfsemi gegn þóknun,

„opinber yfirvöld“: samningsyfirvald eða -stofnun, eins og skilgreint er í tilskipunum um opinber innkaup (92/50/EBE⁽¹⁾, 93/36/EBE⁽²⁾, 93/37/EBE⁽³⁾ og 93/38/EBE⁽⁴⁾),

„fyrirtæki“: sérhver eining sem kemur fram í krafti sjálfstæðrar atvinnustarfsemi sinnar eða sérfræðistarfa, jafnvel þótt störfín séu aðeins unnin af einum einstaklingi,

2. „greiðsludráttur“: ekki er staðið við samningsbundinn eða lögbodinn greiðslufrest,

3. „áframhaldandi eignarhald“: samningskjör sem fela í sér að seljandi hefur áfram eignarhald á viðkomandi vörum þar til greitt hefur verið fyrir þær að fullu,

4. „vextir sem Seðlabanki Evrópu notar við miklar skuldbreytingaraðgerðir“: vextir sem eru notaðir við slíkar aðgerðir í tengslum við útboð með föstum vöxtum. Ef mikilli skuldbreytingaraðgerð er beitt samkvæmt útboðsaðferð með breytilegum vöxtum eru þeir vextir ákvarðaðir með vísan til þeirra lágmarksvaxta sem leiddu af viðkomandi útboði. Þetta á við um uppboð, miðað við bæði fasta vexti og breytilega vexti,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 209, 24.7.1992, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 199, 9.8.1993, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 199, 9.8.1993, bls. 54.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 199, 9.8.1993, bls. 84.

5. „aðfararhæfur úrskurður“: ákvörðun, dómur eða fyrir-mæli um greiðslu, sem dómstóll eða annað lögbært yfir-vald gefur út, hvort sem um er að ræða tafarlausa greiðslu eða greiðslu með afborgunum, en þannig getur lánardrottinn látið innheimta kröfu hjá skuldunauti sínum með fullnustu úrskurðar. Undir þetta fellur ákvörðun, dómur eða fyrir-mæli um greiðslu sem er aðfararhæf til bráðabirgða og verður það áfram, jafnvel þótt skuldunauturinn áfrýji.

3. gr.

Vextir af greiðsludrætti

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess:

- a) að vexti, í samræmi við d-lið, skuli greiða frá deginum eftir síðasta greiðsludag eða lok þess greiðslufrests sem tilgreindur er í samningnum,
- b) að, sé greiðsludagur eða -frestur ekki tiltekinn í samn-ingnum, skuli vextir greiddir sjálfkrafa án þess að nauðsynlegt sé að senda áminningu:
 - i) 30 dögum eftir að skuldunauturinn fær reikninginn eða sambærileg tilmæli um greiðslu, eða
 - ii) 30 dögum eftir móttöku vöru eða þjónustu ef vafi leikur á hvenær tekið var við reikningnum eða sambærilegum tilmælum um greiðslu, eða
 - iii) 30 dögum eftir móttöku vöru eða þjónustu ef skuldunauturinn fær reikninginn eða sambærileg tilmæli um greiðslu áður en hann fær vörurnar eða þjónustuna, eða
 - iv) 30 dögum eftir síðari dagsetninguna ef í lögum eða í samningnum er kveðið á um málsmeðferð við viður-kenningu eða sannpröfun, sem fara skal eftir þegar gengið er úr skugga um að vörurnar eða þjónustan samræmist samningnum, og skuldunauturinn fær reikninginn eða sambærileg tilmæli um greiðslu fyrir þann dag eða á þeim degi sem slík viðurkenn-ing eða sannpröfun á sér stað,
- c) að lánardrottinn eigi rétt á vöxtum af greiðsludrætti að því marki sem:
 - i) hann stendur við skuldbindingar sínar samkvæmt samningi eða lögum, og
 - ii) hann fær ekki gjaldfallna fjárhæð greidda á réttum tíma, nema skuldunauturinn beri ekki ábyrgð á töfinni,
- d) að fjárhæð vaxta af greiðsludrætti („lögboðnir vextir“), sem skuldunauti ber að greiða, skuli vera samtala vaxta sem Seðlabanki Evrópu notaði við síðustu mikilvægu skuldbreytingaraðgerð sem átti sér stað fyrir fyrsta almanaksdag á umræddu misseri („viðmiðunarvextir“), að viðbættum a.m.k. sjö prósentustigum („vaxtaálag“), nema kveðið sé á um annað í samningnum. Að því er varðar aðildarríki, sem tekur ekki þátt í þriðja áfanga Efnahags- og myntbandalagsins, eru viðmiðunarvext-irnar, sem um getur hér að framan, sambærilegir þeim vöxtum sem seðlabanki viðkomandi aðildarríkis ákveð-ur. Í báðum tilvikum skulu viðmiðunarvextir, sem eru í gildi á fyrsta almanaksdegi viðkomandi misseris, gilda á næstu sex mánuðum,

e) að lánardrottinn eigi rétt á að krefjast sanngjarnra bóta frá skuldunauti fyrir öllum viðkomandi innheimtukostn-aði vegna dráttar á greiðslu hins síðarnefnda, nema skuldunauturinn beri ekki ábyrgð á töfinni. Þessi inn-heimtukostnaður skal vera í samræmi við meginregluna um gagnsæi og meðalhöfsregluna að því er varðar skuldina sem um ræðir. Aðildarríkjunum er heimilt, samtímis því að virða meginreglurnar sem um getur hér að framan, að ákveða hámarksfjárhæð að því er varðar innheimtukostnað mishárra skulda.

2. Að því er varðar tiltekna flokka samninga, sem verða skilgreindir í landslögum, geta aðildarríkin ákveðið 60 daga hámarksfrest á vaxtagreiðslu, að því tilskildu að þau annaðhvort komi í veg fyrir að samningsaðilarnir semji um lengri frest eða ákveði bindandi vexti sem eru umtalsvert hærri en lögboðnir vextir.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að samningur um greiðsludag eða um afleiðingar greiðsludráttar, sem ekki er í samræmi við ákvæði b- til d-liðar 1. mgr. og 2. mgr., skuli annaðhvort ekki vera aðfararhæfur eða leiða til skaðabóta-kröfu ef hann, þegar öll málsatvik hafa verið skoðuð, þ.m.t. góðar viðskiptavenjur og hvers eðlis varan er, er greinilega ósanngjarn gagnvart lánardrotni. Við ákvörðun á því hvort samningur er greinilega ósanngjarn gagnvart lánardrotni er m.a. tekið tillit til þess hvort skuldunauturinn hafi einhverja gilda ástæðu til að vikja frá ákvæðum b- til d-liðar 1. mgr. og 2. mgr. Ef ákvarðað er að slíkur samningur sé greinilega ósanngjarn munu lögboðnu skilmálarnir gilda, nema dómstólar aðildarríkjanna setji önnur og réttmæt skilyrði.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að þau ráði yfir nægum og skilvirkum aðferðum, í þágu lánardrottna og samkeppnis-aðila, til að koma í veg fyrir áframhaldandi notkun skilmála sem eru greinilega ósanngjarnir í skilningi 3. mgr.

5. Þær aðferðir, sem um getur í 4. mgr., skulu taka til ákvæða um að aðilum, sem er opinberlega viðurkennt að hafi fyrirsvar fyrir eða sem hafa lögmæta hagsmuni í að hafa fyrirsvar fyrir lítill og meðalstór fyrirtæki, sé heimilt samkvæmt viðkomandi landslögum að fara með mál fyrir dómstóla eða fyrir lögbæra stjórnarsýslustofnun ef samnings-skilmálar, sem eru almennt notaðir, eru greinilega ósann-gjarnir í skilningi 3. mgr., þannig að hægt sé að finna við-eigandi og skilvirkar leiðir til að koma í veg fyrir áfram-haldandi notkun slíkra skilmála.

4. gr.

Áframhaldandi eignarhald

1. Aðildarríkin skulu, í samræmi við gildandi ákvæði landslaga, sem eru sett á grundvelli alþjóðlegs einkamála-réttar, sjá til þess að seljandi hafi áfram eignarhald á viðkomandi vörum þar til greitt hefur verið fyrir þær að fullu ef kaupandi og seljandi hafa með ótvíræðum hætti samið um áframhaldandi eignarhald áður en vörurnar eru afhentar.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að samþykka eða halda í gildi ákvæðum um innborgun sem skuldunautur hefur þegar innt af hendi.

5. gr.

Innheimta óvefengdra krafna

1. Aðildarríkin skulu sjá til þess að aðfararhæfur úrskurður, án tillits til þess hve há skuldin er, fáið alla jafna innan 90 almanaksdaga frá því að lánardrottinn leggur fram kæru eða beiðni hjá dómstóli eða lögbærri stjórnslustofnun, að því tilskildu að skuldunauturinn vefengi ekki skuldina eða hluta málsmeðferðarinnar. Skyldu þessari skulu aðildarríkin framfylgja í samræmi við viðkomandi innlend lög og stjórnslufyrirmæli.

2. Samkvæmt viðkomandi innlendum lögum og stjórnslufyrirmælum skulu sömu skilyrði gilda um alla lánardrottna sem hafa staðfestu í Bandalaginu.

3. Í 90 almanaksdaga frestinum, sem um getur í 1. mgr., skal ekki felast eftirfarandi:

- a) frestur til að birta málgögn,
- b) tafir sem lánardrottinn á sök á, t.d. sá tími sem fer í að leiðrétta beiðni.

4. Þessi grein skal vera með fyrirvara um ákvæði Brussel-samningsins um dómsvald og um fullnustu dóma í einkamálum og viðskiptamálum ⁽¹⁾.

6. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 8. ágúst 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkjunum er heimilt að halda ákvæðum í gildi eða setja ákvæði sem eru hagstæðari fyrir lánardrottna en þau fyrirmæli sem eru nauðsynleg til að fara að tilskipun þessari.

3. Við lögleiðingu þessarar tilskipunar er aðildarríkjunum heimilt að útiloka:

- a) skuldir sem eru til meðferðar í gjaldþrotamáli, sem er höfðað gegn skuldunauti,
- b) samninga sem eru gerðir fyrir 8. ágúst 2002, og
- c) vaxtakröfur sem eru lægri en 5 evrur.

4. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

5. Framkvæmdastjórnin skal láta fara fram endurskoðun, m.a. á lögboðnum vöxtum, samningsbundnum greiðslufresti og greiðsludrætti, að tveimur árum liðnum frá 8. ágúst 2002 til að meta áhrifin á verslunarviðskipti og hvernig löggjöfin reynist í framkvæmd. Niðurstöður úr þessari og öðrum endurskoðunum skulu lagðar fyrir Evrópuþingið og ráðið ásamt tillögum, ef við á, að endurbótum á þessari tilskipun.

7. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

8. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 29. júní 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

M. MARQUES DA COSTA

forseti.

⁽¹⁾ Samsteypt útgáfa í Stjtið. EB C 27, 26.1.1998, bls. 3.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/85/EB

2005/EES/16/24

frá 5. nóvember 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 92/6/EBE um uppsetningu og notkun búnaðar sem takmarkar hraða í tilteknum flokkum vélknúinna ökutækja innan Bandalagsins (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
71. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Öryggi í flutningum og umhverfismál í tengslum við flutninga hafa grundvallarþýðingu varðandi það að tryggja sjálfbæran hreyfanleika.
- 2) Notkun hraðatakmarkunarbúnaðar í þyngstu flokkum vélknúinna ökutækja hefur haft jákvæð áhrif á umferðaröryggi. Hún hefur einnig stuðlað að umhverfisvernd.
- 3) Í tilskipun ráðsins 92/6/EBE ⁽⁴⁾ er kveðið á um að síðar megi rýmka kröfur um uppsetningu og notkun hraðatakmarkunarbúnaðar svo að þær nái til sendibifreiða, allt eftir tæknilegum möguleikum og reynslu í aðildarríkjunum.
- 4) Rýmkun gildissviðs tilskipunar 92/6/EBE þannig að hún nái til ökutækja sem eru yfir 3,5 tonnum og hönnuð fyrir flutning á vörum eða farþegum, var ein þeirra ráðstafana sem ráðið lagði til í ályktun sinni frá 26. júní 2000 um umbætur varðandi umferðaröryggi ⁽⁵⁾ í samræmi við orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 20. mars 2000 um forgangsmál varðandi umferðaröryggi innan ESB.
- 5) Rýmka ber gildissvið tilskipunar 92/6/EBE þannig að hún nái til ökutækja í flokki M2, ökutækja í flokki M3, þar sem heildarmassi er yfir 5 tonnum en fer ekki yfir 10 tonn, og til ökutækja í flokki N2.
- 6) Þar eð aðildarríkin geta ekki með fullnægjandi hætti náð því markmiði fyrirhugaðra aðgerða að gera breytingar á fyrirkomulagi Bandalagsins við uppsetningu og notkun hraðatakmarkunarbúnaðar í tilteknum flokkum þunga ökutækja og markmiðinu verður því, vegna umfangs og áhrifa aðgerðanna, betur náð á vettvangi Bandalagsins getur Bandalagið samþykkt ráðstafanir í samræmi við dreifðisregluna eins og

fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná þessum markmiðum.

- 7) Breyta ber tilskipun 92/6/EBE með tilliti til þessa.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 92/6/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. til 5. gr. komi eftirfarandi:

„1. gr.

Í þessari tilskipun merkir „vélknúð ökutæki“ öll aflknúin ökutæki í flokki M2, M3, N2 eða N3 sem eru ætluð til notkunar á vegum, eru á a.m.k. fjórum hjólum og hönnuð fyrir hámarkshraða yfir 25 km/klst.

Flokkar M2, M3, N2 og N3 skulu teljast þeir sem eru skilgreindir í II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE^(*).

2. gr.

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vélknúin ökutæki í flokkum M2 og M3, sem um getur í 1. gr., séu því aðeins notuð á vegum að þau hafi hraðatakmarkunarbúnað og að hann sé stilltur á hámarkshraðann 100 km/klst.

Ökutæki í flokknum M3, sem eru skráð fyrir 1. janúar 2005 og með hámarks massa yfir 10 tonnum, mega áfram hafa búnað þar sem hámarkshraðinn er stilltur á 100 km/klst.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að vélknúin ökutæki í flokkum N2 og N3 séu því aðeins notuð á vegum að þau hafi hraðatakmarkunarbúnað sem er stilltur þannig að þau nái ekki meiri hraða en 90 km/klst.

2. Aðildarríkin geta krafist þess að hraðatakmarkunarbúnaður í ökutækjum, sem eru skráð á yfirráðasvæði þeirra og eru eingöngu notuð til að flytja hættuleg efni, sé stilltur þannig að þau ökutæki geti ekki farið yfir hámarkshraða sem er innan við 90 km/klst.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 327, 4.12.2002, bls. 8. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 49/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 15.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 270 E, 25.9.2001, bls. 77.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 48, 21.2.2002, bls. 47.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 7. febrúar 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 25. júní 2002 (Stjtið. EB C 228 E, 25.9.2002, bls. 14) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. september 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 57, 2.3.1992, bls. 27.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 218, 31.7.2000, bls. 1.

4. gr.

1. Þegar um er að ræða ökutæki í flokki M3 með hámarks massa yfir 10 tonnum og ökutæki í flokki N3 gildir 2. og 3. gr.:

- a) um ökutæki sem eru skráð frá og með 1. janúar 1994, frá 1. janúar 1994,
- b) um ökutæki sem eru skráð frá 1. janúar 1988 til 1. janúar 1994:
 - i) frá 1. janúar 1995, þegar um er að ræða ökutæki sem eru notuð bæði í innanlandsflutningum og millilandaflutningum,
 - ii) frá 1. janúar 1996, þegar um er að ræða ökutæki sem eru eingöngu notuð í innanlandsflutningum.

2. Þegar um er að ræða ökutæki í flokki M2, ökutæki í flokki M3 þar sem hámarks massi er yfir 5 tonnum en fer ekki yfir 10 tonn, og ökutæki í flokki N2 er 2. og 3. gr. beitt í síðasta lagi:

- a) á ökutæki sem eru skráð frá og með 1. janúar 2005,
- b) á ökutæki sem eru í samræmi við þau viðmiðunarmörk sem eru gefin upp í tilskipun 88/77/EBE(**) og eru skráð á milli 1. október 2001 og 1. janúar 2005:
 - i) frá 1. janúar 2006, þegar um er að ræða ökutæki sem eru notuð bæði í innanlandsflutningum og millilandaflutningum,
 - ii) frá 1. janúar 2007, þegar um er að ræða ökutæki sem eru eingöngu notuð í innanlandsflutningum.

3. Hvert aðildarríki getur, í þrjú ár að hámarki frá 1. janúar 2005, undanþegið frá ákvæðum 2. og 3. gr. ökutæki í flokki M2 og ökutæki í flokki N2 þar sem hámarks massi ökutækis er yfir 3,5 tonnum en fer ekki yfir 7,5 tonn, ökutækin eru skráð í landsskrá og fara ekki um yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

5. gr.

1. Hraðatakmarkunarbúnaðurinn, sem um getur í 2. og 3. gr., verður að uppfylla tækniröfurnar sem mælt er fyrir um í viðaukanum við tilskipun 92/24/EBE(**). Öll ökutæki, sem falla undir þessa tilskipun og eru skráð fyrir 1. janúar 2005, mega þó hafa áfram hraðatakmarkunarbúnað sem uppfyllir þær tækniröfur sem lögbær, innlend yfirvöld mæla fyrir um.

2. Hraðatakmarkunarbúnaðurinn skal vera settur upp á verkstæðum eða af aðilum sem aðildarríkin samþykkja.

(*) Tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra (Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/116/EB (Stjtið. EB L 18, 21.1.2002, bls. 1).

(**) Tilskipun ráðsins 88/77/EBE frá 3. desember 1987 um samræmingu laga aðildarríkjanna varðandi aðgerðir gegn mengandi efnum í útblæstri dísilhreyfla til nota í ökutækjum (Stjtið. EB L 36, 9.2.1988, bls. 33). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/27/EB (Stjtið. EB L 107, 18.4.2001, bls. 10).

(***) Tilskipun ráðsins 92/24/EBE frá 31. mars 1992 um hraðatakmarkunarbúnað eða svipuð innbyggð hraðatakmarkunarkerfi í ákveðnum flokkum vélknúinna ökutækja (Stjtið. EB L 129, 14.5.1992, bls. 154).

2. Eftirfarandi grein bætist við:

„6. gr. a

Framkvæmdastjórnin skal, í tengslum við aðgerðaáætlun um umferðaröryggi fyrir tímabilið 2002 til 2010, meta áhrif á umferðaröryggi og umferð á vegum af því að stilla hraðatakmarkunarbúnaðinn, sem er notaður í ökutækjum í flokki M2 og ökutækjum í flokki N2 með hámarks massa 7,5 tonn eða minna, á þann hraða sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun.

Ef nauðsyn krefur skal framkvæmdastjórnin leggja fram viðeigandi tillögur.“

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi þann dag sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. nóvember 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/15/EB

2005/EES/16/25

frá 11. mars 2002

um skipulag á vinnutíma farstarfsmanna sem sjá um flutninga á vegum (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 71. gr. og 2. mgr. 137. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

að höfðu samráði við svæðanefndina,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sátta-nefndarinnar frá 16. janúar 2002,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð ráðsins (EBE) nr. 3820/85 frá 20. desember 1985 um samþæfingu tiltekinnar löggjafar á sviði félagsmála er varðar flutninga á vegum ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um sameiginlegar reglur um aksturs- og hvíldartíma ökumanna. Reglugerðin tekur ekki til annarra þátta vinnutíma er varðar flutninga á vegum.
- 2) Með tilskipun ráðsins 93/104/EB frá 23. nóvember 1993 um ákveðna þætti er varða skipulag vinnutíma ⁽⁵⁾ er unnt að samþykkja frekari sérkröfur um skipulag á vinnutíma. Með það í huga að þessi tilskipun nær yfir fleiri en eitt svið ganga ákvæði hennar framur ákvæðum tilskipunar 93/104/EB skv. 14. gr.
- 3) Þrátt fyrir umfangsmiklar samningaviðræður milli aðila vinnumarkaðarins hefur ekki náðst samkomulag um mál farstarfsmanna í flutningum á vegum.
- 4) Það er því nauðsynlegt að samþykkja röð sérákvæða um vinnustundir við flutninga á vegum sem skulu tryggja öryggi flutninga og heilbrigði og öryggi þeirra sem hlut eiga að máli.
- 5) Þar sem aðildarríkin geta ekki fyllilega náð þeim markmiðum sem fyrirhugaðar aðgerðir fela í sér og auðveldara er að ná markmiðunum á vettvangi Bandalagsins vegna þess hve aðgerðirnar eru

umfangsmiklar og hafa viðtæk áhrif, er Bandalaginu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við dreifræðisregluna eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, ganga ákvæði þessarar tilskipunar ekki lengra en nauðsynlegt er til að ná megi þessum markmiðum.

- 6) Gildissvið þessarar tilskipunar tekur einungis til farstarfsmanna sem ráðnir eru til starfa hjá flutninga-fyrirtækjum með staðfestu í aðildarríki, sem tekur þátt í flutningastarfsemi á vegum, sem reglugerð (EBE) nr. 3820/85 tekur til eða, að öðrum kosti, AETR-samningurinn (Evrópusamningur um störf áhafna ökutækja sem annast alþjóðlega flutninga á vegum).
- 7) Gert skal ljóst að farstarfsmenn, sem ekki falla undir gildissvið þessarar tilskipunar, aðrir en sjálfstætt starfandi ökumenn, njóta góðs af þeirri grundvallarvernd sem kveðið er á um í tilskipun 93/104/EB. Í þeirri grundvallarvernd felast núgildandi reglur um viðunandi hvíld, hámarks lengd meðalvinnuviku, árlegt orlof og tiltekin grundvallarákvæði um næturvinnustarfsmenn, þ.m.t. heilbrigðisskoðun.
- 8) Þar sem gildissvið reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 nær til sjálfstætt starfandi ökumanna en ekki tilskipun 93/104/EB falla þeir tímabundið ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar í samræmi við ákvæði 1. mgr. 2. gr.
- 9) Skilgreiningarnar í þessari tilskipun skulu ekki skapa fordæmi fyrir aðrar reglugerðir Bandalagsins að því er varðar vinnutíma.
- 10) Til að auka umferðaröryggi, koma í veg fyrir röskun á samkeppni og tryggja öryggi og heilbrigði farstarfsmannanna, sem þessi tilskipun tekur til, skulu þeir vita nákvæmlega hvaða tímabil, sem flutningar á vegum fara fram á, falla undir vinnutíma og hvaða tímabil teljast vera vinnuhlé, hvíldartími eða tímabil þegar ökumenn eru tiltækir. Þessum starfsmönnum skal veittur lágmarkshvíldartími daglega og vikulega og einnig viðunandi vinnuhlé. Nauðsynlegt er að setja hámark á fjölda vikulegra vinnustunda.
- 11) Rannsóknir hafa sýnt að mannslíkaminn er viðkvæmari fyrir umhverfisröskunum á næturnar og einnig fyrir tilteknu, íþyngjandi skipulagi og að langvarandi næturvinna getur verið skaðleg heilsu starfsmanna og stofnað öryggi þeirra í hættu, svo og almennu öryggi á vegum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 80, 23.3.2002, bls. 35. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 50/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 43, 17.2.1999, bls. 4.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 138, 18.5.1999, bls. 33.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. apríl 1999 (Stjtið. EB C 219, 30.7.1999, bls. 235), sem var staðfest 6. maí 1999 (Stjtið. EB C 279, 1.10.1999, bls. 270), sameiginleg afstaða ráðsins frá 23. mars 2001 (Stjtið. EB C 142, 15.5.2001, bls. 24) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 14. júní 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2002 og ákvörðun ráðsins frá 18. febrúar 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 370, 31.12.1985, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 307, 13.12.1993, bls. 18. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/34/EB (Stjtið. EB L 195, 1.8.2000, bls. 41).

- 12) Af þeim sökum er þörf á að takmarka lengd næturvinnu og að sjá til þess að atvinnuökumenn, sem vinna á næturnar, fái viðeigandi jöfnunargreiðslur fyrir vinnu sína og skuli ekki líða fyrir það að því er varðar tækifæri til starfsþjálfunar.
- 13) Atvinnurekendur skulu halda skrár yfir tilvik þegar farið er yfir hámarks lengd meðalvinnuviku sem gildir um farstarfsmenn.
- 14) Ákvæði reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 um ökutíma við farþegaflutninga milli landa og innanlands, aðra en áætlunarferðir, gilda áfram.
- 15) Framkvæmdastjórnin skal hafa eftirlit með framkvæmd þessarar tilskipunar og þróun á þessu sviði í aðildarríkjunum og leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og svæðanefndina um beitingu reglnanna og þær afleiðingar sem ákvæðin um næturvinnu hafa.
- 16) Nauðsynlegt er að kveða á um að undanþága gildi um tiltekin ákvæði, eftir aðstæðum, sem aðildarríkin eða aðilar vinnumarkaðarins hafa samþykkt. Almennt gildir sú regla, ef um undanþágu er að ræða, að viðkomandi starfsmenn skuli fá viðbótarhvéldartíma.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari tilskipun skal vera að setja fram lágmarkskröfur að því er varðar skipulag á vinnutíma í því skyni að bæta heilsuvernd og öryggi farstarfsmanna sem sjá um flutninga á vegum og til að bæta umferðaröryggi og samræma samkeppnisskilyrði.

2. gr.

Gildissvið

1. Tilskipunin gildir um farstarfsmenn sem eru ráðnir hjá fyrirtækjum með staðfestu í aðildarríki sem stunda flutningastarfsemi á vegum sem reglugerð (EBE) nr. 3820/85 tekur til eða, að öðrum kosti, AETR-samningurinn.

Þessi tilskipun gildir um sjálfstætt starfandi ökumenn frá 23. mars 2009, sbr. þó ákvæðin í eftirfarandi undirgrein.

Eigi síðar en tveimur árum fyrir þessa dagsetningu skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið. Í þessari skýrslu skal greina afleiðingar þess að gildissvið tilskipunarinnar nái ekki til sjálfstætt starfandi ökumanna að því er varðar öryggi á vegum, samkeppnisskilyrði, uppbyggingu starfsgreinarinnar ásamt félagslegum þáttum. Tekið skal tillit til aðstæðna í hverju aðildarríki í tengslum við uppbyggingu atvinnugreinarinnar og vinnuumhverfi flutningastarfsemi á vegum. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram tillögu á grundvelli þessarar skýrslu og

getur markmið hennar verið, eftir því sem við á, annaðhvort:

- að setja fram skilyrði fyrir því að sjálfstætt starfandi ökumenn falli undir gildissvið tilskipunarinnar þegar um er að ræða tiltekna sjálfstætt starfandi ökumenn, sem ekki stunda flutningastarfsemi á vegum í öðrum aðildarríkjum og sem eru háðir innlendum takmörkunum af hlutlægum ástæðum, s.s. jaðarstaðsetningu, löngum ferðum innanlands og tilteknu samkeppnisumhverfi, eða
- að gildissvið tilskipunarinnar nái ekki til sjálfstætt starfandi ökumanna.

2. Ákvæði tilskipunar 93/104/EB gilda um farstarfsmenn sem falla ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar.

3. Að svo miklu leyti sem þessi tilskipun hefur að geyma fleiri sérákvæði, að því er varðar farstarfsmenn sem sjá um flutninga á vegum, skal hún, með fyrirvara um 14. gr. tilskipunar 93/104/EB, ganga framar viðkomandi ákvæðum þeirrar tilskipunar.

4. Þessi tilskipun skal koma til viðbótar ákvæðum reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 og, þar sem þörf er á, AETR-samningsins sem ganga framar ákvæðum þessarar tilskipunar.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

a) „vinnutími“:

1. að því er varðar farstarfsmenn: tíminn frá því vinna hefst og þar til henni lýkur og farstarfsmaðurinn er á verkstöð sinni, tiltækur atvinnurekandanum og stundar starf sitt eða starfsemi, þ.e.:

— sá tími sem fer í alla flutningastarfsemi á vegum. Starfsemin er einkum eftirfarandi:

- i) akstur,
- ii) ferming og afferming,
- iii) aðstoð við farþega að fara upp í og út úr ökutæki,
- iv) hreingerning og viðhald á tækjabúnaði,
- v) öll önnur vinna sem er ætlað að tryggja öryggi ökutækisins, farms þess og farþega eða til að uppfylla lagalegar skyldur eða reglugerðarskuldbindingar sem tengjast beinlínis tilteknum flutningarekstri, sem unnið er að, þ.m.t. eftirlit með fermingu og affermingu, formsatriði á sviði stjórnsýslu sem snúa að lögreglu, tolli, útlendingastofnun o.s.frv.,

— sá tími sem starfsmanni er ekki frjálst að ráðstafa að eigin vild og þarf að vera á verkstöð sinni tilbúinn að hefja venjulega vinnu, með tiltekin verkefni sem tengjast vinnunni, einkum á tímabilum þegar beðið er eftir fermingu eða affermingu og ekki er fyrir séð hve lengi það varir, þ.e. annaðhvort fyrir brottför eða rétt áður en umrætt tímabil hefst nákvæmlega eða samkvæmt almennum skilyrðum, sem aðilar vinnumarkaðarins hafa samið um, og/eða samkvæmt skilmálum löggjafar aðildarríkjanna,

2. ef um er að ræða sjálfstætt starfandi ökumenn gildir sama skilgreiningin um tímann frá því að vinna hefst og þar til henni lýkur og hinn sjálfstætt starfandi ökumaður er á verkstöð sinni, er tiltækur fyrir viðskiptavininn og stundar starf sitt eða starfsemi, aðra en almenna stjórnsýsluvinnu, sem ekki tengist beint hinum tiltekna flutningarekstri sem unnið er að.

Vinnuhléin, sem um getur í 5. gr., hvíldartíminn, sem um getur í 6. gr., og, með fyrirvara um löggjöf aðildarríkjanna eða samninga milli aðila vinnumarkaðarins, sem kveða á um að slík tímabil skuli bætt eða takmörkuð, tiltækileiki, sem um getur í b-lið þessarar greinar, skulu ekki teljast til vinnutíma,

b) „tiltækileiki“:

- önnur tímabil en þau sem tengjast vinnuhléum og hvíldartíma þegar þess er ekki krafist að farstarfsmaðurinn dvelji á verkstöð sinni en verður að vera tiltækur og svara útkalli til að hefja eða halda áfram akstri eða inna af hendi aðra vinnu. Einkum skal í þess háttar tiltækileika felast tímabil þegar farstarfsmaðurinn fylgir ökutæki, sem verið er að flytja með ferju eða lest, auk biðtíma við landamæri og af völdum umferðarbanns.

Farstarfsmaðurinn skal látinn vita af þessum tímabilum fyrir fram og fyrirjáanlegri lengd þeirra, þ.e. annaðhvort fyrir brottför eða rétt áður en umrátt tímabil hefst, eða samkvæmt almennum skilyrðum, sem aðilar vinnumarkaðarins hafa samið um, og/eða samkvæmt skilmálum löggjafar aðildarríkjanna,

- að því er varðar farstarfsmenn í sömu áhöfn, sá tími sem setið er við hlið ökumanns eða legið í svefnplássi á meðan ökutækið er á hreyfingu,

c) „verkstöð“:

- staðsetning aðalstarfsstöðvar fyrirtækisins þar sem farstarfsmaður, sem sér um flutninga á vegum, sinnir skyldustörfum, auk þess ýmsar dótturstarfsstöðvar, óháð því hvort þær eru á sama stað og aðal-skrifstofan eða aðalstarfsstöðin,
- ökutækið sem farstarfsmaður, sem sér um flutninga á vegum, notar þegar hann sinnir skyldustörfum sínum, og
- aðrir staðir þar sem starfsemi, sem tengist flutningum, er sinnt,

d) „farstarfsmaður“: starfsmaður sem er hluti af ferðastarfhópnum, þ.m.t. lærlingar og nemar sem eru í þjónustu fyrirtækis sem stundar flutningaþjónustu á vegum fyrir farþega eða vörur gegn gjaldi eða á eigin vegum,

e) „sjálfstætt starfandi ökumaður“: hver sá sem hefur að aðalatvinnu að flytja farþega eða vörur á vegum gegn gjaldi, í skilningi löggjafar Bandalagsins, með leyfi Bandalagsins eða annarrar starfsheimildar til að stunda fyrrnefnda flutninga, sem á rétt á að vinna fyrir sjálfan sig og er ekki bundinn af ráðningarsamningi við

atvinnurekanda eða annars konar stigskiptu samvinnufyrirkomulagi, sem er frjálst að skipuleggja viðkomandi starfsemi, byggir tekjur sínar beinlínis á hagnaðinum af henni og hefur frelsi til að mynda viðskiptasamband við marga viðskiptamenn, einn og sér eða í samstarfi við aðra sjálfstætt starfandi ökumenn.

Í þessari tilskipun skulu þeir ökumenn, sem ekki koma til móts við þessar viðmiðanir, vera háðir sömu skuldbindingum og njóta sömu réttinda og kveðið er á um fyrir farstarfsmenn í þessari tilskipun,

- f) „farstarfsmenn sem sjá um flutninga á vegum“: þeir farstarfsmenn eða sjálfstætt starfandi ökumenn sem stunda þess háttar starfsemi,
- g) „vika“: tímabilið frá kl. 00.00 á mánudegi til kl. 24.00 á sunnudegi,
- h) „næturvinnutími“: lágmark fjórar klukkustundir, eins og skilgreint er í landslögum, frá kl. 00.00 til 07.00,
- i) „næturvinna“: vinna sem er unnin að nóttu til.

4. gr.

Hámarksfjöldi vinnustunda á viku

Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að:

- a) meðalfjöldi vinnustunda á viku fari ekki yfir 48 stundir. Hámarksfjöldi vinnustunda á viku getur því aðeins orðið 60 klst. ef meðalfjöldi vinnustunda á viku fer ekki yfir 48 klst. í fjóra mánuði. Fjórða og fimmta undirgrein 1. mgr. 6. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85 eða, þar sem þörf er á, fjórða undirgrein 1. mgr. 6. gr. AETR-samningsins, skal ganga framar þessari tilskipun, að því tilskildu að viðkomandi ökumenn vinni ekki meira en 48 klst. á viku að meðaltali á fjögurra mánaða tímabili,
- b) vinnutími fyrir mismunandi atvinnurekendur séu vinnustundirnar samanlagðar. Atvinnurekandinn skal biðja viðkomandi farstarfsmann skriflega um að gera grein fyrir þeim tíma sem hann hefur unnið fyrir annan atvinnurekanda. Farstarfsmaðurinn skal láta upplýsingarnar í té skriflega.

5. gr.

Vinnuhlé

- 1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja, með fyrirvara um umfang þeirrar verndar sem kveðið er á um í reglugerð (EBE) nr. 3820/85 eða, að öðrum kosti, í AETR-samningnum, að farstarfsmenn, sem sjá um flutninga á vegum, með fyrirvara um 1. mgr. 2. gr., vinni ekki undir neinum kringumstæðum meira en sex klst. samfellt án vinnuhlés. Vinnutíminn skal rofinn með a.m.k. 30 mín. vinnuhléi, ef heildarfjöldi vinnustunda er sex til níu klst., og a.m.k. í 45 mín. ef heildarfjöldi vinnustunda er níu klst. eða fleiri.

2. Vinnuhléum má skipta í tímabil sem vara í a.m.k. 15 mín.

6. gr.

Hvildartími

Í þessari tilskipun gilda sömu ákvæði um hvildartíma lærlinga og nema og annarra farstarfsmanna í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 3820/85 eða, ef svo er ekki, AETR-samninginn.

7. gr.

Næturvinnna

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að:

- ef um næturvinnu er að ræða skuli fjöldi dagvinnustunda ekki fara yfir tíu klst. á hverjum sólarhring,
- greiddar séu jöfnunargreiðslur fyrir næturvinnu í samræmi við innlend lagaákvæði, almenna samninga, samninga milli aðila vinnumarkaðarins og/eða innlendar starfsvenjur, að því tilskildu að ekki sé líklegt að slíkar jöfnunargreiðslur dragi úr öryggi á vegum.

2. Framkvæmdastjórnin skal, innan ramma skýrslunnar sem hún tekur saman í samræmi við 2. mgr. 13. gr., meta afleiðingar ákvæðanna, sem kveðið er á um í 1. mgr. hér að framan, eigi síðar en 23. mars 2007. Ef þörf krefur skal framkvæmdastjórnin leggja fram viðeigandi tillögur með skýrslunni.

3. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram tillögu um tilskipun varðandi ákvæði sem tengjast þjálfun atvinnuökumanna, þ.m.t. þeirra sem vinna að nóttu til, og mæla fyrir um meginreglur slíkrar þjálfunar.

8. gr.

Undanþágur

1. Unnt er að samþykkja undanþágur frá 4. og 7. gr., af hlutlægum eða tæknilegum ástæðum eða ástæðum er varða vinnuskipulagið, með almennum samningum, samningum milli aðila vinnumarkaðarins eða, ef það er ekki hægt, með lögum og stjórnsýslufyrirmælum að því tilskildu að fulltrúar atvinnurekendanna og hlutaðeigandi starfsmanna hafi með sér samráð og átak sé gert í því að hvetja til skoðanaskipta í öllum viðeigandi myndum milli aðila vinnumarkaðarins.

2. Möguleiki á undanþágu frá 4. gr. má ekki leiða til þess að við útreikning á hámarksfjölda vinnustunda á viku að meðaltali sem er 48 klst. verði komið á viðmiðunartímabili sem er lengra en sex mánuðir.

9. gr.

Upplýsingar og skrár

Aðildarríkin skulu tryggja að:

- a) farstarfsmönnum sé greint frá viðkomandi innlendum kröfum, innri reglum fyrirtækisins og samningum milli aðila vinnumarkaðarins, einkum almennum samningum og fyrirtækjasamningum, ef einhverjir eru, sem eru gerðir á grundvelli þessarar tilskipunar, sbr. þó reglugerð ráðsins 91/533/EBE frá 14. október 1991 um

skyldu vinnuveitanda að skýra launþegum frá samnings-skilmálum eða ráðningarfyrirkomulagi ⁽¹⁾,

- b) með fyrirvara um 1. mgr. 2. gr. er vinnutími farstarfsmanna, sem sjá um flutninga á vegum, skráður. Skrár skulu geymdar í a.m.k. tvö ár frá því að viðkomandi tímabili lýkur. Atvinnurekendur skulu bera ábyrgð á því að skrá vinnutíma farstarfsmanna. Atvinnurekendur skulu, þegar farið er fram á það, láta farstarfsmönnum í té afrit af gögnum um unnar stundir.

10. gr.

Hagstæðari ákvæði

Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á rétt aðildarríkjanna til að beita eða taka upp lög og stjórnsýslufyrirmæli, sem eru hagstæðari heilsuvernd og öryggi farstarfsmanna sem sjá um flutning á vegum, eða rétt þeirra til að greiða fyrir eða heimila beitingu almennra samninga eða annarra samninga sem eru gerðir milli aðila vinnumarkaðarins sem eru hagstæðari að því er varðar heilsuvernd og öryggi farstarfsmanna. Framkvæmd þessarar tilskipunar skal ekki fela í sér gildar ástæður til að skerða almenna vernd sem starfsmennirnir, sem um getur í 1. mgr. 2. gr., njóta.

11. gr.

Aðildarríki skulu koma sér upp kerfi viðurlaga vegna brota á innlendum ákvæðum sem eru samþykkt samkvæmt þessari tilskipun og skulu gera allar nauðsynlegar ráðstafanir til þess að tryggja að slíkum viðurlögum sé beitt. Viðurlögin skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi.

12. gr.

Samningaviðræður við þriðju lönd

Þegar þessi tilskipun hefur öðlast gildi skal Bandalagið hefja samningaviðræður við viðkomandi þriðju lönd með beitingu reglna, sem eru jafngildar þeim sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, í huga fyrir farstarfsmenn sem eru ráðnir af fyrirtækjum með staðfestu í þriðja landi.

13. gr.

Skýrslur

1. Aðildarríki skulu annað hvert ár leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um framkvæmd tilskipunarinnar þar sem fram koma skoðanir aðila vinnumarkaðarins. Skýrslan skal berast framkvæmdastjórninni eigi síðar en 30. september sem kemur á eftir þeim degi sem tveggja ára tímabilið, sem skýrslan nær yfir, rennur út. Tveggja ára tímabilið skal vera það sama og um getur í 2. mgr. 16. gr. reglugerðar (EBE) nr. 3820/85.

(¹) Stjtið. EB L 288, 18.10.1991, bls. 32.

2. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram skýrslu annað hvert ár um framkvæmd tilskipunarinnar hjá aðildarríkjunum og þróun á viðkomandi sviði. Framkvæmdastjórnin skal framsenda skýrsluna til Evrópuþingsins, ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og svæðanefndarinnar.

14. gr.

Lokaákvæði

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 23. mars 2005 eða þau skulu tryggja að aðilar vinnumarkaðarins hafi, eigi síðar en á þeim degi, gert nauðsynlegar ráðstafanir samkvæmt samningi þar eð aðildarríkin eru skuldbundin til að gera ráðstafanir svo að þau geti hvenær sem er ábyrgst þær niðurstöður sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun.

Þegar aðildarríkin samþykkja ráðstafanirnar sem um getur í fyrstu undirgrein skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau hafa þegar samþykkt eða sem þau samþykkja á því sviði sem tilskipun þessi nær til.

3. Aðildarríkin skulu sjá til þess að sendendur, vöruflutningsaðilar, aðalverktakar, undirverktakar og fyrirtæki, sem ráða til sín farstarfsmenn, fari að viðkomandi ákvæðum þessarar tilskipunar.

15. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

16. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. mars 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/16/26

frá 7. nóvember 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 96/49/EB að því er varðar frestina sem gefnir eru til að
þrýstitromlur, hólkasamstæður og tankar til flutnings með járnbrautum á hættulegum farmi
uppfylli kröfur hennar (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 4343)

(2002/885/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/49/EB frá 23. júlí 1996
um samræmingu laga aðildarríkjanna að því er varðar flutninga á hættulegum farmi með járnbrautum ⁽¹⁾, eins og henni
var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/6/EB ⁽²⁾, einkum þriðju undirgrein 4. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Evrópustöðlum með nákvæmum tækniforskriftum varðandi smíði, notkun og flutningsskilyrði fyrir þrýstitromlur, hólkasamstæður og tanka til flutnings með járnbrautum á hættulegum farmi hefur enn ekki verið bætt inn í viðaukann við tilskipun 96/49/EB þar eð Staðlastofnun Evrópu (CEN) hefur ekki lokið stöðlunarvinnu varðandi slíkan búnað.
- 2) Því er nauðsynlegt að fresta þeim eindögum, sem eru tilgreindir í 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/49/EB, sem gefnir eru til að þrýstitromlur, hólkasamstæður og tankar uppfylli kröfur tilskipunar 96/49/EB.
- 3) Breyta ber tilskipun 96/49/EB til samræmis við það.
- 4) Til að komast hjá réttaróvissu skal ákvörðun þessi gilda frá 1. júlí 2001.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Í stað fyrstu og annarrar undirgreinar 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 96/49/EB komi eftirfarandi:

„Hvert aðildarríki um sig getur viðhaldið innlendum ákvæðum sem eru í gildi 31. desember 1996 varðandi smíði, notkun og flutningsskilyrði fyrir nýja tanka, nýjar þrýstitromlur og hólkasamstæður, sbr. 2. flokk viðaukans, jafnvel þótt viðkomandi ákvæði séu frábrugðin ákvæðum viðaukans, þar til tilvísanir í staðla um smíði og notkun tanka, þrýstitromla og hólkasamstæðna, sem hafa sömu bindandi áhrif og ákvæði þessarar tilskipunar, hafa verið teknar upp í viðaukann, en þó ekki lengur en til 30. júní 2003. Þrýstitromlur, hólkasamstæður og tanka, sem eru smíðaðir fyrir 1. júlí 2003, og aðra geyma, sem eru smíðaðir fyrir 1. júlí 2001, og uppfylla áfram tilskildar öryggiskröfur má nota áfram við upprunaleg skilyrði.

Frestinn til 30. júní 2003 og 1. júlí 2003 ber að fram-
lengja með tilliti til þrýstitromla, hólkasamstæðna og tanka ef þeim fylgja ekki nákvæm fyrirmæli eða ef ekki hafa verið settar í viðaukann fullnægjandi tilvísanir í viðeigandi Evrópustaðla.“

2. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. júlí 2001.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. nóvember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 308, 9.11.2002, bls. 44. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 25.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 30, 1.2.2001, bls. 42.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/16/27

frá 7. nóvember 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 94/55/EB að því er varðar frestina sem gefnir eru til að þrýstitromlur, hólkasamstæður og tankar til flutnings á vegum á hættulegum farmi uppfylli kröfur hennar (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 4344)

(2002/886/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 94/55/EB frá 21. nóvember 1994 um samræmingu á lögum aðildarríkjanna varðandi flutning á hættulegum farmi á vegum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/7/EB ⁽²⁾, einkum þriðju undirgrein 4. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Evrópustöðlum með nákvæmum tækniforskriftum varðandi smíði, notkun og flutningsskilyrði fyrir þrýstitromlur, hólkasamstæður og tanka til flutnings á vegum á hættulegum farmi hefur enn ekki verið bætt inn í viðauka A og B við tilskipun 94/55/EB þar eð Staðlastofnun Evrópu (CEN) hefur ekki lokið stöðlunarvinnu varðandi slíkan búnað.
- 2) Því er nauðsynlegt að fresta þeim eindögum, sem eru tilgreindir í 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/55/EB, sem gefnir eru til að þrýstitromlur, hólkasamstæður og tankar uppfylli kröfur tilskipunar 94/55/EB.
- 3) Breyta ber tilskipun 94/55/EB til samræmis við þetta.
- 4) Til að komast hjá réttaróvissu skal ákvörðun þessi gilda frá 1. júlí 2001.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

I. gr.

Í stað fyrstu undirgreinar 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 94/55/EB komi eftirfarandi:

„Hvert aðildarríki um sig getur viðhaldið innlendum ákvæðum sem eru í gildi 31. desember 1996 varðandi smíði, notkun og flutningsskilyrði fyrir nýjar þrýstitromlur og hólkasamstæður, samkvæmt sérákvæðinu sem um getur í 4. mgr. viðauka C, og fyrir nýja tanka sem samræmast ekki ákvæðum viðauka A og B, þar til tilvísanir í staðla um smíði og notkun tanka, þrýstitromla og hólkasamstæðna, sem hafa sömu bindandi áhrif og ákvæði þessarar tilskipunar, hafa verið teknar upp í viðauka A og B, en þó ekki lengur en til 30. júní 2003. Þrýstitromlur, hólkasamstæður og tanka, sem eru smíðaðir fyrir 1. júlí 2003, og aðra geyma, sem eru smíðaðir fyrir 1. júlí 2001, og uppfylla áfram tilskildar öryggiskröfur má nota áfram við upprunaleg skilyrði.“

2. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. júlí 2001.

3. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 7. nóvember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 308, 9.11.2002, bls. 45. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 51/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 7.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 30, 1.2.2001, bls. 43.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1970/2002

2005/EES/16/28

frá 4. nóvember 2002

um breytingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95 um öryggisstjórnun á ekjufergæferjum (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95 frá 8. desember 1995 um öryggisstjórnun á ekjufergæferjum⁽¹⁾, eins og henni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 179/98⁽²⁾, einkum 9. gr.,

Reglugerð (EB) nr. 3051/95 er breytt sem hér segir:

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. Eftirfarandi komi í stað e-liðar 2. gr.:

1) Í reglugerð (EB) nr. 3051/95 er kveðið á um að félögum og aðildarríkjum beri að fylgja ákvæðum alþjóðlegs kóða um öryggisstjórnun skipa sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) samþykkti með ályktun þingsins A.741(18) frá 4. nóvember 1993 með tilliti til ekjuferja sem eru í siglingum til eða frá höfnum aðildarríkja Bandalagsins.

„e) „ISM-kóðinn“: alþjóðlegur kóði um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir, sem Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti með ályktun þingsins A.741(18) frá 4. nóvember 1993 eins og henni hefur verið breytt með ályktun MSC.104 (73) frá 5. desember 2000 og sem fylgir með í viðauka við þessa reglugerð.“

2) Í því skyni að tryggja samræmda framkvæmd ISM-kóðans eru í reglugerð (EB) nr. 3051/95 ákvæði fyrir stjórnvöld sem byggjast á viðmiðunarreglum fyrir stjórnvöld um beitingu alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa (ISM-kóðans) sem Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti 23. nóvember 1995 með ályktun þingsins A.788 (19).

2. Eftirfarandi komi í stað h-liðar 2. gr.:

„h) „öryggisstjórnunarskírteini“: skírteini sem er gefið út fyrir ekjuferjur í samræmi við lið 13.7 í ISM-kóðanum.“

3) Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) hefur breytt þessum IMO-ályktunum með ályktun siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, MSC.104 (73), sem samþykkt var 5. desember 2000 og með ályktun A.913 (22) sem samþykkt var 29. nóvember 2001.

3. Í stað 1. mgr. 4. gr. komi eftirfarandi:

„1. Öll félög skulu fara að ákvæðum liða 1.2 til 13.1 og liðar 13.6 í ISM-kóðanum eins og um lögboðin ákvæði væri að ræða en það er skilyrði fyrir því að skip þeirra fái að sigla í föstum áætlunarferðum til eða frá höfn aðildarríkis Bandalagsins.“

4) Nauðsynlegt er að setja nákvæmar reglur um vottun og sannpröfun og taka þannig tillit til þróunar á alþjóðavettvangi.

4. Í stað 1. mgr. 5. gr. komi eftirfarandi:

„1. Aðildarríkin skulu, að því er varðar félög og ekjuferjur, fara að ákvæðum liða 13.2, 13.3, 13.4, 13.5, 13.7–13.11, 14 og 16 í ISM-kóðanum eins og um lögboðin ákvæði væri að ræða.“

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í reglugerð þessari, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem kveðið er á um í 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75 /EEB⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB⁽⁴⁾.

5. Viðaukinn við þessa reglugerð komi í stað viðaukans.

2. gr.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 302, 6.11.2002, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 52/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 18.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 320, 30.12.1995, bls. 14.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 19, 24.1.1998, bls. 35.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. nóvember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti

VIÐAUKI

„VIÐAUKI

EFNISYFIRLIT

I. BÁLKUR

Alþjóðlegur kóði um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (Alþjóðlegur kóði um öryggisstjórnun skipa)

A-HLUTI – FRAMKVÆMD

1. Almenn atriði	279
1.1. Skilgreiningar	279
1.2. Markmið	279
1.3. Beiting	280
1.4. Hagnýtar kröfur um öryggisstjórnunarkerfi	280
2. Stefna í öryggis- og umhverfisverndunarmálum	280
3. Ábyrgð og valdsvið félags	280
4. Tilnefndur einstaklingur/einstaklingar	280
5. Ábyrgð og valdsvið skipstjóra	280
6. Hjálpargögn og starfsmenn	281
7. Áætlanir vegna aðgerða um borð	281
8. Neyðarviðbúnaður	281
9. Skýrslur og greining á frávikum, slysum og hættu	281
10. Viðhald skips og búnaðar	281
11. Skjalahald	282
12. Sannprófun, endurskoðun og mat félags	282

B-HLUTI — VOTTUN, SANNPRÓFUN

13. Vottun og reglubundin sannprófun	282
14. Bráðabirgðavottun	283
15. Sannprófun	284
16. Eyðublöð fyrir skirteini	284

Viðbætur

II. BÁLKUR

Ákvæði fyrir stjórnvöld um framkvæmd alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa (ISM)

A-HLUTI — ALMENN ÁKVÆÐI

B-HLUTI — VOTTUN OG STAÐLAR

1. Samþykki og viðurkenning bráðabirgðasamræmingarskjals og bráðabirgðaöryggisstjórnunarskirteinis	292
2. Vottunaraðferð	292
3. Stjórnunarkröfur	292
4. Hæfniskröfur	293
5. Fyrirmyndir að samræmingarskjölum og öryggisstjórnunarskirteinum	293

I. BÁLKUR**Alþjóðlegur kóði um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (Alþjóðlegur kóði um öryggisstjórnun skipa)****A-HLUTI — FRAMKVÆMD****1. Almenn****1.1. Skilgreiningar**

Eftirfarandi skilgreiningar gilda um A- og B-hluta þessa kóða.

1.1.1. „Alþjóðlegur kóði um öryggisstjórnun skipa (ISM-kóðinn)“: alþjóðlegur kóði um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir eins og þingið samþykkti hann og stofnuninni er heimilt að breyta.

1.1.2. „Félag“: eigandi skips eða hver sú stofnun eða einstaklingur, t.d. framkvæmdastjóri eða skipamiðlari þurrleiguskipa (skipa án áhafna), er hefur tekið á sig ábyrgð á rekstri skipsins fyrir hönd eiganda skipsins og hefur með því að takast þessa ábyrgð á hendur gengist við öllum skyldum og þeirri ábyrgð sem í kóðanum felst.

1.1.3. „Stjórnvald“: ríkisstjórn ríkis sem skip hefur rétt til að sigla undir fána hjá.

1.1.4. „Öryggisstjórnunarkerfi“: skipulagt og skjalfest kerfi sem gerir starfsmönnum félags kleift að framkvæma stefnu félagsins í öryggis- og umhverfisverndunarmálum með skilvirkum hætti.

1.1.5. „Samræmingarskjal“: skjal sem er gefið út fyrir félag sem fer að kröfum þessa kóða.

1.1.6. „Öryggisstjórnunarskirteini“: skjal sem er gefið út fyrir skip og gefur til kynna að félagið og skipstjórn þess starfi í samræmi við viðurkennda öryggisstjórnunarkerfið.

1.1.7. „Hlutlæg sönnunargögn“: megindlegar eða eigindlegar upplýsingar, skýrslur eða yfirlýsingar, byggðar á staðreyndum, sem lúta að öryggi eða tilvist og framkvæmd grunnþáttar öryggisstjórnunarkerfis, byggðar á athugasemdum, mælingum eða prófunum og sem unnt er að færa sönnur á.

1.1.8. „Athugasemd“: yfirlýsing, byggð á staðreyndum, gefin meðan á úttekt á öryggisstjórnun standur og studd hlutlægum sönnunargögnum.

1.1.9. „Frávik“: aðstæður sem hafa verið kannaðar og þar sem hlutlæg sönnunargögn benda til þess að sértilgreind krafa hafi ekki verið uppfyllt.

1.1.10. „Gróft frávik“: greinilegt frávik sem er alvarleg ógnun við öryggi áhafnar og skips eða skapar alvarlega umhverfishættu og ber að leiðrétta án tafar, þ.m.t. sú staða að krafa samkvæmt þessum kóða hafi ekki verið uppfyllt með skilvirkum og kerfisbundnum hætti.

1.1.11. „Árleg dagsætning“: sá mánaðardagur ár hvert sem svarar til þess dags þegar viðeigandi skjal eða skirteini fellur úr gildi.

1.1.12. „Samningur“: alþjóðasamningur um öryggi mannslífa á hafinu frá 1974, með áorðnum breytingum.

1.2. Markmið

1.2.1. Markmiðið með kóðanum er að tryggja öryggi á sjó, koma í veg fyrir slys eða mannlát og forðast mengun umhverfisins, einkum sjávar, og skemmdir á eignum.

1.2.2. Í markmiðum félags varðandi öryggisstjórn ætti m.a.:

1.2.2.1. að tryggja öruggar vinnureglur um rekstur skips og öruggt vinnuumhverfi,

1.2.2.2. að taka upp öryggisráðstafanir gagnvart þekktum hættum, og

1.2.2.3. bæta stöðugt öryggisstjórnunarhæfni starfsfólks í landi og um borð í skipum, einnig við neyðaraðstæður, bæði að því er varðar öryggi og verndun umhverfisins.

- 1.2.3. Öryggisstjórnunarkerfi ætti að tryggja:
 - 1.2.3.1. að farið sé að lögboðnum reglum og reglugerðum, og
 - 1.2.3.2. að tekið sé tillit til þeirra kóða, viðmiðunarreglna og staðla sem stofnunin, stjórnvöld, flokkunarfélög og siglingastofnanir mæla með.
- 1.3. Beiting

Kröfur þessa kóða geta átt við öll skip.
- 1.4. Hagnýtar kröfur um öryggisstjórnunarkerfi (SMS)

Hvert félag ætti að þróa, framkvæma og viðhalda öryggisstjórnunarkerfi (SMS) sem felur í sér eftirtaldar, hagnýtar kröfur varðandi:

 - 1.4.1. stefnu í öryggis- og umhverfisverndunarmálum,
 - 1.4.2. leiðbeiningar og aðferðir til að tryggja öryggi við rekstur skipa og verndun umhverfisins í samræmi við viðeigandi alþjóðlega löggjöf og löggjöf fánarikis,
 - 1.4.3. skilgreiningu virðingarraðar og samskiptaleiða milli og á meðal starfsfólks í landi og um borð,
 - 1.4.4. vinnureglur um tilkynningu slysa og frávika frá ákvæðum þessa kóða,
 - 1.4.5. vinnureglur um undirbúning fyrir og viðbrögð við neyðaraðstæðum, og
 - 1.4.6. vinnureglur um innri endurskoðun og endurskoðun stjórnunar.
2. **Stefna í öryggis- og umhverfisverndunarmálum**
 - 2.1. Félaginu ber að setja fram stefnu í öryggis- og umhverfisverndunarmálum er lýsir því hvernig ná á markmiðum liðar 1.2.
 - 2.2. Félaginu ber að tryggja að stefnunni sé fylgt eftir og henni við haldið á öllum skipulagsstigum bæði um borð og í landi.
3. **Ábyrgð og valdsvið félags**
 - 3.1. Ef sá sem ber ábyrgð á rekstri skips er annar en eigandi skal eigandi tilkynna stjórnvöldum um fullt nafn og aðrar upplýsingar er varða þann aðila.
 - 3.2. Félaginu ber að skilgreina og skjalfesta hver ber ábyrgð, er í forsvari og hver eru innbyrðis tengsl þeirra starfsmanna er stýra, framkvæma og hafa eftirlit með því starfi er lýtur að framkvæmd öryggismála og mengunarvarna.
 - 3.3. Félagið ber ábyrgð á að nægileg hjálpargögn og stuðningur berist frá landi er geri tilnefndum einstaklingi eða einstaklingum kleift að sinna störfum sínum.
4. **Tilnefndur einstaklingur eða einstaklingar**

Til að tryggja öryggisstjórnun um borð í skipi og koma á tengslum milli félags og áhafnar ber hverju félagi, eftir því sem við á, að tilnefna einstakling eða einstaklinga í landi sem hafa beinan aðgang að æðstu stjórn. Ábyrgð og valdsvið tilnefnds einstaklings eða einstaklinga skal felast í því að hafa eftirlit með þáttum er lúta að öryggi og mengunarvörnum um borð í skipinu og skal hann eða þeir sjá til þess að nægileg hjálpargögn og stuðningur berist frá landi eftir því sem þörf er á.
5. **Ábyrgð og valdsvið skipstjóra**
 - 5.1. Félaginu ber að skilgreina skilmerkilega og skjalfesta á hvern hátt skipstjóra ber:
 - 5.1.1. að framkvæma stefnu félagsins í öryggis- og umhverfisverndunarmálum,
 - 5.1.2. að hvetja áhöfn til að framfylgja stefnunni,
 - 5.1.3. að gefa viðeigandi skipanir og leiðbeiningar á skýran og einfaldan hátt,
 - 5.1.4. að sannreyna að tilgreindum kröfum hafi verið framfylgt, og
 - 5.1.5. að endurskoða öryggisstjórnunarkerfið og gefa skýrslu um galla á því til stjórnar í landi.

- 5.2. Félaginu ber að tryggja að öryggisstjórnunarkerfið um borð feli í sér skýr fyrirmæli um valdsvið skipstjóra. Félaginu ber að taka það fram í öryggisstjórnunarkerfinu að skipstjórinn hafi endanlegt vald og beri endanlega ábyrgð á ákvörðunum er lúta að öryggi og mengunarvörnum og á því að leita aðstoðar félagsins ef þörf krefur.

6. **Hjálpargögn og starfsmenn**

- 6.1. Félaginu ber að tryggja að skipstjórinn:

- 6.1.1. hafi tilskilda menntun og hæfi til að stýra skipi,
6.1.2. sé vel kunnugt um öryggisstjórnunarkerfi félagsins, og
6.1.3. fái nauðsynlegan stuðning til að gegna skyldum sínum vel og örugglega.

- 6.2. Félaginu ber að sjá til þess að áhöfn hafi viðeigandi menntun og skirteini og sé heilbrigð í samræmi við innlendar og alþjóðlegar kröfur.

- 6.3. Félaginu ber að ákveða vinnureglur til að tryggja að nýir starfsmenn og starfsmenn er flytjast til nýrra verkefna er varða öryggi og umhverfisvernd fái viðhlítandi leiðbeiningar um skyldustörf sín.

Nauðsynlegar leiðbeiningar, sem gefa á fyrir brottför, skal skilgreina og skjalfesta.

- 6.4. Félaginu ber að sjá til þess að þeir starfsmenn, sem taka þátt í öryggisstjórnunarkerfi félagsins, skilji nægilega vel viðeigandi reglur, reglugerðir, kóða og viðmiðunarreglur.

- 6.5. Félaginu ber að taka upp og fylgja aðferðum er gera því kleift að hafa vakandi auga með því hvers konar fræðslu er þörf til að styrkja öryggisstjórnunarkerfið og tryggja að viðkomandi starfsmenn fái slíka fræðslu.

- 6.6. Félaginu ber að setja vinnureglur er tryggja að áhöfn skips fái viðeigandi upplýsingar um öryggisstjórnunarkerfið á vinnutungumáli eða þeim tungumálum sem hún skilur.

- 6.7. Félaginu ber að sjá til þess að áhöfn skips sé fær um að koma viðeigandi skilaboðum á framfæri við störf sín er tengjast öryggisstjórnunarkerfinu.

7. **Áætlanir vegna aðgerða um borð**

Félaginu ber að setja vinnureglur um undirbúning áætlana og leiðbeininga, þ.m.t. gátlistar eins og við á, fyrir helstu aðgerðir um borð í skipi er varða öryggi skips og mengunarvarnir. Skilgreina ætti verkefni og fela þau hæfum starfsmönnum.

8. **Neyðarviðbúnaður**

- 8.1. Félaginu ber að ákveða aðferðir við að greina, lýsa og bregðast við hugsanlegum neyðaraðstæðum um borð.

- 8.2. Félaginu ber að leggja fram æfingar- og þjálfunaráætlanir til viðbúnaðar vegna neyðaraðgerða.

- 8.3. Með öryggisstjórnunarkerfinu skal tryggja að félagið geti brugðist við þegar hætta, slys eða neyðaraðstæður skapast um borð í skipum þess.

9. **Skýrslur og greining á frávikum, slysum og hættu**

- 9.1. Í öryggisstjórnunarkerfinu skal gert ráð fyrir að tilkynnt sé til félagsins um frávik, slys og hættu og skulu þau rannsökuð og greind með það að markmiði að bæta öryggi og mengunarvarnir.

- 9.2. Félaginu ber að setja vinnureglur um framkvæmd úrbóta.

10. **Viðhald skips og búnaðar**

- 10.1. Félaginu ber að ákveða vinnuaðferðir er tryggja að skipinu sé viðhaldið í samræmi við ákvæði viðeigandi reglna og reglugerða og í samræmi við viðbótarkröfur sem félagið kann að hafa gert.

- 10.2. Þegar kröfunum hefur verið fullnægt skal félagið sjá til þess að:

- 10.2.1. eftirlit fari fram með hæfilegum hléum,

- 10.2.2. tilkynnt sé um frávik og hugsanlega ástæðu þeirra ef hún er kunn,

- 10.2.3. gerðar séu viðeigandi ráðstafanir til að bæta úr ástandinu, og
- 10.2.4. haldin sé skrá um slíkar aðgerðir.
- 10.3. Félaginu ber að innleiða aðferðir í öryggisstjórnunarkerfið til að greina fyrirvaralausar bilanir á búnaði og tækniakerfi sem gætu valdið hættu. Í öryggisstjórnunarkerfinu ber að gera ráð fyrir sérstökum ráðstöfunum er miða að því að auka áreiðanleika slíks búnaðar eða tækniakerfa. Ráðstafanirnar skulu fela í sér reglubundnar prófanir á því fyrirkomulagi og búnaði eða tækniakerfum sem eru ekki í stöðugri notkun en eru til reiðu.
- 10.4. Eftirlit, sem getið er í lið 10.2, svo og ráðstafanir sem um getur í lið 10.3, skulu vera liður í fyrirkomulagi viðhaldsmála um borð í skipinu.
11. **Skjalahald**
- 11.1. Félaginu ber að innleiða og viðhalda aðferðum við eftirlit með öllum skjölum og gögnum er tengjast öryggisstjórnunarkerfinu.
- 11.2. Félaginu ber að sjá til þess að:
- 11.2.1. gild skjöl séu aðgengileg á viðeigandi stöðum,
- 11.2.2. breytingar á skjölum séu endurskoðaðar og viðurkenndar af þeim starfsmönnum sem til þess hafa heimild, og
- 11.2.3. úrelt skjöl séu fjarlægð.
- 11.3. Vísa má til skjala, sem eru notuð til að lýsa öryggisstjórnunarkerfinu og hvernig það vinnur, sem „handbókar um öryggisstjórnun“. Geyma skal gögnin á því formi sem félagið telur heppilegast. Í hverju skipi skulu vera þau gögn er varða skipið.
12. **Sannprófun, endurskoðun og mat félags**
- 12.1. Félaginu ber að endurskoða innra öryggi til að ganga úr skugga um að öryggis- og mengunarvarnarmál séu í samræmi við öryggisstjórnunarkerfið.
- 12.2. Félaginu ber að meta árangur og endurskoða öryggisstjórnunarkerfið með jöfnum hléum, ef þörf krefur, í samræmi við þær vinnureglur sem félagið hefur ákveðið.
- 12.3. Endurskoðun og hugsanlegar úrbætur ber að framkvæma í samræmi við skjalfestar vinnureglur.
- 12.4. Starfsmenn, er sjá um endurskoðun, skulu vera óháðir þeim svæðum sem endurskoða á nema slíkt sé óhagkvæmt vegna stærðar og eðlis félagsins.
- 12.5. Niðurstöður endurskoðana og endurmats skulu kynntar þeim starfsmönnum sem bera ábyrgð á viðkomandi svæði.
- 12.6. Þeir umsjónarmenn, sem bera ábyrgð á viðkomandi svæði, skulu í tíma gera úrbætur þar sem misbrestur hefur orðið.

B-HLUTI — VOTTUN OG SANNPRÓFUN

13. **Vottun og reglubundin sannprófun**
- 13.1. Félaginu, sem hefur fengið útgefið samræmingarskjal eða bráðabirgðasamræmingarskjal í samræmi við lið 14.1, er lýtur að skipinu, ber að sjá um rekstur skipsins.
- 13.2. Samræmingarskjalið skal stjórnvaldið, stofnun, sem stjórnvaldið viðurkennir, eða, að beiðni stjórnvaldsins, önnur ríkisstjórn sem aðild á að samningnum gefa út og það skal gefið út fyrir hvert það félag sem fullnægir kröfum þessa kóða og skal stjórnvaldið tilgreina gildistíma þess sem skal ekki vera lengri en fimm ár. Umrætt skjal telst vera sönnun þess að félagið sé fært um að fylgja þessum kóða.
- 13.3. Samræmingarskjalið gildir eingöngu fyrir þær gerðir skipa sem beinlínis eru tilgreindar í skjalinu. Miða ber slíka tilgreiningu við þær gerðir skipa sem fyrsta sannprófunin miðaðist við. Öðrum gerðum skipa skal eingöngu bæta við eftir að sannreynt hefur verið að félagið getur farið að þeim kröfum þessa kóða sem eiga við um slíkar gerðir skipa. Í þessu samhengi er um að ræða þær gerðir skipa sem um getur í reglu IX/1 í samningnum.
- 13.4. Á hverju ári, innan þriggja mánaða fyrir eða eftir hina árlegu dagsetningu, skal stjórnvaldið, stofnun, sem stjórnvaldið viðurkennir, eða, að beiðni stjórnvaldsins, önnur samningsríkisstjórn sannprófa gildi samræmingarskjalsins.

- 13.5. Samræmingarskjalid skal annaðhvort stjórnvaldið eða, að beiðni þess, samningsríkisstjórnin, sem gaf skjalid út, afturkalla þegar ekki er óskað eftir þeirri árlegu sannpröfun sem krafist er í lið 13.4 eða ef ljóst er að um gróft frávik er að ræða frá þessum kóða.
- 13.5.1. Einnig ber að afturkalla öll öryggisstjórnunarskírteini og/eða bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini sem tengjast samræmingarskjalinu ef samræmingarskjalid er afturkallað.
- 13.6. Afrit af samræmingarskjalinu skal vera um borð svo að skipstjóri geti, sé þess óskað, framvísað því við sannpröfun stjórnvalds eða stofnunar, sem það viðurkennir, eða vegna eftirlitsins sem um getur í reglu IX/6.2 í samningnum. Þess er ekki krafist að afrit skjalsins sé staðfest eða vottað.
- 13.7. Stjórnvaldið, stofnun, sem stjórnvaldið viðurkennir, eða, að beiðni stjórnvaldsins, önnur samningsríkisstjórn skal gefa út öryggisstjórnunarskírteinið fyrir skip og gildir það í fimm ár hið lengsta. Gefa ber út öryggisstjórnunarskírteinið eftir að sannprófað hefur verið að félagið og skipsstjórn þess starfi í samræmi við viðurkennda öryggisstjórnunarkerfið. Slíkt skírteini telst vera sönnun þess að félagið sé fært um að fara að þessum kóða.
- 13.8. Stjórnvaldið, stofnun, sem stjórnvaldið viðurkennir, eða, að beiðni stjórnvaldsins, önnur samningsríkisstjórn skal framkvæma a.m.k. eina millisannpröfun á gildi öryggisstjórnunarskírteinisins. Ef einungis er framkvæmd ein millisannpröfun og gildistími öryggisstjórnunarskírteinisins er fimm ár ber að framkvæma sannpröfunina milli annarrar og þriðju árlegrar dagsetningar öryggisstjórnunarskírteinisins.
- 13.9. Auk þess sem krafist er í lið 13.5.1 ber stjórnvaldinu eða, að beiðni þess, samningsríkisstjórninni, sem gaf öryggisstjórnunarskírteinið út, að afturkalla það ef ekki er óskað eftir þeirri millisannpröfun sem krafist er í lið 13.8 eða ef ljóst er að um gróft frávik er að ræða frá þessum kóða.
- 13.10. Ef endurnýjunarsannpröfun lýkur seinna en þremur mánuðum fyrir þann dag þegar eldra samræmingarskjalid eða öryggisstjórnunarskírteinið fellur úr gildi telst nýja samræmingarskjalid eða nýja öryggisstjórnunarskírteinið gilt, þrátt fyrir kröfurnar í lið 13.2 og 13.7, frá þeim degi er endurnýjunarsannpröfun lýkur og gildir það í mesta lagi í fimm ár frá þeim degi er eldra samræmingarskjalid eða öryggisstjórnunarskírteinið fellur úr gildi.
- 13.11. Ef endurnýjunarsannpröfun lýkur fyrr en þremur mánuðum fyrir þann dag þegar eldra samræmingarskjalid eða öryggisstjórnunarskírteinið fellur úr gildi telst nýja samræmingarskjalid eða nýja öryggisstjórnunarskírteinið gilt frá þeim degi er endurnýjunarsannpröfun lýkur og gildir það í mesta lagi í fimm ár frá þeim degi.
14. **Bráðabirgðavottun**
- 14.1. Heimilt er að gefa út bráðabirgðasamræmingarskjal til að gera það auðveldara að hefja framkvæmd þessa kóða:
- 1) ef félagið er nýstofnað, eða
 - 2) ef bæta skal nýjum gerðum skipa í eldra samræmingarskjal,
- eftir að sannprófað hefur verið að viðkomandi félag hafi yfir að ráða öryggisstjórnunarkerfi, sem uppfyllir ákvæði liðar 1.2.3 í þessum kóða, að því tilskildu að félagið sýni fram á að það hafi áætlun um framkvæmd öryggisstjórnunarkerfis sem uppfyllir að fullu kröfur í þessum kóða á gildistíma bráðabirgðasamræmingarskjalsins. Stjórnvaldið, stofnun, sem stjórnvaldið viðurkennir, eða, að beiðni stjórnvaldsins, önnur samningsríkisstjórn skal gefa út slíkt bráðabirgðasamræmingarskjal og gildir það fyrir tímabil sem ekki má vera lengra en 12 mánuðir. Afrit af bráðabirgðasamræmingarskjalinu skal vera um borð svo að skipstjóri geti, sé þess óskað, framvísað því við sannpröfun stjórnvalds eða stofnunar, sem það viðurkennir eða vegna eftirlitsins sem um getur í reglu IX/6.2 í samningnum. Þess er ekki krafist að afrit skjalsins sé staðfest eða vottað.
- 14.2. Heimilt er að gefa út bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini:
- 1) fyrir ný skip við afhendingu,
 - 2) þegar félag tekur á sig ábyrgð á rekstri skips sem telst nýtt að því er félagið varðar, eða
 - 3) þegar skip skiptir um fána.
- Stjórnvaldið, stofnun, sem stjórnvaldið viðurkennir, eða, að beiðni stjórnvaldsins, önnur samningsríkisstjórn skal gefa út slíkt bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini og gildir það í sex mánuði hið lengsta.
- 14.3. Í sérstökum tilvikum má stjórnvald eða önnur samningsríkisstjórn, að beiðni stjórnvaldsins, framlengja gildistíma bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteinis um tímabil, sem ekki skal vera lengra en sex mánuðir, frá þeim degi að telja er það fellur úr gildi.

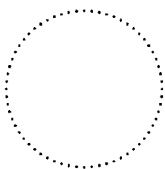
- 14.4. Heimilt er að gefa út bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini eftir að sannprófað hefur verið að:
- 1) samræmingarskjalið eða bráðabirgðasamræmingarskjalið varði skipið sem um er að ræða,
 - 2) öryggisstjórnunarkerfið, sem félagið lætur í té fyrir viðkomandi skip, innihaldi helstu grunnþætti þessa kóða og hafi verið metið við úttekt vegna útgáfu samræmingarskjalsins eða kynnt vegna útgáfu bráðabirgðasamræmingarskjalsins,
 - 3) félagið hafi gert áætlanir um úttekt á skipinu innan þriggja mánaða,
 - 4) skipstjórinn og yfirmenn þekki öryggisstjórnunarkerfið og fyrir fram ákveðið skipulag því til framkvæmdar,
 - 5) búið sé að gefa þau fyrirmæli sem talið er nauðsynlegt að séu gefin áður en siglt er, og
 - 6) viðeigandi upplýsingar um öryggisstjórnunarkerfið hafi verið veittar á vinnutungumáli eða -málum sem áhöfn skipsins skilur.
15. **Sannprófun**
- 15.1. Allar sannprófanir, sem krafist er samkvæmt ákvæðum þessa kóða, skulu framkvæmdar í samræmi við verklagsreglur sem stjórnvaldið samþykkir, að teknu tilliti til viðmiðunarreglna sem unnar eru á vegum stofnunarinnar ⁽¹⁾.
16. **Eyðublað fyrir skírteini**
- 16.1. Útbúa ber samræmingarskjalið, öryggisstjórnunarskírteinið, bráðabirgðasamræmingarskjalið og bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteinið samkvæmt þeim fyrirmyndum sem eru settar fram í viðbætinum við þennan kóða. Ef tungumálið, sem notað er, er hvorki enska né franska þarf textinn einnig að vera þýddur á annað hvort þessara mála.
- 16.2. Auk þess sem krafist er í lið 13.3 getur áritun fyrir þær gerðir skipa, sem koma fram í samræmingarskjalinu og bráðabirgðasamræmingarskjalinu, endurspeglað hvers konar takmarkanir á rekstri skipanna sem lýst er í öryggisstjórnunarkerfinu.

⁽¹⁾ Sjá viðmiðunarreglur fyrir stjórnvöld um beitingu alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa (ISM-kóðans) sem stofnunin samþykkti með ályktun A. 913(22).

Viðbætur

Eyðublöð fyrir samræmingarskjöl, öryggisstjórnunarskírteini, bráðabirgðasamræmingarskjöl og bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini

SAMRÆMINGARSKJAL

(Opinbert innsigli)

(Ríki)

Númer skírteinis:

Gefið út samkvæmt ákvæðum ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974 með áorðnum breytingum

Samkvæmt heimild ríkisstjórnar
(Heiti ríkis)af
(Viðurkenndur einstaklingur eða stofnun)Nafn og heimilisfang félags
(Sjá lið 1.1.2 í ISM-kóðanum)

HÉR MEÐ VOTTAST að gerð hefur verið úttekt á öryggisstjórnunarkerfi félagsins og að það uppfyllir kröfur alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðans) að því er varðar þær gerðir skipa sem taldar eru upp hér á eftir (strikið út þar sem við á):

Farþegaskip

Háhraðaför sem flytja farþega

Háhraðaför til vöruflutninga

Búlkaskip

Olíuflutningaskip

Efnaflutningaskip

Gasflutningaskip

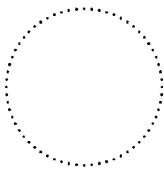
Færanlegar, haffærar boreiningar

Önnur vöruflutningaskip

Samræmingarskjal þetta gildir til með fyrirvara um reglubundna sannprófun.

Gefið út í:
(Útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrvalds
eftir því sem við á)

(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að gefa skjalið út)

Númer skirteinis:

ÁRITUN VEGNA ÁRLEGRAR SANNPÓFUNAR

HÉR MED VOTTAST að við reglubundna sannprófun í samræmi við reglu IX/6.1 í samningnum og lið 13.4 í ISM-kóðanum reyndist öryggisstjórnunarkerfið vera í samræmi við kröfur ISM-kóðans.

Fyrsta árlega sannprófunUndirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Önnur árlega sannprófunUndirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Þriðja árlega sannprófunUndirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

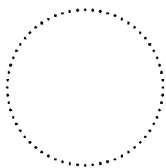
Dags.:

Fjórdá árlega sannprófunUndirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

ÖRYGGISSTJÓRNUNARSKIRTEINI

(Opinbert innsigli)

(Ríki)

Númer skirteinis:

Gefið út samkvæmt ákvæðum ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974 með áorðnum breytingum

Samkvæmt heimild ríkisstjórnar
(Heiti ríkis)af
(Viðurkenndur einstaklingur eða stofnun)

Nafn skips

Einkennisnúmer eða einkennisstafir:

Heimahöfn:

Gerð skips (*):

Brúttótonnataka:

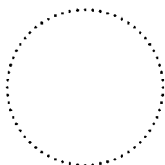
IMO-númer:

Nafn og heimilisfang félags:
(Sjá lið 1.1.2 í ISM-kóðanum)

HÉR MEÐ VOTTAST að gerð hefur verið úttekt á öryggisstjórnarkerfi skipsins og að það uppfyllir kröfur alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðans) að undangenginni sannprófun á því að samræmingarskjal félagsins gildir að því er varðar þessa gerð skipa.

Öryggisstjórnunarskirteini þetta gildir til
með fyrirvara um reglubundna sannprófun og að samræmingarskjalið sé í gildi.Gefið út í:
(Útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að gefa skirteinið út)

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrvalds
eftir því sem við á)

(*) Hér á að færa inn eina af eftirfarandi gerðum skipa: Farþegaskip, háhraðaför sem flytja farþega, háhraðaför til vöruflutninga, búlkaskip, olíuflutningaskip, efnaflutningaskip, gasflutningaskip, færanlegar, haffærar boreiningar, önnur vöruflutningaskip.

Númer skirteinis:

**ÁRITUN VEGNA MILLISANNPRÓFUNAR OG VIÐBÓTARSANNPRÓFUNAR
(EF HENNA ER KRAFIST)**

HÉR MED VOTTAST að við reglubundna sannprófun í samræmi við reglu IX/6.1 í samningnum og lið 13.8 í ISM-kóðanum reyndist öryggisstjórnunarkerfið vera í samræmi við kröfur í ISM-kóðanum.

Áfangasannprófun:
(skal framkvæmd milli annarrar
og þriðju árlegu dagsetningarinnar)

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Viðbótarsannprófun (*)

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Viðbótarsannprófun (*)

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Viðbótarsannprófun (*)

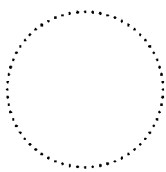
Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

(*) Ef við á. Vísað er í lið 3.2.3 í viðmiðunarreglum fyrir stjórnvöld um beitingu alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa (ISM-kóðans) (ályktun A. 913 (229)).

BRÁÐABIRGDASAMRÆMINGARSKJAL

(Opinbert innsigli)

.....
(Ríki)

Númer skirteinis:

Gefið út samkvæmt ákvæðum ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974 með áorðnum breytingum

Samkvæmt heimild ríkisstjórnar
(Heiti ríkis)af
(Viðurkenndur einstaklingur eða stofnun)Nafn og heimilisfang félags
.....
(Sjá lið 1.1.2 í ISM-kóðanum)

HÉR MED VOTTAST að öryggisstjórnunarkerfi félagsins er viðurkennt með tilliti til þess að það uppfyllir ákvæði liðar 1.2.3 í alþjóðlega kóðanum um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðanum) að því er varðar þær gerðir skipa sem taldar eru upp hér á eftir (strikið út þar sem við á):

Farþegaskip

Háhraðaför sem flytja farþega

Háhraðaför til vöruflutninga

Búlkaskip

Olíuflutningaskip

Efnaflutningaskip

Gasflutningaskip

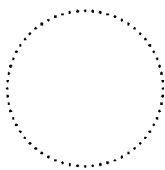
Færanlegar, haffærar boreiningar

Önnur vöruflutningaskip

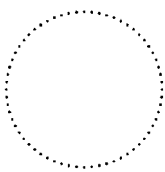
Bráðabirgðasamræmingarskjal þetta gildir til

Gefið út í:
(Útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrivalds
eftir því sem við á).....
(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að gefa skjalið út)

BRÁÐABIRGÐAÖRYGGISSTJÓRNUNARSKÍRTEINI

(Opinbert innsigli)

(Ríki)

Númer skirteinis:

Gefið út samkvæmt ákvæðum ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974 með áorðnum breytingum

Samkvæmt heimild ríkisstjórnar
(Heiti ríkis)af
(Viðurkenndur einstaklingur eða stofnun)

Nafn skips:

Einkennisnúmer eða einkennisstafir:

Heimahöfn:

Gerð skips (*):

Brúttótonnataka:

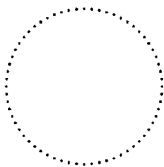
IMO-númer:

Nafn og heimilisfang félags:
(Sjá lið 1.1.2 í ISM-kóðanum)

HÉR MEÐ VOTTAST að kröfum í lið 14.4 í ISM-kóðanum hefur verið fullnægt og að samræmingarskjal /bráðabirgðasamræmingarskjal (**) félagsins á við um þetta skip.

Bráðabirgðaöryggisstjórnunarskirteini þetta gildir til
að því tilskildu að samræmingarskjalið/bráðabirgðasamræmingarskjalið (**) sé í gildi.Gefið út í:
(Útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrvalds
eftir því sem við á)

(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að gefa skirteinið út)

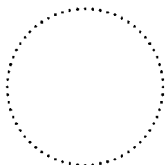
(*) Hér á að færa inn eina af eftirfarandi gerðum skipa: Farþegaskip, háhraðaför sem flytja farþega, háhraðaför til vöruflutninga, búlkaskip, olíuflutningaskip, efnaflutningaskip, gasflutningaskip, færanlegar, haffærar boreiningar, önnur vöruflutningaskip.

(**) Stríkið yfir það sem ekki á við.

Númer skirteinis:

Gildistími þessa bráðabirgðaöryggisstjórnunarskirteinis er framlengdur til:.....

Dagsetning framlengingar:

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrvalds
eftir því sem við á)

.....
(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að framlengja gildistímann)

II. BÁLKUR

Ákvæði fyrir stjórnvöld um framkvæmd alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa (ISM-kóðans)

A-HLUTI — ALMENN ÁKVÆÐI

- 1.1. Við framkvæmd sannprófana og vottunar, sem krafist er samkvæmt ákvæðum ISM-kóðans um ekjuferjur, skulu aðildarríkin fara að kröfum og stöðlum sem mælt er fyrir um í B-hluta þessa bálks.
- 1.2. Að auki skulu aðildarríkin taka tilhlýðilegt tillit til ákvæða endurskoðaðra viðmiðunarreglna fyrir stjórnvöld um beitingu alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa (ISM-kóðans), sem Alþjóðasiglingamálastofnunin samþykkti 29. nóvember 2001 með ályktun A.913 (22), að svo miklu leyti sem ekki er fjallað um þau í B-hluta þessa bálks.

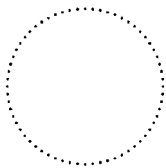
B-HLUTI — VOTTUN OG STAÐLAR

1. Samþykki og viðurkenning bráðabirgðasamræmingarskjals og bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteinis.
 - 1.1. Sérhvert aðildarríki skal samþykkja bráðabirgðasamræmingarskjal og bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini sem eru í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar og stjórnvald í öðru aðildarríki eða viðurkennd stofnun í umboði þess gefur út.
 - 1.2. Aðildarríki skal viðurkenna bráðabirgðasamræmingarskjal og bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini, sem stjórnvöld í þriðju löndum gefa út eða eru gefin út í umboði þeirra, ef það hefur gengið úr skugga um að þau séu í samræmi við ákvæði þessarar reglugerðar.
2. **Vottunaraðferð**
 - 2.1. Beita ber vottunaraðferðinni, sem við á þegar gefa á út samræmingarskjal fyrir félag og öryggisstjórnunarskírteini fyrir ekjuferju, í samræmi við ákvæðin sem sett eru fram hér að aftan.
 - 2.2. Vottunaraðferðin felst að öllu jöfnu í eftirtöldum þrepum:
 - 1) fyrsta sannprófun,
 - 2) árleg sannprófun eða millisannprófun,
 - 3) endurnýjunarsannprófun, og
 - 4) viðbótarsannprófun.Þessar sannprófanir eru framkvæmdar að beiðni félagsins til stjórnvalds eða viðurkenndrar stofnunar sem starfar í umboði stjórnvaldsins.
 - 2.3. Í sannprófuninni skal felast úttekt á öryggisstjórnuninni.
 - 2.4. Útnefna ber yfirúttektarmann og, ef við á, hóp úttektarmanna til þess að annast úttektina.
 - 2.5. Útnefndi yfirúttektarmaðurinn skal hafa samráð með félaginu og leggja fram úttektaráætlun.
 - 2.6. Semja ber úttektarskýrslu undir stjórn yfirúttektarmannsins sem ábyrgist að hún sé nákvæm og fullnægjandi.
 - 2.7. Í úttektarskýrslunni komi fram úttektaráætlun, hverjir mynda hóp úttektarmanna, dagsetningar og um hvaða félag er að ræða, skýrslur um allar athugasemdir og frávik og athugasemdir um skilvirkni öryggisstjórnunarkerfisins með tilliti til þeirra tilteknu markmiða sem stefnt er að.
3. **Stjórnunarkröfur**
 - 3.1. Úttektarmenn eða hópur úttektarmanna, sem stjórnar sannprófun á því hvort ISM-kóðinn sé virtur, skulu vera hæfir með tilliti til:
 - 1) þess að tryggja að farið sé að reglum og reglugerðum, m.a. að því er varðar útgáfu skírteina fyrir sjófarendur á ekjuferjum sem félagið rekur,
 - 2) starfsemi á sviði viðurkenningar, skoðunar og vottunar siglingaskírteina,

- 3) þeirra viðmiðana sem taka ber tillit til samkvæmt öryggisstjórnunarkerfinu eins og ISM-kóðinn mælir fyrir um, og
 - 4) hagnýtrar reynslu af rekstri skipa.
- 3.2. Þegar sannprófa á hvort ákvæðum ISM-kóðans sé fylgt skal ganga úr skugga um að starfsmenn, sem láta í té þjónustu á sviði ráðgjafar, séu óháðir þeim sem starfa við vottunina.
4. **Hæfniskröfur**
- 4.1. Grunnkröfur sem ber að uppfylla til þess að teljast hæfur til að framkvæma sannprófun
- 4.1.1. Starfsmenn, sem taka þátt í því að sannprófa hvort kröfur ISM-kóðans séu uppfylltar, skulu fullnægja lágmarksviðmiðunum sem gilda um skoðunarmenn eins og mælt er fyrir um í 2. lið VII. viðauka við tilskipun ráðsins 95/21/EB ⁽¹⁾.
- 4.1.2. Þeir skulu hafa fengið þjálfun sem tryggir að þeir séu hæfir til þess að sannprófa hvort kröfur í ISM-kóðanum hafi verið uppfylltar, einkum með tilliti til:
- 1) þekkingar og skilnings á ISM-kóðanum,
 - 2) lögboðinna reglna og reglugerða,
 - 3) þeirra viðmiðana sem mælt er fyrir um í ISM-kóðanum að félögum beri að fara eftir,
 - 4) matsaðferða við rannsóknir, fyrirspurnir, matsgerð og skýrslugerð,
 - 5) tæknilegra og rekstrarlegra þátta öryggisstjórnunar,
 - 6) grundvallarþekkingar á siglingum og aðgerðum um borð, og
 - 7) þátttöku í a.m.k. einni úttekt á öryggisstjórnun sem tengist siglingum.
- 4.2. Kröfur sem ber að uppfylla til þess að teljast hæfur til að framkvæma fyrstu sannprófun og endurnýjunarsannprófun
- 4.2.1. Til þess að unnt sé að meta að fullu hvort viðkomandi félag eða ekjuferja uppfylli kröfur ISM-kóðans, til viðbótar grunnkröfunum sem settar eru fram hér að framan, skulu starfsmenn, sem eiga að framkvæma fyrstu sannprófun og endurnýjunarsannprófun vegna samræmingarskjals og öryggisstjórnunarskírteinis, vera hæfir til þess að:
- 1) segja til um hvort þættir öryggisstjórnunarkerfisins (SMS) samræmist kröfunum, sem settar eru fram í ISM-kóðanum, eða ekki,
 - 2) segja til um hvort öryggisstjórnunarkerfi viðkomandi félags eða ekjuferju sé nægilega skilvirkt til þess að tryggja að farið sé að reglum og reglugerðum með skírskotun til lögboðinna skoðunarskýrsla og skoðunarskýrsla vegna flokkunar,
 - 3) meta að hve miklu leyti öryggisstjórnunarkerfið tryggir að farið sé að öðrum reglum og reglugerðum, sem lögboðnar skoðunarskýrslur og skoðunarskýrslur vegna flokkunar taka ekki til, og að sannprófun þess að farið sé að þessum reglum og reglugerðum geti farið fram, og
 - 4) meta hvort tekið hafi verið mið af þeim öruggu vinnureglum sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO), stjórnvöld, flokkunarfélög og siglingastofnanir mæla með.
- 4.2.2. Ef hópur starfsmanna uppfyllir sem heild allar settar hæfniskröfur telst hæfniskröfunum fullnægt.
5. **Fyrirmyndir að samræmingarskjölum og öryggisstjórnunarskírteinum**
- Ef ekjuferjur eru eingöngu starfræktar innan aðildarríkis skulu aðildarríki annaðhvort nota eyðublöðin, sem fylgja ISM-kóðanum, eða samræmingarskjal, öryggisstjórnunarskírteini og bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini, útbúin samkvæmt fyrirmyndunum hér á eftir.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1.

SAMRÆMINGARSKJAL

(Opinbert innsigli)

(Ríki)

Gefið út samkvæmt ákvæðum ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974 með áorðnum breytingum og (*) reglugerðar ráðsins (EB) nr. 3051/95 um öryggisstjórnun á ekjufarþegaferjum

Samkvæmt heimild ríkisstjórnar
(Heiti ríkis)

af
(Viðurkenndur einstaklingur eða stofnun)

Nafn og heimilisfang félags
.....
(Sjá lið 1.1.2 í ISM-kóðanum)

HÉR MED VOTTAST að gerð hefur verið úttekt á öryggisstjórnunarkerfi félagsins og að það uppfyllir kröfur alþjóðlega kóðans um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðans) að því er varðar þær gerðir skipa sem taldar eru upp hér á eftir (strikið út þar sem við á):

Farþegaskip

Háhraðaför sem flytja farþega

Háhraðaför til vöruflutninga

Búlkaskip

Oliuflutningaskip

Efnaflutningaskip

Gasflutningaskip

Færanlegar, haffærar boreiningar

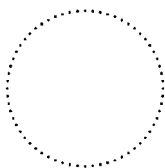
Önnur vöruflutningaskip

Ekjufarþegaferjur

Samræmingarskjal þetta gildir til með fyrirvara um reglubundna sannprófun.

Gefið út í:
(Útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrirvalds
eftir því sem við á)

.....
(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að gefa skjalið út)

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

ÁRITUN VEGNA ÁRLEGRAR SANNPÓFUNAR

HÉR MEÐ VOTTAST að við reglubundna sannprófun í samræmi við reglu IX/6.1 í samningnum og lið 13.4 í ISM-kóðanum og (*) 3. mgr. 5. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 3051/95 um öryggisstjórnun á ekjufarþegaferjum reyndist öryggisstjórnunarkerfið vera í samræmi við kröfur í ISM-kóðanum.

Fyrsta árlega sannprófun

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Önnur árlega sannprófun

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Þriðja árlega sannprófun

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Fjórdá árlega sannprófun

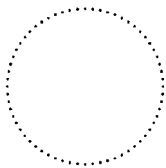
Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

ÖRYGGISSTJÓRNUNARSKIRTEINI

(Opinbert innsigli)

(Ríki)

Gefið út samkvæmt ákvæðum ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974 með áorðnum breytingum og (*) reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95 um öryggisstjórnun á ekjufarþegaferjum

Samkvæmt heimild ríkisstjórnar
(Heiti ríkis)

af
(Viðurkenndur einstaklingur eða stofnun)

Nafn skips:

Einkennisnúmer eða einkennisstafir:

Heimahöfn:

Gerð skips (**):

Brúttótonnataka:

IMO-númer:

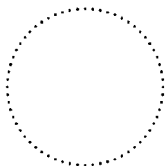
Nafn og heimilisfang félags:
.....
(Sjá lið 1.1.2 í ISM-kóðanum)

HÉR MEÐ VOTTAST að gerð hefur verið úttekt á öryggisstjórnunarkerfi félagsins og að það uppfyllir kröfur í alþjóðlega kóðanum um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðans) að undangenginni sannprófun á því að samræmingarskjal félagsins á við um þessa gerð skipa.

Öryggisstjórnunarskírteini þetta gildir til,
með fyrirvara um reglulega sannprófun og að samræmingarskjalið sé í gildi.

Gefið út í:
(Útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrivalds
eftir því sem við á)

.....
(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að gefa skírteinið út)

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

(**) Hér á að færa inn eina af eftirfarandi gerðum skipa: Farþegaskip, háhraðaför sem flytja farþega, háhraðaför til vöruflutninga, búlkaskip, olíuflutningaskip, efnaflutningaskip, gasflutningaskip, færanlegar, haffærar boreiningar, önnur vöruflutningaskip, ekjufarþegaferjur.

ÁRITUN VEGNA MILLISANNPRÓFUNAR OG VIÐBÓTARSANNPRÓFUNAR (EF HENNA ER KRAFIST)

HÉR MEÐ VOTTAST að við reglubundna sannprófun í samræmi við reglu IX/6.1 í samningnum og lið 13.8 í ISM-kóðanum og (*) 4. mgr. 5. gr. reglugerðar ráðsins (EB) nr. 3051/95 um öryggisstjórnun á ekjufarþegaferjum reyndist öryggisstjórnunarkerfið vera í samræmi við kröfur í ISM-kóðanum.

Millisannprófun

(skal framkvæmd milli annarrar
og þriðju árlegu dagsetningarinnar)

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Viðbótarsannprófun ()**

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Viðbótarsannprófun ()**

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

Staður:

Dags.:

Viðbótarsannprófun ()**

Undirskrift:
(Undirskrift viðurkennds embættismanns)

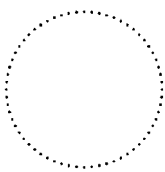
Staður:

Dags.:

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

(**) Ef við á. Vísað er í lið 13.8 í ISM-kóðanum.

BRÁÐABIRGDASAMRÆMINGARSKJAL

(Opinbert innsigli)

(Ríki)

Gefið út samkvæmt ákvæðum ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974 með áorðnum breytingum og (*) reglugerðar ráðsins (EB) nr. 3051/95 um öryggisstjórnun á ekjufarþegaferjum

Samkvæmt heimild ríkisstjórnar
(Heiti ríkis)

af
(Viðurkenndur einstaklingur eða stofnun)

Nafn og heimilisfang félags
.....
(Sjá lið 1.1.2 í ISM-kóðanum)

HÉR MEÐ VOTTAST að öryggisstjórnunarkerfi félagsins er viðurkennt með tilliti til þess að það uppfyllir ákvæði liðar 1.2.3 í alþjóðlega kóðanum um öryggisstjórnun skipa og mengunarvarnir (ISM-kóðanum) að því er varðar þær gerðir skipa sem taldar eru upp hér á eftir (strikið út þar sem við á):

Farþegaskip

Háhraðaför sem flytja farþega

Háhraðaför til vöruflutninga

Búlkaskip

Oliuflutningaskip

Efnaflutningaskip

Gasflutningaskip

Færanlegar, haffærar boreiningar

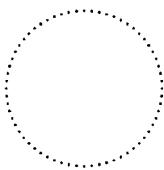
Önnur vöruflutningaskip

Ekjufarþegaferjur

Bráðabirgðasamræmingarskjal þetta gildir til

Gefið út í:
(Útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

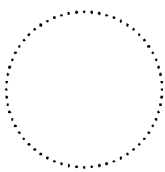

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrvalds
eftir því sem við á)

.....
(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að gefa skjalið út)

(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

BRÁÐABIRGÐAÖRYGGISSTJÓRNUNARSKÍRTEINI

(Opinbert innsigli)

(Ríki)

Gefið út samkvæmt ákvæðum ALÞJÓÐASAMNINGSINS UM ÖRYGGI MANNSLÍFA Á HAFINU frá 1974 með áorðnum breytingum og (*) reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95 um öryggisstjórnun á ekjufarþegaferjum

Samkvæmt heimild ríkisstjórnar
(Heiti ríkis)

af
(Viðurkenndur einstaklingur eða stofnun)

Nafn skips:

Einkennisnúmer eða einkennisstafir:

Heimahöfn:

Gerð skips (**):

Brúttótonnataka:

IMO-númer:

Nafn og heimilisfang félags:

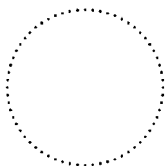
(Sjá lið 1.1.2 í ISM-kóðanum)

HÉR MEÐ VOTTAST að kröfum í lið 14.4 í ISM-kóðanum hefur verið fullnægt og að samræmingarskjal /bráðabirgðasamræmingarskjal (**) félagsins á við um þetta skip.

Bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteini þetta gildir til ,
að því tilskildu að samræmingarskjalið eða bráðabirgðasamræmingarskjalið (***) sé í gildi.

Gefið út í:
(Útgáfustaður skjalsins)

Útgáfudagur:

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrvalds
eftir því sem við á)

(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að gefa skírteinið út)

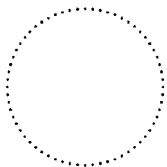
(*) Má fella brott þegar um er að ræða skip sem eingöngu eru í ferðum innan eins aðildarríkis.

(**) Hér á að færa inn eina af eftirfarandi gerðum skipa: Farþegaskip, háhraðaför sem flytja farþega, háhraðaför til vöruflutninga, búlkaskip, olíuflutningaskip, efnaflutningaskip, gasflutningaskip, feranlegar, haffærar boreiningar, önnur vöruflutningaskip, ekjufarþegaferjur.

(***) Strikið yfir það sem á ekki við.

Gildistími þessa bráðabirgðaöryggisstjórnunarskírteinis er framlengdur til:

Dagsetning framlengingar:

(Innsigli eða stimpill útgáfufyrvalds
eftir því sem við á)

.....
(Undirskrift embættismanns sem hefur fullt umboð til þess að framlengja gildistímann)

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2099/2002

2005/EES/16/29

frá 5. nóvember 2002

um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) og um breytingu á reglugerðum um siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Ráðstafanirnar til framkvæmdar gildandi reglugerðum og tilskipunum um öryggi á höfunum voru samþykktar með stjórnsýslumálsmeðferð í nefndinni sem komið var á fót með tilskipun ráðsins 93/75/EBE frá 13. september 1993 um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfunum innan Bandalagsins ⁽⁵⁾ og, í sumum tilvikum, í sérstakri nefnd. Þessar nefndir unnu eftir reglunum sem settar eru fram í ákvörðun ráðsins 87/373/EBE frá 13. júlí 1987 þar sem mælt er fyrir um málsmeðferð við beitingu framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁶⁾.

2) Með ályktun sinni frá 8. júní 1993 um sameiginlega stefnu um öryggi á hafinu ⁽⁷⁾ samþykkti ráðið að meginreglu til að komið yrði á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) og fór þess á leit við framkvæmdastjórnina að hún legði fram tillögu að stofnun slíkrar nefndar.

3) Hlutverk nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum er að miðstýra verkefnum nefndanna, sem komið er á fót samkvæmt lögum Bandalagsins um öryggi á höfunum, varnir gegn mengun frá skipum og um vernd aðbúnaðar og vinnuskilyrða um borð, og að veita framkvæmdastjórninni aðstoð og ráð í öllum málum er varða öryggi á höfunum og það að koma í veg fyrir eða draga úr mengun umhverfisins af völdum skipa-útgæðar.

4) Í samræmi við ályktunina frá 8. júní 1993 ber að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum og fela henni þau verkefni sem áður voru á hendi nefndanna sem komið var á fót samkvæmt fyrrgreindum lögum. Í öllum, nýjum lögum Bandalagsins, sem eru samþykkt á sviði öryggis á höfunum, skal skirskotað til þeirrar nefndar.

5) Ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁸⁾ hefur komið í stað ákvörðunar 87/373/EBE og því gilda ákvæði hennar gagnvart nefndinni um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum. Tilgangurinn með fyrri ákvörðuninni er að skilgreina málsmeðferð, sem nefndin getur beitt, og tryggja Evrópuþinginu og almenningi ítarlegri upplýsingar um störf nefndanna.

6) Ráðstafanirnar, sem eru nauðsynlegar til að koma fyrrnefndum lögum í framkvæmd, skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun 1999/468/EB.

7) Einnig ber að breyta fyrrgreindum lögum svo að nefndin um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum komi í stað nefndarinnar sem komið var á fót samkvæmt tilskipun 93/75/EBE eða, ef við á, sérstakrar nefndar sem komið er á fót samkvæmt tilteknum lögum. Með þessari reglugerð skal einkum breyta viðeigandi ákvæðum í reglugerðum ráðsins (EBE) nr. 613/91 frá 4. mars 1991 um tilfærslu skipa

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 53/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 19.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 276.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 139, 11.5.2001, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 253, 12.9.2001, bls. 1.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. febrúar 2001 (Stjtið. EB C 276, 1.10.2001, bls. 42), sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. maí 2002 (Stjtið. EB C 170 E, 16.7.2002, bls. 37) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. september 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 98/74/EB (Stjtið. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 197, 18.7.1987, bls. 33.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB C 271, 7.10.1993, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- frá einni skipaskrá til annarrar innan Bandalagsins ⁽¹⁾, (EB) nr. 2978/94 frá 21. nóvember 1994 um framkvæmd ályktanar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) A. 747 (18) um beitingu mælingarreglna um aðgreinda sjókjölfestugeyma í olíuflutningaskipum ⁽²⁾, (EB) nr. 3051/95 frá 8. desember 1995 um öryggisstjórnun á ekju-farþegaferjum ⁽³⁾ og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 417/2002 frá 18. febrúar 2002 um að flýta innleiðingu á kröfum um tvöfaldan byrðing eða sambærilega hönnun fyrir olíuskip með einföldum byrðingi og um niðurfellingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 2978/94 ⁽⁴⁾ til að fella inn í þær vísun í nefndina um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum og innleiða stjórnsýslu-málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB.
- 8) Enn fremur eru fyrrgreind lög byggð á beitingu reglna sem grundvallast á alþjóðlegum gerningunum sem eru í gildi þann dag sem viðkomandi gerð Bandalagsins er samþykkt eða þann dag sem er tilgreindur í lögunum. Af því leiðir að aðildarríkin geta ekki beitt síðari breytingum við þessa alþjóðlegu gerninga fyrr en tilskipunum eða reglugerðum Bandalagsins hefur verið breytt. Þetta veldur verulegum vandkvæðum, einkum seinkun á því að nýjustu og ströngustu alþjóðlegu öryggisstöðlum sé beitt í Bandalaginu, vegna þess hve erfitt er að tryggja að alþjóðlegar breytingar taki gildi sama dag og breyting á reglugerðum sem fella þessar breytingar inn í lög Bandalagsins.
- 9) Þó er nauðsynlegt að gera greinarmun á ákvæðum gerðar Bandalagsins, þar sem vísað er til alþjóðlegs gernings m.t.t. beitingar þessara ákvæða, og ákvæðum Bandalagsins þar sem alþjóðlegur gerningur er endurtekinn að öllu leyti eða að hluta. Í síðarnefnda tilvikinu geta nýjustu breytingar á alþjóðlegum gerningum þó ekki tekið gildi fyrr en viðkomandi ákvæðum Bandalagsins hefur verið breytt.
- 10) Aðildarríkin skulu því hafa leyfi til að beita nýjustu ákvæðum alþjóðlegra gerninga, að undanskildum þeim sem þegar hafa beinlínis verið tekin upp í gerð Bandalagsins. Þetta má gera með því að geta þess að viðkomandi tilskipun eða reglugerð varði beitingu alþjóðasamnings í „nýjustu útgáfu“ án þess að tilgreina dagsetningu.
- 11) Til að viðhalda gagnsæi er rétt að viðeigandi breytingar á alþjóðlegum gerningum, sem eru felldar inn í siglingalöggjöf Bandalagsins, séu gerðar aðgengilegar í Bandalaginu með birtingu í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

- 12) Þó ber að taka upp sérstaka málsmeðferð fyrir samræmisathugun til að framkvæmdastjórnin geti, að höfðu samráði við nefndina um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum, gert allar nauðsynlegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að breytingar á alþjóðlegum gerningum verði ósamrýmanlegar fyrrgreindum lögum eða stefnu Bandalagsins varðandi siglingaöryggi, varnir gegn mengun frá skipum og verndun aðbúnaðar og vinnuskilyrða um borð eða þeim markmiðum sem stefnt er að með þeim lögum. Slík málsmeðferð á einnig að koma í veg fyrir að alþjóðlegar breytingar geti dregið úr því siglingaöryggi sem náðst hefur í Bandalaginu.
- 13) Málsmeðferðin fyrir samræmisathugun kemur ekki að fullum notum nema ráðstafanirnar, sem eru áformaðar, séu samþykktar eins fljótt og unnt er og í öllum tilvikum áður en frestur fyrir gildistöku alþjóðlegru breytinganna rennur út. Þess vegna er rétt að tíminn, sem ráðið hefur til að taka ákvörðun um fyrirhugaðar ráðstafanir í samræmi við 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, sé einn mánuður.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Tilgangurinn með þessari reglugerð er að bæta framkvæmd löggjafar Bandalagsins sem um getur í 2. mgr. 2. gr. um siglingaöryggi, varnir gegn mengun frá skipum og verndun aðbúnaðar og vinnuskilyrða um borð:

- a) með því að miðstýra verkefnum nefndanna sem komið var á fót samkvæmt siglingalöggjöf Bandalagsins en með þessari reglugerð kemur í þeirra stað ein nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum, sem nefnist COSS,
- b) með því að hraða uppfærslu og auðvelda síðari breytingar á siglingalöggjöf Bandalagsins í ljósi þróunar alþjóðlegru gerninga sem um getur í 1. mgr. 2. gr.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „Alþjóðlegir gerningar“: samningar, bókanir, ályktanir, kóðar, reglusöfn, dreifibréf, staðlar og ákvæði sem eru samþykkt á alþjóðlegri ráðstefnu, af Alþjóðasiglingamálastofnuninni (IMO), Alþjóðavinnu-mála-stofnuninni (ILO) eða aðilum að viljayfirlýsingu sem um getur í gildandi ákvæðum siglingalöggjafar Bandalagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 68, 15.3.1991, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 320, 30.12.1995, bls. 14. Reglugerðinni var breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) No 179/98 (Stjtið. EB L 19, 24.1.1998, bls. 35).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 64, 7.3.2002, bls. 1.

2. „Siglingalöggjöf Bandalagsins“: gildandi lagagerðir Bandalagsins sem eru taldar upp hér á eftir:
- a) reglugerð ráðsins (EBE) nr. 613/91,
 - b) tilskipun ráðsins 93/75/EBE,
 - c) reglugerð ráðsins (EB) nr. 2978/94,
 - d) tilskipun ráðsins 94/57/EB frá 22. nóvember 1994 um sameiginlegar reglur og staðla fyrir stofnanir sem sjá um skipaefirlit og -skoðun og fyrir tilheyrandi starfsemi siglingamálayfirvalda ⁽¹⁾,
 - e) tilskipun ráðsins 95/21/EB frá 19. júní 1995 um hafnarrikiseftirlit ⁽²⁾,
 - f) reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95,
 - g) tilskipun ráðsins 96/98/EB frá 20. desember 1996 um búnað um borð í skipum ⁽³⁾,
 - h) tilskipun ráðsins 97/70/EB frá 11. desember 1997 um að setja samræmdar reglur um öryggi fiskiskipa sem eru 24 metrar að lengd og lengri ⁽⁴⁾,
 - i) tilskipun ráðsins 98/18/EB frá 17. mars 1998 um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip ⁽⁵⁾,
 - j) tilskipun ráðsins 98/41/EB frá 18. júní 1998 um skráningu einstaklinga sem sigla með farþegaskipum til og frá höfnum aðildarríkja Bandalagsins ⁽⁶⁾,
 - k) tilskipun ráðsins 1999/35/EB frá 29. apríl 1999 um kerfi lögboðinna skoðana til að stuðla að öruggum rekstri ekjuferja og háhraðafarþegafara í áætlunarferðum ⁽⁷⁾,
 - l) tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/59/EB frá 27. nóvember 2000 um aðstöðu í höfnum til að taka á móti úrgangi skipa og farmleifum ⁽⁸⁾,
 - m) tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/25/EB frá 4. apríl 2001 um lágmarkspjálfun sjómanna ⁽⁹⁾,
 - n) tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/96/EB frá 4. desember 2001 um samræmdar kröfur og aðferðir að því er varðar örugga lestun og losun búlkaskipa ⁽¹⁰⁾,
 - o) reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 417/2002.

3. gr.

Nefnd komið á fót

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 20. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/105/EB (Stjtið. EB L 19, 22.1.2002, bls. 9).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/106/EB (Stjtið. EB L 19, 22.1.2002, bls. 17).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 25. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/75/EB (Stjtið. EB L 254, 23.9.2002, bls. 1).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 34, 9.2.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/35/EB (Stjtið. EB L 112, 27.4.2002, bls. 21).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 144, 15.5.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/25/EB (Stjtið. EB L 98, 15.4.2002, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 188, 2.7.1998, bls. 35.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 1.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 81.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 136, 18.5.2001, bls. 17.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 13, 16.1.2002, bls. 9.

2. Þegar vitnað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera einn mánuður.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

4. gr.

Samþætting breytinga á alþjóðlegum gerningum í Bandalaginu

Siglingalöggjöf Bandalagsins skal ná til þeirra alþjóðlegra gerninga sem hafa tekið gildi, þ.m.t. nýjustu breytingar á þeim, að frátöldum breytingum sem eru undanskildar gildissviði siglingalöggjafar Bandalagsins á grundvelli málsmeðferðar fyrir samræmisathugun sem er ákveðin með 5. gr.

5. gr.

Málsmeðferð fyrir samræmisathugun

1. Að því er varðar þessa reglugerð, og með það fyrir augum að draga úr þeirri hættu að árekstrar verði á milli siglingalöggjafar Bandalagsins og alþjóðlegra gerninga, skulu aðildarríkin og framkvæmdastjórnin vinna saman, með samræmingarfundum og/eða öðrum viðeigandi aðferðum, að því að skilgreina, eftir því sem við á, sameiginlega afstöðu eða nálgun á lögmætum vettvangi í alþjóðamálum.

2. Hér með er komið á málsmeðferð fyrir samræmisathugun með það fyrir augum að einungis verði undanskildar frá gildissviði siglingalöggjafar Bandalagsins þær breytingar á alþjóðlegum gerningum sem, að mati framkvæmdastjórnarinnar, hafa í för með sér augljósa hættu á því að alþjóðlega breytingin dragi, innan gildissviðs þeirra reglugerða eða tilskipana sem um getur í 2. mgr. 2. gr., úr kröfum í siglingalöggjöf Bandalagsins varðandi siglingaöryggi, varnir gegn mengun frá skipum og verndun aðbúnaðar og vinnuskilyrða um borð sem settar voru með þessari löggjöf eða breytingin sé ósamrýmanleg henni.

Eingöngu má nota málsmeðferðina fyrir samræmisathugun til að breyta siglingalöggjöf Bandalagsins á sviðum sem falla óumdeilanlega undir stjórnsýslumálsmeðferð og eru í þrengsta skilningi innan ramma framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið.

3. Við aðstæður, sem um getur í 2. mgr., skal framkvæmdastjórnin hefja málsmeðferð fyrir samræmisathugun, að beiðni aðildarríkis ef við á.

Framkvæmdastjórnin skal, jafnskjótt og hún hefur samþykkt breytingu á alþjóðlegum gerningi, senda nefndinni um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum tillögu um ráðstafanir til að undanskilja viðkomandi breytingu frá viðkomandi Bandalagstexta.

Ljúka skal málsmeðferðinni fyrir samræmisathugun, þ.m.t. ef við á málsmeðferðinni sem fjallað er um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, a.m.k. einum mánuði áður en tímabilið, sem ákveðið var á alþjóðlegum grunni fyrir þegjandi samþykki á viðkomandi breytingu, rennur út eða fyrir þann dag sem fyrirhugað er að fyrrnefnd breyting öðlist gildi.

4. Sé um að ræða áhættu, eins og um getur í fyrstu undirgrein 2. mgr., skulu aðildarríkin, á þeim tíma sem málsmeðferð fyrir samræmisathugun stendur yfir, ekki hefja neinar aðgerðir sem miða að því að samþætta breytinguna innlendri löggjöf eða beita breytingunni á viðkomandi alþjóðlegum gerningi.

6. gr.

Upplýsingar

Allar viðeigandi breytingar á alþjóðlegum gerningum, sem eru felldar inn í siglingalöggjöf Bandalagsins í samræmi við 4. og 5. gr., skulu birtar í upplýsingarskyni í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

7. gr.

Valdsvið nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum

Nefndin um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun skal fara með það vald sem henni er falið í krafti gildandi löggjafar Bandalagsins. Breyta má 2. mgr. 2. gr. með málsmeðferðinni, sem fjallað er um í 2. mgr. 3. gr., með það fyrir augum að fella inn í hana tilvísun í gerðir Bandalagsins, sem hafa öðlast gildi eftir samþykkt þessarar reglugerðar, þar sem nefndinni um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum er veitt framkvæmdavald.

8. gr.

Breyting á reglugerð (EBE) nr. 613/91

Reglugerð (EBE) nr. 613/91 er breytt sem hér segir:

1. Í stað a-liðar 1. gr. komi eftirfarandi:

„a) „samningar“: alþjóðasamningurinn um öryggi mannslífa á hafinu frá 1974 (SOLAS), alþjóðasamningurinn um hleðslumerki skipa frá 1966 (LL66) og alþjóðasamningurinn um varnir gegn

mengun frá skipum (Marpol-samningurinn frá '73/'78) í nýjustu útgáfum, svo og bindandi ályktanir sem tengjast þessum samningum sem Alþjóðasiglingamálastofnunin (IMO) hefur samþykkt.“

2. Í stað 6. og 7. gr. komi eftirfarandi:

„6. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem var komið á fót með 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*) með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

7. gr.

Breytingarnar á alþjóðlegu gerningunum, sem um getur í 1. gr., má undanskilja gildissviði þessarar reglugerðar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.

(**) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

9. gr.

Breyting á reglugerð (EBE) nr. 2978/94

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á reglugerð (EB) nr. 2978/94:

1. Í stað g-liðar 3. gr. komi eftirfarandi:

„g) „MARPOL-samningurinn frá '73/'78“: alþjóðasamningur frá 1973 um varnir gegn mengun frá skipum eins og honum var breytt með bókun frá 1978 í nýjustu útgáfu.“

2. Eftirfarandi málsgrein bætist við 6. gr.:

„Breytingarnar á alþjóðagerningunum, sem um getur í 3. gr., má undanskilja gildissviði þessarar reglugerðar skv. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Í stað 7. gr. komi eftirfarandi:

„7. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum, sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*) með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

10. gr.

Breyting á reglugerð (EB) nr. 3051/95

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á reglugerð (EB) nr. 3051/95:

1. Eftirfarandi undirgrein bætist við í 9. gr.:

„Breytingarnar á alþjóðlegu gerningunum, sem um getur í 2. gr., má undanskilja gildissviði þessarar reglugerðar skv. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

2. Í stað 10. gr. komi eftirfarandi:

„10. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*) með hliðsjón af 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

11. gr.

Breyting á reglugerð (EB) nr. 417/2002

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á reglugerð (EB) nr. 417/2002:

1. Í stað 1. mgr. 3. gr. komi eftirfarandi:

„1. „MARPOL-samningurinn frá '73/'78“: alþjóðasamningur frá 1973 um varnir gegn mengun frá skipum eins og honum var breytt með bókun frá 1978 í nýjustu útgáfu.“

2. Í stað 1. mgr. 10. gr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Eftirfarandi undirgrein bætist við í 11. gr.:

„Breytingarnar á alþjóðlega gerningnum, sem um getur í 1. mgr. 3. gr., má undanskilja gildissviði þessarar reglugerðar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.“

12. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. nóvember 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

forseti.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/44/EB

2005/EES/16/30

frá 25. júní 2002

um lágmarkskröfur um heilbrigði og öryggi að því er varðar áhættu starfsmanna vegna váhrifa eðlisfræðilegra áhrifavalda (títrings) (sexánda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFAR,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 2. mgr. 137. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar⁽¹⁾ sem lögð var fram að höfðu samráði við ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum,

með hliðsjón af álit efnahags- og félagsmálanefndarinnar⁽²⁾,

með hliðsjón af álit svæðanefndarinnar,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 8. apríl 2002,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt sáttmálanum getur ráðið, með útgáfu tilskipana, samþykkt lágmarkskröfur til að stuðla að úrbótum, einkum á vinnuumhverfi, til að tryggja betri heilsuvernd og bætt öryggi starfsmanna. Í slíkum tilskipunum ber að forðast að setja hömlur á sviði stjórnsýslu, fjármála eða löggjafar sem staðið gætu í vegi fyrir stofnun og vexti lítilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 2) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar varðandi aðgerðaáætlun hennar um framkvæmd stofnskrár Bandalagsins um félagsleg grundvallarréttindi launþega er kveðið á um að gera skuli lágmarkskröfur varðandi heilbrigði og öryggi að því er varðar áhættu starfsmanna vegna váhrifa eðlisfræðilegra áhrifavalda. Í september 1990 samþykkti Evrópuþingið ályktun varðandi þessa aðgerðaáætlun⁽⁴⁾ og hvatti einkum framkvæmdastjórnina til að semja sérstaka tilskipun um áhættu vegna hávaða og títrings og allra annarra eðlisfræðilegra áhrifavalda á vinnustöðum.
- 3) Í fyrsta lagi er talið nauðsynlegt að gera ráðstafanir til að vernda starfsmenn fyrir áhættu af völdum títrings vegna áhrifa hans á heilbrigði og öryggi þeirra, einkum skaða sem kemur fram í vöðvum, beinum, taugum og æðum. Þessar ráðstafanir eiga ekki einungis að tryggja heilbrigði og öryggi hvers starfsmanns heldur einnig að skapa grunn að

lágmarksvernd alls launafólks í Bandalaginu til að komast hjá hugsanlegri röskun á samkeppni.

- 4) Í þessari tilskipun er kveðið á um lágmarkskröfur og aðildarríkjunum þannig gefið tækifæri til að viðhalda eða taka upp hagstæðari ákvæði til verndar starfsmönnum, einkum með því að ákveða lægri gildi fyrir dagleg viðbragðsmörk eða viðmiðunarmörk daglegra váhrifa af titringi. Ekki er unnt að bera fyrir sig framkvæmd þessarar tilskipunar til að réttlæta afturför á þessu sviði frá því sem nú tíðkast í aðildarríkjunum.
- 5) Kerfi til verndar gegn titringi skal takmarkast við skilgreiningu, án óþarfra smáatriða, á markmiðum sem ber að ná, grundvallargildi, sem ber að fylgja, og gildi sem skulu lögð til grundvallar og ber að nota til að aðildarríkin geti beitt lágmarkskröfunum á þann hátt að sambærilegt sé.
- 6) Hægt er að draga úr váhrifum af titringi á skilvirkari hátt með því að gera fyrirbyggjandi ráðstafanir við hönnun verkstöðva og vinnustaða og með því að velja vinnutæki, verkferli og vinnuaðferðir þannig að það hafi forgang að draga úr áhættunni strax í upphafi. Ákvæði varðandi vinnutæki og -aðferðir stuðla þannig að vernd hlutaðeigandi starfsmanna.
- 7) Vinnuveitendur skulu gera breytingar í ljósi tækni- framfara og vísindalegrar þekkingar að því er varðar áhættu sem fylgir váhrifum af titringi með það fyrir augum að bæta öryggi og heilsuvernd starfsmanna.
- 8) Þegar um er að ræða flutninga á sjó og í lofti er ekki unnt, miðað við núverandi tækni, að virða, við allar aðstæður, viðmiðunarmörk váhrifa af titringi sem allur líkaminn verður fyrir. Því er rétt að setja ákvæði um vel rökstuddar undanþágur í sumum tilvikum.
- 9) Þar eð tilskipun þessi er sértilskipun, í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilbrigði starfsmanna á vinnustöðum⁽⁵⁾ gildir sú tilskipun því um váhrif á starfsmenn af titringi, með fyrirvara um strangari ákvæði og/eða sérákvæði í þessari tilskipun.
- 10) Tilskipun þessi er raunhæfur liður í því að gera félagsmálalag á innviðum markaðarins að veruleika.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 177, 6.7.2002, bls. 13. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 54/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 20.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 77, 18.3.1993, bls. 12.

Stjtið. EB C 230, 19.8.1994, bls. 3.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 249, 13.9.1993, bls. 28.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 20. apríl 1994 (Stjtið. EB C 128, 9.5.1994, bls. 146) staðfest 16. september 1999 (Stjtið. EB C 54, 25.2.2000, bls. 75), sameiginleg afstaða ráðsins frá 25. júní 2001 (Stjtið. EB C 301, 26.10.2001, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 23. október 2001 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 25. apríl 2002 og ákvörðun ráðsins frá 21. maí 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB C 260, 15.10.1990, bls. 167.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

- 11) Gerðar skulu nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽¹⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. ÞÁTTUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Markmið og gildissvið

1. Í tilskipun þessari, sem er sextánda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE, er mælt fyrir um lágmarkskröfur til að vernda starfsmenn, m.t.t. heilbrigðis og öryggis, fyrir því að eiga á hættu eða kunna að eiga á hættu að verða fyrir váhrifum af vélrænum titringi.

2. Kröfurnar í þessari tilskipun gilda um starfsemi þar sem starfsmenn eiga á hættu eða kunna að eiga á hættu að verða fyrir váhrifum af vélrænum titringi við störf sín.

3. Ákvæði tilskipunar 89/391/EBE gilda að fullu um allt sviðið sem um getur í 1. mgr., sbr. þó þrengri og/eða sértækari ákvæði sem er að finna í þessari tilskipun.

2. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

- a) „handar- og handleggstitringur“: vélrænn titringur sem hefur í för með sér áhættu fyrir heilbrigði og öryggi starfsmanna þegar hann færir yfir á hendur og handleggi, einkum að því er varðar æðar, bein eða liði, taugar og vöðva,
- b) „titringur í öllum líkamanum“: vélrænn titringur sem hefur í för með sér áhættu fyrir heilbrigði og öryggi starfsmanna þegar hann færir yfir á allan líkamann, og veldur einkum verkjum í neðri hluta hryggjarins og mænuskaða.

3. gr.

Viðmiðunarmörk og viðbragðsmörk váhrifa

1. Fyrir handar- og handleggstitring:

- a) gildið fyrir viðmiðunarmörk daglegra váhrifa fyrir átta klukkustunda viðmiðunartímabil skal vera 5 m/s^2 ,
- b) gildið fyrir viðbragðsmörk daglegra váhrifa fyrir átta klukkustunda viðmiðunartímabil skal vera $2,5 \text{ m/s}^2$.

Váhrif handar- og handleggstitrings á starfsmenn skulu metin eða mæld á grundvelli ákvæðanna í 1. lið A-hluta viðaukans.

2. Fyrir titring í öllum líkamanum:

- a) gildi viðmiðunarmarka fyrir dagleg váhrif á átta klukkustunda viðmiðunartímabili skal vera $1,15 \text{ m/s}^2$ eða, að vali viðkomandi aðildarríkis, gildið $21 \text{ m/s}^{1,75}$ fyrir hvern skammt af titringi,
- b) gildi viðbragðsmarka fyrir dagleg váhrif á átta klukkustunda viðmiðunartímabili, skal vera $0,5 \text{ m/s}^2$ eða, að vali viðkomandi aðildarríkis, gildið $9,1 \text{ m/s}^{1,75}$ fyrir hvern skammt af titringi.

Meta skal eða mæla titring í öllum líkamanum á grundvelli ákvæða 1. liðar B-hluta viðaukans.

II. ÞÁTTUR

SKYLDUR VINNUVEITENDA

4. gr.

Ákvörðun og mat á áhættu

1. Við að uppfylla þær skyldur sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 6. gr. og 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 89/391/EBE skal vinnuveitandi meta, og mæla ef þörf krefur, hve miklum váhrifum af vélrænum titringi starfsmenn verða fyrir: Mælingin skal fara fram í samræmi við 2. lið A-hluta eða 2. lið B-hluta viðaukans við þessa tilskipun eftir því sem við á.

2. Meta má hve miklum váhrifum af vélrænum titringi menn verða fyrir með athugun á sérstökum starfsvenjum og á grundvelli viðeigandi upplýsinga um líklegan styrk titrings frá búnaði eða tegundum búnaðar sem notaður er við þær sérstöku aðstæður sem um er að ræða, þ.m.t. upplýsingar sem framleiðandi búnaðarins veitir. Sú aðferð er frábrugðin mælingu þar sem nota þarf sérstök tæki og viðeigandi aðferðir.

3. Þar til bærir þjónustuaðilar, sem um getur í 1. mgr., skulu skipuleggja og framkvæma matið og mælinguna með hæfilegu millibili, að teknu sérstöku tilliti til ákvæða 7. gr. tilskipunar 89/391/EBE um kröfur um hæfi að því er varðar þjónustu eða einstaklinga. Gögnin, sem fást úr matinu og/eða mælingunni á því hve mikil váhrif af vélrænum titringi eru, skulu varðveitt í heppilegu formi til að þau geti komið að gagni síðar.

4. Samkvæmt 3. mgr. 6. gr. í tilskipun 89/391/EBE skal vinnuveitandinn huga sérlega vel að eftirfarandi atriðum við áhættumat:

- a) hve váhrifin eru mikil, hvers eðlis þau eru og hve lengi þau standa yfir, þ.m.t. hvort þau eru slitróttur titringur eða endurtekin högg,
- b) viðmiðunarmörkum og viðbragðsmörkum váhrifa sem mælt er fyrir um í 3. gr. þessarar tilskipunar,
- c) öllum áhrifum er varða heilbrigði og öryggi starfsmanna sem eru í sérlegri áhættu,
- d) öllum óbeinum áhrifum á öryggi starfsmanns sem stafa af víxlverkun vélræns titrings og vinnustaðar eða tækja þar,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

- e) upplýsingum sem eru veittar af framleiðendum vinnutækja í samræmi við viðeigandi tilskipanir Bandalagsins,
- f) hvort fyrir hendi er búnaður til endurnýjunar, ætlaður til að draga úr váhrifum af vélrænum titringi,
- g) hvort váhrifa af titringi í öllum líkamanum gæti áfram utan vinnutíma á ábyrgð vinnuveitandans,
- h) sérstökum vinnuáðstæðum, s.s. lágu hitastigi,
- i) viðeigandi upplýsingum frá heilbrigðiseftirliti eftir því sem unnt er, þ.m.t. upplýsingar sem hafa verið birtar.

5. Vinnuveitandinn skal hafa í förum sínum áhættumat í samræmi við a-lið 1. mgr. 9. gr. tilskipunar 89/391/EBE og tilgreina hvaða ráðstafanir þarf að gera í samræmi við 5. og 6. gr. þessarar tilskipunar. Áhættumatið skal skráð á heppilegum miðli í samræmi við landslög og venju og í því getur verið rökstuðningur vinnuveitanda fyrir því að frekara áhættumat sé ónauðsynlegt m.t.t. eðlis og umfangs áhættu sem tengist vélrænum titringi. Uppfæra skal áhættumatið reglulega, einkum ef verulegar breytingar hafa orðið, sem gera það úrelt, eða ef niðurstöður heilbrigðiseftirlits benda til þess að það sé nauðsynlegt.

5. gr.

Ákvæði sem miða að því að forðast eða minnka váhrif

1. Að teknu tilliti til tækniframfara og tiltækra ráðstafana til að sporna við áhættunni strax við upptökin skal áhættan vegna váhrifa af vélrænum titringi útilokuð eða henni haldið í lágmarki við upptökin.

Takmörkun slíkrar áhættu skal byggð á almennum meginreglum um forvarnir í 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 89/391/EBE.

2. Þegar farið er yfir gildi viðbragðsmarka fyrir váhrif af titringi, sem mælt er fyrir um í b-lið 1. mgr. og b-lið 2. mgr. í 3. gr., skal vinnuveitandi, á grundvelli áhættumatsins sem um getur í 4. gr., gera og koma í framkvæmd áætlun um tæknilegar og/eða skipulagslegar ráðstafanir sem er ætlað að halda váhrifum af vélrænum titringi í lágmarki og áhættunni sem því fylgir og taka einkum tillit til:

- a) annarra starfsaðferða þar sem menn verða síður fyrir váhrifum af vélrænum titringi,
- b) þess að valin séu heppileg vinnutæki, sem eru vinnuvistfræðilega hönnuð og framkalla minnsta mögulegan titring m.t.t. verksins sem á að vinna,
- c) ákvæðanna um aukabúnað, sem dregur úr þeirri áhættu að verða fyrir skaða af völdum titrings, t.d. sæti sem draga verulega úr titringi í öllum líkamanum og handföng sem draga úr því að titringur færist yfir á hendur og handleggi,
- d) viðeigandi viðhaldsáætlana fyrir vinnutæki, vinnustað og vinnustaðarkerfi,
- e) hönnunar og útfærslu vinnustaða og verkstöðva,

- f) viðeigandi upplýsinga og þjálfunar til að kenna starfsmönnum að nota vinnutæki rétt og örugglega og halda váhrifum af vélrænum titringi í lágmarki,
- g) þess að takmarka tímann sem váhrif standa yfir og hve mikil þau eru,
- h) hæfilegs vinnutíma með viðeigandi hvíldartímum,
- i) ákvæða um hlífðarfatnað starfsmanna, sem verða fyrir váhrifum, til að verja þá fyrir kulda og raka.

3. Starfsmenn mega aldrei verða fyrir váhrifum yfir viðmiðunarmörkum.

Ef váhrif fara yfir viðmiðunarmörk, þrátt fyrir ráðstafanir sem vinnuveitandinn gerir til að fara að þessari tilskipun, skal hann tafarlaust gera ráðstafanir til að færa váhrifin niður fyrir viðmiðunarmörkin. Hann skal tilgreina ástæður þess að farið var yfir viðmiðunarmörk og breyta forvarnar- og verndarráðstöfunum sínum í samræmi við það til að koma í veg fyrir að aftur verði farið yfir mörkin.

4. Samkvæmt 15. gr. tilskipunar 89/391/EBE skal vinnuveitandinn laga ráðstafanirnar, sem um getur í þessari grein, að þörfum starfsmanna sem búa við sérstaka áhættu.

6. gr.

Upplýsingar og þjálfun starfsmanna

Með fyrirvara um 10. og 12. gr tilskipunar 89/391/EBE skal vinnuveitandi sjá til þess að starfsmenn, sem eiga á hættu að verða fyrir váhrifum af vélrænum titringi við störf sín og/eða fulltrúar þeirra, fái upplýsingar og þjálfun í tengslum við niðurstöður áhættumats sem kveðið er á um í 1. mgr. 4. gr. þessarar tilskipunar, einkum varðandi:

- a) ráðstafanirnar sem gerðar eru til framkvæmdar þessari tilskipun til að draga úr áhættunni sem stafar af vélrænum titringi eða halda henni í lágmarki,
- b) viðmiðunarmörk og viðbragðsmörk váhrifa,
- c) niðurstöður mats og mælingar á vélrænum titringi, sem fara fram í samræmi við 4. gr. þessarar tilskipunar, og hugsanlegan skaða af völdum vinnutækjanna sem notuð eru,
- d) hvers vegna skuli tilkynna merki um skaða og hvernig megi greina þau,
- e) við hvaða aðstæður starfsmenn eigi rétt á heilbrigðiseftirliti,
- f) öruggar vinnureglur til að halda váhrifum af titringi í lágmarki.

7. gr.

Samráð og þátttaka starfsmanna

Hafa ber samráð við starfsmenn og/eða fulltrúa þeirra í samræmi við 11. gr. tilskipunar 89/391/EBE um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

III. ÞÁTTUR

ÝMIS ÁKVÆÐI

8. gr.

Heilbrigðiseftirlit

1. Með fyrirvara um 14. gr. tilskipunar 89/391/EBE skulu aðildarríkin samþykkja ákvæði til að tryggja viðeigandi heilbrigðiseftirlit starfsmanna samkvæmt niðurstöðum áhættumatsins, sem kveðið er á um í 1. mgr. 4. gr. þessarar tilskipunar, þegar það bendir til þess að heilsu þeirra sé hætta búin. Þessi ákvæði, þ.m.t. kröfur sem gerðar eru um heilsufarsskrár og aðgengi að þeim, skulu vera í samræmi við landslög og/eða venju.

Þegar stuðst er við niðurstöður heilbrigðiseftirlits við beitingu fyrirbyggjandi ráðstafana á tilteknum vinnustað er eftirlitinu ætlað að koma í veg fyrir og greina fljótt hvers konar heilsuþrest vegna váhrifa af vélrænum titringi. Rétt er að viðhafa slíkt eftirlit þegar:

— váhrif af titringi eru slík að hægt er að tengja þau greinanlegum kvilla eða skaðlegum áhrifum á heilsu,

— líklegt er að kvillinn eða áhrifin komi fram við sérstakar vinnuaðstæður starfsmannsins, og

— fyrir hendi er tækni, sem hefur verið prófuð, til að greina kvillann eða skaðleg áhrif á heilsu.

Starfsmenn, sem hafa orðið fyrir váhrifum af vélrænum titringi umfram þau mörk sem eru tilgreind í b-lið 1. mgr. og b-lið 2. mgr. 3. gr., skulu ávallt eiga rétt á viðeigandi heilbrigðiseftirliti.

2. Aðildarríkin skulu koma á fyrirkomulagi sem tryggir að heilsufarsskrár séu haldnar og uppfærðar fyrir hvern starfsmann sem er undir heilbrigðiseftirliti í samræmi við 1. mgr. Í heilsufarsskrám skulu teknar saman niðurstöður úr heilbrigðiseftirlitinu. Þær skulu vera á heppilegu formi til að þær geti komið að gagni síðar, að teknu tilliti til hvers konar þagnarskyldu.

Afrit af viðeigandi skýrslum skulu afhent þar til bæru yfirvaldi samkvæmt beiðni þess. Hlutaðeigandi starfsmaður skal hafa aðgang að heilsufarsskrám um hann sjálfan ef hann óskar eftir því.

3. Ef heilbrigðiseftirlit leiðir í ljós greinanlegan sjúkdóm hjá starfsmanni eða að váhrif af vélrænum titringi á vinnustað hafi haft áhrif á heilsu hans, að mati læknis eða heilbrigðisstarfsmanns vinnueftirlits:

a) skal læknirinn, eða annar aðili með tilskilin starfsréttindi, greina starfsmanninum frá þeim niðurstöðum sem varða hann sjálfan. Hann skal einkum fá upplýsingar og leiðbeiningar um hvers konar heilbrigðiseftirlit sem hann skal gangast undir eftir að váhrifum lýkur,

b) vinnuveitandinn skal fá upplýsingar um allar marktækar niðurstöður heilbrigðiseftirlitsins, að teknu tilliti til þagnarskyldu lækna,

c) vinnuveitandi skal:

— endurskoða áhættumatið sem hefur farið fram skv. 4. gr.,

— endurskoða ráðstafanirnar sem hafa verið gerðar til að útiloka eða draga úr áhættu skv. 5. gr.,

— taka til greina ráðleggingar sérfræðings í atvinnusjúkdómum eða annars aðila með tilskilin starfsréttindi eða þar til bær yfirvalds við framkvæmd hvers konar ráðstafana sem nauðsynlegt er að gera til að útiloka eða draga úr áhættu í samræmi við 5. gr., þ.m.t. möguleikinn á því að fá starfsmanninum annað starf þar sem ekki er hætta á frekari váhrifum, og

— sjá til þess að framhald verði á heilbrigðiseftirliti og heilbrigðisástand allra annarra starfsmanna, sem hafa orðið fyrir váhrifum á svipaðan hátt, verði athugað. Í þeim tilvikum getur viðkomandi læknir eða sérfræðingur í atvinnusjúkdómum eða þar til bært yfirvald lagt til að aðilar, sem hafa orðið fyrir váhrifum, gangist undir lækni skoðun.

9. gr.

Aðlögunartími

Varðandi það að uppfylla þær skyldur, sem mælt er fyrir um í 3. mgr. 5. gr., skulu aðildarríkin, að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins í samræmi við landslög eða venju, eiga rétt á að nýta sér aðlögunartímabil, að hámarki fimm ár, frá 6. júlí 2005 þegar notuð eru vinnutæki sem starfsmenn fengu afnot af fyrir 6. júlí 2007 og sem gera það ókleift að virða viðmiðunarmörk váhrifa, að teknu tilliti til nýjustu tækni framfara og/eða skipulagslegra ráðstafana sem gerðar hafa verið. Að því er varðar búnað, sem er notaður í landbúnaði og skógrækt, skulu aðildarríkin eiga rétt á að lengja aðlögunartímabilið í allt að fjögur ár.

10. gr.

Undanþágur

1. Í samræmi við meginreglur um heilsuvernd og öryggi starfsmanna geta aðildarríkin, þegar um er að ræða flutninga á sjó og í lofti og aðstæður gefa nægilegt tilefni til, vikið frá ákvæðum 3. mgr. 5. gr. varðandi titring í öllum líkamanum og þegar ekki er hægt, m.t.t. stöðu greinarinnar og sérstöðu vinnustaðarins, að virða viðmiðunarmörk váhrifa þrátt fyrir tæknilegar og/eða skipulagslegar ráðstafanir.

2. Ef váhrif af vélrænum titringi, sem starfsmaður verður fyrir, eru yfirleitt undir viðbragðsmörkum váhrifa, sem eru tilgreind í b-lið 1. mgr. og b-lið 2. mgr. 3. gr., en eru þó verulega breytileg frá einum tíma til annars og geta stöku sinnum farið yfir viðmiðunarmörk váhrifa, geta aðildarríkin einnig veitt undanþágu frá 3. mgr. 5. gr. Meðalgildi váhrifa í 40 klst. verður þó að vera undir viðmiðunarmörkum og hægt á að vera að sýna fram á að hætta á váhrifum, sem starfsmaðurinn verður fyrir í starfi sínu, sé minni en hætta við viðmiðunarmörkin.

3. Aðildarríkin skulu veita undanþágurnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., að höfðu samráði við aðila vinnumarkaðarins í samræmi við landslög og venju. Þessar undanþágur skulu vera háðar skilyrðum sem, að teknu tilliti til hinna sérstöku aðstæðna, tryggja að áhættunni sé haldið í lágmarki og að viðkomandi starfsmenn séu undir sérstöku heilbrigðis- eftirliti. Endurskoðað skal þessar undanþágur á fjögurra ára fresti og fella þær úr gildi um leið og þær aðstæður, sem eru tilefni þeirra, eru ekki lengur fyrir hendi.

4. Fjórða hvert ár skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni skrá yfir undanþágurnar, sem um getur í 1. og 2. mgr., þar sem tilgreint er nákvæmlega við hvernig aðstæður þessar undanþágur voru veittar og hvers vegna.

11. gr.

Tæknilegar breytingar

Hreinar, tæknilegar breytingar á viðaukanum í samræmi við:

- a) samþykkt tilskipana á sviði tæknilegrar samhæfingar og stöðlunar að því er varðar hönnun, smíði, framleiðslu eða útfærslu vinnutækja og/eða vinnustaða,
- b) tækni framfarir, breytingar á þeim samhæfðu Evrópu- stöðlum eða -forskriftum sem helst eiga við og nýjar uppgötvanir varðandi vélrænan titring,

skulu samþykktar í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 12. gr.

12. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar sem um getur í 2. mgr. 17. gr. tilskipunar 89/391/EBE.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem um getur í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

IV. ÞÁTTUR

LOKAÁKVÆÐI

13. gr.

Skýrslur

Fimmta hvert ár skulu aðildarríkin senda framkvæmdastjórninni skýrslu um verklega framkvæmd þessarar

tilskipunar þar sem fram koma sjónarmið aðila vinnumarkaðarins. Í henni skal vera lýsing á bestu starfsvenjum til að koma í veg fyrir heilsuspillandi áhrif titrings og á öðrum aðferðum til að skipuleggja vinnuna og einnig því sem aðildarríkin hafa gert til að miðla þekkingu á bestu starfsvenjum.

Á grundvelli þessara skýrslna skal framkvæmdastjórnin vinna heildarmat á framkvæmd tilskipunarinnar, m.a. í ljósi rannsókna og vísindalegra upplýsinga, og láta Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefndina og ráðgjafarnefndina um öryggi, hollustuhætti og heilsuvernd á vinnustöðum vita af því og gera tillögur um breytingar ef þörf krefur.

14. gr.

Lögleiðing

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn- sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 6. júlí 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu einnig láta fylgja skrá með ítarlegum rökum fyrir bráðabirgðafyrirkomulagi sem aðildarríkin hafa tekið upp í samræmi við 9. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær verða birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

15. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

16. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 25. júní 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. MATAS I PALOU

forseti.

VIDAUKI

A. HANDAR- OG HANDLEGGSTITRINGUR

1. Mat á váhrifum

Mat á því hve mikil váhrif handar- og handleggstitrings eru byggist á útreikningi á gildi fyrir dagleg váhrif á átta klukkustunda viðmiðunartímabili A(8), sett fram sem kvaðratrót af summu kvaðratanna (heildargildi) af tíðni-vegnum hröðunargildum, sem eru ákvörðuð á þverstæðu ásunum a_{hw} , a_{wy} , a_{wz} eins og skilgreint er í 4. og 5. kafla og viðauka A við ISO-staðal 5349-1(2001).

Mat á því hve mikil váhrifin eru getur farið fram á grundvelli spár sem byggist á upplýsingum framleiðenda um hve mikinn titring leggur frá vinnutækjum sem eru notuð og með skoðun á sérstökum vinnuvenjum eða með mælingu.

2. Mæling

Þegar mæling er notuð í samræmi við 1. mgr. 4. gr.:

- geta aðferðirnar, sem notaðar eru, falið í sér stakar mælingar, sem skulu vera dæmigerðar fyrir váhrif af þeim vélræna titringi sem tiltekinn starfsmaður verður fyrir. Laga þarf aðferðirnar og tækin, sem notuð eru, að sér-einkennum vélræna titringsins, sem á að mæla, að umhverfisþáttum og eiginleikum mælitækjanna í samræmi við ISO-staðal 5349-2(2001),
- ef um er að ræða búnað sem krefst þess að báðar hendur séu notaðar skal mæla váhrif á hvora hönd um sig. Váhrifin eru ákvörðuð með hliðsjón af gildinu sem hærra er en einnig skal veita upplýsingar um gildið fyrir hina höndina.

3. Truflanir

Ákvæði d-liðar 4. mgr. 4. gr. gilda, einkum þegar vélrænn titringur truflar rétta meðferð stjórnækja eða álestur mæla.

4. Óbein áhætta

Ákvæði d-liðar 4. mgr. 4. gr. gilda, einkum þegar vélrænn titringur raskar stöðugleika mannvirkja eða öryggi tengibúnaðar.

5. Hlíðarbúnaður einstaklinga

Persónuhlífar gegn handar- og handleggstitringi geta verið einn þáttur í áætluninni um ráðstafanir sem um getur í 2. mgr. 5. gr.

B. TITRINGUR Í ÖLLUM LÍKAMANUM

1. Mat á váhrifum

Mat á því hve mikil váhrif titrings eru byggist á útreikningi á gildi fyrir dagleg váhrif A(8), sett fram sem jafngild, samfelld hröðun á átta klukkustundum, reiknað sem hæsta (rms) gildi eða hæsta gildi fyrir titringsskammt (VDV) af tíðniveginni hröðun, sem er ákvörðuð á þremur þverstæðum ásum ($1,4a_{wx}$, $1,4a_{wy}$, og a_{wz} fyrir sitjandi eða standandi starfsmann) í samræmi við 5., 6. og 7. kafla og viðauka A og B við ISO-staðal 2631-1(1997).

Mat á því hve mikill titringurinn er getur farið fram á grundvelli spár sem byggist á upplýsingum framleiðenda um það hve mikinn titring leggur frá vinnutækjum og með skoðun á sérstökum vinnuvenjum eða með mælingu.

Þegar um er að ræða hafskipasiglingar geta aðildarríkin einskorðað sig við titring á tíðni sem er yfir 1 Hz.

2. Mæling

Þegar mæling fer fram í samræmi við 1. mgr. 4. gr. geta aðferðirnar, sem eru notaðar, falið í sér stakar mælingar sem verða að vera dæmigerðar fyrir þau váhrif af vélræna titringnum, sem um er að ræða, sem tiltekinn starfsmaður verður fyrir. Laga þarf aðferðirnar, sem eru notaðar, að sérstökum eiginleikum vélræna titringsins, sem á að mæla, að umhverfisþáttum og að eiginleikum mælitækjanna.

3. Truflanir

Ákvæði d-liðar 4. mgr. 4. gr. gilda, einkum þegar vélrænn titringur torveldar rétta meðferð stjórnækja eða álestur mæla.

4. Óbein áhætta

Ákvæði d-liðar 4. mgr. 4. gr. gilda, einkum þegar vélrænn titringur raskar stöðugleika mannvirkja eða öryggi tengibúnaðar.

5. Áframhaldandi váhrif

Ákvæði g-liðar 4. mgr. 4. gr. gilda einkum þegar starfið er þess eðlis að starfsmaður getur nýtt sér hvíldaraðstöðu sem vinnuveitandinn ber ábyrgð á. Í hvíldaraðstöðunni skulu váhrif titrings í öllum líkamanum minnkuð að því marki að það samrýmist tilgangi og notkunarskilyrðum aðstöðunnar nema óviðráðanlegar ástæður hamli því.

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/16/31

frá 17. júlí 2002

um spurningalista sem varðar tilskipun ráðsins 96/82/EB um varnir gegn hættu á stórslysum af
völdum hættulegra efna (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 2656)

(2002/605/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 96/82/EB frá 9. desember
1996 um varnir gegn hættu á stórslysum af völdum hættu-
legra efna ⁽¹⁾, einkum 4. mgr. 19. gr.,

Spurningalistinn, sem fylgir í viðaukanum, er hér með
samþykktur.

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

Aðildarríkin skulu semja skýrslu, sem tekur til tímabilsins
2003 til 2005, að báðum árum meðtöldum, í samræmi við
spurningalistann í viðaukanum.

1) Samkvæmt 4. mgr. 19. gr. tilskipunar 96/82/EB ber
aðildarríkjunum að gefa skýrslu þriðja hvert ár um
framkvæmd þessarar tilskipunar.

3. gr.

2) Byggja ber skýrsluna á spurningalista eða eyðublaði
sem framkvæmdastjórnin tekur saman í samræmi við
málsmeðferðina í 6. gr. tilskipunar 91/692/EBE frá
23. desember 1991 um að staðla og einfalda skýrslur
um framkvæmd vissra tilskipana um umhverfis-
mál ⁽²⁾.

Aðildarríkin skulu afhenda framkvæmdastjórninni þessa
skýrslu eigi síðar en 30. september 2006.

4. gr.

3) Þriggja ára tímabilið tekur til árána 2003 til 2005 að
báðum árum meðtöldum.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. júlí 2002.

4) Ráðstafanirnar, sem fyrirhugaðar eru með þessari
ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem
komið var á fót skv. 6. gr. tilskipunar 91/692/EBE.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 195, 24.7.2002, bls. 74. Hennar var
getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 55/2003 frá 16.
maí 2003 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-
samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins
nr. 39, 31.7.2003, bls. 21.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 10, 14.1.1997, bls. 13.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 48.

VIDAUKI

Spurningalisti fyrir skýrsluna sem gerð skal á þriggja ára fresti og um getur í 4. mgr. 19. gr. tilskipunar 96/82/EB um varnir gegn hættu á stórslysum af völdum hættulegra efna (Seveso II)**1. Almennar upplýsingar**

- a) Hver eru helstu lögbæru yfirvöld sem bera ábyrgð á framkvæmd Seveso II-tilskipunarinnar og hver eru helstu verkefni þeirra?
- b) Fyrir hvert þeirra þriggja ára sem skýrslutímabilið tekur til ⁽¹⁾ skal tilgreina:
 - i) hversu margar starfsstöðvar féllu undir ákvæði sem varða lögleiðingu 6. gr. en ekki undir ákvæði sem varða lögleiðingu 9. gr. (starfsstöðvar sem vægari kröfur eru gerðar til),
 - ii) hversu margar starfsstöðvar féllu undir ákvæði sem varða lögleiðingu 9. gr. (starfsstöðvar sem strangari kröfur eru gerðar til),
 - iii) hversu margar starfsstöðvar féllu ekki undir tilskipunina og hversu margar tilheyra nú þeim flokki sem vægari kröfur eru gerðar til vegna breytinga á tilskipuninni eða flokkunarkerfi hættulegra efna (starfsstöðvar sem falla ekki undir tilskipunina og falla nú undir ákvæði um vægari kröfur í fyrsta sinn á þessu ári vegna breytinga á löggjöf),
 - iv) hversu margar starfsstöðvar, sem Seveso-tilskipunin tók ekki til, tilheyra nú þeim flokki sem strangari kröfur eru gerðar til vegna breytinga á tilskipuninni eða flokkunarkerfi hættulegra efna (starfsstöðvar sem féllu ekki undir tilskipunina og falla nú undir ákvæði um strangari kröfur),
 - v) hversu margar starfsstöðvar, sem vægari kröfur eru gerðar til og Seveso-tilskipunin tekur til, tilheyra nú flokknum sem strangari kröfur eru gerðar til vegna breytinga á tilskipuninni eða flokkunarkerfi hættulegra efna (starfsstöðvar sem vægari kröfur eru gerðar til en eru orðnar að starfsstöðvum sem strangari kröfur eru gerðar til),
 - vi) hversu margar starfsstöðvar, sem vægari kröfur eru gerðar til og Seveso-tilskipunin tekur til, falla ekki lengur undir gildissvið tilskipunarinnar vegna breytinga á tilskipuninni eða flokkunarkerfi hættulegra efna (starfsstöðvar sem vægari kröfur eru gerðar til og falla ekki lengur undir ákvæði Seveso-tilskipunarinnar),
 - vii) hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til og Seveso-tilskipunin tekur til, eru orðnar að starfsstöðvum, sem vægari kröfur eru gerðar til, vegna breytinga á tilskipuninni eða flokkunarkerfi hættulegra efna,
 - viii) hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til og Seveso-tilskipunin tekur til, falla ekki lengur undir gildissvið tilskipunarinnar vegna breytinga á tilskipuninni eða flokkunarkerfi hættulegra efna (starfsstöðvar sem strangari kröfur eru gerðar til og falla ekki lengur undir ákvæði Seveso-tilskipunarinnar).

2. Öryggisskýrslur

- a) Hver er heildarfjöldi starfsstöðva sem falla undir gildissvið 9. gr. og hafa ekki enn lagt fram öryggisskýrslu (frá því að þessi tilskipun öðlaðist gildi) í lok hvers þeirra þriggja ára sem skýrslutímabilið tekur til?
- b) Hjá hversu mörgum starfsstöðvum, sem strangari kröfur eru gerðar til, var staðan sú þann 31. desember 2005 að:
 - i) öryggisskýrslan hafði síðast verið uppfærð fyrir 1. janúar 2003?
 - ii) öryggisskýrslan hafði síðast verið uppfærð á árinu 2003?
 - iii) öryggisskýrslan hafði síðast verið uppfærð á árinu 2004?
 - iv) öryggisskýrslan hafði síðast verið uppfærð á árinu 2005?
 - v) dagsetning síðustu uppfærslu er óþekkt?
- c) Hve langur tími líður að meðaltali frá því að tekið er við öryggisskýrslu þar til rekstraraðila er tilkynnt um niðurstöður?
- d) *Valkvætt er hvort þessari spurningu er svarað. Í tengslum við endurskoðun öryggisskýrslunnar, eins og krafist er skv. 5. mgr. 9. gr., er rekstraraðilanum heimilt að endurskoða öryggisskýrsluna og ákveða síðan að uppfæra hana ekki. Ef svo er hjá hve mörgum starfsstöðvum, sem strangari kröfur eru gerðar til, var staðan sú hinn 31. desember 2005 að:*
 - i) öryggisskýrslan var síðast endurskoðuð fyrir 1. janúar 2003 og endurskoðunin leiddi ekki til neinnar uppfærslu á öryggisskýrslunni,
 - ii) öryggisskýrslan var síðast endurskoðuð á árinu 2003 og endurskoðunin leiddi ekki til neinnar uppfærslu á öryggisskýrslunni,
 - iii) öryggisskýrslan var síðast endurskoðuð á árinu 2004 og endurskoðunin leiddi ekki til neinnar uppfærslu á öryggisskýrslunni,
 - iv) öryggisskýrslan var síðast endurskoðuð á árinu 2005 og endurskoðunin leiddi ekki til neinnar uppfærslu á öryggisskýrslunni,
 - v) dagsetning síðustu endurskoðunar er óþekkt.

⁽¹⁾ Spurningar i) til viii) hér á eftir eiga einungis við um aðildarríki sem hafa ekki sent framkvæmdastjórninni samsvarandi upplýsingar um upplýsingaöflunarkerfi Seveso-stöðva (SPIRS).

3. Neyðaráætlanir

1. Hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til, hafa ekki yfir að ráða neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni ⁽¹⁾ eins og krafist er í a-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunarinnar?
2. Hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til, hafa yfir að ráða neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni sjálfri eins og krafist er í a-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunarinnar?
3. Hjá hversu mörgum starfsstöðvum, sem strangari kröfur eru gerðar til, er verið að meta stöðuna með tilliti til þess hvort neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni sé fyrir hendi?
4. Hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til, búa yfir neyðaráætlunum til nota utan starfsstöðvarinnar, sem tilnefnd yfirvöld hafa ekki samið eins og um getur í c-lið 1. mgr. 11. gr. tilskipunarinnar? (Bæta skal við stuttri skýringu ef fjöldinn er ekki núll.)
5. Skýra skal í stuttu máli hvernig neyðaráætlanir til nota utan starfsstöðva eru prófaðar (t.d. hlutaprófun eða heildarprófun sem felur í sér neyðarþjónustu, tölvustuðning o.s.frv.) og tilgreina viðmiðanirnar sem notaðar eru til að meta hvort neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar hafi verið prófuð.
6. Fyrir hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til, var neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar seinast prófuð árið 2003?
7. Fyrir hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til, var neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar seinast prófuð árið 2004?
8. Fyrir hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til, var neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar seinast prófuð árið 2005?
9. Í hve mörgum tilvikum hafa lögbær yfirvöld ákveðið, í ljósi upplýsinga sem koma fram í öryggisskýrslunni, að kröfurnar um að leggja fram neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar skuli ekki gilda eins og þó er gert ráð fyrir í 6. mgr. 11. gr. tilskipunarinnar? Þessi tilvik skal útskýra og rökstyðja í stuttu máli.

4. Keðjuverkun

- a) Veita skal almennar grunnupplýsingar um aðferðir við að tilgreina starfsstöðvarnar eða hópa starfsstöðva sem um getur í 1. mgr. 9. gr.
- b) Hversu margir hópar starfsstöðva hafa verið tilgreindir þar sem gera má ráð fyrir að líkur á stórslysi vaxi og afleiðingar þess geti orðið alvarlegri vegna staðsetningar og nálægðar þessara starfsstöðva eins og um getur í 1. mgr. 8. gr. tilskipunarinnar um keðjuverkun?
- c) Hver er meðalfjöldi starfsstöðva í hverjum hóp? (Valkvætt)
- d) Hver er fjöldi starfsstöðva í minnsta hópnum (hópnum með færstar starfsstöðvar)? (Valkvætt)
- e) Hver er fjöldi starfsstöðva í stærsta hópnum (hópnum með flestar starfsstöðvar)? (Valkvætt)
- f) Hvaða starfsáætlun er fylgt til að tryggja að viðeigandi upplýsingar berist með viðeigandi hætti til starfsstöðva sem líklegt er að verði fyrir áhrifum frá keðjuverkun? Skýra skal starfsáætlunina með einu eða tveimur raunverulegum dæmum og leggja áherslu á erfiðleikana sem við er að etja í reynd.

5. Skipulag landnotkunar

Veita skal almennar grunnupplýsingar um raunverulegar ráðstafanir til að uppfylla markmiðin í 12. gr. almennt og einkum til að tryggja stjórn á nýjum framkvæmdum umhverfis núverandi athafnasvæði og á staðarvali fyrir ný athafnasvæði.

6. Upplýsingar um öryggisráðstafanir

1. Hversu margar starfsstöðvar hafa veitt almenningi upplýsingar a.m.k. einu sinni á tímabilinu 2003 til 2005 í samræmi við 13. gr.?
2. Fyrir hversu margar starfsstöðvar hafa lögbær yfirvöld miðlað fullnægjandi upplýsingum til hinna aðildarríkjanna þannig að þau geti útbúið neyðaráætlanir eins og krafist er í 2. mgr. 13. gr.?
3. Fyrir hversu margar starfsstöðvar hafa lögbærum yfirvöldum borist fullnægjandi upplýsingar frá hinum aðildarríkjunum þannig að þau geti útbúið neyðaráætlanir eins og krafist er í 2. mgr. 13. gr.?
4. Í hversu mörgum tilvikum hafa lögbær yfirvöld veitt öðrum aðildarríkjum upplýsingar sem varða starfsstöðvar sem standa nærri yfirráðasvæði annars aðildarríkis og geta ekki valdið stórslysaáætlu utan athafnasvæðis síns eins og um getur í 3. mgr. 13. gr.?
5. Lýsa skal í stuttu máli hvernig upplýsingum er miðlað til almennings. Hver ber ábyrgð á því að upplýsa almenning? Hvaða úrræði eru notuð til að miðla upplýsingum til almennings? Hver ber kostnaðinn af slíkri upplýsingamiðlun? Hefur kostnaður við miðlun upplýsinga til almennings verið metinn? Hafa upplýsingarnar verið gerðar almenningi aðgengilegar í raun og hvernig er eftirliti með þeim háttáð? eru gæði og nákvæmni áætlunarinnar um miðlun upplýsinga til almennings könnuð reglulega og þá hvernig?

⁽¹⁾ Gera má ráð fyrir því að starfsstöð hafi yfir að ráða neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni ef lögbær yfirvöld, á grundvelli athugunar á öryggisskýrslunni, hafa sönnun þess að neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni sé fyrir hendi. Gert verður ráð fyrir því, nema aðrir þættir gefi annað til kynna, að starfsstöð hafi ekki yfir að ráða neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni ef öryggisskýrslan hefur ekki verið send eða ef öryggisskýrslan hefur verið athuguð og staðfestir ekki að til sé neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni. Í þeim tilvikum, þar sem öryggisskýrsla hefur borist en ekki enn verið athuguð, verður að skilgreina stöðuna sem „í athugun“.

7. Rekstrarbann

1. Hver eru þvingunarúrræðin sem hægt er að nota ef um brot á lagaákvæðum er að ræða (lagaleg úrræði stjórnar, fjárhagsleg viðurlög, rekstrarbann eins og um getur í 17. gr. o.s.frv.)?
2. Í hve mörgum tilvikum hefur hverju þessara úrræða verið beitt?

8. Skoðun

- a) Veita skal yfirlit yfir áætlunina og úrræði til skoðunar, þ.m.t. gróft mat á heildarfjölda vinnustunda sem varið er til skoðunar í því skyni að uppfylla kröfurnar sem mælt er fyrir um í tilskipuninni, yfir verkefni skoðunarmanna og lágmarksmenntun þeirra og -hæfi.
- b) Hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til, hafa verið skoðaðar a.m.k. einu sinni á hverju þeirra þriggja ára sem skýrslugjafartímabilið tekur til ⁽³⁾?
- c) Hversu margar starfsstöðvar, sem vægari kröfur eru gerðar til, hafa verið skoðaðar a.m.k. einu sinni á hverju þeirra þriggja ára sem skýrslugjafartímabilið tekur til?
- d) Hversu margar starfsstöðvar, sem strangari kröfur eru gerðar til, hafa ekki verið skoðaðar a.m.k. einu sinni á árunum 2003, 2004 og 2005?
- e) Hversu margar starfsstöðvar, sem vægari kröfur eru gerðar til, hafa ekki verið skoðaðar a.m.k. einu sinni á árunum 2003, 2004 og 2005?

9. Hafnir og röðunarsvæði (valkvætt)

Að teknu tilliti til sáttmálans og í samræmi við viðeigandi löggjöf Bandalagsins mega aðildarríkin viðhalda eða taka upp viðeigandi ráðstafanir vegna flutninga í skipakvíum, við bryggjur og á röðunarsvæðum járnbrautarstöðva, sem tilskipunin tekur ekki til, til þess að tryggja jafnmikið öryggi og mælt er fyrir um í tilskipuninni. Þessi valkvæða spurning miðar þess vegna að því að skipst sé á upplýsingum um samþykktar ráðstafanir og stórslys á þessu sviði.

- a) Veita skal yfirlit yfir hinar ýmsu ráðstafanir í anda Seveso-tilskipunarinnar (neyðaráætlanir til nota utan starfsstöðvar, skipulag landnotkunar, miðlun upplýsinga til almennings) sem kunna að gilda um hafnir og/eða röðunarsvæði að vissu marki.
- b) Hversu mörg stórslys, sem uppfylla viðmiðanir fyrir tilkynningar um slys, eins og tilgreint er í VI. viðauka við tilskipunina, áttu sér stað í höfn?
- c) Hversu mörg stórslys, sem uppfylla viðmiðanir fyrir tilkynningar um slys, eins og tilgreint er í VI. viðauka við tilskipunina, áttu sér stað á röðunarsvæði?

⁽¹⁾ Í b-, c-, d- og e-liðum 8. spurningar vísar orðalagið „skoðaður“ til skoðana sem hafa leitt til þess að samin hafi verið skýrsla eins og krafist er í b-lið 2. mgr. 18. gr.

Svörin við spurningunum, sem tilgreind eru með tölustöfum, skulu gefin upp í töflu með eftirfarandi sniði. Svörin, sem eru ekki tölu-
legar upplýsingar (skyggð með gráum lit), skulu gefin upp utan töflunnar.

		2003	2004	2005
1. Almennar upplýsingar				
Áhrif sem breytingar á tilskipuninni hafa í för með sér	a) Helstu fullnustuyfirvöld og helstu verkefni þeirra	Engar tölulegar upplýsingar		
	bi) Fjöldi starfsstöðva sem vægari kröfur eru gerðar til	Gögn sem fengin eru sjálfvirkir úr SPIRS-gagnagrunninum ef upplýsingarnar eru tiltækar.		
	bii) Fjöldi starfsstöðva sem strangari kröfur eru gerðar til			
	biii) Starfsstöðvar sem falla ekki undir Seveso-tilskipunina og tilheyra nú flokknum sem vægari kröfur eru gerðar til			
	biv) Starfsstöðvar sem falla ekki undir Seveso-tilskipunina og tilheyra nú flokknum sem strangari kröfur eru gerðar til			
	bv) Starfsstöðvar sem vægari kröfur eru gerðar til og tilheyra nú flokknum sem strangari kröfur eru gerðar til			
	bvi) Starfsstöðvar sem vægari kröfur eru gerðar til og falla ekki lengur undir Seveso-tilskipunina			
	bvii) Starfsstöðvar sem strangari kröfur eru gerðar til og eru orðnar starfsstöðvar sem vægari kröfur eru gerðar til			
	bviii) Starfsstöðvar sem strangari kröfur eru gerðar til og falla ekki lengur undir Seveso-tilskipunina			
	2. Öryggisskýrslur			
a) Starfsstöðvar sem hafa enn ekki lagt fram öryggisskýrslu	x	x	x	
b) Starfsstöðvar þar sem öryggisskýrslan var síðast uppfærð:				
i) fyrir 1. janúar 2003	x			
ii) á árinu 2003	x			
iii) á árinu 2004	x			
iv) á árinu 2005	x			
v) ekki vitað	x			
c) Meðaltímalengd frá því að tekið er við öryggisskýrslu og þar til rekstraraðila er tilkynnt um niðurstöður.	Engar tölulegar upplýsingar			
Valkvætt	d) Starfsstöðvar þar sem öryggisskýrslan var síðast endurskoðuð:			
	i) fyrir 1. janúar 2003	x		
	ii) á árinu 2003	x		
	iii) á árinu 2004	x		
	iv) á árinu 2005	x		
	v) ekki vitað	x		

	2003	2004	2005
3. Neyðaráætlanir			
1) Starfsstöðvar sem hafa ekki yfir að ráða neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni	x	x	x
2) Starfsstöðvar sem hafa yfir að ráða neyðaráætlun til nota í starfsstöðinni	x	x	x
3) Staðan er í athugun með tilliti til neyðaráætlunar til nota í starfsstöðinni	x	x	x
4) Starfsstöðvar sem hafa ekki yfir að ráða neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar	x	x	x
5) Viðmiðanir um framkvæmd prófunar á neyðaráætlunum til nota utan starfsstöðvanna	Engar tölulegar upplýsingar		
6) 7) 8) Neyðaráætlanir sem síðast voru prófaðar á yfirstandandi ári	x	x	x
9) Tilvik þar sem lögbær yfirvöld hafa ákveðið að ekki þurfi að leggja fram neyðaráætlun til nota utan starfsstöðvarinnar	Tilgreina skal tölulegt gildi og skýringu ef það er ekki 0		
4. Keðjuverkun			
a) Almennar grunnupplýsingar	Engar tölulegar upplýsingar		
b) Hversu margir hópar starfsstöðva eru í hverjum hóp?	x	x	x
c) Hver er meðalfjöldi starfsstöðva í hverjum hóp?	x	x	x
d) Hversu margar starfsstöðvar eru í minnsta hópnum?	x	x	x
e) Hversu margar starfsstöðvar eru í stærsta hópnum?	x	x	x
f) Starfsáætlun til að tryggja að viðeigandi upplýsingar séu látnar berast	Engar tölulegar upplýsingar		
5. Skipulag landnotkunar?			
Almennar grunnupplýsingar varðandi ráðstafanir sem gripið er til.	Engar tölulegar upplýsingar		
6. Upplýsingar um öryggisráðstafanir			
1) Starfsstöðvar sem hafa miðlað upplýsingum a.m.k. einu sinni til almennings	x	x	x
2) Upplýsingar sem gerðar eru aðgengilegar hinum aðildarríkjunum	x	x	x
3) Upplýsingar sem berast frá hinum aðildarríkjunum	x	x	x
4) Starfsstöðvar sem ekki geta valdið stórslysi í öðru aðildarríki	x	x	x
5) Áætlun um að miðla upplýsingum til almennings	Engar tölulegar upplýsingar		

	2003	2004	2005
7. Rekstrarbann			
1. Hin ýmsu þvingunarúrræði sem grípa má til	Engar tölulegar upplýsingar		
2. Í hve mörgum tilvikum hefur hvert þessara úrræða verið notað?			
1.	x	x	x
2.	x	x	x
3.	x	x	x
...			
	2003	2004	2005
8. Skoðun			
a) Yfirlit yfir áætlunina og úrræði til skoðunar	Engar tölulegar upplýsingar		
b) Starfsstöðvar sem strangari kröfur eru gerðar til og hafa verið skoðaðar	x	x	x
c) Starfsstöðvar sem vægari kröfur eru gerðar til og hafa verið skoðaðar	x	x	x
d) Starfsstöðvar sem strangari kröfur eru gerðar til og hafa ekki verið skoðaðar á þriggja ára tímabilinu	x		
e) Starfsstöðvar sem vægari kröfur eru gerðar til og hafa ekki verið skoðaðar á þriggja ára tímabilinu	x		
9. Hafnir og röðunarsvæði (valkvætt)			
a) Yfirlit yfir ráðstafanir í anda Seveso-tilskipunarinnar	Engar tölulegar upplýsingar		
b) Stórslys í höfnum	x	x	x
c) Stórslys á röðunarsvæðum	x	x	x

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/16/32

frá 27. júní 2002

um breytingu á II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/53/EB um úr sér gengin ökutæki (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 2238)

(2002/525/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/53/EB frá 18. september 2000 um úr sér gengin ökutæki ⁽¹⁾, einkum b-lið 2. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt tilskipun 2000/53/EB er þess krafist að framkvæmdastjórnin meti tiltekin, hættuleg efni sem eru bönnuð skv. a-lið 2. mgr. 4. gr. þeirrar tilskipunar.
- 2) Eftir að hafa unnið tilskilið, tæknilegt og vísindalegt mat hefur framkvæmdastjórnin komist að niðurstöðu í nokkrum málum.
- 3) Tiltekin smíðaeefni og íhlutir, sem innihalda blý, kvikasilfur, kadmíum eða sexgilt króm, skulu undanþegin eða halda áfram að vera undanþegin banninu þar eð notkun þessara hættulegu efna í þessum tilteknu smíðaeefnum og íhlutum er enn óhjákvæmileg.
- 4) Nokkrar undanþágur frá banninu við tilteknum, sérstökum smíðaeefnum og íhlutum skulu takmarkaðar að gildissviði og gildistíma til að hætta megi smám saman notkun hættulegra efna í ökutækjum að því gefnu að hægt verði að komast hjá notkun þessara efna í slíkum tilgangi.
- 5) Kadmíum í rafgeymum rafmagnsökutækja skal undanþegið ákvæðum um bann til 31. desember 2005 þar eð, í ljósi núverandi vísinda- og tæknipækkingar og heildarumhverfismats sem unnið verður, munu staðgönguþæfni vera á boðstólum á þeim tíma og framboð rafmagnsökutækja verður tryggt. Halda skal áfram að meta hversu miðar að skipta kadmíum út í áföngum að teknu tilliti til framboðs rafmagnsökutækja. Framkvæmdastjórnin mun birta niðurstöður sínar og ef það er réttlæt看legt með hliðsjón af niðurstöðunum renna stoðum undir þær getur hún lagt til að dagsetningunni, þegar undanþágan frá banni við notkun kadmíums í rafgeymum rafmagnsökutækja fellur úr gildi, verði seinkað.

6) Undanþágan frá banninu, að því er varðar blý í húð innan í bensíngeymum, skal felld niður þar sem þegar er hægt að komast hjá því að nota blý í þessa tilteknu íhluti.

7) Þar sem ljóst er að í sumum tilvikum er ógerlegt að sneiða algjörlega hjá þungmálum er tiltekinn styrkur blýs, kvikasilfurs, kadmíums eða sexgilds króms ásættanlegur í sérstökum smíðaeefnum og íhlutum, að því tilskildu að þessi hættulegu efni séu ekki notuð af ásettu ráði.

8) Breyta ber tilskipun 2000/53/EB til samræmis við þetta.

9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót skv. 18. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽²⁾ eins og henni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/350/EB ⁽³⁾.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Í stað II. viðauka við tilskipun 2000/53/EB komi texti viðaukans við þessa ákvörðun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu tryggja að kadmíum í rafgeymum rafmagnsökutækja sé ekki sett á markað eftir 31. desember 2005.

Innan ramma heildarumhverfismatsins, sem hefur þegar farið fram, skal framkvæmdastjórnin halda áfram að meta hversu miðar að skipta kadmíum út í áföngum, að teknu tilliti til nauðsynjar þess að viðhalda framboði rafmagnsökutækja. Framkvæmdastjórnin skal ganga frá niðurstöðum sínum og birta þær opinberlega eigi síðar en 31. desember 2004 og getur, ef það er réttlæt看legt með hliðsjón af niðurstöðunum, lagt fram tillögu um að lengja frestinn í samræmi við b-lið 2. mgr. 4. gr. í tilskipun 2000/53/EB.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 170, 29.6.2002, bls. 81. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 56/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 22.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 269, 21.10.2000, bls. 34.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 135, 6.6.1996, bls. 32.

3. gr.

Ákvörðun þessi gildir frá 1. janúar 2003.

4. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 27. júní 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Margot WALLSTRÖM

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

„II. VIDAUKI

Smíðaeðfni og íhlutir sem eru undanþegin ákvæðunum í a-lið 2. mgr. 4. gr.

Smíðaeðfni og íhlutir	Gildissvið og dagsetningin þegar undanþágan fellur úr gildi	Skulu merkt eða auðkennd í samræmi við iv-lið b-liðar 2. mgr. 4. gr.
<i>Blý sem hluti málmblendis</i>		
1. Stál, sem notað er til vinnslu, og galvanhúðað stál sem inniheldur allt að 0,35% af blýi, miðað við þyngd		
2. a) Ál, sem notað er til vinnslu, með blýinnihald sem er allt að 2%, miðað við þyngd	1. júlí 2005 ⁽¹⁾	
b) Ál, sem notað er til vinnslu, með blýinnihald sem er allt að 1%, miðað við þyngd	1. júlí 2008 ⁽²⁾	
3. Koparblendi sem inniheldur allt að 4% af blýi, miðað við þyngd		
4. Blý/brons í legubökkum og -föðringum		
<i>Blý og blýsambönd í íhlutum</i>		
5. Rafgeymar		X
6. Titringseyfar		X
7. Jafnvægisstillingarlóð fyrir hjól	Ökutæki, gerðarviðurkennd fyrir 1. júlí 2003, og jafnvægisstillingarlóð fyrir hjól, ætluð til viðhalds þessara ökutækja: 1. júlí 2005 ⁽³⁾	X
8. Súlfunarefni og stöðgarar í teygjuefnum í vökvameðhöndlunar- og aflrásarbúnaði	1. júlí 2005 ⁽⁴⁾	
9. Stöðgari í hlífðarmálningu	1. júlí 2005	
10. Kolburstar fyrir rafmagnshreyfla	Ökutæki, gerðarviðurkennd fyrir 1. júlí 2003, og kolburstar fyrir rafmagnshreyfla, ætlaðir til viðhalds þessara ökutækja: 1. janúar 2005	
11. Lóðmálmur í prentplötum og öðrum rafbúnaði		X ⁽⁵⁾
12. Kopar í hemlaborðum sem inniheldur meira en 0,5% af blýi, miðað við þyngd	Ökutæki, gerðarviðurkennd fyrir 1. júlí 2003, og viðhald þessara ökutækja: 1. júlí 2004	X
13. Ventilsæti	Hreyflagerðir sem þróaðar voru fyrir 1. júlí 2003: 1. júlí 2006	

Smíðafni og íhlutir	Gildissvið og dagsetningin þegar undanþágan fellur úr gildi	Skulu merkt eða auðkennd í samræmi við iv-lið b-liðar 2. mgr. 4. gr.
14. Rafmagnsihlutir, sem innihalda blý í uppi-stöðuefnasamböndum glers eða keramíks, nema gler í perum og glerungur í kertum		X ⁽⁶⁾ (í íhluti aðra en þrýstirafíhluti í hreyflum)
15. Gler í perum og glerungur í kertum	1. janúar 2005	
16. Sprengihleðslur	1. júlí 2007	

Sexgilt króm

17. Tæringarvarnarhúð	1. júlí 2007	
18. Ísogskælar í húsbílum		X

Kvikasilfur

19. Úrhleðslulampar og skjáir í mælaborði		X
---	--	---

Kadmíum

20. Þykklagsmassi	1. júlí 2006	
21. Rafgeymar fyrir rafmagnsökutæki	Eftir 31. desember 2005 er einungis heimilt að markaðs-setja nikkell-/kadmíumraf-geyma sem varahluti í öku-tæki sem sett voru á markað fyrir þann dag.	X

⁽¹⁾ Eigi síðar en 1. janúar 2005 skal framkvæmdastjórnin meta hvort tíminn, sem er áætlaður til að hætta notkun viðkomandi efnis í áföngum að því er varðar þessa færslu, skuli endurskoðaður með tilliti til framboðs á staðgönguefnum fyrir blý, að teknu tilliti til markmiðanna í a-lið 2. mgr. 4. gr.

⁽²⁾ Sjá 1. nmgr.

⁽³⁾ Eigi síðar en 1. janúar 2005 skal framkvæmdastjórnin meta þessa undanþágu með tilliti til þátta er varða umferðaröryggi.

⁽⁴⁾ Sjá 1. nmgr.

⁽⁵⁾ Sundurhlutun ef farið er yfir meðalviðmiðunarmörkin 60 grömm fyrir hvert ökutæki í tengslum við 14. færslu. Að því er beitingu þessa ákvæðis varðar skal ekki taka tillit til rafeindabúnaðar sem framleiðandi setur ekki í.

⁽⁶⁾ Sundurhlutun ef farið er yfir meðalviðmiðunarmörkin 60 grömm á ökutæki í tengslum við 11. færslu. Að því er beitingu þessa ákvæðis varðar skal ekki taka tillit til rafeindabúnaðar sem framleiðandi setur ekki í.

Athugasemdir:

- viðunandi hámarksstyrkur skal vera allt að 0,1%, miðað við þyngd og einsleitt efni fyrir blý, sexgilt króm og kvikasilfur, og allt að 0,01%, miðað við þyngd og einsleitt efni fyrir kadmíum, að því tilskildu að þessi efni hafi ekki verið notuð af ásettu ráði ⁽¹⁾,
- einnig skal viðunandi hámarksstyrkur vera allt að 0,4%, miðað við þyngd fyrir blý í áli, að því tilskildu að það sé ekki notað af ásettu ráði ⁽²⁾,
- viðunandi hámarksstyrkur skal vera allt að 0,4%, miðað við þyngd fyrir blý í kopar sem ætlaður er í núningsefni í hemlaborða til 1. júlí 2007, að því tilskildu að það sé ekki notað af ásettu ráði ⁽³⁾,
- endurnotkun ökutækjahluta, sem voru þegar á markaði er undanþága féll úr gildi, er heimil án takmarkana þar sem hún fellur ekki undir a-lið 2. mgr. 4. gr.,
- til 1. júlí 2007 skulu nýir varahlutir, sem ætlaðir eru til viðgerðar ⁽⁴⁾ á ökutækjahlutum sem eru undanþegnir ákvæðum a-liðar 2. mgr. 4. gr., einnig falla undir sömu undanþágur.

⁽¹⁾ „Notkun af ásettu ráði“: það að efni er notað af ásettu ráði í samsetningu smíðahlutar eða íhlutar í því skyni að búa til lokaafurð með tiltekinn eiginleika, tiltekið útlit eða af tilteknum gæðum. Það telst ekki notkun af ásettu ráði þegar endurunnin efni, sem innihalda e.t.v. að hluta þá málma sem reglurnar ná til, eru hráefni við framleiðslu nýrra vara.

⁽²⁾ Sjá 1. nmgr.

⁽³⁾ Sjá 1. nmgr.

⁽⁴⁾ Þetta ákvæði gildir um varahluti en ekki um íhluti sem ætlaðir eru til eðlilegs viðhalds ökutækja. Það á ekki við um jafnvægis-stillingarlóð fyrir hjól, kolbursta fyrir rafmagnshreyfla og hemlaborða þar sem fjallað er um þessa íhluti í sérstökum færslum.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2000/76/EB

2005/EES/16/33

frá 4. desember 2000

um brennslu úrgangs (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 175. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sem sáttanefndin samþykkti 11. október 2000,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í fimmtu aðgerðaaætluninni á sviði umhverfismála: „Fram til sjálfbæris — stefna og framkvæmdaaætlun bandalagsins um umhverfi og sjálfbæra þróun“, aukin með ákvörðun nr. 2179/98/EB um endurskoðun hennar ⁽⁵⁾, er sett það markmið að ekki sé farið yfir hættumörk að því er varðar ákveðin mengunarefni svo sem köfnunarefnisoxíð (NO_x), brennisteinsdíoxíð (SO_2), þungmálma og díoxín en að því er loftgæði varðar er markmiðið að öllu fólki sé veitt haldgóð vernd gegn viðurkenndri heilsufarsáhættu af völdum loftmengunar. Í áætluninni er enn fremur sett það markmið að eigi síðar en 2005 hafi verið dregið um 90% úr losun díoxíns af völdum upptaka sem tilgreind hafa verið (gildi fyrir 1985) og dregið verði úr losun frá öllum losunarleiðum kadmíums (Cd), kvikasilfurs (Hg) og blýs (Pb) um a.m.k. 70%, miðað við losun 1995.
- 2) Í bókuninni um þrávirk, lifræn mengunarefni, sem bandalagið undirritaði innan ramma samnings efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa, eru sett lagalega bindandi viðmiðunarmörk fyrir losun díoxína og fúrana sem eru eftirfarandi: eiturhrifajafngildi sem nemur $0,1 \text{ ng/m}^3$ fyrir stöðvar þar sem brennt er meira en 3 tonnum á klukkustund af föstum heimilis- og rekstrarúrgangi, eiturhrifajafngildi sem nemur $0,5 \text{ ng/m}^3$ fyrir stöðvar þar sem brennt er meira

en 1 tonni á klukkustund af úrgangi sem fellur til við lækningar og eiturhrifajafngildi sem nemur $0,2 \text{ ng/m}^3$ fyrir stöðvar þar sem brennt er meira en 1 tonni á klukkustund af hættulegum úrgangi.

- 3) Í bókuninni um þungmálma, sem bandalagið undirritaði innan ramma samnings efnahagsnefndar Sameinuðu þjóðanna fyrir Evrópu um loftmengun sem berst langar leiðir milli landa, eru sett eftirfarandi lagalega bindandi viðmiðunarmörk fyrir losun: 10 mg/m^3 fyrir losun agna vegna brennslu hættulegs úrgangs og úrgangs sem fellur til við lækningar, $0,05 \text{ mg/m}^3$ fyrir losun kvikasilfurs vegna brennslu hættulegs úrgangs og $0,08 \text{ mg/m}^3$ vegna brennslu heimilis- og rekstrarúrgangs.
- 4) Alþjóðakrabbameinsráðgjafastofnunin (IARC) og Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin (WHO) hafa upplýst að nokkur fjölrhinga, arómatísk vetniskolefni séu krabbameinsvaldandi. Aðildarríkjunum er þar af leiðandi heimilt að setja viðmiðunarmörk fyrir losun fjölrhinga vetniskolefna, sem og annarra mengunarefna.
- 5) Í samræmi við dreifræðisregluna og meðalhófsregluna, eins og fram kemur í 5. gr. sáttmálans, er nauðsynlegt að grípa til aðgerða á vettvangi bandalagsins. Í varúðarreglunni er kveðið á um grundvöll frekari ráðstafana. Í þessari tilskipun er einungis fjallað um lágmarkskröfur að því er varðar brennslu- og sambrennslustöðvar.
- 6) Enn fremur er í 174. gr. sáttmálans kveðið á um að umhverfisstefna bandalagsins sé að stuðla að því að vernda heilbrigði manna.
- 7) Því krefst viðtæk umhverfisvernd og heilsuvernd manna þess að ströng rekstrarskilyrði, tæknilegar kröfur og viðmiðunarmörk fyrir losun séu sett og þeim viðhaldið að því er varðar stöðvar sem brenna eða sambrenna úrgang innan bandalagsins. Viðmiðunarmörkin, sem sett eru, skulu koma í veg fyrir eða takmarka, eftir því sem við verður komið, neikvæð áhrif á umhverfið og heilsufarsáhættu fyrir menn sem af þeim leiða.
- 8) Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar um endurskoðun á áætlun bandalagsins varðandi meðhöndlun úrgangs er fyrsta forgangsatriðið að koma í veg fyrir tilurð úrgangs en þau næstu eru endurnotkun og endurnýting og hið síðasta er örugg förgun úrgangs. Í ályktun sinni frá 24. febrúar 1997 um áætlun bandalagsins varðandi meðhöndlun úrgangs ⁽⁶⁾ ítrekaði ráðið sannfæringu sína um að það að koma í veg fyrir tilurð úrgangs skyldi vera fyrsta forgangsatriðið í allri skynsamlegri stefnumörkun um úrgang með tilliti til þess að draga sem mest úr tilurð úrgangs og hættulegum eiginleikum úrgangs.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 91. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 57/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XX. viðauka (Umhverfismál) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 23.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 13, 17.1.1998, bls. 6 og

Stjtið. EB C 372, 2.12.1998, bls. 11.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 116, 28.4.1999, bls. 40.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 198, 14.7.1999, bls. 37.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. apríl 1999 (Stjtið. EB C 219, 30.7.1999, bls. 249), sameiginleg afstaða ráðsins frá 25. nóvember 1999 (Stjtið. EB C 25, 28.1.2000, bls. 17) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 15. mars 2000 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 16. nóvember 2000 og ákvörðun ráðsins frá 20. nóvember 2000.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB C 138, 17.5.1993, bls. 1 og Stjtið. EB L 275, 10.10.1998, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB C 76, 11.3.1997, bls. 1.

- 9) Í ályktun sinni frá 24. febrúar 1997 undirstrikaði ráðið einnig mikilvægi bandalagsviðmiðana að því er varðar notkun úrgangs, nauðsyn þess að viðeigandi losunarstaðlar gildi fyrir brennslustöðvar, nauðsyn þess að hugað sé að vöktunarráðstöfunum fyrir starfandi brennslustöðvar og nauðsyn þess að framkvæmdastjórnin ihugi breytingar á löggjöf bandalagsins að því er varðar að nýta orku við brennslu úrgangs í því skyni að koma í veg fyrir umfangsmikla flutninga á úrgangi til brennslu eða sambrennslu innan bandalagsins.
- 10) Nauðsynlegt er að setja strangar reglur fyrir allar brennslu- eða sambrennslustöðvar í því skyni að koma í veg fyrir flutning á milli landa til stöðva þar sem rekstrarkostnaður er lægri sökum þess að umhverfisstaðlar þar eru ekki eins strangir.
- 11) Orðsending framkvæmdastjórnarinnar „orka framtíðarinnar: endurnýjanlegir orkugjafir — hvítbók um skipulags- og aðgerðaáætlun bandalagsins“ tekur einkum tillit til notkunar lífmassa til orkuvinnslu.
- 12) Í tilskipun ráðsins 96/61/EB ⁽¹⁾ er sett fram samþætt stefna um mengunarvarnir og eftirlit með mengun þar sem fjallað er á samþættan hátt um alla þætti er varða umhverfisáhrif stöðvar. Stöðvar til brennslu á heimilis- og rekstrarúrgangi, sem afkasta meiru en þremur tonnum á klukkustund, og stöðvar til förgunar eða endurnýtingar á hættulegum úrgangi, sem afkasta meiru en 10 tonnum á dag, falla undir gildissvið framangreindrar tilskipunar.
- 13) Það að viðmiðunarmörk fyrir losun, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, séu virt skal teljast nauðsynlegt en ekki fullnægjandi skilyrði fyrir því að kröfurnar í tilskipun 96/61/EB séu uppfylltar. Það að kröfurnar séu uppfylltar getur falið í sér strangari viðmiðunarmörk fyrir losun að því er varðar mengunarefnin, sem fjallað er um í þessari tilskipun, viðmiðunarmörk fyrir önnur efni og aðrar stöðvar og önnur viðeigandi skilyrði.
- 14) Á tíu ára tímabili hefur fengist reynsla innan iðnaðarins á notkun aðferða við að draga úr losun mengunarefna frá brennslustöðvum.
- 15) Með tilskipunum ráðsins 89/369/EBE ⁽²⁾ og 89/429/EBE ⁽³⁾ um að koma í veg fyrir og draga úr loftmengun frá sorpbrennslustöðvum hefur verið stuðlað að því að draga úr og að eftirlit sé haft með losun frá brennslustöðvum út í andrúmsloftið. Nú ber að samþykkja strangari reglur og fella þessar tilskipanir niður í samræmi við það.
- 16) Munurinn á hættulegum og hættulitlum úrgangi grundvallast aðallega á eiginleikum úrgangs áður en hann er brenndur eða sambrenndur en ekki á þeim mun sem verður á losuninni. Sömu viðmiðunarmörk fyrir losun skulu gilda um brennslu og sambrennslu á hættulegum og hættulitlum úrgangi en viðhalda skal mismunandi aðferðum og skilyrðum varðandi brennslu eða sambrennslu og mismunandi vöktunarráðstöfunum eftir að úrgangur hefur verið móttekinn.
- 17) Aðildarríkin skulu taka tillit til tilskipunar ráðsins 1999/30/EB frá 22. apríl 1999 um viðmiðunargildi fyrir brennisteinsdíoxíð, köfnunarefnisdíoxíð og köfnunarefnisoxíð og efnisagnir og blý í andrúmsloftinu ⁽⁴⁾ þegar þessi tilskipun kemur til framkvæmda.
- 18) Brennsla á hættulegum úrgangi sem inniheldur meira en 1% af halógenuðum, lífrænum efnum, sem eru gefin upp sem klór, verður að vera í samræmi við ákveðin rekstrarskilyrði til að díoxín og sem flest önnur lífræn mengunarefni eyðist.
- 19) Við brennslu á úrgangi, sem inniheldur klór, myndast efnaleifar í útblástursloftinu. Slíkar efnaleifar skal meðhöndla á þann hátt að magn þeirra og skaðsemi sé í lágmarki.
- 20) Gildar ástæður geta verið fyrir því að kveða á um tilteknar undanþágur frá viðmiðunarmörkum um losun fyrir sum mengunarefni í tiltekinn tíma og sem eru háðar sérstökum skilyrðum.
- 21) Fastsetja skal viðmiðanir fyrir tiltekinn flokkaðan, brennanlegan hluta hættulíls úrgangs sem hentar ekki til endurvinnslu þannig að heimilt sé að draga úr tíðni reglubundinna mælinga.
- 22) Það eykur lagalegan skýrleika og auðveldar framkvæmd lagaákvæða ef texti um brennslu úrgangs er aðeins einn. Aðeins ætti að vera ein tilskipun um brennslu og sambrennslu hættulegs og hættulíls úrgangs sem tekur að fullu tillit til efnis og efnisskipanar í tilskipun ráðsins 94/67/EB frá 16. desember 1994 um brennslu hættulegs úrgangs ⁽⁵⁾. Því ber einnig að fella tilskipun 94/67/EB úr gildi.
- 23) Í 4. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE frá 15. júlí 1975 um úrgang ⁽⁶⁾ er þess krafist að aðildarríkin gripi til nauðsynlegra ráðstafana til að tryggja að úrgangur sé endurnýttur eða að honum sé fargað án þess að heilbrigði manna sé stofnað í hættu eða að umhverfið skaðist. Í þessu skyni er í 9. og 10. gr. þeirrar tilskipunar kveðið á um að allar stöðvar eða fyrirtæki, sem meðhöndla úrgang, verði að fá leyfi frá lögbærum yfirvöldum sem varðar m.a. þær varúðarráðstafanir sem grípa skal til.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 257, 10.10.1996, bls. 26.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 163, 14.6.1989, bls. 32. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 203, 15.7.1989, bls. 50. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 163, 29.6.1999, bls. 41.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 34.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 39. Tilskipuninni var síðast breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 350/96/EB (Stjtið. EB L 135, 6.6.1996, bls. 32).

- 24) Kröfurnar um nýtingu varmans, sem myndast við brennslu- eða sambrennsluferlið, og um að draga úr og endurvinna efnaleifar, sem verða til vegna reksturs brennslu- eða sambrennslustöðva, munu stuðla að því að markmiðin í 3. gr. tilskipunar 75/442/EBE um forgangsröðun með tilliti til úrgangs náist.
- 25) Brennslu- og sambrennslustöðvar, sem meðhöndla einungis dýraúrgang, sem settar eru reglur um í tilskipun 90/667/EBE ⁽¹⁾, falla ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin hefur í hyggju að leggja til endurskoðun á kröfunum í tilskipun 90/667/EBE með það í huga að kveða á um stranga umhverfisstaðla varðandi brennslu- og sambrennslu dýraúrgangs.
- 26) Leyfið fyrir brennslu- eða sambrennslustöð skal einnig vera í samræmi við hvers kyns viðeigandi kröfur sem mælt er fyrir um í tilskipunum 91/271/EBE ⁽²⁾, 96/61/EB ⁽³⁾, 96/62/EB ⁽³⁾, 76/464/EBE ⁽⁴⁾ og 1999/31/EB ⁽⁵⁾.
- 27) Sambrennsla úrgangs í stöðvum, sem ekki eru fyrst og fremst ætlaðar til að brenna úrgang, má ekki valda meiri losun á mengandi efnum í þeim hluta rúmmáls útblásturlofts sem verður til vegna sambrennslunnar en þeirri sem leyfið er fyrir brennslustöðvar þar sem eingöngu fer fram brennsla og ættu þar af leiðandi að vera háðar viðeigandi takmörkunum.
- 28) Þess er krafist að beitt sé áreiðanlegum mæliaðferðum við vöktun á losun til að tryggja að hún sé í samræmi við viðmiðunarmörkin fyrir losun viðkomandi mengunarefna.
- 29) Setning viðmiðunarmarka fyrir losun, að því er varðar úrgangsvatn frá hreinsun útblásturlofts frá brennslu- og sambrennslustöðvum, mun takmarka flutning mengunarefna úr lofti í vatn.
- 30) Mæla skal fyrir um ákvæði varðandi tilvik þar sem farið er yfir viðmiðunarmörk fyrir losun, sem og stöðvanir, truflanir eða bilanir í hreinsi- eða mælibúnaði sem ekki er tæknilega mögulegt að koma í veg fyrir.
- 31) Til að tryggja gagnsæi leyfisveitingaferlisins í gervöllu bandalaginu skal almenningur hafa aðgang að upplýsingum svo hann geti tekið þátt í ákvörðunum sem taka þarf í kjölfar umsókna um ný leyfi og síðari uppfærslum á þeim. Almenningur skal

hafa aðgang að skýrslum um rekstur og vöktun stöðva sem brenna meira en þremur tonnum á klukkustund þannig að hann sé upplýstur um möguleg áhrif þeirra á umhverfið og heilbrigði manna.

- 32) Framkvæmdastjórnin skal leggja fram skýrslu til Evrópuþingsins og ráðsins, sem byggist á reynslunni af beitingu þessarar tilskipunar, nýrri tækniþekkingu sem aflað er, þróun í tækni, framförum, sem verða með tilliti til aðferða við eftirlit með losun, og reynslunni, sem fæst við meðhöndlun úrgangs og rekstur stöðvanna, svo og af þróun umhverfiskrafna, með það í huga að leggja til, eftir því sem við á, að samþykkja breytingar á viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar.
- 33) Samþykkja skal nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar þessari tilskipun í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁶⁾.
- 34) Aðildarríkin skulu mæla fyrir um reglur um viðurlög sem við eiga um brot á ákvæðum þessarar tilskipunar og tryggja að þau komi til framkvæmda. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brotið og letjandi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Markmið

Markmið þessarar tilskipunar er að koma í veg fyrir eða takmarka, eftir því sem við verður komið, neikvæð áhrif á umhverfið vegna brennslu eða sambrennslu á úrgangi, einkum mengun af völdum losunar út í andrúmsloftið, jarðveg, yfirborðsvatn og grunnvatn og hættuna sem heilbrigði manna stafar af henni.

Þessu markmiði skal náð með ströngum rekstrarskilyrðum og tæknikröfum, með því að setja viðmiðunarmörk fyrir losun að því er varðar brennslu- og sambrennslustöðvar innan bandalagsins og einnig með því að uppfylla kröfur tilskipunar 75/442/EBE.

2. gr.

Gildissvið

1. Tilskipun þessi tekur til brennslu- og sambrennslustöðva.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 90/667/EBE frá 27. nóvember 1990 um reglur um heilbrigðiseftirlit með förgun og vinnslu skepnuúrgangs, markaðssetningu hans og ráðstafanir til að koma í veg fyrir lífandi smitefni í föðri úr dýraafurðum, þar á meðal fiskafurðum, og um breytingu á tilskipun 90/425/EBE (Stjtið. EB L 363, 27.12.1990, bls. 51). Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽²⁾ Tilskipun ráðsins 91/271/EBE frá 21. maí 1991 um hreinsun skólps frá þéttbýli (Stjtið. EB L 135, 30.5.1991, bls. 40). Tilskipuninni var breytt með tilskipun 98/15/EB (Stjtið. EB L 67, 7.3.1998, bls. 29).

⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 96/62/EB frá 27. september 1996 um mat og stjórn á gæðum andrúmslofts (Stjtið. EB L 296, 21.11.1996, bls. 55).

⁽⁴⁾ Tilskipun ráðsins 76/464/EBE frá 4. maí 1976 um mengun af völdum tiltekinnar hættulegra efna sem losuð eru í vatn í bandalaginu (Stjtið. EB L 129, 18.5.1976, bls. 23). Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽⁵⁾ Tilskipun 1999/31/EB frá 26. apríl 1999 um urðun úrgangs (Stjtið. EB L 182, 16.7.1999, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

2. Eftirfarandi stöðvar falla hins vegar ekki undir gildissvið þessarar tilskipunar:

a) Stöðvar sem einungis meðhöndla eftirfarandi úrgang:

- i) úrgangur úr jurtaríkinu frá landbúnaði og skógrækt,
- ii) úrgangur úr jurtaríkinu frá matvælavinnslu ef varminn, sem losnar, er nýttur,
- iii) trefjaríkur úrgangur úr jurtaríkinu frá framleiðslu á deigi úr nýjum trefjum og frá framleiðslu á pappír úr pappírsdeigi ef hann er sambrenndur á framleiðslustað og varminn, sem losnar, er nýttur,
- iv) viðarúrgangur, að undanskildum viðarúrgangi sem kann að innihalda halógenuð, lífræn efnasambönd eða þungmálma af völdum meðhöndlunar með viðarvarnarefnum eða frá efnum til yfirborðsmeðferðar og sem inniheldur einkum viðarúrgang frá byggingar- og niðurrifsstarfsemi,
- v) korkúrgangur,
- vi) geislavirkur úrgangur,
- vii) dýrahæ, eins og settar eru reglur um í tilskipun 90/667/EBE með fyrirvara um síðari breytingar,
- viii) úrgangur sem fellur til við leit að og nýtingu olíu- og gasaðlinda frá mannvirkjum á hafi úti og brennslu þeirra þar.

b) Tilraunastöðvar sem notaðar eru til rannsókna, þróunar og prófana í því skyni að bæta brennsluferlið og sem meðhöndla minna en 50 tonn af úrgangi á ári.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari tilskipun er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1. „úrgangur“: hvers kyns úrgangur í föstu eða fljótandi formi eins og skilgreint er í a-lið 1. gr. í tilskipun 75/442/EBE;
2. „hættulegur úrgangur“: hvers kyns úrgangur í föstu eða fljótandi formi eins og skilgreint er í 4. mgr. 1. gr. í tilskipun ráðsins 91/689/EBE frá 12. desember 1991 um hættulegan úrgang ⁽¹⁾.

Sérkröfurnar um hættulegan úrgang í þessari tilskipun skulu ekki gilda um eftirfarandi, hættulegan úrgang:

- a) eldfiman, fljótandi úrgang, þ.m.t. olíuúrgang eins og hann er skilgreindur í 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/439/EBE frá 16. júní 1975 um förgun olíuúrgangs ⁽²⁾, að því tilskildu að hann uppfylli eftirfarandi viðmiðanir:

- i) massainnihald fjöklóraðra, arómatískra vetnis-kolefna, t.d. fjöklóraðra bifenylna (PCB) eða fimmklóraðs fenóls (PCP), samsvari styrk sem er ekki meiri en sá sem er ákveðinn í viðeigandi bandalagslögjöf;

- ii) þessi úrgangur verði ekki hættulegur við það að innihalda önnur efni en þau sem skráð eru í II. viðauka við tilskipun 91/689/EBE í magni eða styrk sem samræmist ekki markmiðunum sem mælt er fyrir um í 4. gr. tilskipunar 75/442/EBE; og

- iii) nettóvarmagildi sé að minnsta kosti 30 MJ/kg,

- b) allan eldfiman, fljótandi úrgang sem veldur ekki annarri losun en þeirri sem stafar frá gasolíu, eins og hún er skilgreind í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 93/12/EBE ⁽³⁾ í útblásturslofti, sem stafar beint frá bruna hennar, eða meiri styrk losunar en þeim sem stafar frá bruna gasolíu sem þannig er skilgreind;

3. „blandaður heimilis- og rekstrarúrgangur“: úrgangur frá heimilishaldi, svo og úrgangur frá verslun, iðnaði og stofnunum sem vegna eðlis síns eða samsetningar líkist úrgangi frá heimilishaldi en að undanskildum hlutum sem tilgreindir eru í viðaukanum við ákvörðun 94/3/EB ⁽⁴⁾ undir númeri 20 01 og er safnað saman og haldið aðskildum þar sem þeir falla til og að undanskildum öðrum úrgangi sem tilgreindur er undir númeri 20 02 í þeim viðauka;

4. „brennslustöð“: staðbundin eða færanleg tæknieining ásamt búnaði sem er sérstaklega ætlaður til varmatengdrar meðhöndlunar á úrgangi hvort sem varminn, sem myndast við brennsluna, er nýttur eður ei. Þar með er talin brennsla úrgangs með oxun, sem og önnur varmatengd meðhöndlun, svo sem hitasundrun, gösun eða plasmameðferð, enda séu efnin, sem myndast við meðhöndlunina, brennd á eftir.

Þessi skilgreining tekur til allrar brennslustöðvarinnar og tilheyrandi svæðis, þ.m.t. allra brennslulína, móttöku úrgangs, geymslu, formeðhöndlunaraðstöðu á staðnum, kerfa sem veita úrgangi, eldsneyti og lofti til brennslustöðvarinnar, hitaketils, búnaðar til að meðhöndla útblástursloft, búnaðar á staðnum til að meðhöndla og geyma efnaleifar og úrgangsvatn, reykháfs, tækja og búnaðar til að stjórna brennslunni og sjá um skráningu og vöktun brennsluskilyrða;

5. „sambrennslustöð“: staðbundin eða færanleg stöð sem hefur þann megintilgang að framleiða orku eða framleiða vörur og

- sem notar úrgang sem venjulegt eða viðbótareldsneyti; eða

- þar sem úrgangur er varmameðhöndlaður þannig að unnt sé að farga honum.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 377, 31.12.1991, bls. 20. Tilskipuninni var breytt með tilskipun 94/31/EB (Stjtið. EB L 168, 2.7.1994, bls. 28).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 194, 25.7.1975, bls. 23. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

⁽³⁾ Tilskipun ráðsins 93/12/EBE frá 23. mars um samræmingu á lögum aðildarríkjanna um brennisteinsmagn í tilteknu fljótandi eldsneyti (Stjtið. EB L 74, 27.3.1993, bls. 81). Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/32/EB (Stjtið. EB L 121, 11.5.1999, bls. 13).

⁽⁴⁾ Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 94/3/EB frá 20. desember 1993 um skrá yfir úrgang samkvæmt a-lið 1. gr. tilskipunar ráðsins 75/442/EBE um úrgang (Stjtið. EB L 5, 7.1.1994, bls. 15).

Ef megintilgangur sambrennslustöðvarinnar er ekki að framleiða orku eða framleiða vörur heldur varmatengd meðhöndlun úrgangs skal líta á hana sem brennslustöð í skilningi 4. liðar.

Þessi skilgreining tekur til allrar brennslustöðvarinnar og tilheyrandi svæðis, þ.m.t. allra sambrennslulína, mót-töku úrgangs, geymslu, aðstöðu til formeðhöndlunar á staðnum, kerfa sem veita úrgangi, eldsneyti og lofti til brennslustöðvarinnar, hitaketils, búnaðar til að meðhöndla útblástursloft, búnaðar á staðnum til að meðhöndla og geyma efnaleifar og úrgangsvatn, reykháfs, tækja og búnaðar til að stjórna brennslunni og sjá um skráningu og vöktun brennsluskilyrða;

6. „starfandi brennslu- eða sambrennslustöð“ er brennslu-eða sambrennslustöð:

- a) sem er í rekstri og hefur leyfi í samræmi við gildandi bandalagslöggjöf fyrir 28. desember 2002 eða
- b) sem veitt hefur verið leyfi eða er skráð til brennslu eða sambrennslu og hefur leyfi sem er gefið út fyrir 28. desember 2002 í samræmi við gildandi bandalagslöggjöf, enda hefjist starfsemi stöðvarinnar eigi síðar en 28. desember 2003 eða
- c) sem, að því er varðar lögbært yfirvald, hefur sent inn fullgilda umsókn um leyfi fyrir 28. desember 2002, enda hefjist starfsemi stöðvarinnar eigi síðar en 28. desember 2004;

7. „nafnasköst“: samanlögð afköst brennsluofna stöðvar samkvæmt lýsingu framleiðanda og staðfestingu rekstraraðila, einkum með tilliti til varmagildis úrgangsins sem tilgreint er sem magn úrgangs sem brennt er á klukkustund;

8. „losun“: bein eða óbein losun efna, titrings, hita eða hávaða frá stökum eða dreifðum losunarstöðum í stöðinni út í andrúmsloft, vatn eða jarðveg;

9. „viðmiðunarmörk fyrir losun“: massi, gefinn upp í tengslum við tilteknar færðbreytur, styrk og/eða losunarmagn, sem óheimilt er að fara yfir á einu eða fleiri tímabilum;

10. „díoxín og fúrön“: öll fjöklóruð díbensó-p-díoxín og díbensófúrön sem eru tilgreind í I. viðauka;

11. „rekstraraðili“: einstaklingur eða lögaðili sem rekur eða stýrir stöð eða, þar sem kveðið er á um slíkt í innlendum lögum, hefur fengið í hendur fjárhagslegt úrskurðarvald yfir tæknilegri starfsemi stöðvarinnar;

12. „leyfi“: skrifleg ákvörðun (eða nokkrar slíkar ákvarðanir) lögbærs yfirvalds er veitir leyfi til að reka stöðina, að uppfylltum tilteknum skilyrðum sem tryggja að hún sé í samræmi við allar kröfur í þessari tilskipun.

Leyfi getur tekið til einnar stöðvar eða fleiri, í heild eða að hluta, sem eru staðsettar á sama stað og sami aðili rekur;

13. „efnaleif“: allt fljótandi eða fast efni (þ.m.t. botnaska og gjall, svifaska og ketilryk, föst myndefni frá hreinsun reyks, skólpeðja frá meðhöndlun úrgangsvatns, notaðir hvatar og notuð, virk kol) skilgreint sem úrgangur í a-lið 1. gr. í tilskipun 75/442/EBE sem fellur til við brennslu-eða sambrennsluferlið, meðhöndlun útblásturslofts eða úrgangsvatns eða önnur ferli innan brennslu- eða sambrennslustöðvarinnar.

4. gr.

Umsókn og leyfi

1. Með fyrirvara um 11. gr. í tilskipun 75/442/EBE eða 3. gr. í tilskipun 91/689/EBE skal ekki starfrækja brennslu-eða sambrennslustöð án leyfis til slíkrar starfsemi.

2. Með fyrirvara um tilskipun 96/61/EB skal umsókn um leyfi fyrir brennslu- eða sambrennslustöð til lögbærs yfirvalds fela í sér lýsingu á þeim ráðstöfunum sem fyrirhugaðar eru til að tryggja að:

- a) stöðin sé hönnuð, búin og verði starfrækt með þeim hætti að kröfurnar í þessari tilskipun verði uppfylltar með tilliti til þeirra flokka úrgangs sem á að brenna;
- b) varminn, sem myndast við brennslu- og sambrennsluferlið, sé nýttur eftir því sem við verður komið, t.d. til varma- og raforkuvinnslu, gufufframleiðslu eða fjarhitunar;
- c) dregið verði úr magni og skaðsemi efnaleifa og þær endurunnar eftir því sem við á;
- d) förgun þeirra efnaleifa, sem ekki er hægt að koma í veg fyrir, draga úr eða endurvinnna, skuli fara fram í samræmi við innlenda löggjöf og löggjöf bandalagsins.

3. Einungis skal veita leyfið ef sýnt er fram á í umsókninni að fyrirhugaðar mæliaðferðir fyrir losun út í andrúmsloftið séu í samræmi við III. viðauka og í samræmi við 1. og 2. mgr. III. viðauka að því er varðar vatn.

4. Auk þess að vera í samræmi við hvers kyns gildandi kröfur sem mælt er fyrir um í tilskipunum 91/271/EBE, 96/61/EB, 96/62/EB, 76/464/EBE og 1999/31/EB skal í leyfinu, sem lögbært yfirvald veitir fyrir brennslu- eða sambrennslustöð:

- a) vera skilmerkileg skrá yfir þá flokka úrgangs sem heimilt er að meðhöndla. Í skránni skal a.m.k. notast við þá flokka úrgangs sem settir eru upp í evrópsku úrgangsskránni, ef mögulegt er, og skal hún innihalda upplýsingar um magn úrgangs eftir því sem við á;

b) vera að finna heildarafkastagetu stöðvarinnar til brennslu- eða sambrennslu úrgangs;

c) vera tilgreindar sýnatöku- og mæliaðferðir sem notaðar eru til að uppfylla skuldbindingar sem kveðið er á um varðandi reglulegar mælingar á einstökum mengunarfnum í andrúmslofti og vatni.

5. Í leyfinu, sem lögbært yfirvald veitir brennslu- eða sambrennslustöð þar sem notaður er hættulegur úrgangur, skal til viðbótar við 4. mgr.:

a) vera skrá yfir magn mismunandi flokka hættulegs úrgangs sem heimilt er að meðhöndla;

b) vera tilgreint lágmarks- og hámarksmassaflæði þessa hættulega úrgangs, lágmarks- og hámarksvarmagildi og hámarksinnihald mengunarefna, t.d. PCB-efna, PCP-efna, klórs, flúors, brennisteins og þungmálma.

6. Með fyrirvara um ákvæði sáttmálans er aðildarríkjunum heimilt að setja saman skrá yfir þá flokka úrgangs sem hægt er að sambrenna í skilgreindum flokkum sambrennslustöðva og koma skulu fram í leyfinu.

7. Með fyrirvara um tilskipun 96/61/EB skal lögbært yfirvald endurskoða skilyrði leyfisins reglulega og uppfæra þau ef nauðsyn krefur.

8. Ef rekstraraðili brennslu- eða sambrennslustöðvar fyrir hættulítinn úrgang fyrirhugar breytingar á rekstrinum sem myndu fela í sér brennslu eða sambrennslu á hættulegum úrgangi skal líta á það sem verulega breytingu í skilningi b-liðar 10. mgr. 2. gr. í tilskipun 96/61/EB og 2. mgr. 12. gr. þeirrar tilskipunar gildir.

9. Ef brennslu- eða sambrennslustöð uppfyllir ekki skilyrði leyfisins, einkum viðmiðunarmörkin fyrir losun í andrúmsloft og vatn, skal lögbæra yfirvaldið grípa til aðgerða til að sjá til þess að skilyrðin verði uppfyllt.

5. gr.

Afhending og móttaka úrgangs

1. Rekstraraðili brennslu- eða sambrennslustöðvarinnar skal grípa til allra nauðsynlegra varúðarráðstafana varðandi afhendingu og móttöku úrgangs í því skyni að koma í veg fyrir eða takmarka, eftir því sem við verður komið, neikvæð áhrif á umhverfið, einkum mengun andrúmsloftsins, jarðvegs, yfirborðsvatns og grunnvatns, sem og lykt og

hávaða og beina áhættu fyrir heilbrigði manna. Þessar ráðstafanir skulu a.m.k. uppfylla kröfurnar sem settar eru fram í 3. og 4. mgr.

2. Rekstraraðilinn skal ákvarða massann fyrir hvern flokk úrgangs, samkvæmt evrópsku úrgangsskránni ef mögulegt er, áður en tekið er við úrgangi í brennslu- eða sambrennslustöð.

3. Áður en tekið er við hættulegum úrgangi í brennslu- eða sambrennslustöð skal rekstraraðilinn hafa tiltækar upplýsingar um úrganginn í því skyni að sannprófa m.a. að kröfurnar fyrir leyfinu, sem tilgreindar eru í 5. mgr. 4. gr., séu uppfylltar. Upplýsingarnar skulu taka til:

a) allra stjórnsýsluupplýsinga um myndunarferlið sem er að finna í skjölunum sem um getur í a-lið 4. mgr.;

b) eðlisfræðilegrar og, eftir því sem við verður komið, efnafræðilegrar samsetningar úrgangsins og allra annarra upplýsinga sem eru nauðsynlegar til að meta hvort hann henti fyrir fyrirhugað brennsluferli;

c) hættulegra eiginleika úrgangsins, efna sem ekki má blanda honum saman við og varúðarráðstafana sem grípa skal til við meðhöndlun úrgangsins.

4. Áður en tekið er við hættulegum úrgangi í brennslu- eða sambrennslustöðinni skal rekstraraðilinn a.m.k. beita eftirfarandi málsmeðferð:

a) könnuð verði þau skjöl sem krafist er samkvæmt tilskipun 91/689/EBE og, þar sem við á, þau sem krafist er samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 259/93 frá 1. febrúar 1993 um umsjón og eftirlit með flutningi úrgangs innan, til og út úr Evrópubandalaginu ⁽¹⁾ og samkvæmt reglugerðum um flutning hættulegs farms;

b) tekin verði dæmigerð sýni, nema það eigi ekki við, t.d. fyrir smitandi, klínískan úrgang, eftir því sem við verður komið áður en afferming fer fram, til að sannprófa að hann sé í samræmi við upplýsingarnar sem kveðið er á um í 3. mgr. um framkvæmd eftirlits og til að gera lögbærum yfirvöldum kleift að sanngreina eðli úrgangsins sem er meðhöndlaður. Þessi sýni skulu geymd í a.m.k. einn mánuð eftir að brennsla fer fram.

5. Lögbærum yfirvöldum er heimilt að veita undanþágur frá 2., 3. og 4. mgr. fyrir iðjuver og fyrirtæki sem brenna eða sambrenna einungis eigin úrgang á staðnum þar sem hann fellur til, að því tilskildu að kröfurnar í þessari tilskipun séu uppfylltar.

6. gr.

Rekstrarskilyrði

1. Brennslustöðvar skulu starfræktar á þann hátt að bruninn verði þannig að heildarmagn lífræns kolefnis í gjalli og botnösku sé minna en 3% eða að glæðitapið sé minna en 5% af þurrvigt efnisins. Nota skal viðeigandi aðferðir til formeðhöndlunar úrgangs ef nauðsynlegt er.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 30, 6.2.1993, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2408/98 (Stjtið. EB L 298, 7.11.1998, bls. 19).

Brennslustöðvar skulu vera hannaðar, útbúnar, smíðaðar og starfræktar með þeim hætti að lofttegundir, sem myndast við vinnsluna, séu hitaðar eftir síðustu inndælingu brunalofts á skipulegan og jafnan hátt og jafnvel við óhagstæðustu aðstæður upp í a.m.k. 850 °C í tvær sekúndur hið minnsta, eins og mælt er nálægt innvegg brunahólfsins eða öðrum dæmigerðum punkti brunahólfsins eins og heimilað er af lögbæra yfirvaldinu. Ef brenndur er hættulegur úrgangur sem inniheldur meira en 1% af halógenudum, lífrænum efnum, gefið upp sem klór, verður að hækka hitann í 1100 °C í a.m.k. tvær sekúndur.

Hver lína brennslustöðvarinnar skal búin a.m.k. einum aukabrennara. Þessi brennari skal ræsast sjálfvirkt þegar hiti brennsluloftegunda frá brennslu eftir síðustu inndælingu brunalofts fellur niður fyrir 850 °C eða 1100 °C eftir því sem við á. Einnig skal nota hann við ræsingu eða stöðvun vinnslu í stöðinni í því skyni að tryggja að ávallt sé haldið 850 °C eða 1100 °C hita meðan starfsemi fer fram og meðan óbrenndur úrgangur er í brunahólfinu.

Við ræsingu eða stöðvun eða þegar hiti brennslulofs fer niður fyrir 850 °C eða 1100 °C, eftir því sem við á, má ekki láta aukabrennarann ganga fyrir eldsneyti sem hefur í för með sér meiri losun en þá sem verður við brennslu gasolíu samkvæmt skilgreiningu í 1. mgr. 1. gr. tilskipunar 75/716/EBE, fljótandi gass eða jarðgass.

2. Sambrennslustöðvar skulu vera hannaðar, útbúnar, smíðaðar og starfræktar með þeim hætti að lofttegundir, sem myndast við sambrennsluna, séu hitaðar á skipulegan og jafnan hátt og jafnvel við óhagstæðustu aðstæður upp í a.m.k. 850 °C í tvær sekúndur hið minnsta. Ef sambrenndur er hættulegur úrgangur sem inniheldur meira en 1% af halógenudum, lífrænum efnum, gefið upp sem klór, verður að hækka hitann í 1100 °C.

3. Brennslu- og sambrennslustöðvar skulu vera búnar sjálfvirku kerfi til að koma í veg fyrir að úrgangur fari til meðhöndlunar:

a) við ræsingu þar til náðst hefur hiti, sem nemur 850 °C eða 1100 °C, eftir því sem við á, eða hitinn sem tilgreindur er í 4. mgr.;

b) ef ekki tekst að halda hita, sem nemur 850 °C eða 1100 °C, eftir því sem við á, eða hitanum sem tilgreindur er í 4. mgr.;

c) þegar samfelldu mælingarnar, sem krafist er í þessari tilskipun, sýna að farið er yfir viðmiðunarmörk fyrir losun vegna truflana eða bilana í hreinsibúnaði.

4. Lögbær yfirvöld mega heimila önnur skilyrði en þau sem mælt er fyrir um í 1. mgr. og, að því er varðar hitastigið, í 3. mgr. og tilgreind eru í leyfinu fyrir ákveðna

flokka úrgangs eða fyrir ákveðna varmatengda meðhöndlun, enda séu kröfurnar í þessari tilskipun uppfylltar. Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um reglur sem gilda um þessi leyfi. Breytingin á rekstrarskilyrðunum skal ekki valda meiri efnaleifum eða efnaleifum sem innihalda meira af lífrænum mengunarefnum en þær efnaleifar sem hægt er að búast við samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í 1. mgr.

Lögbær yfirvöld mega heimila önnur skilyrði en þau sem mælt er fyrir um í 2. mgr. og, að því er varðar hitastigið, í 3. mgr. og tilgreind eru í leyfinu fyrir ákveðna flokka úrgangs eða fyrir ákveðna varmatengda meðhöndlun enda séu kröfurnar í þessari tilskipun uppfylltar. Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um reglur sem gilda um þessi leyfi. Slíkt leyfi skal vera háð því skilyrði að uppfyllt séu a.m.k. ákvæðin fyrir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í V. viðauka fyrir heildarmagn lífræns kolefnis og kolsýrings.

Að því er varðar sambrennslu á eigin úrgangi á þeim stað þar sem hann fellur til í barkarkötlum sem eru í notkun í pappírsdeigs- og pappírsiðnaðinum skal slíkt leyfi vera háð því skilyrði að uppfyllt séu a.m.k. ákvæðin að því er varðar viðmiðunarmörk fyrir losun sem sett eru fram í V. viðauka fyrir heildarmagn lífræns kolefnis.

Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um öll rekstrarskilyrði, sem ákvörðuð eru samkvæmt þessari málsgrein, og niðurstöður sannprófana sem gerðar eru og eru hluti upplýsinganna sem lagðar eru fram í samræmi við kröfurnar varðandi skýrslugjöf.

5. Brennslu- og sambrennslustöðvar skulu hannaðar, útbúnar og starfræktar þannig að koma megi í veg fyrir losun í andrúmsloftið sem veldur verulegri loftmengun niðri við jörðu. Þess skal einkum gætt að losun útblásturslofts sé stjórnað og hún sé í samræmi við viðeigandi loftgæðastaðla bandalagsins um reykhláf en hæð hans er ákvörðuð þannig að heilbrigði manna og verndun umhverfisins séu tryggð.

6. Allur varmi, sem myndast við brennslu- eða sambrennsluferlið, skal nýttur eftir því sem við verður komið.

7. Setja skal smitandi, klínískan úrgang beint í ofninn án þess að blanda honum áður við aðra flokka úrgangs og án beinnar meðhöndlunar.

8. Stjórn brennslu- eða sambrennslustöðvarinnar skal vera í höndum einstaklings sem býr yfir nægri hæfni til að stjórna stöðinni.

7. gr.

Viðmiðunarmörk fyrir losun í andrúmsloftið

1. Brennslustöðvar skulu vera hannaðar, útbúnar, smíðaðar og starfræktar með þeim hætti að ekki sé farið yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun í útblásturslofti sem sett eru í V. viðauka.

2. Sambrennslustöðvar skulu vera hannaðar, útbúnar, smíðaðar og starfræktar með þeim hætti að ekki sé farið yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun í útblásturslofti sem ákvörðuð eru í samræmi við eða sett í II. viðauka.

Ef meira en 40% af losuðum varma kemur frá brennslu hættulegs úrgangs í sambrennslustöð skulu viðmiðunarmörkin fyrir losun, sem sett eru í V. viðauka, gilda.

3. Niðurstöður mælinganna, sem eru gerðar til að sannprófa að viðmiðunarmörkin fyrir losun séu virt, skulu staðlaðar með tilliti til skilyrðanna sem mælt er fyrir um í 11. gr.

4. Ef um er að ræða sambrennslu á ómeðhöndluðum, blönduðum heimilis- og rekstrarúrgangi skulu viðmiðunarmörkin ákvörðuð í samræmi við V. viðauka og ákvæði II. viðauka gilda þá ekki.

5. Með fyrirvara um ákvæði sáttmálans er aðildarríkjum heimilt að setja viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir fjölhringa vetniskolefni eða önnur mengunarefni.

8. gr.

Losun úrgangsvatns vegna hreinsunar á útblásturslofti

1. Losun á úrgangsvatni, sem fellur til við hreinsun á útblásturslofti frá brennslu- eða sambrennslustöð, skal vera háð leyfi sem lögbær yfirvöld veita.

2. Takmarka skal, eftir því sem við verður komið, losun úrgangsvatns, sem fellur til við hreinsun útblásturslofts, í vatn, og skal hún vera a.m.k. í samræmi við viðmiðunarmörkin um losun sem sett eru í IV. viðauka.

3. Ef kveðið er sérstaklega á um það í leyfinu má losa úrgangsvatn, sem fellur til við hreinsun á útblásturslofti, í vatn eftir sérstaka meðferð, að því tilskildu að:

a) kröfur í viðeigandi ákvæðum bandalagsins, innlendum og staðbundnum ákvæðum séu uppfylltar að því er varðar viðmiðunarmörk fyrir losun og

b) massastyrkur mengandi efna, sem um getur í IV. viðauka, fari ekki yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem þar er mælt fyrir um.

4. Viðmiðunarmörkin fyrir losun skulu gilda á þeim stað þar sem úrgangsvatnið, sem fellur til við hreinsun útblásturslofts sem inniheldur mengandi efnin sem um getur í IV. viðauka, er losað frá brennslu- eða sambrennslustöðinni.

Þar sem úrgangsvatn, sem fellur til við hreinsun útblásturslofts, er meðhöndlað á svæðinu ásamt öðru úrgangsvatni sem á sér önnur upptök á svæðinu skal rekstraraðilinn gera mælingar, sem um getur í 11. gr.:

a) á úrgangsvatninu þegar það kemur úr hreinsunarferlinu á útblástursloftinu áður en það er leitt inn í sameiginlegu hreinsistöðina fyrir úrgangsvatn;

b) á öðru úrgangsvatni áður en það er leitt í sameiginlegu hreinsistöðina fyrir úrgangsvatn;

c) á þeim stað þar sem úrgangsvatnið er að lokum losað frá brennslu- eða sambrennslustöðinni eftir hreinsun.

Rekstraraðilinn skal gera viðeigandi massajafnvægis-útreikninga til þess að ákvarða losunarmagn í endanlega úrgangsvatninu, sem hægt er að rekja til úrgangsvatns frá hreinsun útblásturslofts, í því skyni að hafa eftirlit með því að viðmiðunarmörk fyrir losun, sem sett eru í IV. viðauka fyrir úrgangsvatnið sem streymir frá hreinsunarferli útblástursloftsins, séu virt.

Ekki má undir neinum kringumstæðum þynna úrgangsvatnið til að viðmiðunarmörkin fyrir losun, sem sett eru í IV. viðauka, séu virt.

5. Ef úrgangsvatn, sem fellur til við hreinsun útblásturslofts sem inniheldur mengandi efnin sem um getur í IV. viðauka, er hreinsað í hreinsistöð sem er einungis ætluð fyrir þess háttar úrgangsvatn og er utan brennslu- eða sambrennslustöðvarinnar skulu viðmiðunarmörkin fyrir losun í IV. viðauka gilda á þeim stað þar sem úrgangsvatn fer frá hreinsistöðinni. Ef þessi hreinsistöð, sem ekki er á svæði brennslustöðvarinnar, er ekki eingöngu ætluð til að hreinsa úrgangsvatn frá brennslu skal rekstraraðilinn gera viðeigandi massajafnvægisútreikninga, eins og kveðið er á um í a-, b-, og c-lið 4. mgr., í því skyni að ákvarða losunarmagn í endanlegu úrgangsvatni sem hægt er að rekja til úrgangsvatns frá hreinsun útblásturslofts til að hafa eftirlit með því að viðmiðunarmörk fyrir losun, sem sett eru í IV. viðauka fyrir úrgangsvatnið sem streymir frá hreinsunarferli útblástursloftsins, séu virt.

Ekki má undir neinum kringumstæðum þynna úrgangsvatnið til að viðmiðunarmörkin fyrir losun, sem sett eru í IV. viðauka, séu virt.

6. Í leyfinu skal:

a) fastsetja viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir þau mengandi efni, sem um getur í IV. viðauka, í samræmi við 2. mgr. og til að uppfylla kröfurnar sem um getur í a-lið 3. mgr.;

b) ákvarða færibreytur fyrir rekstrareftirlit með úrgangsvatni, a.m.k. fyrir sýrustig, hitastig og rennsli.

7. Svæði brennslu- og sambrennslustöðva ásamt geymslu-svæðum fyrir úrgang, sem tengjast þeim, skulu hönnuð og starfrækt þannig að komið verði í veg fyrir losun, sem er óheimil eða verður fyrir slysni, á hvers kyns mengandi efnum í jarðveg, yfirborðsvatn og grunnvatn í samræmi við ákvæðin sem kveðið er á um í viðkomandi bandalagslöggjöf. Enn fremur skal sjá fyrir geymsluaðstöðu fyrir mengað afrennsli regnvatns frá svæði brennslu- eða sambrennslustöðva eða mengað vatn sem á rætur að rekja til leka eða slökkvistarfá.

Þessi geymsluaðstaða skal nægja til að tryggja að hægt sé að prófa og hreinsa slíkt úrgangsvatn áður en það er losað ef þurfa þykir.

8. Með fyrirvara um ákvæði sáttmálans er aðildarríkjunum heimilt að setja viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir fjölhringa vetniskolefni og önnur mengunarefni.

9. gr.

Efnaleifar

Draga skal úr magni og skaðsemi efnaleifa sem falla til við starfsemi brennslu- eða sambrennslustöðva. Endurvinnna skal efnaleifar, eftir því sem við á, beint í stöðinni eða fyrir utan hana í samræmi við viðeigandi bandalagslöggjöf.

Þurrar efnaleifar í formi ryks, t.d. ketilryk og þurrar efnaleifar, sem falla til við hreinsun brennsluloftegunda, skal flytja og geyma til bráðabirgða með þeim hætti að komið sé í veg fyrir að þær dreifist út í umhverfið, t.d. í lokuðum ílátum.

Áður en ákvarðað er hvernig farga á eða endurvinnna efnaleifar frá brennslu- eða sambrennslustöðvum skal gera viðeigandi prófanir til að ákvarða eðlisfræðilega og efnafræðilega eiginleika og hugsanlega mengunarhættu af völdum hinna ýmsu efnaleifa frá brennslu. Greiningin skal taka til þess heildarhluta sem er uppleysanlegur og heildarhluta uppleysanlegra þungmálma.

10. gr.

Eftirlit og vöktun

1. Setja skal upp mælíbúnað og nota aðferðir til að vakta færibreytur, skilyrði og massastyrk sem skipta máli í brennslu- eða sambrennsluferlinu.

2. Mæla skal fyrir um mælikröfur í leyfinu eða í skilyrðunum sem fylgja leyfinu sem lögbær yfirvöld gefa út.

3. Viðeigandi uppsetning og starfsemi sjálfvirkis vöktunarbúnaðar fyrir losun í andrúmsloft og í vatn skal sæta eftirliti og gangast undir árlegar eftirlitsprófanir. Kvörðun skal fara fram með samhliða mælingum samkvæmt tilvísunar- aðferðunum á a.m.k. þriggja ára fresti.

4. Lögbæra yfirvaldið skal mæla fyrir um staðsetningu sýnatöku- og mælipunktanna.

5. Reglubundnar mælingar á losun í andrúmsloft og vatn skulu fara fram í samræmi við 1. og 2. lið í III. viðauka.

11. gr.

Mælikröfur

1. Aðildarríkjum ber að tryggja, annaðhvort með sérstökum skilyrðum í skilmálum leyfisins eða með almennum, bindandi reglum, að ákvæði 2. til 12. mgr. og 17. mgr., að því er varðar andrúmsloftið, og 9. mgr. og 14. til 17. mgr., að því er varðar vatn, verði uppfyllt.

2. Í brennslu- eða sambrennslustöðvum skal gera eftirfarandi mælingar á loftmengunarefnum í samræmi við III. viðauka:

a) samfelldar mælingar á eftirfarandi efnum: NO_x, að því tilskildu að sett séu viðmiðunarmörk fyrir losun, CO, heildarmagni ryks, heildarmagni lífræns kolefnis, HCl, HF og SO₂;

b) samfelldar mælingar á eftirtöldum færibreytum er varða vinnsluna: hitastigi nálægt innvegg brunahólfins eða öðrum dæmigerðum punkti brunahólfins, eins og lögbæra yfirvaldið heimilar, styrk súrefnis, þrýstingi, hita og vatnsgufuinnihaldi í útblásturslofti;

c) minnst tvær mælingar á ári á þungmálmum og díoxínum og fúrönum. Fyrstu 12 mánuði starfseminnar skal hins vegar mæla á a.m.k. þriggja mánaða fresti. Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða mælitímabil ef þau hafa sett viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir fjölhringa vetniskolefni eða önnur mengunarefni.

3. Nauðsynlegt er að sannprófa með viðeigandi hætti dvalartíma, sem og lágmarkshita og súrefnisinnihald í útblásturslofti, a.m.k. einu sinni þegar brennslu- eða sambrennslustöðin er tekin í notkun og við óhagstæðustu rekstrarskilyrði sem búast má við.

4. Sleppa má samfelldum mælingum á HF ef HCl er meðhöndlað þannig að tryggt sé að ekki sé farið yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun fyrir saltsýru. Í því tilviki skal losun vetnisflúoríðs mæld reglulega eins og mælt er fyrir um í c-lið 2. mgr.

5. Samfelldar mælingar á innihaldi vatnsgufu eru ekki nauðsynlegar ef sýni útblásturslofts er þurrkað áður en losunin er greind.

6. Lögbæra yfirvaldið má í leyfinu heimila reglubundnar mælingar, eins og mælt er fyrir um í c-lið 2. mgr., á HCl, HF og SO₂ í stað samfelldra mælinga í brennslu- eða sambrennslustöðvum ef rekstraraðilinn getur sannað að losun þessara mengunarefna geti ekki undir neinum kringumstæðum verið meiri en viðmiðunarmörkin fyrir losun sem mælt er fyrir um.

7. Lögbæra yfirvaldið má í leyfinu heimila að dregið sé úr tíðni á reglubundnum mælingum á þungmálmum úr tvisvar á ári í einu sinni á tveggja ára fresti og á díoxínum og fúrönum úr tvisvar á ári í einu sinni á ári, að því tilskildu að losun, sem stafar frá sambrennslu eða brennslu, sé minni en 50% af viðmiðunarmörkunum fyrir losun sem ákvörðuð eru í samræmi við II. eða V. viðauka, og að því tilskildu að fyrir liggi viðmiðanir varðandi kröfurnar, sem uppfylla skal, og þær viðmiðanir hafi þróast í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. Þessar viðmiðanir skulu a.m.k. vera grundvallaðar á ákvæðunum í a- og d-lið annars undirliðar.

Til 1. janúar 2005 má heimila að dregið sé úr tíðninni jafnvel þótt engar slíkar viðmiðanir séu fyrirbyggjandi, að því tilskildu að:

- a) úrgangurinn, sem á að sambrenna eða brenna, samstandi einungis af tilteknum, flokkuðum, brennanlegum hlutum hættulítils úrgangs sem ekki henta til endurvinnslu og hafa ákveðna eiginleika og sem eru tilgreindir frekar á grundvelli matsins sem um getur í undirlíð d;
- b) innlendar gæðaviðmiðanir, sem hafa verið tilkynntar framkvæmdastjórninni, séu tiltækar fyrir þennan úrgang;
- c) sambrennsla og brennsla þessa úrgangs samræmist viðeigandi áætlunum um meðferð úrgangs sem um getur í 7. gr. tilskipunar 75/442/EBE;
- d) rekstraraðilinn geti sýnt lögbæru yfirvaldi fram á að losun sé við allar kringumstæður verulega fyrir neðan viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru í II. viðauka eða í V. viðauka fyrir þungmálma, díoxín og fúrön. Þetta mat skal grundvallast á upplýsingum um gæði úrgangsins, sem um er að ræða, og mælingunum á losun framangreindra mengunarefna;
- e) gæðaviðmiðanirnar og nýtt tímabil reglubundnu mælinganna séu tilgreind í leyfinu; og
- f) framkvæmdastjórninni sé tilkynnt árlega um allar ákvarðanir um tíðni mælinganna, sem um getur í þessari málsgrein, auk upplýsinga um magn og gæði úrgangsins sem um er að ræða.

8. Niðurstöður mælinganna, sem eru gerðar til að sannprófa að viðmiðunarmörkin fyrir losun séu virt, skulu umreiknaðar við eftirfarandi skilyrði og fyrir súrefni samkvæmt formúlunni eins og um getur í VI. viðauka:

- a) hitastig 273 K, þrýstingur 101,3 kPa, 11% súrefni, þurr loft, í útblásturslofti brennslustöðva;
- b) hitastig 273 K, þrýstingur 101,3 kPa, 3% súrefni, þurr loft, í útblásturslofti brennslustöðva fyrir olíuúrgang eins og hann er skilgreindur í tilskipun 75/439/EBE;
- c) ef úrgangurinn er brenndur eða sambrenndur í súrefnisauðguðu andrúmslofti er hægt að umreikna niðurstöður mælinganna til samræmis við súrefnisinnihald sem lögbær yfirvöld mæla fyrir um og endurspeglar hinar sérstöku aðstæður hverju sinni;
- d) að því er sambrennslu varðar skulu niðurstöður mælinganna umreiknaðar til samræmis við heildarsúrefnisinnihaldið sem er reiknað út í II. viðauka.

Ef dregið er úr losun mengunarefna með því að hreinsa útblástursloft í brennslu- eða sambrennslustöð þar sem hættulegur úrgangur er meðhöndlaður skal því aðeins umreikna niðurstöður, að því er varðar súrefnisinnihald sem kveðið er á um í fyrstu undirgrein, að súrefnisinnihald, sem mælt er á sama tímabili og fyrir mengunarefnið sem í hlut á, fari yfir viðeigandi, staðlað súrefnisinnihald.

9. Allar mæliniðurstöður skulu skráðar, unnar og settar fram á viðeigandi hátt í því skyni að gera lögbærum yfirvöldum kleift að sannprófa hvort rekstrarskilyrðin, sem heimiluð eru, og viðmiðunarmörkin fyrir losun, sem mælt er fyrir um í þessari tilskipun, séu virt í samræmi við þá málsmæðferð sem þessi yfirvöld ákveða.

10. Líta skal svo á að viðmiðunarmörk fyrir losun í andrúmsloft séu virt ef:

- a) — ekkert af daglegu meðalgildunum fer yfir einhver viðmiðunarmarkanna fyrir losun sem sett eru í a-lið í V. viðauka eða í II. viðauka;
- 97% af daglegu meðalgildunum yfir árið fara ekki yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru í fyrsta undirlíð e-liðar í V. viðauka;
- b) ekkert af 30 mínútna meðalgildunum fer yfir einhver viðmiðunarmarkanna fyrir losun, sem sett eru í A-dálki í b-lið V. viðauka eða, ef við á, 97% af 30 mínútna meðalgildunum yfir árið fara ekki yfir einhver viðmiðunarmarkanna fyrir losun sem sett eru í B-dálki í b-lið í V. viðauka;
- c) ekkert af meðalgildunum á sýnatökutímanum, sem ákveðin voru fyrir þungmálma og díoxín og fúrön, fer yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru í c- og d-lið V. viðauka eða II. viðauka;
- d) ákvæði annars undirlíðar e-liðar í V. viðauka eða II. viðauka eru uppfyllt.

11. Ákvarða skal 30 og 10 mínútna meðalgildi á virkum starfstíma (að undanskildum ræsingar- og stöðvunartíma ef ekki er verið að brenna úrgang) út frá mældum gildum þegar búið er að draga frá gildi öryggisbilsins sem tilgreint er í 3. lið III. viðauka. Dagleg meðalgildi skulu ákvörðuð út frá þessum fullgiltu meðalgildum.

Til að fá gilt, daglegt meðalgildi skal ekki sleppa meira en fimm 30 mínútna meðalgildum á einum degi vegna bilunar eða viðhalds á samfellda mælikerfinu. Ekki skal sleppa fleiri en tíu daglegum meðalgildum á ári vegna bilunar eða viðhalds á samfellda mælikerfinu.

12. Meðalgildin á sýnatökutímanum og meðalgildin, ef um er að ræða reglulegar mælingar á HF, HCl og SO₂, skulu ákvörðuð í samræmi við kröfurnar í 2. og 4. mgr. 10. gr. og III. viðauka.

13. Framkvæmdastjórnin skal ákveða, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr. og eins fljótt og viðeigandi mæliaðferðir eru til reiðu í bandalaginu, hvaða dag á að hefja samfelldar mælingar á viðmiðunarmörkum fyrir losun í andrúmsloftið fyrir þungmálma, díoxín og fúrön í samræmi við III. viðauka.

14. Eftirfarandi mælingar skulu fara fram á þeim stað þar sem úrgangsvatn er losað:

- a) samfelldar mælingar á færibreytunum sem um getur í b-lið 6. mgr. 8. gr.;
- b) daglegar mælingar á heildarmagni svifagna með punktsýnatöku. Að öðrum kosti er aðildarríkjunum heimilt að kveða á um mælingar á sýni sem er dæmigert fyrir hlutfallslegt rennsli á 24 klukkustunda tímabili;
- c) a.m.k. mánaðarlegar mælingar á sýni, sem er dæmigert fyrir hlutfallslegt rennsli á 24 klukkustunda tímabili, vegna losunar mengandi efna sem um getur í 3. mgr. 8. gr. og sem tilgreind eru í 2. – 10. lið í IV. viðauka;

d) mælingar á díoxínum og fúronum á minnst sex mánaða fresti. Hins vegar skal gera minnst eina mælingu á þriggja mánaða fresti fyrstu 12 mánuði starfseminnar. Aðildarríkjunum er heimilt að ákveða mælitímabil ef þau hafa sett viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir fjölbhringa vetniskolefni eða önnur mengunarefni.

15. Vöktun á massa mengunarefna í hreinsuðu úrgangsvatni skal fara fram í samræmi við löggjöf bandalagsins og mælt skal fyrir um hana í leyfinu, svo og tíðni mælinga.

16. Lita skal svo á að viðmiðunarmörk fyrir losun í vatn séu virt ef:

- a) 95 og 100% mældu gildanna fyrir heildarmagn svifagna (mengunarefni nr. 1) fara ekki yfir viðeigandi viðmiðunarmörk fyrir losun sem sett eru fram í IV. viðauka;
- b) ekki fleiri en ein mæling á ári fer yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun, að því er varðar þungmálma (mengunarefni nr. 2 til 10), sem sett eru fram í IV. viðauka; eða ef aðildarríkið kveður á um fleiri en 20 sýni á ári skulu ekki fleiri en 5% þessara sýna fara yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun sem sett eru fram í IV. viðauka;
- c) mælingarnar, sem fara fram tvisvar á ári á díoxínum og fúronum (mengunarefni nr. 11), fara ekki yfir viðeigandi viðmiðunarmörk fyrir losun sem sett eru fram í IV. viðauka.

17. Ef mælingarnar sýna að farið hafi verið yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun í andrúmsloft og vatn skal tilkynna það lögbærum yfirvöldum án tafar.

12. gr.

Aðgangur að upplýsingum og þátttaka almennings

1. Með fyrirvara um tilskipun ráðsins 90/313/EBE⁽¹⁾ og tilskipun 96/61/EB skal gera umsóknir um ný leyfi fyrir brennslu- og sambrennslustöðvar aðgengilegar almenningi á einum eða fleiri stöðum, svo sem á skrifstofum staðaryfirvalda, í hæfilegan tíma til að hægt sé að leggja fram athugasemdir við þær áður en lögbært yfirvald tekur ákvörðun. Almenningsur skal einnig hafa aðgang að þeirri ákvörðun og síðari breytingum, að meðtöldu minnst einu afriti af leyfinu.

2. Fyrir brennslu- og sambrennslustöðvar með nafnaðköst sem nema meira en tveimur tonnum á klukkustund og þrátt fyrir 2. mgr. 15. gr. í tilskipun 96/61/EB skal árleg skýrsla, sem rekstraraðilinn á að gefa lögbæra yfirvaldinu um rekstur og vöktun stöðvarinnar, gerð aðgengileg almenningi. Lágmarkskrafa er að í þessari skýrslu sé gerð grein fyrir því hvernig ferlið gengur fyrir sig og losuninni í andrúmsloft og vatn í samanburði við losunarstaðlana í þessari tilskipun. Lögbært yfirvald skal útbúa skrá yfir brennslu- eða sambrennslustöðvar með nafnaðköst undir

tveimur tonnum á klukkustund og hún skal gerð aðgengileg almenningi.

13. gr.

Óeðlileg rekstrarskilyrði

1. Í leyfinu skulu lögbær yfirvöld mæla fyrir um hve lengi óumflýjanleg stöðvun af tæknilegum orsökum, röskun eða bilun á hreinsibúnaði eða mælíbúnaði má vara og hve lengi styrkur þeirra efna, sem tilskipun þessi tekur til og losuð eru út í andrúmsloftið og sem eru í hreinsaða úrgangsvatninu, má vera yfir fyrirskipuðum viðmiðunarmörkum fyrir losun.

2. Ef um bilun er að ræða skal rekstraraðilinn draga úr eða hætta starfsemi eins fljótt og auðið er þar til stöðin getur hafið eðlilega starfsemi á ný.

3. Með fyrirvara um c-lið 3. mgr. 6. gr. skal ekki undir neinum kringumstæðum brenna í brennslu- eða sambrennslustöð eða brennslulínu úrgang í meira en fjórar klukkustundir samfleytt ef farið er yfir viðmiðunarmörk fyrir losun. Enn fremur má rekstur við þessi skilyrði á einu ári ekki vara lengur en 60 klukkustundir samanlagt. Þessi 60 klukkustunda mörk eiga við um þær línur í allri stöðinni sem tengjast einum og sama hreinsibúnaðinum fyrir útblástursloft.

4. Heildarmagn ryks, sem brennslustöð losar út í andrúmsloftið, skal ekki undir neinum kringumstæðum fara yfir 150 mg/m³ gefið upp sem 30 mínútna meðaltal. Enn fremur skal ekki fara yfir viðmiðunarmörkin fyrir losun fyrir kolsýring og heildarmagn lífræns kolefnis. Öll önnur skilyrði, sem um getur í 6. gr., skulu uppfyllt.

14. gr.

Endurskoðunarákvæði

Með fyrirvara um tilskipun 96/61/EB skal framkvæmdastjórnin leggja skýrslu fyrir Evrópuþingið og ráðið fyrir 31. desember 2008 sem byggist á reynslunni af beitingu þessarar tilskipunar, einkum að því er varðar nýjar stöðvar og á framförum sem náðst hafa í aðferðum við eftirlit með losun og á reynslu af meðhöndlun úrgangs. Enn fremur skal skýrslan byggjast á þróun í tækni, reynslunni af rekstri stöðvanna og kröfum í umhverfismálum. Í þessari skýrslu verður að finna sérstakan hluta um beitingu viðauka II.1.1 og einkum um hvort það er efnahags- og tæknilega mögulegt að krefjast þess að þeir sementsofnar, sem eru í rekstri og tilgreindir eru í neðanmálsgreininni við viðauka II.1.1, skuli uppfylla þau viðmiðunarmörk um losun fyrir NO_x sem tilgreind eru í viðaukanum fyrir nýja sementsofna. Þessari skýrslu skulu, eftir því sem við á, fylgja tillögur um endurskoðun á viðeigandi ákvæðum þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin skal hins vegar, eftir því sem við á, leggja til breytingu á viðauka II.3 áður en framangreind skýrsla er lögð fram ef miklu magni af úrgangi er beint til sambrennslustöðva sem eru annarrar tegundar en þær sem fjallað er um í viðaukum II.1 og II.2.

⁽¹⁾ Tilskipun ráðsins 90/313/EBE frá 7. júní 1990 um frjálsan aðgang að upplýsingum um umhverfismál (Stjtið. EB L 158, 23.6.1990, bls. 56). Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

15. gr.

Skýrslugjöf

Taka skal saman skýrslur um framkvæmd þessarar tilskipunar í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 5. gr. í tilskipun ráðsins 91/692/EBE. Fyrsta skýrslan skal taka til a.m.k. alls fyrsta þriggja ára tímabilsins eftir 28. desember 2002 og vera í samræmi við tímabilin sem um getur í 17. gr. í tilskipun 94/67/EB og í 3. mgr. 16. gr. í tilskipun 96/61/EB. Í þessu skyni skal framkvæmdastjórnin útbúa viðeigandi spurningalista í tæka tíð.

16. gr.

Síðari aðlögun tilskipunarinnar

Framkvæmdastjórnin skal í samræmi við málsmeðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 17. gr., breyta 10., 11. og 13. gr. og I. og III. viðauka í því skyni að aðlaga þau tækniframförum eða nýjum niðurstöðum um jákvæð áhrif þess á heilbrigði að dregið sé úr losun.

17. gr.

Eftirlitsnefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar eftirlitsnefndar.

2. Þar sem vísað er til þessarar málsgreinar skulu ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB gilda með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

18. gr.

Niðurfelling

Eftirfarandi falli úr gildi frá 28. desember 2005:

- a) 1. mgr. 8. gr. og viðaukinn við tilskipun 75/439/EBE
- b) tilskipun 89/369/EBE
- c) tilskipun 89/429/EBE
- d) tilskipun 94/67/EB.

19. gr.

Viðurlög

Aðildarríkin skulu ákveða viðurlög sem gilda skulu um brot á innlendum ákvæðum sem samþykkt eru samkvæmt þessari tilskipun. Þessi viðurlög skulu vera árangursrík, í réttu hlutfalli við brot og letjandi. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um þessi ákvæði í síðasta lagi 28. desember 2002 og skulu tilkynna án tafar um síðari breytingar sem hafa áhrif á þau.

20. gr.

Bráðabirgðaákvæði

1. Með fyrirvara um þau sérstöku bráðabirgðaákvæði, sem kveðið er á um í viðaukunum við þessa tilskipun, skulu ákvæði þessarar tilskipunar gilda um starfandi stöðvar frá 28. desember 2005.

2. Í stað tilskipananna, sem um getur í 18. gr., skal þessi tilskipun gilda frá 28. desember 2002 fyrir nýjar stöðvar, þ.e. stöðvar sem falla ekki undir skilgreininguna „starfandi brennslu- eða sambrennslustöð“ í 6. mgr. 3. gr eða 3. mgr. í þessari grein.

3. Staðbundnar eða færanlegar stöðvar, sem eru ætlaðar til orkuframleiðslu eða framleiðslu vara, eru í rekstri og hafa leyfi í samræmi við gildandi bandalagslöggið, sé þess krafist, og sem hefja sambrennslu úrgangs eigi síðar en 28. desember 2004 skulu teljast starfandi sambrennslustöðvar.

21. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 28. desember 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni þau ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

22. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

23. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 4. desember 2000.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

N. FONTAINE

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

F. VÉDRINE

forseti.

I. VIÐAUKI

Jafngildisstuðlar fyrir díbensó-p-díoxín og díbensófúrón

Við ákvörðun á heildarstyrk díoxína og fúrana skal margfalda massastyrk eftirfarandi díbensó-p-díoxína og díbensófúrana með eftirfarandi jafngildisstuðlum áður en lagt er saman:

		Eiturjafngildisstuðull
2,3,7,8	— Tetraklórdíbensódíoxín (TCDD)	1
1,2,3,7,8	— Pentaklórdíbensódíoxín (PeCDD)	0,5
1,2,3,4,7,8	— Hexaklórdíbensódíoxín (HxCDD)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Hexaklórdíbensódíoxín (HxCDD)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Hexaklórdíbensódíoxín (HxCDD)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklórdíbensódíoxín (HpCDD)	0,01
	— Oktaklórdíbensódíoxín (OCDD)	0,001
2,3,7,8	— Tetraklórdíbensófúran (TCDF)	0,1
2,3,4,7,8	— Pentaklórdíbensófúran (PeCDF)	0,5
1,2,3,7,8	— Pentaklórdíbensófúran (PeCDF)	0,05
1,2,3,4,7,8	— Hexaklórdíbensófúran (HxCDF)	0,1
1,2,3,6,7,8	— Hexaklórdíbensófúran (HxCDF)	0,1
1,2,3,7,8,9	— Hexaklórdíbensófúran (HxCDF)	0,1
2,3,4,6,7,8	— Hexaklórdíbensófúran (HxCDF)	0,1
1,2,3,4,6,7,8	— Heptaklórdíbensófúran (HpCDF)	0,01
1,2,3,4,7,8,9	— Heptaklórdíbensófúran (HpCDF)	0,01
	— Oktaklórdíbensófúran (OCDF)	0,001

II. VIÐAUKI

ÁKVÖRDUN Á VIÐMIÐUNARMÖRKUM FYRIR LOSUN Í ANDRÚMSLOFTIÐ FYRIR SAMBRENNSLU ÚRGANGS

Beita skal eftirfarandi formúlu (blöndunarreglu) þegar sérstök viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun „C“ hafa ekki verið sett í töflu í þessum viðauka.

Viðmiðunarmörkin fyrir hvert viðkomandi mengunarefni og kolsýring í útblásturslofti, sem myndast við sambrennslu úrgangs, skal reikna á eftirfarandi hátt:

$$\frac{V_{\text{úrg.}} \times C_{\text{úrg.}} + V_{\text{vinnsla}} \times C_{\text{vinnsla}}}{V_{\text{úrg.}} + V_{\text{vinnsla}}} = C$$

$V_{\text{úrg.}}$: rúmmál útblásturslofts sem myndast við brennslu á úrgangi sem aðeins er ákvarðað út frá úrgangi með lægsta varmagildi sem tilgreint er í leyfinu og umreiknað við skilyrðin sem tilgreind eru í þessari tilskipun.

Ef varminn, sem losnar við brennslu hættulegs úrgangs, er minni en 10% af heildarvarmanum sem losnar í stöðinni skal $V_{\text{úrg.}}$ reiknað út frá (fræðilegu) magni úrgangs sem við brennslu myndi samsvara 10% af losuðum varma við fasta heildarlosun varma.

$C_{\text{úrg.}}$: viðmiðunarmörk fyrir losun sem sett eru fyrir brennslustöðvar í V. viðauka fyrir viðeigandi mengunarefni og kolsýring.

V_{vinnsla} : rúmmál útblásturslofts sem myndast við vinnslu stöðvarinnar, þ.m.t. brennsla leyfilegs eldsneytis sem venjulega er notað í stöðinni (að undanskildum úrgangi), sem er ákvarðað á grundvelli súrefnisinnihalds samkvæmt viðmiðunum í ákvæðum bandalagsins eða aðildarríkjanna. Ef engin ákvæði eru til um þessa gerð stöðvar verður að miða við raunverulegt súrefnisinnihald í útblástursloftinu án þess að þynna það með viðbótarlofti sem er ekki nauðsynlegt fyrir vinnsluna. Önnur skilyrði, sem höfð eru til grundvallar, eru tilgreind í þessari tilskipun.

C_{vinnsla} : viðmiðunarmörk fyrir losun eins og mælt er fyrir um í töflum þessa viðauka fyrir ákveðnar iðngreinar eða, ef slík tafla eða gildi liggja ekki fyrir, viðmiðunarmörk fyrir losun viðeigandi mengunarefna og kolsýrings í útblásturslofti frá stöðvum sem uppfylla skilyrði innlendra laga og stjórnsýslufyrirmæla um slíkar stöðvar þegar þær brenna eldsneyti sem venjulega er leyft (að undanskildum úrgangi). Ef engar slíkar ráðstafanir eru fyrir hendi skal miða við viðmiðunarmörkin fyrir losun sem mælt er fyrir um í leyfinu. Ef engin slík viðmiðunarmörk eru fyrir hendi í leyfinu eru raunverulegir massastyrkleikar notaðir.

C: viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun og súrefnisinnihald eins og mælt er fyrir um í töflum þessa viðauka fyrir ákveðnar iðngreinar og ákveðin mengunarefni eða, ef slík tafla eða slík viðmiðunarmörk liggja ekki fyrir, viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun fyrir kolsýring og viðeigandi mengunarefni sem koma í stað viðmiðunarmarkanna fyrir losun eins og mælt er fyrir um í sérstökum viðaukum við þessa tilskipun. Heildarsúrefnisinnihaldið, sem kemur í stað súrefnisinnihaldsins sem notað er við stöðlun, er reiknað út á grundvelli framangreinds innihalds með hliðsjón af hlutarúmmálinu.

Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um reglur sem gilda um undanþágurnar sem kveðið er á um í þessum viðauka.

II.1. Sérákvæði fyrir sementsofna þar sem úrgangur er sambrenndur

Dagleg meðalgildi (fyrir samfelldar mælingar). Sýnatökutímabil og aðrar mælikröfur eins og í 7. gr. Öll gildi í mg/m^3 (díoxín og fúrön ng/m^3). Einungis er þörf á 30 mínútna meðalgildum með tilliti til útreiknings á daglegum meðalgildum.

Niðurstöður mælinganna, sem gerðar eru til að sannprófa að viðmiðunarmörkin fyrir losun séu virt, skulu staðlaðar við eftirfarandi skilyrði: hitastig 273 K, þrýstingur 101,3 kPa, 10% súrefni, þurr loft.

II.1.1. C — viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun

Mengunarefni	C
Heildarmagn ryks	30
Saltsýra (HCl)	10
Flússýra (HF)	1
Köfnunarefnisoxíð (NO_x) fyrir starfandi stöðvar	800
Köfnunarefnisoxíð (NO_x) fyrir nýjar stöðvar	500 ⁽¹⁾

Mengunarefni	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5
Díoxín og fúrón	0,1

(¹) Þegar viðmiðunarmörkin fyrir losun fyrir köfnunarefnisoxíð koma til framkvæmda skal ekki líta á sementsofna, sem eru í rekstri og veitt hefur verið leyfi fyrir í samræmi við gildandi bandalagslöggjöf og þar sem hafin er sambrennsla úrgangs eftir þann dag sem um getur í 3. mgr. 20. gr., sem nýjar stöðvar.

Til 1. janúar 2008 er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita undanþágur fyrir köfnunarefnisoxíð þegar um er að ræða starfandi sementsofna til blautvinnslu eða sementsofna þar sem brennt er minna en þremur tonnum af úrgangi á klukkustund, að því tilskildu að í leyfinu sé ekki gert ráð fyrir því að viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun fyrir köfnunarefnisoxíð séu hærri en 1200 mg/m³.

Til 1. janúar 2008 er lögbæru yfirvaldi heimilt að veita undanþágur fyrir ryk þegar um er að ræða sementsofna þar sem brennt er minna en þremur tonnum af úrgangi á klukkustund, að því tilskildu að í leyfinu sé ekki gert ráð fyrir því að viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun séu hærri en 50 mg/m³.

II.1.2. C — viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun fyrir brennisteinsdíoxíð (SO₂) og heildarmagn lífræns kolefnis

Mengunarefni	C
SO ₂	50
Heildarmagn lífræns kolefnis	10

Lögbærum yfirvöldum er heimilt að veita undanþágur í þeim tilvikum þar sem heildarmagn lífræns kolefnis og brennisteinsdíoxíðs stafar ekki af brennslu úrgangs.

II.1.3. Viðmiðunarmörk fyrir losun kolsýrings

Lögbært yfirvald getur sett viðmiðunarmörk fyrir losun kolsýrings.

II.2. Sérákvæði fyrir sambrennsluver fyrir úrgang

II.2.1. Dagleg meðalgildi

Ef sett eru strangari viðmiðunarmörk fyrir losun þegar um er að ræða stór brennsluver, í samræmi við framtíðarlöggjöf bandalagsins með fyrirvara um tilskipun 88/609/EBE skulu þau, þegar um er að ræða stöðvarnar og mengunarefni, koma í stað viðmiðunarmarkanna fyrir losun sem mælt er fyrir um í eftirfarandi töflum (C_{vinnsla}). Í því tilviki skulu eftirfarandi töflur lagaðar án tafar að þessum strangari viðmiðunarmörkum fyrir losun í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 17. gr.

Einungis er þörf á 30 mínútna meðalgildum með tilliti til útreiknings á daglegum meðalgildum.

C_{vinnsla}:

C_{vinnsla} fyrir fast eldsneyti gefið upp í mg/Nm³ (O₂-innihald 6%):

Mengunarefni	< 50 MWth	50 til 100 MWth	100 til 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂ að jafnaði		850	850 til 200 (línuleg lækkun úr 100 í 300 MWth)	200
innlent eldsneyti		eða hlutfall brenni- steinshreinsunar ≥ 90%	eða hlutfall brenni- steinshreinsunar ≥ 92 %	eða hlutfall brenni- steinshreinsunar ≥ 95 %
köfnunarefnisoxíð		400	300	200
ryk	50	50	30	30

Til 1. janúar 2007 og með fyrirvara um viðeigandi löggjöf bandalagsins gilda viðmiðunarmörkin fyrir losun fyrir köfnunarefnisoxíð ekki um stöðvar þar sem einungis er sambrenndur hættulegur úrgangur.

Til 1. janúar 2008 er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita undanþágur fyrir köfnunarefnisoxíð og brennisteinsdíoxíð þegar um er að ræða starfandi sambrennslustöðvar á bilinu 100 til 300 MWth þar sem notuð er svifbeðstækni og föstu eldsneyti er brennt, að því tilskildu að í leyfinu sé gert ráð fyrir gildi á C_{vinnsla} sem er ekki hærra en 350 mg/Nm³ fyrir NO_x og ekki hærra en 850 til 400 mg/Nm³ (línuleg lækkun úr 100 í 300 MWth) fyrir SO₂.

C_{vinnsla} fyrir lífmassa gefið upp í mg/Nm³ (O₂-innihald 6%):

„Lífmassi“: afurðir að heild eða hluta úr hvers kyns jurtaefni frá landbúnaði eða skógrækt, sem nota má til að vinna úr orku, ásamt úrgangi sem er tilgreindur í i- til v-undirliði í a-lið 2. mgr. 2. gr.

Mengunarefni	< 50 MWth	50 til 100 MWth	100 til 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		200	200	200
NO _x		350	300	300
ryk	50	50	30	30

Til 1. janúar 2008 er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita undanþágur fyrir NO_x þegar um er að ræða starfandi sambrennslustöðvar á bilinu 100 til 300 MWth þar sem notuð er svifbeðstækni og lífmassa er brennt, að því tilskildu að í leyfinu sé gert ráð fyrir gildi á C_{vinnsla} sem er ekki hærra en 350 mg/Nm³.

C_{vinnsla} fyrir fljótandi eldsneyti gefið upp í mg/Nm³ (O₂-innihald 3%):

Mengunarefni	< 50 MWth	50 til 100 MWth	100 til 300 MWth	> 300 MWth
SO ₂		850	850 til 200 (línuleg lækkun úr 100 í 300 MWth)	200
NO _x		400	300	200
ryk	50	50	30	30

II.2.2. C — viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun

C er gefið upp í mg/Nm³ (O₂-innihald 6%). Öll meðalgildi á sýnatökutímabilinu sem er að lágmarki 30 mínútur og að hámarki 8 klukkustundir:

Mengunarefni	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05
Sb + As + Pb + Cr + Co + Cu + Mn + Ni + V	0,5

C er gefið upp í ng/Nm³ (O₂-innihald 6%). Öll meðalgildi sem mæld eru á sýnatökutímabili sem er að lágmarki 6 klukkustundir og að hámarki 8 klukkustundir:

Mengunarefni	C
Dioxín og fúrön	0,1

II.3. Sérákvæði um iðngreinar sem ekki falla undir II.1 eða II. 2 þar sem sambrennsla á úrgangi fer fram

II.3.1. C — viðmiðunarmörk fyrir heildarlosun:

C er gefið upp í ng/Nm³. Öll meðalgildi sem mæld eru á sýnatökutímabili sem er að lágmarki 6 klukkustundir og að hámarki 8 klukkustundir:

Mengunarefni	C
Díoxín og fúron	0,1

C er gefið upp í mg/Nm³. Öll meðalgildi á sýnatökutímabilinu sem er að lágmarki 30 mínútur og að hámarki 8 klukkustundir:

Mengunarefni	C
Cd + Tl	0,05
Hg	0,05

III. VIÐAUKI

Mæliaðferðir

1. Mælingar, sem eru gerðar til að ákvarða styrk mengandi efna í andrúmslofti og vatni, skulu gerðar á dæmigerðan hátt.
2. Sýnataka og greining mengunarefna, þ.m.t. díoxína og fúrana, sem og viðmiðunarmæliaðferðir til að kvarða sjálfvirk mælikerfi, skulu framkvæmdar eins og tilgreint er í stöðlum staðlasamtaka Evrópu (CEN-stöðlum). Ef CEN-staðlar eru ekki tiltækir skulu ISO-staðlar gilda eða innlendir eða alþjóðlegir staðlar sem tryggja að gögnin verði vísindalega jafn traust.
3. Að því er varðar daglegu viðmiðunarmörkin fyrir losun skulu gildin fyrir 95% öryggisbil einstakra mæliniðurstaðna ekki fara yfir eftirfarandi hundraðshluta viðmiðunarmarkanna fyrir losun:

Kolsýringur:	10%
Brennisteinsdíoxíð:	20%
Köfnunarefnisdíoxíð:	20%
Heildarmagn ryks:	30%
Heildarmagn lifræns kolefnis:	30%
Vetnisklóríð:	40%
Vetnisflúoríð:	40%.

IV. VIÐAUKI

Viðmiðunarmörkin fyrir losun vegna losunar úrgangsvatns sem fellur til við hreinsun útblásturslofts

Mengandi efni	Viðmiðunarmörk fyrir losun, gefin upp sem massastyrkur fyrir ósiuð sýni	
	95% 30 mg/l	100% 45 mg/l
1. Heildarmagn svifagna eins og skilgreint er í tilskipun 91/271/EBE		
2. Kvikasilfur og efnasambönd þess, gefin upp sem kvikasilfur (Hg)	0,03 mg/l	
3. Kadmíum og efnasambönd þess, gefin upp sem kadmíum (Cd)	0,05 mg/l	
4. Þallíum og efnasambönd þess, gefin upp sem þallíum (Tl)	0,05 mg/l	
5. Arsen og efnasambönd þess, gefin upp sem arsen (As)	0,15 mg/l	
6. Blý og efnasambönd þess, gefin upp sem blý (Pb)	0,2 mg/l	
7. Króm og efnasambönd þess, gefin upp sem króm (Cr)	0,5 mg/l	
8. Kopar og efnasambönd hans, gefin upp sem kopar (Cu)	0,5 mg/l	
9. Nikkel og efnasambönd þess, gefin upp sem nikkel (Ni)	0,5 mg/l	
10. Sink og efnasambönd þess, gefin upp sem sink (Zn)	1,5 mg/l	
11. Díoxín og fúrón, skilgreind sem summa einstakra díoxína og fúrana, metin í samræmi við I. viðauka	0,3 mg/l	

Til 1. janúar 2008 er lögbæru yfirvaldi heimilt að veita undanþágur fyrir heildarmagn svifagna þegar um er að ræða starfandi brennslustöðvar, að því tilskildu að í leyfinu sé gert ráð fyrir að 80% mældu gildanna fari ekki yfir 30 mg/l og ekkert þeirra fari yfir 45 mg/l.

V. VIDAUKI

VIÐMIÐUNARMÖRK FYRIR LOSUN Í ANDRÚMSLOFTID

a) **Dagleg meðalgildi**

Heildarmagn ryks	10 mg/m ³
Lífræn efni í loftkenndu og eimkenndu ástandi, gefin upp sem heildarmagn lífræns kolefnis	10 mg/m ³
Vetnisklórið (HCl)	10 mg/m ³
Vetnisflúórið (HF)	1 mg/m ³
Brennisteinsdíoxíð (SO ₂)	50 mg/m ³
Köfnunarefnismónoxíð (NO) og köfnunarefnisdíoxíð (NO ₂), gefin upp sem köfnunarefnisdíoxíð þegar um er að ræða starfandi brennslustöðvar með nafnafköstum sem nema meira en 6 tonnum á klukkustund eða nýjar brennslustöðvar	200 mg/m ³ (*)
Köfnunarefnismónoxíð (NO) og köfnunarefnisdíoxíð (NO ₂), gefin upp sem köfnunarefnisdíoxíð þegar um er að ræða starfandi brennslustöðvar með nafnafköstum sem nema 6 tonnum á klukkustund eða minna	400 mg/m ³ (*)

(*) Til 1. janúar 2007 og með fyrirvara um viðeigandi (bandalags)löggjöf gilda viðmiðunarmörkin fyrir losun fyrir köfnunarefnisoxíð ekki um stöðvar þar sem einungis er brenndur hættulegur úrgangur.

Lögbæru yfirvaldi er heimilt að veita undanþágur fyrir köfnunarefnisoxíð þegar um er að ræða starfandi brennslustöðvar:

- með nafnafköst sem nema 6 tonnum á klukkustund, að því tilskildu að í leyfinu sé gert ráð fyrir að dagleg meðalgildi fari ekki yfir 500 mg/m³ og að þetta gildi til 1. janúar 2008,
- með nafnafköst sem nema > 6 tonnum á klukkustund en ≤ 16 tonnum á klukkustund, að því tilskildu að í leyfinu sé gert ráð fyrir að dagleg meðalgildi fari ekki yfir 400 mg/m³ og að þetta gildi til 1. janúar 2010,
- með nafnafköst sem nema > 16 tonnum á klukkustund en < 25 tonnum á klukkustund og þar sem ekki fellur til vatn sem losað er, að því tilskildu að í leyfinu sé gert ráð fyrir að dagleg meðalgildi fari ekki yfir 400 mg/m³ og að þetta gildi til 1. janúar 2008.

Til 1. janúar 2008 er lögbæru yfirvaldi heimilt að veita undanþágur fyrir ryk þegar um er að ræða starfandi brennslustöðvar, að því tilskildu að í leyfinu sé gert ráð fyrir að dagleg meðalgildi fari ekki yfir 20 mg/m³.

b) **30 mínútna meðalgildi**

	(100%) A	(97%) B
Heildarmagn ryks	30 mg/m ³	10 mg/m ³
Lífræn efni í loftkenndu og eimkenndu ástandi, gefin upp sem heildarmagn lífræns kolefnis	20 mg/m ³	10 mg/m ³
Vetnisklórið (HCl)	60 mg/m ³	10 mg/m ³
Vetnisflúórið (HF)	4 mg/m ³	2 mg/m ³
Brennisteinsdíoxíð (SO ₂)	200 mg/m ³	50 mg/m ³
Köfnunarefnismónoxíð (NO) og köfnunarefnisdíoxíð (NO ₂), gefin upp sem köfnunarefnisdíoxíð þegar um er að ræða starfandi brennslustöðvar með nafnafköstum sem nema meira en 6 tonnum á klukkustund eða nýjar brennslustöðvar	400 mg/m ³ (*)	200 mg/m ³ (*)

(*) Til 1. janúar 2007 og með fyrirvara um viðeigandi bandalagslöggjöf gilda viðmiðunarmörkin fyrir losun fyrir NO_x ekki um stöðvar þar sem einungis hættulegur úrgangur er brenndur.

Til 1. janúar 2010 er lögbærum yfirvöldum heimilt að veita undanþágur fyrir köfnunarefnisoxíð þegar um er að ræða starfandi brennslustöðvar með nafnafköst á bilinu 6 til 16 tonn á klukkustund, að því tilskildu að 30 mínútna meðalgildið fari ekki yfir 600 mg/m³ fyrir A-dálk eða 400 mg/m³ fyrir B-dálk.

c) **Öll meðalgildi á sýnatökutímabili sem er að lágmarki 30 mínútur og að hámarki 8 klukkustundir**

Kadmíum og efnasambönd þess, gefin upp sem kadmíum (Cd)	alls 0,05 mg/m ³	alls 0,1 mg/m ³ (*)
Þallíum og efnasambönd þess, gefin upp sem þallíum (Tl)		
Kvikasilfur og efnasambönd þess, gefin upp sem kvikasilfur (Hg)	0,05 mg/m ³	0,1 mg/m ³ (*)
Antímon og efnasambönd þess, gefin upp sem antímon (Sb)	alls 0,5 mg/m ³	alls 1 mg/m ³ (*)
Arsen og efnasambönd þess, gefin upp sem arsen (As)		
Blý og efnasambönd þess, gefin upp sem blý (Pb)		
Krómi og efnasambönd þess, gefin upp sem króm (Cr)		
Kóbalt og efnasambönd þess, gefin upp sem kóbalt (Co)		
Kopar og efnasambönd hans, gefin upp sem kopar (Cu)		
Mangan og efnasambönd þess, gefin upp sem mangan (Mn)		
Nikkel og efnasambönd þess, gefin upp sem nikkel (Ni)		
Vanadíum og efnasambönd þess, gefin upp sem vanadíum (Cd)		

(*) Meðalgildi til 1. janúar 2007 fyrir starfandi stöðvar sem veitt hefur verið rekstrarleyfi fyrir 31. desember 1996 og sem einungis brenna hættulegum úrgangi.

Þessi meðalgildi taka einnig til losunar á viðeigandi þungmálum og efnasamböndum þeirra í loftkenndu og eimkenndu formi.

d) **Öll meðalgildi skulu mæld á sýnatökutímabilinu sem er að lágmarki 6 klukkustundir og að hámarki 8 klukkustundir. Viðmiðunarmörkin fyrir losun vísa til heildarstyrks díoxína og fúrana sem er reiknaður með því að nota hugtakið eiturjafngildi í samræmi við 1. viðauka.**

Díoxín og fúrön	0,1 ng/m ³
-----------------	-----------------------

e) **Ekki skal fara yfir eftirfarandi viðmiðunarmörk fyrir losun fyrir CO í brennslufttegundum (að undanskilinni ræsingu og stöðvun):**

- 50 millígrömm/m³ brennslufttegunda, ákvarðað sem daglegt meðalgildi;
- 150 millígrömm/m³ brennslufttegunda í a.m.k. 95% allra mælinga, ákvarðað sem 10 mínútna meðalgildi eða 100 mg/m³ brennslufttegunda í öllum mælingum, ákvörðuð sem 30 mínútna meðalgildi sem mæld eru á einhverju tilteknu 24 klukkustunda tímabili.

Lögbæra yfirvaldinu er heimilt að veita undanþágur fyrir brennslustöðvar þar sem notuð er svifbeðstækni, að því tilskildu að í leyfinu sé gert ráð fyrir viðmiðunarmörkum fyrir losun fyrir kolsýring sem eru ekki hærri en 100 mg/m³ sem klukkustundarmeðalgildi.

f) **Aðildarríkjunum er heimilt að mæla fyrir um reglur sem gilda um undanþágurnar sem kveðið er á um í þessum viðauka.**

*VI. VIÐAUKI***Formúla til að reikna út losunarstyrk sem hundraðshluta af staðlaða súrefnisstyrknum**

$$E_S = \frac{21 - O_S}{21 - O_M} \times E_M$$

E_S = reiknaður losunarstyrkur sem hundraðshlutar staðlaða súrefnisstyrksins

E_M = mældur losunarstyrkur

O_S = staðlaður súrefnisstyrkur

O_M = mældur súrefnisstyrkur

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 2056/2002**2005/EES/16/34****frá 5. nóvember 2002****um breytingu á reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 58/97 um hagskýrslur um skipulag fyrirtækja (*)**

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS Hafa,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 285. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,með hliðsjón af álitum Seðlabanka Evrópu ⁽³⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð (EB, KBE) nr. 58/97 ⁽⁵⁾ var settur sameiginlegur rammi um söfnun, samantekt, afhendingu og mat á hagskýrslum Bandalagsins um skipulag, starfsemi, samkeppnishæfni og afkomu fyrirtækja í Bandalaginu.
- 2) Þróun peningalegs, efnahagslegs og félagslegs samruna í Bandalaginu gerir það nauðsynlegt að víkka út þennan sameiginlega ramma þannig að hann taki til lánastofnana, lífeyrissjóða, annarrar fjármálaþjónustu og starfsemi sem tengist fjármálaþjónustu.
- 3) Starfsemi og þróun innri markaðarins eykur þörfina fyrir upplýsingar til að mæla skilvirkni hans einkum hjá lánastofnunum, lífeyrissjóðum, annarri fjármálaþjónustu og starfsemi sem tengist fjármálaþjónustu.

4) Aukið frelsi í alþjóðaviðskiptum á sviði fjármálaþjónustu kallar á hagskýrslur um fyrirtæki í fjármálaþjónustu til að nota sem grundvöll fyrir viðskiptaviðræður.

5) Við samantekt þjóðhags- og svæðisreikninga samkvæmt reglugerð ráðsins (EB) nr. 2223/96 frá 25. júní 1996 um evrópskt þjóðhags- og svæðisreikningakerfi í Bandalaginu ⁽⁶⁾ er nauðsynlegt að hafa samanburðarhæfar, ítarlegar og áreiðanlegar hagskýrslur um fyrirtæki í fjármálaþjónustu.

6) Innleiðing sameiginlegs gjaldmiðils mun hafa stórfelld áhrif á skipulag fjármálaþjónustu og fjármagnstreymi yfir landamæri sem undirstrikar mikilvægi upplýsinga um samkeppnishæfni, innri markaðinn og alþjóðavæðingu.

7) Skilyrði fyrir því að lögbær yfirvöld geti framfylgt stefnu sinni snuðulaust, að því er varðar varfærnis-eftirlit með lánastofnunum og stöðugleika fjármála-kerfisins, er að frekari upplýsingar um lánastofnanir og tengda þjónustu séu fyrir hendi.

8) Þróun í lífeyrissjóðsgeiranum getur hleypt lífi í fjármagnsmarkaðina með nýtingu frjálsari fjárfestingarreglna.

9) Í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 2179/98/EB frá 24. september 1998 um endurskoðun á stefnu- og framkvæmdaáætlun Bandalagsins í tengslum við umhverfi og sjálfbæra þróun „Fram til sjálfbæris“ ⁽⁷⁾ er þörfin fyrir áreiðanleg og samanburðarhæf gögn, hagskýrslur og vísbendingar, sem mikilvægt tæki við mat á kostnaði vegna reglugerða um umhverfisvernd, undirstrikuð enn frekar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 317, 21.11.2002, bls. 1. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 58/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 26.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 154 E, 29.5.2001, bls. 129 og Stjtið. EB C 332 E, 27.11.2001, bls. 340.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 260, 17.9.2001, bls. 54.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 131, 3.5.2001, bls. 5.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. júní 2001 (Stjtið. EB C 53 E, 28.2.2002, bls. 213), sameiginleg afstaða ráðsins frá 20. júní 2002 (Stjtið. EB C 228, 25.9.2002, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. september 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum ESB).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 14, 17.1.1997, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB, KBE) nr. 410/98 (Stjtið. EB L 52, 21.2.1998, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 310, 30.11.1996, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 359/2002 (Stjtið. EB L 58, 28.2.2002, bls. 1).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 275, 10.10.1998, bls. 1.

- 10) Samráð hefur verið haft við hagskýrsluáætlunarnefndina, sem komið var á fót með ákvörðun 89/382/EBE, KBE ⁽¹⁾, ráðgjafarnefnd um bankamál, sem komið var á fót með ákvörðun 77/780/EBE ⁽²⁾, hagskýrslunefnd um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð, sem komið var á fót með ákvörðun 91/115/EBE ⁽³⁾, og váttrygginganefndina sem komið var á fót með ákvörðun 91/675/EBE ⁽⁴⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Reglugerð (EB, KBE) nr. 58/97 er breytt sem hér segir:

1. Í 5. gr. bætist eftirfarandi undirliðir við:
- „—sundurliðuð eining fyrir hagskýrslur um lána-
stofnanir, skilgreind í 6. viðauka,
- sundurliðuð eining fyrir hagskýrslur um lífeyris-
sjóði, skilgreind í 7. viðauka.“
2. Texti 6. og 7. viðauka, sem tilgreindur er í viðaukanum við þessa reglugerð, bætist við.

2. gr.

Ákvæðum 1. viðauka við reglugerð (EB, KBE) nr. 58/97 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi málsliður bætist við 5. þátt:
- Fyrsta viðmiðunarár fyrir samantekt hagskýrslna um atvinnugreinaflokka, sem falla undir flokk 65.2 og 67. deild í atvinnugreinaflokkinum (NACE, 1. endursk.), skal ákvarðað í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. þessarar reglugerðar.“

2. Í stað 8. þáttar komi eftirfarandi:

„8. þáttur:

Afhending niðurstaðna

1. Afhenda ber niðurstöðurnar innan 18 mánaða frá lokum almanaksárs viðmiðunartímabilsins, nema að því er varðar atvinnugreinaflokk 65.11 og starfsemi í atvinnugreinaflokkinum (NACE, 1. endursk.) sem fellur undir 5., 6. og 7. viðauka. Afhendingarfrestur, að því er varðar atvinnugreinaflokk 65.11 í atvinnugreinaflokkinum (NACE, 1. endursk.), er 10 mánuðir. Mælt er fyrir um afhendingarfrest, að því er varðar starfsemi, sem fellur undir 5., 6. og 7. viðauka, í þessum viðaukum. Þó ber að ákvarða afhendingarfrest á niðurstöðum atvinnugreinaflokka, sem falla undir flokk 65.2 og 67. deild atvinnugreinaflokkinarinnar (NACE, 1. endursk.), í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. þessarar reglugerðar.
2. Innan 10 mánaða frá lokum almanaksárs viðmiðunartímabilsins skal afhenda innlendar bráðabirgðaniðurstöður eða -mat á hagskýrslum fyrirtækja sem teknar eru saman um þær breytur sem taldar eru upp hér á eftir, nema að því er varðar 65. og 66. deild atvinnugreinaflokkinarinnar (NACE, 1. endursk.):

12 110 (velta),

16 110 (fjöldi starfsmanna).

Þessar bráðabirgðaniðurstöður eða -mat ber að sundurliða samkvæmt þriggja stafa kerfi atvinnugreinaflokkinarinnar (NACE, 1. endursk.) (flokkur), nema að því er varðar bálk H, I og K þar sem þær skulu sundurliðaðar samkvæmt flokkunum sem mælt er fyrir um í 9. þætti. Afhending bráðabirgðaniðurstöðna eða -mats um 67. deild atvinnugreinaflokkinarinnar (NACE, 1. endursk.) skal ákvörðuð í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. þessarar reglugerðar.“

3. Í stað bálks J í 9. þætti komi eftirfarandi:

„BÁLKUR J

Fjármagnsmiðlun

Til að unnt sé að taka saman hagskýrslur Bandalagsins munu aðildarríkin afhenda landsniðurstöður, sundurliðaðar eftir liðum atvinnugreinaflokkinarinnar (NACE, 1. endursk.).“

4. Eftirfarandi komi í stað fyrsta málsliðar 1. mgr. 10. þáttar:

„Aðildarríkin skulu leggja skýrslu fyrir framkvæmdastjórnina um skilgreiningu, uppbyggingu og tiltækileika upplýsinga um hagskýrslueiningar sem flokkaðar eru í bálki M til O í atvinnugreinaflokkinum (NACE, 1. endursk.).“

3. gr.

Ákvæðum 2. viðauka við reglugerð (EB, KBE) nr. 58/97 er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi breyta bætist við á eftir breytu 21 11 0 í 3. mgr. 4. þáttar (fjárfesting í mengunareftirlitsbúnaði og -stöð og sérstökum aukabúnaði til mengunarvarna — einkum útblásturshreinsibúnaði):

„21 12 0 — Fjárfesting í búnaði og stöð í tengslum við hreina framleiðslutækni (samþætta tækni) (*)“

2. Í stað neðanmálgreinar í 3. mgr. 4. þáttar komi eftirfarandi:

„(*) Ef samanlögð velta eða starfsmannafjöldi í deild undir bálkum C til E í atvinnugreinaflokkinum (NACE, 1. endursk.) í aðildarríki er minni en 1% af heildartölu Bandalagsins þarf ekki að safna nauðsynlegum upplýsingum til að taka saman hagskýrslur, sem tengjast breytum 21 11 0, 21 12 0, 22 11 0 og 22 12 0, að því er þessa reglugerð varðar. Ef nauðsynlegt þykir með tilliti til stefnu Bandalagsins getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. þessarar reglugerðar, farið fram á sérstaka söfnun þessara gagna.“

3. Eftirfarandi breytur komi á eftir breytu 20 31 0 í 4. mgr. 4. þáttar (Kaup á rafmagni (verðmæti)):

„21 14 0 — Samanlögð rekstrarútgjöld til umhverfisverndar (*)“,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 322, 17.12.1977, bls. 30. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 98/33/EB (Stjtið. EB L 204, 21.7.1998, bls. 29).

⁽³⁾ Stjtið. EB L 59, 6.3.1991, bls. 19. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 96/174/EB (Stjtið. EB L 51, 1.3.1996, bls. 48).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 32.

4. Eftirfarandi neðanmálsgrein bætist við 4. mgr. 4. þáttar:

„(*) Ef samanlögð velta eða starfsmannafjöldi í deild undir bálkum C til E í atvinnugreinaflokkuninni (NACE, 1. endursk.) í aðildarríki er minni en 1% af heildartölu Bandalagsins þarf ekki að safna nauðsynlegum upplýsingum til að taka saman hagskýrslur, sem tengjast breytunni 21 14 0, að því er þessa reglugerð varðar. Ef nauðsynlegt þykir með tilliti til stefnu Bandalagsins getur framkvæmdastjórnin, í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. þessarar reglugerðar, farið fram á sérstaka söfnun þessara gagna.“

5. Eftirfarandi málsgreinar bætist við í 5. þætti:

„3. Almanaksárið 2001 er fyrsta viðmiðunarár fyrir samantekt hagskýrslna um breytur 21 12 0 og 21 14 0.

4. Samantekt hagskýrslna um breytu 21 12 0 skal fara fram árlega. Samantekt hagskýrslna um breytu 21 14 0 skal fara fram á þriggja ára fresti.“

6. Í stað 6. mgr. 7. þáttar komi eftirfarandi:

„6. Niðurstöður um breytur 21 11 0, 21 12 0 og 21 14 0 skulu sundurliðaðar í samræmi við tveggja stafa kerfi atvinnugreinaflokkunarinnar (NACE, 1. endursk.) (deild).“

7. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 7. þætti:

„7. Niðurstöður um breytur 21 11 0, 21 12 0 og 21 14 0 skulu sundurliðaðar í eftirfarandi umhverfissvið: verndun andrúmslofts og loftslags, hreinsun skólps,

meðferð úrgangsefna og annað umhverfisverndarstarf. Niðurstöðurnar um umhverfissviðin skulu sundurliðaðar í samræmi við tveggja stafa kerfi atvinnugreinaflokkunarinnar (NACE, 1. endursk.) (deild).“

8. Eftirfarandi breyta bætist við í 9. þætti:

„21 11 0 — Fjárfesting í mengunareftirlitsbúnaði og -stöð og sérstökum aukabúnaði til mengunarvarna (einkum útblásturshreinsibúnaði).“

Eftirfarandi athugasemd bætist við um breytur 21 11 0, 21 12 0 og 21 14 0:

„Einungis sérstök sundurliðun að því er varðar líffræðilega fjölbreytni og landslag, jarðveg og grunnvatn.“

9. Eftirfarandi málslíður bætist við í 10. þætti:

„Að því er varðar samantekt hagskýrslna um breytur 21 12 0 og 21 14 0 er heimilt að framlengja aðlögunartímabilið um allt að fjögur ár í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. þessarar reglugerðar.“

4. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 5. nóvember 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

forseti.

VIÐAUKI

„6. VIÐAUKI

SUNDURLIÐUÐ EINING FYRIR HAGSKÝRSLUR UM SKIPULAG LÁNASTOFNANA

1. þáttur

Markmið

Markmiðið með þessum viðauka er að setja sameiginlegan ramma um söfnun, samantekt, afhendingu og mat á hagskýrslum Bandalagsins um skipulag, starfsemi, samkeppnishæfni og afkomu lánastofnanageirans. Í þessari einingu er ítarleg skrá yfir þær breytur sem taka á saman hagskýrslur um til þess að auka þekkingu á þróun lánastofnanageirans í aðildarríkjunum, í Bandalaginu og á alþjóðavettvangi.

2. þáttur

Gildissvið

Hagskýrslurnar, sem taka á saman, skulu varða þau svið sem um getur í i-, ii-, og iii-lið 2. gr. þessarar reglugerðar, einkum:

1. sundurliðaða greiningu á skipulagi, starfsemi, samkeppnishæfni og afkomu lánastofnana,
2. þróun og dreifingu heildarviðskipta og viðskipta með einstakar vörur, alþjóðlega starfsemi, starfsmenn, eigið fé og varasjóði og aðrar eignir og skuldir.

3. þáttur

Umfang

1. Taka skal saman hagskýrslur um starfsemi lánastofnana sem fellur undir liði 65.12 og 65.22 í atvinnugreinaflokkuninni (NACE, 1. endursk.)
2. Taka skal saman hagskýrslur um starfsemi allra lánastofnana sem um getur í a-lið 1. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 2. gr. tilskipunar ráðsins 86/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana ⁽¹⁾, að seðlabönkum undanskildum.
3. Útibú lánastofnana, sem um getur í 24. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB frá 20. mars 2000 um stofnun og rekstur lánastofnana ⁽²⁾, skulu tekin með lánastofnunum sem um getur í 2. mgr. ef starfsemi þeirra fellur undir liði 65.12 og 65.22 í atvinnugreinaflokkuninni (NACE, 1. endursk.).

4. þáttur

Breytur

Breyturnar eru taldar upp hér á eftir. Skáletruðu breyturnar er einnig að finna í skráum í sameiginlegu einingunni í 1. viðauka. Þegar breytur eru fengnar beint úr ársreikningum skulu bókhaldsár, sem lýkur á viðmiðunarári, tekin með áður nefndu viðmiðunarári.

Í skránni er að finna:

- i) breytur sem skráðar eru í 4. gr. tilskipunar 86/635/EBE: eignarhluti efnahagsreiknings: liður 4, skuldahluti efnahagsreiknings: liðir 2a + 2b sem heildarupphæð, liðir 7 + 8 + 9 + 10 + 11 + 12 + 13 + 14 sem heildarupphæð,
- ii) breytur sem skráðar eru í 27. gr. tilskipunar 86/635/EBE: liður 2, liðir 3a + 3b + 3c sem heildarupphæð, liður 3a, liður 4, liður 5, liður 6, liður 7, liðir 8a + 8b sem heildarupphæð, liður 8b, liður 10, liðir 11 + 12 sem heildarupphæð, liðir 9 + 13 + 14 sem heildarupphæð, liðir 15 + 16 sem heildarupphæð, liður 19, liðir 15 + 20 + 22 sem heildarupphæð, liður 23,

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/65/EB (Stjtið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 28).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 126, 26.5.2000, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2000/28/EB (Stjtið. EB L 275, 27.10.2000, bls. 37).

iii) og einnig eftirfarandi breytur:

Kóði	Heiti	Athugasemd
	Skipulagsupplýsingar	
11 11 0	<i>Fjöldi fyrirtækja</i>	
11 11 1	Fjöldi fyrirtækja, sundurliðaður eftir réttarstöðu	
11 11 4	Fjöldi fyrirtækja, sundurliðaður eftir heimalandi móðurfyrirtækis	
11 11 6	Fjöldi fyrirtækja, sundurliðaður eftir stærðarflokkum niðurstöðutölu efnahagsreiknings	
11 11 7	Fjöldi fyrirtækja, sundurliðaður eftir flokkum lánastofnana	
11 21 0	<i>Fjöldi starfsstöðva</i>	
11 41 1	Heildarfjöldi útibúa, sundurliðaður eftir staðsetningu í löndum utan EES	
11 51 0	Heildarfjöldi fjárhagslegra dótturfyrirtækja, sundurliðaður eftir staðsetningu í öðrum löndum	
	Bókhaldsgögn: rekstrarreikningur	
42 11 0	Vaxtatekjur og hliðstæðar tekjur	
42 11 1	Vaxtatekjur og hliðstæðar tekjur af verðbréfum með fastri ávöxtun	
42 12 1	Vaxtagjöld og hliðstæð gjöld í tengslum við skuldabréfaútgáfu	
12 12 0	<i>Framleiðsluverðmæti</i>	
13 11 0	<i>Heildar kaup á vörum og þjónustu</i>	
13 31 0	<i>Starfsmannakostnaður</i>	
12 14 0	<i>Vinnsluvirði á grunnverði</i>	Valfrjálst
12 15 0	<i>Vinnsluvirði á þáttaverði</i>	
15 11 0	<i>Verg. fjármunamyndun í efnislegum fjármunum</i>	
	Bókhaldsgögn: efnahagsreikningur	
43 30 0	Niðurstöðutala efnahagsreiknings (CI)	
43 31 0	Niðurstöðutala efnahagsreiknings, sundurliðuð eftir heimalandi móðurfyrirtækis	
43 32 0	Niðurstöðutala efnahagsreiknings, sundurliðuð eftir réttarstöðu	
	Gögn sundurliðuð eftir vöru	
44 11 0	Vaxtatekjur og hliðstæðar tekjur, sundurliðaðar eftir (undir)-flokkum í vöruflokkun Evrópubandalagsins eftir atvinnugreinum (CPA)	Valfrjálst
44 12 0	Vaxtagjöld og hliðstæð gjöld, sundurliðuð eftir (undir)flokkum í vöruflokkun Evrópubandalagsins eftir atvinnugreinum (CPA)	Valfrjálst
44 13 0	Þóknunartekjur, sundurliðaðar eftir (undir)flokkum í vöruflokkun Evrópubandalagsins eftir atvinnugreinum (CPA)	Valfrjálst
44 14 0	Þóknunargjöld, sundurliðuð eftir (undir)flokkum í vöruflokkun Evrópubandalagsins eftir atvinnugreinum (CPA)	Valfrjálst
	Gögn um innri markaðinn og alþjóðavæðingu	
45 11 0	Landfræðileg sundurliðun á heildarfjölda EES-útibúa	
45 21 0	Landfræðileg sundurliðun á vaxtatekjum og hliðstæðum tekjum	
45 22 0	Landfræðileg sundurliðun á niðurstöðutölu efnahagsreiknings	
45 31 0	Landfræðileg sundurliðun á vaxtatekjum og hliðstæðum tekjum í tengslum við réttinn til að veita þjónustu (í öðrum EES-löndum)	Valfrjálst
45 41 0	Landfræðileg sundurliðun á vaxtatekjum og hliðstæðum tekjum í tengslum við starfsemi útibúa (í löndum utan EES)	Valfrjálst

Kóði	Heiti	Athugasemd
45 42 0	Landfræðileg sundurliðun á vaxtatekjum og hliðstæðum tekjum í tengslum við réttinn til að veita þjónustu (í löndum utan EES)	Valfrjálst
	Gögn um starfsmannahald	
16 11 0	Fjöldi starfsmanna	
16 11 1	Fjöldi starfsmanna, sundurliðaður eftir flokkum lánastofnana	
16 11 2	Fjöldi kvenkyns starfsmanna	
16 13 0	Fjöldi launþega	
16 13 1	Fjöldi kvenkyns launþega	
16 14 0	Fjöldi heilla stöðugilda	
	Aðrar upplýsingar	
47 11 0	Fjöldi reikninga, sundurliðaður eftir (undir)flokkum í vöruflokkun Evrópubandalagsins eftir atvinnugreinum (CPA)	Valfrjálst
47 12 0	Fjöldi útlána til viðskiptamanna, sundurliðaður eftir (undir)-flokkum í vöruflokkun Evrópubandalagsins eftir atvinnugreinum (CPA)	Valfrjálst
47 13 0	Fjöldi hraðbanka í eigu lánastofnana	

iv) breytur sem árlega ber að taka saman svæðishagskýrslur um:

11 21 0	Fjöldi starfsstöðva	Valfrjálst
13 32 0	Launakostnaður	
16 11 0	Fjöldi starfsmanna	

5. þáttur

Fyrsta viðmiðunarár

Fyrsta viðmiðunarárið, sem taka á saman árlega hagskýrslu um breyturnar, sem skráðar eru í 4. þætti, er almanaksárið 2001.

6. þáttur

Frágangur niðurstaðna

- Niðurstöður skulu sundurliðaðar í samræmi við eftirfarandi liði atvinnugreinaflokkunarinnar (NACE, 1. endursk.): ýmist 65.12 eða 65.22.
- Niðurstöður svæðisbundinna hagskýrslna skulu sundurliðaðar í samræmi við fjögurra stafa kerfi atvinnugreinaflokkunarinnar (NACE, 1. endursk.) (liðir) og 1. stig hagskýrslusvæðaflokkunarinnar (NUTS).

7. þáttur

Afhending niðurstaðna

Ákveða skal afhendingarfrest á niðurstöðunum í samræmi við málsmeðferðina sem kveðið er á um í 13. gr. þessarar reglugerðar. Hann skal ekki vera lengri en 10 mánuðir frá lokum viðmiðunarársins.

8. þáttur

Hagskýrslunefnd um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna hagskýrslunefnd um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð um framkvæmd þessarar einingar og allar ráðstafanir vegna aðlögunar að efnahagslegri og tæknilegri þróun að því er varðar söfnun og tölfræðilega úrvinnslu gagna og úrvinnslu og afhendingu niðurstaðna.

*9. þáttur***Forkannanir**

1. Að því er varðar starfsemi sem fellur undir þennan viðauka latur framkvæmdastjórnin fara fram eftirfarandi forkannanir sem aðildarríkin annast:
 - a) gögn um afleiður og liði utan efnahagsreiknings,
 - b) gögn um dreifingakerfi,
 - c) gögn sem eru nauðsynleg við sundurliðun á viðskiptum lánastofnana eftir verði og magni.
2. Markmiðið með þessum forkönnunum er að meta hversu mikilvægt og hagkvæmt það er að útvega gögn, að teknu tilliti til ávinningsins af því að gögnin séu til reiðu, borið saman við kostnaðinn við að afla þeirra og fyrirhöfn fyrirtækja.

*10. þáttur***Aðlögunartímabil**

Að því er varðar þessa sundurliðuðu einingu skal aðlögunartímabilið ekki vera lengra en þrjú ár frá byrjun fyrsta viðmiðunarárs fyrir samantekt þeirra hagskýrsla sem nefndar eru í 5. þætti.

7. VIÐAUKI

SUNDURLIÐUÐ EINING FYRIR HAGSKÝRSLUR UM SKIPULAG LÍFEYRISSJÓÐA

1. þáttur

Markmið

Markmiðið með þessum viðauka er að setja sameiginlegan ramma um söfnun, samantekt, afhendingu og mat á hagskýrslum Bandalagsins um skipulag, starfsemi, samkeppnishæfni og afkomu lífeyrissjóðageirans. Í þessari einingu er ítarleg skrá yfir þær breytur sem taka á saman hagskýrslur um til þess að auka þekkingu á þróun lífeyrissjóðageirans í aðildarríkjunum, í Bandalaginu og á alþjóðavettvangi.

2. þáttur

Gildissvið

Hagskýrslurnar, sem á að taka saman, skulu varða þau svið sem um getur í i-, ii-, og iii-lið 2. gr. þessarar reglugerðar, einkum:

1. sundurliðaða greiningu á skipulagi, starfsemi, samkeppnishæfni og afkomu lífeyrissjóða,
2. þróun og dreifingu heildarviðskipta, félagsaðilamynstur lífeyrissjóða, alþjóðlega starfsemi, starfsmenn, fjárfestingar og skuldir.

3. þáttur

Umfang

1. Taka skal saman hagskýrslur um alla starfsemi sem fellur undir lið 66.02 í atvinnugreinaflokkuninni (NACE, 1. endursk.). Undir þennan lið fellur starfsemi sjálfstæðra lífeyrissjóða.
2. Taka skal saman tiltekna hagskýrslur um fyrirtæki sem reka lífeyrissjóði sem ekki eru sjálfstæðir og eru reknir sem viðbótarstarfsemi.

4. þáttur

Breytur

1. Í eftirfarandi skrá yfir breytur er tilgreind, ef við á, gerð hagskýrslueiningar sem taka skal saman hagskýrslur um. Skáletruðu breytur er einnig að finna í skránni í sameiginlegu einingunni í 1. viðauka. Þegar breytur eru fengnar beint úr ársreikningum skulu bókhaldsár, sem lýkur á viðmiðunarári, tekin með áður nefndu viðmiðunarári.
2. Lýðfræðilegar breytur og fyrirtækjabreytur sem taka skal saman hagskýrslur um (einungis fyrir fyrirtæki með sjálfstæða lífeyrissjóði)

Kóði	Heiti	Athugasemd
	Skipulagsupplýsingar	
11 11 0	Fjöldi fyrirtækja	
11 11 8	Fjöldi fyrirtækja, sundurliðaður eftir stærð fjárfestinga	
11 11 9	Fjöldi fyrirtækja, sundurliðaður eftir stærðarflokkum félagsaðila	
11 61 0	Fjöldi lífeyriskerfa	Valfrjálst
	Bókhaldsgögn: rekstrarreikningur (tekjur og útgjöld)	
12 11 0	Velta	
48 00 1	Lífeyrisgjöld frá félagsaðilum	
48 00 2	Lífeyrisgjöld frá vinnuveitendum	
48 00 3	Flutt réttindi í sjóðinn	
48 00 4	Önnur lífeyrisgjöld	

Kóði	Heiti	Athugasemd
48 00 5	Lífeyrisiðgjöld til kerfa ákvarðaðra réttinda	Valfrjálst
48 00 6	Lífeyrisiðgjöld til kerfa ákvarðaðra iðgjalda	
48 00 7	Lífeyrisiðgjöld til blandaðra kerfa	
48 01 0	Fjárfestingartekjur (PF)	
48 01 1	Söluhagnaður og -tap	
48 02 1	Óinnheimtar váttryggingakröfur	
48 02 2	Aðrar tekjur (PF)	
12 12 0	<i>Framleiðsluverðmæti</i>	
12 14 0	<i>Vinnsluvirði á grunnverði</i>	
12 15 0	<i>Vinnsluvirði á þáttaverði</i>	
48 03 0	Heildarútgjöld vegna lífeyris	
48 03 1	Reglubundnar lífeyrisgreiðslur	
48 03 2	Eingreiðslur lífeyris	
48 03 3	Flutt réttindi úr sjóðnum	
48 04 0	Hrein breyting á váttryggingaskuld (varasjóðir)	
48 05 0	Ógreidd tryggingaiðgjöld	
48 06 0	Heildarrekstrarkostnaður	
13 11 0	<i>Heildar kaup á vörum og þjónustu</i>	
13 31 0	<i>Starfsmannakostnaður</i>	
15 11 0	<i>Verg. fjármunamyndun í efnislegum fjármunum</i>	
48 07 0	Allir skattar	
	Upplýsingar á efnahagsreikningi: eignir	
48 11 0	Lóðir og húseignir (PF)	Valfrjálst
48 12 0	Fjárfestingar í eigna- og hagsmunatengdum fyrirtækjum	
48 13 0	Hlutabréf og önnur verðbréf með breytilegri ávöxtun	
48 13 1	Hlutabréf sem viðskipti eru stunduð með á skipulegum markaði	
48 13 2	Hlutabréf sem viðskipti hafa verið stunduð með á skipulegum markaði sem er sérhæfður fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki	
48 13 3	Hlutabréf sem ekki eru stunduð opinber viðskipti með	
48 13 4	Önnur verðbréf með breytilegri ávöxtun	
48 14 0	Hlutdeildarskírteini í verðbréfasjóðum	
48 15 0	Skuldabréf og önnur verðbréf með fastri ávöxtun	
48 15 1	Skuldabréf og önnur verðbréf með fastri ávöxtun sem opinber stofnun gefur út	
48 15 2	Önnur skuldabréf og önnur verðbréf með fastri ávöxtun	Valfrjálst
48 16 0	Hlutdeild í fjárfestingasjóðum (PF)	Valfrjálst
48 17 0	Veðlán og önnur lán sem ekki eru tilgreind annars staðar	
48 18 0	Aðrar fjárfestingar	
48 10 0	Heildarfjárfestingar lífeyrissjóðs	
48 10 1	Heildarfjárfestingar í „fjármögnunarfyrirtækinu“	
48 10 4	Heildarfjárfestingar á markaðsverði	
48 20 0	Aðrar eignir	

Kóði	Heiti	Athugasemd
	Upplýsingar á efnahagsreikningi: skuldir	
48 30 0	Eigið fé og varasjóðir	
48 40 0	Hrein váttryggingaskuld (PF)	
48 50 0	Aðrar skuldir	
	Gögn um innri markaðinn og alþjóðavæðingu	
48 61 0	Landfræðileg sundurliðun á veltu	
48 62 0	Hlutabréf og önnur verðbréf með breytilegri ávöxtun, sundurliðuð eftir staðsetningu	Valfrjálst
48 63 0	Heildarfjárfestingar, sundurliðaðar eftir staðsetningu	Valfrjálst
48 64 0	Heildarfjárfestingar, sundurliðaðar í evruhluta og hluta sem ekki er í evrum	
	Gögn um starfsmannahald	
16 11 0	Fjöldi starfsmanna	
	Aðrar upplýsingar	
48 70 0	Fjöldi félagsaðila	
48 70 1	Fjöldi félagsaðila að kerfum ákvarðaðra réttinda	
48 70 2	Fjöldi félagsaðila að kerfum ákvarðaðra iðgjalda	
48 70 3	Fjöldi félagsaðila að blönduðum kerfum	
48 70 4	Fjöldi virkra félagsaðila	
48 70 5	Fjöldi félagsaðila sem eiga geymd réttindi	
48 70 6	Fjöldi starfsmanna á eftirlaunum	

3. Fyrirtækjabreytur sem taka skal saman hagskýrslur um (einungis fyrir fyrirtæki með lífeyrissjóði sem ekki eru sjálfstæðir):

Kóði	Heiti	Athugasemd
11 15 0	Fjöldi fyrirtækja með lífeyrissjóði sem ekki eru sjálfstæðir	
48 08 0	Velta lífeyrissjóða sem ekki eru sjálfstæðir	Valfrjálst

5. þáttur

Fyrsta viðmiðunarár

Fyrsta viðmiðunarárið, sem taka á saman árlega hagskýrslu um breyturnar, sem skráðar eru í 4. þætti, er almanaksárið 2002.

6. þáttur

Frágangur niðurstaðna

- Niðurstöður breytnanna, sem skráðar eru í 2. mgr. 4. þáttar, skulu sundurliðaðar í samræmi við fjögurra stafa kerfi atvinnugreinaflokkunarinnar (NACE, 1. endursk.) (liður).
- Niðurstöður breytnanna, sem skráðar eru í 3. mgr. 4. þáttar, skulu sundurliðaðar í samræmi við atvinnugreinaflokkunina (NACE, 1. endursk.) á bálkastigi.

7. þáttur

Afhending niðurstaðna

Afhenda skal niðurstöðurnar eigi síðar en 12 mánuðum frá lokum viðmiðunarársins.

8. þáttur

Váttrygginganefndin

Framkvæmdastjórnin skal tilkynna váttrygginganefndinni um framkvæmd þessarar einingar og allar ráðstafanir vegna aðlögunar að efnahagslegri og tæknilegri þróun að því er varðar söfnun og tölfræðilega úrvinnslu gagna og úrvinnslu og afhendingu niðurstaðna.

9. þáttur

Forkannanir

Að því er varðar starfsemi sem fellur undir þennan viðauka lætur framkvæmdastjórnin fara fram eftirfarandi forkannanir sem aðildarríkin skulu annast:

1. Ítarlegri upplýsingar um starfsemi lífeyrissjóða yfir landamæri:

Kóði	Heiti	Athugasemd
11 71 0	Fjöldi fyrirtækja með félagsaðila í öðrum EES-löndum	
11 72 0	Fjöldi fyrirtækja með virka félagsaðila í öðrum EES-löndum	
48 65 0	Landfræðileg sundurliðun á fjölda félagsaðila eftir kyni	
48 65 1	Landfræðileg sundurliðun á fjölda félagsaðila eftir aðild að kerfum ákvarðaðra réttinda	
48 65 2	Landfræðileg sundurliðun á fjölda félagsaðila eftir aðild að kerfum ákvarðaðra iðgjalda	
48 65 3	Landfræðileg sundurliðun á fjölda félagsaðila eftir aðild að breytilegum kerfum	
48 65 4	Landfræðileg sundurliðun á fjölda virkra félagsaðila	
48 65 5	Landfræðileg sundurliðun á fjölda félagsaðila sem eiga geymd réttindi	
48 65 6	Landfræðileg sundurliðun á fjölda starfsmanna á eftirlaunum	
48 65 7	Landfræðileg sundurliðun á lífeyrisþegum sem fá maka- og barnalífeyri	
48 70 7	Fjöldi kvenkyns félagsaðila	

2. Frekari upplýsingar um lífeyrissjóði sem ekki eru sjálfstæðir

Kóði	Heiti	Athugasemd
11 15 1	Fjöldi fyrirtækja sem hafa lífeyrissjóði sem ekki eru sjálfstæðir, sundurliðaður eftir stærðarflokkum félagsaðila	
48 40 1	Hrein vátryggingaskuld lífeyrissjóða sem ekki eru sjálfstæðir	
48 72 0	Fjöldi félagsaðila að lífeyrissjóðum sem ekki eru sjálfstæðir	
48 66 1	Landfræðileg sundurliðun á fjölda virkra félagsaðila að lífeyrissjóðum sem ekki eru sjálfstæðir	
48 66 2	Landfræðileg sundurliðun á fjölda félagsaðila sem eiga geymd réttindi í lífeyrissjóðum sem ekki eru sjálfstæðir	
48 66 3	Landfræðileg sundurliðun á fjölda lífeyrisþega sem fá eftirlaun úr lífeyrissjóðum sem ekki eru sjálfstæðir	
48 66 4	Landfræðileg sundurliðun á fjölda lífeyrisþega sem fá maka- og barnalífeyri úr lífeyrissjóðum sem ekki eru sjálfstæðir	
48 09 0	Lífeyrisgreiðslur lífeyrissjóða sem ekki eru sjálfstæðir	

3. Gögn um afleiður og liði utan efnahagsreiknings.

Markmiðið með þessum forkönnunum er að meta hversu mikilvægt og hagkvæmt það er að útvega gögn, að teknu tilliti til ávinningsins af því að gögnin séu til reiðu borið saman við kostnaðinn við að afla þeirra og fyrirhöfn fyrirtækja.

10. þáttur

Aðlögunartímabil

Að því er varðar þessa sundurliðuðu einingu skal aðlögunartímabilið ekki vera lengra en þrjú ár frá byrjun fyrsta viðmiðunarárs fyrir samantekt þeirra hagskýrslna sem nefndar eru í 5. þætti. Heimilt er að framlengja þetta tímabil um allt að þrjú ár í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 13. gr. þessarar reglugerðar.“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1779/2002**2005/EES/16/35****frá 4. október 2002****um landa- og svæðaflokkun í hagskýrslum um utanríkisverslun bandalagsins og viðskipti milli aðildarríkja þess (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 1172/95 frá 22. maí 1995 um hagskýrslur um vöruviðskipti bandalagsins og aðildarríkja við lönd utan bandalagsins ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 374/98 ⁽²⁾, einkum 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 9. gr. reglugerðar (EB) nr. 1172/95 er upptaka landa- og svæðaflokkunar á ábyrgð framkvæmdastjórnarinnar.
- 2) Sú útgáfa landa- og svæðaflokkunarkerfis, sem var í gildi 1. janúar 2002, fylgdi í viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2020/2001 ⁽³⁾.
- 3) Stafrófskóðun landa og yfirráðasvæða byggist á gildandi ISO alpha-2 staðli, að því leyti sem hún samrýmist kröfum í löggjöf bandalagsins. Enn fremur er æskilegt að hafa aðlögunartímabil svo að aðildarríkin geti aðlagast breytingum. Til einföldunar er rétt að aðlögunartímanum ljúki þegar ákvæði um

endurskoðun reglna um samræmt stjórnsýsluskjal taka gildi.

- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrslunefndar um vöruviðskipti við lönd utan Bandalagsins.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Sú útgáfa landa- og svæðaflokkunarkerfis í hagskýrslum um utanríkisverslun Bandalagsins og viðskipti milli aðildarríkja þess, sem gildir frá og með 1. janúar 2003, fylgir í viðauka við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi 1. janúar 2003.

Aðildarríkjunum er þó heimilt að nota þriggja tölustafa talnakóða, sem eru einnig tilgreindir í viðaukanum við þessa reglugerð, þar til ákvæði um endurskoðun 37. og 38. viðauka við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EBE) nr. 2454/93 ⁽⁴⁾ öðlast gildi.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 4. október 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 269, 5.10.2002, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 59/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 27.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 118, 25.5.1995, bls. 10.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 48, 15.2.1998, bls. 6.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 273, 16.10.2001, bls. 6.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 253, 11.10.1993, bls. 1.

VIÐAUKI

LANDA- OG SVÆDAFLOKKUN Í HAGSKÝRSLUM UM UTANRÍKISVERSLUN BANDALAGSINS OG VIÐSKIPTI
MILLI AÐILDARRÍKJA ÞESS

(Gildir frá 1. janúar 2003)

AD	(043)	Andorra	
AE	(647)	Sameinuðu arabísku furstadæmin	Abu Dhabi, Dubai, Sharjah, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaimah og Fujairah
AF	(660)	Afganistan	
AG	(459)	Antígúa og Barbúda	
AI	(446)	Angvilla	
AL	(070)	Albanía	
AM	(077)	Armenía	
AN	(478)	Hollensku Antillur	Curaçao, Bonaire, Sankti. Eustatius, Saba og suðurhluti Sankti Martin
AO	(330)	Angóla	p.m.t. Cabinda
AQ	(891)	Suðurskautslandið	Yfirráðasvæði sunnan við 60° suðlægrar breiddar; að undanskildum Frönsku suðlægu landsvæðunum (TF), Bouveteyju (BV), Suður-Georgíu og Suður-Sandvíkureyjum (GS)
AR	(528)	Argentína	
AS	(830)	Bandaríska Samóa	
AT	(038)	Austurríki	
AU	(800)	Ástralía	
AW	(474)	Arúba	
AZ	(078)	Aserbaidsjan	
BA	(093)	Bosnía og Hersegóvína	
BB	(469)	Barbados	
BD	(666)	Bangladess	
BE	(017)	Belgía	
BF	(236)	Búrkína Fasó	
BG	(068)	Búlgaría	
BH	(640)	Barein	
BI	(328)	Búrúndí	
BJ	(284)	Benín	
BM	(413)	Bermúdaeyjar	
BN	(703)	Brúnei Darússalam	Oft nefnt Brúnei
BO	(516)	Bólívía	
BR	(508)	Brasilía	

BS	(453)	Bahamaeyjar	
BT	(675)	Bútán	
BV	(892)	Bouveteyja	
BW	(391)	Botsvana	
BY	(073)	Hvíta-Rússland	
BZ	(421)	Belís	
CA	(404)	Kanada	
CC	(833)	Kókoseyjar (eða Keelingeyjar)	
CD	(322)	Austur-Kongó (alþýðulýðveldið)	Áður Sair
CF	(306)	Mið-Afríkulýðveldið	
CG	(318)	Vestur-Kongó	
CH	(039)	Sviss	Þ.m.t. þýska yfirráðasvæðið Büsingen og ítalska sveitarfélagið Campione d'Italia
CI	(272)	Fílabeinsströndin	
CK	(837)	Cookseyjar	
CL	(512)	Síle	
CM	(302)	Kamerún	
CN	(720)	Kína (alþýðulýðveldið)	Oft nefnt Kína
CO	(480)	Kólumbía	
CR	(436)	Kostaríka	
CU	(448)	Kúba	
CV	(247)	Grænhöfðæyjar	
CX	(834)	Jólaey	
CY	(600)	Kýpur	
CZ	(061)	Tékkland	
DE	(004)	Þýskaland	Þ.m.t. Helgoland; að frátöldu yfirráðasvæðinu Büsingen
DJ	(338)	Djíbútí	
DK	(008)	Danmörk	
DM	(460)	Dóminíka	
DO	(456)	Dóminíska lýðveldið	
DZ	(208)	Alsír	
EC	(500)	Ekvador	Þ.m.t. Galapagoseyjar
EE	(053)	Eistland	
EG	(220)	Egyptaland	
ER	(336)	Erítrea	

ES	(011)	Spánn	Þ.m.t. Baleareyjar og Kanaríeyjar; að frátöldum Ceuta og Melilla
ET	(334)	Þríþýa	
FI	(032)	Finnland	Þ.m.t. Álandseyjar
FJ	(815)	Fíðíeyjar	
FK	(529)	Falklandseyjar	
FM	(823)	Míkrónesía (sambandsríkið)	Chuuk, Kosrae, Pohnpei og Yap
FO	(041)	Færeyjar	
FR	(001)	Frakkland	Þ.m.t. Mónakó og frönsku umdæmin handan hafsins (Franska Gvæjana, Gvadelúpeyjar, Martiník og Réunion)
GA	(314)	Gabon	
GB	(006)	Breska konungsríkið	Stóra-Bretland, Norður-Írland, Bresku Ermarsundseyjar og Mön
GD	(473)	Grenada	Þ.m.t. Suður-Grenadíneyjar
GE	(076)	Georgía	
GH	(276)	Gana	
GI	(044)	Gíbraltar	
GL	(406)	Grænland	
GM	(252)	Gambía	
GN	(260)	Gínea	
GQ	(310)	Miðbaugs-Gínea	
GR	(009)	Grikkland	
GS	(893)	Suður-Georgía og Suður-Sandvíkureyjar	
GT	(416)	Gvatemala	
GU	(831)	Gvam	
GW	(257)	Gínea-Bissá	
GY	(488)	Gvæjana	
HK	(740)	Hong Kong	Hong Kong, sérstjórnarsvæði Alþýðulýðveldisins Kína
HM	(835)	Heard og MacDonaldseyjar	
HN	(424)	Hondúras	Þ.m.t. Swaneyjar
HR	(092)	Króatía	
HT	(452)	Haítí	
HU	(064)	Ungverjaland	
ID	(700)	Indónesía	
IE	(007)	Írland	
IL	(624)	Ísrael	

IN	(664)	Indland	
IO	(357)	Bresku Indlandshafseyjar	Chagoseyjaklasinn
IQ	(612)	Írak	
IR	(616)	Íran (íslamskt lýðveldi)	
IS	(024)	Ísland	
IT	(005)	Ítalía	p.m.t. Livigno; að frátöldu sveitarfélaginu Campione d'Italia
JM	(464)	Jamaíka	
JO	(628)	Jórdanía	
JP	(732)	Japan	
KE	(346)	Kenía	
KG	(083)	Kirgisistan	
KH	(696)	Kambódía	
KI	(812)	Kiribatí	
KM	(375)	Kómoreyjar	Anjouan, Grande Comore og Mohéli
KN	(449)	Sankti Kristófer og Nevis	
KP	(724)	Kórea (alþýðulýðveldið)	Oft nefnt Norður-Kórea
KR	(728)	Kórea (lýðveldið)	Oft nefnt Suður-Kórea
KW	(636)	Kúveit	
KY	(463)	Caymaneyjar	
KZ	(079)	Kasakstan	
LA	(684)	Alþýðulýðveldið Laos	Oft nefnt Laos
LB	(604)	Líbanon	
LC	(465)	Sankti Lúsía	
LI	(037)	Liechtenstein	
LK	(669)	Srí Lanka	
LR	(268)	Líbería	
LS	(395)	Lesótó	
LT	(055)	Litháen	
LU	(018)	Lúxemborg	
LV	(054)	Lettland	
LY	(216)	Líbía	
MA	(204)	Marokkó	
MD	(074)	Moldavía (lýðveldið)	

MG	(370)	Madagaskar	
MH	(824)	Marshallseyjar	
MK ⁽¹⁾	(096)	Makedónía, fyrrverandi lýðveldi Júgóslavíu	
ML	(232)	Malí	
MM	(676)	Mjanmar	Oft nefnt Burma
MN	(716)	Mongólía	
MO	(743)	Makaó	Sérstjórnarsvæði Alþýðulýðveldisins Kína
MP	(820)	Norður-Maríanaeyjar	
MR	(228)	Máritanía	
MS	(470)	Montserrat	
MT	(046)	Malta	Þ.m.t. Gozo og Kómínó
MU	(373)	Máritíus	Máritíus, Rodrigueseyja, Agalegaeyja og Cargados Carajos-rif (Sankti Brandoneyjar)
MV	(667)	Maldíveyjar	
MW	(386)	Malaví	
MX	(412)	Mexíkó	
MY	(701)	Malasía	Malasíuskagi og Austur-Malasía (Sarawak, Sabah og Labúan)
MZ	(366)	Mósambík	
NA	(389)	Namibía	
NC	(809)	Nýja-Kaledónía	Þ.m.t. Loyaltyeyjar (Maré, Lifou og Ouvéa)
NE	(240)	Níger	
NF	(836)	Norfolkeyja	
NG	(288)	Nígíría	
NI	(432)	Níkaragva	Þ.m.t. Korneyjar
NL	(003)	Holland	
NO	(028)	Noregur	Þ.m.t. Svalbarði og Jan Mayen
NP	(672)	Nepal	
NR	(803)	Nárú	
NU	(838)	Niue	
NZ	(804)	Nýja-Sjáland	Að frátalinni Ross-hjálendunni (á Suðurskautslandi)
OM	(649)	Óman	
PA	(442)	Panama	Þ.m.t. svæðið sem fyrrum hét Panamaskurður

PE	(504)	Perú	
PF	(822)	Franska Pólýnesía	Marquesaseyjar, Félageyjar (þ.m.t. Tahíti), Tuamotueyjar, Gambier-eyjar og Australeyjar. Einnig Clippertoney
PG	(801)	Papúa Nýja-Gínea	Austurhluti Nýju-Gíneu; Bismarckeyjaklasinn (þ.m.t. Nýja-Bretland, Nýja-Írland, Lavongai (Nýja-Hannóver) og Admiraltyeyjar); Norður-Salómonseyjar (Bougainville og Búka); Tróbríandeyjar, og Woodlark-eyja; d'Entrecasteauxeyjar og Louisiadeeyjaklasinn
PH	(708)	Filippseyjar	
PK	(662)	Pakistan	
PL	(060)	Pólland	
PM	(408)	Sankti Pierre og Miquelon	
PN	(813)	Pitcairn	Þ.m.t. Ducie-, Henderson- og Oenoeyjar
PS	(625)	Hernumdu svæðin í Palestínu	Vesturbakkinn (þ.m.t. Austur-Jerúsalem) og Gaza-svæðið
PT	(010)	Portúgal	Þ.m.t. Asoreyjar og Madeira
PW	(825)	Palá	
PY	(520)	Paragvæ	
QA	(644)	Katar	
RO	(066)	Rúmenía	
RU	(075)	Rússneska sambandsríkið	Oft nefnt Rússland
RW	(324)	Rúanda	
SA	(632)	Sádi-Arabía	
SB	(806)	Salómonseyjar	
SC	(355)	Seychelleseyjar	Mahéeyja, Praslíneyja, La Digue, Frégate og Silhouette; Amíranteyjar (þ.m.t. Desroches, Alphonse, Platte og Coëtivy); Farquhareyjar (þ.m.t. Providence); Aldabraeyjar og Cosmoledoyjar
SD	(224)	Súdan	
SE	(030)	Svíþjóð	
SG	(706)	Singapúr	
SH	(329)	Sankti Helena	Þ.m.t. Ascensíoneyja og Tristan da Cunhaeyjar
SI	(091)	Slóvenía	
SK	(063)	Slóvakía	
SL	(264)	Sierra Leóne	
SM	(047)	San Marínó	
SN	(248)	Senegal	
SO	(342)	Sómalía	
SR	(492)	Súrínam	
ST	(311)	Saó Tóme og Prinsípe	

SV	(428)	El Salvador	
SY	(608)	Sýrland (arabískt lýðveldi)	Oft nefnt Sýrland
SZ	(393)	Svasíland	
TC	(454)	Turks- og Caicoseyjar	
TD	(244)	Tsjad	
TF	(894)	Frönsku suðlægu landsvæðin	Þ.m.t. Kerguéleneyjar, Amsterdameyja, Sankti Pálseyja og Crozeteyjaklasinn
TG	(280)	Tógó	
TH	(680)	Taíland	
TJ	(082)	Tadsjikistan	
TK	(839)	Tókelá	
TL	(626)	Austur-Tímor	
TM	(080)	Túrkmenistan	
TN	(212)	Túnis	
TO	(817)	Vináttueyjar (Tonga)	
TR	(052)	Tyrkland	
TT	(472)	Trínidad og Tóbagó	
TV	(807)	Túvalú	
TW	(736)	Taívan	Sérstakt tollsvæði Taívan, Penghu, Kinmen og Matsu
TZ	(352)	Tansanía (sameinað lýðveldi)	Tanganjika, Sansíbar og Pemba
UA	(072)	Úkraína	
UG	(350)	Úganda	
UM	(832)	Smáeyjar Bandaríkjanna	Þ.m.t. Bakereyja, Howlandeyja, Jarviseyja, Johnstoneyja, Kingmanrif, Midwayeyjar, Navassaeyja, Palmyraeyja og Varsímaeyja (Wakeeyja)
US	(400)	Bandaríkin	Þ.m.t. Púertó Ríkó
UY	(524)	Úrúgvæ	
UZ	(081)	Úsbekistan	
VA	(045)	Páfagarður	Einnig nefndur Vatíkanið
VC	(467)	Sankti Vinsent og Grenadíneyjar	
VE	(484)	Venesúela	
VG	(468)	Bresku Jómfrúaeýjar	
VI	(457)	Bandarísku Jómfrúaeýjar	
VN	(690)	Víetnam	
VU	(816)	Vanúatú	

WF	(811)	Wallis- og Fútúnaeyjar	
WS	(819)	Samóa	Áður Vestur-Samóa
XC	(021)	Ceuta	
XL	(023)	Melilla	Þ.m.t. Peñón de Vélez de la Gomera, Peñón de Alhucemas og Chafarinasseyjar
YE	(653)	Jemen	Áður Norður-Jemen og Suður-Jemen
YT	(377)	Mayotte	Grande-Terre og Pamandzi
YU	(094)	Júgóslavía	Serbía og Svartfjallaland
ZA	(388)	Suður-Afríka	
ZM	(378)	Sambía	
ZW	(382)	Simbabve	

ÝMISLEGT

QQ	(950)	Vistir og eldsneyti	Valfrjálst
eða			
QR	(951)	Vistir og eldsneyti í tengslum við viðskipti innan Bandalagsins	Valfrjálst
QS	(952)	Vistir og eldsneyti í tengslum við viðskipti við þriðju lönd	Valfrjálst
QU	(958)	Ótilgreind lönd og yfirráðasvæði	Valfrjálst
eða			
QV	(959)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind í tengslum við viðskipti innan Bandalagsins	Valfrjálst
QW	(960)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind í tengslum við viðskipti við þriðju lönd	Valfrjálst
QX	(977)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind af viðskipta- eða hernaðarlegum ástæðum	Valfrjálst
eða			
QY	(978)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind af viðskipta- eða hernaðarlegum ástæðum í tengslum við viðskipti innan Bandalagsins	Valfrjálst
QZ	(979)	Lönd og yfirráðasvæði sem ekki eru tilgreind af viðskipta- eða hernaðarlegum ástæðum í tengslum við viðskipti við þriðju lönd	Valfrjálst

(¹) Bráðabirgðakóði sem hefur ekki áhrif á endanlega tilgreiningu lands þegar niðurstaða fæst úr yfirstandandi samningaviðræðum hjá Sameinuðu þjóðunum.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1991/2002

2005/EES/16/36

frá 8. október 2002

um breytingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 1. mgr. 285. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,í samræmi við málmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98 ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um grundvallarákvæði varðandi vinnumarkaðskönnun sem ætlað er að veita sambærilegar tölfærðilegar upplýsingar um umfang, mynstur og þróun atvinnu og atvinnuleysis í aðildarríkjunum.
- 2) Skjót framkvæmd allra aðildarríkjanna á samfelldu vinnumarkaðskönnuninni, sem krafist er í reglugerð (EB) nr. 577/98 var talin forgangsáðgerð í aðgerðaáætlun um hagskýrsluþörf Myntbandalags Evrópu sem ráðið staðfesti 19. janúar 2001.
- 3) Nægur tími hefur nú liðið síðan reglugerð (EB) nr. 577/98 öðlaðist gildi til að öll aðildarríkin hafi haft svigrúm til að gera þær ráðstafanir og gangast undir þær skuldbindingar sem nauðsynlegar eru til að unnt sé að framkvæma þá reglugerð að fullu. Þó hafa ekki öll aðildarríkin gert þessar ráðstafanir eða gengist undir þessar skuldbindingar. Þar af leiðandi skal setja frest fyrir undanþáguna sem heimilar aðildarríkjum að láta einungis gera árlega könnun.

4) Samþykkja ber nauðsynlegar ráðstafanir til framkvæmdar á reglugerð (EB) nr. 577/98 í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁵⁾.

5) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 577/98 til samræmis við það.

6) Samráð hefur verið haft við hagskýrsluáætlunarnefndina, sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE ⁽⁶⁾, í samræmi við 3. gr. þeirrar ákvörðunar.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98:

1. Í stað annarrar málsgreinar í 1. gr. komi eftirfarandi:

„Könnunin skal vera samfelld könnun og eru niðurstöður birtar ársfjórðungslega eða árlega. Hins vegar er þeim aðildarríkjum, sem ekki geta gert samfellda könnun, heimilt, á aðlögunartímabili sem ekki varir lengur en til ársloka 2002, að láta gera árlega könnun sem fari fram á vorin.

Þrátt fyrir það skal aðlögunartímabilið framlengt.

a) til 2003 að því er Ítalíu varðar,

b) til 2004 að því er Þýskaland varðar, að því tilskildu að Þýskaland afhendi í staðinn ársfjórðungsmetla fyrir helstu stærðir í vinnumarkaðskönnuninni, sem og metla fyrir árleg meðaltöl tiltekinna stærða í vinnumarkaðskönnuninni.“

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 308, 9.11.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 60/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 28.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 270 E, 25.9.2001, bls. 23.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 48, 21.2.2002, bls. 67.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. desember 2001 (Stjtið. EB C 177 E, 25.7.2002, bls. 30), sameiginleg afstaða ráðsins frá 15. apríl 2002 (Stjtið. EB C 145 E, 18.6.2002, bls. 122) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 11. júní 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 77, 14.3.1998, bls. 3.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

2. Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

Málsmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar hagskýrsluáætlunarnefndar sem komið var á fót með ákvörðun nr. 89/382/EBE, KBE (*).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar 1999/468/EB (**) með hliðsjón af ákvæðum 8. gr. hennar.

Tímabilið, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera þrír mánuðir.

3. Nefndin skal setja sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

(**) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 8. október 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

forseti.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 2104/2002 2005/EES/16/37

frá 28. nóvember 2002

um aðlögun reglugerðar ráðsins (EB) nr. 577/98 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1575/2000 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 577/98 að því er varðar skrána yfir breytur fyrir menntun og þjálfun og kerfisráningu þeirra fyrir gagnaflutninga frá og með árinu 2003 (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98 frá 9. mars 1998 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu ⁽¹⁾, eins og henni var breytt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1991/2002 ⁽²⁾, einkum 3. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Þróun tækni og hugtaka, einkum sem varðar muninn á formlegri menntun og annars konar námi, svo og beitingu flokkunar menntunar og þjálfunar eftir sviðum, kallar á aðlögun á skránni yfir breytur fyrir menntun og þjálfun sem mælt er fyrir um í h-lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 577/98.
- 2) Af þessu leiðir að einnig þarf að aðlaga kerfisráningu þessara breyta, sem mælt er fyrir um í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1575/2000 frá 19. júlí 2000 ⁽³⁾. Nýju skránni og kerfisráningunni skal komið á þegar árið 2003 til að tryggja fullt samræmi við sérstöku eininguna um símenntun fyrir árið 2003 ⁽⁴⁾.
- 3) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit hagskýrsluáætlunar-nefndarinnar sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE ⁽⁵⁾.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Eftirfarandi komi í stað h-liðar 1. mgr. 4. gr. reglugerðar ráðsins nr. 577/98:

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 61/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 39, 31.7.2003, bls. 29.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 77, 14.3.1998, bls. 3.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 308, 9.11.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 181, 20.7.2000, bls. 16.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 192, 20.7.2002, bls. 16.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

„h) menntun og þjálfun:

formleg menntun eða þjálfun sem viðkomandi hefur fengið á undanförunum fjórum vikum

— stig,

— svið,

þátttaka viðkomandi í námskeiðum eða öðru námi undir leiðsögn á undanförunum fjórum vikum

— samanlögð tímalengd,

— tilgangur síðasta námskeiðs eða annars náms undir leiðsögn,

— svið síðasta náms undir leiðsögn,

— viðkomandi stundaði síðast nám undir leiðsögn á vinnutíma,

nám sem lokið er

— hæsta stig menntunar eða þjálfunar sem viðkomandi hefur lokið,

— svið hæsta stigs menntunar og þjálfunar,

— árið þegar hæsta stigi var lokið.“

2. gr.

Kerfisráning breyta fyrir menntun og þjálfun, sem nota ber við gagnaflutninga frá og með árinu 2003 og mælt er fyrir um í viðaukanum við þessa reglugerð, kemur í stað samsvarandi breyta í viðaukanum við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1575/2000.

3. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 28. nóvember 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Pedro SOLBES MIRA

framkvæmdastjóri.

VIDAUKI

1. Kerfisskráning breyta skal vera eftirfarandi:

Breyta	Dálkur	Kóði		Sia/athugasemdir
EDUCSTAT	293		Námsmaður eða lærlingur sem stundað hefur reglubundið nám undanfarnar fjórar vikur	Allir 15 ára og eldri
		1	Hefur verið námsmaður eða lærlingur	
		2	Hefur ekki verið námsmaður eða lærlingur	
		9	Á ekki við (barn yngra en 15 ára)	
		Eyða	Ekkert svar	
EDUCLEVEL	294		Stig menntunar eða þjálfunar sem um er að ræða	EDUCSTAT = 1
		1	1. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		2	2. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		3	3. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		4	4. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		5	5. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		6	6. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		9	Á ekki við (EDUCSTAT = 2, 9, eyða)	
		Eyða	Ekkert svar	
EDUCFIELD	295/297		Svið menntunar eða þjálfunar sem um er að ræða	EDUCSTAT = 1 og EDUCLEVEL = 3 til 6
		000	Almennar námsbrautir	
		100	Kennaranám og menntunarfræði	
		200	Hugvísindi, tungumál og listir	
		222	Erlend tungumál	
		300	Félagsvísindi, viðskiptafræði og lögfræði	
		400	Raunvísindi, stærðfræði og tölvufræði	
		420	Lífvísindi (þ.m.t. líffræði og umhverfisfræði)	
		440	Eðlisvísindi (þ.m.t. eðlisfræði, efnafræði og jarðvísindi)	
		460	Stærðfræði og tölfræði	
		481	Tölvunarfræði	
		482	Tölvunotkun	
		500	Verkfræði, framleiðsla og byggingarstarfsemi	
		600	Landbúnaður og dýralækningar	
		700	Heilbrigðisvísindi og velferðarmál	
		800	Þjónusta	
		900	Ekki vitað	
		999	Á ekki við (EDUCSTAT = 2, 9, eyða eða EDUCLEVEL ≠ (3 til 6)	
		Eyða	Ekkert svar	

Breyta	Dálkur	Kóði		Sia/athugasemdir
COURATT	298		Sóttirðu einhver námskeið, málstofur, ráðstefnur eða naustu einkakennslu eða leiðsagnar utan hins hefðbundna menntakerfis (hér á eftir vísað til sem nám undir leiðsögn) undanfarnar fjórar vikur	Allir 15 ára og eldri
		1	Já	
		2	Nei	
		9	Á ekki við (barn yngra en 15 ára)	
		Eyða	Ekkert svar	
COURLEN	299/301		Fjöldi stunda sem varið var til náms undir leiðsögn undanfarnar fjórar vikur.	COURATT = 1
		3 stafir	Stundafjöldi	
		999	Á ekki við (COURATT = 2, 9, eyða)	
		Eyða	Ekkert svar	
COURPURP	302		Tilgangur síðasta náms undir leiðsögn	COURATT = 1
		1	Að mestu leyti starfstengdur (faglegur)	
		2	Að mestu leyti persónulegur/félagslegur	
		9	Á ekki við (COURATT = 2, 9, eyða)	
		Eyða	Ekkert svar	
COURFIELD	303/305		Svið síðasta náms undir leiðsögn	COURATT = 1
		000	Almennar námsbrautir	
		100	Kennaranám og menntunarfræði	
		200	Hugvísindi, tungumál og listir	
		222	Erlend tungumál	
		300	Félagsvísindi, viðskiptafræði og lögfræði	
		400	Raunvísindi, stærðfræði og tölvufræði	
		420	Lífvísindi (þ.m.t. líffræði og umhverfisfræði)	
		440	Eðlisvísindi (þ.m.t. eðlisfræði, efnafræði og jarðvísindi)	
		460	Stærðfræði og tölfræði	
		481	Tölvunarfræði	
		482	Tölvunotkun	
		500	Verkfræði, framleiðsla og byggingarstarfsemi	
		600	Landbúnaður og dýralækningar	
		700	Heilbrigðisvísindi og velferðarmál	
		800	Þjónusta	
		900	Ekki vitað	
		999	Á ekki við (COURATT = 2, 9, eyða)	
		Eyða	Ekkert svar	

Breyta	Dálkur	Kóði		Sia/athugasemdir
COURWORH	306		Fór síðasta nám undir leiðsögn fram á greiddum vinnutíma?	COURATT = 1
		1	Einungis á greiddum vinnutíma	
		2	Að mestu leyti á greiddum vinnutíma	
		3	Að mestu leyti utan greidds vinnutíma	
		4	Einungis utan greidds vinnutíma	
		5	Atvinnulaus á þeim tíma	
		9	Á ekki við (COURATT = 2, 9, eyða)	
		Eyða	Ekkert svar	
HATLEVEL	307/308		Hæsta stig menntunar eða þjálfunar sem viðkomandi hefur lokið	Allir 15 ára og eldri
		00	Engin formleg menntun eða lægra en 1. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		11	1. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		21	2. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		22	3. flokkur c í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni (styttra en þrjú ár)	
		31	3. flokkur c í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni (þrjú ár eða lengur)	
		32	3. flokkur a og b í alþjóðlegu menntunarflokkuninni	
		30	3. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni (án aðgreiningar í a, b eða c, fleiri en 3 ár)	
		41	4. flokkur a og b í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		42	4. flokkur c í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		43	4. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni (án aðgreiningar í a, b eða c)	
		51	5. flokkur b í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		52	5. flokkur a í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		60	6. flokkur í alþjóðlegu menntunar-flokkuninni	
		99	Á ekki við (barn yngra en 15 ára)	
		Eyða	Ekkert svar	
HATFIELD	309/311		Svið hæsta stigs menntunar eða þjálfunar sem viðkomandi hefur lokið	HATLEVEL = 22 to 60
		000	Almennar námsbrautir	
		100	Kennaranám og menntunarfræði	
		200	Hugvísindi, tungumál og listir	
		222	Erlend tungumál	
		300	Félagsvísindi, viðskiptafræði og lögfræði	
		400	Raunvísindi, stærðfræði og tölvufræði (ekki mögulegt að aðgreina)	
		420	Lífvísindi (þ.m.t. líffræði og umhverfisfræði)	
		440	Eðlisvísindi (þ.m.t. eðlisfræði, efnafræði og jarðvísindi)	

Breyta	Dálkur	Kóði		Sia/athugasemdir
		460	Stærðfræði og tölfraði	
		481	Tölvunarfræði	
		482	Tölvunotkun	
		500	Verkfræði, framleiðsla og byggingarstarfsemi	
		600	Landbúnaður og dýralækningar	
		700	Heilbrigðisvísindi og velferðarmál	
		800	Þjónusta	
		900	Ekki vitað	
		999	Á ekki við (HATLEVEL = 00, 11, 21, 99, eyða)	
		Eyða	Ekkert svar	
HATYEAR	312/315		Árið þegar hæsta stigi menntunar eða þjálfunar var lokið Færið inn árið þegar hæsta stigi menntunar og þjálfunar var lokið (fjórir tölustafir)	Allir 15 ára og eldri og HATLEVEL = 11 til 60
		9999	Á ekki við (barn yngra en 15 ára eða HATLEVEL = 00)	
		Eyða	Ekkert svar	

2. Eftirfarandi breytur eru valfrjálssar:

EDUCFIELD, COURFIELD, COURPURP, COURWORH.

3. Eftirfarandi breytur eru valfrjálssar fyrir árið 2003:

EDUCSTAT, EDUCLEVEL, COURATT, COURLEN.

REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (EB) nr. 1221/2002

2005/EES/16/38

frá 10. júní 2002

um ársfjórðungsleg reikningsskil opinberra yfirvalda sem ekki eru fjárhagsleg (*)

EVROÞUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAVA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 285. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álit Seðlabanka Evrópu ⁽²⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í reglugerð ráðsins (EB) nr. 2223/96 frá 25. júní 1996 um evrópskt þjóðhags- og svæðisreikningakerfi í bandalaginu ⁽⁴⁾ (ESA-'95) kemur fram viðmiðunarrammi fyrir sameiginlega staðla, skilgreiningar, flokkanir og reikningsskilareglur sem beita skal við gerð þjóðhagsreikninga aðildarríkjanna vegna hagskýrsluþarfa bandalagsins svo að fá megi fram niðurstöður sem eru samanburðarhæfar milli aðildarríkjanna.

2) Í skýrslu peningamálanefndar um upplýsingakröfur, sem Efnahags- og fjármálaráðið staðfesti 18. janúar 1999, var lögð áhersla á mikilvægi skilvirks eftirlits og samræmingar efnahagsstefna fyrir eðlilega starfsemi Efnahags- og myntbandalagsins og innri markaðarins og að til þess þurfi umfangsmikið hagskýrsluupplýsingakerfi þaðan sem stefnumótendur fá nauðsynleg gögn til að nota til grundvallar ákvörðunum sínum. Í skýrslunni kom einnig fram að hagskýrslur til skamms tíma yfir fjármál hins opinbera í aðildarríkjunum skuli njóta forgangs, einkum hjá þeim ríkjum sem taka þátt í Efnahags- og myntbandalaginu, og að markmiðið væri að taka saman í áföngum einfölduð, ársfjórðungsleg reikningsskil opinberra yfirvalda sem ekki eru fjárhagsleg.

3) Það er við hæfi að skilgreina einfölduð ársfjórðungsleg reikningsskil opinberra yfirvalda, sem ekki eru fjárhagsleg, með vísun í skrá yfir flokka ESA-'95 á útgjöldum og tekjum hins opinbera, sem skilgreind er í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1500/2000 frá 10. júlí 2000 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2223/96 að því er varðar útgjöld og tekjur hins opinbera ⁽⁵⁾.

4) Í þessari samantekt í áföngum er sköttum, raunframlagi til félagslegra kerfa og félagslegum bóttum, öðrum en félagslegum greiðslum í fríðu veittur forgangur þar sem þessir flokkar gefa áreiðanlegar vísbendingar um þróun í fjármálum hins opinbera, liggja þegar fyrir og þar af leiðandi í tæka tíð (fyrsti áfangi).

5) Sending allra aðildarríkjanna á gögnum um þessa fyrstu flokka ársfjórðungslega, frá júní 2000, fellur undir reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 264/2000 frá 3. febrúar 2000 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 2223/96 að því er varðar hagskýrslur yfir fjármál hins opinbera til skamms tíma ⁽⁶⁾.

6) Nauðsynlegt er að bæta fleiri flokkum við fyrsta áfangann til að fá tæmandi skrá yfir alla flokka sem teljast til útgjalda og tekna hins opinbera.

7) Meta skal áreiðanleika þeirra ársfjórðungsgagna sem er aflað samkvæmt þessari reglugerð með hliðsjón af árlegum gögnum. Þar af leiðandi ber að gera skýrslu um gæði þessara ársfjórðungsgagna fyrir árslok 2005.

8) Í 2. og 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2223/96 eru sett fram skilyrðin fyrir heimild framkvæmdastjórnarinnar til að samþykkja breytingar á aðferðafræði ESA-'95 í því skyni að skýra og bæta innihald kerfisins. Þörf verður á viðbótarfjármagni í aðildarríkjunum til þessarar samantektar á ársfjórðungslegum reikningsskilum opinberra yfirvalda, sem ekki eru fjárhagsleg. Þar af leiðandi heyrir sending þeirra til framkvæmdastjórnarinnar ekki undir ákvörðun hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 179, 9.7.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 62/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XXI. viðauka (Hagskýrslugerð) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 30.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 154 E, 29.5.2001, bls. 300.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 131, 3.5.2001, bls. 6.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 3. júlí 2001 (Stjtið. EB C 65 E, 14.3.2002, bls. 33) og ákvörðun ráðsins frá 7. maí 2002.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 310, 30.11.1996, bls. 1. Reglugerðinni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 359/2002 (Stjtið. EB L 58, 28.2.2002, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 172, 12.7.2000, bls. 3.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 29, 4.2.2000, bls. 4.

- 9) Samráð hefur verið haft við hagskýrsluáætlunarnefndina, sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 89/382/EBE, KBE ⁽¹⁾, og hagskýrslunefndina um peningamál, fjármál og greiðsluöfnuð, sem komið var á fót með ákvörðun ráðsins 91/115/EBE ⁽²⁾, í samræmi við 3. gr. þessara ákvarðana.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Tilgangur

Tilgangurinn með þessari reglugerð er að skilgreina efni ársfjórðungslegra reikningsskila opinberra yfirvalda, sem ekki eru fjárhagsleg, að semja skrá yfir þá flokka ESA-’95 sem aðildarríkin skulu senda gögn um frá 30. júní 2002 og að tilgreina helstu einkenni þessara flokka.

2. gr.

Efni ársfjórðungslegra reikningsskila opinberra yfirvalda, sem ekki eru fjárhagsleg

Efni ársfjórðungslegra reikningsskila opinberra yfirvalda, sem ekki eru fjárhagsleg, er skilgreint í viðauka með vísun í skrá ESA-’95 yfir þá flokka sem teljast til útgjalda og tekna hins opinbera.

3. gr.

Flokkar sem gögn eru send um ársfjórðungslega

1. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) gögn ársfjórðungslega um þá flokka eða flokkahópa sem taldir eru upp í viðaukanum, að undanskildum þeim flokkum sem senda þarf gögn um samkvæmt reglugerð (EB) nr. 264/2000.

2. Ársfjórðungsgögn skulu send um eftirfarandi flokka (eða flokkahópa) útgjalda og tekna hins opinbera:

a) útgjöld:

- aðfanganotkun (P.2),
- fjárfesting + kaup, að frádregnum ráðstöfunum á eignum sem hvorki eru framleiddar né peningalegar eignir (P.5 + K.2),
- fjármunamyndun (P.51),
- laun og launatengd gjöld (D.1),
- aðrir skattar á framleiðslu (D.29),
- styrkir, ógreiddir (D.3),
- eignatekjur (D.4),
- vextir (D.41),
- skattar ársins á tekjur, eignir o.s.frv. (D.5),
- félagslegar greiðslur í friðu sem tengjast útgjöldum vegna framleiðsluvara til heimilisnota um markaðsframleiðendur (D.6311 + D.63121 + D.63131),
- aðrar rekstrartilfærslur (D.7),

- leiðrétting vegna breytinga á eigin fé heimila, nettó, í lífeyrisvarasjóð (D.8),
- fjármagnsskattar + fjárfestingarstyrkir + aðrar fjármagnstilfærslur, ógreiddar (D.91 + D.92 + D.99),

b) tekjur:

- markaðsframleiðsla + framleiðsla til eigin nota + greiðslur fyrir aðra framleiðslu utan markaðar (P.11 + P.12 + P.131),
- aðrir framleiðslustyrkir, óinnheimtir (D.39),
- eignatekjur (D.4),
- reiknuð framlög til félagslegra kerfa (D.612),
- aðrar rekstrartilfærslur (D.7),
- fjárfestingarstyrkir + aðrar fjármagnstilfærslur, óinnheimtar (D.92 + D.99).

3. Færslur D.41, D.7, D.92 og D.99 eru sameinaðar innan hins opinbera. Aðrar færslur eru ekki sameinaðar.

4. gr.

Samantekt ársfjórðungsgagna: heimildir og aðferðir

1. Ársfjórðungsgögn fyrir fyrsta ársfjórðung ársins 2001 og þaðan í frá skal taka saman samkvæmt eftirfarandi reglum:

- a) ársfjórðungsgögn skulu vera byggð, að svo miklu leyti sem mögulegt er, á beinum upplýsingum úr grunnheimildum, til að lágmarka mismun á upphaflegu mati og endanlegum tölum fyrir hvern ársfjórðung,
- b) ganga skal frá beinum upplýsingum með uppfærslu til heildar ef þörf krefur, og leiðréttingum með viðurkenndum aðferðum svo að ársfjórðungsgögn verði í samræmi við aðferðir ESA-’95,
- c) ársfjórðungsgögn og samsvarandi árgögn skulu vera samræmd.

2. Ársfjórðungsgögn fyrir fyrsta ársfjórðung ársins 1999 til fjórða ársfjórðungs ársins 2000 skal taka saman samkvæmt heimildum og aðferðum sem tryggja samræmi milli ársfjórðungsgagnanna og samsvarandi árgagna.

5. gr.

Tímaáætlun fyrir sendingar ársfjórðungsgagna

1. Ársfjórðungsgögnin, sem um getur í 3. gr., skulu afhent framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) innan þriggja mánaða frá lokum ársfjórðungsins sem gögnin eiga við um.

Leiðrétt ársfjórðungsgögn vegna eldri ársfjórðunga skulu send á sama tíma.

2. Í fyrstu sendingu ársfjórðungsgagna skulu vera gögn fyrsta ársfjórðungs ársins 2002. Aðildarríkin skulu afhenda þessi gögn eigi síðar en 30. júní 2002.

Þó er framkvæmdastjórninni heimilt að veita undanþágu, ekki lengur en til eins árs, frá dagsetningu fyrstu sendingar ársfjórðungsgagna fyrir fyrsta ársfjórðung ársins 2002 og þaðan í frá, ef innlend hagskýrslukerfi þarfnast verulegrar aðlögunar.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 181, 28.6.1989, bls. 47.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 59, 6.3.1991, bls. 19. Ákvörðuninni var síðast breytt með ákvörðun 96/174/EB (Stjtið. EB L 51, 1.3.1996, bls. 48).

6. gr.

Sending eldri gagna

1. Aðildarríkin skulu afhenda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) eldri ársfjórðungsgögn um flokkana, sem um getur í 3. gr., frá fyrsta ársfjórðungi 1999.

2. Ársfjórðungsgögn frá fyrsta ársfjórðungi 1999 til fjórða ársfjórðungs 2001 skulu send framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) eigi síðar en 30. júní 2002. Þó er framkvæmdastjórninni heimilt að veita undanþágu, ekki lengur en til eins árs, frá dagsetningu fyrstu sendingar ársfjórðungsgagna fyrir fyrsta ársfjórðung ársins 1999 og þaðan í frá, ef innlend hagskýrslukerfi þarfnast verulegrar aðlögunar.

7. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríki skulu láta framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) í té lýsingu á heimildum og aðferðum sem beitt er til að taka saman ársfjórðungsgögn sem um getur í 3. gr. (upphaflega lýsingu), um leið og þau hefja sendingu á ársfjórðungsgögnum samkvæmt tímaáætluninni sem um getur í 2. mgr. 5. gr.

2. Framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) skulu afhentar allar breytingar á upphaflegri lýsingu á heimildum og aðferðum sem notaðar eru við að taka saman ársfjórðungsgögn þegar umrædd, breytt gögn eru send.

3. Framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) skal upplýsa hagskýrsluáætlunarnefndina og hagskýrslunefndina um peningamál, fjármál og greiðslujöfnuð um þær heimildir og aðferðir sem hvert og eitt aðildarríki beitir.

8. gr.

Skýrsla

Framkvæmdastjórnin skal, á grundvelli þeirra gagna sem send eru um flokkana sem tilgreindir eru í 3. gr. og að höfðu

samráði við hagskýrsluáætlunarnefndina, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið skýrslu um mat á áreiðanleika ársfjórðungsgagnanna, sem aðildarríkin afhenda, eigi síðar en 31. desember 2005.

9. gr.

Bráðabirgðaákvæði

1. Þau aðildarríki sem ekki eru í aðstöðu, á aðlögunartímabilinu sem kveðið er á um í 4. mgr., til að senda ársfjórðungsgögn fyrir fyrsta ársfjórðung ársins 2001, og þaðan í frá, í samræmi við heimildir og aðferðir sem kveðið er á um í 1. mgr. 4 gr. og tímaáætlunina sem um getur í 1. mgr. 5. gr., skulu beita 2. mgr.

2. Aðildarríkin sem um getur í 1. mgr. skulu senda framkvæmdastjórninni (Hagstofu Evrópubandalaganna) „nákvæmt ársfjórðungsmat sitt“ (þ.e. með öllum nýjum upplýsingum sem koma fram við endurbætur á kerfinu fyrir ársfjórðungsleg reikningsskil opinberra yfirvalda sem ekki eru fjárhagsleg) samkvæmt tímaáætluninni sem um getur í 1. mgr. 5. gr.

Þau skulu jafnframt tilgreina þær ráðstafanir sem enn á eftir að gera til að unnt sé að senda gögn í samræmi við heimildirnar og aðferðirnar sem tilgreindar eru í 1. mgr. 4. gr.

3. Framkvæmdastjórnin (Hagstofa Evrópubandalaganna) skal, á aðlögunartímabilinu sem kveðið er á um í 4. mgr., fylgjast með því hvernig aðildarríkjunum miðar áfram við að uppfylla ákvæði 1. mgr. 4. gr.

4. Upphaf aðlögunartímabilsins skal miðast við dagsetningu fyrstu sendingar sem um getur í 2. mgr. 5. gr. og skal ljúka eigi síðar en 31. mars 2005.

10. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Lúxemborg 10. júní 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

J. PIQUÉ I CAMPS

forseti.

VIDAUKI

Efni ársfjórðungslegra reikningsskila opinberra yfirvalda sem ekki eru fjárhagsleg

Ársfjórðungsleg reikningsskil opinberra yfirvalda, sem ekki eru fjárhagsleg, eru skilgreind með vísun til skrár yfir útgjöld og tekjur hins opinbera sem er að finna í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar nr. 1500/2000.

Útgjöld hins opinbera falla undir þá flokka ESA-’95 sem skráðir eru undir liðnum notkun, liðnum breytingar á eignum eða liðnum breytingar á skuldum og hreinni eign í reikningakerfinu fyrir hið opinbera, þó ekki D.3 sem er skráður undir tilfangaliðina í reikningum hins opinbera.

Tekjur hins opinbera falla undir þá flokka ESA-’95 sem skráðir eru undir liðnum tilföng eða liðnum breytingar á skuldum og hreinni eign í reikningum hins opinbera, sem ekki eru fjárhagslegir, þó ekki D.39 sem er skráður undir liðnum notkun í reikningum hins opinbera.

Samkvæmt skilgreiningu er mismunur á tekjum og útgjöldum hins opinbera, sem eru skilgreind hér að framan, hrein lánveiting (+)/hrein lántaka (–) opinbera geirans.

Færslur D.41, D.7, D.92 og D.99 eru sameinaðar innan hins opinbera. Aðrar færslur eru ekki sameinaðar.

Eftirfarandi tafla sýnir þá flokka ESA-’95 sem teljast til útgjalda og tekna hins opinbera. Þá flokka, sem eru skáletraðir, á þegar að senda ársfjórðungslega í samræmi við reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 264/2000.

Kóðar ESA-’95	Útgjöld hins opinbera
P.2	Aðfanganotkun
P.5 + K.2	Fjárfesting + kaup að frádregnum ráðstöfunum á eignum sem hvorki eru framleiddar né peningalegar eignir
P.51	Fjármunamyndun
D.1	Laun og launatengd gjöld
D.29	Aðrir skattar á framleiðslu
D.3	Styrkir, ógreiddir
D.4	Eignatekjur
D.41	Vextir
D.5	Skattar ársins á tekjur, eignir o.s.frv.
D.62 + D.6311 + D.63121 + D.63131	Félagslegar bætur aðrar en félagslegar greiðslur í friðu + félagslegar greiðslur í friðu sem tengjast útgjöldum vegna framleiðslu vara til heimilisnota um markaðsframleiðendur
D.7	Aðrar rekstrartilfærslur
D.8	Leiðrétting vegna breytinga á eigin fé heimila, nettó, í lífeyrisvarasjóð
D.9	Fjármagnstilfærslur, ógreiddar
Kóðar ESA-’95	Tekjur hins opinbera
P.11 + P.12 + P.131	Markaðsframleiðsla + framleiðsla til eigin nota + greiðslur fyrir aðra framleiðslu utan markaðar
D.2	Skattar á framleiðslu og innflutning
D.39	Aðrir framleiðslustyrkir
D.4	Eignatekjur
D.5	Skattar ársins á tekjur, eignir o.s.frv.
D.61	Framlög til félagslegra kerfa
D.611	Raunframlög til félagslegra kerfa
D.612	Reiknuð framlög til félagslegra kerfa
D.7	Aðrar rekstrartilfærslur

Kóðar ESA-’95	Útgjöld hins opinbera
D.9 ⁽¹⁾	Fjármagnstilfærslur, ógreiddar
<i>D.91</i>	<i>Fjármagnsskattar</i>
B.8g	Sparnaður, brúttó
B.9	Hrein lánveiting/hrein lántaka

⁽¹⁾ Litið er á leiðréttingar á sköttum og framlögum til félagslegra kerfa, sem eru reiknaðar en ekki innheimtar þegar þær voru skráðar undir D.9, sem neikvæðar tekjur.

TILMÆLI FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2005/EES/16/39

frá 16. maí 2002

Óhæði löggiltra endurskoðenda í Evrópusambandinu: Grundvallarreglur (*)

(tilkynnt með númeri C(2002) 1873)

(2002/590/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
öðrum undirlið 211. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Grundvallaratriði er, að því er varðar almenna tiltrú á áreiðanleika endurskoðunarskýrsla, að löggiltir endurskoðendur séu óháðir. Óhæði þeirra eykur trúverðugleika fjárhagslegra upplýsinga sem birtar eru og skiptir miklu máli fyrir fjárfesta, lánardrotna, starfsfólk og aðra sem eiga hagsmuna að gæta í fyrirtækjum innan Evrópusambandsins. Þetta á einkum við um fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings (t.d. skráð félög, lánastofnanir, váttryggingafélög, verðbréfasjóði og fyrirtæki í verðbréfabjónustu).
- 2) Óhæði er einnig helsta leið starfsgreinarinnar til að sýna almenningi og eftirlitsyfirvöldum fram á að löggiltir endurskoðendur og endurskoðunarfyrirtæki sinni verkefnum sínum á þann hátt að viðteknum siðareglum sé fylgt, einkum að því er varðar ráðvendni og hlutlægni.
- 3) Í tilskipun ráðsins 84/253/EBE⁽¹⁾ um „löggildingu einstaklinga sem falið er að annast lögmælt endurskoðun bókhaldsgagna“ er ákveðið hvaða lágmarkskröfur um menntun og hæfi skuli gera til einstaklinga svo að þeir fái leyfi til að starfa við lögboðna endurskoðun.

- 4) Í 24. og 25. gr. þeirrar tilskipunar er þess krafist að aðildarríki Evrópusambandsins mæli fyrir um að löggiltir endurskoðendur skuli ekki starfa við lögboðna endurskoðun, hvorki á eigin vegum né fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækis, nema þeir séu óháðir. Í 26. gr. tilskipunarinnar er þess krafist að aðildarríkin tryggi að löggiltir endurskoðendur sæti viðeigandi viðurköllum ef þeir eru ekki óháðir við framkvæmd lögboðinnar endurskoðunar. Enn fremur er þess krafist í 27. gr. tilskipunarinnar að aðildarríkin tryggi, að lágmarki, að félagar og hluthafar í endurskoðunarfyrirtæki blandi sér ekki í framkvæmd endurskoðunar á neinn þann hátt sem getur teft í tvísýnu óháðri stöðu þeirra einstaklinga sem annast lögboðna endurskoðun fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækisins. Þessi krafa gildir einnig um þá aðila sem gegna stjórnar-, framkvæmda- og umsjónarhlutverki í endurskoðunarfyrirtækinu, sem eru ekki sjálfir viðurkenndir sem löggiltir endurskoðendur.

- 5) Innlendar reglur aðildarríkjanna um að löggiltir endurskoðendur skuli vera óháðir eru mismunandi að mörgu leyti eins og sakir standa, t.d. að því er varðar eftirfarandi: til hvaða aðila reglur um óhæði skuli ná, bæði innan endurskoðunarfyrirtækis og utan þess, hvers konar fjármál, viðskipti eða önnur tengsl löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki eða einstaklingur innan fyrirtækisins megi hafa við viðskiptavin, hvers konar þjónustu, aðra en endurskoðun, megi og megi ekki veita viðskiptavinum og hvaða verndaraðgerðir þurfi að gera. Þessi staða veldur því að erfitt er að veita fjárfestum og öðrum hagsmunaaðilum í félögum innan Evrópusambandsins jafngóða tryggingu fyrir því að löggiltir endurskoðendur veiti óháða þjónustu alls staðar innan Evrópusambandsins.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 191, 19.7.2002, bls. 22. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 63/2003 frá 16. maí 2003 um breytingu á XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 39, 31.7.2003, bls. 31.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 126, 12.5.1984, bls. 20.

- 6) Eins og sakir standa eru ekki til neinar alþjóðlega viðurkenndar siðareglur um óhæði löggiltra endurskoðenda sem hægt væri að nota sem viðmiðun fyrir innlendar reglur um óhæði í öllu Evrópusambandinu.
- 7) Fjallað var um óhæði löggiltra endurskoðenda í grænabók framkvæmdastjórnarinnar frá 1996 ⁽¹⁾ um „hlutverk, stöðu og ábyrgð löggiltra endurskoðenda í Evrópusambandinu“ sem naut stuðnings ráðsins, efnahags- og félagsmálanefndarinnar og Evrópuþingsins. Í framhaldi af orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar frá 1998 „Lögbodin endurskoðun í Evrópusambandinu: leiðir fram á við“ ⁽²⁾ var komið á fót endurskoðunarnefnd Evrópusambandsins. Þessi nefnd ákvað að óháð staða löggiltra endurskoðenda skyldi vera eitt af forgangsverkefnum nefndarinnar. Loks er, í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar „Áætlun Evrópusambandsins um reikningsskil: leiðir fram á við“ ⁽³⁾, undirstrikað mikilvægi þess að framkvæmd lögbodinnar endurskoðunar sé jafngóð í öllu Evrópusambandinu, þ.m.t. sameiginleg stefna varðandi siðareglur starfsgreinar.
- 8) Umfang þessa framtaksverkefnis um óhæði löggiltra endurskoðenda nær til allrar starfsgreinar löggiltra endurskoðenda í Evrópusambandinu. Það miðar að því að setja viðmiðanir varðandi kröfur aðildarríkjanna um óhæði löggiltra endurskoðenda í öllu Evrópusambandinu.
- 9) Samkomulag varð um það í endurskoðunarnefndinni að hvert aðildarríki skyldi veita löggiltum endurskoðendum, eftirlitsaðilum og almenningi, sem á hagsmuna að gæta, almenna vitneskju um kröfuna um óhæði með beitingu grundvallarreglna. Það hefur í för með sér að málsatvik og aðstæður, sem ógna óhæði löggiltra endurskoðenda, fá sömu meðferð og túlkun í öllu Evrópusambandinu. Ef slíkar meginreglur eru fyrir hendi getur það stuðlað að því að skapa jöfn samkeppnis skilyrði fyrir lögbodna endurskoðunarþjónustu á innri markaðnum. Meginreglurnar skulu vera ítarlegar, strangar, fastmótaðar, hafa réttaráhrif og vera sanngjarnar. Fagaðilar, umsjónaraðilar og eftirlitsaðilar, svo og löggiltir endurskoðendur, viðskiptavinir þeirra og aðrir aðilar, sem málið varðar, skulu túlka þær og beita þeim á samræmdan hátt.
- 10) Samkomulag náðist einnig í endurskoðunarnefndinni um að byggja áfram á þessu frumkvæði til að þróa sameiginlega staðla um óháða stöðu. Þetta stuðlar að því að mynda einn fjármagnsmarkað eins og fram kemur í aðgerðaáætluninni um fjármálaþjónustu ⁽⁴⁾ og hefur fengið stuðning leiðtoga ráðsins í Stokkhólmi ⁽⁵⁾. Á meðan vinnan við að ná samræmingu heldur áfram skal aðildarríkjunum þó heimilt að setja sínar eigin reglur um óháða stöðu til fyllingar grundvallarreglum Evrópusambandsins. Slíkar reglur myndu einkum gilda um lögbodna endurskoðun fyrirtækja sem starfa í lögvernduðum starfsgreinum. Aðildarríkin geta einnig ákveðið að krefjast þess að sömu reglur um óháða stöðu gildi í fyrirtækjum sem eru ekki skráð á verðbréfamarkaði eins og þær sem gilda í fyrirtækjum sem eru skráð á verðbréfamarkaði.
- 11) Aðferð við að ná fram óhæði löggiltra endurskoðenda, sem byggist á meginreglum, er heppilegri en aðferð sem byggist á nákvæmum reglum því að með því móti myndast fastmótað skipulag og innan þess þurfa löggiltir endurskoðendur að rökstyðja gerðir sínar. Sú aðferð veitir einnig starfsgrein endurskoðenda og eftirlitsyfirvöldum sveigjanleika svo að unnt sé að bregðast fljótt og skilvirkt við nýrri þróun í viðskiptum og í endurskoðun. Um leið er sneitt hjá mjög lagatengdri og stífri nálgun á því hvað teljist leyfilegt og hvað ekki, sem getur komið upp í kerfi sem byggt er á reglum. Með aðferð, sem byggist á meginreglum, er hægt að bregðast við allt að því endalausum tilbrigðum við tiltekna aðstæður sem koma upp í starfi og í mismunandi lagaumhverfi víðs vegar í Evrópusambandinu. Þess vegna þjónar aðferð, sem byggist á meginreglum, betur þörfum evrópska fjármagnsmarkaðarins og einnig þörfum litilla og meðalstórra fyrirtækja.
- 12) Kosturinn við að vernda óhæði löggiltra endurskoðenda er m.a. skilvirkni og önnur jákvæð áhrif sem að lokum stuðla að skilvirkni á fjármagnsmarkaðnum í heild. Hins vegar veldur það ýmiss konar aukakostnaði, sem einstakir málsaðilar þurfa að bera, að viðhalda óhæði löggiltra endurskoðenda. Þar á meðal er kostnaður sem tengist þróun, viðhaldi og framkvæmd aðgerða til verndar óhæði þeirra. Þegar reynt er að koma á tiltekinni vernd í þágu löggiltra endurskoðenda þurfa aðildarríkin og eftirlitsaðilar að taka tillit til áætlaðs kostnaðar og ávinnings við þær aðstæður sem um er að ræða. Til dæmis getur sérstök verndaraðgerð haft í för með sér verulegan ávinning fyrir almenning með hóflegum tilkostnaði þegar henni er beitt við endurskoðun fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings. En sé henni beitt við endurskoðun lítils félags, sem varðar hagsmuni almennings tiltölulega lítið, getur þessi sama verndaraðgerð leitt af sér kostnað sem er ekki í réttu hlutfalli við ávinninginn af henni fyrir þá sem nota reikningsskil félagsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EBC 321, 28.10.1996, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EBC 143, 8.5.1998, bls. 12.

⁽³⁾ Sameiginleg skipulagning markaðarins (2000) 359, 13.6.2000.

⁽⁴⁾ Sameiginleg skipulagning markaðarins (1999) 232, 11.5.1999.

⁽⁵⁾ Niðurstöður formennskuríkis leiðtoga ráðsins í Stokkhólmi frá 23. og 24. mars 2001.

13) Setning grundvallarreglna nægir í sjálfu sér ekki til að tryggja að almenningur hafi trú á því að löggiltir endurskoðendur í Evrópusambandinu sýni af sér ráðvendni og óhæði í nægilega miklum mæli. Viðeigandi gæðatryggingarkerfi eru nauðsynleg til að hafa eftirlit með því að löggiltir endurskoðendur í Evrópusambandinu beiti meginreglunum á réttan hátt. Í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar um „gæðatryggingu lögboðinnar endurskoðunar í Evrópusambandinu“⁽¹⁾ er í þessu skyni kveðið á um ytra gæðaeftirlit með löggiltum endurskoðendum, þ.m.t. athugun á því hvort þeir fari að reglum um óhæði. Slík gæðatryggingarkerfi eru háð opinberu eftirliti.

14) Þessi tilmæli eru þýðingarmikill áfangi sem miðar að því að tryggja gæði endurskoðunar. Fleiri áfangar kunna að vera nauðsynlegir. Framkvæmdastjórnin áformar að setja fram víðtækari áætlun um endurskoðun þar sem fjallað verður um mál eins og notkun alþjóðlegra staðla um endurskoðun, setningu opinbers eftirlits með starfsgrein endurskoðenda og hlutverk endurskoðunarnefnda.

15) Í þessum tilmælum er lögð áhersla á ábyrgð starfsstéttar endurskoðenda á því að endurskoðendur séu óháðir. Ef þessi tilmæli leiða ekki til þeirrar samhæfingar, sem leitast er við að ná, athugar framkvæmdastjórnin stöðuna þremur árum eftir samþykkt þessara tilmæla, að teknu tilliti til þróunar á alþjóðavettvangi. Þessari athugun verður einkum beint að því að hve miklu leyti þessi tilmæli hafi haft áhrif á óhæði endurskoðenda sem hafa veitt viðskiptavinum aðra þjónustu en endurskoðun.

16) Almenn samkomulag er í endurskoðunarnefnd Evrópusambandsins og í tengslanefndinni um reikningsskilatilskipanirnar um grundvallarreglur sem eru settar fram í þessum tilmælum.

17) Í þessum tilmælum er settur fram rammi um öll almenn málefni er varða óhæði löggiltra endurskoðenda. Í A-hluta þeirra eru settar fram meginkröfur um óhæði löggiltra endurskoðenda og fjallað um það til hvaða einstaklinga reglur um óhæði skuli ná. Í B-hluta eru athugaðar ýmsar sérstakar aðstæður sem geta komið upp þar sem óhæði löggiltra endurskoðenda er ógnað og veittar leiðbeiningar um ráðstafanir

sem endurskoðandinn getur gert til að draga úr slíkri hættu í tengslum við tiltekna, lögboðna endurskoðun. Þess má geta að B-hluti á ekki að innihalda öll tilvik sem geta komið upp þar sem óhæði löggiltra endurskoðenda er ógnað en þeir þurfa að vera meðvitaðir um hættuna á því og grípa til hvers konar aðgerða sem eru nauðsynlegar í samræmi við meginreglurnar og leiðbeiningarnar í þessum tilmælum. Meginreglunum í A-hluta og helstu verndaraðgerðum við sérstakar aðstæður, sem eru settar fram í B-hluta, er fylgt eftir í viðauka þar sem veittar eru skýringar og leiðbeiningar um þær. Mikilvæg hugtök eru skilgreind í viðbætinum.

LAGT TIL EFTIRFARANDI:

Að hrinda skuli eftirfarandi meginreglum í framkvæmd með setningu reglna, viðmiðana og/eða laga um óhæði löggiltra endurskoðenda í aðildarríkjum Evrópusambandsins:

A. RAMMI

Þegar lögboðin endurskoðun fer fram (*) skal löggiltur endurskoðandi⁽²⁾ vera óháður viðskiptavini sínum (*), bæði í reynd og á sýnd. Löggiltur endurskoðandi skal ekki framkvæma lögboðna endurskoðun ef einhver fjármálatengsl, viðskiptatengsl, ráðningartengsl eða önnur tengsl eru á milli löggilta endurskoðandans og viðskiptavinar hans (þ.m.t. tiltekin þjónusta, önnur en endurskoðun, við fyrirtæki viðskiptavinar) sem sanngjarn og upplýstur þriðji aðili myndi telja að stefndi óhæði löggilta endurskoðandans í hættu.

1. Hlutlægni, ráðvendni og óhæði

1. Ráðandi meginreglur, sem liggja til grundvallar álit löggilts endurskoðanda á reikningsskilum, skulu vera hlutlægni og fagleg ráðvendni. Helsta leið löggilts endurskoðanda til að sýna almenningi að lögboðin endurskoðun fari fram í samræmi við þessar meginreglur er að starfa, og láta það sjást að hann starfi, óháð öðrum.
2. Ekki er hægt að hafa ytra eftirlit með hlutlægni (sem hugarfari) og ekki er hægt að meta ráðvendni fyrirfram.
3. Meginreglur og reglur um óhæði löggiltra endurskoðenda eiga að gera sanngjörnum og upplýstum þriðja aðila kleift að meta starfsaðferðir og aðgerðir löggilts endurskoðanda til að komast hjá eða leysa málsatvik og aðstæður sem ógna hlutlægni hans eða skapa áhættu að því er þetta varðar.

(*) Skilgreint í atriðaskránni.

(2) Skilgreint í atriðaskránni. Hugtakið „löggiltur endurskoðandi“ á við alla einstaklinga eða lögaðila eða aðrar tegundir félaga, fyrirtækja eða samstarfsfélaga sem, í samræmi við ákvæði 8. tilskipunarinnar um félagarétt (84/253/EEB), hafa samþykki yfirvalda aðildarríkjanna til að framkvæma lögboðna endurskoðun.

(1) C (2000) 3304, 15.11.2000.

2. Ábyrgð og umfang

1. Löggiltur endurskoðandi ber ábyrgð á því að kröfunni um óhæði löggilts endurskoðanda sé fullnægt.
2. Krafan um óhæði gildir um:
 - a) löggilta endurskoðandann sjálfan, og
 - b) þá sem eru í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar.
3. Þeir sem eru í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar eru:
 - a) þeir sem taka beinan þátt í lögboðinni endurskoðun (verkefnishópurinn (*)), þ.m.t.
 - i) meðendurskoðendur (*), stjórnendur og starfsfólk sem vinnur við endurskoðunina (endurskoðunar hópurinn (*)),
 - ii) faglærðir starfsmenn úr öðrum starfsgreinum sem koma að endurskoðunarstarfinu (t.d. lögfræðingar, tryggingafræðingar, sérfræðingar í skattamálum, sérfræðingar á sviði upplýsingatækni og sérfræðingar í fjármálastjórn),
 - iii) þeir sem annast gæðaeftirlit eða hafa beina umsjón með endurskoðunarstarfinu,
 - b) allir einstaklingar sem eru hluti af valdbraut (*) lögboðnu endurskoðunarinnar innan endurskoðunarfyrirtækisins (*) eða innan nets (*) sem fyrirtækið er aðili að,
 - c) allir einstaklingar innan endurskoðunarfyrirtækisins eða nets þess sem geta, undir einhverjum öðrum kringumstæðum, verið í aðstöðu til að hafa áhrif á lögboðnu endurskoðunina.

3. Áhætta og ógnun varðandi óhæði

1. Óhæði löggiltra endurskoðenda getur verið ógnað vegna ýmiss konar áhrifa, þ.m.t. eigin hagsmunir, eigin athugun, stuðningur, vinfengi eða traust og þvinganir.
2. Hættan á því að óhæði löggilts endurskoðanda sé stefnt í hættu er ákvörðuð m.t.t. þess hve mikil ógnunin er, hvort heldur um eina ógnun er að ræða eða fleiri til samans, og hve mikil áhrif það hefur á óhæði löggilta endurskoðandans. Við þessa ákvörðun þarf að huga að sérstökum aðstæðum við lögboðnu endurskoðunina sem um er að ræða.

3. Við áhættumat á óhæði löggilts endurskoðanda þarf að taka tilhlýðilegt tillit bæði til:

- a) þjónustunnar sem viðskiptavininum hefur verið veitt á undanförunum árum og þess hvaða tengsl voru á milli hans og viðskiptavinarins áður en hann var tilnefndur sem löggiltur endurskoðandi hans, og
- b) þjónustunnar sem viðskiptavininum er veitt og þess hvaða tengsl eru á milli þeirra á meðan lögboðna endurskoðunin fer fram.

4. Kerfi verndaraðgerða

1. Nauðsynlegt er að gera ýmsar verndaraðgerðir — þ.m.t. bönn, takmarkanir, stefnur og starfsaðferðir og birting upplýsinga — til að draga úr eða útiloka að óhæði löggiltra endurskoðenda sé ógnað (sjá 3. þátt í A-hluta).
2. Tilvist og skilvirkni hinna ýmsu verndaraðgerða hefur áhrif á það hve mikil hættu er á því að óhæði sé ógnað.
- 4.1. *Verndaraðgerðir rekstrareininga sem eru endurskoðaðar*
- 4.1.1. Áhrif eftirlits- og stjórnunarkerfis á áhættumat varðandi óhæði

Löggiltur endurskoðandi skal kanna hvort gert sé ráð fyrir verndaraðgerðum til að draga úr því að óhæði hans sé ógnað í eftirlits- og stjórnunarkerfi rekstrareiningarinnar, sem er endurskoðuð, og hvernig þessar verndaraðgerðir eru framkvæmdar. Slíkar verndaraðgerðir fela í sér:

1. að aðrir aðilar en stjórnendur rekstrareiningar, sem er endurskoðuð, tilnefni löggilta endurskoðandann, og
2. umsjón og boðskipti innan rekstrareiningar sem er endurskoðuð varðandi lögboðna endurskoðun og aðra þjónustu sem hún fær frá endurskoðunarfyrirtækinu eða neti þess.

4.1.2. Aðild eftirlits- og stjórnunarstofnunar

1. Þegar eftirlits- og stjórnunarstofnun er fyrir hendi innan fyrirtækis, sem varðar hagsmuni almennings (sjá lið 4.1.1 í A-hluta), skal löggilti endurskoðandinn a.m.k. einu sinni á ári:

- a) upplýsa eftirlits- og stjórnunarstofnunina skriflega um:
 - i) heildarfjárhæð þeirrar þóknunar sem endurskoðunarfyrirtækið og aðilar að neti þess hafa sett upp fyrir þjónustu sem viðskiptavininum og eignartengdum fyrirtækjum hans er veitt á reikningsskilatímabilinu. Þessari heildarfjárhæð skal skipt í fjóra meginþjónustuflokka: Lögboðna endurskoðun, frekari gæðatryggingu (*),

(*) Skilgreint í atriðaskránni.

skattaráðgjöf og aðra þjónustu en endurskoðun. Önnur þjónusta en endurskoðun skal aftur flokkuð í undirflokka að svo miklu leyti sem verulegur munur er á þjónustu í þeim flokkum. Þessi flokkun í undirflokka skal a.m.k. gefa upplýsingar um þóknun fyrir þjónustu varðandi fjárhagslega upplýsingatækni, innri endurskoðun, mat, málaferli og ráðningarþjónustu. Fyrir hvern (undir)flokk þjónustu skal gera sérstaka grein fyrir fjárhæðunum sem settar eru upp og samið um, svo og tilboðum eða útboðum vegna þjónustusamninga í framtíðinni,

ii) ítarlegar upplýsingar um öll samskipti milli hans sjálfs, endurskoðunarfyrirtækisins og fyrirtækja sem eru aðilar að neti þess og viðskiptavinarins og eignartengdra fyrirtækja hans (*), sem hann telur líklegt að verði álitid hafa áhrif á óhæði hans og hlutlægni, og

iii) verndaraðgerðir, þar að lútandi, sem hafa verið gerðar,

b) staðfesta skriflega að samkvæmt faglegu mati hans sé hann óháður í skilningi lögfesta og faglegra krafna og hviki ekki frá hlutlægni sinni, eða lýsa því yfir að öðrum kosti að hann hafi áhyggjur af því að óhæði hans og hlutlægni kunni að vera stefnt í hættu, og

c) leita eftir viðræðum um þessi mál við eftirlits- og stjórnunarstofnun viðskiptavinarins.

2. Ef eftirlits- og stjórnunarstofnun er innan fyrirtækja viðskiptavina, annarra en fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings, skal löggilti endurskoðandinn athuga hvort svipaðar ráðstafanir séu viðeigandi.

4.2. Gæðatrygging

Gæðatryggingarkerfi, sem uppfylla lágmarkskröfur til mæla framkvæmdastjórnarinnar „um gæðatryggingu lögboðinnar endurskoðunar í Evrópusambandinu“⁽¹⁾, eru nauðsynleg kerfi sem stuðla að því að löggiltir endurskoðendur uppfylli kröfur um óhæði innan aðildarríkjanna.

4.3. Heildarverndaraðgerðir löggilts endurskoðanda

4.3.1. Eignarhald og yfirráð yfir endurskoðunar-fyrirtækjum

Ef löggilti endurskoðandinn er endurskoðunarfyrirtæki verða aðilar, sem hafa heimild til að framkvæma lögboðna endurskoðun í Evrópusambandinu (löggiltir endurskoðendur⁽²⁾), að hafa yfirráð yfir a.m.k. meiri hluta atkvæðisréttar fyrirtækisins (50% plús eitt atkvæði).

Í stofnsamþykktum löggiltra endurskoðenda skulu vera ákvæði sem tryggja að eigandi, sem er ekki endurskoðandi, geti ekki náð yfirráðum yfir endurskoðunarfyrirtækinu⁽³⁾.

4.3.2. Innra verndarkerfi endurskoðunar-fyrirtækis

1. Löggiltur endurskoðandi skal setja upp og viðhalda verndarkerfi sem er óaðskiljanlegur hluti af kerfi stjórnunar og innra eftirlits í fyrirtæki hans.

2. Skrá skal hvernig þetta kerfi starfar svo að það geti orðið hluti af gæðatryggingarkerfum (sjá lið 4.2 í A-hluta).

3. Almenn skal verndarkerfi endurskoðunarfyrirtækis fela í sér:

a) skriflega stefnuýfirlýsingu um að fyrirtækið sé óháð þar sem teknar eru upp núverandi viðmiðanir um óhæði, ógnun við óhæði og verndaraðgerðir þar að lútandi,

b) að veittar séu upplýsingar um stefnuna og allar breytingar á henni, tímanlega og skilvirkt, til allra samstarfsaðila, stjórnenda og starfsmanna, þ.m.t. regluleg þjálfun og viðeigandi menntun,

c) viðeigandi aðferðir sem samstarfsaðilar, stjórnendur og starfsmenn skulu beita til að uppfylla kröfur um óhæði, bæði að staðaldri og þegar bregðast þarf við sérstökum aðstæðum,

d) tilnefningu sérfræðinga úr hópi yfirmanna (samstarfsaðila) sem bera ábyrgð á endurnýjun stefnunnar, að upplýsingum um slíkar breytingar sé miðlað tímanlega og eftirlit með því að verndarkerfið starfi á réttan hátt,

e) skjalahald fyrir hvern viðskiptavin þar sem dregnar eru saman niðurstöður sem hafa fengist af mati á því hvort óhæði löggilts endurskoðanda sé ógnað og viðeigandi mati á því hvort hætta sé á því. Meðfylgjandi skulu vera rök fyrir þessum niðurstöðum. Ef veruleg ógnun er skráð skulu gögnin innihalda samantekt á þeim ráðstöfunum sem hafa verið gerðar eða á að gera til að komast hjá eða koma í veg fyrir hættu á því að óhæði sé ógnað eða a.m.k. draga svo úr hættunni að hún sé innan hóflegra marka, og

(*) Skilgreint í atriðaskránni.

(1) C (2000) 3304, 15.11.2000.

(2) Að því er varðar þennan þátt sérstaklega á hugtakið „löggiltir endurskoðendur“ við um alla einstaklinga og lögaðila eða annars konar félög, fyrirtæki eða sameignarfélög sem, í samræmi við ákvæði 8. tilskipunarinnar um félagarétt (84/253/EEB), hafa samþykki yfirvalda aðildarríkjanna til að starfa sem löggiltir endurskoðendur.

(3) Þessi málsgrein gildir ekki um endurskoðunarfyrirtæki þar sem þess er ekki krafist í viðeigandi aðildarríki, í samræmi við 2. málslíð ii-liðar 1. mgr. 2. gr. í 8. tilskipuninni, að löggiltir endurskoðendur hafi yfirráð yfir meiri hluta atkvæðisréttar og allir hlutir þess séu skráðir og verði einungis framseldir með samþykki fyrirtækisins og/eða með samþykki lögbærs innlands yfirvalds sem er þar til bært að samþykkja löggilta endurskoðendur.

f) innra eftirlit með samræmi við verndarstefnu.

5. Opinber birting þóknunar

1. Þegar löggiltur endurskoðandi, eða ef löggilti endurskoðandinn er einstaklingur, fyrirtæki sem hann tilheyrir eða samstarfsaðili, hefur tekið við þóknun frá viðskiptavini fyrir þjónustu (endurskoðun og aðra þjónustu), sem er veitt á reikningsskilatímabili viðskiptavinarins, skal birta alla slíka þóknun opinberlega á viðeigandi hátt.
2. Aðildarríkin eða eftirlitsstofnanir þeirra skulu krefjast þess að þessi þóknun sé birt ef birta skal endurskoðuð reikningsskil viðskiptavinar samkvæmt landslögum.
3. Heildartekjum af þóknun skal skipt í fjóra flokka: lögboðna endurskoðun, frekari gæðatryggingu, skattaráðgjöf og aðra þjónustu sem er ekki endurskoðun. Þóknun fyrir aðra þjónustu, sem er ekki endurskoðun, skal aftur flokkuð í undirflokka að svo miklu leyti sem verulegur munur er á þjónustu í þeim flokkum. Þessi flokkun í undirflokka skal a.m.k. gefa upplýsingar um þóknun fyrir þjónustu varðandi fjárhagslega upplýsingatækni, innri endurskoðun, mat, málaferli og ráðningarþjónustu. Fyrir hvert atriði í flokki eða undirflokki skal einnig tilgreina samsvarandi tölu á undanfarandi reikningsskilatímabili. Enn fremur skal gefa upplýsingar um hlutfallslega skiptingu þóknunar milli (undir)flokka.
4. Þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun á samstæðureikningsskilum skal þóknun, sem löggiltur endurskoðandi og fyrirtækin, sem eru aðilar að neti hans, fá fyrir þjónustu, sem þau hafa veitt fyrirtæki viðskiptavinarins og rekstrareiningum sem það myndar samstæðu með, birt á samsvarandi hátt.

B. SÉRSTAKAR AÐSTÆÐUR

1. Fjárhagslegir hagsmunir

1. Raunverulegir eða væntanlegir, beinir eða óbeinir, fjárhagslegir hagsmunir í fyrirtæki viðskiptavinar eða eignartengdum fyrirtækjum hans, þ.m.t. afleiður sem tengjast þeim beint, geta ógnað óhæði löggilta endurskoðandans ef þessir hagsmunir tilheyra honum eða einhverjum öðrum aðila sem er í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður löggilta endurskoðandans (aðilar sem falla undir 2. þátt í A-hluta).

Löggilti endurskoðandinn verður að meta hve miklu máli slík ógnun skiptir, athuga hvort einhverjar verndaradgerðir gætu dregið úr því að óhæði sé stefnt í hættu og grípa til allra nauðsynlegra ráðstafana. Þetta getur falið í sér að endurskoðunarstarfinu sé hafnað eða því sagt upp eða að viðkomandi aðili sé útilokaður frá endurskoðunarhópnum. Ef við á, einkum þegar um er að ræða fyrirtæki viðskiptavina sem varðar hagsmuni almennings, skal löggilti endurskoðandinn leita eftir aðild eftirlits- og stjórnunarstofnunarinnar að þessu ferli.

2. Fjárhagslegir hagsmunir í fyrirtæki viðskiptavinar eða fyrirtækjum í eignartengslum við hann eru ósamrýmanlegir óhæði löggilts endurskoðanda, ef:

- a) löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða einhver aðili að verkefnishópnum eða valdbrautinni eða einhver samstarfsaðili fyrirtækisins eða nets þess, sem vinnur á „skrifstofu“ (*) þar sem verulegur hluti af endurskoðunarstarfinu er unninn, hefur
 - i) einhverra beinna, fjárhagslegra hagsmuna að gæta í fyrirtæki viðskiptavinarins, eða
 - ii) einhverra óbeinna, fjárhagslegra hagsmuna að gæta í fyrirtæki viðskiptavinarins sem skipta máli fyrir annan hvorn aðilann, eða
 - iii) einhverra (beinna eða óbeinna) fjárhagslegra hagsmuna að gæta í eignartengdum fyrirtækjum viðskiptavinarins sem skipta máli fyrir annan hvorn aðilann,
- b) einhver annar aðili, sem fellur undir 2. þátt í A-hluta, hefur einhverra (beinna eða óbeinna) fjárhagslegra hagsmuna að gæta í fyrirtæki viðskiptavinar eða eignartengdum fyrirtækjum hans sem skipta verulegu máli fyrir annan hvorn aðilann.

Viðkomandi aðilar skulu því ekki eiga neinna slíkra fjárhagslegra hagsmuna að gæta. Ef slíkir hagsmunir hafa áunnist í kjölfar ytri atburðar (t.d. þegar um er að ræða erfðir, gjafir, samruna fyrirtækja eða félaga) verður að ráðstafa þeim eins fljótt og unnt er og eigi síðar einum mánuði eftir að aðilinn hefur fengið vitneskju um og rétt til að ráðstafa þessum fjárhagslegu hagsmunum. Á meðan er þörf á frekari verndaradgerðum til að viðhalda óhæði löggilta endurskoðandans. Þær gætu falið í sér aukaathugun á endurskoðunarstarfi viðkomandi aðila eða að viðkomandi aðili yrði útilokaður frá hvers konar marktækri ákvarðanatöku varðandi lögboðna endurskoðun viðskiptavinarins.

3. Óhæði löggilts endurskoðanda kann einnig að vera ógnað þegar hann á, að því er virðist, óverulegra, fjárhagslegra hagsmuna að gæta í fyrirtæki viðskiptavinar eða eignartengdum fyrirtækjum hans. Sú ógnun getur orðið meiri og hugsanlega óviðunandi ef þeir hagsmunir hafa ekki fengist á venjulegum viðskiptagrundvelli og ekki verið samið um þá af óskyldum aðilum. Löggiltum endurskoðanda er skylt að meta áhættustigið sem slíkir hagsmunir hafa í för með sér og sjá til þess að allar nauðsynlegar aðgerðir séu gerðar til að draga úr áhættu.

(*) Skilgreint í atriðaskránni.

2. Viðskiptatengsl

- Viðskiptatengsl á milli löggilts endurskoðanda, endurskoðunarfyrirtækis, eða einhvers annars aðila sem er í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar (aðilar sem falla undir 2. þátt í A-hluta) annars vegar og fyrirtækis viðskiptavinarins, fyrirtækis í eignartengslum við það eða stjórnenda þess hins vegar, geta valdið því að óhæði löggilts endurskoðanda sé ógnað vegna eigin hagsmuna, stuðnings eða þvingana.
- Viðskiptatengsl eða skuldbindingar um að koma á slíkum tengslum skulu bönnuð nema um sé að ræða venjubundin viðskipti og tengslin skapi ekki verulega hættu á því að óhæði löggilta endurskoðandans verði ógnað.

Þegar unnt er að koma því við, einkum þegar um er að ræða fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings, skal löggilti endurskoðandinn leita eftir viðræðum við eftirlits- og stjórnunarstofnun viðskiptavinarins um öll mál þar sem vafi leikur á því hvort viðskiptatengsl séu venjubundin viðskipti eða ekki og hvort þau skipti máli fyrir óhæði hans eða ekki.

- Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda ekki um endurskoðunarþjónustu. Þó skal hvorki endurskoðunarfyrirtækið né neitt fyrirtæki sem er aðili að neti þess veita eftirtöldum aðilum endurskoðunarþjónustu:

- eigendum endurskoðunarfyrirtækisins, eða
- eignartengdu fyrirtæki slíks eiganda þegar eigandinn kann að vera í þeirri stöðu að hafa áhrif á einhvers konar ákvarðanatöku í endurskoðunarfyrirtækinu sem hefur áhrif á starf þess við lögboðna endurskoðun, eða
- rekstrareiningu þar sem einstaklingur, sem gegnir umsjónar- eða stjórnunarhlutverki í þeirri einingu, kann að vera í þeirri aðstöðu að hafa áhrif á einhvers konar ákvarðanatöku í endurskoðunarfyrirtækinu sem hefur áhrif á starf þess við lögboðna endurskoðun ⁽¹⁾.

3. Starfsráðning hjá fyrirtæki viðskiptavinar

- Banna skal að einstaklingur, sem er í þeirri stöðu að geta haft áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar, bæði í endurskoðunarfyrirtækinu (aðili sem fellur undir 2. þátt í A-hluta) og hjá viðskiptavininum eða eignartengdum fyrirtækjum hans, gegni tveimur störfum. Líta ber svo á að þegar starfsfólk er lánað ⁽²⁾ til viðskiptavinar eða einhvers af eignartengdum fyrirtækjum hans sé það tvöfalt ráðningarsamband.

⁽¹⁾ a- og b-liður 3. mgr. gilda ekki um endurskoðunarfyrirtæki þar sem þess er ekki krafist í viðeigandi aðildarríki, í samræmi við 2. málslíð ii-lið 1. mgr. 2. gr. í 8. tilskipuninni, að löggiltir endurskoðendur hafi yfirráð yfir meiri hluta atkvæðisréttar og allir hlutir þess séu skráðir og verði einungis framseldir með samþykki fyrirtækisins og/eða með samþykki lögbærs innlends yfirvalds sem er þar til bært að samþykkja löggilta endurskoðendur, að því tilskildu að viðskiptavinur, sem fær endurskoðun hjá slíku endurskoðunarfyrirtæki, sé ekki í þeirri aðstöðu að hann geti haft áhrif á ákvarðanatöku fyrirtækisins sem hefur áhrif á starfsemi lögböndu endurskoðunarinnar.

⁽²⁾ Einstaklingur, sem er ráðinn samkvæmt samningi um starfsfólk, sem er fengið að láni, vinnur beint undir umsjón viðskiptavinarins og býr ekki til neinar reikningsfærslur og vinnur engin grunngögn sem eru ekki athuguð og samþykkt af viðskiptavininum.

Ef viðskiptavinur hefur fengið starfsmann að láni hjá endurskoðunarfyrirtæki og sá starfsmaður á að vera í verkefnishópnum sem vinnur við lögboðna endurskoðun hjá þeim viðskiptavini, skal ekki fela þeim starfsmanni endurskoðun á neinni aðgerð eða starfsemi sem hann hefur unnið að eða haft umsjón með á þeim tíma sem hann var þar í láni (sjá einnig 5. þátt B-hluta hér á eftir).

- Ef aðili að verkefnishópnum á að hætta störfum hjá endurskoðunarfyrirtækinu og hefja störf hjá viðskiptavininum skal stefna og starfsaðferðir endurskoðunarfyrirtækisins (sjá lið 4.3 í A-hluta) fela í sér:

- kröfu um að aðilar að verkefnishópi tilkynni endurskoðunarfyrirtækinu það þegar í stað ef upp kemur sú staða að þeir kunni að ráða sig til starfa hjá fyrirtæki viðskiptavinarins,
- að slíkur aðili að verkefnishópi sé þegar í stað útilokaður frá endurskoðunarverkefninu, og
- tafarlausa athugun á endurskoðunarstarfi aðila, sem hefur sagt upp eða er fyrrverandi aðili að verkefnishópnum, í yfirstandandi og/eða (ef við á) síðustu endurskoðun. Þessa athugun skal yfirmaður með sérfræðipækkingu á endurskoðun framkvæma. Ef einstaklingur, sem flytur sig yfir til viðskiptavinarins, er meðendurskoðandi eða verkefnisstjóri skal meðendurskoðandi, sem tekur ekki þátt í endurskoðunarstarfinu, framkvæma athuginna. (Ef endurskoðunarfyrirtækið hefur ekki, vegna smæðar sinnar, samstarfsaðila sem hefur ekki tekið þátt í endurskoðunarstarfinu getur það annaðhvort fengið annan löggiltan endurskoðanda til að annast athuginna eða leitað ráða hjá eftirlitsstofnun starfsgreinarinnar.)

- Þegar fyrrverandi aðili að verkefnishópnum eða einstaklingur innan valdbrautarinnar hefur hafið störf hjá viðskiptavini skal stefna og starfsaðferðir endurskoðunarfyrirtækisins tryggja að ekki haldist neitt verulegt samband milli fyrirtækisins og þess einstaklings. Þetta felur í sér:

- án tillits til þess hvort einstaklingurinn hefur áður tekið þátt í endurskoðunarstarfinu, að eiginfjárstaða og aðrir fjárhagslegir hagsmunir verði að vera að fullu jafnaðir (þ.m.t. eftirlaun) nema gengið hafi verið frá þeim í samræmi við áður skilgreint fyrirkomulag sem sambönd á milli einstaklingsins og endurskoðunarfyrirtækisins geta ekki haft áhrif á,
- að einstaklingurinn taki ekki eða líti út fyrir að hann taki frekari þátt í viðskiptum eða faglegri starfsemi endurskoðunarfyrirtækisins.

4. Meðendurskoðandi sem gegnir lykilhlutverki, sem hættir hjá endurskoðunarfyrirtækinu til að gegna lykilhlutverki í stjórnarstöðu í fyrirtæki viðskiptavinar (*), telst skapa óviðunandi áhættu að því er varðar óhæði. Þess vegna skulu a.m.k. tvö ár liða áður en meðendurskoðandi, sem gegnir lykilhlutverki, getur gegnt lykilhlutverki í stjórnarstöðu.

4. Stjórnunar- eða umsjónarhlutverk í fyrirtæki viðskiptavinar

1. Einstaklingur, sem er í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar (aðili sem fellur undir 2. þátt í A-hluta), skal ekki eiga sæti í neinni stjórnarstofnun (t.d. stjórnarnefnd) eða umsjónarstofnun (t.d. endurskoðarnefnd eða umsjónarnefnd) í fyrirtæki viðskiptavinar. Hann skal heldur ekki vera félagi í slíkri stofnun innan rekstrareiningar sem hefur, beint eða óbeint, yfirráð yfir meira en 20% af atkvæðisrétti í fyrirtæki viðskiptavinarins eða fyrirtæki þar sem viðskiptavinurinn hefur, beint eða óbeint, yfirráð yfir meira en 20% atkvæðisréttar.

2. Þegar fyrrverandi aðili að verkefnishópnum tekur að sér stjórnunar- eða umsjónarhlutverk í fyrirtæki viðskiptavinar gildir 3. og 4. liður 3. þáttar í B-hluta.

5. Starfsráðning hjá endurskoðunarfyrirtæki

Ef yfirmaður eða stjórnandi í fyrirtæki viðskiptavinar hefur störf hjá endurskoðunarfyrirtæki skal sá aðili ekki undir neinum kringumstæðum starfa í verkefnishópnum í tvö ár eftir að hann hættir störfum hjá viðskiptavininum. Ef aðilinn er innan valdbrautarinnar skal hann ekki undir neinum kringumstæðum taka þátt í mikilvægum ákvörðunum varðandi endurskoðunarstarfið með þessum viðskiptavini eða eignartengdum fyrirtækjum hans í tvö ár eftir að hann hættir störfum hjá honum. Þessi krafa gildir einnig um fyrrverandi starfsmann viðskiptavinarins nema skyldustörf hans og verkefni hjá viðskiptavininum hafi skipt litlu máli m.t.t. endurskoðunarstarfsins.

6. Aðstandendur og önnur persónuleg tengsl

1. Einstaklingur, sem er löggiltur endurskoðandi, skal ekki taka að sér starf við endurskoðun ef einn af nánum aðstandendum hans:

- a) er yfirstjórnandi í fyrirtæki viðskiptavinarins,
- b) er í þeirri aðstöðu að geta haft bein áhrif á samningu bókhaldsbóka eða reikningsskila viðskiptavinarins,
- c) á fjárhagslegra hagsmuna að gæta hjá viðskiptavininum (sjá 1. þátt í B-hluta) nema þeir séu óverulegir, eða

d) hafi viðskiptatengsl við viðskiptavininn (sjá 2. þátt í B-hluta) nema um sé að ræða venjubundin viðskipti og tengslin skapi ekki verulega hættu á því að óhæði löggilta endurskoðandans verði ógnað.

2. Innan endurskoðunarfyrirtækis eða nets þess skal ekki tilnefna einstakling til starfa í verkefnishópnum ef einn af nánum aðstandendum hans uppfyllir einhverja af viðmiðunum í a- til d-lið 1. liðar hér að framan og ekki heldur meðendurskoðanda, sem vinnur á „skrifstofu“ þar sem einhver hinna samstarfsaðilanna á náinn aðstandanda sem þessar viðmiðanir eiga við um.

Tryggja skal með viðeigandi verndaraðgerðum að aðili innan valdbrautarinnar taki ekki þátt í neinum ákvörðunum sem tengjast endurskoðunarstarfinu beint ef einn af nánum aðstandendum hans fellur undir einhverja af viðmiðunum í a- til d-lið 1. mgr. hér að framan eða ef hann vinnur á „skrifstofu“ þar sem einhver af samstarfsaðilunum á náinn aðstandanda sem þessar viðmiðanir eiga við um.

3. Löggiltur endurskoðandi skal huga að því hvort hann eða einhver annar einstaklingur í verkefnishópnum eða innan valdbrautarinnar eða einstaklingur sem vinnur á „skrifstofu“ þar sem hann sjálfur vinnur, eða einhver slíkur einstaklingur, hafi einhver önnur nán, persónuleg tengsl svo að þörf sé á áþekktum verndaraðgerðum.

4. Mat á málsatvikum í nánum persónulegum tengslum hlutaðeigandi einstaklings skal byggjast á vitneskju um löggilta endurskoðandann og viðkomandi einstakling. Viðkomandi einstaklingur skal vera ábyrgur fyrir því að láta löggilta endurskoðandanum í té upplýsingar um öll málsatvik og aðstæður sem gætu gefið tilefni til að grípa til verndaraðgerða til að draga úr óviðunandi áhættu varðandi óhæði.

7. Önnur þjónusta en endurskoðun

7.1. Almenn atriði

1. Þegar löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki eða eitt af þeim fyrirtækjum, sem eru aðilar að neti hans, veita viðskiptavini eða einu af eignartengdum fyrirtækjum hans aðra þjónustu en endurskoðun þarf heildarverndarkerfi (liður 4.3 í A-hluta) löggilts endurskoðanda að tryggja að:

- a) einstaklingarnir sem eru annaðhvort ráðnir af endurskoðunarfyrirtækinu eða fyrirtæki, sem er aðili að neti hans, taki hvorki ákvörðun né eigi hlut að neinni ákvarðanatöku fyrir hönd fyrirtækis viðskiptavinar, einhvers af eignartengdum fyrirtækjum þess eða stjórnenda þess á meðan þeir veita aðra þjónustu en endurskoðun, og

(*) Skilgreint í atriðaskránni

- b) ef áhætta varðandi óhæði helst vegna sérstakrar ógnunar, sem orsakast af því hvers eðlis þjónusta, önnur en endurskoðun, er, skal draga úr þessari áhættu þar til hún telst vera innan viðunandi marka.
2. Jafnvel þótt löggilti endurskoðandinn sé ekki aðili að ákvarðanatöku viðskiptavinar eða eignartengdra fyrirtækja hans skal hann m.a. athuga hver af eftirfarandi verndaraðgerðum geti einkum dregið úr þeirri ógnun við óhæði sem enn er til staðar:
- a) fyrirkomulag við að draga úr hættunni sem skapast af eigin athugun á þann hátt að skipta ábyrgðinni og þekkingunni þegar um er að ræða sérstök verkefni, önnur en endurskoðun,
- b) kerfisbundnar tilkynningar um öll endurskoðunarverkefni og önnur verkefni, til þeirra aðila innan endurskoðunarfyrirtækisins eða netsins sem eiga að standa vörð um óhæði, þ.m.t. umsjón með þeirri starfsemi sem fer fram,
- c) aukaathugun á lögboðinni endurskoðun af hálfu meðendurskoðanda sem tekur engan þátt í þjónustu við viðskiptavininn eða eignartengd fyrirtæki hans, eða
- d) utanaðkomandi athugun annars löggilts endurskoðanda eða ráðgjöf frá eftirlitsstofnun starfsgreinarinnar.
3. Þegar unnt er að koma því við, og einkum m.t.t. fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings, skal löggilti endurskoðandinn leita eftir því við viðskiptavin eða eitthvert eignartengdra fyrirtækjum hans að fá viðræður við eftirlits- og stjórnunarstofnun viðskiptavinarins um veitingu annarrar þjónustu en endurskoðunar (sjá lið 4.1.2 í A-hluta).

7.2. Dæmi — greining á sérstökum aðstæðum

7.2.1. Samning bókhaldsbóka og reikningsskila

1. Ógnun vegna eigin athugunar er fyrir hendi þegar löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki, rekstrar-eining innan nets fyrirtækja eða samstarfsaðili, stjórnandi eða starfsmaður tekur þátt í samningu bókhaldsbóka eða reikningsskila viðskiptavinarins. Hvort ógnunin telst veruleg fer eftir því að hve miklu leyti þessir aðilar koma að samningunni og að hve miklu leyti málið varðar hagsmuni almennings.
2. Ógnun vegna eigin athugunar er alltaf talin of mikil til að rétt sé að leyfa þátttöku í samningunni nema aðstoðin, sem er veitt, sé eingöngu af tæknilegum eða vélrænum toga eða ráðgjöf sé einungis veitt í formi upplýsinga.

3. Ef um er að ræða lögboðna endurskoðun fyrirtækja viðskiptavina, sem varða hagsmuni almennings, er lítið svo á að öll veitt aðstoð, önnur en sú sem umboð lögboðinnar endurskoðunar nær til, skapi óviðunandi áhættu að því er varðar óhæði og ætti því að banna.

7.2.2. Hönnun og innleiðing fjárhagslegra upplýsingatæknikerfa

1. Ef löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki eða rekstrareining innan nets þess veitir viðskiptavini þjónustu, sem felur í sér hönnun og innleiðingu fjárhagslegra upplýsingatæknikerfa (FITS), sem eru notuð til að framleiða upplýsingar sem eiga að vera hluti af reikningsskilum viðskiptavinarins, getur það skapað áhættu varðandi óhæði vegna eigin athugunar.
2. Ógnun vegna eigin athugunar er talin vera of mikil til að rétt sé að leyfa löggiltum endurskoðanda, endurskoðunarfyrirtæki eða fyrirtæki, sem er aðili að fyrirtækjahópi þess, að veita þjónustu þar sem fjárhagsleg upplýsingatæknikerfi eru notuð nema:
- a) stjórnendur viðskiptavinar staðfesti skriflega að þeir taki ábyrgð á heildarkerfi innra eftirlits,
- b) löggilti endurskoðandinn hafi fullvissað sig um að stjórnendur fyrirtækis viðskiptavinarins treysti ekki á vinnu með fjárhagslegum upplýsingatæknikerfum sem megingrunn til að ákvarða hvort innra eftirlit og reikningsskilakerfi séu fullnægjandi,
- c) verkefni þar sem hanna á fjárhagslegt upplýsingatæknikerfi sé grundvallað á forskriftum sem stjórnendur viðskiptavinarins ákveða, og
- d) þjónusta þar sem fjárhagslegt upplýsingatæknikerfi er notað er ekki „alverk“ (þ.e. verkefni sem felur í sér hönnun hugbúnaðar, samskipan tölvubúnaðar og innleiðingu hvors tveggja), nema viðskiptavinur eða stjórnendur fyrirtækis hans staðfesti afdráttarlaust með skriflegri staðfestingu, sem krafist er í a-lið, að viðskiptavinurinn taki ábyrgð á
- i) hönnunar-, innleiðingar- og matsferli, þ.m.t. allar ákvarðanir þar að lútandi, og
- ii) rekstri kerfisins, þ.m.t. gögnin sem eru notuð eða framleidd í kerfinu.

Þessi ákvæði skulu ekki takmarka þjónustu sem löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki eða aðili að neti þess veitir í tengslum við mat, hönnun og framkvæmd innra eftirlits með reikningshaldi og áhættustjórnun, að því tilskildu að þessir aðilar séu hvorki starfsmenn né sinni stjórnarverkefnum.

3. Í tilvikum, sem eru ekki bönnuð skv. 2. lið, skal löggilti endurskoðandinn huga að því hvort nauðsynlegt sé að gera frekari verndaraðgerðir til að draga úr þeirri ógnun við óhæði vegna eigin athugunar sem enn er til staðar. Einkum skal þjónusta, sem felur í sér hönnun og innleiðingu fjárhagslegra upplýsingatækni-erfa, aðeins veitt af hópi sérfræðinga sem hefur sérstakt starfslið (þ.m.t. verkefnisstjóri) og aðrar skýrslugjafarleiðir en verkefnishópurinn.

ferli í tengslum við heimildir, framkvæmd og skráningu reikningsfærslna),

ii) því að ákvarða umfang innri endurskoðunar, hve mikla áhættu skal taka og hve oft hún á að fara fram, og

iii) því að athuga og bregðast við niðurstöðum og tilmælum sem innri endurskoðun leiðir í ljós eða sem koma fram við lögboðna endurskoðun.

7.2.3. Matsþjónusta

1. Ógnun vegna eigin athugunar er fyrir hendi þegar löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki, rekstrareining innan nets eða samstarfsaðili, stjórnandi eða starfsmaður veitir viðskiptavinum matsþjónustu sem leiðir til matsgerðar sem verður tekin inn í reikningsskil viðskiptavinarins.

Ef löggilti endurskoðandinn er ekki sannfærður um að þetta sé gert skal hvorki hann, endurskoðunarfyrirtækið né nein rekstrareining innan nets þess taka þátt í innri endurskoðun viðskiptavinarins,

2. Ógnun vegna eigin athugunar er talin vera of mikil til að rétt sé að veita matsþjónustu sem leiðir til þess að fjárhæðir, sem skipta höfuðmáli í reikningsskilum, séu metnar og þar sem matið felur í sér verulega huglægni eftir því hvers eðlis viðkomandi liður er.

b) ekki samþykkja niðurstöður innri endurskoðunar til notkunar í lögboðinni endurskoðun án þess að fullnægjandi athugun hafi farið fram. Þetta felur í sér að meðendurskoðandi, sem hvorki á hlut að lögboðnu endurskoðuninni né innri endurskoðun, þarf að endurmeta endurskoðunina síðar.

3. Í tilvikum, sem eru ekki bönnuð skv. 2. lið, skal löggilti endurskoðandinn huga að því hvort nauðsynlegt sé að gera frekari verndaraðgerðir til að draga úr þeirri ógnun við óhæði vegna eigin athugunar sem enn er til staðar. Einkum á þetta við þegar matsþjónusta skal aðeins veitt af hópi sérfræðinga sem hefur sérstakt starfslið (þ.m.t. verkefnisstjóri) og aðrar skýrslugjafarleiðir en verkefnishópurinn.

7.2.5. Vinna við lausn deilumála fyrir hönd viðskiptavinar

1. Ógnun vegna stuðnings er fyrir hendi þegar löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki, rekstrareining innan nets eða samstarfsaðili, stjórnandi eða starfsmaður kemur fram fyrir hönd viðskiptavinar við lausn deilumála eða í málaferlum. Ógnun vegna eigin athugunar getur einnig komið upp þegar slík þjónusta felur í sér mat á því hvaða möguleika viðskiptavinurinn eigi í málaferlum og hefur þar með áhrif á fjárhæðir sem eiga að koma fram í reikningsskilum.

7.2.4. Þátttaka í innri endurskoðun viðskiptavinar

1. Komið getur upp sú staða að óhæði sé ógnað vegna eigin athugunar í sérstökum tilvikum þar sem löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki eða rekstrareining innan nets veitir viðskiptavinum þjónustu í tengslum við innri endurskoðun.

2. Hættan á því að óhæði sé ógnað, bæði vegna stuðnings og eigin athugunar, telst vera of mikil til að rétt sé að leyfa að löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki, rekstrareining innan nets eða samstarfsaðili, stjórnandi eða starfsmaður komi fram fyrir hönd viðskiptavinar í málaferlum sem snerta mál sem líklegt er að hafi afgerandi áhrif á reikningsskil viðskiptavinarins og feli í sér verulega huglægni eftir eðli viðkomandi máls.

2. Til að draga úr ógnun vegna eigin athugunar þegar löggilti endurskoðandinn vinnur við innri endurskoðun viðskiptavinarins skal endurskoðandinn:

a) fullvissa sig um að framkvæmdastjórn eða eftirlits- og stjórnunarstofnun endurskoðandans beri ætíð ábyrgð á

i) heildarkerfi innra eftirlits (þ.e. að koma upp og viðhalda innra eftirliti, þ.m.t. daglegt eftirlit og

3. Í tilvikum sem eru ekki bönnuð skv. 2. lið skal löggilti endurskoðandinn huga að því hvort nauðsynlegt sé að gera frekari verndaraðgerðir til að draga úr þeirri ógnun við óhæði sem er fyrir hendi vegna stuðnings. Þetta getur falið í sér að hafa starfsfólk (þ.m.t. verkefnisstjóri) sem tengist ekki verkefnishópnum sem vinnur að endurskoðuninni og hefur aðrar skýrslugjafarleiðir en hann.

7.2.6. Ráðning yfirstjórnar

1. Þegar löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki, rekstrareining innan nets eða samstarfsaðili, stjórnandi eða starfsmaður á hlut að ráðningu yfirmanna eða lykilstarfsmanna fyrir viðskiptavininn getur það orðið til þess að óhæði sé ógnað á ýmsan hátt. Þar getur verið um að ræða eigin hagsmuni, traust eða þvinganir.
2. Áður en löggiltur endurskoðandi tekur að sér verkefni sem felur í sér aðstoð við ráðningu yfirmanna eða lykilstarfsmanna skal hann meta það hvort óhæði hans sé eða kunni að verða ógnað. Síðan skal hann huga að viðeigandi verndaraðgerðum til að draga úr hættunni á því.
3. Við ráðningu starfsfólks í lykilstöður til að sinna fjármálum eða stjórnun skiptir ógnun við óhæði löggilts endurskoðanda verulegu máli. Löggilti endurskoðandinn skal því huga vandlega að því hvort upp geti komið sú staða að jafnvel það að láta í té skrá yfir aðila, sem eru líklegir til að geta gegnt slíkum stöðum, gæti valdið óviðunandi áhættu að því er óhæði varðar. Þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings telst áhættan varðandi óhæði vera of mikil til að unnt sé að leyfa að slíkur úrtakslisti sé látinn í té.
4. Viðskiptavinurinn skal í öllum tilvikum taka ákvörðun um það hver verður ráðinn.

8. Þóknun fyrir endurskoðun og aðra þjónustu

8.1. Skilyrt þóknun

1. Samkomulag um þóknun fyrir endurskoðun þar sem fjárhæð greiðslu er háð árangri þjónustunnar, sem er veitt, hefur í för með sér áhættu vegna eigin hagsmuna og stuðnings sem telst vera óviðunandi m.t.t. áhættu varðandi óhæði. Þess vegna er gerð krafa um að:
 - a) aldrei sé samið um endurskoðun gegn skilyrtri þóknun, og
 - b) grunnur fyrir útreikning á þóknun fyrir endurskoðun skuli samþykktur með eins árs fyrirvara til að ekki virðist vera um skilyrtar niðurstöður að ræða. Auk þess skal veita svigrúm fyrir afbrigði svo að unnt sé að bregðast við ófyrirséðum þáttum í starfinu.
2. Samkomulag um þóknun fyrir aðra þjónustu en endurskoðun, sem löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða rekstrareining innan nets þess veitir viðskiptavininum eða einhverju af eignartengdum fyrirtækjum hans, getur einnig verið ógnun við óhæði. Verndarkerfi löggilta endurskoðandans (sjá lið 4.3.2 í A-hluta) skal því tryggja að:

- a) aldrei sé gert slíkt samkomulag án þess að meta fyrst áhættuna varðandi óhæði sem það gæti haft í för með sér og tryggja að viðeigandi verndaraðgerðir séu tiltækar til að draga úr þessari áhættu svo að hún verði innan viðunandi marka, og
- b) sé löggilti endurskoðandinn þess ekki fullviss að viðeigandi verndaraðgerðir hafi verið gerðar til að standa gegn því að óhæði sé ógnað skal hann annaðhvort synja verkefni við annað en endurskoðun eða hætta störfum við lögboðnu endurskoðunina til að geta tekið það verkefni að sér.

8.2. Tengsl á milli heildarþóknunar og heildartekna

1. Ekki skal leyfa að löggiltur endurskoðandi, endurskoðunarfyrirtæki eða fyrirtæki innan nets veiti einum viðskiptavini eða eignartengdum fyrirtækjum hans þjónustu (endurskoðun og aðra þjónustu) sem getur orðið til þess að viðkomandi fyrirtæki verði fjárhagslega háð þeim viðskiptavini eða hópi viðskiptavina, hvorki í reynd né ásýnd.
2. Litið er svo á að fyrirtæki sé fjárhagslega háð viðskiptavini þegar heildarþóknun, sem endurskoðunarfyrirtæki eða net fyrirtækja tekur við eða mun taka við frá einum viðskiptavini og eignartengdum fyrirtækjum hans (fyrir endurskoðun og aðra þjónustu), er óeðlilega hátt hlutfall af heildartekjum hvers árs á fimm ára tímabili.
3. Löggilti endurskoðandinn skal einnig athuga hvort tiltekin tengsl séu við einn viðskiptavin og eignartengd fyrirtæki hans varðandi þóknun sem geta virst valda því að aðili, sem er í þeirri aðstöðu að geta haft áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar (aðili sem fellur undir 2. þátt í A-hluta), sé fjárhagslega háður viðskiptavinum.
4. Í öllum tilvikum skal löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða fyrirtæki innan netsins geta sýnt fram á að enginn úr þeirra röðum sé fjárhagslega háður tilteknum viðskiptavini eða eignartengdum fyrirtækjum hans.

8.3. Gjaldfallin þóknun

Þegar þóknun fyrir endurskoðun eða önnur verk hefur verið gjaldfallin í talsverðan tíma og útistandandi fjárhæð, eða sú fjárhæð ásamt þóknun fyrir yfirstandandi verkefni, getur talist jafngilda verulegri lánsfjárhæð (sjá einnig 2. þátt í B-hluta) telst ógnun við óhæði vegna eigin hagsmuna vera svo mikil að löggiltum endurskoðanda ber að hafna nýjum verkefnum fyrir sama viðskiptavin eða, ef við á og hægt er að koma því við, segja upp vinnu við yfirstandandi verkefni. Samstarfsaðili, sem hefur ekki með höndum neina þjónustu við viðskiptavininn, skal athuga aðstæðurnar. Þegar ekki er hægt að framkvæma slíka athugun skal vísa málinu til utanaðkomandi athugunar hjá öðrum löggiltum endurskoðanda. Að öðrum kosti skal leita eftir ráðgjöf frá eftirlitsstofnun starfsgreinarinnar.

8.4. Verðlagning

Löggiltur endurskoðandi verður að geta sýnt fram á að þóknun fyrir endurskoðunarstarf nægi miðað við þann tíma og þjálfað starfsfólk sem lagt hefur verið til verksins og fyrir að halda samræmi við alla endurskoðunarstaðla, leiðbeiningar og gæðaeftirlit. Hann skal einnig geta sýnt fram á að verðmæti, sem hafa verið lögð til verksins, séu a.m.k. jafn mikil og hefði verið lagt til annarra verka svipaðs eðlis.

9. Málaferli

1. Óhæði kann að vera ógnað bæði vegna eigin hagsmuna og stuðnings þegar málaferli eiga sér stað eða líkur eru á að þau eigi sér stað á milli löggilta endurskoðandans, endurskoðunarfyrirtækisins eða einhvers annars aðila sem er í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar (aðilar sem falla undir 2. þátt í A-hluta) og viðskiptavinarins eða eignartengdra fyrirtækja hans. Taka verður tillit til allrar endurskoðunarþjónustu og annarrar þjónustu við viðskiptavininn til að unnt sé að meta þessa hættu.
2. Þegar löggiltur endurskoðandi sér að slík ógnun getur komið upp skal hann ræða það við eftirlits- og stjórnunarstofnun viðskiptavinarins eða, þegar slík stofnun er ekki til, við eftirlitsstofnun starfsgreinarinnar. Líklegt er að ógnun við óhæði löggilta endurskoðandans verði veruleg ef miklar líkur eru á málaferlum sem skipta miklu máli fyrir annan hvorn aðilann sem á hlut að máli eða á málaferlum þar sem fyrri lögboðin endurskoðun er dregin í efa eða þar sem mikilvæg málaferli standa yfir. Löggilti endurskoðandinn skal hætta störfum um leið og slíkar aðstæður verða augljósar að teknu tilliti til landslaga.

10. Yfirmenn sem hafa starfað lengi hjá viðskiptavini

1. Skapast getur ógnun við óhæði vegna trausts eða vinfengis þegar tilteknir aðilar að verkefnishópnum vinna reglulega og um langt skeið að verkefni viðskiptavinar, einkum þar sem viðskiptavinurinn er fyrirtæki sem varðar hagsmuni almennings.
2. Til að draga úr þeirri ógnun, þegar um er að ræða endurskoðun hjá fyrirtæki sem varðar hagsmuni almennings, ber löggilta endurskoðandanum:
 - a) að lágmarki að skipta um meðendurskoðendur sem gegna lykilhlutverki (*) í verkefnishópnum (þ.m.t. verkefnisstjóri) innan 7 ára frá því að þeir voru tilnefndir í verkefnishópinn. Ekki skal leyfa meðendurskoðendum, sem gegndu lykilhlutverki en hafa verið leystir af hólmi, að snúa aftur til starfa hjá viðskiptavininum fyrr en a.m.k. tvö ár eru liðin frá þeim degi er þeir voru leystir af hólmi, og
 - b) að huga að áhættu sem snertir óhæði og getur skapast í tengslum við langvarandi aðild annarra þátttakenda í verkefnishópnum og að samþykkja viðeigandi verndaraðgerðir til að draga úr áhættunni svo að hún sé innan viðunandi marka.
3. Þegar um er að ræða aðra viðskiptavini en fyrirtæki, sem varða hagsmuni almennings, er æskilegt að starfsaðferðirnar, sem eru settar fram í 2. lið, gildi einnig. Ef endurskoðunarfyrirtækið getur ekki skipt um meðendurskoðendur sem gegna lykilhlutverki skal löggilti endurskoðandinn ákvarða hvaða aðrar verndaraðgerðir þurfi að gera til að draga úr hættunni á því að óhæði sé ógnað svo að hún sé innan viðunandi marka.

Þessum tilmælum er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. maí 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Frederik BOLKESTEIN

framkvæmdastjóri.

(*) Skilgreint í atriðaskránni.

VIÐAUKI

Eftirfarandi athugasemdir veita frekari leiðbeiningar um túlkun grundvallarreglnanna sem eru settar fram í tilmælunum.

A. RAMMI

Grundvallarprófsteinninn á skilvirkni þeirrar aðferðar, sem löggiltur endurskoðandi beitir til að draga úr áhættu og því að óhæði hans sé ógnað í tengslum við tiltekið endurskoðunarverkefni, er hvort sanngjarn og upplýstur þriðji aðili, sem er kunnugur öllum málsatvikum og aðstæðum varðandi tiltekið endurskoðunarverkefni, kemst að þeirri niðurstöðu að löggiltur endurskoðandinn beiti hlutlægum og óvilhøllum dómum í öllum málum sem eru lögð fyrir hann.

Löggiltur endurskoðandi skal hafa góðan skilning á merkingu orðsins hlutlægni, sem á við hugarfar, og orðsins óhæði, bæði í reynd og ásýnd. Í samræmi við það skal hann, þegar hann hugleiðir hvort hann geti framkvæmt hlutlæga og óháða endurskoðun, hafa í huga margs konar staðreyndir og málefni. Þetta skal ná til eftirfarandi atriða: hvaða aðilar það eru, auk hans sjálfs, sem geta haft áhrif á niðurstöður viðkomandi endurskoðunar, hvort einhver ógnun eða áhætta er til staðar eða hugsanleg sem sanngjarn og upplýstur þriðji aðili gæti talið að stefndi óhæði hans í hættu og hvaða kerfi verndaraðgerða gæti komið í veg fyrir eða dregið úr slíkri ógnun eða áhættu og sýnt fram á óhæði hans. Í sumum tilvikum er eina verndaraðgerðin, sem er örugg til að sýna fram á óhæði hans, sú að draga úr tilteknum tengslum við viðskiptavininn.

1. HLUTLÆGNI, RÁÐVENDNI OG ÓHÆÐI

Almennur skilningur á siðferðilegum kröfum, sem gilda fyrir löggilta endurskoðendur, er nauðsynleg forsenda fyrir tiltrú almennings á því hlutverki löggiltra endurskoðenda að gæta hagsmuna almennings, áreiðanleika endurskoðaðra reikningsskila og getu endurskoðenda sem starfsgreinar til þess að gegna hlutverki sínu í endurskoðunarferlinu af kostgæfni. Þetta felur einnig í sér skilning á því eftir hvaða leiðum hægt er að fylgjast með því að þessar kröfur séu uppfylltar. Þess vegna er það áriðandi að sameiginlegur skilningur sé á því hvað átt er við með „kröfur um óhæði löggilts endurskoðanda“⁽¹⁾, hvernig það tengist siðferðilegum kröfum um „hlutlægni og ráðvendni“⁽²⁾ og hvernig og í hve miklum mæli hægt er að meta á hlutlægan hátt hvort þessar kröfur séu uppfylltar.

Endanlegt markmið með lögboðinni endurskoðun er að setja fram hlutlægt álit með áritun endurskoðanda. Helsta aðferðin sem löggiltur endurskoðandi beitir til að sýna fram á að hann geti sett fram slíkt álit er að sýna að hann vinni endurskoðunarvinnuna á hlutlægan hátt. Eigi honum að takast þetta verður hann að starfa af sanngirni, sonnum heiðarleika, ráðvendni (sem felur í sér heiðarleg viðskipti og réttsýni) og án allra hagsmunaárekstra sem gætu teft óhæði hans í tvísýnu.

Ekki er auðvelt að prófa hlutlægni eða ráðvendni eða fá utanaðkomandi sannpröfun á því. Því hafa aðildarríkin og starfsgrein endurskoðenda samið reglur og leiðbeiningar þar sem lögð er áhersla á að þessar meginreglur skuli hafa forgang og siðferðileg ábyrgð löggiltra endurskoðenda skýrð.

Sú krafa að löggiltur endurskoðandi skuli vera óháður varðar bæði:

- óhæði hugans, þ.e. hugarfar þar sem tekið er tillit til allra þátta varðandi verkefnið sem um er að ræða, en engra annarra, og
- óhæði að ásýnd, þ.e. að forðast málsatvik og aðstæður sem eru svo mikilvæg að sanngjarn og upplýstur þriðji aðili myndi efast um möguleika löggilta endurskoðandans á að starfa hlutlægt.

Prófa þarf óhæði löggilts endurskoðanda þannig að fyrst eru kannaðar þær aðstæður sem löggiltur endurskoðandinn býr við, einkum öll tengsl eða hagsmunir sem tengjast verkefni hans á einhvern hátt.

Óhæði er ekki algild regla sem löggiltir endurskoðendur verða að fara eftir, burtséð frá öllum efnahagslegum, fjárhagslegum og öðrum tengslum sem gætu virst leiða til þess að þeir yrðu háðir viðskiptavinum á einhvern hátt. Slíkt ástand er augljóslega ómögulegt þar eð allir eru að einhverju leyti háðir öðrum eða í tengslum við aðra.

⁽¹⁾ Sjá 24. gr. 8. tilskipunarinnar um félagarétt þar sem þess er krafist að aðildarríkin gefi fyrirmæli um að löggiltir endurskoðendur verði að vera óháðir í samræmi við lög þess aðildarríkis sem krefst lögboðinnar endurskoðunar.

⁽²⁾ Sjá einnig 23. gr. 8. tilskipunarinnar um félagarétt þar sem þess er krafist að aðildarríkin gefi fyrirmæli um að löggiltir endurskoðendur skuli vinna endurskoðunarstarf sitt af faglegri ráðvendni.

Hægt er að prófa hvort löggiltur endurskoðandi uppfyllir kröfur um óhæði á hlutlægan hátt með eftirlitsferli: Í fyrsta lagi þarf að huga að aðstæðum löggilta endurskoðandans og sérstaklega að tengslum eða hagsmunum sem hann kann að hafa í sambandi við verkefni sitt. Í öðru lagi þarf að huga að því hvort slíkir hagsmunir eða tengsl gætu valdið því að sanngjarn og upplýstur þriðji aðili, sem þekkti allar aðstæður, kæmist að þeirri niðurstöðu að löggiltur endurskoðandi væri óháður, þ.e. fær um að dæma, hlutlægt og óvilhellt, í öllum málum sem falla undir endurskoðunarverkefnið. Í þessum skilningi er hægt að líta á svo á að óhæði tákni ráðvendni og hlutlægni og sé sannprófað af sanngjörnum og upplýstum þriðja aðila.

2. ÁBYRGÐ OG UMFANG

Ábyrgð

Löggiltir endurskoðendur bera ábyrgð á því, hvort sem þeir eru einstaklingar eða lögaðilar, að fara almennt að landslögum og innlendum starfsreglum um lögboðna endurskoðun. Þetta felur í sér reglur um óhæði.

Þegar um er að ræða sérstaka, lögboðna endurskoðun er tilnefndur, löggiltur endurskoðandi ábyrgur fyrir því að tryggja að farið sé að kröfum um óhæði endurskoðenda. Þessi krafa gildir ekki aðeins um hann sjálfan og þá skipulagseiningu sem endurskoðunarfyrirtækið er hluti af (að því gefnu að það sé ekki sami lögaðili og löggilti endurskoðandinn) heldur einnig um alla aðra aðila sem eru í þeirri aðstöðu að hafa áhrif á niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar.

Löggiltur endurskoðandi eða — ef löggilti endurskoðandinn er einstaklingur — endurskoðunarfyrirtækið sem framkvæmir endurskoðunina skal hafa viðunandi kerfi til að gera allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að einstaklingar innan fyrirtækisins haldi samræmi við stefnu og málsmæðferð varðandi óhæði (sjá einnig lið 4.3 í A-hluta). Undir þessi kerfi getur m.a. fallið innra skipulag, ráðningarsamningar og viðurlög.

Ef löggiltur endurskoðandi er aðili að neti skal hann gera allar eðlilegar ráðstafanir til að tryggja að rekstrar-einingarnar innan þessa nets, eigendur þeirra, hluthafar, samstarfsaðilar, stjórnendur og starfsmenn, að svo miklu leyti sem þessir aðilar eru í aðstöðu til að hafa áhrif á lögboðnu endurskoðunina, fari allir að þeim reglum um óhæði sem gilda í því lögsagnarumdæmi þar sem gefa á áritun endurskoðanda. Þessu má t.d. ná með:

- samningum sem heimila löggilta endurskoðandanum að setja reglur um óhæði sem fyrirtæki, sem eru aðilar að neti hans, samstarfsaðilar þeirra (*), stjórnendur og starfsmenn þurfa að fara eftir þegar um er að ræða sérstaka viðskiptavin hans, þ.m.t. innbyrðis gæðaeftirlit milli fyrirtækja og ytri gæðatrygging,
- reglulegri upplýsingagjöf til fyrirtækja, sem eru aðilar að netinu, um viðskiptavin og kröfu um það að fyrirtækin veiti reglulega upplýsingar um viðskipti sín og fjárhagsleg tengsl við þessa viðskiptavin. Þetta gagnkvæma upplýsingaflæði er nauðsynlegt til að finna öll tengsl sem aðilar að neti hans kunna að hafa við viðskiptavin og eignartengd fyrirtæki hans sem stefna löggilta endurskoðandans varðandi óhæði gæti haft áhrif á,
- skyldubundnu samráði milli fyrirtækja, a.m.k. þegar vafi leikur á um það hvort óhæði löggilta endurskoðandans kunni að vera stefnt í hættu vegna tengsla viðskiptavinarins við eitt af fyrirtækjunum sem eru aðilar að netinu.

Þessar aðferðir gætu einnig hentað vel til að vernda óhæði við aðstæður þar sem undirverktakar eða umboðsmenn löggilta endurskoðandans eða endurskoðunarfyrirtækisins, aðrir en fyrirtæki sem eru aðilar að neti hans, eiga hlut að endurskoðuninni.

Þegar um er að ræða sérstakt endurskoðunarverkefni þar sem löggilti endurskoðandinn er endurskoðunarfyrirtæki skal ábyrgðin á því að ákvarða til hvaða aðila kröfur um óhæði eiga að ná, og hvaða aðferðum og reglum sé víðeigandi að beita gagnvart þeim, allajafna liggja hjá verkefnisstjóra (*). Þessi einstaklingur þarf að beita víðeigandi faglegu mati til að gegna þessu hlutverki þar eð hann ber ábyrgð á því að meta hvort kröfur um óhæði hafi verið uppfylltar eða ekki. Hann skal einnig vera upplýstur um öll tengsl varðandi endurskoðun og aðra þjónustu sem löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða aðilar að netinu hafa við viðskiptavininn (sjá einnig „stefna endurskoðunarfyrirtækis varðandi óhæði“ í lið 4.3.2 í A-hluta).

(*) Skilgreint í atriðaskránni.

Ákvörðun umfangs

Löggiltur endurskoðandi verður að gera sér grein fyrir því óhæði hans kann að vera ógnað, ekki einungis vegna tengsla hans sjálfs við viðskiptavininn heldur einnig vegna annarra beinna eða óbeinna tengsla við aðra einstaklinga og fyrirtæki í starfi hans og í endurskoðunarumhverfinu. Löggiltur endurskoðandi verður að meta raunverulega og hugsanlega hættu á því að óhæði hans sé ógnað vegna tengsla viðskiptavinar við einstaklinga og lögaðila í verkefnishópnum, endurskoðunarfyrirtækinu og neti sem það kann að vera aðili að. Hann þarf einnig að huga að tengslum við aðra aðila, svo sem undirverktaka eða umboðsmenn endurskoðunarfyrirtækisins eða viðskiptavinarins, þ.m.t. þá sem vinna við annað en endurskoðun, sem hafa önnur tengsl. Í stuttu máli verður hann að bera kennsl á hvern þann aðila sem er í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar.

Þegar löggiltur endurskoðandi hugar að því til hvaða einstaklinga kröfur um óhæði skuli ná verður hann að taka tillit til ýmissa þátta. Þar getur verið um að ræða stærð og lagalega og skipulagslega uppbyggingu fyrirtækis viðskiptavinarins, stærð, uppbyggingu og innra skipulag endurskoðunarfyrirtækisins og nets sem það er aðili að. Löggiltur endurskoðandi skal einnig huga að því hve mikla þjónustu endurskoðunarfyrirtækið, eða eitthvert fyrirtæki sem er aðili að neti þess, hefur veitt endurskoðanda og hvers eðlis hún er.

Í litlu endurskoðunarfyrirtæki þar sem fjórir eða fimm samstarfsaðilar starfa sem löggiltir endurskoðendur fyrirtækis með þrjú útibú, öll í sama aðildarríki, skulu óhæðisreglur að jafnaði gilda um:

- verkefnisstjóra, endurskoðunarhópin og alla samstarfsaðila innan valdbráutarinnar,
- alla samstarfsaðila sem bera ábyrgð á annarri þjónustu en endurskoðun við sama viðskiptavin, og
- alla aðra samstarfsaðila innan fyrirtækisins sem eru, eða gætu virst vera, í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar.

Þegar löggiltur endurskoðandi í meðalstórs, fjölþjóðlegu fyrirtæki er fyrirtæki sem er aðili að neti geta reglurnar þó náð til:

- verkefnisstjórans og endurskoðunarhóps löggilta endurskoðandans,
- allra samstarfsaðila og aðila að endurskoðunarhópi sama fyrirtækis eða annars fyrirtækis innan netsins sem tekur þátt í endurskoðun á fyrirtækjum viðskiptavinarins í öðrum löndum, þ.m.t. allir sem starfa við miðlægar þjónustu-eða sérfræðieiningar sem leggja sitt af mörkum til þessarar vinnu,
- allra samstarfsaðila í sama fyrirtæki eða öðru fyrirtæki innan netsins sem taka þátt í því að veita viðskiptavininum aðra þjónustu en endurskoðun,
- allra samstarfsaðila innan valdbráutarinnar (annaðhvort innan lögsagnarumdæmisins þar sem árita skal endurskoðunarskýrslu eða í öðru landi þar sem endurskoðað er fyrir viðskiptavininn eða honum veitt önnur þjónusta), og
- allra annarra einstaklinga innan fyrirtækisins eða annars fyrirtækis innan netsins sem eru í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar.

Hvort heldur sem er gilda kröfur um óhæði jafnt um alla sem þær ná til; munurinn felst í fjölda þess fólks sem löggilti endurskoðandinn gæti þurft að ihuga að taka þar með.

Aðilar, aðrir en þeir sem eru í verkefnishópnum eða innan valdbráutarinnar

Löggilti endurskoðandinn skal taka til nánari skoðunar hvaða aðilar aðrir gætu haft áhrif á niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar jafnvel þótt þeir séu ekki hluti af verkefnishópnum eða valdbráutinni. Þetta gætu verið:

- eigendur eða hluthafar endurskoðunarfyrirtækisins sem gætu hugsanlega haft áhrif í krafti verulegs atkvæðisréttar. Ef eigendur eða hluthafar endurskoðunarfyrirtækis eru t.d. fáir gætu allir eigendur eða hluthafar talist vera í þeirri aðstöðu að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar,
- einstaklingar sem hafa með höndum umsjón með eða beina stjórn endurskoðunarinnar á ýmsum stigum hennar á stað þar sem aðilar að endurskoðunarhópnum starfa,
- aðrir meðendurskoðendur og samstarfsaðilar við önnur störf sem geta hugsanlega haft áhrif vegna samstarfs við aðila að endurskoðunarhópnum. Þættir eins og stærð og innra skipulag skrifstofu, starfseiningar, endurskoðunar-fyrirtækis eða jafnvel nets skipta máli varðandi það hvort allir samstarfsaðilar í slíku fyrirtæki gætu talist vera í þeirri aðstöðu að hafa áhrif á niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar.

Löggiltur endurskoðandi skal einnig huga að því hvort hugsanlega geti verið aðilar utan endurskoðunarfyrirtækisins eða nets þess sem, vegna tengsla sinna við aðila innan fyrirtækisins eða hópsins, hafa eða virðast hafa tök á því að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar. Þetta gætu verið:

- aðstandendur eða aðrir, sem aðilar að verkefnishópnum eða innan valdbráutarinnar eru í nánum, persónulegum tengslum við, sem eiga verulegra fjárhagslegra hagsmuna að gæta hjá viðskiptavininum eða eru í lykilaðstöðu hjá viðskiptavininum eða í rekstrareiningu sem á verulegra hagsmuna að gæta hjá honum (sjá 6. þátt í B-hluta), eða
- einstaklingar eða fyrirtæki sem hafa veruleg fjárhagsleg viðskiptatengsl annaðhvort við löggilta endurskoðandann og fyrirtæki hans eða við viðskiptavininn. Þetta gætu verið helstu birgjar, viðskiptamenn eða verktafar.

Löggilti endurskoðandinn þarf að komast að því hvaða einstaklingar það eru í endurskoðunarfyrirtækinu eða innan netsins sem gætu, annaðhvort í reynd eða ásýnd, orðið fyrir slíkum ytri áhrifum við endurskoðun, að teknu tilliti til þess að hann getur ekki þvingað aðila utan endurskoðunarfyrirtækisins eða nets þess til að fara að reglum sínum um óhæði.

3. ÁHÆTTA OG ÓGNUN VARDANDI ÓHÆÐI

Til að komast hjá því að upp komi málsatvik og aðstæður, sem gætu stefnt óhæði löggilts endurskoðanda í hættu, eða leysa slík mál, er í fyrsta lagi nauðsynlegt að ákvarða hvaða hættu geti skapast á því að óhæði sé ógnað við sérstakar aðstæður. Í öðru lagi er nauðsynlegt að meta hvort ógnunin sé veruleg til að hægt sé að ákvarða hve mikil hættu sé á því að óhæði löggilta endurskoðandans sé í hættu.

Því betur sem löggiltur endurskoðandi getur ákvarðað á hvern hátt óhæði hans er ógnað, því betur getur hann dæmt um það hve mikil hættu sé á slíku. Hægt er að greina eftirfarandi tilvik þar sem óhæði er ógnað á grundvelli almenns eðlis þeirra:

- *eigin hagsmunir*: óhæði löggilts endurskoðanda kann að vera ógnað vegna eiginhagsmunaárekstra af fjárhagslegum toga eða annars konar hagsmuna hans sjálfs (þ.e. hann á beinna eða óbeinna fjárhagslegra hagsmuna að gæta hjá viðskiptavininum, er of háður þóknun viðskiptavinarins fyrir endurskoðun eða önnur störf, hann vill innheimta ógreidda þóknun eða óttast að missa viðskiptavininn),
- *eigin endurskoðun*: tengist erfiðleikum við að viðhalda hlutlægni í starfsaðferðum við eigin athugun (t.d. þegar ákvarðanir eru teknar eða við þátttöku í ákvarðanatöku sem ætti að vera algerlega á hendi stjórnenda fyrirtækis viðskiptavinarins eða þegar draga þarf útkomu eða álit fyrri endurskoðunar eða annarrar þjónustu löggilta endurskoðandans eða fyrirtækis hans í efa eða endurmeta það til að fá niðurstöðu í yfirstandandi endurskoðun),
- *stuðningur*: óhæði löggilts endurskoðanda getur verið ógnað ef löggilti endurskoðandinn flytur mál til stuðnings eða gegn stöðu viðskiptavinar síns í andmælarétti eða við aðrar aðstæður (t.d. þegar endurskoðandinn á viðskipti með eða stuðlar að sölu hlutabréfa eða verðbréfa í fyrirtæki viðskiptavinarins eða flytur mál fyrir hönd viðskiptavinarins í málaferlum eða þegar viðskiptavinurinn höfðar mál gegn endurskoðandanum),
- *vinfengi eða traust*: hættan á að löggilti endurskoðandinn verði fyrir of miklum áhrifum frá persónuleika og eiginleikum viðskiptavinarins og verði þess vegna of hallur undir hagsmunum hans, t.d. vegna langvarandi og náinna tengsla við starfsfólk viðskiptavinarins, sem getur leitt af sér of mikið traust á viðskiptavininum og ónógar hlutlægar prófanir á upplýsingum frá honum,
- *þvinganir*: nær til þess möguleika að endurskoðandinn kunni að verða hindraður í því að starfa af hlutlægni vegna hótana eða af ótta, t.d. við áhrifamikinn eða ofríkisfullan viðskiptavin.

Hve miklu máli tiltekin ógnun skiptir fer eftir fjölda þátta (magnmælanlegra eða ekki), t.d. af hve miklum þunga henni er beitt, stöðu aðilans eða aðilanna sem um er að ræða, hvers eðlis málið er sem veldur ógnuninni og heildarumhverfi við endurskoðunina. Þegar metið er hvort ógnun sé veruleg verður löggilti endurskoðandinn einnig að huga að því að mismunandi tegundir ógnunar geti komið upp við sams konar aðstæður. Við tiltekna aðstæðu má líta svo á að ógnun við óhæði sé veruleg ef hún eykur, að teknu tilliti til allra magn- og gæðapátta, bæði hvers um sig og samanlagt, áhættu að því er varðar óhæði svo að óviðunandi sé.

4. KERFI VERNDARAÐGERÐA

Ef óhæði löggilts endurskoðanda er ógnað skal hann alltaf huga að og skrá það hvort verndaraðgerðum hafi verið beitt nægilega til að koma í veg fyrir eða draga úr ógnuninni svo að hún sé innan viðunandi marka. Viðurkenndar verndaraðgerðir geta tengst ólíkum skyldum í endurskoðunarumhverfinu, þ.m.t. eftirlits- og stjórnunarkerfi viðskiptavinarins (sjá lið 4.1 í A-hluta), heildarkerfi innra eftirlits, opinberum reglum og eftirliti með starfsgrein endurskoðenda, þ.m.t. viðurlög (sjá lið 4.2 í A-hluta) og kerfi löggilta endurskoðandans fyrir innra gæðaeftirlit (sjá lið 4.3 í A-hluta).

Hættan á því að óhæði sé ógnað

Hættuna á því að óhæði sé ógnað má setja fram sem punkt á ferli sem nær frá „engin hætta á að óhæði sé ógnað“ til „mesta hætta á að óhæði sé ógnað.“ Þótt ekki sé hægt að mæla nákvæmlega hve mikil hætta er á því að óhæði sé ógnað er hægt að sjá hvort hún er innan marka eða við mörk þessa ferils að því er varðar sérstaka starfsemi, tengsl eða aðrar aðstæður sem geta ógnað óhæði löggilts endurskoðanda.

Löggilti endurskoðandinn og allir aðrir aðilar sem eiga hlut að ákvörðun er varðar óhæði löggilta endurskoðandans í tengslum við viðskiptavin hans (t.d. eftirlitsstofnanir eða aðrir löggiltir endurskoðendur sem leitað er til um ráðgjöf) þurfa að meta það hvort hættan á að óhæði sé ógnað af völdum sérstakrar starfsemi, sérstakra tengsla og af öðrum ástæðum, sé viðunandi. Við þetta mat er þess krafist að þeir sem taka ákvörðun um óhæðið dæmi um það hvort gildandi verndaraðgerðir útiloki eða dragi nægilega mikið úr ógnun við óhæði sem kemur upp við þessa starfsemi, tengsl eða aðrar aðstæður. Geri þær það ekki verður að taka aðrar ákvarðanir um það hvaða frekari verndaraðgerðir (þ.m.t. bann), eða samtengdar verndaraðgerðir, gætu dregið úr hættunni á því að óhæði sé ógnað og að sama skapi líkur á því að dregið verði úr hlutlægni svo að óviðunandi sé.

4.1. Verndaraðgerðir rekstrareininga sem eru endurskoðaðar

4.1.1. Áhrif eftirlits- og stjórnunarkerfis á áhættumat varðandi óhæði

Við greiningu á eftirlits- og stjórnunarháttum viðskiptavinarins, sem geta stuðlað að því að vernda óhæði löggilts endurskoðanda hans, þarf að gera greinarmun á eftirlits- og stjórnunarkerfi í fyrirtæki viðskiptavinar sem varðar hagsmuni almennings (*) og fyrirtæki viðskiptavinar þar sem almenningur á tiltölulega lítilla hagsmuna að gæta. Þessi munur skiptir máli bæði að því er varðar eftirlits- og stjórnunarhætti fyrirtækisins, sem miða einkum að því að vernda raunverulega og hugsanlega fjárfesta, og það hvernig óhæði löggilta endurskoðandans virðist vera háttáð.

Fyrirtæki viðskiptavina sem varða hagsmuni almennings

Varðandi það hvernig óhæði virðist háttáð í tengslum við fyrirtæki viðskiptavinar, sem varðar hagsmuni almennings (*), verður löggilti endurskoðandinn að taka tillit til alls hugsanlegs álags almennings innanlands, svæðisbundið eða jafnvel á alþjóðlegum vettvangi. Í því sambandi skiptir eftirlits- og stjórnunarkerfi fyrirtækisins miklu máli fyrir verndun á óhæði löggilta endurskoðandans.

Löggiltir endurskoðendur eru formlega tilnefndir af meiri hluta hluthafa á aðalfundi. Hluthafar tilnefna oft þá löggiltu endurskoðendur sem stjórnendur mæla með. Þetta gerist einkum ef ekki er krafist viðbótarsamþykkis frá neinni eftirlits- og stjórnunarstofnun (*) viðskiptavinarins, annarri en framkvæmdastjórn (t.d. umsjónarnefnd, stjórnarmönnum sem starfa ekki jafnframt í fyrirtækinu eða endurskoðunarnefnd) né heldur eftirlitsstofnun (t.d. eftirlitsyfirlaldi tiltekinnar starfsgreinar)⁽¹⁾. Þetta verndar ekki endilega hagsmuni minni hluta hluthafa eða hugsanlegra fjárfesta og stuðlar ekki heldur að því að vernda óhæði löggilta endurskoðanda.

Eftirlits- og stjórnunarkerfi rekstrareiningar sem er endurskoðuð á því að tryggja að tilnefning löggilta endurskoðandans þjóni hagsmunum hluthafa þess og að löggilti endurskoðandinn vinni verkið með sömu hagsmuni í huga. Ef umsjónarnefnd eða endurskoðunarnefnd á t.d. að geta náð góðum árangri í því starfi sínu að hafa eftirlit með gerð reikningsskila verður hún, að hluta til, að treysta á starf, leiðbeiningar og mat löggilta endurskoðandans. Nauðsynleg forsenda þessa er krafá um að löggilti endurskoðandinn sé óháður í störfum sínum.

Til að ákvarða hve mikil ógnun við óhæði er og til að meta hve mikil hætta er á slíkri ógnun (sjá 3. og 4. þátt í A-hluta) skal löggilti endurskoðandinn athuga vandlega hvort eftirlits- og stjórnunarkerfi í rekstrareiningunni, sem er endurskoðuð, sé nægilega vel byggt upp til að veita löggiltum endurskoðanda almenna vernd að því er varðar óhæði. Við greiningu á slíkri uppbyggingu má m.a. athuga eftirfarandi:

- aðild eftirlits- og stjórnunarstofnunar að tilnefningu löggilts endurskoðanda (t.d. formlegt samþykki á tilmælum framkvæmdastjórnarinnar eingöngu eða virk þátttaka í samningum við viðkomandi löggiltan endurskoðanda),
- í hve langan tíma löggilti endurskoðandinn er ráðinn til starfa (ein endurskoðun eða langtímasamningur),
- aðild eftirlits- og stjórnunarstofnunar að kaupum á annarri þjónustu en endurskoðun af löggilta endurskoðandanum, endurskoðunarfyrirtækinu eða rekstrareiningu innan netsins sem endurskoðunarfyrirtækið er aðili að (t.d. án aðildar eða virkrar þátttöku þegar samið er um mikilvæg verkefni),
- að fyrir hendi sé umsjón og samskipti varðandi lögboðnu endurskoðunina og aðra þjónustu sem löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða net þess veitir fyrirtækinu sem er endurskoðað og hve oft slík samskipti eiga sér stað.

(*) Skilgreint í atriðaskránni.

⁽¹⁾ Í sumum umdæmum er kveðið á um það í landslögum að tiltekna tegundir félaga, svo sem samvinnufélög eða félög, feli endurskoðun reikningsskila sinna sérstökum löggiltum endurskoðanda sem er ráðinn á grundvelli gildandi laga um þessi félög og ekki tilnefndur af framkvæmdastjórn eða eftirlits- og stjórnunarstofnun. Löggiltir endurskoðendur í þessari tegund fyrirtækja geta skoðað þessar aðstæður sem almenna verndaraðgerð sem stuðlar að því að draga úr tiltekinni ógnun við óhæði þeirra vegna eigin hagsmuna.

Aðrir viðskiptavinir

Við endurskoðun hjá viðskiptavinum, öðrum en fyrirtækjum sem varða hagsmuni almennings, skal löggilti endurskoðandinn þó kanna hvort eftirlits- og stjórnunarkerfi viðskiptavinarins sé nægilega vel byggt upp til að veita almenna vernd m.t.t. óhæðis. Ef engin eftirlits- og stjórnunarstofnun er í fyrirtæki viðskiptavinarins skal löggilti endurskoðandinn greina hvort stjórnarstefna viðskiptavinarins feli í sér vernd að því er varðar óhæði og hvort sérstök ógnun sé til staðar sem viðeigandi stjórnarstefna innan fyrirtækisins gæti ráðið bót á. Slík stefna gæti falið í sér starfsaðferðir innan fyrirtækis sem tryggja hlutlægt val við kaup á annarri þjónustu en endurskoðun. Löggilti endurskoðandinn skal einnig huga að fjölda starfsmanna hjá viðskiptavininum og hæfi þeirra. Þetta getur einkum skipt máli þegar meta á áhættuna sem fylgir því að taka stjórnunarlegar ákvarðanir fyrir hönd viðskiptavinarins. Þegar viðskiptavinurinn hefur t.d. of fátt starfsfólk getur löggilti endurskoðandinn þurft að taka sjálfur slíkar ákvarðanir án þess að það hafi verið ætlun hans.

4.1.2. *Aðild eftirlits- og stjórnunarstofnunar*

Eins og fram kemur í lið 4.1.1 í A-hluta ber viðskiptavinur að nokkru leyti ábyrgð á því að vernda óhæði löggilta endurskoðandans. Viðræður á milli löggilta endurskoðandans og eftirlits- og stjórnunarstofnunar viðskiptavinarins eru besta leiðin til að tengja saman verndaraðgerðir löggilta endurskoðandans og verndaraðgerðir viðskiptavinarins. Til að verja sjálfan sig og til að gæðatryggingarnefndin (sjá lið 4.2 í A-hluta) geti sannprófað að hann uppfylli þessa kröfu skal löggilti endurskoðandinn, hvenær sem það telst nauðsynlegt en a.m.k. einu sinni á ári, hefja ferlið með því að skrifa viðskiptavininum og bjóða honum til viðræðna um þessi mál.

Upplýsingar um þóknun

Upplýsingar til eftirlits- og stjórnunarstofnunarinnar um fyrirkomulag á þóknun milli löggilta endurskoðandans, endurskoðunarfyrirtækisins og aðila að neti þess og viðskiptavinarins og eignartengdra fyrirtækja hans auðvelda stofnuninni að meta áhrif þess fyrirkomulags á óhæði löggilta endurskoðandans. Ef nauðsyn krefur getur eftirlits- og stjórnunarstofnunin krafist viðbótaraðgerða til verndar óhæði löggilta endurskoðandans. Veita skal upplýsingarnar reglulega en a.m.k. einu sinni á ári áður en endurskoðunarverkefni er samþykkt eða endurnýjað. Auk þess skulu þessar upplýsingar vera ítarlegri og umfangsmeiri en krafist er fyrir birtingu (sjá 5. þátt í A.-hluta). Einkum skulu þær ná til fjárhæða sem settar eru upp og samið hefur verið um, til verðgildis þjónustusamninga eða -samkomulags sem er ekki komið til framkvæmda, til tillagna eða tilboða í frekari þjónustuverkefni og launa sem hefur verið tekið við eða er vænst sem skilyrtrar þóknunar fyrir aðra þjónustu en endurskoðun (sjá lið 8.1 í B-hluta), allt sundurliðað eftir tegund þjónustu.

4.2. **Gæðatrygging**

Þörf er á eftirlitskerfi eða kerfi sem tryggir að löggiltir endurskoðendur uppfylli faglegar kröfur, þ.m.t. kröfur um óhæði. Meðal verndaraðgerða og starfsaðferða sem þarf að huga að er að allt eftirlitsumhverfið sé skilvirkt. Þar skal beita fagmannlegum aðferðum í málum er varða gæði og siðferði og taka tillit til þess hve mikla tryggingu reglulega vöktuð og vottuð eftirlitskerfi veita. Ein leið til að framfylgja kröfum um óhæði er gæðatryggingarkerfi aðildarríkjanna fyrir lögboðna endurskoðun. Í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar um „gæðatryggingu lögboðinnar endurskoðunar í Evrópusambandinu“ er mælt með því að hafa skuli gæðaeftirlit með því hvort löggiltir endurskoðendur fari að meginreglum og öðrum reglum um siðferði, þ.m.t. reglur um óhæði. Þar eð gæðatryggingarkerfin, sem mælt er með, fela í sér opinbera umsjá geta þau einnig tekið til skilnings almennings á málum er varða óhæði.

4.3. **Heildarverndaraðgerðir löggilts endurskoðanda**

4.3.1. *Eignarhald og yfirráð yfir endurskoðunarfyrirtækjum*

Nauðsyn þess að standa vörð um yfirráð yfir endurskoðunarfyrirtækinu

Til að endurskoðunarfyrirtæki geti fengið heimild til að sinna lögboðinni endurskoðun er þess krafist, skv. ii-lið b-liðar 1. mgr. 2. gr. áttundu tilskipunarinnar um félagarétt, að löggiltir endurskoðendur skuli hafa yfirráð yfir meiri hluta atkvæðisréttar endurskoðunarfyrirtækis. Þessir aðilar skulu vera samþykktir af lögþæru yfirvaldi einhvers aðildarríkja ESB, þ.e. einstaklingar eða fyrirtæki sem uppfylla a.m.k. lágmarksskilyrði þeirrar tilskipunar.

Án frekari takmarkana myndi þetta gera endurskoðunarfyrirtækjum kleift að afla hlutafjár á hlutafjármörkuðum, annaðhvort með almennum eða lokuðu útboði. Í sumum aðildarríkjum er talin ástæða til að hafa verulegar áhyggjur af slíkri fjármögnun m.t.t. óhæðis endurskoðenda. Þau hafa því tekið upp strangari reglur um eignarhald á endurskoðunarfyrirtækjum (t.d. með því að leyfa að einstaklingar, sem eru ekki löggiltir endurskoðendur, megi mest eiga 25% eignarhlut eða með því að takmarka minnihlutaeign við þá sem eru aðilar að lögvernduðum starfsgreinum).

Það er álitamál hvort það að hafa yfirlit yfir meiri hluta atkvæðisréttar nægir til að tryggja yfirlit löggilta endurskoðenda yfir fyrirtækinu. Ef einn eigandi, sem er ekki endurskoðandi, hefur t.d. yfirlit yfir 49% atkvæðisréttar og 51% skiptist á milli margra löggilta endurskoðenda, gæti eigandinn, sem er ekki endurskoðandi, haft yfirlit yfir endurskoðunarfyrirtækinu í reynd. Í þessu sambandi ber að gefa sérstakan gaum að þeirri ógnun við óhæði löggilta endurskoðenda sem gæti fylgt í kjölfarið. Einnig ber að huga að nauðsynlegum verndaraðgerðum til að koma í veg fyrir að slíkar aðstæður skapist. Í þeim gæti t.d. falist að atkvæðisréttur eins eiganda, sem ekki væri endurskoðandi, væri takmarkaður við 5% eða 10% af öllum atkvæðum. Þegar aðeins fáeinir löggiltir endurskoðendur hafa yfirlit yfir meiri hluta atkvæðisréttar í endurskoðunarfyrirtæki getur verið heppilegt að leyfa tilteknum einstaklingum að ráða yfir herra hlutfalli atkvæðisréttar en þessu. Sérstaklega getur þetta verið heppilegt ef þessir einstaklingar eru aðilar að lögverndaðri starfsgrein (t.d. lögmenn, lögbókendur) eða aðrir aðilar (t.d. rekstrarráðgjafar eða aðrir ráðgefandi fagaðilar) sem stunda störf í starfsgrein sinni innan endurskoðunarfyrirtækisins eða hjá einhverjum aðila að neti þess.

Hættan á því að tengsl á milli löggilta endurskoðandans, endurskoðunarfyrirtækisins og eiganda þess, sem er ekki endurskoðandi, og viðskiptavinar gæti stefnt óhæði löggilta endurskoðandans í hættu skal tekin til umfjöllunar í samræmi við. 2. þátt í A-hluta, þar sem fram kemur til hverra kröfur um óhæði ná, og 1. og 2. þátt B-hluta, þar sem fjallað er um fjármála- og/eða viðskipta- og tengsl sem kunna að vera á milli þeirra.

4.3.2. Innra verndarkerfi endurskoðunarfyrirtækis

Að því er löggilta endurskoðandann varðar skal hann fara að reglum um óhæði án tillits til þess hvort þær eru settar í lögum eða af eftirlitsaðilum, af fagaðilum sem hluti af innra eftirliti eða samþykktar að eigin ákvörðun endurskoðunarfyrirtækis sem hluti af stefnu þess. Til að tryggja að farið sé að reglum þarf löggilti endurskoðandinn að koma upp kerfi verndaraðgerða þar að lútandi eða — ef löggilti endurskoðandinn og endurskoðunarfyrirtækið eru ekki sami lögaðili — krefjast þess a.m.k. að endurskoðunarfyrirtækið geri það.

Stefna endurskoðunarfyrirtækis varðandi óhæði

Endurskoðunarfyrirtæki skal marka stefnu varðandi óhæði þar sem fram kemur hvaða starfsemi er viðunandi og hvaða starfsemi er óviðunandi þegar unnið er fyrir viðskiptavinum endurskoðenda eða eignartengd fyrirtæki þeirra.

Óháð því með hvaða hætti nákvæmar reglur um óhæði eru settar er markmiðið að ná fram viðeigandi framkvæmd og viðhaldi verndaraðgerða löggilta endurskoðenda og að hvetja til áframhaldandi endurbóta á þeim. Þess vegna skal stefna endurskoðunarfyrirtækis varðandi óhæði vera nægilega sveigjanleg til að reglubundin endurnýjun geti farið fram. Skapast getur þörf á slíkri endurnýjun vegna breyttra aðstæðna og málsvika eða þegar sjálfar kröfurnar um óhæði breytast vegna breyttra væntinga almennings.

Mótun og skráning stefnu endurskoðunarfyrirtækis varðandi óhæði skal endurspegla starfsumhverfið á hverjum tíma (t.d. stærð og stjórnskipulag endurskoðunarfyrirtækisins). Þetta skal einnig endurspegla endurskoðunarumhverfið (þ.e. samval viðskiptavina og viðskipta endurskoðunarfyrirtækisins og annarra aðila utan þess sem eiga þátt í útvegum verkefna endurskoðunarfyrirtækisins).

Endurskoðunarfyrirtæki verður að hafa viðeigandi stefnu og starfsaðferðir til að tryggja að viðkomandi verkefnisstjóra sé tilkynnt um öll önnur tengsl á milli fyrirtækisins og fyrirtækja sem eru aðilar að neti þess og viðskiptavinarins og eignartengdra fyrirtækja hans. Þetta felur í sér kröfu um að haft sé samráð við verkefnisstjórnann áður en samþykkt er að taka að sér verkefni fyrir viðskiptavininn eða eignartengd fyrirtæki hans. Jafnframt er það skylda verkefnisstjórans að meta hvort ástæða sé til að ætla að einhver slík tengsl geti hugsanlega haft áhrif á óhæði löggilta endurskoðandans. Af hagnýtum ástæðum, einkum þegar um endurskoðun fyrirtækjasamsteypu er að ræða, er hægt að vísa þessu mati að nokkru leyti til annarra meðendurskoðenda. Til dæmis skal meðendurskoðandi í endurskoðunarhópnum í tilteknu landi láttinn vita um öll tengsl (raunveruleg og hugsanleg) í því landi til að hann geti metið þau. Samt skal verkefnisstjórnin alltaf taka þátt í mati á óhæði þegar um veruleg tengsl er að ræða. Í tilvikum þegar eftirlits- og stjórnunarstofnun er í fyrirtæki viðskiptavinarins (sjá lið 4.1 í A-hluta), er eðlilegt að sá aðili eigi hlut að mati á því hvort óhæði sé ógnað.

Þegar aðrir aðilar en endurskoðunarfyrirtækið, samstarfsaðilar, stjórnendur og starfsmenn vinna með viðskiptavininum eða að endurskoðunarverkefninu (t.d. sérfræðingar sem eru undirverktakar eða fyrirtæki sem eru aðilar að netinu) skal stefna endurskoðunarfyrirtækisins, að því er óhæði varðar, einnig ná til nauðsynlegra krafna og samráðsferlis til að koma í veg fyrir að óviðunandi áhætta skapist af völdum þessara aðila að því er varðar óhæði löggilta endurskoðandans.

Til að tryggja að samstarfsaðilar, stjórnendur og aðrir starfsmenn endurskoðunarfyrirtækis fylgi stefnu þess varðandi óhæði þarf fyrirtækið að kynna stefnuna á viðeigandi hátt og veita þessum einstaklingum reglulega fræðslu um hana. Þetta getur einnig falið í sér að upplýsa þá um viðurlög við því að fylgja ekki stefnunni.

Starfsaðferðir sem skal beita

Starfsaðferðir, sem samstarfsaðilum, stjórnendum og öðrum starfsmönnum ber að beita, geta verið mismunandi eftir stefnu um óhæði sem endurskoðunarfyrirtæki samþykkir og eftir stærð þess. Í litlum endurskoðunarfyrirtækjum getur verið viðeigandi að taka óhæði til athugunar í hverju einstöku tilviki og taka síðan ákvörðun um tiltekna starfsaðferðir til að draga úr hættunni á því að óhæði sé ógnað. Í stórum endurskoðunarfyrirtækjum getur þó verið nauðsynlegt að koma á föstum starfsaðferðum til að komast að því hvort óhæði löggilta endurskoðandans sé ógnað, jafnvel þótt það sé einungis fræðilegur möguleiki. Til að komast að því hvort eigin hagsmunir ógni óhæði vegna fjárhagslegra eða viðskiptalegra tengsla getur t.d. verið nauðsynlegt fyrir slíkt endurskoðunarfyrirtæki að hafa gagnagrunn sem er uppfærður reglulega (þ.e. skrá yfir fyrirtæki sem takmarkanir gilda um). Slíkur gagnagrunnur getur veitt öllum samstarfsaðilum, stjórnendum og starfsmönnum upplýsingar um alla viðskiptavinum sem, að uppfylltum ákveðnum skilyrðum, geta falið í sér ógnun við óhæði vegna eigin hagsmuna. Þessi gagnagrunnur skal vera tiltækur öllum innan endurskoðunarfyrirtækisins sem gætu verið í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar. Rekstur verndarkerfisins útheimtir að þessir einstaklingar veiti endurskoðunarfyrirtækinu reglulega vissar persónuupplýsingar og upplýsingar um viðskiptavinum.

Einnig getur verið heppilegt fyrir endurskoðunarfyrirtæki eða net, allt eftir stærð og uppbyggingu, að koma á innri málsmeðferð til að tryggja að nægilegt samráð sé innan fyrirtækisins eða netsins um alla viðskiptavinum sem óljóst er hvort ógni óhæði í verulegum mæli. Þetta samráð getur náð til reyndra samstarfsaðila sem blandast ekki í málefni viðskiptavinarins og sem viðkomandi ógnun við óhæði hefur ekki áhrif á.

Skráning óhæðismats

Megintilgangur löggilta endurskoðandans með skráningu á óhæðismati hans á tilteknum viðskiptavinum er að færa sönnur á að matið hafi verið unnið á réttan hátt. Rétt er að slík skráning sé innifalin í endurskoðunarskjölunum.

Innra eftirlit með því að farið sé að reglum

Eftirlit með því að óhæðisstefnu endurskoðunarfyrirtækisins sé fylgt skal vera óaðskiljanlegur hluti af gæðaeftirlitskerfi endurskoðunarfyrirtækisins. Stór endurskoðunarfyrirtæki geta vísað þessu verkefni til sérfræðinga gæðaeftirlits eða jafnvel til aðila sem eru sérfróðir um óhæði. Verið getur að þetta henti illa fyrir lítil og meðalstór endurskoðunarfyrirtæki sem meta venjulega óhæði sitt í hverju tilviki fyrir sig. Þau fyrirtæki skulu þó a.m.k. láta samstarfsaðila, sem er ekki í viðkomandi verkefnishópi, athuga hvort einstakir aðilar fylgi stefnunni. Þegar um er að ræða einyrkjafyrirtæki og fámenn fyrirtæki þar sem allir samstarfsmenn eru annaðhvort í verkefnishópnum eða aðild einhvers annars samstarfsaðila utan verkefnishópsins myndi auka óhæðisáhættuna (t.d. þegar þessi aðili veitir viðskiptavininum umtalsverða þjónustu, aðra en endurskoðun) skal löggilti endurskoðandinn annaðhvort leita ráða hjá eftirlitsstofnun starfsgreinarinnar eða fá annan löggiltan endurskoðanda til að annast athuginum.

5. OPINBER BIRTING ÞÓKNUNAR

Löggiltur endurskoðandi skal geta sýnt fram á að óhæði hans hafi ekki verið stefnt í hættu vegna þess að hann veitti viðskiptavinum aðra þjónustu en endurskoðun þar sem þóknunin sem hann fékk er ekki í réttu hlutfalli við þóknun fyrir lögboðnu endurskoðunina. Þetta ætti einnig vera í þágu viðkomandi viðskiptavinar (sjá einnig lið 4.1.2 í A-hluta) þar eð það eykur tiltrú á fjárhagslegum upplýsingum sem hann birtir. Kröfur um opinbera birtingu, sem aðildarríkin setja fram í innlendum lögum eða fyrir tilstilli viðeigandi eftirlitsyfirvalds, skulu gera sanngjörnum og upplýstum aðila kleift að mynda sér skoðun á því hve mikill munur er á þóknun fyrir lögboðna endurskoðun og annarri þóknun. Til að aðstoða við slíkt mat skal þóknun fyrir aðra þjónustu en lögboðna endurskoðun sundurliðuð í þrjá meginflokka (frekari gæðatrygging, skattaráðgjöf og önnur þjónusta en endurskoðun) sem endurspeglar mismunandi tegundir þjónustu sem hefur verið veitt. Varðandi flokkinn önnur þjónusta en endurskoðun, skal a.m.k. gefa lágmarksupplýsingar um veitingu þjónustu varðandi fjárhagslega upplýsingatækni, innri endurskoðun, mat, málaferli og ráðningarþjónustu. Einnig getur verið heppilegt að tilgreina sérstök verkefni sem eru verulegt hlutfall af tilteknum (undir-)flokki.

B. SÉRSTAKAR AÐSTÆÐUR**1. FJÁRHAGSLEGIR HAGSMUNIR**

Hugtakið „fjárhagslegir hagsmunir“ nær vanalega yfir alla fjárhagslega hagsmuni sem löggilti endurskoðandinn sjálfur, endurskoðunarfyrirtæki hans eða einhver annar aðili, sem fellur undir 2. þátt í A-hluta, getur átt í fyrirtæki viðskiptavinarins eða einhverju af eignartengdum fyrirtækjum hans. Hugtakið felur í sér „beina“ og „óbeina“ fjárhagslega hagsmuni, s.s.

- beina eða óbeina hlutfjáreign í fyrirtæki viðskiptavinarins eða eignartengdum fyrirtækjum þess, eða
- eign eða viðskipti með verðbréf í fyrirtæki viðskiptavinarins eða eignartengdum fyrirtækjum þess, eða
- lífeyrisréttindi eða aðrar bætur frá fyrirtæki viðskiptavinarins eða eignartengdum fyrirtækjum þess.

Fara skal með skuldbindingar um að eiga fjárhagslega hagsmuni (t.d. samninga um öflun fjárhagslegra hagsmuna) og afleiður þeirra sem tengjast beint fjárhagslegum hagsmunum (t.d. hlutabréfakauprétt, framvirka samninga o.s.frv.) á sama hátt og fjárhagslega hagsmuni sem eru þegar fyrir hendi.

Beinir fjárhagslegir hagsmunir

Þegar aðili, sem tekur beinan þátt í vinnu við lögboðna endurskoðun (löggilti endurskoðandinn, endurskoðunar-fyrirtækið, einstaklingur í verkefnishópnum eða innan valdbrautarinnar), á beinna fjárhagslegra hagsmuna að gæta hjá viðskiptavininum, á t.d. hlutabréf, skuldabréf, skuldaviðurkenningar, valrétt eða önnur verðbréf, er litið svo á að ógnun vegna eigin hagsmuna sé of mikil til að verndaraðgerðir geti dregið úr áhættu löggilta endurskoðandans varðandi óhæði svo að viðunandi sé.

Í því tilviki verður löggilti endurskoðandinn annaðhvort að draga sig út úr verkefninu eða, ef einstaklingur í endurskoðunarfyrirtækinu á beinna hagsmuna að gæta, útiloka þann einstakling frá verkefninu.

Ef samstarfsaðili í endurskoðunarfyrirtækinu eða aðili að neti þess, sem vinnur á „skrifstofu“, á fjárhagslegra hagsmuna að gæta í fyrirtæki viðskiptavinarins er litið svo á að eigin hagsmunir séu of miklir til að rétt sé að viðhalda þeim aðstæðum.

Óbeinir fjárhagslegir hagsmunir

Með hugtakinu „óbeinir fjárhagslegir hagsmunir“ er átt við aðstæður þar sem t.d. aðili sem fellur undir 2. þátt í A-hluta hefur fjárfest í rekstrareiningum sem eru ekki viðskiptavinir en sem hafa fjárfest í fyrirtæki viðskiptavinarins eða í fyrirtækjum sem viðskiptavinurinn hefur einnig fjárfest í.

Aðili, sem fellur undir 2. þátt í A-hluta, skal ekki hafa slíkra óbeinna, fjárhagslegra hagsmuna að gæta þegar óhæði hans telst verulega ógnað vegna eigin hagsmuna í tengslum við fjárhagslega aðild hans. Þetta á einkum við þegar óbein hlutfjáreign í fyrirtæki viðskiptavinarins gerir eða virðist gera aðila það kleift að hafa áhrif á stjórnarákvarðanir viðskiptavinarins (t.d. með verulegum, óbeinum atkvæðisrétti) eða þegar bein eignaraðild getur eða virðist geta haft áhrif á niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar við einhverjar aðstæður. Óviðunandi áhætta varðandi óhæði getur einnig komið upp við aðstæður þar sem löggilti endurskoðandinn, eða einhver annar aðili sem fellur undir 2. þátt í A-hluta, gegnir hlutverki atkvæðavörslumanns sjóðs eða rekstraraðila bús sem á verðbréf í fyrirtæki viðskiptavinarins. Þetta gerist þó því aðeins að ekki séu gerðar neinar viðeigandi verndaraðgerðir til að draga úr þessari áhættu, s.s. umsjón og eftirlit réttthafa, stjórnvalda eða dómstóla.

Þegar um er að ræða óbeina, fjárhagslega hagsmuni í fyrirtæki viðskiptavinarins getur hugsanleg ógnun við óhæði löggilta endurskoðandans vegna eigin hagsmuna hins vegar skoðast óveruleg áhætta, t.d. ef

- fjárhagslegir hagsmunir eru milliliðalaust í vörslu fjárfestingarsjóðs, eftirlaunasjóðs, verðbréfasjóðs eða sambærilegs fjárfestingaraðila, og
- aðilinn, sem á óbeinna hagsmuna að gæta, tekur ekki beinan þátt í endurskoðun hjá stjórnanda sjóðsins eða getur ekki haft áhrif á einstakar ákvarðanir stjórnanda sjóðsins um fjárfestingar.

Ytri atburðir

Ef fjárhagslegir hagsmunir hafa áunnist í kjölfar ytri atburðar (t.d. þegar um er að ræða erfðir, gjafir, samruna fyrirtækja eða félaga) og frekara eignarhald þeirra hagsmuna yrði veruleg ógnun við óhæði löggilta endurskoðandans verður að ráðstafa þeim eins fljótt og unnt er og eigi síðar einum mánuði eftir að aðilinn hefur fengið vitneskju um og rétt til ráðstöfunar á þessum fjárhagslegu hagsmunum. Ef hagsmunirnir eru í skráðu félagi og hafa t.d. fengist með erfðum skal selja hlutabréfin innan mánaðar frá því að viðkomandi aðili hefur fengið vitneskju um arfinn og rétt til að selja hlutabréfin í samræmi við gildandi reglur verðbréfaþings um ráðstöfun eða sölu hlutabréfa frá aðilum sem ráða yfir innherjaupplýsingum.

Þörf er á frekari verndaraðgerðum til að viðhalda óhæði löggilta endurskoðandans þar til fjárhagslegum hagsmunum hefur verið ráðstafað. Ef löggilti endurskoðandinn verður þess t.d. var að aðili að verkefnishópnum hafi eignast hlutabréf í fyrirtæki viðskiptavinarins með erfðum skal útiloka þann einstakling frá verkefnishópnum þar til hlutabréfin hafa verið seld. Einnig skal útiloka hann frá því að taka mikilvægar ákvarðanir sem varða lögboðna endurskoðun á fyrirtæki viðskiptavinarins þar til hlutabréfin hafa verið seld.

Brot án ásetnings

Komið getur fyrir að löggilti endurskoðandinn verði þess áskynja að einstaklingur í endurskoðunarfyrirtæki hans eigi fjárhagslega hagsmuni í fyrirtæki viðskiptavinarins eða einhverju af eignartengdum fyrirtækjum hans, sem almennt telst vera brot á kröfum um óhæði. Slík brot án ásetnings stefna ekki óhæði löggilta endurskoðandans í hættu gagnvart viðskiptavini að því tilskildu að löggilti endurskoðandinn

- hafi tekið upp málsmeðferð sem krefst þess allir starfsmenn með fagkunnáttu gefi þegar í stað skýrslu um öll brot á reglum um óhæði í kjölfar kaupa, erfða eða annarrar öflunar fjárhagslegra hagsmuna í fyrirtæki viðskiptavinar (sjá einnig lið 4.3.2. í A-hluta),
- tilkynni hlutaðeigandi einstaklingi þegar í stað að hann verði að ráðstafa fjárhagslegum hagsmunum eins fljótt og unnt er eftir að brot án ásetnings uppgötvast, og
- gæti sérstakrar nákvæmni við athugun á viðkomandi endurskoðunarstarfi þess einstaklings.

Þegar ókleift reynist að fá einstaklinginn til að ráðstafa fjárhagslegum hagsmunum ber að fjarlægja þann einstakling úr verkefnishópnum. Þegar annar einstaklingur en aðili að verkefnishópnum á, án ásetnings, fjárhagslegra hagsmuna að gæta, sem geta stefnt óhæði löggilta endurskoðandans í hættu, skal útiloka þann einstakling frá því að taka mikilvægar ákvarðanir sem varða lögboðna endurskoðun á fyrirtæki viðskiptavinarins.

Óháð því um hvaða fjárhagslegu hagsmuni er að ræða er það fyrst og fremst verndarkerfi löggilta endurskoðandans (sjá lið 4.3 í A-hluta) sem skal vera því til sönnunar að ógnun við óhæði hafi greinst og verið tekið til meðferðar. Ef við á skal aðild eftirlits- og stjórnunarstofnunar viðskiptavinarins að þessu ferli einnig koma fram sem sönnun. Ef ákvarðað er um það hvort ógnunin sé veruleg eða ekki skal auk þess skrá ástæðurnar fyrir ákvörðuninni.

2. VIÐSKIPTATENGSL

Viðskiptatengsl

Viðskiptatengsl eru tengsl sem fela í sér sameiginlega hagsmuni, viðskiptalega eða fjárhagslega, milli löggilts endurskoðanda, endurskoðunarfyrirtækis eða einhvers annars aðila sem er í aðstöðu til að hafa áhrif á niðurstöður lögboðinnar endurskoðunar (aðilar sem falla undir 2. þátt í A-hluta) annars vegar og viðskiptavinarins, fyrirtækja í eignartengslum við hann eða stjórnenda þeirra hins vegar. Hér á eftir fara dæmi um slík tengsl sem gætu, ef þau skipta endurskoðandann miklu máli eða eru utan venjubundinna viðskipta, verið ógnun vegna stuðnings, hlutdrægni eða þvingana:

- að eiga fjárhagslegra hagsmuna að gæta í fyrirtæki um sameiginlegt verkefni með viðskiptavininum eða eiganda, framkvæmdastjóra eða öðrum einstaklingi í yfirstjórn fyrirtækis þess viðskiptavinar,
- að eiga fjárhagslegra hagsmuna að gæta í fyrirtæki viðskiptavinar, sem er veitt önnur þjónusta en endurskoðun, sem hefur fjárfest í fyrirtæki viðskiptavinarins eða viðskiptavinurinn hefur fjárfest í því fyrirtæki,
- að veita viðskiptavininum lán eða tryggingu fyrir áhættu viðskiptavinarins,
- að fá lán hjá viðskiptavininum eða hafa fengið lán sem viðskiptavinurinn ábyrgist,
- að veita framkvæmdastjóra eða öðrum einstaklingi í yfirstjórn fyrirtækis viðskiptavinarins þjónustu er þjónar persónulegum hagsmunum þess einstaklings,
- að taka við þjónustu frá fyrirtæki viðskiptavinar eða eignartengdum fyrirtækjum hans sem varða ábyrgð, útboð, markaðssetningu eða sölu á verðbréfum sem endurskoðunarfyrirtækið eða aðili að fyrirtækjahópi þess gefur út.

Fara skal með skuldbindingar um að mynda slík tengsl á sama hátt og tengsl sem þegar hafa verið mynduð.

Venjubundin viðskipti

Innan ramma venjulegrar viðskiptastarfsemi getur löggiltur endurskoðandi ekki aðeins veitt viðskiptavininum eða eignartengdum fyrirtækjum hans endurskoðunarþjónustu eða aðra þjónustu heldur getur hann einnig keypt vörur eða þjónustu af þessum fyrirtækjum. Dæmi um þetta getur verið trygginga- og bankaþjónusta, samningar um viðskiptalán eða kaup á skrifstofubúnaði, gagnavinnslubúnaði eða fyrirtækisbifreiðum. Ef þessi viðskipti eru milli óskyldra aðila (s.s. milli þriðju aðila) eru þau að jafnaði ekki ógnun við óhæði löggilta endurskoðandans (t.d. kaup á vörum sem eru boðnar fram með venjulegum heildsöluafslætti og eru tiltækar öllum sem eiga viðskipti við viðskiptavininn). Löggilti endurskoðandinn skal samt athuga vandlega hættuna á því að viðskipti, þótt þau eigi sér stað á milli óskyldra aðila, geta verið í svo miklum mæli að það ógni óhæði hans á þann hátt að hann yrði fjárhagslega háður, annaðhvort í reynd eða a.m.k. ásynd.

Það er telst ekki til eðlilegra viðskipta að taka við vörum eða þjónustu á vildarkjörum frá viðskiptavini nema verðgildi ávinningsins sé óverulegt.

Hættan á því að óhæði sé ógnað

Hvort líta ber á viðskiptatengsl sem verulega ógnun við óhæði löggilta endurskoðandans fer eftir því hvort sanngjarn og upplýstur þriðji aðili myndi telja að slík tengsl gætu haft áhrif á niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar. Þess vegna er þörf á hlutlægum viðmiðunum til að meta mikilvægi tengslanna fyrir löggilta endurskoðandann, sem og fyrir viðskiptavininn. Varðandi reikningsskilin og endurskoðunarverkefnið skulu tengslin ekki valda því að löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða einhver aðili að neti þess geti haft áhrif á stjórnarákvæðanir viðskiptavinarins. Á hinn bóginn skulu tengslin ekki gera viðskiptavininum eða einhverju af eignartengdum fyrirtækjum hans það kleift að hafa áhrif á niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar, hvorki í reynd né ásynd.

Óháð því um hvaða viðskiptatengsl er að ræða er það fyrst og fremst verndarkerfi löggilta endurskoðandans (sjá lið 4.3 í A-hluta) sem skal sanna að ógnun við óhæði hafi komið í ljós og verið rannsökuð. Ef við á skal aðild eftirlits- og stjórnunarstofnunar viðskiptavinarins að þessu ferli einnig koma fram sem sönnun. Ef ákvarðað er um það hvort ógnunin sé veruleg eða ekki skal auk þess skrá ástæðurnar fyrir ákvörðuninni.

Lögboðin endurskoðunarþjónusta

Ógnun við óhæði er talin vera of mikil til að rétt sé að leyfa löggiltum endurskoðanda, endurskoðunarfyrirtæki eða aðila að neti þess að veita eiganda endurskoðunarfyrirtækisins lögboðna endurskoðunarþjónustu. Þegar slíkur eigandi er, eða virðist vera, í þeirri stöðu að geta haft áhrif á ákvarðanatöku í endurskoðunarfyrirtækinu, sem hefur áhrif á endurskoðunarstarfsemi þess, er endurskoðunarþjónusta fyrir eignartengt fyrirtæki hans einnig talin ósamrýmanleg kröfunni um óhæði. Slíkra áhrifa getur t.d. gætt vegna þess hlutfalls atkvæða sem eigandinn hefur yfirráð yfir í endurskoðunarfyrirtækinu. Þeirra gæti einnig gætt vegna þess hvers eðlis staða eigandans eða fulltrúa hans er í endurskoðunarfyrirtækinu. Staða, sem hugsanlega gæti valdið erfiðleikum, kemur upp þegar stjórnarmaður eða yfirmaður er, fyrir hönd eigandans, í umsjónarmefnd endurskoðunarfyrirtækisins. Löggilti endurskoðandinn skal einnig huga að því hvort endurskoðunarþjónusta við þessa viðskiptavini gæti stefnt óhæði hans í hættu ef yfirmenn, stjórnendur eða hluthafar viðskiptavinarins hafa annaðhvort yfirráð yfir verulegum hluta atkvæðisréttar í endurskoðunarfyrirtækinu eða eru hins vegar, eða virðast vera, í þeirri stöðu að hafa áhrif á ákvarðanatöku í fyrirtækinu í málum er varða endurskoðunarverkefni þess.

3. STARFSRÁÐNING HJÁ FYRIRTÆKI VIÐSKIPTAVINAR

Tvö störf og samningar um lán á starfsfólki

Það telst vera of mikil áhætta varðandi óhæði löggilta endurskoðandans að leyfa að einstaklingur, sem fellur undir 2. þátt í A-hluta, sem er ráðinn til starfa hjá endurskoðunarfyrirtækinu og/eða fyrirtæki sem er aðili að neti þess, sé einnig ráðinn í starf hjá fyrirtæki viðskiptavinarins og/eða einhverju af eignartengdum fyrirtækjum þess. Stefna og málsmeðferð löggilta endurskoðandans (sjá lið 4.3.2 í A-hluta) skal fela í sér hæfilegar ráðstafanir til að finna öll dæmi um slíka, tvöfalda starfsráðningu.

Löggilti endurskoðandinn skal einnig athuga vandlega þær aðstæður þar sem einstaklingur, sem er ráðinn til starfa hjá endurskoðunarfyrirtæki eða fyrirtæki sem er aðili að neti þess, vinnur hjá fyrirtæki viðskiptavinarins eða einhverju af eignartengdum fyrirtækjum þess samkvæmt samningi um lán á starfsfólki. Samningur um lán á starfsfólki felur í sér að starfsmaður endurskoðunarfyrirtækisins eða nets þess vinnur að verkefni undir beinni umsjón viðskiptavinarins og býr ekki til neinar reikningsfærslur og vinnur engin grunn gögn sem eru ekki athuguð og samþykkt af viðskiptavininum. Slík ráðstöfun getur verið viðunandi að því tilskildu að einstaklingurinn komist ekki í þá stöðu að hann geti haft áhrif á niðurstöður lögboðnu endurskoðunarinnar. Ef einstaklingur á að starfa í verkefnishópnum eftir að hafa lokið slíkum samningi um lán á starfsfólki skal ekki fela honum neina ábyrgð varðandi endurskoðunarstörf eða -starfsemi sem hann vann að eða hafði umsjón með á meðan hann var starfsmaður samkvæmt lánsamningnum (sjá einnig 5. þátt B-hluta hér á eftir).

Aðili að verkefnishópnum sem flytur sig til viðskiptavinarins

Heildarverndarkerfi endurskoðunarfyrirtækisins (sjá lið 4.3 í A-hluta) skal fela í sér stefnu og starfsaðferðir sem hægt er að aðlagja svo að þær hæfi aðstæðum hverju sinni. Þær geta verið breytilegar eftir ólíkum þáttum, s.s.:

- stöðu þess einstaklings sem yfirgefur endurskoðunarfyrirtækið (t.d. samstarfsaðili annars vegar eða yfirmaður eða annar sérfræðingur hins vegar),
- aðstæðum sem valda því að einstaklingur yfirgefur fyrirtækið (t.d. starfslok, uppsögn, eigin ákvörðun),
- stöðu þess einstaklings, sem yfirgefur endurskoðunarfyrirtækið, í fyrirtæki viðskiptavinarins (t.d. stjórnunarstaða eða þá staða þar sem lítlir möguleikar eru á því að hafa áhrif á reikningsskilin),
- því hve langur tími hefur liðið frá því að einstaklingurinn yfirgaf endurskoðunarfyrirtækið, og
- hve langur tími er liðinn frá því að einstaklingurinn, sem yfirgefur fyrirtækið, veitti þjónustu sem tengist endurskoðunarverkefninu.

Athugun síðari samstarfsaðila

Í þeim tilvikum þegar einstaklingur, sem yfirgefur endurskoðunarfyrirtækið, er verkefnisstjóri eða meðendurskoðandi skal sá meðendurskoðandi, sem framkvæmir seinni athugunina, sem krafist er, einnig taka tillit til þeirrar hættu að fyrri samstarfsaðilinn kynni að hafa verið undir áhrifum viðskiptavinarins við fyrri endurskoðunina. Auk þess kann fyrri samstarfsaðili að hafa myndað nán tengsl við aðra aðila í endurskoðunarhópnum sem gætu ógnað óhæði þeirra sem eru áfram í endurskoðunarhópnum. Loks getur fyrrverandi samstarfsaðili notað þekkingu sína á því endurskoðunar- og prófunarfyrirkomulagi sem notað er til að fara í kringum endurskoðunarfyrirmælin.

Heppilegt getur verið fyrir lítil endurskoðunarfyrirtæki, sem hafa ekki tök á að láta fara fram athugun síðari samstarfsaðila, að láta annan löggiltan endurskoðanda gera svipaða athugun eða a.m.k. að leita ráða hjá eftirlitsyrfirvaldi starfsgreinarinnar.

4. STJÓRNUNAR- EÐA UMSJÓNARHLUTVERK Í FYRIRTÆKI VIÐSKIPTAVINAR

Að taka við stjórnunar- eða umsjónarhlutverki í fyrirtæki viðskiptavinar er ekki eina hugsanlega áhyggjuefnið að því er varðar ógnun við óhæði vegna þvingunar og eigin athugunar. Slík ógnun getur einnig komið upp þegar einstaklingur, sem fellur undir 2. þátt í A-hluta, verður aðili að stjórnunar- eða umsjónarstofnun í fyrirtæki sem er ekki viðskiptavinur og er annaðhvort í þeirri stöðu að geta haft áhrif á viðskiptavininn eða að viðskiptavinurinn geti haft áhrif á hann. Í þeim tilvikum er um að ræða óviðunandi áhættu varðandi óhæði. Því ber að banna að þiggja slíkar stöður.

Ef innlend lög krefjast þess að aðilar að starfsgrein endurskoðenda taki að sér umsjónarhlutverk í tilteknum fyrirtækjum verður að tryggja það með verndaraðgerðum að slíkir fagmenn hafi engum skyldum að gegna í verkefnishópnum.

Í 2. lið 4. þætti B-hluta er það viðurkennt að fyrrverandi aðila að verkefnishópi, sem yfirgefur endurskoðunarfyrirtækið, hvort heldur er við starfslok eða til að taka við stöðu hjá fyrirtæki, sem er ekki viðskiptavinur, gæti boðist staða stjórnarmanns, án þess að starfa í fyrirtækinu, í stjórnar- eða umsjónarstofnun fyrirtækis viðskiptavinarins. Í þeim tilvikum þarf endurskoðunarfyrirtækið að tryggja að kröfurnar í 3. og 4. lið 3. þætti B-hluta séu uppfylltar.

5. STARFSRÁÐNING HJÁ ENDURSKOÐUNARFYRIRTÆKI

Þegar stjórnarmaður eða framkvæmdastjóri í fyrirtæki viðskiptavinar flytur sig til endurskoðunarfyrirtækis er lítið svo á að óhæði sé ógnað svo mjög við eigin athugun að ekki sé hægt að draga úr því með neinum öðrum verndaraðgerðum en að banna að sá einstaklingur gerist aðili að verkefnishópnum eða taki þátt í mikilvægum ákvörðunum varðandi endurskoðun hjá viðskiptavininum í tvö ár. Ef fyrrverandi starfsmaður viðskiptavinarins flytur sig til endurskoðunarfyrirtækisins er hættan á því að óhæði sé ógnað við eigin athugun háð þeim skyldum og verkefnum sem þessi starfsmaður hafði í fyrirtæki viðskiptavinarins og þeim skyldum og verkefnum sem hann tekur við í endurskoðunarfyrirtækinu. Ef fyrrverandi starfsmaður hefur t.d. samið reikninga eða metið liði í reikningsskilum eiga sömu verndaraðgerðir við og þegar stjórnarmaður eða framkvæmdastjóri á í hlut. Ef fyrrverandi starfsmaður hefur hins vegar ekki verið í stjórnarstöðu í útibúi viðskiptavinarins getur þessi hættu minnkað ef starfsemi hans sem aðila að verkefnishópnum tengist ekki því útibúi.

6. AÐSTANDENDUR OG ÖNNUR PERSÓNULEG TENGSL

Löggiltur endurskoðandi skal geta metið hættuna á að óhæði sé ógnað ef hann eða einhver annar aðili að verkefnishópnum eða innan valdbrautarinnar eða einhver samstarfsmaður á „skrifstofu“ þar sem hann sjálfur eða slíkur einstaklingur vinnur, á náinn aðstandanda eða hefur einhver önnur náin, persónuleg tengsl við einhvern sem viðmiðanirnar í a- til d-lið 1. liðar eiga við um. Mat hans á málsatvikum skal byggjast á þekkingu hans á aðstæðum varðandi alla viðkomandi einstaklinga í endurskoðunarfyrirtækinu eða innan nets þess. Stefna og starfsaðferðir skulu vera með þeim hætti að gerð sé krafa um að slíkir einstaklingar gefi upp, eftir bestu vitund, öll málsatvik eða aðstæður sem taka þarf tillit til og löggiltur endurskoðandi geti treyst á það. Löggilti endurskoðandinn skal meta allar slíkar upplýsingar, ákveða hvort einhverjar viðmiðanir eiga við og gera allar nauðsynlegar verndaraðgerðir innan eðlilegra tímamarka. Þetta getur falið í sér að verkefninu sé hafnað eða að einstaklingur sé útilokaður frá verkefnishópnum eða „skrifstofunni“.

Það skal koma skýrt fram í stefnu og starfsaðferðum endurskoðunarfyrirtækisins að það er skylda einstaklinga í verkefnishópnum eða innan valdbrautarinnar eða á „skrifstofu“ að leggja mat á það, eftir bestu vitund, hverjir eru, eða gætu virst vera, nánir aðstandendur eða haft náin tengsl á annan hátt. Þeir skulu upplýsa meðendurskoðandann, sem ber ábyrgð á endurskoðunarverkefninu, um öll viðeigandi málsatvik eða aðstæður varðandi tiltekinn viðskiptavin.

Nánir aðstandendur

Hugtakið „nánir aðstandendur“ er allajafna notað um foreldra, systkin, maka eða sambýlisfólk og börn og aðra á framfæri viðkomandi aðila. Hugtakið getur náð til annarra aðstandenda sem geta staðið fjær viðkomandi einstaklingi en hafa ekki endilega minni tengsl við hann, allt eftir mismunandi menningar- og félagslegu umhverfi þar sem endurskoðunin fer fram. Þetta geta verið fyrrverandi makar eða sambýlisfólk og makar og börn aðstandenda.

Náin tengsl við aðra en aðstandendur

Erfitt er að skilgreina náin tengsl önnur en tengsl við aðstandendur en það gætu verið tengsl þar sem einhver aðili, sem er ekki aðstandandi, á oft eða reglulega félagsleg samskipti við aðstandendur.

Brot án ásetnings

Komið getur fyrir að löggiltur endurskoðandi verði þess áskynja að einstaklingur í endurskoðunarfyrirtæki hans hafi látið ógert, án þess að um ásetning hafi verið að ræða, að tilkynna fyrirtækinu um tengsl við aðstandendur eða önnur persónuleg tengsl við fyrirtæki viðskiptavinarins, sem almennt telst vera brot á kröfum um óhæði. Slík brot án ásetnings stefna ekki óhæði löggilta endurskoðandans í hættu gagnvart viðskiptavini að því tilskildu að löggilti endurskoðandinn

- hafi tekið upp starfsaðferðir sem krefjast þess allir faglærðir starfsmenn tilkynni þegar í stað um öll brot á reglum um óhæði sem koma upp í kjölfar breytinga hjá aðstandendum þeirra eða öðrum persónulegum tengslum, vegna þess að nánir aðstandendur eða aðrir nákomnir aðilar (þ.e. þeir sem falla undir a- og b-lið 1. liðar hér að framan) taka við stöðu sem er viðkvæm m.t.t. endurskoðunar eða vegna þess að slíkir aðstandendur eða aðilar kaupa, erfa eða taka með öðrum hætti við verulegum fjárhagslegum hagsmunum í fyrirtæki viðskiptavinar,
- fjarlægi einstaklinginn þegar í stað úr verkefnishópnum eða, ef einstaklingurinn er ekki í verkefnishópnum, útiloki hann frá mikilvægum ákvörðunum varðandi lögboðnu endurskoðunina hjá viðkomandi viðskiptavini. Ef um er að ræða verulega fjárhagslega hagsmuni skal hann láta einstaklinginn vita til að tryggja að fjárhagslegu hagsmununum verði ráðstafað við fyrstu hentuleika eftir að brot án ásetnings uppgötvast, og
- gæti sérstakrar nákvæmni við athugun á viðkomandi endurskoðunarstarfi þess einstaklings.

7. ÖNNUR ÞJÓNUSTA EN ENDURSKOÐUN

7.1. Almenn atriði

Óhæði að því er varðar ákvarðanatöku viðskiptavinarins

Ógnun vegna eigin athugunar telst alltaf vera of mikil til að hægt sé að leyfa að veitt sé önnur þjónusta en lögboðin endurskoðun, sem felur í sér að löggilti endurskoðandinn eigi hlut að einhvers konar ákvarðanatöku viðskiptavinarins, einhvers af eignartengdum fyrirtækjum hans eða stjórnenda slíks fyrirtækis. Þess vegna verður löggilti endurskoðandinn að tryggja, ef hann eða aðili að neti hans áformar að veita viðskiptavini eða einu af eignartengdum fyrirtækjum hans aðra þjónustu en endurskoðun, að enginn einstaklingur, sem kemur fram fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækis eða aðila að neti þess, taki ákvörðun eða eigi hlut að neinni ákvarðanatöku fyrir hönd viðskiptavinarins, einhvers af eignartengdum fyrirtækjum hans eða stjórnenda slíks fyrirtækis.

Þegar ráðgjöf eða aðstoð er veitt í tengslum við einhvers konar þjónustu, sem löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið veitir, skal veita viðskiptavininum, eignartengdum fyrirtækjum hans og stjórnendum slíks fyrirtækis tækifæri til að velja á milli sanngjarnra kosta. Þetta kemur ekki í veg fyrir að löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða einhver aðili að neti þess beini tilmælum til viðskiptavinarins. Slík ráðgjöf skal rökstudd með hlutlægri og gagnsærri greiningu og þess vænst að viðskiptavinurinn gaumgæfi tilmælin áður en hann tekur ákvörðun. Ef viðskiptavinurinn leitar eftir ráðgjöf þar sem aðeins ein lausn er möguleg vegna ákvæða í lögum eða reglum skal löggilti endurskoðandinn ganga úr skugga um að gögn hans séu í samræmi við þessi ákvæði (t.d. vísað til viðeigandi laga ásamt ráðgjöf utanaðkomandi sérfræðinga).

7.2. Dæmi — greining á sérstökum aðstæðum

Viðskipta- og fjármálamarkaðir eru í stöðugri þróun og upplýsingatækni breytist ört. Þessi þróun hefur verulegar afleiðingar að því er varðar stjórn og eftirlit. Miðað við þessar breytingar er ekki mögulegt að setja fram tæmandi skrá yfir allar aðstæður þar sem það gæti leitt af sér verulega ógnun við óhæði löggilts endurskoðanda að veita viðskiptavinum aðra þjónustu en endurskoðun. Ekki er heldur mögulegt að halda skrá yfir hinar ýmsu verndaraðgerðir sem kunna að vera gerðar til að draga úr slíkri ógnun. Í dæmunum hér á eftir er lýst sérstökum aðstæðum sem geta stefnt óhæði löggilts endurskoðanda í hættu. Þar er einnig fjallað um verndaraðgerðir sem geta verið heppilegar til að draga úr áhættu að því er varðar óhæði að því marki sem er viðunandi í hverju tilviki. Í reynd þarf löggilti endurskoðandinn að meta áhrif annarra en svipaðra aðstæðna og athuga hvaða verndaraðgerðum væri hægt að beita með árangri gagnvart hættu að því er varðar óhæði að mati upplýsts þriðja aðila.

7.2.1. Samning bókhaldsbóka og reikningsskila

Mismikil aðild að samningu gagna

Aðild löggilts endurskoðanda, endurskoðunarfyrirtækis hans, aðila að neti hans eða annarra starfsmanna að samningu bókhaldsbóka og reikningsskila getur verið mismikil. Í sumum tilvikum setur löggilti endurskoðandinn upp bókhaldsgrunn, færir bókhald og semur reikningsskil og annast lögboðna endurskoðun þessara reikningsskila. Í öðrum tilvikum aðstoðar löggilti endurskoðandinn viðskiptavininn við samningu reikningsskilanna á grundvelli prófjafnaðar, aðstoðar hann við útreikning á lokafærslum (útreikningur áfallinna liða, tapaðra viðskiptakrafna, afskrifta o.s.frv.). Hins vegar tekur löggilti endurskoðandinn ekki þátt í neinu bókhaldsferli. Í síðarnefnda tilvikinu leggur þó löggilti endurskoðandinn, sem finnur annmarka á upplýsingum sem viðskiptavinurinn hyggst leggja fram, fram tillögu og drög að þeim breytingum sem krafist er. Þetta er hluti af umboði lögboðna endurskoðunarinnar og telst ekki vera önnur þjónusta en endurskoðun. Þótt það sé jafnan á ábyrgð stjórnenda að leggja fram reikningsskil er þó óalgengt að reikningsskil séu lögð fram án þess að löggilti endurskoðandinn hafi haft hönd í bagga með framlagningu eða samningu þeirra.

Tegund aðstoðar og ráðgjafar

Fyrirtæki viðskiptavinarins og stjórnendur þess bera ábyrgð á reikningsskilum og því að færa bókhaldsbækur. Þegar veitt er aðstoð, sem tengist reikningshaldi, verða verndaraðgerðir löggilta endurskoðandans a.m.k. að tryggja að reikningsfærslur og allar forsendur fyrir þeim (t.d. matsatriði) séu komnar frá viðskiptavininum. Löggilti endurskoðandinn skal heldur ekki taka þátt í ákvörðunum viðskiptavinarins eða stjórnenda hans að því er varðar þessar færslur eða forsendur.

Aðstoð löggilta endurskoðandans skal því takmarkast við að inna af hendi tæknileg eða vélræn verkefni og að veita ráðgjöf um aðra staðla og aðferðafræði sem viðskiptavinurinn kann að óska eftir að beita.

Dæmi um aðstoð, sem getur stefnt óhæði í hættu, eru m.a. eftirfarandi:

- að ákvarða eða breyta dagbókarfærslum eða flokkun reikninga eða færslna eða öðrum bókhaldsbókum án samþykkis viðskiptavinarins,
- að heimila eða samþykkja færslur, eða
- að taka saman fylgiskjöl eða grunngögn (þ.m.t. ákvarðanir um forsendur fyrir mati) eða gera breytingar á slíkum skjölum eða gögnum.

Dæmi um aðstoð, sem stefnir óhæði ekki endilega í hættu, eru m.a. eftirfarandi:

- að vinna bókhaldsverkefni vélrænt, s.s. að skrá færslur sem stjórnendur viðskiptavinarins hafa þegar ákveðið viðeigandi reikningsflokkun fyrir, að bóka kóðaðar færslur í aðalbók viðskiptavinarins, að færa færslur, sem viðskiptavinurinn hefur samþykkt, yfir á prófjöfnuð viðskiptavinarins eða veita tiltekna gagnavinnsluþjónustu,
- að upplýsa viðskiptavininn um gildandi reikningsskilastaðla eða matsaðferðir og viðskiptavinurinn velur þá aðferð sem taka skal upp.

Hagsmunir almennings

Ógnun við óhæði vegna eigin athugunar, sem kemur upp þegar löggiltur endurskoðandi aðstoðar fyrirtæki, sem varðar hagsmuni almennings, við samningu bókhaldsbóka eða reikningsskila, telst vera svo mikil að ekki sé hægt að draga úr henni með öðrum verndaraðgerðum en banni við hverri þeirri aðstoð sem gengur lengra en umboð lögboðnu endurskoðunarinnar segir til um (þ.e. öll aðstoð önnur en sú að gera tillögur og drög að breytingum á meðan lögboðna endurskoðunin stendur yfir eftir að hafa fundið annmarka á upplýsingunum sem viðskiptavinurinn hyggst setja fram).

Í öllum tilvikum skal löggilti endurskoðandinn, þegar hann er beðinn að taka þátt í samningu bókhaldsbóka eða reikningsskila fyrir viðskiptavin, kanna vandlega hvern skilning almenningur hefur varðandi verkefni hans. Þetta getur farið eftir stærð og skipulagi fyrirtækis viðskiptavinarins og einnig viðskiptaumhverfinu sem viðskiptavinurinn starfar í, annaðhvort staðbundið, svæðisbundið eða á landsvísi. Þegar ógnunin telst vera svo mikil að almenningur gæti dregið óhæði hans í efa skal löggilti endurskoðandinn ekki taka að sér starfið.

Neyðartilvik

Í neyðartilvikum getur löggiltur endurskoðandi tekið þátt í vinnslu gagnanna að því marki sem teldist ekki viðunandi undir eðlilegum kringumstæðum (sjá 2. og 3. lið hér að framan). Þetta gæti komið upp þegar löggilti endurskoðandinn, vegna ytri og ófyrirsjáanlegra atvika, er eini aðilinn sem hefur þau hjálpargögn og nauðsynlega þekkingu á kerfum og aðferðum viðskiptavinarins sem þarf til að geta skilað reikningshaldi og reikningsskilum á réttum tíma. Þær aðstæður gætu talist neyðarástand ef synjun löggilta endurskoðandans um að veita þjónustuna leiddi af sér alvarlega erfiðleika fyrir viðskiptavininn (t.d. að lánsheimildir yrðu dregnar til baka) eða gæti jafnvel sett rekstur fyrirtækisins í hættu.

Í slíku neyðartilviki skal löggilti endurskoðandinn þó ekki eiga hlut að neinum endanlegum ákvörðunum og skal leita eftir samþykki viðskiptavinarins ef unnt er. Hann skal einnig athuga frekari verndaraðgerðir sem myndu gera honum kleift að lágmarka óhæðisáhrættu hans. Þegar við á skal hann leita eftir viðræðum um stöðuna við eftirlits- og stjórnunarstofnun viðskiptavinarins og sjá til þess að þjónustan, sem hann hefur veitt, og ástæður fyrir henni, komi fram í samantekt í reikningsskilunum.

Lögboðin endurskoðun samstæðureikningsskila fyrirtækja sem varða hagsmuni almennings

Þegar samstæðureikningsskil fyrirtækis, sem varða hagsmuni almennings, eru sett í lögboðna endurskoðun gætu skapast aðstæður sem gerðu dótturfyrirtæki slíks viðskiptavinar erfitt fyrir að komast að samkomulagi í samræmi við 3. lið hér að framan. Hugsanlega þarf því endurskoðandi þess fyrirtækis að taka þátt í samningu reikningsskila sem eiga að verða hluti af samstæðureikningsskilum viðskiptavinarins. Við slíkar aðstæður er ógnun vegna eigin athugunar gagnvart löggiltum endurskoðanda fyrirtækis, sem varðar hagsmuni almennings, almennt ekki talin veruleg að því tilskildu að aðstoð við bókhald sé eingöngu af tæknilegum eða vélrænum toga eða ráðgjöf sé einungis veitt í formi upplýsinga (sjá 2. lið), að reikningsskil slíkra dótturfyrirtækja skipti ekki miklu máli fyrir samstæðureikningskil viðskiptavinarins (hvorki aðskilið né samanlagt) og þóknun, sem endurskoðunarfyrirtækið og aðilar að neti þess taka við fyrir alla slíka þjónustu í heild, sé óveruleg borið saman við þóknun fyrir endurskoðun samstæðureikninga.

7.2.2. Hönnun og innleiðing fjárhagslegra upplýsingatæknikerfa

Fjárhagslegar upplýsingar

Vinna löggilts endurskoðanda felur í sér prófun á vél- og hugbúnaðarkerfum sem viðskiptavinurinn notar til úrvinnslu fjárhagslegra upplýsinga sem birta á í reikningsskilum hans. Ef löggiltur endurskoðandi (þ.m.t. endurskoðunar-fyrirtæki hans, fyrirtæki sem eru aðilar að neti hans og starfsmenn þeirra) tekur þátt í hönnun og innleiðingu slíks fjárhagslegs upplýsingatæknikerfis (FITS) getur komið upp ógnun vegna eigin athugunar. Í fjárhagslegu upplýsingunum eru ekki einungis þær tölur sem koma beint fram í reikningsskilunum heldur einnig önnur gögn, raunveruleg eða byggð á mati, sem upplýsingarnar í reikningsskilunum byggjast á. Slíkar upplýsingar eru framleiddar annaðhvort í heildstæðum upplýsingatæknikerfum eða mörgum sérkerfum (t.d. kerfum fyrir bókhald, rekstrarbókhald, launabókhald eða reiðufjárstjórnun og einnig þeim kerfum þar sem einungis má skrá rauntölur, s.s. tiltekin vörugæmslu- og framleiðslustýringarkerfi o.s.frv.).

Mismikil aðild

Aðild löggilta endurskoðandans að hönnun og innleiðingu fjárhagslegra upplýsingatækniþerfa getur verið mismikil:

Í sumum tilvikum eru verkefni þar sem löggilti endurskoðandinn hefur með höndum stjórn eða ábyrgð á allri hönnun og innleiðingu fjárhagslegra upplýsingatækniþerfa eða á rekstri slíks kerfis og þeim gögnum sem það er matað á eða framleiðir. Slík verkefni leiða auðsjáanlega til óviðunandi áhættu að því er varðar óhæði.

Í öðrum tilvikum verður löggilti endurskoðandinn að meta nákvæmlega áhættuna sem gæti skapast varðandi óhæði hans í tengslum við aðild hans að hönnun og innleiðingu á kerfi viðskiptavinarins, einkum ef um hagsmuni almennings er að ræða. Í öllum tilvikum skal hann athuga hvort gerðar hafi verið viðeigandi verndaraðgerðir til að draga úr áhættu varðandi óhæði svo að hún sé innan viðunandi marka. Til dæmis getur áhættan verið innan viðunandi marka þegar hlutverk löggilta endurskoðandans er að veita fyrirtækjasamtökum, sem viðskiptavinurinn hefur ráðið til að hanna og/eða innleiða verkefni, ráðgjöf. Áhættan er einnig lítil þegar viðskiptavinurinn er lítið félag og löggilti endurskoðandinn er beðinn að sníða fullmótað, staðlað bókhaldskerfi að starfsemi viðskiptavinarins. Áhætta varðandi óhæði getur þó talist óviðunandi þegar um er að ræða hönnunarverkefni fyrir stór fyrirtæki eða fyrirtæki viðskiptavinar sem varða hagsmuni almennings.

Hins vegar getur löggilti endurskoðandinn tekið að sér að athuga önnur kerfi fyrir viðskiptavininn. Á grundvelli þessarar athugunar getur viðskiptavinurinn sjálfur ákveðið hvaða kerfi hann eigi að setja upp. Slík þjónusta stefnir að jafnaði ekki óhæði löggilta endurskoðandans í hættu, að því tilskildu að kostnaður og ávinningur af kerfunum, sem eru athuguð, sé vandlega skráður og kynntur viðskiptavininum. Óhæði löggilta endurskoðandans er þó stefnt í hættu ef hann hefur verulegra fjárhagslegra hagsmuna að gæta (sjá 1. þátt í B-hluta) eða veruleg viðskiptatengsl (sjá 2. þátt í B-hluta) við einhvern af birgjum slíkra kerfa.

7.2.3. Matsþjónusta

Matsþjónusta

Mat felur það í sér að gerð er athugun á forsendum fyrir framtíðarþróun, beitingu tiltekinnar aðferðarfræði og tiltekinnar tækni og samblandi af hvoru tveggja með það fyrir augum að reikna út tiltekið gildi eða nokkur gildi fyrir eign, skuld eða fyrirtæki í heild sinni. Forsendurnar fyrir slíku mati geta tengst túlkun á nútíð eða væntingum til framtíðar, þ.m.t. bæði almenn þróun og afleiðingar tiltekinnar aðgerða sem viðskiptavinurinn, eða einhver í nánú viðskiptaumhverfi hans, hefur gripið til eða áformar.

Verkefni, sem felast í að athuga eða gefa álit á matsgerð annarra (t.d. verkefni skv. 10. og 27 gr. annarrar tilskipunarinnar um félagarétt (77/91/EBE), 10. og 23. gr. þriðju tilskipunarinnar um félagarétt (78/855/EBE) eða skv. 8. gr. sjöttu tilskipunarinnar um félagarétt (82/891/EBE)) eða að safna og sannprófa gögn sem nota á við mat sem aðrir framkvæma (t.d. dæmigert verk sem unnið er af „tilhlýðilegri kostgæfni“ í tengslum við sölu eða kaup á fyrirtæki), telst ekki vera matsþjónusta samkvæmt þessari meginreglu.

Mikilvægi og huglægni

Matsþjónusta, sem leiðir til mats á fjárhæðum sem, hvorki einar sér né samanlagt, skipta máli fyrir reikningsskilin, telst ekki skapa verulega ógnun varðandi óhæði.

Forsendur fyrir mati og aðferðirnar sem er beitt eru alltaf á ábyrgð fyrirtækis viðskiptavinarins eða stjórnenda þess. Þess vegna er það liður í ákvarðanatökuferlinu að viðskiptavinurinn eða stjórnendur fyrirtækis hans þurfa vanalega að ákvarða forsendurnar fyrir matinu og ákveða aðferðirnar sem beita skal við að reikna gildið. Þetta er sérlega mikilvægt þegar mat, sem á að fara fram, krefst huglægni í verulegum mæli, annaðhvort í tengslum við forsendurnar, sem byggt er á, eða varðandi mun á aðferðum sem hægt er að beita.

Við tiltekið venjubundið mat getur huglægni, sem felst í viðkomandi lið, þó verið óveruleg. Þannig er það þegar forsendur, sem byggt er á, eru ákvarðaðar í lögum (t.d. skatthlutfall og afskriftahlutfall við skattframtal), í öðrum reglum (t.d. ákvæðum um tiltekna vaxtaþrósentu) eða eru almennt viðurkenndar í viðskiptaumhverfi viðskiptavinarins og þegar tækni og aðferðir, sem nota á, eru byggðar á almennt viðurkenndum reglum eða jafnvel fyrirskipaðar í lögum og reglum. Við slíkar aðstæður er ólíklegt að niðurstöður mats, sem er framkvæmt af upplýstum þriðja aðila, þótt þær séu ekki samhljóða, séu mismunandi svo nokkru nemi. Slíkt mat ætti þess vegna ekki að stefna óhæði löggilta endurskoðandans í hættu jafnvel þótt líta megi svo á að matið sjálft sé mikilvægt fyrir reikningsskilin, að því tilskildu að viðskiptavinurinn eða stjórnendur hans hafi a.m.k. samþykkt öll matsatriði sem skipta verulegu máli.

Frekari verndaraðgerðir

Sumar tegundir matsþjónustu hafa í sér fölgna óverulega huglægðni. Það getur t.d. verið þjónusta þar sem þess er krafist að staðlaðri tækni eða stöðluðum aðferðum sé beitt eða þar sem þjónustan er athugun á matsaðferðum þriðja aðila en endanlega matið hefur verulega þýðingu að því er varðar reikningsskil. Í þessum tilvikum skal löggilti endurskoðandinn aðgæta hvort um geti verið að ræða ógnun við óhæði vegna eigin athugunar sem draga þarf úr með frekari verndaraðgerðum. Hægt er að taka á slíkri ógnun með því að koma á fót matshópi sem er aðskilinn frá verkefnishópnum og hefur aðrar skýrslugjafarleiðir.

7.2.4. Þátttaka í innri endurskoðun viðskiptavinar

Innri endurskoðun er mikilvægur þáttur í innra eftirlitskerfi fyrirtækisins. Í fyrirtækjum, einkum litlum og meðalstórum fyrirtækjum sem hafa ekki ráð á því að hafa innri endurskoðunardeild eða þar sem aðstöðu vantar fyrir slíka deild (t.d. aðgang að sérfræðingum í upplýsingatækni eða fjármálastjórn), getur þátttaka löggilts endurskoðanda í innri endurskoðun styrkt eftirlitsmöguleika stjórnenda.

Ógnun vegna eigin athugunar getur þó komið upp, t.d. ef ekki eru skýr skil á milli stjórnunar og eftirlits með innri endurskoðun annars vegar og sjálfrar innri endurskoðunarinnar hins vegar eða ef mat löggilta endurskoðandans á innra eftirlitskerfi viðskiptavinarins felur það í sér að ákvarða eðli og umfang lögboðinnar endurskoðunar sem hann á að framkvæma. Til að komast hjá slíkri ógnun við óhæði verður löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða aðili að neti þess að geta sýnt fram á að hann eigi engan hlut að stjórnun og eftirliti með innri endurskoðun. Enn fremur verður löggilti endurskoðandinn, sem löggiltur endurskoðandi reikningsskila viðskiptavinarins, að geta sýnt fram á að hann hafi gert viðeigandi ráðstafanir til að láta athuga niðurstöður innri endurskoðunarinnar og hafi ekki tekið tillit til þessara niðurstaðna í ótilhlýðilega miklum mæli við ákvörðun á eðli, tímasetningu og umfangi endurskoðunarstarfsins. Til að tryggja að lögboðin endurskoðun löggilta endurskoðunarfyrirtækisins uppfylli tilskilda endurskoðunarstaðla, og að óhæði endurskoðandans sé ekki stefnt í hættu, skal meðendurskoðandi, sem hefur hvorki tekið þátt í lögboðnu endurskoðuninni né neinni innri endurskoðun sem getur haft áhrif á reikningsskilin, framkvæma viðeigandi athugun á þessum málum.

Í fyrirtækjum þar sem deild innri endurskoðunar gefur skýrslu til eftirlits- og stjórnunarstofnunar fremur en til stjórnenda sjálfra hefur innri endurskoðunin það hlutverk að vera til fyllingar lögboðnu endurskoðuninni. Þess vegna má líta á hana sem sérstakan þátt innan ramma stjórnunar í fyrirtækinu. Ef löggilti endurskoðandinn er beðinn að sinna innri endurskoðun við þessar aðstæður verður hann samt að geta sýnt fram á það að hann hafi metið ógnun við óhæði sitt nægilega vel og beitt öllum nauðsynlegum verndaraðgerðum.

7.2.5. Vinna við lausn deilumála fyrir hönd viðskiptavinar

Ógnun vegna stuðnings og eigin athugunar:

Við tiltekna aðstæður aðstoðar löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið, rekstrareining innan nets eða samstarfsaðili, stjórnandi eða starfsmaður viðskiptavinarinn við lausn deilumála eða í málaferlum.

Vanalega er lítið svo á að löggiltur endurskoðandi, sem kemur fram fyrir hönd viðskiptavinarins við lausn deilumála eða í málaferlum, taki að sér hlutverk, sem er ósamrýmanlegt þeirri skyldu löggilts endurskoðanda að setja fram hlutlægt álit á reikningsskilum. Við þessa ógnun vegna stuðnings bætist ógnun vegna eigin athugunar þegar aðstoð í málaferlum leggur löggilta endurskoðandanum einnig þær skyldur á herðar að meta möguleika viðskiptavinar hans á því að vinna málið ef það getur haft áhrif á þær fjárhæðir sem eiga að koma fram í reikningsskilunum. Löggiltur endurskoðandi, sem tekur þátt í málaferlum, verður þess vegna að taka tillit til mikilvægis bæði ógnunar vegna stuðnings og ógnunar vegna eigin athugunar.

Ógnun vegna stuðnings eykst þegar löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða fyrirtæki, sem er aðili að neti, tekur virkan þátt í að leysa deilumál eða í málaferlum fyrir hönd viðskiptavinarins. Minni líkur eru á því að þessi ógnun verði veruleg ef löggilti endurskoðandinn er aðeins skyldugur til að bera vitni fyrir dómstóli í máli sem viðskiptavinurinn er aðili að.

Þegar löggiltur endurskoðandi tekur tiltölulega virkan þátt fyrir hönd viðskiptavinarins geta einnig komið upp aðrar, sérstakar aðstæður sem venjulega eru ekki taldar stefna óhæði hans í hættu. Slíkar aðstæður geta falið það í sér að hann sé í forsvari fyrir viðskiptavininn fyrir dómstóli eða gagnvart skattfyrirvöldum þegar um er að ræða skattamál. Þær geta einnig falið í sér ráðgjöf til viðskiptavinarins og að verja sérstaka reikningsskilaaðferð við aðstæður þar sem yfirvald, eftirlitsyfirvald í verðbréfavíðskiptum eða skoðunarnefnd í aðildarríki eða önnur áþekkt, evrópsk eða alþjóðleg stofnum rannsakar reikningsskil viðskiptavinar löggilta endurskoðandans. Hverjar sem aðstæðurnar eru skal löggilti endurskoðandinn greina sérstakar aðstæður í hverju einstöku tilviki og hvern þátt hann á í þeim til að meta það nákvæmlega hvort um er að ræða verulega áhættu fyrir óhæði hans.

Mikilvægi og huglægni

Þótt viðskiptavininn sé veitt lögfræðipjónusta í tengslum við lausn deilumála eða í málaferlum veldur það því ekki að jafnaði að óhæði sé ógnað í verulegum mæli þegar þessi þjónusta felur í sér mál sem sanngjarn og upplýstur þriðji aðili telur að hafi engin veruleg áhrif á reikningsskilin.

Málflutningur fyrir viðskiptavininn er í eðli sínu huglæg athöfn en mismunandi er hve huglægnin er mikil eftir því hvers eðlis málaþekkingurinn er. Á meðan endurskoðun stendur yfir getur löggilti endurskoðandinn vanalega valið um hvort hann metur niðurstöður dómsmáls sjálfur eða treystir á mat utanaðkomandi lögmanns á vegum viðskiptavinarins. Hve mikil huglægnin er fer í báðum tilvikum eftir þáttum eins og hæfni lögmannsins, því hvort hann fer að siðareglum lögmannna og eftir fyrirliggjandi sönnunargögnum fremur en því hvort lögmaðurinn er starfsmaður endurskoðunarfyrirtækisins eða lögmannsstofu þriðja aðila.

Varðandi lagalega stöðu þar sem auðvelt er að áætla niðurstöður dómsmáls út frá fyrirliggjandi sönnunargögnum skulu áætlaðar fjárhæðir, sem málaferli hafa áhrif á, ekki leiða af sér verulegan mun á þjónustu endurskoðunarfyrirtækis og lögfræðistofu þriðja aðila (t.d. málaferli varðandi ráðningarsamninga við starfsmenn og tiltekin skattamál).

Á hinn bóginn gætu komið upp aðstæður sem fela í sér verulegra huglægni. Þær aðstæður gætu skapast að ómögulegt sé að meta sönnunargögn á hlutlægan hátt vegna þess hvers eðlis viðskiptatengsl milli löggilta endurskoðandans og viðskiptavinarins eru (t.d. persónuleg aðild fyrirverandi eða núverandi stjórnenda, stjórnarmanna, sem starfa ekki jafnframt í fyrirtækinu, eða hluthafa). Í þeim tilvikum skal löggilti endurskoðandinn tryggja að hann eigi ekki hlut að aðgerðum viðskiptavinarins í málaferlum nema í minni háttar málum sem ekki telst líklegt að hafi veruleg áhrif á reikningsskilin.

Frekari verndaraðgerðir

Í tilvikum, sem falla ekki undir 2. lið, skal löggilti endurskoðandinn aðgæta hvort ennþá sé um að ræða ógnun við óhæði sem draga þarf úr með frekari verndaraðgerðum. Komast má hjá því að verkefnishópur, sem vinnur að endurskoðun, blandist inn í málaferli með því að koma á fót mismunandi verkefnishópum með mismunandi skýrslugjafarleiðum fyrir lögboðnu endurskoðunina og lögfræðipjónustuna sem tengist málaferlinum.

7.2.6. Ráðning yfirstjórnar

Löggiltur endurskoðandi, sem er beðinn að aðstoða viðskiptavininn við að ráða starfsmann í yfirmanns- eða lykilstöðu, skal í fyrsta lagi meta hvort óhæði starfsmannsins kunni að verða ógnað, t.d. vegna þeirrar stöðu sem honum er ætlað að gegna og þess hvers konar aðstoð hann á að veita. Þörfin á nákvæmu mati er mest þegar aðilinn, sem er ráðinn, mun að líkindum gegna mikilvægu hlutverki í fjármálastjórn fyrirtækis viðskiptavinarins og því hafa reglulega samband við löggilta endurskoðandann. Ógnun við óhæði vegna eigin hagsmuna og vinfengis getur þó einnig komið upp við aðrar starfsráðningar.

Varðandi það hvers konar aðstoð óskað er eftir felur viðunandi þjónusta t.d. í sér athugun á faglegu hæfi allmargra umsækjenda og hlutlægt álit á því hve vel þeir henta í stöðuna. Önnur viðunandi þjónusta gæti verið að leggja fram úrtakslista umsækjenda til að veita viðtal, að því tilskildu að listinn sé gerður samkvæmt viðmiðunum viðskiptavinarins en ekki samkvæmt eigin álit löggilta endurskoðandans. Í báðum tilvikum þarf að gæta þess að það álit sem er gefið á umsækjandanum hafi ekki óeðlileg áhrif á ákvörðun viðskiptavinarins. Ef löggilti endurskoðandinn ákveður að hann geti ekki veitt þá aðstoð sem beðið er um án þess að hafa áhrif, beint eða óbeint, á ákvörðun viðskiptavinarins um það hvaða umsækjandi verði ráðinn skal hann ekki veita aðstoðina.

8. ÞÓKNUN FYRIR ENDURSKOÐUN OG AÐRA ÞJÓNUSTU

8.1. Skilyrt þóknun

Samkomulag um þóknun

Lögboðin endurskoðun sem er unnin í þágu almennings hentar, eðli sínu samkvæmt, illa til að komast að samkomulagi um þóknun þar sem laun löggilta endurskoðandans eru annaðhvort háð árangurstölum sem viðskiptavinurinn setur eða niðurstöðum endurskoðunarinnar sjálftrar. Þóknun fyrir endurskoðun, sem er ákveðin af dómstóli eða stjórnarstofnun, er ekki skilyrt þóknun.

Samkomulag um þóknun fyrir aðra þjónustu en endurskoðun

Ógnun við óhæði löggilts endurskoðanda vegna eigin hagsmuna, eigin athugunar og stuðnings getur einnig komið upp þegar þóknun fyrir önnur verk en endurskoðun er skilyrt. Þetta gildir um hvers konar skilyrt samkomulag á milli löggilta endurskoðandans, endurskoðunarfyrirtækisins eða rekstrareiningar innan nets þess og fyrirtækis viðskiptavinarins eða einhvers af eignartengdum fyrirtækjum þess. Þegar þóknun er skilyrt felur það t.d. í sér að þóknunin er á einhvern hátt háð framvindu eða niðurstöðum verkefnisins eða að fyrirtæki viðskiptavinarins (eða eignartengd fyrirtæki þess) nái fram tilteknum árangurstölum.

Til að meta það í hve miklum mæli samkomulag um skilyrta þóknun er ógnun við óhæði löggilta endurskoðandans og hvort hæfilegar verndaraðgerðir séu til staðar skal löggilti endurskoðandinn m.a. athuga: tengslin á milli þeirrar starfsemi sem greiða á skilyrta þóknun fyrir og endurskoðunarvinnu, yfirstandandi eða í framtíðinni, á hvaða bili þóknun geti hugsanlega verið og á hvaða grunni skuli reikna hana.

Við framkvæmd þessa mats skal löggilti endurskoðandinn m.a. huga að því hvort fjárhæð skilyrtrar þóknunar sé ákveðin beint út frá mati á verðgildi eignar eða viðskipta (t.d. hlutfall af kaupverði) eða fjárhagsstöðu (t.d. aukningar á markaðsverðmæti), en mæling á því fer síðan í endurskoðun og könnun á því hvort þetta eykur ógnun vegna eigin hagsmuna svo að óviðunandi sé. Á hinn bóginn kemur ógnun við óhæði almennt ekki upp við aðstæður þar sem engin bein tengsl eru á milli reiknigrunnss skilyrtu þóknunarinnar (t.d. byrjunarlauna nýs starfsmanns þegar ráðningaþjónusta er veitt) og þýðingarmikils þáttar í endurskoðunarverkefninu. Þegar eftirlits- og stjórnunarstofnun er til staðar skal löggilti endurskoðandinn upplýsa hana um samkomulag um skilyrta þóknun í samræmi við meginreglurnar sem eru settar fram í lið 4.1.2. í A-hluta.

8.2. Tengsl á milli heildarþóknunar og heildartekna

Það er augljóslega ógnun við óhæði löggilta endurskoðandans vegna eigin hagsmuna ef hann er um of háður þóknun eins viðskiptavinar eða eins hóps viðskiptavina fyrir endurskoðun eða önnur störf. Löggilti endurskoðandinn eða endurskoðunarfyrirtækið þarf ekki einungis að forðast að verða fjárhagslega háð á þann hátt heldur þarf það einnig að athuga vandlega hvort veruleg ógnun við óhæði gæti skapast ef svo virtist.

Að virðast fjárhagslega háður

Löggilti endurskoðandinn, endurskoðunarfyrirtækið eða net getur litið út fyrir að vera fjárhagslega háð einum viðskiptavini eða hópi viðskiptavina ef heildarþóknunin, sem það fær eða reiknar með að fá frá þeim viðskiptavini eða hópi viðskiptavina fyrir endurskoðun og önnur störf, verður óeðlilega hátt hlutfall af heildartekjum. Almennur skilningur á þessu óeðlilega hlutfalli fer eftir mismunandi þáttum innan endurskoðunarumhverfisins. Til dæmis getur það farið eftir stærð fyrirtækisins, hvort það er gróið eða nýstofnað, hvort starfsemin er staðbundin, á landsvisu eða alþjóðleg og almennu ástandi í viðskiptum á mörkuðum þar sem það starfar.

Löggilti endurskoðandinn verður að skoða þessar aðstæður vandlega þegar hann metur mikilvægi ógnunar vegna eigin hagsmuna gagnvart því hvernig óhæði hans virðist vera háttað. Fara skal fram greining á allri þóknun sem hefur fengist fyrir endurskoðun og aðra þjónustu frá tilteknum viðskiptavini eða hópi viðskiptavina samanborið við heildartekjur fyrirtækisins eða netsins og einnig viðeigandi fjárhæðir sem búið er við að fáist á yfirstandandi reikningsskilatímabili fyrirtækisins eða netsins. Ef þessi greining bendir til þess að viðkomandi aðili sé háður viðskiptavininum og þörf sé á verndaraðgerðum skal meðendurskoðandi, sem hefur ekki veitt viðskiptavininum neina endurskoðunarþjónustu eða aðra þjónustu, framkvæma athugun á endurskoðunarstarfi og öðrum störfum sem skipta máli og hafa verið unnin fyrir viðskiptavininn og veita ráðgjöf eftir þörfum. Við athuginuna skal einnig taka tillit til alls endurskoðunarstarfs og annarra starfa sem hefur verið samið um eða boðið í. Ef efasemdir halda áfram eða enginn slíkur samstarfsaðili er tiltækur vegna smæðar fyrirtækisins skal löggilti endurskoðandinn leita eftir ráðgjöf hjá eftirlitsstofnun starfsgreinarinnar eða fá annan löggiltan endurskoðanda til að framkvæma athugun.

Önnur tengsl vegna þóknunar

Löggilti endurskoðandinn skal einnig athuga hvort það séu, eða virðist vera, annars konar tengsl vegna þóknunar á milli eins viðskiptavinar eða hóps viðskiptavina og hans sjálfs eða endurskoðunarfyrirtækisins sem gætu valdið ógnun við óhæði vegna eigin hagsmuna. Til dæmis gæti meðendurskoðandi á skrifstofu eða í útibúi talist vera háður þóknun frá tilteknum viðskiptavini ef mestöll þjónusta þeirrar skrifstofu er veitt í þágu viðskiptavinarins eða ef sami einstaklingur ber ábyrgð á því að selja endurskoðandanum bæði endurskoðunarþjónustu og aðra þjónustu. Til að draga úr slíkri ógnun vegna eigin hagsmuna getur endurskoðunarfyrirtæki breytt innra skipulagi sínu og ábyrgð tiltekinna einstaklinga eða, ef við á, átt viðræður við eftirlits- og stjórnunarstofnun viðskiptavinarins um það á hvern hátt skuli veita þjónustuna og fá greitt fyrir hana.

Óhæði getur einkum verið stefnt í hættu þegar verulegur hluti þóknunar fæst fyrir að veita viðskiptavininum eða eignartengdum fyrirtækjum hans aðra þjónustu en endurskoðun. Löggilti endurskoðandinn skal þess vegna meta hve mikil áhættan er varðandi þetta. Einkum skal hann athuga hvers konar þjónusta, önnur en endurskoðun, er veitt, mismunandi þóknun fyrir endurskoðunarverk og önnur verkefni og hve mikill hlutur hvors um sig er í heildarþóknun endurskoðunarfyrirtækisins eða nets þess. Ef greiningin bendir til þess að þörf sé á verndaraðgerðum, einkum þegar þóknun fyrir aðra þjónustu en endurskoðun er meiri en þóknun fyrir endurskoðun, skal meðendurskoðandi, sem hefur hvorki unnið við endurskoðun né önnur störf fyrir viðskiptavininn, framkvæma athugun á því starfi sem hefur verið unnið fyrir viðskiptavininn og veita ráðgjöf eftir þörfum.

8.3. Gjaldfallin þóknun

Ógreidd þóknun fyrir endurskoðun eða önnur störf gætu virst vera lán í reynd frá löggilta endurskoðandanum til viðskiptavinarins. Þetta gæti ógnað óhæði löggilta endurskoðandans á þann hátt að það sköpuðust sameiginlegir, fjárhagslegir hagsmunir með viðskiptavininum. Í þeim tilvikum verður löggilti endurskoðandinn að meta hve mikil ógnunin er og gera allar nauðsynlegar ráðstafanir. Það gæti falið í sér að veita öllum viðeigandi þriðju aðilum upplýsingar um það hve miklir þessir hugsanlegu, sameiginlegu hagsmunir séu. Þegar löggilti endurskoðandinn er endurskoðunarfyrirtæki getur annar meðendurskoðandi, sem hefur ekki tekið þátt í neinni þjónustu við viðskiptavininn, athugað aðstæður. Þegar um er að ræða einyrkja eða samstarf færra aðila þar sem allir meðendurskoðendur hafa tekið þátt í starfi fyrir viðskiptavininn skal löggilti endurskoðandinn annaðhvort leita ráða hjá eftirlitsstofnun starfsgreinarinnar eða fá annan löggiltan endurskoðanda til að annast athugun.

8.4. Verðlagning

Löggiltur endurskoðandi verður að geta sýnt fram á að þóknunin, sem hann tekur fyrir endurskoðunarstarf, sé eðlileg, einkum ef hún er miklu lægri en sú þóknun sem forveri hans hefur tekið fyrir verkið eða tilgreint verð hjá öðrum fyrirtækjum sem bjóða í verkið. Hann verður líka að geta sýnt fram á að þóknun, sem er tilgreind fyrir endurskoðun, sé ekki háð væntingum um aðra þjónustu en endurskoðun og að viðskiptavinurinn hafi ekki, við samningaviðræður um þóknun fyrir yfirstandandi endurskoðun, verið blektur að því er varðar reiknigrunn þóknunar fyrir endurskoðun og aðra þjónustu í framtíðinni. Löggilti endurskoðandinn skal hafa ákveðið stefnu og starfsaðferðir til að geta sýnt fram á að þóknun hans sé í samræmi við þessar kröfur. Þegar um er að ræða lögboðna endurskoðun fyrirtækja, sem varða hagsmuni almennings, skal löggilti endurskoðandinn leita eftir viðræðum við eftirlits- og stjórnunarstofnunina um reiknigrunn þóknunar fyrir endurskoðunina.

9. MÁLAFERLI

Ekki er mögulegt að tilgreina nákvæmlega í hverju einstöku tilviki hvenær það er orðið óheppilegt fyrir löggiltan endurskoðanda að halda áfram sem endurskoðandi viðskiptavinar en taka ber tillit til eftirfarandi viðmiðana:

- ef viðskiptavinur staðhæfir að annmarkar séu á lögboðinni endurskoðun og löggilti endurskoðandinn telur líklegt að málinu verði stefnt fyrir dóm skal löggilti endurskoðandinn fyrst ræða það sem liggur til grundvallar staðhæfingunum við eftirlits- og stjórnunarstofnun fyrirtækis viðskiptavinarins eða, ef slík stofnun er ekki til staðar, við eftirlitsstofnun starfsgreinar sinnar. Ef þetta staðfestir það álit að líklega verði málinu stefnt fyrir dóm skal endurskoðandinn — að teknu tilliti til ákvæða í landslögum — segja upp starfinu,

- ef löggilti endurskoðandinn heldur því fram að stíjandi framkvæmdastjórn fyrirtækis viðskiptavinarins hafi beitt svikum eða blekkingum ákvarðast áhættan varðandi óhæði, og ákvörðunin um hvort hann eigi að segja upp starfinu eða ekki, einnig af verndaraðgerðum, s.s. viðræðum um alla viðeigandi þætti málsins við eftirlits- og stjórnunarstofnun viðskiptavinarins eða, ef slík stofnun er ekki fyrir hendi, við eftirlitsstofnun starfsgreinar löggilta endurskoðandans (Í sumum löndum er þó óhæði löggilta endurskoðandans verndað í landslögum í málum sem varða meinta sviksemi og þess krafist að löggilti endurskoðandinn gefi skýrslu um þá sviksemi sem uppgötvast til innlends yfirvalds og haldi áfram endurskoðunarstarfi sínu fyrir hönd þess yfirvalds sem gætir hagsmuna almennings innanlands. Löggilti endurskoðandinn skal ávallt hugleiða þann möguleika að leita aðstoðar lögfræðings að teknu tilhlýðilegu tilliti til ábyrgðar hans gagnvart hagsmunum almennings.),
- þegar málsókn er hótad eða hún hafin í tengslum við aðra þjónustu en endurskoðun vegna fjárhæða sem skipta ekki meginmáli fyrir löggilta endurskoðandann eða viðskiptavininn (t.d. kröfur vegna deilna um gerð reikninga fyrir þjónustu eða niðurstöður ráðgjafarþjónustu) stefnir það ekki óhæði löggilta endurskoðandans í hættu.

10. YFIRMENN SEM HAFA STARFAÐ LENGI HJÁ VIÐSKIPTAVINI

Þegar draga þarf úr því að óhæði löggilts endurskoðanda, sem er endurskoðandi fyrirtækis sem varðar hagsmuni almennings, sé ógnað vegna vinfengis eða trausts er ekki hægt að láta aðrar verndaraðgerðir koma í stað kröfunnar um að skipta um verkefnisstjóra og aðra meðendurskoðendur sem gegna lykilhlutverki í verkefnishópnum innan hæfilegs tíma.

Löggilti endurskoðandinn skal einnig huga að hættunni á að óhæði hans sé ógnað vegna langvarandi aðildar annarra aðila að verkefnishópnum, þ.m.t. yfirmenn, sem hafa starfað við endurskoðun fyrirtækja sem eru sameinuð í samstæðureikningsskilum viðskiptavinarins, og vegna samsetningar hópsins sjálfs. Hann skal beita verndaraðgerðum, s.s. að skipta um starfsfólk og gera ráðstafanir samkvæmt gæðatryggingarkerfi endurskoðunarfyrirtækisins til að leitast við að tryggja eðlilegan framgang verkefnisins án þess að óhæði hans sjálfs sé stefnt í hættu.

Komið geta upp aðstæður þar sem ekki er mögulegt, eða væri ekki nægilega góð verndaraðgerð, að skipta um verkefnisstjóra eða aðra meðendurskoðendur sem gegna lykilhlutverki vegna smæðar endurskoðunarfyrirtækisins. Þetta gildir t.d. um starfsemi einyrkja eða þegar dagleg samskipti afmarkaðs hóps meðendurskoðenda eru of náin. Við slíkar aðstæður skal löggilti endurskoðandinn tryggja að aðrar verndaraðgerðir séu gerðar innan hæfilegra tímamarka. Slíkar verndaraðgerðir geta falist í því að láta fara fram utanaðkomandi gæðaaathugun á endurskoðunarstarfinu eða a.m.k. leita eftir ráðgjöf eftirlitsstofnunar starfsgreinarinnar. Ef ekki finnast hæfilegar verndaraðgerðir skal löggilti endurskoðandinn vega og meta hvort heppilegt sé að hann haldi endurskoðunarstarfinu áfram.

Ef skipt er um starfsmann í verkefnishópnum vegna þess hve lengi hann hefur starfað við tiltekna endurskoðun eða vegna þess að óhæði hans er ógnað vegna vinfengis eða trausts sem tengist starfinu skal sá einstaklingur ekki koma aftur til starfa í starfshópnum fyrr en a.m.k. tveimur árum eftir að hann var fluttur þaðan.

Viðbætur

ATRÍÐASKRÁ

Eignartengt fyrirtæki	<p>a) endurskoðunarfyrirtæki: fyrirtæki í skilningi 1., 2. og 3. mgr. 41. gr. sjöundu tilskipunarinnar um félagarétt (83/349/EBE),</p> <p>b) viðskiptavinar: fyrirtæki í skilningi 1., 2. og 3. mgr. 41. gr. sjöundu tilskipunarinnar um félagarétt (83/349/EBE) sem krafist er að myndi samstæðu með viðskiptavininum í samstæðureikningsskilum sem eru samin í samræmi við sjöundu tilskipunina eða — í tilvikum þar sem sjöunda tilskipunin um félagarétt gildir ekki — krafist er að sé hluti af samstæðu þar sem kröfur þeirrar tilskipunar gilda.</p> <p>Með fyrirvara um a- og b-lið falla öll fyrirtæki undir hugtakið „eignartengt fyrirtæki“ sem eru tengd öðrum fyrirtækjum með sameiginlegu eignarhaldi, yfirráðum eða stjórn, óháð því hvaða rekstrarform þau hafa að lögum.</p>
Gæðatrygging	Mat eða rannsókn löggilts endurskoðanda á viðfangsefni, sem er á ábyrgð annars aðila, samkvæmt skilgreindum, heppilegum viðmiðunum í því skyni að setja fram niðurstöður sem veita viðskiptavininum ákveðna tryggingu að því er varðar viðfangsefnið.
Viðskiptavinur	Félag eða fyrirtæki, þar sem lögboðin endurskoðun skal gerð á árlegum reikningsskilum, eða móðurfyrirtæki í skilningi 1. mgr. sjöundu tilskipunarinnar um félagarétt (83/349/EBE) þar sem samstæðureikningar falla undir kröfuna um lögboðna endurskoðun.
Endurskoðunarfyrirtæki	Skipulagseining — vanalega lögformleg — sem framkvæmir lögboðna endurskoðun (þ.e. einyrki, sameignarfélag eða félag faglærðra endurskoðenda). Endurskoðunarfyrirtækið og löggilti endurskoðandinn, sem er tilnefndur til að framkvæma lögboðna endurskoðunina, getur verið sami lögaðili en þarf ekki að vera það (t.d. þegar einstaklingur, sem er aðili að sameignarfélagi, er tilnefndur sem löggiltur endurskoðandi telst sú starfsemi vera endurskoðunarfyrirtæki).
Meðendurskoðandi	Faglærður endurskoðandi í endurskoðunarfyrirtæki eða innan nets þess sem er samþykktur aðili í skilningi 1. mgr. 2. gr. áttundu tilskipunarinnar um félagarétt (= löggiltur endurskoðandi) og tekur að sér, sem einstaklingur, mesta ábyrgð á því endurskoðunarstarfi sem unnið er við lögboðna endurskoðun. Hann hefur venjulega heimild til að gefa áritun endurskoðanda fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækisins sem annast lögboðna endurskoðunina. Hann getur einnig verið hluthafi, eigandi eða yfirmaður endurskoðunarfyrirtækisins.
Endurskoðunarhópur	Allir faglærðir endurskoðendur sem, óháð lagalegum tengslum sínum við löggilta endurskoðandann eða endurskoðunarfyrirtækið, eru tilnefndir til að vinna við sérstakt endurskoðunarverkefni, s.s. meðendurskoðendur, stjórnendur endurskoðunarverkefnisins og starfsmenn sem vinna við endurskoðunina.
Valdbraut	Allir aðilar sem bera beina ábyrgð á umsjón, stjórnarstörfum, launagreiðslum eða öðrum umsjónarverkefnum, annaðhvort gagnvart meðendurskoðanda í endurskoðunarhópnum eða gagnvart starfinu við lögboðna endurskoðun á skrifstofunni, innanlands, svæðisbundið eða alþjóðlega. Undir þetta falla allir samstarfsaðilar, yfirmenn og hluthafar sem geta framkvæmt, athugað eða haft bein áhrif á mat á árangri meðendurskoðanda í endurskoðunarhópnum eða á annan hátt ákvarðað laun vegna aðildar þeirra að endurskoðunarstarfinu.
Verkefnisstjóri	Meðendurskoðandi sem ber endanlega ábyrgð á lögboðinni endurskoðun hjá tilteknum viðskiptavini, sem samræmir vinnu endurskoðunarhópsins og faglærðra starfsmanna úr öðrum starfsgreinum, gengur úr skugga um að þessi vinna sé í samræmi við gæðaeftirlit og, ef við á, samræmir allt lögboðið endurskoðunarstarf innan netsins, sem tengist lögboðinni endurskoðun, einkum samstæðureikninga þar sem ólíkir meðendurskoðendur bera ólíka ábyrgð á endurskoðun rekstrareininganna sem á að gera samstæða.
Verkefnishópur	Allir aðilar sem, án tillits til lagalegra tengsla þeirra við löggilta endurskoðandann eða endurskoðunarfyrirtækið, eiga beina aðild að samþykkt og framkvæmd tiltekinnar, lögboðinnar endurskoðunar. Undir þetta fellur endurskoðunarhópurinn, faglærðir starfsmenn, ráðnir til starfins eða undirverktakar úr öðrum starfsgreinum, sem koma að endurskoðunarstarfinu (t.d. lögfræðingar, tryggingafræðingar, sérfræðingar í skattamálum, sérfræðingar á sviði upplýsingatækni og sérfræðingar í fjármálastjórn) og þeir sem hafa með höndum gæðaeftirlit eða beina umsjón með endurskoðunarverkefninu.

Eftirlits- og stjórnunarstofnun	Stofnun eða hópur aðila sem er hluti af eftirlits- og stjórnunarkerfi fyrirtækis viðskiptavinarins sem gegnir því hlutverki að fylgjast með stjórnendum sem fjárvörsluaðili fyrir fjárfesta og, ef þess er krafist í landslögum, fyrir aðra hagsmunaaðila, s.s. starfsmenn, og sem í eru, eingöngu eða að hluta til, aðrir einstaklingar en framkvæmdastjórnin, s.s. umsjónarnefnd, endurskoðunarnefnd eða hópur stjórnarmanna, sem starfa ekki í fyrirtækinu, eða utanaðkomandi nefndarmenn.
Meðendurskoðandi sem gegnir lykilhlutverki	Meðendurskoðandi í verkefnishópnum (þ.m.t. verkefnisstjórnin) sem er ábyrgur fyrir skýrslugjöf um mikilvæg mál innan hópsins, s.s. um dótturfyrirtæki eða undirdeildir fyrirtækis viðskiptavinarins, sem skipta verulegu máli, eða um verulega áhættuþætti sem tengjast lögboðinni endurskoðun í fyrirtæki viðskiptavinarins.
Lykilhlutverk í stjórnarstöðu	Staða í fyrirtæki viðskiptavinar sem felur í sér ábyrgð á helstu stjórnarákvörðunum í fyrirtækinu, t.d. forstjóri (CEO) eða fjármálastjóri (CFO). Þessi stjórnarábyrgð hefur einnig í för með sér áhrif á aðferðir við reikningshald viðskiptavinarins og samningu reikningsskila. Lykilhlutverk í stjórnarstöðu nær einnig til fyrirkomulags samninga og samkomulags sem í raun veitir einstaklingi kost á að gegna þessu stjórnarhlutverki á annan hátt, þ.e. innan ramma ráðgjafarsamnings.
Net	Til þess telst endurskoðunarfyrirtæki sem framkvæmir lögboðna endurskoðun ásamt eignartengdum fyrirtækjum sínum og öðrum rekstrareiningum sem eru undir yfirráðum endurskoðunarfyrirtækisins eða undir sameiginlegum yfirráðum, í sameiginlegri eigu eða undir sameiginlegri stjórn eða á annan hátt í eignartengslum eða samstarfi við endurskoðunarfyrirtækið þannig að þau nota sameiginlegt nafn eða hafa sameiginleg afnot af mikilvægum, faglegum úrræðum.
„Skrifstofa“	Hugtakið „skrifstofa“ merkir sérstakan undirhóp endurskoðunarfyrirtækis eða nets, hvort sem hann er aðgreindur með landfræðilegri skiptingu eða eftir starfsemi, þar sem meðendurskoðandi, sem gegnir lykilhlutverki, stundar starf sitt aðallega. Helsta viðmiðunin til auðkenningar á þessum undirhópi gæti verið sú að náð samstarf sé á milli aðila hans (t.d. að þeir taki að sér sömu tegund viðfangsefna eða viðskiptavina). Einkum skal taka tillit til þess að slík starfstengsl einkennast í síauknum mæli af „sýndarskrifstofu“ vegna tækni framfara og aukinnar, fjölpjódlegrar starfsemi viðskiptavina endurskoðenda. Þegar um er að ræða lítil sameignarfélög getur „skrifstofan“ falið í sér allt fyrirtækið og þá þurfa allir samstarfsaðilar og starfsmenn að uppfylla viðeigandi kröfur.
Samstarfsaðili	Fagmaður innan endurskoðunarfyrirtækis eða nets sem tekur persónulega á sig endanlega ábyrgð á vinnu sem er unnin á meðan á verkefni stendur (endurskoðun eða öðrum störfum), hefur allajafna heimild til áritunar fyrir hönd endurskoðunarfyrirtækisins og hann kann einnig að vera hluthafi, eigandi eða yfirmaður endurskoðunarfyrirtækisins.
Fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings	Fyrirtæki sem varða hagsmuni almennings verulega vegna viðskipta sinna, stærðar, fjölda starfsmanna eða vegna margs konar hagsmunaaðila. Dæmi um slík fyrirtæki gætu verið lánastofnanir, váttryggingafélög, fyrirtæki í verðbréfabjónustu, verðbréfasjóðir (UCITS) ⁽¹⁾ , eftirlaunasjóðir og skráð félög.
Lögboðin endurskoðun	Endurskoðunarbjónusta sem viðurkenndur aðili veitir í skilningi 1. mgr. 2. gr. áttundu tilskipunarinnar um félagarétt (= löggiltur endurskoðandi) þegar hann a) endurskoðar árleg reikningsskil félags eða fyrirtækis og sannprófar að ársskýrslan sé í samræmi við árlegu reikningsskilin að svo miklu leyti sem slíkrar endurskoðunar og sannprófunar er krafist í lögum Bandalagsins, eða b) endurskoðar samstæðureikningsskil fyrirtækjasamstæðu og sannprófar að ársskýrsla samstæðureikninga sé í samræmi við samstæðureikningsskil að svo miklu leyti sem slíkrar endurskoðunar og sannprófunar er krafist í lögum Bandalagsins. Að því er þessi tilmæli varðar felur hugtakið „lögboðin endurskoðun“ einnig í sér vottunarbjónustu sem löggiltur endurskoðandi veitir ef landslög leyfa þegar þess er krafist að fyrirtæki veiti aðrar upplýsingar um fjármál en að framan greinir (t.d. árshlutareikninga og árshlutaskýrslur), yfirfarið af löggiltum endurskoðanda sem skal gefa álit sitt á þessum upplýsingum.

Löggiltur endurskoðandi	Samþykktur aðili í skilningi 1. mgr. 2. gr. áttundu tilskipunarinnar um félagarétt (= löggiltur endurskoðandi) sem er tilnefndur, annaðhvort sem einstaklingur eða lögaðili, til að sinna tiltekinni, lögboðinni endurskoðun samkvæmt landslögum og þar af leiðandi er áritun endurskoðanda í hans nafni.
-------------------------	---

(¹) Fyrirtæki um sameiginlega fjárfestingu í framseljanlegum verðbréfum

2005/EES/16/25	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/15/EB frá 11. mars 2002 um skipulag á vinnutíma farstarfsmanna sem sjá um flutninga á vegum	269
2005/EES/16/26	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/885/EB frá 7. nóvember 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 96/49/EB að því er varðar frestina sem gefnir eru til að þrýstitromlur, hólkasamstæður og tankar til flutnings með járnbrautum á hættulegum farmi uppfylli kröfur hennar	274
2005/EES/16/27	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/886/EB frá 7. nóvember 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 94/55/EB að því er varðar frestina sem gefnir eru til að þrýstitromlur, hólkasamstæður og tankar til flutnings á vegum á hættulegum farmi uppfylli kröfur hennar	275
2005/EES/16/28	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1970/2002 frá 4. nóvember 2002 um breytingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 3051/95 um öryggisstjórnun á ekjufarþegaferjum	276
2005/EES/16/29	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) og um breytingu á reglugerðum um siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum	301
2005/EES/16/30	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/44/EB frá 25. júní 2002 um lágmarkskröfur um heilbrigði og öryggi að því er varðar áhættu starfsmanna vegna váhrifa eðlisfræðilegra áhrifavalda (titrings) (sextánda sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE).	306
2005/EES/16/31	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/605/EB frá 17. júlí 2002 um spurningalista sem varðar tilskipun ráðsins 96/82/EB um varnir gegn hættu á stórslysum af völdum hættulegra efna	313
2005/EES/16/32	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/525/EB frá 27. júní 2002 um breytingu á II. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/53/EB um úr sér gengin ökutæki	320
2005/EES/16/33	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/76/EB frá 4. desember 2000 um brennslu úrgangs	324
2005/EES/16/34	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2056/2002 frá 5. nóvember 2002 um breytingu á reglugerð ráðsins (EB, KBE) nr. 58/97 um hagskýrslur um skipulag fyrirtækja	345
2005/EES/16/35	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1779/2002 frá 4. október 2002 um landa- og svæðaflokkun í hagskýrslum um utanríkisverslun bandalagsins og viðskipti milli aðildarríkja þess.	356
2005/EES/16/36	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1991/2002 frá 8. október 2002 um breytingu á reglugerð ráðsins (EB) nr. 577/98 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu	365
2005/EES/16/37	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2104/2002 frá 28. nóvember 2002 um aðlögun reglugerðar ráðsins (EB) nr. 577/98 um skipulag vinnumarkaðskönnunar í bandalaginu og reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1575/2000 um framkvæmd reglugerðar ráðsins (EB) nr. 577/98 að því er varðar skrána yfir breytur fyrir menntun og þjálfun og kerfisskráningu þeirra fyrir gagnaflutninga frá og með árinu 2003.	367

2005/EES/16/38	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1221/2002 frá 10. júní 2002 um ársfjórðungsleg reikningsskil opinberra yfirvalda sem ekki eru fjárhagsleg	373
2005/EES/16/39	Tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2002/590/EB frá 16. maí 2002 Óhæði löggiltra endurskoðenda í Evrópusambandinu: Grundvallarreglur	378
	3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin	
	4. Ráðgjafarnefnd EES	
	II EFTA-STOFNANIR	
	1. Fastanefnd EFTA-rikkjanna	
	2. Eftirlitsstofnun EFTA	
	3. EFTA-dómstóllinn	
	III EB-STOFNANIR	
	1. Ráðið	
	2. Framkvæmdastjórnin	
	3. Dómstóllinn	